

भगतजलाराम

सर्गवाससंवत्
१९३७

संवत्
१९५६

ભક્ત શ્રી
જલારામ

લેખક
સીતમણદાસ દાંડી પ્રગાલન્ય લોચરો

સદગુરુ શ્રી રણછોડદાસજી બાપુ કહે છે :

परदुर्लभ रंगने रुचौ द्विज, स्मरु संतन तो जति
 भूले को दुखहु मित्रे बना कला की गति ॥

રૂપના દી ગુરુજી (૧૯૬૪-૬૫)ના
 રંગ રંગ બાળેજી = ૧૭.૧૦.૫૭
૨૮

અન્ય ૬ મ દેખીને (જેનું) દિવ્ય રંગ છે,
 સતી પ્રત્યે (જેને) ધણી પ્રીત છે,
 જુખ્યાને (જ્યાં અન્નનો) દૂરડો મળે છે
 એવી જલાની ગીત છે

•နုနုနုနုနုနုနုနုနုနု•

પ્રસ્તાવના !

તેરા તુઝમેં

મેરા મુઝમેં કુછ નહીં, જો કહુ હૈ સો તોર ।
તેરા તુઝકો મોંપને, કયા લાગેગા મોર ॥

પૂજ્ય જલારામ બાપાની દયાથી સાતમી આશુતિ ધાર્મિક જનતા
સમક્ષ રજુ કરતાં આનંદ થાય છે.

વધુ શું !

બોલ જલિયાણ મહારાજની બે...
બોલ સદ્ગુરુ દેવકી બે...

જય જલારામ

રાજકોટ
તી. ૨૬-૭-૧૯૬૩

સંસ્કારાચાર્ય બાપાના સંસ્કાર.

જય જલારામ

અનુક્રમ

૧	શ્યવન ચરિત્ર	૧-૩૧
૨	પરચાઓ	૩૩-૧૧૦
૩	પૂજ્ય બાપાના સભારણા	૧૧૧-૨૨૮
૪	પૂજ્ય બાપાના હસ્તાક્ષરનો પત્ર	૨૨૯-૨૩૭
૫	અસખ પરચા પત્રો ૧૧૦	૨૩૯-૬૭૭
૬	શુભ દર્શન પાસી બાપા-ગુરુ ભક્તિ	૬૭૮-૬૯૧
૭	સદ્ગુરુ શ્રી બોજલરામજી મહારાજનું શ્યવન ચરિત્ર	૬૯૨-૭૦૫
૮	માતૃશ્રી વીરબાઈમા	૭૦૬-૭૫૨
૯	આ બધા પ્રતાપ કોનો છે ?	૭૫૩-૭૬૪
૧૦	મેતુનધ બધાર્ષિ રહ્યો છે	૭૬૫-૭૮૨
૧૧	આરતી	૭૮૩-૭૮૪

જય જલારામ

ભક્ત શ્રી જલારામ

આ કાંઈ આપણા કોઈની કહેલી વાત નથી કે મુંબઈ, અમદાવાદના કોઈ વિકાનોએ કહેલી વાત નથી, પણ આ તો છે આપણા ધોળી રુની પૂણી જેવી લાંબી દાટીવાળા ભગવાન વેદવ્યાસની કહેલી વાતો.

વંદનીય ભગવાન વ્યાસે પુરાણોમાં લખ્યું છે કે- “એક વખત શ્રી રામભ્રમુ અયોધ્યા નગરીમાંથી પોતાના ભાઈઓ, રાજકુંવરો, અને જાનજીજી સાથે વનમાં પધાર્યા વનમાં પધાર્યા એટલે ‘ઉત્તરણી’ કરવા પધાર્યા નો’તા પણ ઋષિમુનિઓને પ્રણામ કરવા પધાર્યા હતા.

વનમાં જઈ ઋષિમુનિઓને પહેલાં ભેટ તરીકે ફળફૂલ ધરી પછી પ્રણામ કર્યા, અને ખુશી સમાચાર પૂછ્યા, ઋષિમુનિઓએ આશીર્વાદ આપ્યા. (Informal Ceremony) પતી ગયા પછી ડાયરો બેઠો અને વાતોની રંગતે ચઢ્યો ભગવાન મન

બોલ્યું કરી વાતો

કરવા લાગ્યા

ઋષિદેવો! સાંભળો!

પૃથ્વી ઉપર ઉગતા

ધાસના તણુજાતો,

કે દરિયાના પાણીના

ઝિંદુનો હિસાબ

રાખી શકાય તો

મારા અવતારોનો

હિસાબ રાખી

શકાય! એટલે કે મારા

તો ઘણાય અવતારો

વધ ગયા છે અને હજુ

થશે, પરંતુ આ બધાય અવતારોમાં મારા દર્શા-

વતાર, તો મનુષ્યોની જીવે રમશે મારા બધાય અવતારોમાં મને વધુમાં વધુ 'ત્રિય અવતાર' લાગતો હોય તો મને આ અવતાર લાગે છે."

વચમાં એક મુનિરાજ બોલ્યા, "ત્ર્યુ! આ અવતારમાં તો આપને 'વનવાસ' વેડવો પડ્યો છે અને 'પત્ની વિયોગ' સહન કરવો પડ્યો છે છતાં આ અવતાર આપને ત્રિય છે?"

મુનિરાજની વાત સાંભળી ભગવાન ખડખડાટ હસી પડ્યા, અને બોલ્યા કે, "મુનિરાજ! આ મારા અગ્રીઆર હજાર વરસની આવરદામાં 'એક્ટે બોગટે' ચૌદ વરસ શું હિસાબમાં છે? અને વિયોગ...વિયોગ તો મને થયોજ નથી, આ તો પાપનો ભાર ઝોઝો કરવાની મારી લીલા હતી, આ મારો અવતાર છે મર્યાદા પુરોષોત્તમનો, એટલે મારે મર્યાદામાં રહીનેજ વર્તન કરી બીજાઓને દાખલારૂપ થયું જોઈએ. નહીંતર આઘ શક્તિ સ્વરૂપશ્રી સીતાજીને હાથ અડાડવાની આ લોકમાં તો શું પરંતુ સારાય પ્રજાંડમાં કોની તાકાત છે? મારે મુનિરાજ એ વાત જવા દો પણ પૃથ્વી ઉપર જ્યારે જ્યારે પાપનો ભાર વધે છે ત્યારે ત્યારે જમાનાને અનુકૂળ મારે અવતાર લેવો પડે છે, કોઈ વખતે કાચબો થાઉં, તો કોઈ વખતે મોટો મગર થાઉં, તો કોઈ વખતે અરધો માણસ અને અરધો સિંહ થાઉં, તો કોઈ વખતે વામન થાઉં, તો કોઈ વખતે મોટી ફરસી લઈ માર માર કરતો અવતાર લઉં અને દુનિયા ઉપરથી પાપનો ભાર ઝોઝો કરતો જાઉં, પણ આવા મારા દરેક અવતારમાં મને જો કોઈવા'લામાં વા'લા હોય તો તે મારા ભક્તો છે"

"મુનિરાજે સાંભળ્યો! હું મારું અપમાન સહન કરી શકું છું, પણ મારા ભક્તોનું અપમાન સહન કરી શકતો નથી મર્યાદાના અંગે ભલે હું કોઈને કદાચ ન આપી શકું પરંતુ મારા ભક્તો મારા નામે કોઈને કાંઈ આપી દીએ તો મારા ખજાને કાંઈ ખોટ નથી એટલે આવા મારા ભક્તોને કાજે તો હું 'વેંચાણુ છું. હે મુનિશ્વરે, વધુ સાંભળ્યો, આજે વાત નીકળી છે તો વધુ વાત કરે! મારો દોષ લેજો, પણ મારા ભક્તોનો કદી દોષ લેતા નહીં આ ત્રેતાયુગ ચાલે છે, પછી આવશે દ્વાપર-દ્વાપરમાં તો મારા 'રંગરાગ' જુદાજ હશે, આ મારી મર્યાદા ત્યાં માત્રા મુક્તી લાગશે અને મને સોળ હજાર રાણીઓની વચ્ચે 'રમતો' જોશે છતાં પણ મારી લીલા માગ ભક્તો તો જાણતા હશે. પછી આવશે કળિયુગ, એ કળિયુગમાં તો મારે નહીં કરવી પડે લીલા કે નહીં કરવા પડે યુદ્ધ, ફક્ત સાચા દિલથી મારું નામ સ્મરણ કરવાથી 'ભવસાગર' તરી જવાશે પરંતુ મુનિરાજે! એ કળિયુગમાં મારું નામ સ્મરણ પણ નહીં થાય એવો મોહ જમશે, મારે લડાઈ પણ નહીં કરવી પડે અને 'વેતિયા' માણ્યો ટપોટપ મરતા જશે,

એવાં રાગચાળા ફેલાશે. આમ છતાં પણ એ કળિયુગમાં માર્ગ નામ સ્મરણ કરનારા મારા ભક્તો પણ જાગશે.

એવા કળિયુગના ભક્તો તો માર્ગ મોખું ધન જાતશે, અને એ બધા ભક્તો મને વધુમાં વધુ પ્રિય લાગશે. એ ભક્તોની 'વહાર' કરવા હું ભક્તોની પાછળ પાછળ ફરતો હઈશ.

વાચકો! ભક્તોને વરા ભગવાનના શ્રીમુખની વાણી સાંભળવી હોય તો ભગવાન વેદવ્યાસે રચેલ પુરાણો વાંચજો, દોઢલાઠ્યા થઈ હાસની વિજ્ઞાનની શોધો ઉપર 'ગુમાન' કરી આ પુરાણો ઉપર હસશો તહિ. એ પુરાણોમાં આપણી આ ધરતી ઉપર કેવા કેવા રાજાઓ થશે એના વર્ણન છે, એ પુરાણોમાં આપણે સીધા ચિઠ્ઠી (Ration Card) કઢાવી કોથળીયુંમાં (થેલીઓમાં) દાણા રાખી જીવન જીવતાં હઈશું એના વર્ણન છે, એ પુરાણોમાં ૬૦ ઈંચના કે કઢાચ ૪-૬ ઈંચ વધારે ઉંચાઈના ઊંટરા, ઊંટરીઓ પોતાના માવતર સામે દેવી રીતે મેં 'મથકોડશે' એના વર્ણન છે. આવા આવા તો કંઈક વર્ણનો એ પુરાણોમાં છે. એટલે એ પુરાણો વાંચવા હોય તો વિદ્વાન પ્રભુદેવના મુખેથી સાંભળશો.

આ સાંભળી આપણી 'અક્ષત' ગુમ થઈ જશે અને આપણને થાશે કે, ડંગધડા વગરની ગુફામાં રહેનારા, ચક્રમકથી દેવતા પાડનારા, અને માથે જટાનો 'લખાઓ' લઈ ફરનારા એ ટોસલાઓએ આ બધું જાણ્યું ક્યાંથી ?

અરે એ પુરાણોમાં ભક્તોના પાને પાને વર્ણન છે. ભગવાને ભક્તોની કસોટી કર્યાંના લીટીએ લીટીએ વર્ણન છે. ભક્તોને સહાય કર્યાંના અનેક હાખલાઓ છે.

કોઈને ચીર પૂર્યાના... કોઈ ભક્તના બાપને ઉંખરા વચાળે ચીરી નાખ્યાના... કોઈને ચતુર્ભુજ સ્વરૂપે દર્શન દીધાના... કોઈને સદેહે સ્વર્ગમાં મોકલ્યાના... કોઈને રાસલીલાના દર્શન કરાવ્યાના... તો કોઈને પૃથ્વીના સુખ આપ્યાના આવા આવા તો હજારો પ્રકારના વર્ણનો છે.

પરંતુ આ કળિયુગમાં આજથી ફક્ત ૧૬૦ વરસ પહેલાં જ સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલા પીરપુર નામના નાનકડા ગામમાં થયેલા મહાન ભક્તરાજ શ્રી જલારામજી મહારાજના જીવન ચરિત્રનું વર્ણન અદ્વાયી વાંચજો અને વંચાવજો કારણ કે, આ ભક્તરાજનું જીવન ચરિત્ર 'અનોખું' છે.

અનોખું એટલા માટે છે કે આ ભક્તરાજની કસોટી પણ ભગવાને 'અનોખી' રીતે કરી છે. ક્યાંય આપણે વાંચું કે- ભગવાને કસોટી કરવા કોઈ ભક્તની બાયડી માગી ?

અને માગી તો ભલે માગી પણ કોઈ ભક્તે આપી ?

હા ! કરોડીમાં કોઈના રાજ માગ્યા, કોઈના પાટ માગ્યા, કોઈના માથા માગ્યા, કોઈના છોકરા માગ્યા, કોઈના બાયડી-છોકરાં કાશીની બજારમાં વેંચાવ્યા આવી આવી અનેક પ્રકારે ભગવાને ભક્તોના કમોટી કરી કોઈ આવી આકરી કમોટીમાંથી 'પાસ થયા' પાસ થયા એ 'છતી' ગયા કોઈ નાપાસ થયા નાપાસ થયા એ રહી ગયા.

આવા તો અનેક ભક્તો આ પૃથ્વી ઉપર થઈ ગયા અને થશે.

આપણે કેટલાંકને જાણીએ ! છતાં ધન્યનામી એ પ્રાતાઃસ્મરણીય બધાય ભક્તોને પ્રણામ કરી તેમાંથી ઘોડાકે ભક્તરાજોને ભગવાને કદેસ મહાયનું સ્મરણ કરીએ.

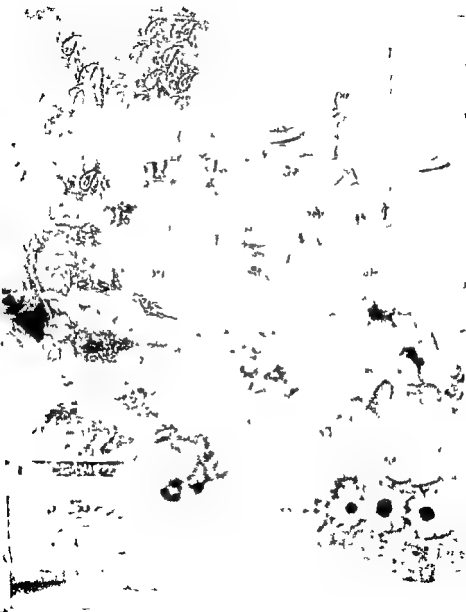
પહેલાં મમરીએ નરસિંહ ભગતને નગ્નિહ ભગતે ખૂબ ખૂબ ભક્તિ કરી ભગવાનને વશ કર્યા તો એ ભક્તિના બદલામાં ભગવાને શામળિયાને પરણાવવા જયું પડયું, કુંવરબાઈના મામેરા પૂર્યા, હુંડી સ્વીકારવા વાણિયાના વેશ લેવા પડયા, અરે, નાવાના ઊના પાણી ટાંકા કરવા જયું પડયું, આવા આવા તો અનેક કાર્યો ભગવાને કર્યા

હવે મમરીએ મહાતાદજીને-એની ભક્તિના બદલામાં, નાના મોટા અનેક કામો ઉપગાંત, છેવટે ભગવાને ધમધમતા થાંભલો ફાડી અરધા માણસ અને અરધા સિંહના રૂપમાં આવી ભક્તની વહાર કરવી પડી

હવે મમરીએ ભક્ત મીરાંબાઈને, એની ભક્તિના બદલામાં ભગવાને ઝેરના અમૃત કરવા વૈકુંઠમાંથી દોડયું પડયું.

આવા આવા તો હજારો કે લાખો ભક્તોના કામ ભગવાનને કરવા પડયા હશે આમાં કેટલા યાદ કરીએ ! અને આપણી સ્મરણશક્તિ પણ કેટલી અને આવરદા પણ કેટલી ! પરંતુ આપણા જ જમાનામાં હજુ જલાબાપાને જોયેલા માણસો પણ જીવિત છે એને રૂબરૂ મળીને સાંભળીએ તો ખરા કે- ભગવાને જલાબાપાની કમોટી કરી તો ભલે કરી, માતા વીરબાઈમા, માધુ સ્વરૂપે આવેલા ભગવાન માથે પધાર્યા તો ભલે પધાર્યા ! માગતા તો મંગાઈ ગયું પણ ભાગતાં 'ભોં' ભારે થઈ પડી એટલે મેંયા...મેંયા...કરતાં જાણી ઘોકો દઈને “જંગલ જાઉં છું” એમ કરી લખમીપતિ ભાગ્યા તો ભલે ભાગ્યા, અને માતાજીને અર્પણ કર્યા પછી ત્રીમ વરસની ઉંમરથી લઈ પૂરા પચાસ વર્ષ સુધી જલાબાપાએ ત્યાગી જીવન ગાળ્યું તો ભલે ગાળ્યું પણ આ બધાના બદલામાં એ વૈકુંઠવાળાને બાપાએ ક્યારે તકલીફ આપી ! ક્યારે ભક્ત જલારામે ધા

ભક્ત શ્રી જલારામ

ભગવાન શ્રી રામચંદ્ર

નાખી કે-દોડલે ! મારે નહાવતમાં દાણા ખૂટી ગયા છે ! અરે દોરો મારે જમતાખાઈતા લગત કરવા છે, છતાં વૈકુંઠવાળો તો બધું ભણુતો હતો એટલે ન્યારે ન્યારે લકતને નાણાંની-દાણાની જરૂર પડતી ત્યારે ત્યારે એ નિયમનર (In Usual Course) વહાર કર્યા કરતો એટલે બાપાએ તો એના ' હાન્ડ ' ના નામે લુખ્યાને દુકાંટો આપ્યો અને ગમ નામ લીધું અને મો નામે હાથ જોડયા, ન બોલાવ્યા ' વહારે ' કે ન બોલાવ્યા કોઈ પ્રમંગ ઉકેલવા, અને ' મારો હાંક જાણે અને એનું હામ જાણે ' આટલા શબ્દો બોલી દાન લકિત ચીકારી, લગવાતના માક્ષાદાંડ કરી, મોક્ષ પદને પામ્યા

આવા દાસ કોટિના મહાન લકતગાજ શ્રી જલારામજી મહારાજનો જન્મ નંવત ૧૮૫૬ ના કારતક સુદી ૭ ને નોમવારે માતૃકી રાજખાઈના ઉદયથી લગવાન શ્રી રામચંદ્રજી મહારાજ જે અલિખિત નક્ષત્રમાં જન્મ્યા હતા એ અલિખિત નક્ષત્રમાં થયો હતો

પિતાનું નામ પ્રધાન હવું પ્રધાન હકર એ બે ભાઈઓ હતા નાના ભાઈનું નામ વાલજી હવું બન્ને ભાઈઓ વેપાર કરી ચોતાનો નિર્વાહ ચલાવતા હતા તેઓની ટિથિતિ માધ્યાણુ હતી તેમ છતાં પછુ એક શાહ વેપારીને ખાજતી તેમનામાં યોગ્ય વતણું કે હતી અમુક વખત પછી આ બન્ને ભાઈઓ લુહા થયા

મોટેમ પ્રધાન હકરના ધર્મા ગજખાઈ નામેપતિપગાયણુ શુદ્ધ ધાર્મિક જીવન ગાળનાર શ્રી હતા તેમને પ્રથમ પુત્ર થયો તેમનું નામ બોધાભાઈ ગણ્યુ હવું, તે બોધાભાઈની ઉંમર પાંચેક વર્ષની થઈ ત્યારે એક દિવસ અયોધ્યા તરફથી ગુપ્તરામજી નામે ભૂત મહાત્મા દસ વીસ માંડુઓ મહિત દ્વારનાની જામણે નીકળ્યા અને ક્રોતાં ક્રોતા તેઓ વીંગપુ ગામમાં આવી પહોંચ્યા

ગામમાં આવી પુછપાછ કરી કે- ' આ ગામમાં કોઈ ચઢવાન લકતગાજ રહે છે ? '

ત્યારે કોઈ માણુએ, મહાત્માને કીધું કે- ' પ્રધાન હકર કરીને આ ગામમાં હોદાણા ગૃહસ્થ રહે છે, તેમને ત્યાં તેમના ધર્મપત્ની રાજખાઈ નામે પંચ દયાળુ શ્રી છે, તે તમારો પૂર્ણ મહાંડ કરી તમને અજ્ઞાનથી મતિાપ આપશે '

આવી વાત સાંભળી મહાત્મા ચોતાની મંડળી મહિત પૂછતાં પૂછતાં રાજખાઈને ધો ગયા

માતૃકી રાજખાઈએ કોઈ નંત મહાત્મા પધાર્યા જણી તેમને પ્રજ્ઞામ કીધાં અને લાજન મામત્રીની તૈયારી કરી પૂર્ણ ચઢાથી તે નંત મંડળીને

ભોજન આપ્યું. અને પછી પોતાના બેઠા પુત્રને મહાત્માના ચરણ સમીપ સાધી નમન કરાવ્યું. ત્યારે મહાત્માએ પ્રસન્ન થઈ રાજબાઈને કીધું કે-

“મૈયા ! આ પુત્ર તો તમારે ત્યાં સાધારણ રિયતિમાં રહેશે પણ જ્યારે તમારે બીજા પુત્ર અવતરશે, તે તમારા કુળને, તમારી જાતને, તથા આખી મૂર્તિ-ભૂમિને પવિત્ર કરી અભુ મુખ્યા વિંદ્યાવામાં મશગુલ થશે.” આમ આશિષ આપી મહાત્મા પોતાની મંડળી સહિત ચાલી નીકળ્યાં.

મહાત્માના આશીર્વાદ પ્રમાણે રાજબાઈને બીજા પુત્ર અવતર્યા તે શ્રી જલારામ, નાનપણથી જ મહાતેજસ્વી બળ્યાતા હતા.

ત્યાર પછી પ્રભુકૃપાથી રાજબાઈએ ત્રીજા પુત્રને જન્મ આપ્યો, જેણે નામ દેવજી રાખ્યું.

આ પ્રમાણે સતીને ત્રણ પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ હતાં.

એક વખત ગિરનાર તરફથી એક જુદા મંત્ર મહાત્મા રાજબાઈને ધીર ખાસ આપી ચડયા અને આવતાની સાથે જ માગણી કરી કે:- ‘માતા ! તમે તમારા બીજા પુત્રના અને દર્શન કરાવો.’

આવી અચાનક માગણી સાંભળી માતાજી આશ્ચર્ય પામ્યા અને કહ્યું કે- ‘મહાત્મા ! આપ બેસો, જમો, અને જલારામ કરો.’ પણ મહાત્મા કહે કે ‘બીજા વાત પછી, પહેલાં મને તમે તમારા બીજા પુત્રના દર્શન કરાવો.’

માતાજીએ ભોજન કરવા બહુ બહુ વિનવ્યા પણ યોગી હક આગળ માતાજી લાચાર થઈ ગયા.

મહાત્માનો આવો નિઃશય બેઠા માતાજી વિચાર મગ્ન હોવા ઉં, એટલામાં પ્રભુકૃપાથી ‘જલારામ બાળક’ રમતાં રમતાં ત્યાં આવી ચડયા અને

મહાત્માને દંડવત
પ્રણામ કર્યા,
મહાત્માએ
જલારામને જોઈ પ્રશ્ન
કર્યો કે, 'હયુ' બન્ધ્યા
મેરેકુ પીછાનતે હો,'
ત્યારે બાબકે
જલારામને સ્મિત
હાથ કરી પુનઃ
દંડવત પ્રણામ કર્યા
અને હાથ જોડી
મસ્તકે નમાવ્યું.

અને તે પછી મહાત્મા પુરતજ અદશ્ય થઈ ગયા.

આથો બનાવ જોઈ માતાજી તો વિચારમાં પડ્યા પરંતુ રઘુવીરદાસજીનું
વચન યાદ આવવાથી આ વાત મનમાં સંઘરી રાખી.

આ બનાવ બન્યા પછી કેમ જાણે જલારામજીને પુર્વજન્મનું જ્ઞાન થઈ
ગયું હોય-તેમ તેમની રીતબ્રાત દેખાવા માંડી. ચાકતાં, બેસતાં, ઉઠતાં,
અગર જે કાંઈ કરતાં તેમાં પણ સીતારામ, રામરામ, એજ શબ્દોનો
મંત્રોચ્ચાર તેમના મુખમાંથી નીકળવા લાગ્યો.

એમ કરતાં કરતાં બ્યારે જલારામજીની ઉંમર ૧૪ વર્ષની થઈ ત્યારે
પિતાજીએ તેનો યજ્ઞોપવિત સંસ્કાર કરાવ્યો.

આ વખતે જલારામને ગામઠી નિશાળનું બાલ્યુ'બર્ડ' ભણતર મનન કરી
હીપુ' હટ્ટુ' કારણ કે તે વખતના અસ્તામાં આજની માફક વિદ્યા સંપાદન
કરવાના સાધનો ન હતા.

નિશાળ છોડ્યા પછી પિતાજીએ જલારામનો સળંધ (સમાઈ) આડકોટ
ગામના ઠક્કર મામજી સોમયાની દીકરી વીરબાઈ સાથે કર્યો

આ વાતની બ્યારે જલારામજીને ખબર પડી ત્યારે તેઓ ઘણાંજ
શોકાપુર થયા અને પોતાના પિતાશ્રીને શરમાળ મુખથી હયુ' કે-

'પિતાજી મને સંસારની ઘટમાળમાં શા માટે જોડ્યો ?'

ત્યારે તેમના દાકાશ્રીએ તેમના મનનું સમાધાન કરવા માટે શુદ્ધસ્થા-
ધમનું યથાથ' વળું ન કરી જતાવ્યું, અને વિશેષમાં જણાવ્યું કે :

‘ભગવાનની ભકિત કરવી હોય તો ગૃહસ્થાશ્રમ માંડીને પણ કરી શકાય છે માટે એવી ચિંતા કરવી નહીં છે’

આ વાત નાંભળી જ્ઞાગમ, “ ઠીક ! જેવી માગ રામની મરજી ” એમ કહી શાંત થયા

માધુ મંત ઉપર જ્ઞાગમજી અનહદ પ્રેમ રાખતા હતા, તે એટલે મુખી કે કામ પડતુ મૂકીને જ્ઞાગમજી માધુ પામે દોડી જાય અને પૂર્ણ મંતારથી તેને પોતાને ઘેર તેડી લાવે અને અન્નદાન અથવા વસ્ત્રદાન આપી યોગ્ય સેવા મંતાર કરે

આવી રીતે મત્તમગમા જ્ઞારામજી પોતાના દિવસો પચાર કરતા હતા એટલામાં પિતાજીએ તેમના લગ્ન કર્યા

આ વખતે જ્ઞારામજીની ઉંમર ૧૬ વર્ષની હતી

જ્ઞારામજીને લગ્ન થીથી જોડાતુ એ પસંદ ન હતુ પરંતુ પિતાજીની ઇચ્છાને માન આપી લગ્ન થીથી જોડાયા, પણ આ વાતનો અમંતાપ જાહેર કરતા

આપણે આગળ જણાવી ગયા તે પ્રમાણે પ્રધાન ઠક્કરની મિથિતિ માધારણ હતી અને જ્ઞારામજી દરેક નાધુમ તને પૂર્ણ મંતારથી અન્નદાન વસ્ત્રદાન આપી મનુષ્ટ કરતા હતા, જેથી આ બાબત માટે પિતાશ્રીએ તેમને ઠપકો આપ્યો અને સાધારણ મિથિતિના વેપારી વર્ગના માણસે આવી રીતે વર્તન કરતુ યથાર્થ નથી એમ શિખામણ આપી ત્યારે જ્ઞારામજી બોલ્યા કે- ‘ પિતાજી ! આપની શિખામણ યથાર્થ છે, પરંતુ મારાથી તો એવી રીતે નહીં વર્તી શકાય મારી પાસે જો કોઈ કાંઈ માગશે તો હું ના નહીં પાડી શકું ’

આ બનાવ પછી પિતાજીએ જ્ઞારામજીને જુદા કર્યા ને કથ્યુ કે

‘ જણા, જો તું મારા કહેવા પ્રમાણે ન વર્તી શકતો હો તો, મારી નાધારણ મિથિતિમા તું મારી આંધે નહીં રહી શકે, ખુશીથી તું જુદો થા અને પછી તારી મરજી પ્રમાણે દાન આપ્યા કર ’

પિતાજીની આજ્ઞા શિર પર ચડાવી જ્ઞારામજી પિતાશ્રીથી જુદા થયા

આ વાતની ખબર જ્યારે જ્ઞારામજીના કાકા વાસજીબાઇને પડી ત્યારે તેઓએ જ્ઞાગમજીને પોતાની દુકાનમાં રાખ્યા

પોતાને પુન નહીં હોવાથી વાવજીકાકા જ્ઞારામજી ઉપર અત્યંત

વિશ્વાસ થઇ ગયો, અને થયું કે-ભગવાને આજે મારી લાજ રાખી છે. 'હે ઇશ્વર! તું મહાન છે. આ બધી તારી માયા છે. આજ પ્રમાણે મારી લાજ રાખતો આવજે મારા ધણી! મારા નાથ! હું તો તારો વાળોતર છું.' આમ કહી પ્રભુની પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા.

આ બનાવ પછી જલારામજીનું ધ્યાન દુકાનમાં બહુ ચોંટવું નહીં અને આખો દિવસ ઉદાસ રહેતા અને મનમાં વિચારતા કે-મારે આવી જાતની શું કરવા જોઇએ! જે મારા નાથે મારી લાજ રાખી તે જ ધણીની સેવા ન કરું! આમ વિચારી આખો દિવસ ઉદાસ રહેતાં ત્યારે કાકાએ પૂછ્યું કે-

‘ભાઈ જાણ! તું ઉદાસ કેમ રહે છે! તને કંઈ ખોટું લાગ્યું છે?’

‘ના કાકા આપ તો મારા મુરબી છો, આપની સેવા કરવી એ મારો ધર્મ છે, પરંતુ મારે હવે જાત્રા કરવાની ઇચ્છા થઇ છે. જેથી આપ આજ્ઞા આપો તો હું જાત્રાએ જાઉં!’

કાકા કહે: “ભાઈ! હજી તારી ઉંમર નાની છે, જાત્રા કરવી તે સહેલું નથી. મારે હજી એ ચાર વરસ પછી જા તો સારું. આગળ ઉપર વાત.”

આ વખતે જલારામજીની ઉંમર સત્તર વર્ષની હતી.

ઇશ્વર કૃપાથી ભક્તરાજના ધર્મપત્ની, વીરબાઇમા પણ ભક્તિની યથાર્થતા જાણનારા સગી હતા અને ભક્તરાજની ભક્તિને આધીન હતા, અને જેમ પતિ રાજ રહે તેમ પોતે વર્તતા. પતિ એજ મારા દેવ છે, પતિની આજ્ઞા એજ પ્રભુની આજ્ઞા માનનારા સગી હોવાથી જલારામજીનો ગૃહસંસાર સુખી હતો.

હવે જલારામને દિનપ્રતિદિન આ સંસારની ચોદનજ આકર્ષી થઇ પડી. આ સંસાર અસાર જાણ્યા લાગ્યો. દુકાન ઉપરથી લક્ષ તદ્દન ઊઠી ગયું અને પ્રભુ ભજનમાં ચિત્ત ચોટી રહ્યું, જેથી કાકાની અને પિતાજીની આજ્ઞા લઇ જાત્રાએ નીકળી પડ્યા.

આજથી ૧૨૫ વર્ષ પહેલાં જાત્રા કરવી એ ઘણુંજ કષ્ટદાયી હતું. રેલ્વેના સાધન ન હતા. આજના જેવી સાધન સામગ્રી ન હતી, છતાં પણ જલારામ તો પ્રભુ ઉપર ભરોમો રાખી જાત્રાએ નીકળી પડ્યા અને ગોકુળ... મયુરા... અયોધ્યા... કાશી... રામેશ્વર... જમનાથ... મયાટ... બદ્રીનારાયણ... વગેરે બધા પવિત્ર સ્થળોની યાત્રા કરીને દોડ વરંજે પાણ વીરપુરમાં આવ્યા.

જાત્રા કરીને આવ્યા પછી તો જલારામજીનું દિલ વ્યવહારિક બાબતોની

ભદ્રેશ્વરી જીજ્ઞાસુ

ભદ્રેશ્વરી જીજ્ઞાસુ મહારાજ.

આ લેઈ કાઢા અને આપું મંડળ વિરમય પામ્યા: પણ વાણિયા-ભાઈને મંડય હજુ મનમાંથી દુર થયો નહીં, પણ છાણાં અને પાણી પોતે પણ નજરેનજર જોયા એટલે વધારે શું બોલે ?

કાકાએ તો હવે જલારામને કહ્યું કે-‘ભાઈ ! આ માધુ માધે તારા પણ મામાન મુખને વહેલો આવતો રહેતો !’

જલારામે કહ્યું કે ‘ભલે કાકા ! આ હમણાજ આપું છું’ એમ કહી જલારામ અને માધુ આજતા થયા અને આની તરફ કાકા અને પરગણુ વાણિયાભાઈ મંડળ મહિત ગમમાં આવવા રનાના થયા

રૂતામાં કાકાએ તે વાણિયાભાઈને કહ્યું કે-‘મેઠ ! તમે તો મને કેવી ફરિયાદ કરતા હતા પણ જોયું ને ! મારો જસિયો કેવો પરોપકારી છે, માધુથી મામાન ઉપડતો નહીં હોવાથી છાણા...પાણી...કંઈ માધે મુકવા ગયો; પણ તમે બધા માગ જસિયાની અદેખાઈ કરો છો !’

ત્યાં તો વાણિયાભાઈ ફરી ઝળક્યા કે ‘કાકા ! શું કહ્યું ! મેં માત્રી મગી આંખે, તેજ માધુને ગોળ-ધી આપતા જોયેલો અને છાણાં, પાણી પણ જોયાં, મને તો આમાં એતા માધુડાની નજરખંધી લાગે છે, પણ તમાગ ‘જસિયે’ ૧૦ હાથ પાણુકોરૂ આખા વેળમાંથી કાઢી આપ્યું છે, તે હવે દુકાને જઈને માપો એટલે ખાતરી થશે, કાગળ કે હવે દુકાને એલો માધુડો નથી કે આપણા મૌની નજર બાંધશે !’

કાકા કહે ‘ભલે આલો !’

એટલે મૌ દુકાને આવ્યા

અને વાણિયે જે મેજુ દેખાડ્યું તે કાકાએ મૌની નજર મામે માધુ તો ખામ્મુ મળતુ પૂકેપૂકે ! ક્યાંય એક તમુની ઘડ નહીં

આ બીજો ચમત્કાર જોઈ વાણિયો ખહુ ભોંકે પડ્યો

કાકાએ અને ગમતા માણુનોએ આવી ખોટી વાતો જવા માટે વાણિયાને ખૂબ ઠપકો આપ્યો જિયારા પરગણુ (!) વાણિયાભાઈને હવે કંઈ બોલવાપણું તો હતુ જ નહીં એટલે મોએ ઠપકો આપ્યો તે શાંતિથી માંજાવ્યો (‘લાહી જાત છે ને !’)

આ પછી લોકવાયકા છે કે-વીરપુગમાં વાણિયા ક્ષતિ ‘ઉકળતી’ નથી આની તરફ પેલી માધુ મંડળીએ ખામ્મા મળતા કચપચતા ધીના લાડુ બતાવી “જસિયા”ની જે બોલાવી આનંદ પૂર્વક લાડુ ઉડાવ્યા

આ બનાવ બન્યા પછી જલારામજના હૃદયમાં મળુ મત્તે પૂણું

વિશ્વાસ થઈ ગયો, અને થયું કે-ભગવાને આજે મારી લાજ રાખી છે. 'હે ઇશ્વર! તું મહાન છે. આ બધી તારી માયા છે, આજ પ્રમાણે મારી લાજ રાખતો આવજો મારા ધણી! મારા નાથ! હું તો તારો વાણોતર છું.' આમ કહી પ્રભુની પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા.

આ બનાવ પછી જલારામજીનું ધ્યાન દુકાનમાં બહુ ઓંટતું નહીં અને આખો દિવસ ઉદાસ રહેતા અને મનમાં વિચારતા કે-મારે આવી જાન જીવનું કરવા લેખ્યું છે! જે મારા નાથે મારી લાજ રાખી તે જ ધણીની સેવા ન કરું! આમ વિચારી આખો દિવસ ઉદાસ રહેતાં ત્યારે કાકાએ પૂછ્યું કે-

‘ભાઈ જતા! તું ઉદાસ કેમ રહે છે! તને કંઈ બોલું લાગ્યું છે?’

‘ના કાકા આપ તો મારા મુરબી છો, આપની સેવા કરવી એ મારો ધર્મ છે, પરંતુ મારે હવે જાત્રા કરવાની ઇચ્છા થઈ છે. જેથી આપ આજ્ઞા આપો તો હું જાત્રાએ જાઉં!’

કાકા કહે: “ભાઈ! હજી તારી ઉંમર નાની છે. જાત્રા કરવી તે સહેલું નથી. માટે હજી બે ચાર વરસ પછી જ તો સાફ. આગળ ઉપર વાત.”

આ વખતે જલારામજીની ઉંમર ચત્તર વર્ષની હતી.

ઇશ્વર દ્વારા જલારામજીના ધર્મપત્ની, વીરબાઈમા પણ ભક્તિની ચથાર્થતા જાણનારા સતી હતા અને જલારામજીની ભક્તિને આધીન હતા, અને જેમ પતિ રાજી રહે તેમ ચોતે વર્તતા. પતિ એજ મારા દેવ છે, પતિની આજ્ઞા એજ પ્રભુની આજ્ઞા માનનારા સતી હોવાથી જલારામજીનો ગૃહસંસાર સુખી હતા.

હવે જલારામને દિનપ્રતિદિન આ સંસારની મોહલજ આકરી થઈ પડી. આ સંસાર અત્યાર જણાવા લાગ્યો. દુકાન ઉપરથી લક્ષ તદ્દન ઊઠી ગયું અને પ્રભુ ભજનમાં ચિત્ત ઓટી રહ્યું, જેથી કાકાની અને પિતાજીની આજ્ઞા લઈ જાત્રાએ નીકળી પડ્યા.

આજથી ૧૨૫ વર્ષ પહેલાં જાત્રા કરવી એ ઘણું જ કષ્ટદાયી હતું. રેલ્વેના સાધન ન હતા. આજના જેવી સાધન સામગ્રી ન હતી, છતાં પણ જલારામ તો પ્રભુ ઉપર ભરોસો રાખી જાત્રાએ નીકળી પડ્યા અને ગોમુખ... મથુરા... અયોધ્યા... કાશી... રામેશ્વર... જમનાથ... ગયાલ... બદ્રીનારાયણ... વગેરે બધા પવિત્ર સ્થળોની યાત્રા કરીને દોડ વરસે પાછા પુરમાં આવ્યા.

જાત્રા કરીને આવ્યા પછી તો જલારામજીનું દિલ વ્યવહારિક બાબતોની

સકલ શ્રી જલારામ

સકલ શ્રી ગિરનારજી મહારાજ.

જાનતામાંથી એકદમ ઊડી ગયું અને દુકાનની જાનતા કાચમને મારે છોડી.

આ વખતે જલારામજીની ઉંમર ૧૬ વર્ષની હતી.

હવે જલારામજી, ભગવાનની ભક્તિમાં જ દિવસ વ્યતિત કરતા હતા, પણ હજુ સુધી પોતે કોઈ ગુરુની કંડી બંધાવેલ ન હતી જેથી સર્વથેય દુખદીપક ભોજલારામ ભક્ત અમરેલી પાસે કંતેપુર ગામમાં રહેતા હતા. તેમની પાસે જઈ કંડી બંધાવી. ભોજલારામને ગુરુ ધારી, આશીર્વાદ મેળવી નવ્રતાપૂર્વક જણાવ્યું કે- 'મહારાજ ! મારે સદામત બાંધવું છે મારે મારા પર દયા લાવી અને આજ્ઞા આપો તો આપના આશિર્વાદી હું તે કાર્ય કરવા તૈયાર છું.'

આવી મનોહર વાણી સાંભળી ગુરુ ભોજલારામજી ઘણાં ખૂશી થયા અને આનંદપૂર્વક આજ્ઞા આપી કે:- 'વત્સ ! જા મારે આશીર્વાદ છે. ખુશીથી સદામત બાંધ અને તારે શુદ્ધસ્થાશ્રમ નીલાય, અને સાધુઓની સેવા કર. તારી મનોબાંધના પ્રભુ પાર પાડશે, તને કોઈ વાતની ન્યુનતા નહીં આવે ! તું અમર નામના મેળવીશ, જા મારે હૃદયથી આશીર્વાદ છે.'

ગુરુની આવી વાણી સાંભળી જલારામજી ખુબ હર્ષિત થયા અને ગુરુજીના ચરણમાં નમી, હૃદયથી તેમને વારંવાર નમન કરવા લાગ્યા અને ગુરુજીના આશીર્વાદ લઈ વીરપુર આવ્યા.

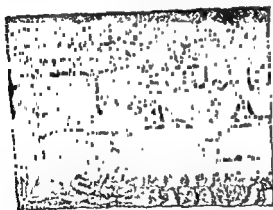
પોતાના પત્ની આ વખતે આડકોટમાં હતા, તેમને તેડાવી લઈ પોતાના પિતાજી તથા કાકાથી જુદો આશ્રમ બાંધી, અને ગ્રેમાળ અને પ્રભુભક્ત દેવતિ પ્રભુભાગવતમાં દિવસ વ્યતિત કરવા લાગ્યા.

જુદો આશ્રમ બાંધી ત્યારે તેમની પાસે શેકડ રકમ તે કું પરંતુ ધરવપરાશનું રાચરચીકું પણ હતું નહીં. પોતાની અંગત મહેનતથી અને જાણીએ હું તો ના ખેતરમાં જઈ મોલ લણીને નિર્વાહ ચલાવતા હતા આવી સ્થિતિમાં પણ તેઓએ જો માથે રાખી એકદમ ક્યારે.

૪૦ માપ દાણાનો હગલો જોઇ જલારામજી વિચાર કરવા લાગ્યા કે-
 ‘અરે જીવ ! અમો ઘરમાં ખાવાવાળા બે લણ્ણા અને હજુ આ કાયા કામ
 કરી શકે છે જેથી દાણા તો ભેગા થયા જ દરસે એટલે આટલા બધા દાણા
 ભેગા કરીને શું કરશું ?’ જેથી પોતાની પત્ની વીરબાઈને પોતાની પાસે
 બોલાવીને પૂછ્યું કે- ‘હે ભારણી ! આપણે ખાતાપીતા આ ૪૦ માપ
 દાણાનો પધારો તો કયો પણ તેનું હવે કરશું શું ? આપણે બેય જણ હજુ
 કામ તો કરીએ છીએ એટલે દાણા તો આપ્યાજ કરશે એટલે તેનો ઉપયોગ
 શું ?’ ત્યારે વીરબાઈ બોલ્યા કે- ‘ભગત ! હું તમારા મનની વાત જાણી
 ગઇ છું, એમાં મને પૂછો છો શું ? ખુશીથી રામનું નામ લઇ ભૂખ્યાને-
 હકરો આપવાનું શરૂ કરો, આપણો ‘વાલો’ આપણી સાજ રાખશે, પોતાની
 પત્નીનો આવો ધર્મ ભાવનાથી ભરેલો જવાબ સાંભળી જલારામ ધણું
 ખુશી થયાં અને પોતાના ગુરુ ભોજલરામનું સ્મરણ કરી ‘રામ ભરોસે’
 સંવત ૧૮૭૬ ના મહા સુદી ૨ ના રોજ વીરપુરમાં પોતાના આશ્રમમાં
 મહાવ્રત (અજ્ઞાન) આપણું શરૂ કર્યું.

બીજા ઉપર હું ઉપકાર કરું છું એવી ભાવના વગરના બે કાચ

‘ભગવાન ભરોસે’ શરૂ
 થાય છે તે કાચ
 ભગવાન પોતેજ પૂરા
 કરે છે અને આજે...
 આજે તો કાચની
 શરૂઆત કરતાં પહેલાં
 જ છાપામાં પ્રસિદ્ધ
 કરવામાં આવે છે કે-
 ‘ફાળા શેઠ આ કાચ
 કરવાનો છે,’ પછી કોઇ
 લક્ષ્મીપતિને કે કોઇ
 મતાધીશને ખામ-
 વળ આપી મેળાવડો

દરવામાં આવે છે, અને આવી રીતની પ્રસિદ્ધિ થયા પછી કોઠા સાથે શેઠ
 ગાહેબ લાલો કરે છે કે, “હું” ફાળા કાચ કરાવેનો શું.

આવી રીતે “હું” થી કાચ શરૂ થાય છે અને શેઠ ગાહેબ પોતાની
 પ્રસિદ્ધિ થયાનો મતોજ માને છે

પરંતુ જલારામજી તો ન દર્યા મેળાવડો કે ન જોતાં પીરપુર
 દરવાર ગાહેબને કે- ‘ખાણું ! પધારો ! આજ “હું” મહાવ્રત આજુ કરવાનો
 શું. મારે પહેલાં આજ અરિયાં પધારી આપના ‘વિવિધ’ દાંધે પહેલું પોચાણું

લોટનું ભરી અન્નદાન આપવાની સરૂઆત કરે. એટલે સદામતની 'ઓપનીંગ સેરીમની' થાય." પરંતુ.....

ફક્ત 'રામ'ના ભરોસે સદામત ચાલુ કરી દીધું, જે અદ્યાપિ પર્યાંત ૨૪૩ વર્ષ થયાં રામને ભરોસે ચાલે છે એટલે તેની જવાબદારી પણ 'રામ'ની છે અને આખી ઉચ્ચ પ્રકારની શ્વેત ભાવના જેમના હૃદયમાં ભરી હોય અને ફક્ત 'રામ'ના ભરોસે જ જેમને સદામત ચાલુ કરી પુન્યનો પ્રવાહ વહેતો કર્યો હોય એવા 'ભક્ત'ના નામની સિદ્ધિ જન્મે એમાં શું તવાઈ ! શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે કે "હે માનવી ! તું એવી રીતનું દાનપુન્ય કર કે- જમણા હાથે દીધેલાં દાનને ડાબા હાથે પણ ન ભણે !" પરંતુ આજકાલ તો દાનપુન્ય પણ પ્રસિદ્ધિ મેળવવા ખાતર જ (કીર્તિદાન) કરવામાં આવે છે, આમાં પણ અપવાદ રૂપ પણ કોઈ શ્રીમંતો હશે પરંતુ કીર્તિદાન કરતાં 'ભગવાનને તામે' જે દાન કરવામાં આવે છે તે દાનનો પ્રવાહ નિરંતર વહાવ કરે છે છતાં આ જમાનામાં એટલો પણ સંતોષ માનવો રહ્યો કે- કોઈ પણ ખડાના નીચે શ્રીમંતો દાન તો કરે છે, અરુ !

આ વખતે જલારામની ઉંમર ૨૦ વર્ષની હતી.

સદામત આંધવાની સરૂઆતમાં કોઈ મહાત્મા આવ્યા, તેમણે જલારામને લાલચની સેવા આપી હતું કે "ભક્ત ! આ લાલચની મૂર્તિની તમે શુદ્ધ મનથી સેવા કરશો તો હરિહર તમને સિદ્ધિ સિદ્ધિની ખોટ આપવા દેશે નહિ. અને તમારા આશ્રમમાં શ્રી હનુમાનજીની એક ગુપ્ત મૂર્તિ છે તે તમોને આજથી ત્રીજે દિવસે પ્રસન્ન થઈ દર્શન દેશે અને પ્રાસન્ન થશે.

આ મહાત્માના કહેવા મુજબ થી હનુમાનજીની મૂર્તિએ તેજ સ્વયં મગદ થઈ દર્શન દીધાં. જેથી જલારામે ત્યાં જ સદિર કરી લાલચ અને હનુમાનજીની પૂજા કરવા લાગ્યા અને સદામત દેવા લાગ્યા.

જેમ જેમ સદામતની ખબર ચલાવાતી તેમ તેમ સાધુ મંત્રીઓ વીરપુરમાં આવવાનું વિશેષ થવા લાગ્યું, સદામત ચાલુ થવાને હજી મહિનો માસ થયો ત્યાં તો મહેનત કરી મેળવેલા દાણા બધા સદામતમાં વપરાઈ ગયા. પછી માતા વીરબાઈમાએ પોતાના દાગીતા વિગેરે જે કાંઈ દિંમતી

ચીજો હતી તે ભક્તને આપીને કહ્યું કે “નાથ! આ ચીજો શું કામની છે? તે પણ મારા વાજાની આપેલી છે અને મારા વાજાજીના માધુડા માટે વાપરવાની છે માટે આપ કોઈ પણ જાતનો મંકોથ રાખ્યા વગર તેને લઈ લાઓ,” એમ કહી માતા વીરબાઈમાએ પોતાના તમામ દાગીના અન્નદાનમાં

વાપરવા માટે ભક્ત-રાજને આપ્યા, અને જલારામે માતા વીરબાઈમાના દાગીના વેંચી વેંચીને પણ સદાચત ચાલુ રાખ્યું અને ઈશ્વર કૃપાથી ભક્તનું મદાચત ચાલુ ન રહ્યું મદાચત ચાલુ થયા પછી, ચારે તરફથી ભક્તગણના એવકો માનતા કંપા લાગ્યા

અને પ્રભુ કૃપાથી તે માનત મરણ થાની હતી પ્રભુ મહાન છે, અને પ્રભુ, ભક્તિને આપીત છે, અને ભક્તના કામ પ્રભુજ પૂરા ન કરે છે

શ્રી જલારામ મહારાજે ચાલુ કરેલ મદાચત આજ સગભગ ૧૫૦ થયા ચાલુ છે અને એજ ભક્તિભાવથી અને પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી આજે પણ ભક્ત શ્રી ગિરધારામજી મહારાજ કોઈ પણ જાતના ભેદભાવ વગર મો કોઈ અન્નના કુધાર્થીને અગદાન આપે છે અને અન્નના કુધાર્થી અન્ન લઈ આશીર્વાદ વરમાવે છે

મંચન ૧૮૮૧ ની નાક્ષમાં વીંગપુરમાં નામગઝ ઠાકોર માહેજ શ્રી મૂળુજી બીજા નાદીએ બીરાજતા હતા, તેઓએ ભક્તની ભક્તિ અને મદાચત અપાત્ર લોભ ભક્તરાજને બે માંનીની નમીન, એક વાડી અને તે ઉપરાંત પોતાના રાજ્યમાં માણા માપાં કરી આપ્યાં

ગોંડગના તે વખત મહારાજ માહેજ પણ ભક્તગણની ભક્તિ ઉપર મુગ્ધ હતા, અને ભક્તના ભજનો માંભજના અને પ્રેમરાખના, અને ભક્તની ભક્તિથી આલસાં પોતાના રાજ્યના નામ અરખડી જે વીંગપુરથી બે ગાઉ દૂર છે, ત્યાં ભક્તરાજના નામથી પોતાને ખચે મદાચત ચાલુ કરાવેલું.

ગોંડળના મહારાજા
સાહેબ, ડાંગધાના
મહારાજા સહસાહેબ
અને હુ ના મ ક ના
ના મ ક ર ન વા બ
સાહેબે લકારાજના
પરમા ભોયેલા ભેથી
પોતાના રાજ્યમાં
જગ્યા બાંધવા અને
ગામ ગીરામ લેવા
લકતને બહુ સમજા-
વેલા પણ લકારાજને
તો સૌને હાથ લોટી

ના પાડી કહેલું કે-“તારું સંતને વળી ગામ-ગીરામ શું કામના ? ‘રામ’
ને કુંડો આપે તે તારાજનને આપીએ અને ભગવાનના ભાન કરીએ”

લકત જજારામજીને અનુદેવ અમલ હતા, લકારાજની મામેગામ
પધરામણી થતી અને લકારાજનું નામ કાંભળી માધુમંત ભેગા થઈ જતા
એટલે કેવલાધિક રમેાઇ પૂરી નહીં થાય એમ જમાડનારને લાગે. પણ લકત
ધ્રી જજારામજીને અમલદાર એવો હતો કે- પોતે રમેાઇ તથા થઈ ગઈ
હોય ત્યાં પધારે, અને ધીમે ધીમે કરી વૃક્ષોપમ રમેાઇ ઉપર મુગી
ભગવાનને પ્રાર્થના કરતા અને પાડી કહેતા કે-“હવે તમ તમારે રમેાઇ
પીરમે, કાંકોરજ ત્રાડ કરો,” અને ત્યાં હસ માણુમની કે પથાર માણુમની
જમવા માટે રમેાઇ થઈ હોય ત્યાં એકમે માણુસ કે પાંચમે માણુસ જમી
જતાં, છતાં રમેાઇ વધતી એમ અનુદેવતા લકારાજ ઉપર પ્રભુસ મધા હતા

માનુશ્રી વીરગાદમ, લકતરાજની માફક માધુ ઉવન માગનાર પરમ
સાધરી સ્ત્રી હતા અને પતિ એવા એજ પરમેશ્વરની સેવા મણી લકતરાજના
કાર્યમાં સદાય મદદ રૂપ રહેતાં

સદામત માધુ થયાને ૧૦ વર્ષ થઈ ગયા છે, સદામત સારી રીતે થાશે
જ લકારાજ આનંદથી સદામત આપે છે અને ભગવાનના ભજન પીતન
રે છે ત્યાં એક દિવસ લકતની કબોટીનો દિવસ ગ્રામો

મંચત ૧૮૮૬ ની માસમાં એક શુદ્ધ મંચ મહાત્મા જગ્યામાં આવી
હયા અને આવાની સાથેજ જૂમ માડી કે- ‘જો ભગત ક્યાં છે ?’

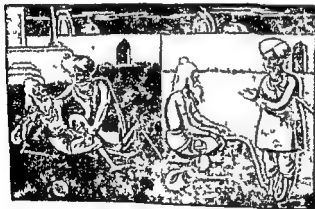
ભગત આ વખતે લાંડારમાં સાધુ સંતોને જમાડી રહ્યા હતા તે આ બ્રૂમ સાંભળી બહાર આવ્યા અને આવેલા વૃદ્ધ સંતને હાથ જોડી પ્રણામ કર્યા.

વૃદ્ધ સંતે ભગતને આશીર્વાદ આપ્યો.

ભગતે સાધુને આસન ઉપર બેમાડયા અને ભોજન લેવા વિનંતિ કરી, પણ સાધુ મહારાજે તે આમંત્રણ સ્વીકાર્યું નહીં અને ઝાળી-ધોકો લઈ ચાલવા લાગ્યા, ત્યારે ભગતે કહ્યું કે-

‘મહારાજ ! મારે ત્યાં આવેલા કોઈ સાધુસંત ભોજન લીધા સિવાય પાછા જતા નથી, અને આજ કેમ જાઓ છો ! જો આપ ભોજન લીધા સિવાય જાશો તો મહારાજ અમારાથી ભોજન કેમ લેશય !

આમ કહી ભગત, વૃદ્ધ સાધુને નમન કરી હાથ જોડી ઉભા રહ્યા; પણ સાધુ મહારાજ તો ખાસ હઠે લઈને બેઠા કે-‘ભકતરાજ ! મારે ભોજન લેવું નથી, મારે ગિરનાર તરફ જવું છે, કંકત તારું નામ સાંભળી હું અહીં

આ વેલો છું.’
 “નારાયણ !”
 “નારાયણ !”
 “નારાયણ !”
 આમ કહેતાં વૃદ્ધ મહારાજા વૃદ્ધા-વરુણને લીધે પડી ગયા. ભકતરાજે, મહારાજાને બેઠા કરી ફરી આમન ઉપર બે આપ્યા, અને તેમની એવા

કરવા લાગ્યા અને ભોજન લેવા માટે ફરી વિનંતિ કરવા લાગ્યા.

તેમ છતાં વૃદ્ધ મહારાજા ભોજન લેનાના નિશ્ચય ઉપર આવ્યા નહિ.

વૃદ્ધ મહારાજાનો આવે નિશ્ચય સાંભળી જલારામજી વિચારમાં પડ્યા કે-પણ સાધુ સંત આવે છે, ભોજન લે છે, પણ આ સાધુની આવી રીતે જોઈ ભકતરાજ દિગ્ગજ થયા કારણ કે, સાધુજનના જમ્યા પહેલાં ભકતરાજ કોઈ દિવસ ભોજન લેતા નહિ.

અતે ભક્તરાજે નમ્રતાપૂર્વક ફરી વિનંતિ કરી કે- ‘મહારાજ ! આ દાસનો જો કાંઈ અપરાધ હોય તો ક્ષમા કરો. અને આપ ભોજન લ્યો.’

પણ મહારાજ તો કાંઈ બોલ્યા જ નહિ.

ફરી ભક્તરાજે વિનંતિ કરી કે- ‘આપને ભોજનની ઇચ્છા ન હોય, અને જો બીજું કાંઈ ઇચ્છા હોય તો ખૂસીથી માગો.’

‘આપ જે માગશો તે શિર સારે આપવા હું તૈયાર છું, માટે મહારાજ આપની કું ઇચ્છા છે તે કૃપા કરી આ દાસને જણાવો.’

આ વૃદ્ધ મહાત્મા ભક્તરાજ તરફ એકી નજરથી જોઈ રહ્યા હતા, છતાં કાંઈ પણ ઉત્તર આપ્યો નહિ.

ફરી ભક્તરાજે નમ્રતાથી પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘અહુ ! આપ ક્યાંથી પધારો છો અને હવે અહીંઆથી ક્યાં પધારવાનો વિચાર છે ? તે હરકત ન હોય તો આપના દાસને જણાવો.’

ત્યારે વૃદ્ધ મહાત્મા ધીમેથી બોલ્યા કે- ‘ભક્ત ! ગોકુળ-મથુરાથી આશુ’ છું અને ક્યાં જવું તેના માટે નિશ્ચય નથી.’ આમ કહી પુનઃ મહાત્મા આસત્તા થયા, ત્યારે ભક્ત વૃદ્ધ સંતના ચરણમાં પડી આજીજી કરવા લાગ્યા કે- ‘હે દયાળુ મહાત્મા ! આપ ભોજન કરી ખૂસીથી પધારો, તે સિવાય હું આપને જવા દઈશ નહિ.’

‘ભક્ત ! મારે ભોજન કરવું નથી. અને અહીંથી જવા ધો.’

‘તહીં મહાત્મા !’

‘ભોજન કરવાનો વિચાર નથી, તો આપનો કું વિચાર છે તે કૃપા કરી જણાવો.’

વૃદ્ધ મહાત્મા બોલ્યા- ‘ભક્ત ! મને તમે જવા ધો. અહીં આવ્યા પછી મારો જીવ બહુ મલરાય છે ! મારાથી બોલી શકાયું નથી ! હું શું માશું ? હું માશું તે વું મને આપીશ ?’

‘જલારામ વિચાર કર ?’

‘તમે માગો, માગો, કરો છો; પણ વિચાર કરો, ભોલવું સહેલ છે, વચન પાળવું મુશ્કેલ છે, માટે જવા ધો, કારણ કે મારી અભિલાષા અહીં પૂર્ણ થશે ?’ એમ કહી.

‘નારાયણ ! નારાયણ ! નારાયણ !’ બોલવા લાગ્યા.

‘મળુ! મનુષ્ય દેહ ધરીને સાધુ મહાત્માની સેવા ન થાય, તેની માગણી મુજબ કાંઈ ન અપાય તો પાળી આ દેહ સા કામનો છે?’

‘આપ ખુશીથી જે માગ્યો તે આપવા હું તૈયાર છું.’

‘જલારામ! મારી માગણી મુજબ હું જે માગું તે તું મને આપીશ?’

‘પણીજ ખુશીથી! મળુ!’

‘ત્યારે સાંભળ.’

‘આ જુહાવસ્થા મહાજૂરી છે, ન ચલાય, ન અપાય, કે ન કાંઈ પારેલું કાય થાય, આ જુહાવસ્થાથી હું બહુલ કંટાળી ગયો છું. માટે મેં કરવા નો તું તારી સ્ત્રી આપે તો મળુ તારે ભણું કરે!’

આટલું કહી જુદ મહાત્મા નારાયણ! નારાયણ! નારાયણ! બોલતાં બોલતાં જલારામના મુખ સાચું ટગર ટગર જોઈ રહ્યા.

આ માગણી સાંભળી જલારામ જુદ મહાત્માના ચરણમાં પડી નમન કરી બે હાથ લેગી બોલ્યા કે ‘ભલે મહારાજ! એમાં શું!’

એમ કહી પોતાની પત્ની વીરબાઈ જે આ સમયે સાધુ સંતો માટે બંદારમાં રોટલા કરતા હતા તેને માફ કર્યો કે ‘બંડારી! અહીં આવો.’

માતાજી બહાર પધાર્યા!

ભક્તે કર્યું કે ‘બંડારી! આ જુદ મહાત્મા સેવા કરવા માટે તમારી માગણી કરે છે’

માતાજી બોલ્યા, ‘મળુ! એમાં મને પૂછવાનું શું હોય! આપની આજ્ઞા તે મળુની આજ્ઞા છે, આપનો શું લુકમ છે?’

ત્યારે ભક્તે કર્યું કે ‘સતી! સાધુસંતની સેવા કરવી તે આપણો ધર્મ છે આ સાધુ આપણા પિતા વૃક્ષ છે, માટે જવ તેની સાથે અને સેવા કરે’

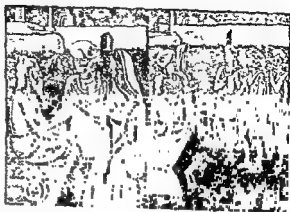
‘જેવી આજ્ઞા મારા મળુ!’ આમ કહી વીરબાઈમા જુદ મહાત્માના ચરણમાં નચ્યા

આ બનાવની ગામમાં ચર્ચા થવા લાગી.

કોઈ સાધુને કમારો, હુચ્ચો, દાંબિક, વિગેરે ઉપનામો આપવા લાગ્યા.

ઘણું માણસો જલો ભરતના આવા આચરણને ધિક્કારવા લાગ્યા, અને રાજ દરબારમાં ખબર પડી કે- જલોભરત પાસે કોઈ સાધુ આવ્યા છે અને સાધુએ ભરત પાસે બાવડી માગી અને ભરતે પોતાની બાવડી પણ આપી દીધી છે.

આ ખબર સંભળી કોકોર સાહેબ વિશ્વાસમાં પડી ગયા કે- આ કેવી રીતે બને! ભક્તિ જલો ભરત અમદાવાદ આપે અને આગળ પધીને વિશેષ દાન પુન્ય લે કર્યું હોય તે હવે પણ 'બાવડી'

હાંધ અપાય! આજે હું જાતે જ જગ્યામાં જાઉં.' આમ વિચારી કોકોર સાહેબ પોતાના અંખત માણસો સાથે જગ્યામાં આવ્યા અને જોયું તો જલોભરત અને વીરબાઈમા, વૃહ મહાત્મા પાસે બેઠા છે કોકોર સાહેબને જોઈ ભરત હોભા થયા અને આવકાર આપી કહ્યું કે- 'બાપુ! આપે અત્યાદે તલસીદ ઉઠાવી?' ત્યારે કોકોર સાહેબે કહ્યું કે- 'જલોભરત! મેં વાત સંભળી છે તે સાચી છે?'

'હા બાપુ! એમાં શું! આ વૃહ મહાત્માએ વૃહાવસ્થાને લઈ મેવા કરવા મારી પાસે ભંડારીની માંગણી કરી અને સાધુ મહાત્માની ઇચ્છા પૂર્ણ કરવી તે મારી ફરજ છે એટલે બાપુ! એમાં શું શું વિશેષ કરું છું! હું તો મારી ફરજ બજાવું છું અને મારી જાન રાખવાવાળો મારો ધણી મમત્ત છે.'

બાપુએ જલોભરતને ખુબ સન્માન આપ્યો પણ બાપા તો 'મેં' મારી ફરજ બજાવી છે માટે આ બાબતમાં કોઈ અને કોઈ દેહસો નહીં' એમ કહી જલોભરતે બાપુ સામે ફરી હાથ જોડ્યા.

જલોભરતની આવી દડ વાણી નાંભળી કોકોર સાહેબ અને બીજા માણસો લાચાર થઈ ગયા.

ધાર્મિક પુરુષો આ બતાવને ઇશ્વરી સંકેત દેહવા લાગ્યા.

ગમે તેમ હો.

માતૃશ્રી વીરબાઇ,
જલારામજીના ચર-
ણમાં પડયા અને
ગદગદિત કંઠે કહેવા
લાગ્યા કે- 'મહા-
રાજ! મારા કાંઈ
અપરાધ હોય તો
દસ દરજે, આ
દસી આપના
ચરણ સ્પર્શથી હવે
ફર થાય છે;
ભક્તરાજ! મેં કદી

આપની લાગણી દુભવી નથી, તેમ છતાં બૂલેચુકે જો કદી આપની આજ્ઞાનું
ઉલ્લંઘન થયું હોય તો મને માફ કરજો,' આમ કહેતાની સાથેજ
માતૃશ્રી વીરબાઇનું હૃદય ભરાઈ આવ્યું અને શોધાર અત્યુર્ધિદુની ધારા
વહેવા લાગી.

ધન્ય! ધન્ય! ભારતમાતા! આવા સ્ત્રી-રત્નો ભારતવર્ષમાંજ છે,
આદલા આદલા સંકટો છતાં ભારત વર્ષ' જો જીવિત હોય તો મહિલા-
ઓના પુન્ય પ્રતાપે !!

આખી દુનિયા ફરે પણ આર્થ મહિલાનો જોડો જગતમાં નહીં મળે !!

ભક્તરાજે વીરબાઇને આશ્વાસન આપ્યું અને કહ્યું કે- 'સતી! તમે
જાણે તમારો ધર્મ જાળવો છે.' મારી આજ્ઞાને, પ્રભુ આજ્ઞા માની, તમે
આપણા કુળને તથા જાતને જાંખ ન આવે તેરી રીતે જાણે ધાર્મિક પગલું
ભરે છે.

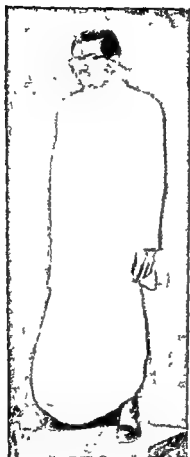
'સતી! આજથી મારા ઉપરથી ધ્યાન ખેંચી લેજો, અને પિતા તુલ્ય
આ પૃથ્વ સંત મહાત્માની શ્રુદ્ધ જાવનાથી સેવા કરજો; મારાથી હવે વધુ જોડી
શકાતું નથી.' આમ કહી ભક્તરાજ પૃથ્વ મહાત્માના ચરણમાં પડયા અને
જો હાથ જોડી નમ્રતાપૂર્વક જણાવ્યું કે- 'મહારાજ! હવે કાંઈ ઇચ્છા છે?'

'ના, કાંઈ નહીં, જલારામ !'

'પ્રભુ તારું જીવું કરે'

નારાયણ! નારાયણ! કરતાં ત્યાંથી પૃથ્વ મહાત્મા વીરબાઇમાને સાથે
' પડયા.

ભક્ત શ્રી જલારામ

ભક્ત શ્રી જયસુખરામજી મહારાજ.

જૂઠ સાધુ, માતૃશ્રી વીરબાઈને લઈ ગામની બહાર ઉત્તર દિશા તરફ ચાલી સરિયામતી નદીનાં કાંઠે વીરપુરથી લગભગ ૨-૩ માઈલ છેટે એક ગાંઠ જંગલમાં આવી ચડ્યા અને બોલ્યા કે, ‘સતી ! મારે જંગલ જવું છે, માટે તમે અહીં બેસો, અને આ ઝોળી-પોકાનું ધ્યાન રાખો, હું ન આવું ત્યાં કુપી કોઇને આ ઝોળી-પોકો સ્વાધીન કરશે નહિ.’

વીરબાઈમાએ નસતાવંકે જણાવ્યું કે, ‘મહારાજ ! આપ પાછા વેલાસર પધારજો.’

‘તે બાબત ચિંતા ન કરો સતી ! હું હમણાં જ આવું છું.’ એમ કહી સતીને ઝોળી-પોકો સોંપી જૂઠ સંત મહાત્મા અદ્રશ્ય થઇ ગયા.

પછી તે

સંધ્યા સમય વીતી જવા આવ્યા; છતાં સંત મહાત્મા પાછા પધાર્યા નહીં એટલે માતૃશ્રી રૂદન કરવા લાગ્યા ત્યારે આકાશવાણી થઇ કે :

“સતી ! સતી ! ધન્ય છે, તમારી પતિ બક્તિને ! અને ધન્ય છે તમારા મનોબળને ! હું તમારી પરીક્ષા કરવા આવ્યો હતો અને તમે મારી કસોટીમાં સફળ થયા છો, માટે હવે ઘરે પધારો અને મારા આપેલ ‘ઝોળી-પોકા’ને જગ્યામાં પધરાવો

અને તેમની સેવા પૂજા કરો. ધન્ય છે, સતી ! તમને અને ધન્ય છે સતી તમારા પતિને !’ આવી આકાશવાણી સાંભળી વીરબાઈમા આશ્ચર્ય ખાગ્યા, અને ભગવાનનું સ્મરણ કરવા લાગ્યા.

આની તરફ ગામમાં બહાર પડતાં માતૃશ્રીનું વાજતે આવતે સાંઝેયું કરવામાં આવ્યું અને માતૃશ્રીને ગામમાં ભેડી લાવ્યા. આ જૂઠ સંત મહાત્મા કહેા કે ખુદ ભગવાન કહેા, તેમનો આપેલ ઝોળી-પોકો અવાધિ પથ”ત જગ્યામાં છે, અને રોજ સવાર-સાંજ તેમનું પૂજન થાય છે.

‘વાહ ! પ્રભુ ! વાહ મારા નાથ ! તારી ગતિ ગદન છે, તારી કમોટી-માંથી તારી કૃપાથી જ પાર ઉતરાય છે મનુષ્યનું શું ગણું છે !’ એમ કહી ભગત જલારામે પરમાત્માની આર્થતા કરી

આ વખતે ભક્તરાજની ઉંમર ૩૦ વર્ષની હતી

આ બનાવ પછી ભક્ત જલારામની કીર્તિ ચોતરફ પ્રગરી ગઈ, અને ભક્ત જલારામને એમના એવકો ‘પ્રભુપુત્ર’ માનવા લાગ્યા અને કાઠિયાવાડમાં, ગુજરાતમાં અને દેશમાં ભક્ત જલારામની માનતા થવા લાગી અને પ્રભુ કૃપાએ માનતા મફત થાતી હોવાથી સેવકો વધવાનું લાગ્યા અને આ કીર્તિ એવી પ્રગરી કે :

‘જલા સો અ’લા’ અને ‘કયું વીરપુર’ તે કહે ‘જલાભગતનું વીરપુર’ એ એ સુત્રો આજ પછુ એવાજ પ્રેમથી લોકો બોલી બાપાને વંદન કરે છે

સંવત ૧૮૩૪નો ભયંકર દુષ્કાળ પડ્યો ત્યારે ભક્તરાજે કાંઈ પણ યાચકને છુટા હાથે મદામત આપી હતરે મનુષ્યોને ભોગન આપ્યું હતું

માતૃશ્રી વીરબાઈમા પ્રભુ ભજન કરતા કરતાં સંવત ૧૮૩૫ ના કારતક વદી ૬ ને દિવસે અર્ધવાસી થયા .

મ સારમાં માનવીને અનાદિ કાળથી અંતતિ અને સ પતિની જ બનાવહી છે જ્યારે માયા સ તે બનેથી દૂર રહે છે ભક્તરાજે સાધુ સ્વરૂપે આવેલા શ્રી હરિને, માતૃશ્રી વીરબાઈને અર્પણ કર્યા બાદ પોતે પોતાની જીંદગી સુધી ત્યાગી જીવન ગાળ્યું

માતૃશ્રી વીરબાઈને સાધુને અર્પણ કર્યા પહેલાં શ્રી જલારામજીને સ તાનમા એક પુત્રી જન્મનાબાઈ હતા, તે કોટડાપીઠમાં ભક્ત ભક્તિરામ માધે પરણાવેલા, તેના દીકરા કાળાબાઈ અંતપુત્ર હતા, અને તે વીરપુરમાં શ્રી જલારામજી પાસે જ રહેતા

કાળાબાઈને હરિરામજી નામે એક સુપુત્ર હતા, ‘પુત્રના લક્ષણ પારણા-માંથી જ વર્તાય’ તે હિમાલે હરિરામ નાનપણથીજ આલાક, પ્રભુપ્રેમી અને દયાળુ હતા

શ્રી જલારામજીની નજર પોતાના વારસદાર તરીકે નીમવા હરિરામજી ઉપર કરેલી પછુ તે વાત મનમાં રાખી કાંઈ કહેતા નહીં

સમય જતાં હરિરામજીની ઉંમર વધવા માંડી અને ઉંમર વધવાની સાથે હરિરામજીમાં સદ્ગુણો પછુ વધવા લાગ્યા, જેથી બાપાને અંતરમાં ધૂંટડો

ઊતરવા લાગ્યો કે- જલ્યાની નામના હરિરામજી રાખશે, આ વખતે હરિરામજીની ઉંમર ૧૨ વર્ષની હતી

એક વખત હરિરામજી નિરાળે જતા હતા ત્યારે જલારામજીએ પોતાની પાંચે બોલાવ્યા અને પૂછ્યું: 'હરિ' ક્યાં જાય છે ?'

હરિએ કહ્યું કે- 'બાપા' નિરાળે જાય છે'

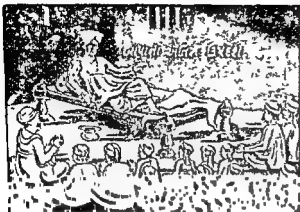
'હીક ! હરિ ! હવે નિરાળે જવાની જગ નથી' એમ કહી બાપાએ હરિને નજીક લઈ પોતાના સુખમાંથી પ્રભાદ કાઢી બાળક હરિરામના સુખમાં તે પ્રભાદ મુક્યો અને માથે હાથ મુકી આશિષ આપી કહ્યું કે, 'જાઓ ! સુખી થાવ' કહેવાય છે કે-આ બનાવ પછી હરિરામજી આધારણ

જાણ્યા છતાં મારે વેદોને જાણ્યા થઈ ગયા તેમને સમાયણ, ગદાકારત ગીતા અને વેદના પુસ્તકો મોઢે હતા,

વંશ ૧૮૩૧ ના પંચાંગ મહિનામાં ભક્તરાજના સ્ત્રીને રોગનો ઉપદ્રવ થયો અને હરમની વ્યાધિ જાણવા લાગી અને વંશ ૧૮૩૭ ના કારતક માસમાં ભક્તરાજના સ્ત્રીને બીમારી વધારે થવાથી ગામડાના હજારે સેવકો દર્શન કરવા આવવા લાગ્યા તેમાં વીરપુરના જુના કારભારી જેતપુરવાળા મહેતા બીમજી વીરજી ભક્તરાજના અનન્ય સેવક હતા, તેમણે ભક્તરાજને વિનંતિ કરી કે- 'મહારાજ' મારે ત્યાં માગશર મહિનામાં પુત્રીઓના લગ્ન છે, તે વખતે જો આપ બિરાજતા હો તો અમારા અહોબાગ્ય, અને હાલ સૂર્યનારાયણ પજુ દક્ષિણના છે તો અમારી વિનંતિ ઉપર ધ્યાન આપશો એવી અમારી પ્રાર્થના છે'

ત્યારે જલારામજીએ કહ્યું કે- 'કારભારી સાહેબ' સ્ત્રીર નારાયણ છે, કોઈ આજે, તો કોઈ કાલે તો કોઈ પાંચ પચીસે પજુ આ વંસારમાં ઉપર

કોઈ અમર રહ્યો નથી,
તેમજ દેહ માટે હર્ષ-
શોક કરવો નહોતો
છે ભગવાનની મરણ
હરો તેમ થરો, પણ
તમારે ત્યાં અહમ્મય
આવશે નહિ, પણ
ઉત્તરાયણનાં સૂર્ય-
નારાયણ થયાં પછી
આ દેહ રહે એવો
ભરોસો મને જણાતો
નથી' પછી સૌ

સેવકોની સમક્ષ ભીમજીભાઈએ ભકતરાજને હાથ જોડી વિનંતિ કરી કે-
'મહારાજ ! આપના શરીરની અમોને ઘણી જ ચિંતા થાય છે. પ્રભુ કરશે
તો આપને આરામ થશે પણ ન કરે નારાયણને...આણું' કહેતાની સાથે જ
મહેતા ભીમજીભાઈની આંખમાંથી અસુ પ્રવાહ વહેવા લાગ્યો.

ભીમજીભાઈનું હૃદય ભારી આબુ' તેથી ભકતરાજે, તેમને દિલાસો
આપ્યો અને જણાવ્યું કે 'ભાઈ તું શા માટે દિલગીર થાય છે ! હું તારું
બધું કહેવું સમજી ગયો, હરિરામ બાળક છે, માટે તેને કંઈ પણ આધાર
વચન આપવું જોઈએ એમ તમારી માગણી છે, તો તમોને જણાવવું
જોઈએ કે- 'હરિરામના સહાયક 'હરિ' સમર્થ છે.'

'તે બાળતની કોઈ સેવકજન ફિટર કરશે નહીં. વળી હું જીવતા
જાખનો અને મુલા પછી તો સવાલાખનો હોઈશ એ વાક્ય સાથે માનરો.
કારણ કે મારે કાકર સમર્થ છે.'

આ વખતે જગ્યાની અંદર ગણદેવના ભાવિકજનોની સંખ્યા હતી.

દેવી ઇન્છાનુસાર સંવત ૧૬૩૭ ના મહા વદી ૧૦ ને બુધવારે ભજન
કરતાં કરતાં તથા સેવકોને બોધ આપતાં આપતાં ભકતશિરોમણિ શ્રી
જલારામ મહારાજ દેહ તણ પ્રભુપદને પાગ્યા અને સંવત ૧૬૩૭ ના ફાગણ
શુક્રી ૭ ને શુક્રવારે ભકત હરિરામજીએ જગ્યાનો વહીવટ સંભાળ્યો.

આ વખતે વીરપુરની ગાદીએ યાદવકુળબૂપણ નામદાર કાકોર સાહેબ
શ્રી મુરસિદજી બદાદુર બિરાજતા હતા.

પોતે ભક્તરાજ તરફ અનન્ય ભાવ રાખતા હતા, જેથી મહાગદ ક'ઠે પોતે જણાવ્યું કે:

‘ભક્ત મહારાજ શ્રી જલારામજીએ મારા વીરપુરને ઉન્નત કર્યું છે. મારા નાનકડા ‘વીરપુર’ને જમજાહેર કર્યું છે અને ‘જલા ભગતનું’ વીરપુર’ એ નામે દુનિયામાં પ્રસિદ્ધ થયું છે, જેના માટે હું મગરૂજ છું. રાન્યના પણ અહોભાગ્ય કે- ભક્ત જલારામ જેવા સંત પુરૂષ મારા રાન્યમાં થયા એ કાંઈ ઓછી સિદ્ધિ નથી, એવા પુરૂષની ગાદીએ આજ હરિરામજી બિરાજી જગ્યાનો વહીવટ સંભાળે છે એથી હું ઘણો જ ખુશી થાઉં છું.’ એમ કહી પોતે પોતાના રૂપહસ્તેભક્ત હરિરામજીને પોપાક અર્પણ કર્યો.

ભક્ત હરિરામજીને વેદ વેદાંતનો સારો અભ્યાસ હતો. પોતે ધણું પ્રભાવશાળી હતા. અને આશુબાળુના રાજ-રજવાડાઓમાં માન મરતબો ધરાવતા હતાં. અને ધણું રજવાડાઓમાં તેમનો ખાસ પ્રભાવ પડતો હતો અને ધણું રાજા સાહેબો ભક્ત હરિરામજીની મિત્ર ભાવે સલાહ લેવા ખાસ વીરપુર પધારતા હતા. પોતે ધર્મના ધણું પુસ્તકો લખ્યા છે તેમાં ‘અશ્વઘાનની મહત્તા અને ભક્ત ધર્મ’ પુસ્તક વાંચવા જેવું છે. (હાલ અમાપ્ય છે)

મહાન ભક્તરાજ શ્રી જલારામજી વૈકુંઠ સિધાવ્યા ત્યારે જગ્યા ઉપર આર્થિક ભોળો હતો છતાં ભક્ત હરિરામે શ્રી જલારામજી પાછળ સંત સેજો રૂપિયા પચીસથી ત્રીસ હજારના ખર્ચે કર્યો હતો; અને આ મેળામાં એક લાખ માણસો ભેગા થયા હતા.

આ મેળામાં પણ એક મહાન તપસ્વી સાધુમંડળમાં આવી ચઢ્યા અને સર્વે સાધુસંત તથા તપસ્વીઓને નમન કરી આ સાધુ ભંડારવાળા ગૃહમાં ગયા.

આ સાધુની સુખાકૃતિ સુંદર તથા સરીરે રૂપુષ્ટ હતા, તેઓ ભંડાર વાળા ઘરમાંથી એક લાકડુ લઇ આવ્યા અને લાકડુનો ભૂકો કરી, ચોમેર નાખી દીધો અને ‘અખૂટ ભંડાર’ આમ કહી આજ્યા ગયા.

આ મહાત્માની પછવાડે ધણું મનુષ્યો દોડ્યા, ઘણી જૂસો મારી પણ મહાત્માને પત્તો માર્યો નહીં. તે વખતે ધણું જ્ઞાની પુરૂષ તથા મહાત્માઓ કહેવા લાગ્યા કે- ‘જલારામજી પોતે યોગીને વેરો આવેલા હોવા જોઈએ’ તો દોષ કહેવા લાગ્યા કે- ‘પરમાત્મા પોતે જ આ મહાન મેળામાં તપસ્વી વેરો આવેલા હોવા જોઈએ.

કળિકાળમાં જો આવો મેળો થયો હોય તો મહાન ભક્તરાજ શ્રી જલારામ પાછળ જ થએલો, એમ કહેવાય છે.

વીરપુરના પ્રતાપી નામદાર ઠાકોર સાહેબ શ્રી મુરારી બહાદુરે પોતે ત્રણ દિવસ ઘોડેસ્વાર થઈ આ મેળાની દેખરેખ રાખી હતી.

લકત હરિરામજીએ સંવત ૧૯૫૩ ની સાતમાં રાજકોટથી કેટલાક ગૃહસ્થોને વીરપુર બોલાવ્યા હતા અને લોહાણા બોર્ડિંગ કરવા વિષે ચર્ચા ચલાવી હતી અને આ પ્રયાસથી રાજકોટ લોહાણા બોર્ડિંગ અસ્તિત્વમાં આવી.

સંવત ૧૯૬૮ના અધિક અષાઠ વદી ૧ ને દિવસે લકત હરિરામજી પોતાની સાથે મંડળી લઇને યાત્રાએ પધાર્યા હતા અને કોલેરાથી શ્રાવણ શુદ્ધ ૬ ના રોજ મથુરામાં સ્વર્ગવાસી થયા.

શ્રી જલારામજીએ ભારિક સેવકોને કહ્યા પ્રમાણે હરિરામજીએ જલારામજીની કુપેડીનું નામ રાખ્યું હતું અને બાપાની કીર્તિમાં વધારો કર્યો.

લકત હરિરામજી અને વીરપુરના તે વખતના યુવરાજ શ્રી હમીરસિંહજી સાહેબને પૂર્વજન્મના લેણદેણના સંબંધે સગા ભાઈઓ જેવો સ્નેહ હતો. જ્યારે લકત હરિરામ દેવ ધયાના અચાનક ખબર નામદાર હમીરસિંહજીસાહેબ ઉપર આવેલા ત્યારે પોતે પહેલાં આ વાત નહીં માનવાથી પોતાના એક ખાસ વિશ્વાસુ માણસને તુરંતજ રવાના કર્યો અને જ્યારે તે માણસ ખબર આપ્યા કે- લકતરાજ કોલેરાની બીમારીમાંજ દેવ થયા છે ત્યારે પોતે ઘણાંજ શોકાતુર થયા અને લકત હરિરામજીના સંતાનો જે તે વખતે સગીર વયના હતા, તેમની સંભાળ લઈ કેળવણી આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને જગ્યા સાથે કોઈ બિંક ભાવના રાખી જગ્યાના મુખદુઃખમાં ભાગ લીધો.

શ્રી હરિરામજીને સંતાનમાં એક પુત્રી અને બે પુત્રો છે. પુત્રી દેવસીક સીધાવ્યા છે. મોટા પુત્ર ગિરધરરામજી હાલ જગ્યાનો વહીવટ સંભાળે છે, અને નાનાભાઈ જૂજલાલ જગ્યાની વ્યવસ્થા રાખવામાં મદદરૂપ થાય છે.

લકત ગિરધરરામજીનો જન્મ સંવત ૧૯૩૩ ના માગશર શુદ્ધ ૮ ના રોજ થયેલ છે. 'બાપ તેવા બેટા' એ કહેવત અનુસાર પોતાના મહાન પૂર્વજોની ગાદીને હાલ દિપાવી રહ્યા છે, અને જે પ્રમાણે અન્નદાન અપાતું આવે છે તેજ પ્રમાણે બડકે તેમાં આવકના પ્રમાણમાં વધારો કરી પોતે અન્નદાન આપી છે, અને આવા કઠિન સમયમાં થતું કોઈને, અન્નદાન ઉપરાંત, પોતાની મેન પ્રમાણે ઇચ્છીત વસ્તુ પણ આપે છે.

સંવત ૧૯૬૬ નો કાઠિયાવાડમાં ભયંકર દુષ્કાળ પડેલો ત્યારે લકત ગિરધરરામજીએ કોઈપણ ભાતના નાતજાતના ભેદભાવ વગર અન્નદાન આપેલું.

સકલ શ્રી જ્ઞાનરામ

શ્રી વ્રજવાલ હરિગમ

જેને કંઈ તે વખતના વીંપુરના આદર્શ રાજવી શ્રી દિક્ષિપતિહંત સાહેબે કચેરી ભરી ભક્તરાજને 'ધર્મમૂર્તિ' નો ઇત્કાળ આપી ભક્તરાજની બહુ પ્રશંસા કરેલી

ભક્ત ગિરધરગમનને મંતાનોમાં ત્રણ પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ છે

મોટા પુત્ર જયસુખગમન પુત્રાત વય છતાં દરેક શુદ્ધિના મંલીંગ... કાર્યદક્ષ... અને કામ કરવાની માચી ધગશ ધરાવતા હોવાથી જગ્યાના વહીવટમાં અગ્રગણ્ય ભાગ કંઈ ગયા છે નાના પુત્ર નટવરજીવ ભંડારીઆ ગામે ખેતીવાડીના કામકાજ સાથે પોતાના મોટાભાઈના કાર્યમાં મદદરૂપ થાય છે અને નોથી નાના પુત્ર ગમિકજીવ હળુ અભ્યાસ કરે છે

વીંપુર, ગાંડોટ અને જુનાગઢ વચ્ચે આવેલું હોઈ આખા હિંદુસ્તાનમાંથી પ્રભાવપાટણ-ગિરનાર અને સુઢામાપુરીની યાત્રાએ જતાં આવતાં ઘણાં માધુ મહાત્માઓ વીંપુર વિભાગે કરે છે અને જગ્યામાંથી અન્નદાન મેળવી તૃપ્ત થાય છે

ભક્ત ગિરધરગમનએ પોતાના પૂર્વજોની અમર નામનામાં વધારો કરી, કાકિયાવાડ-ગુજરાત ઉપરાંત હિંદુસ્તાનમાં ભગભગ ન્યાં ન્યાં ગુજરાતીઓ વસે છે ત્યાં ત્યાં તથા પગદેશમાં આફ્રિકા વિગેરે દરિયાપાળના દેશોમાં રહેતા ભક્તજનોને જગ્યા તરફ વિશેષ આકર્ષ્યા છે પોતાના અન્નદાનના અતિ પરિત્ર કાર્યમાં પોતાના મહાધર્મચારિણી પોતાને ઘણાં મદદરૂપ થઈને રહે છે

માતૃશ્રી જયાલક્ષ્મીમા પણ મંદેકારી, સેવાભાવી અને અન્નદાનના મહિમાને જાણુવાવાળા છે અને જગ્યામાં આવતા મહેમાનોને જમાડવાની વ્યવસ્થા રાખી, મરુટ કંઠી આસીર્વાદ મેળવે છે

આવી રીતે ત્રિવેણી મંજમ સ્વરૂપ ભક્તરાજ શ્રીગિરધરગમન મહારાજ, માતૃશ્રી જયાલક્ષ્મીમા અને જયસુખગમન મહારાજ, તથા તેમના ધર્મપત્ની કાંતાબહેન જગ્યામાં આનંદા અતિથિઓની ભોજન વિગેરેની વ્યવસ્થા ગમવા ઉપરાંત દાન પૂન્ય કરે છે અને વાતાવચ્છ ભક્તિથી ભગ્પૂર છે

પૂન્ય જગારામ જાપાની ગિક્કિમિહિના... તથા ભગવાનની પ્રેમપૂર્વક થતી ભક્તિના અને ખુદ પગમાત્રાએ આપેલ જોળી-ધોડાના દર્શન કરવા માટે શ્રદ્ધાળુજનોને વીંપુર પધારવા આ લેખકની મૌને માનભરી વિનંતિ છે

મંવન ૨૦૧૬, મેજ સુદી ૮
તા ૨-૪-૧૯૬૩

સીતમુખ મગલજી રોડ

જે ભિખારી આવેલો તે પરમેશ્વર હતો.

કાંઈ ભિખારી આવે છે તો તેને જોઈ આપણે તરત કહીએ છીએ. “ખામો જડોજખડો છે બીખ માગતા સરખ નથી આવતી ? નીકળ અહિંથી ?” તે બીખ માગે છે એ યોગ્ય છે કે નથી એ આપણે જોવા બેસીએ છીએ. ભિખારી બિચારો સરખાઈને જતો રહે છે આપણામાં તે સકાનુસૂતિનો પૂરેપૂરો અસાવ જુએ છે એ બીખ માગનારની લાયકાત આપણે ફરી રીતે જાણી રાકવાના હતા ? નાનપણમાં માને મેં આવી જ શંકા પૂઠી હતી. તેજી આપેનો જવાબ હજી મારા કાનમાં યુન્મ્યા કરે છે મેં માને કહેવું. ‘આ તો ખામો સાબૂત હાકકાનો દેખાય છે એવાને ઘાનમાં કંઈ આપવું તો આગસને ખાસું ઉતેગન મગશે ને તે વધી જશે.’ ગીતામાનો શ્લોક દેશે કાલે ચ પાત્રે ચ દેશ, કાળ, ને પાત્ર જોઈ એ શ્લોક પણ મેં ટાંકી જતાઓ પણ માએ ક્યું, ‘જે ભિખારી આવેલો તે પરમેશ્વર પોતે હતા. હવે પાત્રાપાત્રતાનો, લાયકાત ગેર લાયકાતનો વિચાર કર ! ભગવાન તું અપાત્ર છે ? પાત્રાપાત્રતાનો વિચાર કરવાનો તને મને શું અધિકાર છે ? મને કાઓ વિચાર કરવાની જરૂર લાગતી નથી માટે માટે તે ભગવાન છે.’ માના આ જવાબનો જવાબ હજી મને સુઝતો નથી.

શ્રી વિનોબા ભાવે. ગીતા ગ્રંથચંદ્રિકા.

ભક્ત મહારાજશ્રી

જલારામજી મહારાજના પરચા

અનેક છે. ચોતાને અમદેવતા અસજ હતા જેથી ઘોડી રસોઈમાં ધણું મનુષ્યો જમતાં.

પોતે પદ્મનસિંહ મહાન ભક્તરાજ હતા એટલે પોતે જે ભાસતા એમજ થઈ.

આમા પરચા તે ધણું ભાઈઓના મુખેથી આને પણ આપણે સાંભળીએ છીએ. પરંતુ તે સમયના પરચા જાણવાવાળા ધણું ઓછાં મનુષ્યો આને જિજ્ઞાસુ હતાં જે જે ભાઈઓ પાસેથી તે જે જે પરચા સાંભળ્યા છે તે તે પરચા અહીં આપ્યા છે. તેમાંય મારે વીરપુરના પદેસ અરજી વાધા દોળારિયાનો અને પીઠડિયાના સગલ પદેસનો ખાસ ઉપકાર માનવો જોઈએ કે ધણુંખરા પરચા અને માહિતી તેમજે કંઠરથ સાચવી રાખેલ છે.

પહેલી આવૃત્તિ પત્રિકા થયા પછી છેલ્લા દોઢ દસકામાં ધણું અહાણુ ભાઈઓ તરફથી અરજી પરચા પવો મળ્યા છે, સાથે જે જે અહાણુ ભાઈઓ મળે અને જાણતા જીવનચરિત્ર સળધે વાતચીત સરૂ થાય ત્યાં તે 'જાપાની અમે પણ કમેટી કરી જોઈએ અને જમને પણ જાણાએ પરચા આપ્યા છે' આમ કહી ચોતાને મળેલ પરચાની હકીકત રૂબરૂમાં કહી અંજાવાયે.

ભગવાનને કરવું છે તે એજ સતથી હરજી દરજના પેટનું દર્દ ઓછું થવા લાગ્યું અને આઠ દિવસમાં તો પોતે તદ્દન સામે મારો થઇ ગયો, પછી પોતે એક પછેડીમાં પાંચ માપા દાણા ભરી જલારામની જગ્યામાં ગયો અને લકતને પગે પડી કહ્યું કે- 'બાપા ! કંઈક દવાઓ કરી પણ દરદ મટતું ન હતું પણ તમારી માનતા કરવાથી દર્દ મટી ગયું'.

'લકત' તમે તો મારા બાપા છો અને સાચા ભગત છો, મારી માનતા તો ફળી એમ કહી પુનઃ પગે પડ્યો.

ભગતે કહ્યું કે, 'ભાઈ! એ બરો રામનો પ્રતાપ છે હું તો કંઈ જાણતો નથી, હું તો મુઠીઆને ફેટલો આપું છું અને ઠાકરની સેવા કરું છું એ જાણે અને એના કામ જાણે હું તો તેનો ચાકર છું'.

આમ પહેલનહેલી લકતની માનતા હરજી દરજીએ કરી અને માનતા ફળી અને સુવાત ભગત જલારામ ૨૦ વર્ષની ઉંમરે 'બાપા' હું બિરદ પામ્યા.

ન્યા જુદી હારી જાય છે ત્યા અદાનો આરભ થાય છે એટલે અદા જુદીથી પર છે.

મહાત્મા ગાંધી 'ધર્મ મંથન'

પ્રાર્થના.

પ્રાર્થના મહાન બળવાન યીજ છે ભગવાનને ભક્તિ પ્રિય છે અને ભક્તિ સાથેની પ્રાર્થનાનો જ્ઞાન જરૂર રૂડો મળે છે પ્રાણી ભક્તિ વગર આપણો મનુષ્યનો બીજો ઉપાય નથી.

દીનશાહજી સોરાબજી પાંડેવાલા

અદાથી વદાણો ચાને છે, અદાથી મેનુષ્ય પુરુષાર્થ કરે છે અદાથી તે અચન પર્વતને વચાચમાન કરી રોકે છે અદાવાનને કોઈ પણ પરાજીત કરી શકતુ નથી જુદિમાનને હમેશા પરાજયનો ડર રહે છે બાળક પ્રલયામા જુદિની અજન હાઈ રોકે પણ તેની અદા મેગતી જેમ અચન હતી અદાથી જુદિનુ ક્ષેત્ર જુદુ છે.

મહાત્મા ગાંધી- 'ધર્મ મંથન'

પરચો ૨ જલા અદલા કહેવાય છે.

સંવત ૧૮૭૮ ની સાલની વાત છે.

સકત જલારામ મહેનત મજૂરી કરી, સાધુઓને જમાડે છે અને ભગવાનના ભજન કરે છે.

વીરપુરમાં જમાલ નામનો એક ધાંચી રહેતો હતો. જમાલનો દસેક વર્ષની ઉંમરનો એકનો એક દીકરો સખત બીમાર પડ્યો, બે દિવસથી તો તેનો જીવનદીપ ક્યારે જુગારો તે નક્કી નથી.

જમાલ ખિન્નવદને ગામમાં કાંઈક ક્વા લેવા નીકળ્યો ત્યાં હરજી હરજીએ પૂછ્યું 'કાં જમાલભાઈ! ગગાને કેમ છે?'

જમાલ કહે 'શું' કહું હરજીભાઈ! અહીં ખચાવે તો બચે તેમ છે. અત્યારે તો આશા નથી.'

હરજીએ કહ્યું કે, જમાલભાઈ! હું તમને એક વાત કહું? પણ તમે માનશો નહિ, કારણ કે એક તો તમે મુસલમાન છો તેની સાથે આ વાતને તમે હસી કાઢશો.'

જમાલ કહે કે 'ભાઈ આમાં હિંદુ મુસલમાનનું શું છે! કોઈ હિસાબે મારો દીકરો બચતો હોય તો તમે કહો તે કરવા હું તૈયાર છું.'

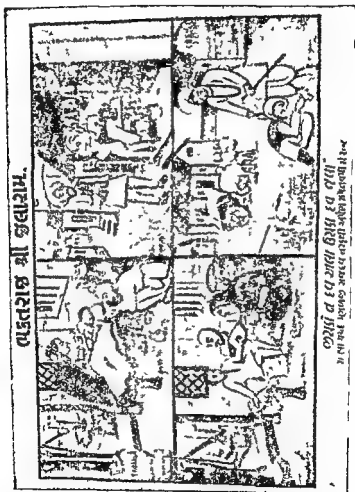
ત્યારે હરજી બોલ્યો કે 'તમે જાણો છો કે હું કેટલી બધી પેટની પીડા ભોગવતો હતો કંઈક ક્વાઓ કરી પણ દર્દ મટ્યું નહીં, અંતે આપણા ગામના જલા ભગતની માનતા કરી અને મારી માનતા ફળી, અને મારું દર્દ મટી ગયું છે મારે તમે પણ જલા બાપાની માનતા એક વખત કરી તો જીવો.'

જમાલે એજ વખતે માનતા કરી કે, 'હે જલા ભગત! મારો દીકરો જીવશે એની મને અત્યારે તો ખાતરી નથી પણ મારો દીકરો એક વખત આંખ ઉઘાડી મારા સામું જીવે અને મને બાલાવે તો હું તમારી જગ્યામાં ૪૦ માપ દાણો દઈ નહિશ.' એવી માનતા કરી પોતે ચાલ્યો ગયો.

પ્રભુને, સકતની વહાર કરવી છે એટલે તેજ રાતથી જમાલના ઓકરાને આરામ દેખાવા લાગ્યો અને રાતના ચાર વાગ્યે ઓકરાએ આંખ ઉઘાડી જમાલ સામે જોયું અને કહ્યું કે,

‘મારે પાણી પીવું છે’

આ સાંભળી જમાલે તો ખુશ ખુશ થઈ ગયો, જ્યાં ઊકરે મરવાની તૈયારીમાં હતો; ત્યાં ઊકરાએ પાણી માગ્યું, ક્યો અભાગી પિતા ખુશ ન થાય!

જમાલે તો ગુરતજ ઊઠી પાણી પાચું. ઊકરાએ પાણી પીવું અને વળી આંખ મીચીને ઝુઈ ગયો.

આ તરફ જમાલ અને તેની વધુ દીકરાની પથારી પાસેજ એકા છે સવારના સાતેક વાગે ઊકરાએ આંખ ઉઘાડી અને માને લજી કે:

‘મા ! મારે ખાતું છે.’ આ સાંભળી મા તો રાજ રાજ થઇ ગઇ અને ગોળનો રીંદો કરીને દીકરાને ખવડાવ્યો.

આ ભેઈ જમાલના આનંદનો પાર રહ્યો નહીં, તેણે તો એજ વખતે માડામાં ૪૦ માપ દાણા છુંગણમાં ભરી, બળદ બેઠી, ગાડું જલાલગતની જગ્યામાં લઇ ગયો અને ભગતને પગે પડી રોવા લાગ્યો.

ભગતે કહ્યું કે- ‘અરે જમાલ ! શું છે ? તું દાણા દેવા આવ્યો છો, છતાં, શું કરવા રહે છે !’

પણ જમાલ તો હર્ષના રુદનથી છાનો રહેતો નથી.

ભગતે બહુ આશ્ચર્યના આંખી જમાલને પાત કરવા કહ્યું કે, ‘શું બન્યું છે ?’

ત્યારે જમાલે કહ્યું કે, ‘બાપા ! શું વાત કરે ? મારો દીકરો મરણના મુખમાં હતો. બચવાની આશા ન હતી. દવાદાર કરી કરીને ચાક્યો, કંઈક પેગખરોની માનતા કરી પણ એકનો એક દીકરો બચ્યો એમ લાગતું ન હતું. હરજ દરજએ તમારી માનતા કરવા કહ્યું, અને મેં તમારી માનતા કરી, માનતા કર્યા પછી મારા દીકરાની બધી બચવાની આશા ન હતી ત્યાં ભગત ! મારા દીકરાએ ખાણી માગ્યું. ખાવાનું માગ્યું અને હવે મને ખાતરી છે કે મારો દીકરો જીવ્યો જ.’

‘ભગત ! મેં તો ૪૦ માપ દાણાની માનતા કરી છે પણ આ ગાડું, બે બળદ, છુંગણ અને ૪૦ માપ દાણા બધું હું જગ્યામાં આપું છું જે અહિંએ ન આપું તે હે જલા ! આપે આપ્યું. આપતો આજથી મારા અહિં છે,’ એમ કહી પોતે બોલ્યો કે :

‘જલા સો અહિં, હસકો ન દેવે અહિં ઉસકો દેવે જલા.’ આમ કહી પુનઃપુનઃ બાપને પગે લાગી ઘરે ગયો.

કહેવાની જરૂર નથી કે તે પછી જમાલનો દીકરો જીવ્યો અને લાંબુ આયુષ્ય ભોગવ્યું.

આમ થી જલારામજી પહેલ વહેતા ‘જલા સો અહિં’ કહેવાયા.

પરચો ૩

ધ્રાંગધ્રાના મહારાજ ચમત્કાર જુઓ છે.

‘ભાઈઓ! રામનો પ્રસાદ લીધા સિવાય ન જવાય!’ આમ કહી આપા એક સુંડલામાંથી બળ્લે લાડવા અને એક સુંડલામાંથી મુઠી ભરી ગાંઠીઆ દરેક સિંપાઇને આપે છે.

૧૫૦ સ્વામીને એ પ્રમાણે એક સુંડલામાંથી લાડવા અને ગાંઠીઆ આપ્યા છતાં સુંડલામાં તો હજુ લાડવા-ગાંઠીઆ ભર્યા છે. આ ચમત્કાર જોઈ એક મવાર મારતે ઘાટે પાછો ફરે છે; અને પાછળ જ્યાં મહારાજ સાહેબની સવારી બીજા વધુ મવારો સાથેની ચાલી આવે છે ત્યાં જઇ વાત કરે છે કે- ‘આપુ! આપણા સ્વામી વીરપુર ગામના પાદરથી નીકળ્યા ત્યાં તો કોઇ ભગતે એક સુંડલામાંથી બળ્લે લાડવા અને એક સુંડલામાંથી મુઠી ભરીને ગાંઠીઆ આપવા છતાં સુંડલા તો ભર્યા રહે છે અને પરસાદ લીધા સિવાય કોઇને જવા દેતા નથી.’

આ વાત સાંભળી મહારાજ સાહેબ આશ્ચર્ય પામ્યા અને આવેલ સવારને કહ્યું કે- ‘તારી કાંઈ ભુલ થાતી હશે, ચાલ પાછો સાથે’ એમ મહારાજ સાહેબ સવારી સાથે પ્રભાસપાટણની યાત્રાએ જવા માટે ધ્રાંગધ્રાથી નીકળેલા તે વીરપુરના પાદરથી નીકળ્યા.

જતાજગત તો એક સુંડલામાં લાડવા અને એક સુંડલામાં ગાંઠીઆ ભરીને બેઠા છે, જેવી મહારાજ સાહેબની સવારી આવી પહોંચી એટલે ભગતે હાથ જોડી મહારાજ સાહેબને વિનંતિ કરી કે- ‘આપુ! જુનાગઢ છેડું’ છે, રામનો પ્રસાદ લેતા જાવ.’

મહારાજ સાહેબે કહ્યું- ‘ભગત હમણાં જુનાગઢ પહોંચી જશું’. વળી મારી સાથે સવારી છે મારે રસ્તે આપો.’

ભગતે કહ્યું કે- ‘પરસાદ લીધા સિવાય ન જવાય.’

એમ કહી બીજા બધા સ્વામીને સુંડલામાંથી લાડવા-ગાંઠીઆ આપવા માંડ્યા.

આ નજરોનજર ચમત્કાર જોઈ મહારાજ સાહેબે જતાજગત સામે હાથ જોડ્યા અને કહ્યું કે:

પણ મહારાજ સાહેબે ફરી વિનંતિ કરી કે- ‘ભગત એ બધું સાચું છે. રામનો પ્રસાદ છે પણ તમારી ઈચ્છા પડે તે માગો, હું તમને કંઈક પણ આપ્યા સિવાય અહીંથી હવે જવાનો નથી.’

આવો આવહ જોઈ જાપા બોલ્યા કે- ‘જાપુ! શું માગુ’, રામનો પરતાપ છે. મુંડિયાને શંકસો આપું છું. પણ ઘંટીનો દળેલો લોટ પૂરો થાતો નથી દળણું દળાવવા પડે છે. માટે આપના રાજમાં સારા પરચરની ખાણો છે, તે સારા ઘંટ થાય તેવા પરચર કઢાવીને મોકલો.’

મહારાજ સાહેબે કહ્યું, ‘ઝરે ભગત! માગ્યું માગ્યું ને આ શું માગ્યું! કંઈ ગામ ગરાસ માગવો હતોને! હજી પણ માગો, જે માગો તે આપું. મારા રાજમાં જગ્યા બાંધો, ગીરાસ કાઢી આપું.’

ભગતે હાથ જોડી કહ્યું ‘જાપુ! અમને સાધુ સંતને ગામ ગરાસ ન હોય, ધરતીના ધણી ન થવાય, અમે તો રામનું ભજન કરીએ અને રામ આપે તે દુકાડો સોને દઇએ.’

મહારાજ સાહેબ આ સાંભળી વધુ ખુશી થયા અને ભગતના ચરણે પુનઃ પુનઃ મળ્યામ કરી રૂપિયા ધરી, આગળ સિધાવ્યા, અને લાત્રા કરીને પાછા પોતાના રાજમાં પધારી, ઘંટ માટે સારામાં સારા પરચર કઢાવી જગ્યામાં મોકલાવ્યા, અને ધ્રાંગધ્રાથી સારા કારીગરો મોકલાવી જગ્યામાં ઘંટ બાંધી કરાવ્યો. જે ઘંટ બજતી ચાલે, અને રાજનું આદંથી દશ મણ દળણું દળાય.

એ ઘંટ જગ્યામાં આને પણ મોજુદ છે.

અતિશય શુદ્ધિરાગી લેકો અતિશય ચારિત્ર્યહીન પણ જોવામાં આવે છે. પણ શ્રદ્ધાની સાથે ચારિત્ર્યગુપ્તતા હોઈજ નહીં શકે. શ્રદ્ધા, ભક્તિથી અને સત્સંગથી મળે.

મહાત્મા ગાંધીજી-ધર્મમંથન.

પંચો ૪

ગોપાલ જોષીનો 'પક્ષઘાત' મટે છે.

ગોપાલ જોષી વિદ્વાન મારસ્વત પ્રાધાણ, મારસ્વત પ્રાધાણ એટલે લોહાણના ગોઝ, લોહાણા પછવાડે તે વીર પુત્રોએ કાયા 'વટલાધી' એમ કહેવાય છે

બાપા, મારસ્વતને પગે લાગવા દેતા નહીં અને કોઈ ભૂલેશુકે બાપાને પગે લાગે અને બાપાને બળ પડે કે- 'મારસ્વત પ્રાધાણ છે' તો બાપા, ગોર બાપાને ઊભા રાખી પગે લાગી ચાર ફેરા ફરી પ્રદક્ષિણા ફરતા અને પાછા પગે પડી માફી માગતા

ગોપાલ જોષીને પક્ષઘાત થયેલો, પંદર વરમ થઈ ગયા

પછી ગોપાલ જોષીને થયું કે- લાવને! વીરપુર લાગે, વીરપુરમાં જલો ભગત છે અયુને! માક્ષાત્કાર થયો છે તો એતા દર્શન કરે, નો મારો પક્ષઘાત મટે તો!

એ આદાએ ગોપાલ જોષી વીરપુર આવ્યા

જગ્યામાં આવી બાપાને રામગમ કરી પગે લાગ્યા

બાપાને બળ પડી કે- આ તો ગોપાલ જોષી છે, એટલે બાપા તેને પગે લાગ્યા અને ચાર ફેરા ફરી પ્રદક્ષિણા કરી હાથ જોડી કહ્યું કે-

'પધારો ગોપાલ જોષી!'

'હું આજ્ઞા છે!'

'ભગત આજ્ઞા કાંઈ નથી'

'તમારે દર્શન આવ્યો છું'

'અરે! જોષી! મારા દર્શન તે હોય!

'દર્શન તો ઠાકરના હોય!'

જોષી કહે કે- 'ભગત' ઠાકરના દર્શન તો હોય, પણ ઠાકરને 'માક્ષાત્કાર' જેને થયો હોય તેના પણ દર્શન હોય' એમ કહી જોષીએ હાથ જોડ્યા

બાપાએ હાથ જાડી લીધા

'ઠીક જોષી,' એમ કહી જોષીને ઉતારો આપ્યો અને રોટલા ખવડાવ્યા

૨-૩ દિવસ પછી ગોપાલ જોષીએ બાપાને વાત કરી કે-

‘ભગત ! આજ ૧૫ વરસ થયાં પક્ષઘાત થયો છે, કંઈક દવાઓ કરી પળું મટતો જ નથી. કંઈક ઉપાય બતાવો !’

બાપા કહે કે- ‘જોપી ઉપાય શું બતાવું !’

‘જગ્યામાં રહી ઠાકરની સેવા કરો અને મુંડિયાને જમાડો.’

જોપી કહે કે- ‘ભલે ભગત !’

જોપી તો જગ્યામાં રહ્યા.

ઠાકરની સેવા કરે અને મુંડિયાને જમાડે.

છ મહિના થયા હશે ત્યાં તો ધીરેધીરે પક્ષઘાત મંડ્યો મટવા અને જોપી મંડ્યા સારા થાયા.

પહેલાં જોપીથી લે બાપાનું ન હવું તે મંડ્યા ચોખ્ખું બાલવા એટલે જોપાલ જોપી તો હપ્પેલા થઈ ગયા અને ભગવાન રામચંદ્રજીની મૂર્તિ સામે બેસી બાપાનું નીચે મુજબ બજન ગાયું

“મારી સુરતામાં લેલો રે સંભળ

જલારામ જોગી રે.....”

(આખું બજન, બાળનાવલીમાં છે)

આ બજન સાંભળી બાપા મંદિરમાં આવ્યા અને જોપાલ જોપીને કહ્યું કે-

‘બસ જોપી, બસ કરો.’

‘હવે જો મા રે’
એકેય બજન કરી
મારા ગુણગાન ગાયા
છે તો મારા ઠાકર
પાછા હતા તેવા કરી
દેશે માટે મારા
ગુણગાન બંધ કરો’
જોપીએ તો તરત
બજન બંધ કર્યું.

બાપાને પોતાના ગુણગાન પસંદ હતા નહીં બાપાની દેવતાનીમાં ફક્ત એક જ બજન બાપાનું જોપાલ જોપી બોલ્યા હતા જોપાલ જોપીને પક્ષઘાત મટી ગયો, અને પછી પોતાને ગામ ગયા.

પરચો ૫ અંધાપો મટે છે.

બીજી આવૃત્તિના પાના ૬૦ ઉપર 'અંધાપો મટે છે.' એ પરચો છપાયો છે એ પરચાની વિગતવાર હકીકત તા. ૧૭-૪-૧૯૫૨ ના રોજ શ્રી ત્રિભોવન ડાયાભાઈએ મને રૂબરૂમાં કહી છે જે નીચે મુજબ છે:-

શવજીબાપા, ત્રિભોવનભાઈના દાદા થાય. ત્રિભોવન ડાયાભાઈ, ડાયાભાઈ હીરજી અને હીરજી શવજી.

આવી રીતે ચાર પેઢીથી શવજીબાપાનો પરિવાર જલ્લાબાપાના મઠાળુ સેવક છે. અને ત્રિભોવનભાઈની પણ ખરી દાસભક્તિ. છેલ્લાં પંદરેક વરસ થયાં તો લેખક પોતે ત્રિભોવનભાઈના પરિચયમાં છે, એ પરિચયથી હું ખાત્રીપૂર્વક કહું છું કે- પૂજ્ય જલ્લાબાપાના સેવકોમાં ત્રિભોવનભાઈની સેવા જે કાયા ધરીને કામ કરવાની છે તે પ્રશંસનીય છે.

જગ્યામાં આવતા દરેક નાના મોટા પ્રસંગોએ ત્રિભોવનભાઈની હાજરી હોય જ, અને ગિરધરરામ બાપાએ એમને કોઠારતું કામ સોંપ્યું જ હોય, એ કોઠારતા કામમાં રાત અને દિવસનો ભેદ ભૂલી જે ૫-૬ દિવસ કામ કરવાનું હોય એ તનતોડ રીતે કર્યા કરે, છતાં તદિ કોઈ ભતતો 'હું' કાર પણ હું તો બાપાનો સેવક. સેવકે તો બાપાની તન-મન-ધનથી સેવા કરવી જ ભોધ્યે, મારી તો ફરજ છે એમ માની સાચા હૃદયથી કામ કર્યા કરે અને આવા નાના મોટા પ્રસંગો ઉપરાંત જગ્યામાં પણ અવારનવાર આવે, ખતતી સેવા કરે અને ક્યારેક ક્યારેક પ્રસંગોપાત જલ્લાબાપાના 'પરચા'ની વાત કરે, અને એ વાત કરતાં પ્રેમાળ હૃદયના ત્રિભોવનભાઈની આંખમાં 'પાણી' પણ આવી જાય.

આવા પ્રેમાળ અને આડંબર વગરના ત્રિભોવનભાઈના વડા દાદા શવજીભાઈની સ્ત્રીની અંખો દુઃખે અને હઠાપો થયા કરે અને લગભગ અંધાપોઆવી ગયેલો. એમાં એક વખત જલ્લાબાપા મોકાણીની સાંડયળીથી વીરપુર પધારે, વચમાં જોખરી ગામ આવે પણ આ વખતે સિગરામ (Travelling Vehicle) જોખરી ગામમાં ન હોંકતાં પાદરેથી હંકાંચો.

પાદરમાં કોઈ જિભેલા ભાઈને ખબર પડી કે- 'આ તો વીરપુરવાળાં જલ્લા ભગતનો સિગરામ છે અને જોખરી ગામમાં ન આવતાં પરખારે હાડ્યો જાય છે.' એટલે એ તો ચાસભર હડી કાઢતો ગામમાં આવ્યો અને

શવજીબાપાને વાત કરી કે- 'શનજી બાપા ! શવજી બાપા ! તમારા ગુરુ આપણા ગામના પાદરમાંથી હાલ્યા જાય છે '

'કોણ જાણ્યા ?'

ભક્તરાજ શ્રી જલારામ.

પોતરી ગયે શ્રી સિદ્ધજીભાઈના દર્શનપાત્રીએ અંધારો દુર રાખે છે
શ્રી મંગલગાજીજીવન આપણાસુવાણા ભરેથી અંધારો-મળા વળે અંતરક સ્ફીડ

'હા, હા, જાણ્યા પોતે હારે ૪-૫ માથું છે અને ત્રિગરામમા બેઠા બેઠે છેદેથી અમને જાણ્યને હાથ લેડતાં લેડતાં બોલ્યા વચરના ત્રિગરામને હાંડી મૂક્યો.' આટલી વાત સાંભળી ત્યાં તે શનજીબાપા, માથે પનિયુ' વાંટી ઉપાડે ઈલે જાગ્યા અને બે 'દશમાં' ત્રિગરામ જતા હતા તે 'દશમાં' દોડ્યા.

શવજીબાપાએ, ત્રિગરામને બોલેથી બેઈ 'એ જાણ્યા, એ જાણ્યા ર્યો.'

એમ રાડ પાડી અને બાપાએ, શવજીભાઈને દોડતા દોડતા આવતા જોઈ, સડાક.....સડ.....કરતોકને સિમરામ ઉભો રખાવ્યો.

હાંફતાં હાંફતાં શવજીભાઈ, બાપા પાસે પુગ્યા, અને પગે પડી બે હાથ જોડી વિનંતિ કરી કે-‘બાપા! આ શું! મારો કંઈ વાંક ગુનો ખરો કે? આપ, ગામના પાદરમાંથી પરબારા હાલ્યા જવ છો! શું કંઈ અકૃપા થઈ છે?’

બાપાએ કહ્યું કે ‘ના રે ના શવજી! અકૃપા કેવી, રામરામ કરે પણ ઉતાવળ હતી એટલે પાદરમાંથી પરબારો તારા ગામને લાંધ જોડતો જોડતો છેટેથી રામ રામ કરતો પરબારો હાલ્યો તોય તને ખબર પડી ગઈ!’

‘બાપા! આપ આમ પરબારા પધારો તો તો મારું જીવતર ખગડી તથને! આમ કહી બાપાને સિમરામ પાછો વાળ્યો.

સેવકની સાચા દિલની ભાવના આગળ કોણ હાથાર નથી થાતું?’

બાપાએ સિમરામ પાછો વાળ્યો અને જોખરી ગામમાં આવ્યા. શવજીભાઈએ વાજતે ગાજતે બાપાની પધરામણી કરી પોતાની ઘરે પધરાવ્યા.

જોખરી ગામમાં જેરામ ભગત કરીને એક વાણુંદ ભગત રહે, ભગત ખરા. પણ અદેખા બહુ, એમાં બ્યારે જોખરી ગામે જલાબાપાની આજ્ઞા રાખી, ઘણાખરા ભાઈઓએ કંઠી બંધાવી એટલે જેરામ ભગતની ‘આવક’ ઘટી ગઈ.

આવક ઘટી જવાથી જેરામ ભગત વધુ અદેખા થયા અને અદેખાઈએ નિંદાનું રૂપ સીધું. એટલે હાલતાં ચાલતાં એ જલાભગતની નિંદા કરવાં લાગ્યા.

બાપાને કોઈએ કહ્યું કે-‘બાપા! આ જેરામ ભગત તો તમારી નિંદા કરે છે અને ત બોલવાના વેણ કાઢે છે!’

બાપા આવી વાત કરનારને તુરત જ ચુપ કરી દેતા, અને કહેતા ‘ભાઈ! તું આમાં ન સમજ! હું તો જેરામ ભગતના પગની રજ છું. ક્યાં જેરામ ભગત અને ક્યાં હું! જેરામ ભગત એ તો જેરામ ભગત છે, તમારે કોઈએ એની નિંદા કરી, આવી વાતો મારા કાને નાખી મને દોષિત કરવો નહિ.’ આમ કહી બાપા...રામ...રામ...રામ...ઠાકર...ઠાકર કરતા જેરામ ભગતને ત્યાં જઈ, રામ રામ કરી આવી ખુશી ખબર પૂછી આવે.

જલા ભગત જેવાં પણ પોતાને રામ રામ કરવા ઘેર આવે છે એની બહાઈ જેરામ ભગત કરે અને વધુ કૂલાય અને વધુ જોરથી બાપાની નિંદા કરે, આવા જેરામ ભગતને જલાબાપાની પધરામણી થાતી જોઈ વિશેષ ક્રોધ થડયો અને જોડેથી બોલવા લાગ્યા કે-

‘ ન જોયો હોય તો મોટો ભગત ! પધરામણી કરાવવી તો બહુ ગમે છે પણ એલા એના સેવક શવજની બાયડીની આંખો દુઃખે છે અને આંધળી થઇ ગઇ છે એને દેખતી કરેને ! તો સાચો ભગત કહું.’

જેરામ ભગતની આ વાત બે ચાર નારિતકોને પણ મીઠી લાગી એટલે નારિતકો જણાવ્યા પાસે આવી કહેવા લાગ્યા કે- ‘ ભક્તરાજ ! આપના સેવકની સ્ત્રીની આંખો દુઃખે છે અને અંધાપો આવી ગયો છે મારે આપ આપના સિદ્ધિ બળથી આરામ કરી આપો જેથી સાફ થઇ જાય.’

જણા બાપાએ કહ્યું ‘ ભાઈઓ ! મારી પાસે તો સિદ્ધિબળ રામ નામનું છે, હું તો કાંઈ જાણતો નથી. જાણવાવાળો મારો ‘વાલો’ છે. તેજ આરામ કરશે.’

પછી રાત્રિના બાપાએ ભગવાનના ભજન કર્યા, હાથમાં કરતાળ લઇ એ મંડયા કિરતારને રાજ કરવા, જેમ જેમ ભજનો ગવાતા ગયા તેમ તેમ શવજભાઈની સ્ત્રીની આંખોનો દુઃખાવો ઓછો થતો ગયો અને માતાકાળમાં જ્યાં જ બાપાએ ઉકલું ભજન ગાયું ત્યાં તો શવજભાઈની સ્ત્રીની આંખનો કઢાપો તદ્દન મટી ગયો અને આંખમાંથી માંસના ‘લોચા’ જેવું કાંઈક ધડાક.....કરતુંકને બહાર નીકળી પડ્યું અને દેખતાં થયાં.

આ જોઈ સૌ બાપાના પગમાં પડ્યા.

માતાકાળમાં નારિતકોએ જોયું તો શવજભાઈની સ્ત્રીની આંખો બિલકુલ મટી ગઇ અને દેખતા થઇ ગયાં છે, આથી નારિતકો બાપાના સેવક થયા, અને ઘરજમાં પડી માફી માગવા લાગ્યા

બાપાએ કહ્યું કે- ‘ ભાઈઓ ! હું તો કાંઈ જાણતો નથી, જાણવાવાળો તો મારો ઠાકર છે. પણ આ બધો પ્રતાપ જેરામ ભગતનો છે.’ એમ કહી બાપા ઊઠ્યા. એટલે બીજા ભાઈઓ પણ ઊઠ્યા બાપા, જેરામ ભગતને ઘરે ગયા, અને જેરામ ભગતને હાથ બોટીને કહ્યું કે- ‘ ભગત ! આપ તો સમરથ છો, આ બધા ભાઈઓને કાંઈ ‘આતમજ્ઞાન’ આપો, હું તો કાંઈ જાણતો નથી. જાણવાવાળો તો મારો ‘ઠાકર’ છે હું તો એનું નામ લઉં અને ટૂંકટો આપું. ધન્ય છે આપને કે આપના આશીર્વાદે આજે શવજની વહુ દેખતી થઇ છે. આ બધો પ્રતાપ આપની ભક્તિનો છે.’ બાપા આટલું બોલ્યા ત્યાં તો જેરામ ભગત, બાપાના પગમાં પડી ગયા અને બોલ્યા કે- ભક્તરાજ ! ભક્તરાજ ! મને માફ કરો.’

‘શવજની ઘરવાણીનો નહિ પણ આજે તો મારો અંધાપો દૂર થયો છે’

‘ ધન્ય છે ભક્ત આપને, અને આપની ભક્તિને’

પરચો ૬

મરેલા પંખી જીવતા થાય છે.

‘ઠાકોર સાહેબ! અમારૂં ૧૮ રૂપિયામાં પૂરું થાતું નથી, હાં અમને ખાપીસ રૂપિયા પગાર કરી આપો, નહિતર છુટા કરો, કારણ કે જુનાગઢ સરકાર અમને નોકરીમાં રાખે તેમ છે’

આમ ત્રણ આરબો રાજકોટના નામદાર ઠાકોર સાહેબને અરજ કરે છે,

‘તમે મારી તિલોરી સાંચવો છો અને સારી રીતે નોકરી કરો છો એટલે તમને ૧૮ રૂપિયા પગાર આપું છું. નહિતર તમને ખબર છે કે ખીત્ત પોલીસને હું આટલો પછ પગાર આપતો નથી. છતાં તમને આછો પગાર પડતો હોય તો ખુશીથી નોકરીમાંથી છુટા થાવ.’

એમ કહી રાજકોટના નામદાર ઠાકોર સાહેબ, ત્રણ આરબોને નોકરી-માંથી છુટા કરે છે.

આરબ લોકો પટ્ટા ઊડી ડ્રેસ કાઢી ઠાકોર સાહેબને મુનિસ કરી, રજા લઈ જુનાગઢ આવવા રાજકોટથી ચાલી નીકળે છે.

ખલા ઉપર હમાચા રહી ગયા છે, ભેટ બાંધી છે અને કદાવર બાંધાના ત્રણ આરબો રસ્તામાં પંખીઓનો શિકાર કરી હમાચામાં મરેલા પંખીઓ લાવી, આનંદથી વાતો કરતા કરતા બીરપુરના પાદરમાંથી નીકળ્યા.

આણી તરફ જતા લકત, સાંજના વખતે પાદર આંટો દેવા આવ્યા છે, અને કોઈ સાધુશ્રાંત નીકળે તો રોટલો અપરાવવા જગ્યામાં તેડી જવા માટે વાટ જોઈને બેઠો છે ત્યાં ત્રણ આરબો ‘સલામ આલેકુમ’ કહી ખાપાને સલામ કરે છે.

ખાપાએ ‘રામ રામ’ કરી પૂછ્યું કે ‘ભાઈઓ કયાં લાડ્યા ?’

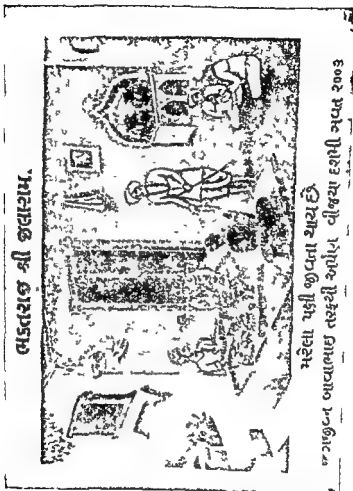
આરબોએ કહ્યું કે, ‘જુનાગઢ જઈએ છીએ’

ખાપાએ કહ્યું કે- ‘સાંજ પડી ગઈ છે માટે રોટલો ખાતા જાવ.’

આરબોએ કહ્યું કે- ‘તમો હિંદુ છો અને અમે મુસલમાન છીએ, તે આપ જાણો છો.’

ખાપાએ કહ્યું-‘મારી મુંપડીમાં નાતજાતના બેદ નથી, મારે મન ‘રામ ને રહેમાન’ એક જ છે. સૌને જૂથ લાગે છે માટે ભાઈઓ ચાલો મારી

જુ પડીએ, હવે તો તમને શેટલો ખવરાવ્યા મિવાય લવા નહીં દઉં' આવો
આથહ જોઇને આરજો તો જગ્યામા આવ્યા

ભક્તરાજ શ્રી જલારામ.

મહેલા પકી જીવતા થાય છે

જગજીવન બાવાભાઈ તરફથી આપેલ વીજ્યા દર્શની મધ્યમ ૨૦૦૩

અત્યાર મુખી તો આરજ લોકો જાપાને કોઈ વેપારી જ માનતા હતા
પણ જગ્યામા આવ્યા પછી ખજર પડી કે આ તો હિંદુઓનું દેવસ્થાન છે
અને પોતાના ખભા ઉપર હમાચામા તો મહેલા પ જી છે પણ હવે શું કરઉં '

તે વિચારમા પડ્યા અને મનમા નકી ક્યું કે હવે મહ બોવવું જ નહિ
રોટવા ખાઇને હાલી નીકળવું

બાપાએ તો ત્રણે આરબોને સારી રીતે જમાડયા અને આયલ કરીને રાત રોકાવા કહ્યું.

આરબોને રાત રોકાવામાં વાંધો તો ન હતો કારણ કે પોતે ચાકેલા પજુ હતો, પરંતુ હમાચામાં મરેલા પંખી ભર્યા હતા તેની મુંઝવણ હતી.

હમાચા ખીંટી ઉપર ટાંગ્યા છે અને આરબ લોકો બેઠા છે.

બાપા રાત રોકાવાનો આયલ કરે છે પણ આરબો હા, ના, હા, ના, કરે છે. ત્યાં બાપાએ પોતાના હાથમાં લાકડી હતી તે હમાચાને બહાળીને કહ્યું કે :

‘અરે આરબ ભાઈઓ ! આ બિચારા પંખીને શું કરવા મૂંઝવ્યા છે, જરા હમાચાના મોઢા પહોળા કરો એટલે શમના શબડા ધુટા થાય.’

આમ બાપાએ કહેતાં તો હમાચામાં હલન ચલન સર થયું.

આ જોઈ આરબ લોકો તો બહુ ગભરાયા અને હમાચા ખીંટીએથી ઉતારી તેના મોઢા છોડ્યા ત્યાં તો ફરફર...ફર...ફરફર...ફર કરતાં પંખીઓ ઉડી ગયા.

આ અમરકાન જોઈ આરબ લોકો તો બાપાના પગમાં પડ્યા અને ‘જલારામ જુમે જલારામ નહિ પણ અહિં હો’ એમ કહી ફરી વાર બાપાને પગે લાગ્યા.

બાપાએ કહ્યું કે, ‘અરે ભાઈઓ ! એ પંખીડા તો શબડા હતા, એમાં શું!’

પજુ આરબ લોકોએ તો પોતાના હાથથી સિકાર કરીને મરેલા પંખી હમાચામાં ભર્યા હતા તે ક્યાંથી માને !

આરબોએ બાપાને હાથ જોડ્યા અને ફરી પગે લાગી રજા માગી.

બાપાએ આજની રાત રોકાઈ, સવારે શિરામજુ કરી ચાલવા કહ્યું.

હવે તો આરબ લોકો બાપાનું વચન ઉઘાડી શકે તેમ હતાજ નહીં. વળી ‘હમાચાના’ ઉપાધિ પણ મટી ગઈ હતી એટલે રાત રોકાણુ.

સવારે બાપાએ આરબોને શિરામજુ કરાવી રસ્તામાં બાપા મારે રોકેલા બાંધી આખ્યા અને રજા આપી.

હાલતી વખતે ત્રણ આરબોમાંથી એકે આરબે બીજાને કહ્યું કે—

આ અહિંને પૂછીએ તો જરા કે- ‘અમને જુનાગઢમાં નોકરી મળશે કે કેમ?’

‘કેમકે આ તો મહાન ‘ઓલિયો’ છે. તે કહેશે તેજ થાશે.’

એટલે એક આરબે પૂછ્યું કે, ‘ભગત! અમે જુતાગઢ’ સરકારની નોકરી કરવાના ઉમેદથી રાજકોટ દરબારની નોકરી છોડીને જઈએ છીએ.’

‘અમને નોકરી મળશે કે કેમ?’

બાપાએ કહ્યું કે- ‘અરે બાપલા! આરબોનો તો એકજ ધણી હોય!’

‘રાજકોટ ઠાકોર સાહેબે તમારી પછવાડે તમને પાછા વાળવા ઘોડેસવાર મોકલ્યો હતો જ’

‘તમે બાવીસ રૂપિયા પગાર માગ્યો પણ બાવીસને બદલે પચીસ રૂપિયા પગાર દઈ, તમને પાછા તેડી જવા હમણાંજ ઘોડેસવાર આવશે.’

આમ વાત કરે છે ત્યાં તો રાજકોટનો સવાર દેખાયો. અને આવેલ સવારે આરબોને ઘડી પહેલાં બાપાએ જ કહ્યું હતું તેજ કહ્યું કે, ‘ભાઈઓ! ઠાકોર સાહેબે તમને બાવીસ નહીં પણ પચીસ રૂપિયા પગાર દેવાનું કહી મને તેડવા મોકલ્યો છે. મારે પાછા ચાલો,’

આ બીજો અમલકાર જોઈ આરબો તો વારંવાર બાપાને પગે લાગવા માંડ્યા અને બાપાને, પાંચ-પાંચ રૂપિયા પગે ધરીને, બાપાના આશીર્વાદ લઈ પાછા રાજકોટ ગયા.

અને છતાં ત્યાં સુધી દર સાત બાપાને પગે લાગવા આવતા અને બાપાને પગે રૂપિયા ધરી જતાં

ખોટો ખેલ

આપણે સર્વ પ્રજાના દાસ-બાળકો છીએ આપણા કામોથી પ્રજા રાજ થાય અને જનને કોઈ રીતે હાની ન થાય એવું જીવન આપણાથી જીવાય તો તે પૂરતું છે જનમુ સફલ છે બીજી બધી વાતો ભ્રેમ-દુઃખણા જ છે. ખોટો ખેલ છે!

દીનસાહજ મેરાજી પાડવાલા
હોંમકોંગ, ૩૦-૭-૫૧

પરચો ૭

નદીના વહેણ બદલાય છે.

સંવત ૧૯૧૭ની સાલમાં બાપા જોડિયા પધાર્યા. જોડિયાને પાદર નદી છે તેનું વહેણ અને પદ ગોઠું છે. નદી સામા કાંઠા તરફ ચાલતી હતી, જેથી પાણી ભરતી સ્ત્રીઓ બહુજ દુઃખી થતી હતી. કારણ કે તેને ઘણું 'લેકશ' પસાર કરવો પડતો હતો.

જ્યારે ભક્ત જલારામ જોડિયા મહાબળની રત્ન કાંઠ નીકળ્યા ત્યારે ગામનું ઘણું 'ખડું' મહાબળ તથા ખીલ અઢાણુજનો ભક્તરાજને નદી કુધી વળાવવા આજ્ઞા, ત્યારે મહાબળ લોકોએ ઉપરની હકીકત ભક્તરાજ પાસે રજુ કરી. આ વાત સાંભળી જલારામજી સ્તુતિ કરવા લાગ્યા કે- 'હે રામ! જોડિયાના લોકોને નદીના વહેણનું જે દુઃખ છે તે દુઃખ સદાને માટે દૂર કરજો!'

એમ કહી ભક્તરાજ ત્યાંથી વિદાય થયા.

રામની કૃપાથી તે જ ગ્રામ-ગ્રામાં આ કાંઠે વહેણ થયું અને જલારામજીનું વચન સાદ્ય થયું.

જે વહેણ હતું તેજ તેજ સ્વજોથી વહે છે.

પર્યો ૮

બાપા ઉંદરડીને સાક્ષી રાખે છે

‘ભગત ! મારા રૂપિયા ૨૦૦ દીધા વગર તમે રોડસો ખાવા બેસો તો તમને ‘શમ દુવાઈ’ છે.’

બપોરનો સમય છે, જસાભગત સાધુ સતોને જમાડી પોતે જમવા બેસે છે, ત્યાં વીરપુરનો રવજી બોલે જસાભગત પાસે ‘૨૦૦ રૂપિયાની વિધવાળીએ આવે છે.’

ભગતને કહે છે કે- ‘ભગત ! મારે રૂપિયાની જરૂર છે, મારે આપો.’

ભગત કહે છે ‘ભાઈ ! હમણું તો સગવડ નથી. પાંચ પંદર દિવસમાં ‘ફરવા’ જવાનો હું, ઠાકોરજીનો હુકમ તો આ વખતે તને તારા રૂપિયા આપી દઈશ.’

બોલે માનતો નથી અને હમણું જ રૂપિયા આપવા દબાણ કરે છે. પરંતુ રૂપિયા કાઢવા ક્યાંથી ?

બોલને ફરી ભગત કહે છે કે- ‘રવજીભાઈ ! બાપા ! તને આ વખતે તારા રૂપિયા જરૂર આપી દઈશ.’

રવજીભાઈ માનતા નથી અને બાપાને કહે છે કે- ‘જો જલારામ ! તમે મારા રૂપિયા દીધા વગર ખાવા બેસો તો તમને ‘શમ દુવાઈ’ છે.’

આ સાંભળી જસાભગત ઊભા થઈ ગયા અને કહ્યું ‘ઠીક ભાઈ ! જેવી શમની મરજી.’

‘લે, તારા રૂપિયાની સગવડ કરી દઉં.’

એમ કહી જસાભગત જમ્યા વગર મામમાં આવ્યા અને એક વેપારીને રૂા. ૨૦૦ આપવા વાત કરી, પણ વેપારી કહે છે કે- ‘ભગત ! રૂપિયા મારી પાસે હાજર નથી, પાંચ પંદર દિવસમાં સગવડ કરી આપું !’

પણ ભગતે કહ્યું કે- ‘મારે તો હમણું જ જોઈએ છીએ.’ એમ કહી જસાભગત, દરબારગઢમાં નામદાર ઠાકોર સાહેબ પાસે ગયાં

દરબારગદમાં જઈ નામદાર ઠાકોર માહેજને ખબર દહેવરાવ્યા કે:-
'બાપુને કહો કે, જલો આવ્યો છે'

૭ પાટલરાજ શ્રી જલારામ. ૭

૨૬

બાપા હાટડીને સુત્રી સમઠે.

સોલસાયમંદ મગજનુ અઠેવ તરુથી યોગી-સેવ ૨૦૦ જગમગ

બાપુને ખબર મળતાં જ દરબારગદમાંથી બાપુ સામા પધાર્યા અને જલોલાગતને આવકાર આપી કહ્યું કે- 'અહો ભગત' અરે બપોરે શું કામ પડ્યું?'

બાપાએ વિસ્તારથી વાત કરી અને રૂા ૨૦૦ માગ્યા

બાપુએ એ જ વખતે ભગતને રૂા ૨૦૦ અપાવ્યા, રૂપિયા લઈ ભગત, ૨૫૭ ખોળની દુકાન પાસે એક લોહાણા ભાઈની દુકાન હતી ત્યાં આગળ

આવ્યા અને રવજી બોલતને બોલાવી રૂા ૨૦૦ ગણી આપ્યા.

રૂપિયા આપતી વખતે બાપાએ રવજીભાઈને કહ્યું કે:- ‘ભાઈ! તારા કહેવા પ્રમાણે તારા રૂપિયા પૂરેપૂરા આપું છું. કાંઈ એાધું લેવાનું કહેતો નથી પણ રૂપિયાના સત્તર આના કર ત્યાં સુધી તને હમ્મ છે’

તરતજ રવજીભાઈ બોલ્યા કે, ‘ભગત! એ રૂપિયાના સત્તર આનાજ ક્યાં છે, આપની પાસેથી વધારે લેતો નથી કહો તો આપને સાબિત કરી આપું’

આ વાત સાંભળે છે ત્યાં એક ઉદરડી નીકળી

ભગતે તુરત જ કહ્યું, ‘ભાઈ! એમાં સાબિતી શું કરવી છે? આ ઉદરડી નીકળી તેમાં પણ ‘રામ’ છે ને? હું તેની સાક્ષીએ તને તારા રૂપિયા આપું છું. તું જાણ ને આ હમણાં મધુ’ તે ‘રામનું’ ગાળી ઉદરડી જાણે!’ એમ કહી બાપાએ રવજીભાઈને રામરામ કરી રત્ન લીધી અને જગ્યામાં આવી માંજતા ચાર વાગ્યે પ્રમાદ લીધો.

ઉંદરે આગ લગાડી !

વક્ત્રી પૂજાને દિવસે ભાદરા માસે એક ઉંદરે આગ લગાડી હતી એક દુકાનદાર લેંદમી પૂજા કરી તેવતુ કોડિયુ બળતું મુઠ્ઠી ચાલ્યો ગયો. પાછળથી એક ઉંદર બળતી વાટ ઉપાડી ગયો અને પાડોશીના ડાપડે જઈ મુઠ્ઠી લીધી, પરિણામે આગ લાગતા દસ હજાર રૂપિયાનું નુકસાન થયું હતું.

“જ્યહિંદ” દૈનિક તા ૨૮-૧૦-૫૨

અગાઉના વખતમાં વીજળી બત્તીઓ ન હતી, તેમ હરીકેન કાનસને પ્રચાર થયું બહુ ન હતો, ઘણાખરાંના ઘરમાં કોડિયામાં તેડ પૂરી તેલમાં વાટ બોળી દીવો થાતો.

રાતના બે વાગ્યાનો સુમાર હતો. રવજીભાઈ તો ‘ઉંદરડી’ની સાક્ષીએ રૂા. ૨૦૦ લાઇ નિરાંતે સૂઇ ગયા છે, તે વખતે એક ઉંદરડીએ આવી દોરિયામાંથી મળગતી વાટ ઉપાડી અને તે સળગતી વાટને રવજીભાઈની

કાપડની દુકાનમાં ત્યાં કાપડ લયું હતું ત્યાં મૂકી દીધી. જોત જોતામાં કાપડ-બીજો માત્ર અને દુકાન બગીને ખાખ થઈ ગયાં.

આ બનાવ બન્યા પછી રવજીભાઈ ઘણો પસ્તાવો કરતા, અને કહેતા કે, બાપાને 'રામ દુવાઈ' દીધી અને લાગતને કોચવ્યા તેનું મને ક્ષણ માયું છે પણ પછી શું ઉપાય ? અને તે પછી જીવ્યા ત્યાં મુખી મુખ પામ્યાં નહીં અને નિર્વશ જયા

બાપાએ સાધુને ઘોડો તથા ગાય આપી.

એક દિવસ પ્રાતઃકાળમાં પૂજ્ય જલારામના બહેન પધારતા હતા એટલામાં એક સાધુ વાના દરદર્શી પીડાતો બાપાના જોવામાં આવ્યો બાપા તુરંતજ જાણ કરી ગયા, પૂછ્યું. 'મહાત્મા ! કેમ લગડાવ છો ?' પીડા છે.'

'ભગત ! આજ ઘણું વખત થયા વાતુ દરદર્શી છે બરાબર હવાતુ ચલાતું નથી'

"વાધો નહીં ! મહાત્મા ! મારો ઠાકર દરદર્શી મટાડી દેશે" એમ, કહી સાધુને તેડી જગ્યામાં લાવ્યા સાધુ જગ્યામાં આઠ દિવસ રહ્યા. ત્યાં 'વા' મની ગયો

થયા હાલતા આવતા અને આટા મારતા, સાધુએ હવે જવાની માગણી કરી

બાપાએ આગ્રહ કરી વધુ પદર દિવસ રોક્યા અને છેવટે જાતી વખતે સાધુની માગણી મુજબ એક ઘોડો તથા એક ગાય આપી પગે લાગી, સાધુનો હાથ પોતાના માથે મૂકાવી આશીર્વાદ લઈ રજા આપી

પરચો ૯

આખા ગામને વાળાનું દદ્દ મટે છે,

જસદણુ તાએ નવાગામમાં વાળા નીકળવાની બીમારીથી ઘણું મનુષ્યો માંદા પડકાઇ પડ્યા હતા.

. હોદાએ નામાંકિત વૈદરાજીની દવાઓ કરી પણ વાળા નીકળતા બંધ થયા નહિ.

ત્યારે હોદાએ કહ્યું કે:-
'જલારામકત વચન સિદ્ધ પુરૂષ
છે, તો તેનો આશીર્વાદ
મેળવો.' એટલે બે ચાર વેપા-
રીઓ, બે ચાર પટેલીઆઓ
વીરપુર આવી ભક્તરાજને
ચોતાના ગામમાં પધરાવી
ચોતાનું દુઃખ કહ્યું અને
જણાવ્યું કે, 'ભક્તરાજ!
આપ મળુ વૃદ્ધ છો, વચન
સિદ્ધ છે, આખા ગામના
માણસો વાળાના દદ્દથી પીડાય
છે. ઘણું ઉપાય કર્યા પણ કંઈ
આરામ થતો નથી. માટે
મહારાજ અમારું દુઃખ મટાડો.'

જલારામજીએ કહ્યું 'ભક્ત-
જનો! મારી પાસે રામનામની માળા ફેરવ્યા સિવાય બીજું કંઈ નથી,
મારી પાસે કંત રામનામની સિદ્ધિ છે તે સિદ્ધિથી તમારા દુઃખનું નિવારણ
થશે' એમ કહી વિબૃતિ લીધી અને ગામના ઘણાં કુવામાં નાખી
બોધ્યા કે:- 'હે મળુ! હે મારા નાથ! હું તારો સેવક છું, તારી નોકરી
કરું છું, તારા ઘટ્ટી હું છું, તું જ મારો રોક છે. રોકે વાળોતરતા
અપરાધ ક્ષમા કરવા બેઠાએ તથા ટાણે કટાણે તેની વડાએ ધાઇ તેને

બનતી મદદ કરવી જોઈએ. હે રધુનંદન ! હે રધુપતિ ! બં શુદ્ધ ભાવથી તારી પાસે એજ માગું છું કે, આ ગામના લોકોને તું વાળાના દહમાંથી મુક્ત કરજે. હું તો કંઈ જાણતો નથી. ફક્ત તારું ધ્યાન ધરી દિવસ પસાર કરું છું.’

હરિ ઇચ્છાથી આ નવાગામમાં ત્યાર પછી ચાર દિવસમાંજ વાળા નીકળતા બંધ થયા.

આચમ્ભકારથી જલાલગતની ઠામઠામ પધરામણી થવા લાગી, કંઈક સેવકો થયા.

આજ પછી સદરહું નવાગામના માણસો આપાના સેવકો છે. અને પોતાની આવકમાંથી અમુક ભાગ જમ્યામાં મોકલે છે. અને જલાલગતનું નકુ'ગામ કહેવાય છે.

કારભીરથી કન્યાકુમારી સુધી હિંદુઓમાં જેમનું નામ ઘેર ઘેર પરિચિત છે. તે ભકત શિશમણ્ણિ તુલ્કમીદામે પોતાના અમર રામાયણમાં આપણને રામ નામનો મંત્ર આપ્યો છે રામ નામનો કર રાખીને તમે ચાલો, તો જગતમાં તમારે રાજ શુ કે રક શું કાઢનાથી બીજાપણું નહિ રહે.

માયા

માયા કેને કહે છે તે જાણો છો ? આપ, મા, ભાઈ, બેન, સ્ત્રી, પુત્ર, ભાણેજ, ભત્રીજો, ભત્રીજી એ બધાં સગાંવહાલાં તરફનું ખેંચાણ અને મમતા તેનું નામ માયા. અને ‘સર્વ પ્રાણીમાં મારા પ્રભુ છે’ એમ જાણીને બધા ઉપર એકસરખો પ્રેમ તેનું નામ દયા.

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ.

પરચો ૧૦

ગોંડલના મહારાજ ગામ ગીરાસ આપે છે.

પાછલી રાતનો પહેર છે. ગોંડલના માનવીઓ પાછલી રાતની મીઠી નિદ્રા લઇ રહ્યા છે. ઠક્કર મેઘજી દેવાણીને ત્યાં ભજન છે.

ભગત જલારામ ભજન ગાય છે. પાછલી રાતના મુંદર ભજનો જલારામના મધુર કંઠેથી ગવાતાં સાંભળી ગોંડલના મહારાજ અહુ આનંદિત થાય છે.

સવારમાં તપાસ કરાવી કે- ‘આજ રાતના કોણ ભજન ગાતું હતું?’ એક અનુચર ખબર લાવ્યો કે- ‘બાપુ! વીરપુરથી જલારામ ભગત આવ્યા છે તે ગઈ રાતે ભજન ગાતા હતા.’

આ સાંભળી મહારાજ સાહેબ બોલ્યા કે- ‘કોણ જલો ભગત!’

‘જેણે પોતાના અર્ધાંગના દાનમાં દીધાં અને ભગવાનનો સાક્ષાત્કાર થયો તે જલો ભગત!’

‘મારે તો તેમના દર્શન કરવા છે. મારે જાણે, ભક્તને માનપૂર્વક મારી પાસે તેડી લાવો.’

એમ આજ્ઞા થતાંજ અનુચર, જલો ભગત પાસે આવ્યો અને બાપાને હાથ લોગી અરજ કરી:-

‘ભગતરાજ! મહારાજ સાહેબ આપને યાદ કરે છે; મારે મહેલમાં પધારો.’

ભગતે કહ્યું કે:- ‘અરે ભાઈ! મારા જેવાનું શું કામ પડ્યું?’

અનુચરે કહ્યું કે:- ‘ગઈ રાતે આજ ભજન ગાતા હતા તે બાપુએ સાંભળ્યા છે. એટલે આપના ભજન સાંભળવા બાપુ બોલાવે છે.’

ભજનનું નામ સાંભળી બાપા તુરત ઊઠ્યા અને આવેલા અનુચર સાથે મહેલમાં ગયા.

મહારાજ સાહેબ તે બખતની વાત જોઈને એમ હતા.

ભગતને આવતા જોઈ મહારાજ સાહેબે બોલ્યો થઈ ભગતનો સત્કાર કર્યો અને હાથ લોગી વિનંતિ કરી કે:-

‘ભગત! કાલે રાતે તમે ભજન ગાતા હતા?’

‘હા બાપુ! ભગવાનનું નામ લેતો હતો.’

‘ભગત ! ભજન બહુ મજાતા હતા. મને ઘોડાકે સાંભળાવશે ?’

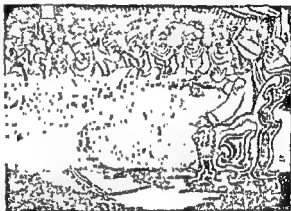
‘હ્યોને બાપુ !’

‘એમાં શું !’

‘એ નામ ભજવાતના હઈ !’

એમ કહી બાપા ભજન ગાવા માંડ્યાં.

ઘણુ ચાર ભજનો
આયા, ભજન સાંભળી
મહારાજ સાહેબ બહુ
ખુશી થયા.

અને બોલ્યા કે:-
‘ભગત ! તમારી
તામના મેં બહુ
સાંભળી હતી પણ
તમને નજરે નજર
આજ જોયા અને
આજ તમારા મુખની
ચાણી ઘણુ સાંભળી’

‘ભગત ! હું બહુ ખુશી થયો છું અને મારા શબ્દોને ધન્ય માનું છું.’

‘માગો !’

‘શું તમારી ઇચ્છા છે ?’

ભગતે કહ્યું કે:- ‘બાપુ ! આપ મોટા મહારાજ, ગોંડળના ધણીના
દર્શન કરી હું પણ ખુશી થયો છું.’

‘રાજામાં પણ ઇચ્છરી અસ છે ! માટે બાપના દર્શન કરી હું પણ
રાજ થાઉં છું.’

આ સાંભળી બાપુ બહુ રાજ થયા અને ફરી ભગતને કહ્યું કે:-
‘ભગત માગો !’

‘બાપુ ! આપ માગવાનું કહો એ પણ શું માથું !’

‘હું તો ઠાકર સેવા કરી મુઠિયાને સમના ગ્રામ પહોંચી આપું છું
વધારે મારે શું જોઈએ !’

‘ વળી વીરપુર ઠાકોર સાહેબે સદામતના નિભાવ માટે જમીન આપી માણુમાપાં કરી આપ્યા છે એટલે મારે વધારે શું જોઈએ !’

‘ મારે રામનો પ્રતાપ છે ’

‘ મારે કાંઈ ન જોઈએ ’

પણ મહારાજ સાહેબે કહ્યું કે:- ‘ ભગત ! એ બધું માણુ વીરપુરમાં જગ્યા છે તેવી એક જગ્યા ગોંડળમાં બાંધો. ગોંડળમાંથી જમીન કાઢી આપું ભગવાન રામચંદ્રજીનું મંદિર બંધાવી આપું !’ માણુ માપા કરી આપું ! મારા રાજમાં આવો’ પણ બાપાએ હાથ જોડ્યા અને કહ્યું કે - ‘ બાપુ ! એ ન બને ! એક ઠેકાણે રામ દુકડો આપે છે, વધારે શું બાંઝવું, બધે ઠેકાણે રામ છે, બાપુ !’

મહારાજ સાહેબ આ સાંભળી ભગતની ત્યાગવૃત્તિ જોઈ નવાઈ પાડ્યા.

મહારાજ સાહેબ અને તેમના મંડળે બાપાને ખૂબ ખૂબ સમજાવ્યા પણ બાપાએ તો હાથ જ જોડ્યા !

અંતે મહારાજ સાહેબે કહ્યું કે:- ‘ હીક ભગત ! ગોંડળ ન આવો તો કાંઈ નહીં, પણ એટલું કરો કે, વીરપુર અને ચરખડી નજીક છે, ચરખડી મારું ગામ છે, તે ગામમાંથી જમીન આપું વીરપુરમાં સદામત છે તેમ ચરખડીમાં પણ સદામત આપો વીરપુરમાં દાળ રોટલા આપો છો, તેમ ચરખડીમાં ચોખા આપો !’

હવે બાપા લાચાર થઈ ગયા સદામત આપવાની ના કેમ પડાય ? સદામત આપણુ એતો બાપાનો જીવનમંત્ર હતો

બાપાએ હા પાડી !

મહારાજ સાહેબે ચરખડીમાં જમીન કાઢી આપી

ચરખડીમાં ચોખાનું સદામત આણુ થયું

એક બકતે સરસ ભજન ગાયું કે -

‘ વહાનો ચરખડિયે આપે ચોખના ર,

વીરપુરમા આપે છે દાળ મેટલા ર,

વારી જનકે રે જનિવાણુ તમારા નામને રે ’

પણ કાળે કરી રાજ મહારાજનાઓ વિસ્તારત જઈ ‘મુધરવા’ (૧) લાગ્યા અને બાપાના દેહાંત પછી ચરખડીનું સદામત બંધ થયું

પરચો ૧૧

નાળિયેરમાંથી સોનાની નથ નીકળે છે.

‘હે જાત બાપા ! મારી સાસુ મને ગાળો નહીં દીએ અને મારસે નહીં તો તમારી જગ્યામાં એક નાળિયેર વધાર્યા પછી હું ઘરે જઈશ.’

આમ એક ૨૦ વર્ષની કણ્ઠબળુ બાઈ ‘બાપાની’ માનતા કરે છે.

વાત એમ બનેલી કે:- વીરપુરના કાના પટેલના દીકરાની જાન જાતી હતી એટલે કાના પટેલ દેવદાસ લાલા પાસે ગયા અને કહ્યું, ‘આતા ! જાગાની જાન છે રૂપાવટી જાય છે તો રૂડાની વહુને જાતમાં મોકલોને ?’

દેવદાસ લાલા બોલ્યા કે:- ‘કાના ! વહુને નાતું છોકરું છે તેને ક્યાં મોકલું !’

પણ કાનાનો ખડુ આગ્રહ થવાથી દેવદાસ લાલાને તો વહુને જાતમાં મોકલવા પડ્યાં.

સાસુએ નાકમાં પહેરવા સોનાની બે તોલાની નથ વહુને પદારમાંથી કાઢી આપી અને લગ્નામણુ કરી કે- ‘જે, જે, વહુ બેઠા ! છોકરું સાચવજો અને નથ ખોવાય જાય નહીં’ એમ લગ્નામણુ કરી વહુને જાતમાં મોકલી.

વહુ કહે, ‘બામણ ! ફિકર કરતાં નહીં.’

જાન તો રૂપાવટી ચાલી. આનંદથી લગ્ન થયાં, સૌ હાણ્યાં માણ્યાં પણ સતમાં લગ્નની ધમાલમાં વહુની નથ ક્યાંક પડી ગઈ.

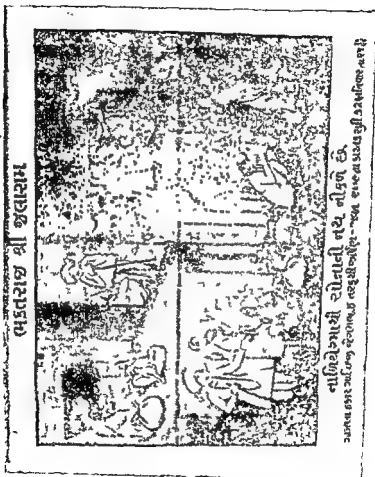
વહુને સવારે ખબર પડી કે:- નાકમાં નથ નથી. આ. જોઈ ખડુ મભરાણી અને રોવા લાગી અને કહેવા લાગી કે, ‘હાથ ! હાથ ! મારી સાસુએ લગ્નામણુ કરી હતી પણ મારી નથ કોણ જાણે ક્યાં પડી ગઈ ? હવે મારી સાસુ મને મારી નાખશે ’ એમ કહી ખૂબ રોવા મંડી

સૌએ દિલાસો આપ્યો.

અને નથની ખૂબ તપાસ કરી પણ નથ જડી નહીં.

વહુનો તો ‘લગ્નનો લહાવો’ મુકાઈ ગયો અને સાસુ વધારે એ બીકે મુગવા માંડી. હિંદુ સમાજમાં ‘સાસુ’ ની બીક ‘વવારૂ’ માટે ખડુ જૂંડી છે. અને તે તો ‘વવારૂ’ જ જાણે.

વહુએ બાપાની માનતા કરી કે:- ‘હે બાપા! જો મારી માતુ નહીં વહે તો પહેલાં તમારી જગ્યામાં નાળિયેર વધેરી પછી ઘરે જઈશ અને નથ જડશે તો બે માપ દાણાં જગ્યામાં દઈશ ’ આમ માનતા કરી

ભક્તરાજ શ્રી જલારામ

નાળિયેરમાંથી સોનાની નથ નીકળે છે.

આનંદ હાસ અર્ચન વેંગરભાઈ તરુડી જોડે - ૧૯૫૧ સપ્ટેમ્બર પ્રકાશ સુધી ૩૨ મનિષ્કર નંબર ૬૬

જાન તો રૂપાવટીથી પાછી વીરપુર આવી જાનમાં વહુ મિવાયના સો આનંદમાં છે

વહુએ તો નાળિયેર મંગાવી, જગ્યામાં આવી રોવા દાગી
ત્યાં વીરબાઈમાં નીકળ્યા અને ‘પૂઠયુ’ કે - ‘બેટા’ મારી દીકરી! તું’ રુએ
‘શુ’ કરવા ?’

વહુએ વાત કરી કે:-‘માડી ! રૂપાવટી જનમાં ગઈ હતી, ત્યાં મારી નથ જોવાઈ ગઈ ! હવે મારી સાસુ વહોરે એની મને બીક લાગે છે. મેં તો માનતા કરી છે એટલે નાળિયેર વધેરવા આવી છું.’

ત્યાં બાપા નીકળ્યા.

‘લાવો બેટા ! ઠાકર પાસે નાળિયેર વધેર’ !’ એમ કહી વહુના હાથમાંથી નાળિયેર લઈ, બાપા, ભગવાન રામચંદ્રજીની મૂર્તિ પાસે ગયા અને રામજી’ નામ લઈ, નાળિયેર વધેર્યું’. નાળિયેરના બે ફાડયાં થતાંજ તેમાંથી નથ નીકળી હોય તેમ નથ વહુને આપીને કહ્યું કે:- ‘હવે મારા દીકરા, આ તમારી નથ તો નાળિયેરમાંથી નીકળી.’

વહુ તો આ સાંભળી અચંબા પામી અને બાપાને કહ્યું કે:-‘બાપા ! મારી નથ તો રૂપાવટીમાં જોવાએલ છે અને નાળિયેરમાંથી ક્યાંથી નીકળી !’

બાપાએ કહ્યું કે:-‘દીકરા, મારી જગ્યામાં તો ધણીએ નથો છે. પણ તારી નથની ઓળખાણુ આપ તો તને આપુ !’

‘બાપા મારી નથને તો બે લાલ મોતી ટાંક્યાં છે.’

બાપા કહે કે:-‘બે દીકરા આજ તારી નથ છે, જો તેને બે લાલ મોતી છે.’

એમ કહી બાપાએ તો નથ, વહુને આપી અને કહ્યું કે, ‘દીકરી, હવે તારી સાસુ તને નહીં વહે. ધરે જા’ વહુ તો રાજ થાતી થાતી ધરે આવી.

આતી તરફ સાસુને બબર પડી ગઈ હતી કે:-વહુ નથ જોઈને આવી છે એટલે તે તો મોડું થકાવી વહુની વાત જોઈને જ રેલીએ ઊભી હતી.

સાસુને જોતાં જ વહુએ કહ્યું કે:-‘બાવજી ! મારી નથ જોવાઈ ગઈ હતી પણ જલાલગતે ‘નાળિયેરમાંથી નીકળી’ એમ કહીને આપી.’

‘જુઓ આ રહી મારી નથ’, આમ કહી નથ બતાવી, નથ તો એજ હતી.

જાનૈયાને અને ગામમાં બબર પડી કે:-વહુની નથ રૂપાવટીમાં જોવાઈ હતી તે જલાલગતે, ‘નાળિયેરમાંથી નીકળી’ એમ કહીને આપી.

સૌ આશ્ચર્ય પામ્યાં

અને દેવદાસ લાભાને બબર પડી કે, વહુએ તો બે માપ દાણાની માનતા કરી છે, ‘પણ હવે તો બે માપ દાણા હોય ?’ એમ કહી દસ માપ દાણા જગ્યામાં લઈ જઈ બાપાને દઈ આવ્યો અને પગે પડ્યો.

પરચો ૧૨ મા વચન સિદ્ધ બાપા.

આખા પરગણામાં હાહાકાર થઇ ગયો છે.

ખંભાસિયાના ગાંગા પટેલનો એકનો એક જીવાનજોધ વીસ વરસનો દીકરો અકાળે મરી ગયો.

ગાંગા પટેલ ઘરના મુખી માણસ.

ઘરે ચાર-પાંચ ભોંસો ફૂજતી હોય સાથે દસ-પંદર ગાયો પણ દુગ્ધતી હોય.

બે સાંતીની જમીન ખેડે.

પડછંદ કાયા રૂપાણુ શરીર અને અર્ધાંબલ દૂધપાક અને એક મળુ દૂધ પી જાય એવી ગાંગા પટેલની તંદુરસ્ત કાયા.

અને આજીબાજી ‘પાંચમાં’ પૂછાય એવું કાલું માણસ.

આજ ગાંગા પટેલને ત્યાં હાહાકાર થઇ ગયો.

એકતા એક યુવાન યુવના મરણ પાછળ પિતાને આંસુ સારતો જોવો એ પણ દુનિયાના ઘણાં કંઈક દ્રશ્યો માંહેનું એક અતિ કંઈક દ્રશ્ય છે.

ગાંગા પટેલ બાપાના સેવક. આવા મરણ વખતે તો દિલાસો દેવા ખામ બાપાને પધારણું જ લેઈએ.

બાપા તો પાંચ-દશ માણસો સાથે ખંભાસિયા પધાર્યા અને ગાંગા પટેલને દિલાસો આપ્યો.

ગાંગા પટેલ બાપા પાસે ખૂબ રોયા.

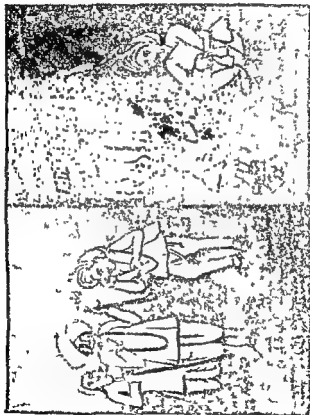
‘અરે બાપા! મારી તો પેઢિયું હાલી ગઇ હવે મારે સંસારમાં છપીને શું કરવું?’ આમ કહી ગાંગા પટેલે તો બહુ કંઈપાંત કયું.

બાપાએ દિલાસો આપ્યો અને ખુબ આશ્વાસન આપ્યા પછી રજા માગી. કારણ કે આવા દુઃખદ મરણમાં વધુ રોકાવાનું તો હોય નહીં એટલે મવારે બાપા રવાના થયા.

મરણુ વખતે ખરખરે આવે તેને વળાવા જવાય નહીં છતાં ગાંગા
પટેલ તો પાદર મુખી આપાને વળાવવા આવ્યા.

પાદરે આપાએ ફરી ગાંગા પટેલને આશ્વાસન આપ્યું અને કહ્યું કે:-
'પટેલ! હવે શોક કરતા નહીં '

૭ લકતરાજ શ્રી જલારામ. ૭

જલારામના આપા પટેલ
ને બોલવામાં મંગળજી સંગેવ તરુની કર્ણમ સવાર રાત્રી

આપા તો લેમ લેમ દિલાસો આપતા જાય તેમ તેમ ગાંગા પટેલ
છાતીકાટ રુદન કરે અને કહે કે:-

'આપા! આપ તો સમરથ છો મને ધીરજ આપો છો પણ મારી તો
છાતી ફાટી જાય છે, મારી તો આ ઉંમરે ચેકિયું હાસી ગઈ '

બાપાએ જ્યારે આવું કરવું કહ્યાં તો જોયું ત્યારે બોલ્યા કે:- ‘તવ પટેલ ઘરે!’ ઠાકર સાહે કરશે ઠાકર લાજ રાખશે.’

આ સાંભળી માંમા પટેલ વિચારમાં પડ્યા કે:- ‘આ મહા સમય લગત, ‘ઠાકર સાહે કરશે ‘ઠાકર લાજ રાખશે.’ એમ કેમ કહે છે પણ હવે માફ રું સાફ થવાનું છે. જે માફ રતન હતું તે તો રોળાઈ ગયું.’

માંમા પટેલ તો ફરી રોવા માંડ્યા.

બાપાએ બહુ ધીરજ આપી, રજા લઈ, બાપા વીરપુર પધાર્યા.

પટેલ રાતના સુતા છે ત્યાં પટલાણી આવ્યા અને કહ્યું, ‘કાં લાગે છે?’

‘હા જાણું છું! કેમ?’

‘આ જેરામની વહુને ‘દિ’ છે’

આ સાંભળી પટેલ સફાળા બેઠા થઈ ગયા.

‘શું કહ્યું? વહુને ‘દિ’ છે!’

‘હા, પટેલ.’

‘હમણાં જ મને વહુએ કહ્યું, એટલે જ નહીં રહેવાથી તમને કહેવા આવી.’

પટેલે તો મનમાં નક્કી કર્યું કે:- ‘આજ સવારના જણા બાપા કહી ગયા છે કે- ‘ઠાકર સાહે કરશે’ માટે નક્કી વહુને દીકરા આવશે તેમાં ફેર ન પડે.’ આ વાત સાંભળ્યા પછી પટેલના પગમાં જોર આવ્યું અને અનાજ લેવું શરૂ કર્યું.

આ તરફ નવ મહિને જેરામની વહુને ‘ગંગા’ આવ્યો, પટેલ બહુ રાજ થયા અને આ બધો પ્રતાપ શ્રી જલારામ બાપાના વધન ‘ઠાકર સાહે કરશે’ એ શબ્દોનો છે એમ માનવા લાગ્યા.

આ વખતે પટેલની ઉંમર ૫૦ વર્ષની હતી.

જેરામનો ‘ગંગા’ દાંધો ઉંમર લાયક થયો.

માંમા પટેલે તેને પરજાવ્યો.

દાંધાને ઘેર છ દીકરા થયા. તેમાંથી ત્રણ દીકરાને માંમા પટેલે પરજાવ્યા.

આટલો ‘લહાવો’ થઈ તંદુરસ્તી સાથે સાંજુ આયુષ્ય ભોમવી,

હાલના જલારામ બાપાના ગાદી વારમ ગિરધરરામ બાપાને ગાંગા પટેલે લાડ લડાવ્યા અને પછી આ સંસારમાંથી 'ચાલ્યા' ગયા.

ગાંગા પટેલે પોતાની જીંદગીના ખાછડા વરસો તો વીરપુર બાપાની જગ્યામાં જ રહી સેવામાં ગાળ્યા હતા.

આજ પણ ગાંગા પટેલના વંશજો બાપાના સેવક છે

તમે (ઈશ્વર મીવાયતુ બીજુ) જે કંઈ જાણતા હો તે ભુલી જાઓઃ અને એવું તેનું જે ન જાણતા હો તે જાણવા પાછળ ગોચા મારો. નહીં માન ઈશ્વરભાજ લીન રહો, રગઈ જાઓ.

મહાત્મા તામન્ન અણુલ હુસેન અંલી

બુદ્ધિથી પણ વધારે પર એક વસ્તુ છે અને તે શ્રદ્ધા છે જ્યાં બુદ્ધિ નથી પહોંચી શકતી ત્યાં શ્રદ્ધા પહોંચે છે બુદ્ધિનું મુળ મગજમાં છે—શ્રદ્ધાનું હૃદયમાં છે અને એ તો જન્મતો અવિન્નિત અનુભવ તે કે બુદ્ધિથી હૃદય બળ હજારોગણુ વધારે છે

મહાત્મા ગાંધીજી-ધર્મ'મ'યન

ઈશ્વરથી જીની રહેવું, એજ ભાગ્યશાળી જનવાનું લક્ષણ છે જે માણસ પાપ કરતો આવે, છતાં ઈશ્વરની દયા પામવાની આશા રાખે, તો તે એના દુર્ભાગ્યની નિશાની છે

જ્યાં બુદ્ધિ હારી જાય છે ત્યાં શ્રદ્ધાનો આરભ થાય છે એટલે શ્રદ્ધા બુદ્ધિથી પર છે.

મહાત્મા ગાંધીજી 'ધર્મ'મ'યન'

પર્યો ૧૩

જુનાગઢ સરકાર બાપાને ગામ આપે છે.

‘લગત ! આ કળજીગમાં તમારો ચમત્કાર નજરોનજર જોઈ, બહુ ખુશી થયો છું.’

‘માગો ! માગો ! શું આપું ?’

‘આપું ! મારામાં ચમત્કારેય નથી અને કંઈ નથી. બધી રામની માયા છે.’

જુનાગઢ સરકાર કહે છે, ‘લગત ! જરા સો અણા કહેવાય છે એમ મારા કાને વાત આવેલી, તે આજ નજરે જોયું.’

જુનાગઢ સરકાર, રાજકોટ કોઠીએ મોટા સરકારને મળવા માટે રસાલા સાથે રાજકોટ પધારતા હતા.

‘વીરપુરના પાદરેથી નીકળ્યા.

બાપાએ રામનો પ્રસાદ આપ્યો.

એક ટોપલામાંથી લાદવા આપવા માંડ્યા.

બધાય રસાલાના માળુમોને આપ્યા છતાં ખૂદયા નહીં.

નવાબ મહેબને લાજ થઈ.

પોતે તપાસ કરી.

વાત સાચી હતી.

સરકારે બાપાને પોતાના ખાસ તંજુમાં બોલાવી માનપૂર્વક બેસાડ્યા અને ગામ-ગીરાસ આપવા માંડ્યા પણ બાપા ‘ગામ-ગીરાસ’ ને શું કરે !

વીરપુર પાસે સરકારનું રખારીકા ગામ તે લેવા સરકારે બાપાને કહ્યું.

બાપાએ ના જ પાડી.

‘મારે ગામ-ગીરાસ ન જોઈએ મારો કાકોર એજ મારો ગીરાસ છે.’

ભગતને વળી બીજા ગામ ગરાસ દા ! ધરતી તો માતા છે !!

સરકારે ખલુ સમજાવ્યા.

છતાં ના.

અતે સરકારે ગુંદાળા ગામના માણા માપા બાંધી આપ્યા. ગુંદાળા ગામમાંથી પહેલા ભગતના માણા-માપા નીકળે પછી સરકારના ઠાકારે અનોજ જાય.

જેમ શરીરને માટે ખોરાક આવશ્યક છે તેમજ આત્માને માટે પ્રાર્થના આવશ્યક છે. માણસ ખોરાક વિના ઘણા દહાડા ચલાવે પણ પ્રાર્થના વિના માણસ કાણવારે પણ ન જીવી શકે, ન જીવી શક્યુ જોઈએ. તમે દહેશો કે પ્રાર્થના કર્યા વિના તો લાખો માણસ જીવે છે હા જીવે છે ખરા. પણ એ જીવન પગુજીવન છે, અને માણસને માટે એ મૃત્યુ કરતાં ભૂંડું છે.

મહાત્મા બાંધીજી-‘ધર્મ’મંથન’

જે માણસ મંસારને નાશવંત તથા ધર્મને સદાનો સાથી સમજીને ચાલે છે. તેજ ઉત્તમ ગતિ પામે છે. વળી જે નાશવંત પદાર્થોમાં મોહ ન રાખતાં સંસારનો ભાર પ્રભુ પર જ મુટ્ટી દઈ ભાર રહિત બની જાય છે તેજ સહેજે સંસાર સાગરને તરી જાય છે.

શુદ્ધ હિન્ચાર કરતાં શુદ્ધ જાવના એ બહુજ વધારે શ્રેષ્ઠ છે.

પરચો ૧૪

જોડિયા બંદરે ડૂબતું વહાણ પાછું તરે છે.

કાઠિયાવાડનો સાગર કિનારો એક વખત વહાણવટાથી સમૃદ્ધ હતો. સાહસિક વેપારીઓ દુરદુરથી માલ લાવી કાઠિયાવાડના સાગર કિનારે ઠાવવતા.

જોડિયાના અમરચંદ રોઠેં ખસરાથી વહાણ ભરીને જોડિયા આવતા હતાં. પવન સાનુકૂળ હતો. વહાણ સમુદ્ર પર નાચતું નાચતું આનંદ પૂર્વક આવતું હતું. જોડિયા બંદર પાંચ માઇલ છેલું રહ્યું હતો ત્યાં પવન પલટાણો અને સમુદ્રના મોલ્ત વહાણને ભરખવા ઉતાવળ કરવા માંડ્યા અને કમ્બોલોગે જ્યાં બંદરનો ઠાંઠો માઇલેક દુરથી દેખાવા માંડ્યો ત્યાં તે વહાણમાં ખાંકોફ પડ્યું. ઉગરવાની હવે એક પળ આશા રહી નહીં. પાણી ધીરે ધીરે વહાણમાં ભરાવા માંડ્યું.

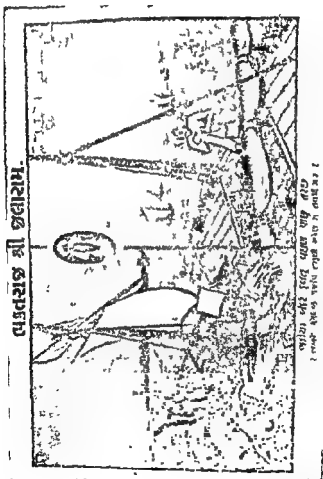
ત્યારે રોઠેં ધા નાખી કે:- ‘હે જલિયાણુ ! મારા નાથ ! તારે ઉમાર્યે આરો છે. તો માફ વહાણ નહીં હોયે તો તારા મદાવતમાં આ વહાણમાં બે ઝીણા ચોખાની ગુણો છે તે તને મોકલ્યાપીશ. હે જલિયાણુ ! બચાવ ! બચાવ !’

આમ વાણિયાની આરજી થતાં જ વહાણમાં જ્યાં પાણી ભરાતા હતા ત્યાં ખંધ થવા માંડ્યા અને પવન સાનુકૂળ થઇ ગયો, અને આરતે આરતે વહાણ બે પહેલાં હુખતું હતું તે સહીસત્તામત કિનારે આવ્યું અને અમરચંદ રોઠેં ધરી પહેલાં બે જીવન-મરણ વચ્ચે જોણા ખાતા હતા તે જલિયાણુનું નામ લેતાં લેતાં સહીસત્તામત કિનારે ઉતર્યા અને વહાણમાંથી માલ ઉતારી વખારે મોકલવા માળુમોને હુકમ આપી પોતે ઘરે ગયાં.

રોઠેં જાલકાલ કરતાં ચોખા વીરપુર મોકલવાના વિચારમાંને વિચારમાં મહિનો દિવસ વાતાવી દીધો, પછી એક દિવસ નક્કી હતું કે હવે કાલ તો વીરપુર જરૂર ચોખા મોકલ્યાવી દઉં, અને મનમાં, વળી એમ થયું કે- ‘તો કે મેં’ માનતા તો ઝીણા ચોખાની હતી છે. પણ સાધુસંતને ઝીણા ચોખા ન મોકલીએ અને કમોદના ચોખા મોકલીએ તો શું ન થાયે ? જરૂર થાયે. ઝીણા જલારામ માલની સાથે શું નિરખત ! ચોખાનું કામ છે ને ? એમ મનમાં નિર્ણય કરી જાણની જગ્યામાં ૪૦ ગુણે કમોદના ચોખાની રવાના કરી.

ગાડા તો જોડિયાથી રવાના થઈ વીરપુર જતા બગતની જગ્યામાં આવ્યાં

બાપા આ વખતે જગ્યાના ઓટલા ઉપર બેઠા બેઠા રામ નામની માળા ફેરવતા હતા ત્યાં ગાડા આવતા જોઈ, 'આવો પટેલિયા આવો !' એમ ઠાંડી બાપાએ પટેલિયાઓને ગમરામ કર્યા પટેલિયાઓ બાપાને પગે લાગ્યા

બાપા કહે- 'આપલા ગાડા છોડો બળદને નીરજી તાબો અને ચોખા કોઠારમાં ઉતારો અને પહેલા ચોટલા ખાઈ લ્યો,' એમ ઠાંડી બાપા જોડિયા-

થી આવેલા ખેડુતોને ગાડા છોડાવી રોટલા ખવડાવે છે, અને બળદને નીરણુ નખાવે છે. એક પટેલિયાએ અમરચંદ રોકે લખેલ ફાગળ બાપાને આપ્યો અને હાથ લોટી કહ્યું કે- ‘બાપા ! લોટિયાથી અમરચંદ રોકે ચોખા મોકલ્યા છે અને રામ રામ કહ્યા છે.’

‘રામ રામ બાપલા, રામ રામ,’ એમ કહી બાપા હાથ લેટે છે.

પટેલિયા તો એક દિવસ રોકાઇ બીજે દિવસે રત્ન માગે છે, ‘બાપા ! આજ રત્ન લઈશું !’

બાપાએ કહ્યું કે- ‘નહીં બાપલા લાંબો પંથ કરીને આવ્યા છો, તો એમ ન જવાય; બે-ચાર દિવસ રોકાવ.’ એમ કહી બાપાએ ખેડુતોને પાંચ દિવસ વધુ રોક્યા. પછી રત્ન આપી.

ખેડુતોને રસ્તામાં બાપા માટે ભાતામાં ખૂબ ઢેબરા બંધાવ્યા, બળદો માટે નીરણુ બરાબી અને ખેડુતોને રત્ન આપી, ચાલતી વખતે ખેડુતોએ બાપાને હાથ લોટી પગે લાગી કહ્યું કે:-

‘બાપા, અમરચંદ રોકેને કાંઈ ફાગળપતર લખી દેવો છે ?

‘ના બાપલા ! ફાગળ તો કાંઈ નથી દેવો, અમરચંદ રોકેને જાણા હેતથી રામરામ કહેલો, ખુશી ખબર આપલો, અને એટલું કહેલો કે- ‘રોકે ચોખા મોકલ્યા તે મળી તો ગયા છે પણ ‘તમારી માનતા હતી તો ઝીણા ચોખાની, કીક મુરિયા તો જાડા ચોખા’ પણ ખાશે તેમાં ફિકર નહીં, પણ જ્યારે તમારા વઢાણમાં પાણી બરાણું હતું અને કુબણું હતું ત્યારે વઢાણના બાકોરામાં માફું કઠિયું આકું આવ્યું છે તે કઠિયામાં મારા દાંત ખોતરવાની દાંત ખોતરણી છે તે સચવારે મોકલી દયે.’

આ સંદર્શો સાંભળીને તો પટેલિયાએ આશ્ચર્ય પામ્યા ‘બાપા ! આપ આ શું કહો છો ! અમરચંદ રોકે ગળળ કરી. તેને આ શું સૂત્રયું !’ એમ કહી બાપાની માફી માગવા માંડ્યા અને પગે લાગવા માંડ્યા.

બાપા કહે- ‘પટેલિયાઓ ! એમાં માફી શું ! બધી રામની માયા અને રામ સૌની રખવાણી કરે છે માટે ખુશીથી ગાતા લેટો અને મુખરૂપ લોટિયા જાવ.’

બાપાએ આમ ખેડુતોને સમજાવી રત્ન આપી.

ખેડુતો ગાતા ઉતાવળા હાંપી પાંચ દિ’ ને બદલે ચાર દિ’ એ લોટિયા પૂમ્યા.

અને જાણે અમરચંદ રોકેને બાપાનો મંદિરો કદો.

શેઠ તો બાપનો સદેરો સાંભળી અવાજ યઈ ગયા અને ધાસભેર બંદર કાઢે ન્યાં વહાણ પડ્યું હતું ત્યાં ગયા, વહાણમાં જઈ તપાસ કરી તો ન્યાં વહાણમાં ગાળડું પડ્યું હતું ત્યાં લુગડા લેવું દેખાણું, લુગડું ઉપાડી લેવું તો બાપાનું કહિયું અને ખિન્નતામાં દાંત ખેતરણી.

આ લેયા પછી પૂછ્યું જ શું!

શેઠ તો બહુ મલરાળા અને થયું કે, “હાય! હાય! હવે શું થાશે, મેં તો દગો કર્યો. હે જલિયાણ! માફ કર બાપા,” એમ કહી હાથ લેટપા માંડ્યો, અને કહિયું લઈ ઘરે આવ્યા અને એજ રાતના ખીત માઠા લેટાપી ૪૦ સુધી ઝીળ્યા ચોખાની જગ્યામાં મોડલાવી દીધી!

અને છવ્યા ત્યાં સુધી બાપાના પરમ વાકેત થઈને રહ્યા.

પ્રેમ

પ્રેમ-સાચો પ્રેમ-સ્વાર્થ વગરનો પ્રેમ એક એવી અદ્ભૂત વસ્તુ છે જે તેની વચ્ચે કોઈની મગફળ-તાકાત (Power) નથી કે આવી શકે; અને તેવો પ્રેમ રાજકોટ-વીરપુર કે હોંગકોંગ એવું જાણતો નથી! પ્રેમ શું નહીં કરી શકે! અગર લગવાન સમજે કે ચીઠ ભુવન પર (in the highest Heaven)માં હોય તો તેને પણ સાચો પ્રેમ ધરતી ઉપર ખેંચી લાવે છે. સંજનાં શાસ્ત્રોની ગુપ્ત વાત આટલી જ છે.

દીનશાહજી ચોરાણજી પાઉંવાલા
હોંગકોંગ તા. ૨૭-૩-૧૨

દેવના હુંદુલિ વાગે છે.

સત્તાધાર આપા ગીગાનું એસણું. આપા ગીગા મદા સમર્થ, અને પ્રભાવના પદોરમાં જેનું નામ લક્ષ્મી તો પવિતર થઈએ એવા મહાન બક્ષ, ભગવાન દારે એકનાર થઈ ગયેલા અને જલા આપાના સમકાલીન.

સાધુનું રૂપ લઈ ભગવાન પૂજ્ય જલાઆપાની કમોટી દરવા વીરપુર

પધાર્યા, માતા

વીર આ છ મા ની

માગગી કરી, આપાએ

માનાડને અર્પણ

ક્યાં, અને જેવા

ભગવાન, માનાડ

સાથે વીરપુર ગામની

બહાર નીકળ્યા

એવાજ સત્તાધારના

મંદિરમાં ધનનન...

ધન... ધનનન... ધન

દરનાં મંડ્યા નગારા વાગવા અને હુંદુલિ થવા. આ સમયદાર જોઈ જન્યામાં આવેલા સાધુ...સંત... આવા.. કદાર.. સંન્યાસી...ગૃહસ્થી આજ્ઞા થઈ ગયા, અને આ શું કૌતુક..... આ નગારા કા આપો આપ વાગે ! અને અંતરિક્ષમાંથી જન્યાદ જેવા અવાજે કાં સંભળાય ! બધા પુઆ આપા ગીગા પામે. ' આપા... આપા.....જલદી પધારો, મંદિરમાં એક કૌતુક થાય છે. નગારા એની મેળે વાગવા મંડ્યા છે.. અને હુંદુલિ વાગી જન્યાદ જેવા અવાજે સંભળાય છે. જલદી પધારો આપા, અને આ સમયદાર તો લુચ્છો...અને અમને કહે તો ખરા કે-આ ગુ કૌતુક થઈ રહ્યું છે. આપા, આપ તો સમરથ છો. '

દસના દસના અને આંખમાં દરખના આંતુ સારનાં આપા ગીગા બોલ્યા 'ભાઈઓ...વીરપુરમાં આજે જલો ભગત મોર્ચુ ખાલે છે... આજે એ સવસાગર નરીને પાર થાય છે...આજે વૈદ્ય દવાજો એને ત્યાં આવ્યો છે. ધન્ય જલાભગત...ધન્ય સ્ત્રી. ' આમ કદી આપા ગીગાએ વીરપુરની દગ તરફ દાય જોડ્યા.

ધન્ય આપા ગીગા...ધન્ય જલાઆપા...ક્યાં સત્તાધાર...અને ક્યાં વીરપુર—પણ 'Wireless' ના જોડાણ થઈ 'Television' મુકાઈ ગયા, અને સત્તાધાર એકા એકા વીરપુરના દરેકો નજીગનગર જોયા.

: જય જલારામ :

પરચો ૧૫ બાપા દળણું દળે છે.

રાજકોટમાં રાણુબાઈ અને રૂડબાઈનામની બે બહેનોએ જગ્યા બાંધી. સાધુ સંતની સેવા કરે, અને ઘરે ઢોર રાખે. એક બહેન ઢોર ચારવા સીમમાં જાય. બીજી બહેન ઘરે રહે અને આવેલ અતિથિઓને જમાડે.

એક વખત જગા ભગતને થયું કે—રાજકોટમાં રાણુબાઈ અને રૂડબાઈ જગ્યા બાંધીને રહે છે, લાવને આજ તો એ જોગમાયાની જગ્યામાં જઈ બહેનોના દર્શન કરું. આવો વિચાર કરી બાપા રાજકોટ પધાર્યા.

સાયલાતા લાલા ભગત મહાસંત, અને સિદ્ધ પુરુષ તે પશુ સાધુ સંતની સેવા કરે અને સદામત આપે, તેને પશુ થયું કે—લાવને આજ રાણુબાઈ અને રૂડબાઈની જગ્યામાં જઈને બહેનોના દર્શન કરું; એમ વિચારી તે પશુ સાયલાથી રાજકોટ આવવા ઉપડયા.

બંને ભગતો રાણુબાઈ અને રૂડબાઈની જગ્યાની ટેલી પાસેજ ભેગા થયા. એક બીજા બહુ પ્રેમથી ભેટયા અને ખબર અંતર પુછી અંદર ગયા. બંને બહેનોએ જય ભક્તોનો બહુ આદર સત્કાર કર્યો અને ઉતારો આપી આદરજાવથી જમાડયા.

રાતના બંને ભક્તોએ પ્રેમથી મળુ ભજન કર્યા અને નિદ્રાધીન થયાં.

રાતના બે વાગ્યે બંને બહેનો ઊઠ્યાં અને આજ તો જગ્યામાં ભગતો છે માટે ચાલોને બંને બહેનો ‘પહર’ જઈએ ! એમ ધારીને બંને બહેનોએ ઢોરને ઊડયા અને ખડકીને તાળું મારી સીમમાં ‘પહર’ ગયા.

આની તરફ રાતના ત્રણ વાગ્યા હશે એટલે જગા ભગત ઊઠયા અને જગ્યામાં આંટો માર્યો અને જોયું તો ઘંટી ઉપર દોઢક મળુ ‘દળણું’ પડ્યું છે.

ભગતને થયું કે—‘અરે ! બંને બહેનો ઢોરને લઈ ‘પહર’માં ગયેલ લાગે છે, બહેનો થાકી પાકી આવશે અને આ દળણું ક્યારે દળશે ?’

સૌ જીવોમાં રામ જોતાં જલારામ.

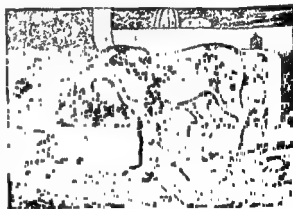
એક અમિત મુસાફર આવ્યો, અને કહેવા લાગ્યો, 'જલાલગત, મને મારા આસન દેખાડો એટલે હું સુધી જાઉં.'

'અરે બાપસા ! આસન તો દેખાડું. પણ પરસાદ તો દ્યો.'

'લગત ! મારે ખાવું નથી, માઠું-શરીર તુટી જાય છે, મારાથી તો બેસાતું' પણ નથી.' એમ કહી એક અતિઅમિત મુસાફર બેઠા બેઠા લગ્નો થઈ જાય છે. બાપાએ મુસાફરને માથે પ્રેમથી હાથ ફેરવી કહ્યું, 'ભાઈ ! આજ દિવસની રાત છે. જુમ્મા પેટે ન મુલાવ.' એમ કહી ભંડારમાંથી પાકનો લાડવો લાવી પોતાના હાથથી મુસાફરના મોઢામાં બટકા દેવા લાગ્યા પણ મુસાફર-અતિ અમિત મુસાફર, આંખ ઉઘાડી પુરા બટકાં પણ લઈ શકતો નથી. બાપાએ પાણી પાછને મુસાફરને સુવડાવી દીધો, મુસાફર 'હાસ ! માડી !' કરતા સુધી ગયો.

બાપા બિઠ્યા, આગ્રા મુસાફરના થોડા પામે ! થોડા માથેથી જીન,

સામાન વિગેરે ઉતારી થોડા સામે હાથ જોડી બોલ્યા 'મારા પ્રભુ ! મારા રામ ! તમારો અસવાર આટલો બધો યાત્રી ગયો છે, તો દેવ ! તમે કેટલા બધા યાત્રી ગયા હશે, અને તમે તો તમારા ધણીના ભાર પણ બેઠ્યો છે

માટે દેવ ! મારા રામ ! વિનાવળ કરતા નહીં. આ ખડ તમારા પામે નાખું છું, એના બે મોઢા દ્યો, ત્યાં હમણાં ઉના પાણીનું કામ લઈને આવું છું એટલે ઉના પાણીથી તમારા પગ ઝારી (Wash) દઈ, એટલે તમારો યાત્રાડો ઉતરી જાય મારા પ્રભુ !' આમ કહી જલારામ બાપા થોડા પામે બેગી આરતે આરતે થોડાના પગ દાખવા લાગ્યા.

(સાવરકુંડલાના એક સંન્યાસીએ કહેલી વાત)

પરચો ૧૬

કાઠી દરબારે પરચો જુએ છે.

(સંવત ૧૬૨૮ ની સાલની વાત છે.)

‘ભગત ! આખા ગામનો માણ જગ્યામાં ઘાડ્યો છે માટે કાઠી આપો.’

‘ભાઈઓ ! જગ્યાની લાજ લૂંટવી એ સાફ નથી.’

‘હવે સાફ અને ખાફ કરતાં કાઠી આપોને ભગત !’ એમ કહી જેતપુરના કાઠીઓ ચલાળાના ઠાના ભગતની જગ્યામાં આવી દેવા ભગતને માણ કાઠી આપવા કહે છે.

ભગતે ખહુ આનાકાની કરી છતાં કાઠી લોકો જગ્યામાંથી માણ લૂંટી ચાલતા થયા.

ભગતે નિશ્વાસ નાખ્યો.

‘અરે રામ ! આ કાઠી લોકોને શું યુગ્યુ !’

‘જગ્યાની લાજ લૂંટી.’

‘હું તો કાંઈ નથી કહેતો પણ મારો રામ ‘આમાંથી’ હવે કોઈને વંશ રાખરો તો લૂંટ કરો ને !’ એમ કહી દેવા ભગતે કાઠી લોકોને આપ આપ્યો.

આ વખતે જેતપુરમાં ૧૮ લાગદારો હતા.

૧૮ લાગદારોમાંથી દેવા ભગતના આપથી એક પછી એક મંડયા નિવંશ લાવા.

ન્યારે ૬ લાગદારો નિવંશ ગયા ત્યારે કાઠી લાગદારોની ઓંખ ઉઘડી.

‘હાય ! હાય !’

‘આ તો દેવા ભગતનો આપ લાગ્યો.’

‘જો હવે ભગતની માફી નહીં માગીએ તો આપણે પણ નિવંશ નશું. માટે ચાલો સૌ ભાઈઓ ચલાળા અને દેવા ભગતની માફી માગી પગે પડીએ.’

એમ કહી કાઠી દરબારો ચલાળા ગયા.

દેવા ભગતને પગે પડી માફી માગવા લાગ્યા.

દેવા ભગતે કહ્યું 'ભાઈઓ! મેં તમને બહુ વિનવ્યા હતા કે- કાકરની લાજ છુટોમાં. પણ તમે માન્યા તહીં અને છુટ ચલાવી તો કાકરે જ તમને શાપ આપ્યો છે.'

'હવે હું શું કરું?'

'ભગત ગમે તેમ કરો, ભગવાન પણ ભક્ત આંગળ લાચાર છે. કોઈ પણ ઉપાયે શાપનું નિવારણ કરો.' એમ કહી દરબારો ભગતની માફી માગવા લાગ્યા અને પગે લાગવા માંડ્યા.

ભગતનું હૃદય તો દયાળુ છે ને?

ભગતે કહ્યું-'કાંઈ ભાઈઓ આજે તો તમે જાવ, આઠ દિવસ પછી તમારા ગામ જેતપુર આવીશ. પણ એટલું કરલો કે-તમારા પાદરમાં જ મહાન ભક્ત જલારામ બેઠા છે તેમને પણ આમ ત્રણ આપલો અને હું જેતપુર આવું ત્યારે તે પણ જેતપુર આવે તેમ કરલો.'

કાઠી દરબારોએ કહ્યું કે-'ભાઈ ભગત! અમે પીરપુર જઈ જતા ભગતને તેડી લાવશું.'

આઠ દિવસ પછી ચલાળાથી દેવા ભગત જેતપુર ગયા અને કાઠી દરબારોના આમંત્રણથી, પીરપુરથી જતા ભગત પણ જેતપુર ગયા.

જેતપુર દરબારોના આપનું નિવારણ કરવા ભગતો આવ્યા છે, એ સાંભળી આજીબાજીથી ૪૦૦-૫૦૦ કાઠી દરબારો અને બીજા ભાઈઓ પણ ભેગા થઈ ગયા.

બપોરે સૌ જમવા બેઠા.

કાઠી દરબારોમાં જમવા વખતે દૂધ તો ખાસ જોઈએ.

દેવા ભગતે કહ્યું કે-'દરબારો લાવો દૂધ.'

કાઠી દરબારો મૂંઝાયા, કારણ કે, દૂધ તો ૨૫-૫૦ માણસો માટે હતું. અને આતો એકી સાથે બધાથ માણસો જમવા બેઠા.

'દૂધ કેમ પૂરે' થારો.' એના વિચારમાં કાઠી દરબારો મૂંઝાયા.

દેવા ભગતે ફરી હાકલ કરી કે-'અરે ભાઈઓ! મૂંઝાવમાં તમત મારે દૂધની તાંબડી લાવો.

એક તો ભગતના આપથી સૌ દરબારે મહારાએલા તો હતા જ એટલે ફરી ભગતની હાકલ થતાં જ દુધની તાંબડી રસોડામાંથી લાવ્યા.

તાંબડી આવી એટલે દેવા ભગતે જલા ભગતને હાથ ભેડી બિનતિ ફરી કે- ‘ભગત આજ તો તમેજ દુધ પીરસો.’

જલા ભગતે તુરતજ તાંબડી હાથમાં લઈ, હાકરનું નામ લઈ પહેલાં દેવા ભગતને દુધ પીરસ્યું અને એજ તાંબડીમાંથી ૪૦૦ જણાને શેર શેર દુધના પાટકા ભરી દીધા. અને સૌને દુધ પીરસી તાંબડી પાછી રસોડામાં જલાભગત મૂકી આવ્યા.

આ ચમત્કાર ભેળે સૌ દરબારે આશ્ચર્ય પામ્યા.

સૌ જ્ઞાનંદથી જમ્યા અને સાંજના હાથરે ભેગા થયો.

દેવા ભગતે સૌ કાઠી દરબારેને બોધ આપ્યો કે- ‘હવેથી ગરીબોને કનહતા નહિ; નીતિથી ચાલજો, અધર્મ કરો નહીં, હાકર તમારી ભાજ રાખરો, હું તો છેટો છું’ પણ તમારા પાડેરામાં મહાસમર્થ જલા ભગત રહે છે અને જેની સિદ્ધિ તમે આજ બપોરના ભેળ છે માટે બાધ્યો ચેતતા રહેજો,’

સૌને શિખામણ આપી, અને હાથરે વીખરાયો.

આ પછી બીજા કાઠી દરબારેનો ‘વંશ વેસો’ થાક્યો.

આજ પણ જગાવાળાના કાઠી દરબારે તરફથી જલા ભગતની જગ્યામાં દર વરસે માણા માખાની રકમ આવે છે.

મારી તમને સલાહ છે કે-તમે પ્રાર્થનાને ઝોડની જેમ વળગજો. પ્રાર્થના શી રીતે કરવી એમ ન પુછજો, કેવળ રાગનામ લઈને પણ પ્રાર્થના થઈ રહે. પ્રાર્થનાની રીત ગમે તે હોય, ભગવાનનું ધ્યાન કરવાની સાથે વાત છે.

અખો ભગત કહી ગયા તેમ,

‘સુતર આવે ત્યમ તું રહે
જેમ તેમ કરીને હરિને લહે.’

જે રીતે હરિને લહી શકાય તે રીત પસંદ કરવાની છે.

મહાત્મા ગાંધી, ‘ધર્મમંથન.’

પરચો ૨૭ મો

બાવળ અદ્ધર લટકી રહે છે.

કેશોદ પાસે કેવદરા ગામે નાનજી લાડાણી નામે એક મુખી કુટુંબ રહેલું હતું.

નાનજી લાડાણી પહેલેથી જ બાપાના સેવક.

એક વખત બપોરના બેતરમાંકામ કરી, આખું કુટુંબ રોટલા ખાવા બેઠું.

બેતરના રોટે એક મોટો બાવળ, અને બાવળના છાંયડા નીચે નાનજી લાડાણી-કુટુંબ સહિત બેઠા છે. આનંદથી વાતો કરે છે, અને રોટલા ખાય છે, પાસે બળદની જોટ બાંધી છે. અને બપોરના થાક્યા પાક્યા બેઠા બેઠા ખડ ખાય છે.

આવો આનંદ કિશોર થઇ રહ્યો છે તેમાં અચાનક વાવાઝોડું ઉપડ્યું. .. અને જે બાવળ નીચે આખું કુટુંબ બેઠું છે, તે બાવળ મૂળમાંથી ઉખાડી કંડરબૂસ થતો કુટુંબ ઉપર પડું પડું થઇ રહ્યો; આ જોઇ નાનજી લાડાણીથી બોલાઇ ગયું કે- 'હે જતિયાણુ ઉમાયે' આરો છે.' 'લાજ રાખો મારા બાપ' આમ અતઃકરણ પૂર્વક બોલ્યા અને આટલું બોલતા તો જે બાવળ મૂળમાંથી ઉખાડી ગયો હતો તે અદ્ધર લટકી રહ્યો. કેમ જાણે કોઇએ વચમાં દેઠો હતો અદ્ધર રાખ્યો હોય !

આ જોઇ નાનજી લાડાણી અને તેના કુટુંબે જલારામ બાપાનો આભાર માન્યો અને સહીસત્કામત બધા બાવળ નીચેથી નીકળી ગયા.

પંદર દિવસ પછી નાનજી લાડાણી વીરપુર જગ્યામાં આવ્યા અને બાપાને પગે પડી વાત કરી કે:-

'બાપા ! પંદર દિ' પહેલાં રોટલા ખાવા બેઠા હતા, ત્યાં વાવાઝોડું ઉપડ્યું અને માથે બાવળ પડત અને બધાય મરી જતા પછે માંડ બચ્યા છીએ. બાપા તમે લાજ રાખી છે.'

આ સાંભળી બાપા જરાક દરુયા અને કહ્યું કે- 'નાનજીલાઇ,' લાજ તો ઠાકર સૌના રાખે છે, પણ દાણે કટાણે તમે સંભારો છો પણ અમારાથી કંઈ દાણા કટાણા સામું જોવાય છે ! છુઓ નાનજીલાઇ !' એમ કહી બાપાએ કહિયું કાઢી વાંસો દેખાડ્યો અને કહ્યું કે-

‘ભાષ’ હજી કોઈ બાવળની શુળ મારા વાંઘામાં રહી ગઈ હોય તો કાઢી લે’ નાનજીભાઈએ બોલ્યું તો આખો વાંસો બાવળની શુળથી ભેંકાઈ ગયો છે

આ ભેંઈ નાનજીભાઈ બાપાને જોઈ પડ્યા અને માફી માગી કે-‘બાપા ! હવે આશુ’ દુઃખ તરહી હતું’

બાપા પાછા હજ્યા !

અને કહ્યું કે, ‘ચટેજી રામના રખોપા હોય તેને કાંઈ વાધો ન આવે’

આજ પછી નાનછ લાઠાણીના વંશને પોતાની ઊપજમાંથી ૨૦ મેા લાગ શ્રી જલારામ જાણની જગ્યામાં આપે છે.

એક મહાત્માએ કોઈને પૂછ્યું કે— ‘ભાઈ ! વધારેમાં વધારે ફેટમે દૂર ધા પહોંચી શકે ?’ ત્યારે તે માણસે કહ્યું કે ‘સાધારણ ધા એકસો હાથ સુધી ને ગોઠણથી ધા ફેંક્યો હોય તો ત્રણસો હાથ સુધી પહોંચી શકે,’ મહાત્માએ ફરી પૂછ્યું કે— ‘એથી વધારે દૂર જાય એવું કાંઈ છે ?’ ત્યારે પેલા માણસે કહ્યું કે— ‘જંદુકની ગોળી હજાર હાથ સુધી દૂર જાય છે અને, તોપનો ગોળો માર પાંચ માઈલ સુધી જઈ શકે છે’ સાધુએ ફરી પૂછ્યું, ‘એથી વધારે દૂર જાય એવું કાંઈ સાધન છે ?’ તે માણસે કહ્યું ‘નહિ.’

ત્યારે તે સાધુ મહાત્માએ કહ્યું કે બેસ ! ‘શુખ્યા માણસને ખવડાવેલ અન્નનો ગોળો સ્વર્ગના ખારણા સુધી પહોંચી શકે છે.’

જેને ક્રોધ ચડના વાર લાગતી હોય એનાથી ચેતતા રહેજો. એને ક્રોધ ચડતા વાર લાગે છે, પણ એનો ક્રોધ તીન હોય છે. અને એ જલદી બિનરતો પૂણ નથી.

કપાલેશ

મારકણા થાવા કરતાં જીવકણા થવું સારું છે.

ખાંડના પાણીમાં લીણનાં બે ટીપાં નાખનાં સરખાન બને છે તેમ જિંદગીના કઠાપણના પ્યાલામાં માંડપણનાં ચોડાં ટીપાં, જિંદગીને વધુ સ્વાદિય બનાવશે એટલે કે— પ્રસન્ન આવે તો સર્માના રોસીના અરે ! ધરના કોઈ પણ માણસના પેણના કંઠવા ઘૂંટડા ગળે ઉતારવાનું શીખજો !

‘બાપુ ! મને જેલમાં નાખો.’

ફતેપુર ગામના એક મુંવાળિયો કાળી નાની ચોરી ચોરિયું કર્યા કરે, એમાં એ એક દિ’ ચોરી કરતા ઝડપાઈ ગયો અને વીરપુરની જેલમાં પુરાણો,

જલા ભગતને કાઢીને કહ્યું કે, ‘ભગત ! આજની નવીન વાત કાઢી સાલગી ?’

‘ના, બાપના ! મને તો કાંઈ ખબર નથી, તું તો આ એટલા ઉપર બેઠો બેસો ‘કાકર’ના નામની માળા ફેરવુ છું’

‘અરે ! આજે તો તમારા ગુસ્સા ગામના એક કાળીને આપણા દરબારે જેલમાં નાખ્યો’

‘ફતેપુરનો !’ બાપાએ પૂછ્યું

‘હા, હા, ફતેપુરનો કાળી’

‘પણ માગે વાલીડો કાંઈ જમશે, આખમાથી વહુ કાઢે એવી રીતની ચોરિયું કરતો છતાં ‘હાથ’ નો’તો આવતો છેવટે આપણા દરબારને ઝપાટે ચડી ગયો અને જેલમાં પુરાણો’—વાત દરબાર હજુ આગળ વાત લખાવે તે પહેલાં તો ‘હે રામ ! હે કાકર !’ કરતા પૂજ્ય બાપા ઉપડ્યા અને પૂજ્યા દરબાર પાસે,

‘બાપુ ! આપે કાંઈ કાળીને જેલમાં નાખ્યો છે ?’

‘હા, ભગત !’

‘શુ કાંઈ કામ પડ્યું !’

કામ તો કાંઈ નથી પડ્યું પણ બાપુ, એ તો ‘મારા ગુસ્સા માગ ફતેપુરનો છે’

‘હશે’

‘પણ બાપુ મારા ગુરુનાં ગામનો એટલે મારે મન પૂજનીક, એ તો મારો ગુરુભાઈ, એ બેડીઓ ખખડાવે તો મને નિંદ્ર થીની આવે !’

‘ભગન ! એ તમારા ગુરુના ગામનો ભલે રહ્યો પણ એના ધંધા જાણો છો ? માળો.....છે તો કાળકો પણ હોરો.....અને મિયાણા.....એની પામે પાણી ભરે એવો બજારો, એને તો માંડ ‘હાથ’ થયો છે.’

‘બાપુ ! એ બધું સાચું, પણ એ તો મારા ગુરુના ગામનો મારો ભાઈ, મારો પૂજનીક.’

બાપુ તો બાપાની દલીલો સાંભળના જાય છે અને નિરાંતે હોકો ગગડાવે છે અને ૨-૪ હજુરિયા પામે બેઠા છે.

બાપાની દલીલો આગળ વધે છે.

‘બાપુ, એમ કહે ! તમારે તો એક માણસ જેલમાં જોઈએ ને ?’

‘હા, ... ના, ..’

‘એક હજુરિયો વચમાં બોલ્યો, ‘પણ ભગન, ચોરી કરનારને શિક્ષા તો થવી જોઈએ ને ?’

‘સાચું, ! ભાઈ ! સાચું !’

‘પણ ચોર મારા ગુરુના ગામનો.’

‘બાપુ !’

‘એમ કહે, એ મારા ગુરુના ગામના કાળીને બદલે મને જેલમાં નાખો, એના બધાં ગુન્હાઓ હું કબુલી લઉં છું. અને એને છોડો એ મારા ગુરુના ગામનો છે, એટલે એના બદલે હું જેલ બોગવીશ.’ એમ કહી જલાબાપાએ વીરપુર

બાપુ સામે હાથ જોડ્યા અને માથેથી પાઘડી ઉતારવા જેય હાથ માથા તરફ લીધા, ત્યાં તો દરબારે ભગતના હાથ પકડી લીધા.

“હં ! હં ! ભગત બહુ યજ્ઞ, તમારી વાતો સાંભળી મારા તો રૂંવાડા ઉભા યજ્ઞ જાય છે. હું જે ક્રાળિયો ધાન ખાઈ છું હો ભગત ! આજે મને મારા આંગણે સાચા ભગતના દર્શન થયા છે, ધન્ય છે ભગત તમને અને તમારી શુભલક્ષિતને કે એક ચોરને બદલે રક્ત રત્નેપુરના રહેવાવાળા ખાતર તમે જેલ ભોગવવા તૈયાર થયા છો, મારા ધનભાગ્ય કે- મારા રાજ્યમાં તમારા જેવા ભકતો છે.” એમ કહી બાપુએ બાપાના માથેથી પાઘડી ઉતારતાં અટકાવી દીધા અને જેલના ઉપરીને બોલાવી બોલા રત્નેપુરના કાળીને છોડી મુક્યો અને એ ‘ગુરુભાઈ’ને બાપા જગ્યામાં તેડી લાવ્યા અને રોટભો ખવડાવ્યો.

ધન્ય જલાબાપા ! ધન્ય સુરાજી બાપુ !

તા ૨૨-૧-૫૩ ના જૈન જામનગર લોકદાણા મહાજન વાડીમાં પુણ્ય વંદનીય શ્રી મયાપ્રસાદજી મહારાજે આપેલા પ્રવચનમાંથી.

તા ૬ - એ જમાનામાં બાપુની ‘જીભ’ એ કાયદો ગણાતો અને બાપુ બોલ્યા એ નામદાર હાઈકોર્ટનો મુકદ્દો મનાતો, I. P. C, ની કલમ કરતાં બાપુની ‘જીભ’ વધુ કામ કરતી અને નામદાર જૈન સાહેબોની Chamber કરતાં આવા ‘કાયરા’ વધુ ભરાતા અને કાળા કોટ પહેરી કાયદાના આધારો ટાકી દલીલો કરતા એ સમર્થ વકીલોની દલીલો સાંભળ્યા વગર આવા ભણા બોળા રાજવીઓ ‘માનવતાનો’ ધર્મ જાપુતી મુકદ્દો આપી દેતા.

હવે આ ગામડી પદ્ધતિ સારી હતી કે આજની ‘દર્શનપ્રિય’ પરંતુ કાચાપોચાની તો છાતીના પાટિયા બેસાડી દેએ એવી ‘Modern System’ સારી એ તો વાંચકોએજ નક્કી કરવું.

પાંચો ૧૮
નાગનું ઝેર ઉતરે છે.

‘ખાપા ! મારા એકના એક દીકરાને નાગ કરડ્યો છે આ બેળીમા નાખીને લાવ્યો છું.’

ભક્તરાજ શ્રી જલારામ.

ભક્તરાજ શ્રી જલારામ
નાગનું ઝેર ઉતરે છે
૬૬૬૨ સ્વામીશ્રી (સોમરાવળ) તરફથી આપેલ સ્વતંત્ર મુદ્રાપત્ર

‘બાપા ! ઉગાર્યે આરો છે.’ એમ કહી ગોમટાનો દેવશી પટેલ બાપાને પગે પડે છે અને છોકરાને બાપા સામે સુવસાવે છે. બાપા કહે છે કે- ‘ભાઈ દેવશી ! ઠાકર સૌની લાજ રાખશે.’

‘મુંજાવમાં !’

એમ કહી પોતાની સામે લીમાલી બાપુ (બાપાના પરમ સેવક અને નામદાર ઠાકર સાહેબના કાકા) ઉભા હતા તેમને કહ્યું કે- ‘બાપુ ! હવે આ ચિપિયો અને બ્યાં નાગ કરડયો હોય ત્યાં ઠાકરતું નામ લઇ ફેરવો.’

લીમાલી બાપુએ ચિપિયો લઇ બ્યાં નાગ કરડયો હતો ત્યાં ઠાકરતું નામ લઇ ત્રણ વખત ચિપિયો ફેરવ્યો.

સૌના આશ્ચર્ય સાથે છોકરો બેઠો થયો.

સૌ બાપાને પગે પડ્યા.

બાપાએ કહ્યું કે- ‘પગે લાગો આ ઠાકરને ! આ મારા શમને ! હું તો તેનો સેવક છું, તેમની આજ્ઞા થાય તે કરું છું.’

દેવશી પટેલના વંશજો આજ પછી બાપાના સેવકો છે. અને પોતાની ઉપજમાંથી પહેલાં બાપાનો ભાગ કાઢે છે.

રખે કોઇ ભુલ ખાતા

આ વિશ્વમાં બધું જ નિયમસર ચાલે છે ને આપણને જે અકરમાત જેવું લાગે છે એનું કારણ તો આપણું જ્ઞાન મર્યાદિત હોવાનું કારણ છે. માનવી ગમે તેની પ્રખર ભુદ્ધિ ધરાવતો હોય અને દેશ-પરદેશ અરે નવખંડ ધરતી ફરી વળ્યો હોય અને જગતના પ્રવાહોનું લોકુ અવલોકન કર્યું હોય છતાં તે બધું જ પામી શકે જ નહિ. જેથી કુદરતી અપાર શક્તિ સમગ્ર નમ્ર બનીએ એજ લાભદાયી છે.

પરચો ૧૯
ભર્તૃહરિ, ગોપીચંદ આને છે.

સંવત ૧૯૩૪ ની સાલનો દુષ્કાળ પડ્યો

મનુષ્યોને ખાવા અન્ન કે પીવા પાણીની શુશ્કેલી પડવા માંડી

સર્વત્ર હાહાકાર મચી ગયેલો.

અને તેમાંય જે ઠેકાણે અન્નદાન અપાતું હોય ત્યાંની ધમાલનું તો 'પૂછતું' શું હોય!

આખો દિવસ અન્નના કુધાર્થીએ આવ્યા જ કરે. આવી ધમાલ જોઈ બહુ જલારામ 'ઠાકર' સામે હાથ લેડી અરજ કરતા કે- 'હિ દીનાનાથ! હવે તો દયા કર...આ તારા બાણુડાં ભૂખ્યાં ટળવળે છે...અમ પાણીના સાંસાં પડે છે... -હે કૃપાળુ! હે દયાળુ! હવે દયા કર, ! દયા કર!

આમ બહુતરાણ ભગવાનને હાથ લેડી અરજ કરતા.

જગ્યામાં ટીકા ભગત કરીને એક લોહાણા બાઈ રહે, તેનું કામ તરસ્યાને પાણી પાવાનું

આખો દિવસ પાણી પાયા જ કરે, એટલા તૃપાતુર આવે. એક વખત જટાધારી જે યોગી જગ્યામાં આવી 'અહલેક, એમ ચિરનારી' કહી બેઠાં.

બાપાએ હાથ લેડયા અને પ્રભુમ કથાં.

'પ્રધારે: યોગીરાજ, શું દુકમ છે?'

યોગીરાજ ભાગ્યા, 'કુછ દુકમ નહીં દે, જલ પીના દે, જલ પીતાવ ભક્ત,' એમ કહી જને યોગી હત્યા.

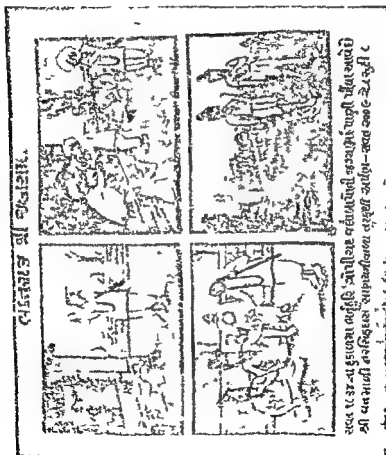
બાપાએ હાથ લેડયા

ટીકા ભગતને પાણી લાવવાનું કહી બાપાએ જને યોગીએને પાણી પાડું.

યોગી પાણી પી ચાલતા થયાં.

બાપાએ ફરી હાથ ભેડી વિનંતિ કરી કે, 'ક્યારેક ક્યારેક પધારતા રહેજો યોગીરાજ !'

યોગીરાજ જનાણમાં ફક્ત હન્યા અને લાજા હાથ કરી આશીર્વાદ આપ્યા.

યોગીરાજ નવા પછી બાપાએ દીડા લગતને કહ્યું 'કાં દીડા, હમણું બે યોગી આવ્યા હતા તેને ઓળખ્યા ?'

દીડા લગત કહે, 'ના બાપા' હ ક્યારી ઓળખુ "

'તો જાણુ કે યોગી છે '

‘તો જા દીડા, તે’ આ દુકાળમાં બહુ સેવા કરી છે તો તને કહું’ હું કે-તે ભત્તુંહરિ અને ગોપીચંદ હતા. જા તારે દર્શન કરવા હોય તો.’

જુનાગઢના રસ્તે જાય છે.’ . . .

‘છેલ્લી દર્શન કરજે. કાંઈ બોલતો નહીં.’

‘નિશાનીમાં અત્યારે વરસાદના છાંટા પડે છે પણ તેની ઉપર છાંટા નહીં પડતા હોય, તે જિલ્લાયા વગર જતા હશે.’

દીડા ભગત તો દોડયા અને જ્યાં બે કલાક પહેલાં જે યોગી આજ્યા હતા તેને જુનાગઢ તરફ જતાં જોયાં.

છેલ્લે ઉભા રહી દર્શન કર્યા અને જોયું તો વરસાદમાં જિલ્લાયા વગર તે મહાન પુરુષો આજ્યા જતા હતા.

દીડા ભગતે જગ્યામાં આવીને આપાને વાત કરી કે-‘આપા ! સાચી વાત..તે જુનાગઢ તરફ જતા હતા, અને જિલ્લાયા ન હતા.’

આપાએ કહ્યું કે-‘દીડા ! આપા મહાન પુરુષો ક્યારેક ક્યારેક સાધુ-સંતાની જગ્યામાં આવી ચડે. પણ દીડા ! એક હિસાબે અમરત્વ ભૂંડું તો ખરું હો ! એક વાતને છુટકો જ નહીં ને !

એકવાર કોઈકે સાદીકને કહ્યું કે, આપ ઉત્તમ વંશમાં જન્મેલા હોઈ એ વંશજની શોભાગ્રપ છે અને તેથી આપે અભિમાન ધેરા જેવું છે.’ આ સાંભળી સાદીક બોલ્યા કે ‘ના, નું’ અભિમાની યન્ત્ર નથી પરંતુ એમાં મારું અદોષાગ્ર સમગ્રજ. જ્યારે માણસ પોતાનું અભિમાન નિસર્જન કરે છે, ત્યારે જ તેનામાં પ્રચંદ પ્રકાશ ઉતરી આવે છે. માણસે પોતાના શરીર-કુળ-મનિનું અભિમાન રાખવું જોઈએ નહીં. પરંતુ હૃદયના મદિમામાં પોતાની પ્રતિષ્ઠા અને અભિમાનને ઝોળી દેવામાં ગૌરવ માનવાનું છે.’

‘ચુસ્તિમ મહાત્માએ !

પરચો ૨૦

વીસ વરસનો જીવાન મૃત્યુ પછી સજીવન થાય છે.

‘બાપા મારા આ એકના એક દીકરાને તમે કંઠી બાંધી આપો.’

એમ કહી વીરપુરનો કાળો રૈયાણી પોતાના ૧૦ વરસના દીકરાને પગે લગાડે છે.

‘અરે કાળા ! મારી કંઠી કેવી ને વાત કેવી !’

‘મેં તો હજી હમણાં બે વરસ થયાં ઠાકરની આજ્ઞા લઈ શુરૂ થતાયે સદામત બાંધ્યું છે.’

‘મજુરી કરીને સાધુ સંતને શેઠશા આપું છું.’

‘તેમાં હું ક્યાંથી મોટો ભગત થઈ ગયો, કે તું મારી પાસે કંઠી બાંધાવવા આવ્યો.’

‘કંઠી કોઈ મહાત્મા પાસે બાંધાવ !’

‘હું તો ગૃહસ્થી છું. ઠાકરની સેવા કરું છું. મારાથી કંઠી બાંધાવ ?’

આમ કહી બાપા કંઠી બાંધવાની ના પાડે છે.

આ સાંભળી બાપાની પાસે કોઈ જોગી બેઠા હતા તેમણે કહ્યું કે-

‘ભગત ! એસા નહીં હોગા ઠાકર કા નામ લે કર આપ હી કંઠી બાંધ દો.’

આમ જોગીની આજ્ઞા થતાં, બાપાએ તો કાળા રૈયાણીનાં ઠાકરાને કંઠી બાંધી આપી.

કાળો રૈયાણી અને તેનો ઠાકરો બાપાને પગે લાગ્યા.

કાળા રૈયાણીએ કહ્યું કે- ‘ભગત ! આ મારો એકનો એક ઠાકરો છે. તમારી કંઠી બાંધાવી છે, માટે તેની રક્ષા તમેજ કરજો.’

બાપા કહે કે- ‘રક્ષા તો ‘ઠાકર’ સૌની કરશે પણ તમારે જેમ એકનો એક દીકરો છે તેમ કંઠી બાંધેલ મારો આ પહેલો એવક છે. માટે ટાણું કટાણું જોતો નહીં અને કામ પડે તો જગ્યામાં ખુશીથી આવતો જતો રહેજો.’

‘હા ! ઠાકર તારા ઠાકરાની રક્ષા કરે’ એમ આશીર્વાદ આપી બાપ-દીકરાને રજા આપી.

એકતા એક યુવાન પુત્રના અચાનક મરણના સોડથી કયો બાપ જાન ગુમાવી ન એસે !

કાળો રૈયાણી શુદ્ધિમાં આવ્યા પછી ખૂબ આકંઠ કરવા લાગ્યો અને માથા પછાડવા મંડ્યો.

સૌએ તેને બહુ દિવાસો આપ્યો. અને છોકરાની નનામી બાંધવાની તૈયારી કરી, સવાર પડે ત્યારે સમશાન જવા માટે તૈયારી કરવા લાગ્યા.

ત્યાં કોઇકે કાળા રૈયાણીને વાત કરી કે-

‘કાળા ! તારા છોકરાને જલારામ બાપાએ કંઠી બાંધી છે અને કહ્યું છે કે, ‘દાણુ’ કંઠાણુ’ જોતો નહીં, અને કામ પડ્યે હાલ્યો આવજો’ માટે બાપાને ખબર તો દે.’

‘અરે ભાઈ ! આમાં હવે શું કરવા ભગતને દુઃખ દડે ?’

‘સવારના એની એળે ભગતને ખબર પડશે.’

પણ એક ભાઈએ કહ્યું કે- ‘એમ ન થાય !’

‘ચાલ હું જ ભગતને ખબર આપી આવું.’

એમ કહી એક ભાઈ જગ્યામાં બાપાને ખબર દેવા ગયા.

સવારના ચાર વાગ્યાનો સમય હતો, જગ્યાના કમાડ ખંધ હતા તે ઉઘડાવ્યા અને જલા ભગતને સાદ કર્યો.

બાપા આ વખતે કાતણ પાણી કરી ના’વા પધાર્યા હતા. નાહીને આવ્યા એટલે પેલા ભાઈએ વાત કરી કે, ‘ભગત ! આજ રાતના કાળા રૈયાણીનો દીકરો અચાનક પેટના દુઃખવામાં મરી ગયો. મનખ થઇ ગયો છે બાપા !’

બાપા બોલ્યા ‘અરે રામ ! હે રામ ! બહુ ખોટું થયું.’

‘ઠીક ભાઈ ! હમણા ઠાકરની સેવા કરી આવું છું.’

‘મારે છોકરાને એક વખત નજરે જોવો છે.’

‘મારો સેવક છે, મેં પહેલી કંઠી બાંધી છે માટે મારા આવ્યા પહેલાં તેને લઇ જતાં નહિ, હું હમણાં જ ઠાકર સેવા કરીને આવું છું.’

એમ કહી પેલા ભાઈને રજા આપી અને બાપા ઠાકર સેવા કરવા પધાર્યા.

પેલા ભાઈ જગ્યામાંથી કાળા રેયાણીને ઘેર આવ્યા અને વાત કરી કે
'ભગત હમણું આવે છે'

પણ કોઈકે કહ્યું કે- 'હવે ભગત હમણું આવે તોય શું! નકામું શું
કરવા મોડું કરે છે' અને રાજ જ્યાં સુધી ઘરમાં પડ્યું હતો ત્યાં સુધી
તેના મા-બાપ બહુ 'રો રો' કરશે માટે ભાઈએ ચાલો, ઉપડીએ-નકામું
મોડું શું કરવું!'

એમ કહી રાજને હાઠડીમાં બાંધી તેયાર રાખ્યું હતું તેને લઈ
જવાની તૈયારી કરવા લાગ્યા

આની તરફ બાપા હાકરની સેવા કરી જ્યાં રાજને લઈ જવાની તૈયારી
કરે છે ત્યાં આવ્યા

મો રેવા લાગ્યા અને બાપાને કહેવા લાગ્યા 'બાપા! ગજબ થઈ
ગયો કાળા રેયાણીનું જીવતર પૂજા લેશું થઈ ગયું. જીવાનભેદ, કંધોતર
ધીકમાં હાલ્યો ગયો'

બાપાએ કહ્યું કે- 'હીક ભાઈએ! જેની રામની મરજી પણ એક વખત
મારા સેવકનું મોડું તો મને જોના થો!'

એક ભાઈએ કહ્યું કે- 'બાપા! નનામી બાંધી દીધી છે, હવે ક્યાં છોડવી'

બાપા કહે કે- 'ભલે! બાપી નનામી ન છોડે પણ હું મોડું દેખું
એટલે ભાગ ખુટશે કરે એટલે માગ એવકને જોઈ લઉં!'

બાપાના ટુકમનો બનાદર તો થાય તર્હી એટલે એક ભાઈએ કાતરકું
લઈ નનામીને નીંદરી-મુતર બાંધ્યું હતું તે કાપી નાખી મોકાનો ભાગ
ખુટશે કયો

'કયો બાપા! જોઈ કયો તમારા સેવકના મોકાને!'

બાપા નનામી આનજ ગયા, અને રામ નામ લેતા લેતા એવકના
મોકા મામું જોઈ બોલ્યા કે- 'અરે ગોવિંદા! આમ શું મુતો છે મારા
મોકા મામું તો જો!'

આટલું બાપા બોલ્યા ત્યાં તો ગોવિંદાની એક આંખ બાપા તરફની
ઉપડી અને બાપા તરફ જોયું.

બાપા તરફ દસ્યા, આંખો મિચી ફરી રામનું ધ્યાન ધરી ફરી બોલ્યા
કે- 'બાપ ગોવિંદા, બોલો થા! આ શું!' આટલું કહેતા તો ગોવિંદાએ બે

આંખો ઉઘાડી, 'મને શું બાંધ્યો છે. છોડી મુકો' એમ કહેવા માંડ્યો.

આ તેમ જ્યાં હવ'ધેલા થઈ ગયા અને દાતરડું લઈ નનામીના બંધ કાપી નાખ્યા.

ગોવિંદો હિલો થઈને બાપાને પગે પડ્યો. સૌ બાપાને પગે પડવા મંડ્યા. અને કાળો રૈયાણી તો બાપાના પગમાં પડી ધુસકે ધુસકે રેવા માંડ્યો. 'અરે બાપા આ શું? મારી જાલ રાખી!'

ત્યાં ઘડી પહેલાં સોફતું ગંભીર વાતાવરણ હતું ત્યાં આનંદ આનંદ થઈ ગયો.

બાપાએ સૌની રજા લીધી અને કંથુ કે- 'ભાઈઓ ઠાકરની મેવા હતુ કરવી છે, હું રેવા કરીને હમણાં આતું છું.' એમ કહી બાપા જગ્યામાં પધાર્યા.

આભડવા માટે પચાસેકે આણસો આવ્યા હતા તે હજુ ધરમાં હતા.

ગોવિંદો કહીને ખડકીને તાણું મારી આવ્યો અને સૌને કંથું કે- 'તમે આવ્યા છો તો હવે તમને જમાડયા વગર ખડકીનું તાણું ઉઘાડી જવા નહીં દઉં.'

સૌ બોલ્યા કે- 'અરે ગોવિંદા! અમે તો 'આભડવા' આવ્યા હતા અમારાથી નાયા વગર ન ખવાય!'

પણ ગોવિંદો એકનો બે ન થયો

ઘડી પહેલાં જે 'હાથો' ગયો હતો તેનો આવો આગ્રહ જોઈ સૌ લાચાર થઈ ગયા.

લાચાર થયા વગર છુટકો પણ ન હતો કારણ કે ખડકીને તો ગોવિંદે તાણું માર્યું હતું

પછી ગોવિંદે તેના બાપાને કંથું કે- 'બાપા! આ તાઠાબારીએથી તમો ગામમાં જાવ અને કંદોઈને કહી રવાનો શીરો અને સેવ કરાવી લાવો.'

કાળો રૈયાણી તો કંદોઈની દુકાને જઈ રવાનો શીરો અને સેવ કરાવી લાવ્યો.

ખડકી તો બંધજ હતી.

આ બધો માલ તાઠાબારીએથી લાવવામાં આવ્યો.

જમવાની તૈયારી કરવા માંડ્યા

ત્યાં બાપા પધાર્યા અને કહ્યું કે, 'ગોવિંદા તાણું' ખોલ...કોઇને પરસાદ લીધા વગર આજ નહીં જવા દઉં.'

ગોવિંદાએ તાણું ખોલી ખડકી ઉઘાડી તો બાપાની સાથે લગભગ ૧૦૦ માણસો બીજા, આ ચમત્કાર જોવા અંદર આવ્યા. સવારમાં તો આ અદ્ભૂત ચમત્કારની વાત ગામમાં ફેલાઈ જવાથી સૌ દોળે વાળ્યા હતા.

આટલું બધું માણસ જોઈ કાળો ફેંચાણી તો ગભરાયો.

શીશો અને સેવ ૫૦ માણસો જમ્મે તોડ્યો અને આ ૨૦૦ માણસને જમાડવા ક્યાંથી ?

બાપા સમજી ગયા !

અને કાળો ફેંચાણીને કહ્યું કે- 'કાળા, મુંઝામાં.'

'જે ઠામમાં શીશો અને સેવ છે, તે ઠામ ઉપર લુગડું ઢાંકી દે અને ધીમે દીવો કર, અને રામનું નામ લઈ મંડ સૌને પીરસવા.'

'હું આંહી જ બેઠો છું.'

બાપા બેઠા હોય પછી પૂછ્યું જ શું !! ૨૦૦ માણસો આનંદથી જમી બાપાનો ચમત્કાર નજરેનજર જોઈ બાપાને પગે પડતાં ધરે ગયા.

પછવાટે બાપા, કાળો ફેંચાણી, કાળા ફેંચાણીની વધુ અને ગોવિંદો જમવા બેઠા. નિરાતે જમ્યા.

અને કાળો ફેંચાણી તો હવેથી થંધે એમજ કહ્યા કરે કે- 'ભણે મેં ગોવિંદાને તમારી કંઠી બંધાવી બાપા !'

'તમારી કંઠી બંધાણી તો આજ માથે ગોવિંદો સજવન થયા, નહીંતર આજ તો માથે હવતર 'પૂજાધાણી' થઈ ગયું હોત.'

બાપા કહે કે-કાળા એ બધો રામનો પ્રતાપ છે. હું તો કાંઈ લખતો નથી પણ મારો પહેલો સેવક આમ 'હાકચો' લય એ ઠાકરને ગમે ?

અને ગોવિંદાની માથે હાથ મુકી બોલ્યા કે- 'ગોવિંદા, તું પણ મારો ખરો સેવક કે તેં કેમને જમ્યા વગર ત્વરા ન લીધા.'

ગોવિંદાના વંશજે આજ પણ બાપાના સેવકો છે અને ચોતાની કાપજમાંથી પહેલાં બાપાનો લામ કાઢી, જમ્યામાં મોકલાવે છે.

પરચો ૨૧

ગંગા, જમના મૈયા જગ્યાના ગોળામાં
પાણી રેડવા આવે છે.

‘બાપા ! હવે આજ્ઞા આપો તો આ સાત ગંગા, જમનાના સ્નાન
કરી આપું !’

‘ભલે, ભીમાભી બાપુ ! પછી વાત ! હમણાં શું કિતાવળ છે ?’

એકાદ મહિનો લાય અને વળી એ જ વાત. ભીમાભી બાપુ, બાપાને
આજ્ઞા આપવા અરજ કરે છે.

ભીમાભી બાપુ બાપાના પગ સેવક. રાતના જગ્યામાં સુવે અને
બાપાની આજ્ઞા મળે એટલું જ કામ કરે.

ભીમાભી બાપુને ગંગા જમનામાં ‘હાડકા’ બોળી કાયાને પવિત્ર
કરવાની બહુ જ ઈચ્છા.

હરવખત બાપાને અરજ કરે.

અને બાપા આજકાલ...આજકાલ...કરે.

ઉવટે જ્યારે ભીમાભી બાપુ બહુ દહેવા માંડયા ત્યારે બાપાએ -કહ્યું
કે:- ‘ભલે બાપુ ! આ અઠવાડિયામાં લાલો. પણ આજ રાતના જગ્યામાં
સુવા જશ વહેલા આવલો, ખાસ કામ તો નથી પણ વહેલા આવતા રહેલો.’

ભીમાભી બાપુ દહે કે, ‘ભલે બાપા !’

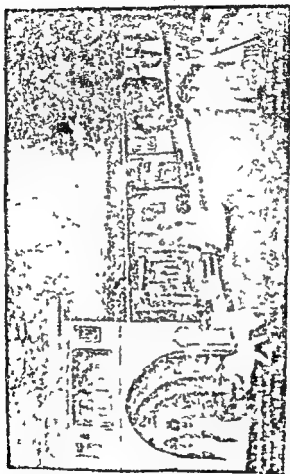
ભીમાભી બાપુ તો આજ બાપાની આજ્ઞા પ્રમાણે રાતના ૯ વાગ્યે
જગ્યામાં આવ્યા અને જગ્યાની ટેલી આગળ ખાટલો લાગી સૂતા.

રાતના પહેલા પહોરની મીઠી નિદ્રા લઈ રહ્યા છે.

બીજા પહોરનો સમય છે ત્યાં જગ્યાની ટેલીના કમાડ ઉઘડયા અને બે
બાઈઓ લેજે સફેદ વસ્ત્રો પરિધાન કર્યા છે, જેના માથા ઉપર પાણીની
હેથુ’ રહી ગઈ છે તે રમજુમ...રમજુમ...કરતી જગ્યાના બાંદર તરફ ચાલ્યું.

ટેલીના કમાડ ઊઘડતા લીમાલી બાપુ તો જાગી ગયા પછુ સુતા સુતા
જોઈ ન ગયા કે, 'આ મું! આ જો બાપુ' કેવી! જેના તેજનો પાર નથી.
એવી બાપુઓ અત્યારે ક્યાંથી!' બાપુઓ તો જગ્યાના પાણીના ગોળામાં

લકતરાજ શ્રી જલારામ.

ગંગા, જમતા, મેંથા જગ્યાના ગોળામાં પાણી રેડ્યા આવે છે
આંકત પ્રત્યક્ષિંદુ પ્રથાથી તરફથી અર્પિત તા ૧-૯-૧૯૫૧

પાણીની હેમ્યુ કાઢવી પાછી વળી બગવાન સામચંદરના મંદિર પાસે
જાયી, બગવાન સામચંદરને પગે ઢાગી. પાછી આવી હતી તેવીજ રીતે
ચાલ્યું મંદિર, અને જગ્યાની ટેલીના કમાડ આપોઆપ જાંઈ થઈ ગયા

આ ધમતાર જોઈ લીમાલી બાપુ પહેલાં તો પોતે દુષ્કાળમાં છે

કે જાત્રત તેની ખાતરી કરી જોઈ...શરીર ચિટિયા ભર્યા...ખોંખારા ખાધા...
અને આંખો ચોળી...જિભા થયા અને જગ્યામાં આંટો માર્યા.....

પોતાને ખાતરી થઈ કે 'નહીં હું જાત્રું છું...આ સ્વપ્નું નથી...અને હમણું જ બાઈઓ તેજતેજના અંખાર જેવી આવી હતી, પાણીના બેડા માથે હતા. જગ્યાના ગોળામાં પાણી ઠાલવ્યા તે બધું સાત્રું છે.' આ અમલકાર જોઈ બાપુ તો આશ્ચર્ય પામ્યા કે આ શું? આ બાઈઓ કોણ? બગેરે અનેક ભાતના તર્કવિતર્ક કરવા લાગ્યા અને 'હવે ક્યારે સવાર પડે ને બાપાને વાત કરું' એ વિચારમાં ને વિચારમાં બાઈનો સમય જાત્રત રહ્યા.

સવાર પડ્યું.

બાપા નાહી થોઈ ઠાકર સેવા કરી બહાર પધાર્યા ત્યારે લીમાબી બાપુએ બાપાને કહ્યું કે- 'બાપા! એક કૌતુકની વાત કરવી છે.'

'શું છે બાપુ!'

'બાપા તમે માનો કે ન માનો પણ આજ રાતના મેં નજરે નજર જોયું કે- 'સફેદ બરો પહેરેલી તેજતેજના અંખાર જેવી એ બાઈઓ માથે પાણીની હેલ્યું' હાથ જગ્યામાં આવી. જગ્યાના કમાડ આપોઆપ ઉઘડી ગયા. એ બાઈઓ તો પરખારી લાંડારમાં ગઈ અને આપણા પાણી રાખવાના ટેગડામાં પાણી રેડી પાણી ભગવાન રામચંદ્રજીની મૂર્તિને પગે લાગી ચાલી ગઈ અને પાછા કમાડ આપોઆપ બંધ થઈ ગયા.'

બાપા કહે કે- 'વાહ...બાપુ! તમને સ્વપ્નું તો આવ્યું નથી ને?'

'ના, બાપા, સ્વપ્નું કેવું! સાચી વાત છે. મને પણ પહેલાં સ્વપ્નું લાગેલું પણ આ જોયા પછી હું તો જીકયો, જગ્યામાં આંટો માર્યો.'

'સ્વપ્નું નોંવું' પણ સાચી વાત છે.'

'બાપા, આપ સમરથ છો. આ ભેદી વાતનો ખુલાસો કરો.'

ત્યારે બાપા ભાલ્યા કે- 'બાપુ! તમે આજ વરસ દિવસ થયાં ગંગા-જમનાના દેનાન કરવા જવા માટે મારી રજા માંગો છો, ખરું ને બાપુ!'

'હા બાપા!'

'તો સાંભળો.'

'આ જે બાઈઓ પધારેલ તે ખુદ ગંગા-જમના મેંયા પોતે જ હતા. તે પતિત પાવની મેંયા જ્યાં સાધુસંતની સેવા ચાલી હોય એવી જગ્યામાં આવે અને પોતાના પવિત્ર નીરના બેડા જગ્યામાં રેડી જાય!'

‘હવે તમારે જંગા-જમના નહાવા જતું હોય તો ખુશીથી જાલો ખાપુ!’

ત્યારે ભીમાબી ખાપુ બોલ્યા કે- ‘હવે મારે ક્યાં જાવાપણું રહ્યું!’

‘જ્યાં મારે જતું છે તે ખુદ પોતે આંહી પધારે છે, અને પોતાનું પવિત્ર જળ રેડે છે’

‘માટે મારે તો હવે અહિંયા જ જંગા-જમનાના સ્નાન થઇ ગયા’ એમ કહી ખાપાના પગમાં પડયા.

આજ પણ જગ્યામાં પાણીના દેગડા ઉઘાડા જ રહે છે તેના ઉપર હંકાવું નથી અને સૌ તેમાંથી પાણી પીએ છે છતાં હજુ મુખી “ઉઘાડા પાણી” પીવાથી કોઇને કાંઇ થયું નથી.

કોઇ ધૂજ તો હજુ પણ કહે છે કે- ‘રાતના અમુક સમયે કોઇ કોઇ વખત પાણીના દેગડામાં કોઇ પાણી રેડવું હોય એવો અવાજ સંભળાય છે’

અને નમારી જૂનો માટે નમારા પાવનદારની જ્યદી કામા માગી ભે અને જે નર્મ મગની અને આકાશની પેરે વિસ્તરેલું છે તેને માટે પ્રાર્થના કરે તે એવા ભોગે નાટે છે જેઓ પરતોજાર એટલે સજાવારી છે, ગરીબી અને અમીરી અનેમાં દાન કરનાં કરે છે. પોતાના ગુસ્સા પર કાબુ રાખે છે અને માનમાંને કામા આપે છે; કારણ કે અમ્મી ખીન પ્રયે સદ-વર્ગના કરનારાઓને આપે છે.”

હજારો મહામદ અને ઈસ્લામ

અમારું કાંઈ છે- મે પેશનગને પૂછ્યું : “ઈસ્લામ માં મીન છે ?” તેમણે જવાબ આપ્યો “પાણી પવિત્ર ગણી અને અનિયમો સહાર કરે છે મે પૂછ્યું “ઈસ્લામ માં ભુ છે ?” તેમણે કહ્યું. “પીરજ પરતી અને ખીનને બુ બુ કરે.”

બાપા હાલતાં ચાલતાં જે કોઈ જે કંઈ માગે તે આપી દેતા.

બાપા હાલતા ચાલતા જે કોઈ જે કંઈ માગે તે આપી દેતા કોઈ સાધુ આવે અને માગણી કરે કે, 'ગોમળ-મથુરાની યાત્રાએ જવું છે અને ૧૦૦ રૂપિયા આપો' તો તુરત જ રૂપિયા આપતા, કોઈ-ગાય-બેસ-ગોડા માગે તો તે આપતા, અરે પોતે જે પાઘડી બાધી હોય અને તે કોઈ માગે તો તે આપી દેતા, આના બદલામાં કોઈ બાપાના વખાણુ કરે તો બાપા શું કહેતા એ જાણો છો ?

“બાપના ! પ્રભુના ધામમાં ખોટ ક્યા છે ? જગ્યા પણ તેનીજ છે ! અને મૂર્તિ પણ તેનીજ છે આ કેમરમાં રહેલી સર્વ સામગ્રી પણ તેનીજ છે અને આ ગાયો-બેસો-ગોડા પણ તેના જ છે, આમાં માર કોઈ નથી રહ્યું હું તો તેના સેવક તરીકે જ મમ કરું છું” આમ મહી વખાણુ કરનારને હાથ જોડી કહેતા “બાપના, હવેથી મારા વખાણુ -રી મને દોરના નાખશો નહીં- હું તો સાધુ સતની ચરણુરજ છું ”

આજે ૧

આજના માનવીના કોઈ મેરાના બદલામાં તમે એના વખાણુ કરો તો એ શું જગ્યા આપશે તે કહેવાની જરૂર ખરી ? દારણુ કે આજનો માનવી તમારી સાથે એના સેરાના બદલામાં હાથ જોડાને બદલે ‘માનવન’ મેળવવાની છુપી વેતરણુમાં પડશે અને આ સળધે તમારી સાથે ‘માનવન’નો મેળાવડો ક્યા અને કેવી રીતે ગોમળો એની ‘માનગી’ કરશે

પરચો ૨૨

બાપા રૂપિયા કરજો ત્યે છે.

સંવત ૧૯૩૪ ની સાલનો દુષ્કાળ પરચો. જગ્યામાં સાધુસંતો તો આવ્યા જ કરે.

બાપાથી કાંઈ અન્નદાનની ના કહેવાય ? એ તો જે કોઈ અન્નનો કુધાર્થી આવે તેને અન્નદાન આપે છે.

અન્નદાન આપતા જગ્યા ઉપર મંડયું કરજ વધવા પણ કરજથી બાપાને કાંઈ ગભરાવાપણું તો હવું જ નહીં.

એ તો મંડયા છુટા હાથે દાન આપવા. જે કોઈ આવે તેને ખવરાવે. ખબર પડે ત્યાં દાણા મોકલાવે.

આમ બાપા તો છુટે હાથે અન્નદાન આપે છે, પણ રૂપિયાની જરૂર પડવા મંડી.

બાપા પધાર્યા થાણાગાલોળ.

થાણાગાલોળમાં બાપાનો મેવક જવરાજ વડાલિયો કરીને એક પટેલ રહે.

બાપા તો ત્યાં પધાર્યા.

પટેલ તો રાજ રાજ થઈ ગયો કે, 'આજ મારા ઘરે બાપા પધાર્યા.' બાપાની બહુ મેવા કરી.

રાતના સુતી વખતે બાપાએ પટેલને પુછ્યું કે- 'કાં પટેલ ! દાંળાં કેમ છે !'

'બાપા ! બાપડી હોકરા ઉપરથી ફાગીના ઉતારી વેચી વેચી દાળાં ખાધા છે. આખું દોહારિયું ખાલી થઈ ગયું છે. હવે તો ઘરમાં કાંઈ રહ્યું નથી.'

બાપા કહે કે, 'હીક પટેલ ! તારી આવી રિયતિ જોઈ મને દુઃખ થાય છે. હું તો તારી પામે રૂપિયા માગવા આવ્યો હતો પણ જ્યાં તારીજ આ દસ છે ત્યાં મારે શું માગવું !'

પટેલે વિચારી પૂછ્યું કે- “ બાપા ! કેટલા રૂપિયા ભેળએ ! ”

બાપા કહે કે ‘ ૨૦૦ રૂપિયા ભેળએ ! ’

પટેલ કહે કે- ‘ અરે બાપા ! હું મારા બાયડી અને છોકરા વેચીશ
પણ આપને ના પડાય ? ’

ભક્તરાજ શ્રી જલારામ. ૭

આપનાલેખનમ્ તુલ્યરાજ વડાદીયને મળેલ પરચે. આ
સોભાગ્યચક્ર મગજજી રસદેવ તટકરી ચાલેલ તબ ૨૪૮ જમખરોલી

એમ કહી એ તો ગયો ઢોર બાંધવાની ગમાણમાં, અને ન્યાં ઢોર
બાધ્યા હતા તેના ખીલા નાચેથી ખોદીને એક માટલું કાઢીને લાવ્યો અને
બાપાને કહ્યું કે- ‘ દયો બાપા ! આમા હોય એટલા તમારા આ છેલ્લી
છવાદોરી હતી ’

બાપાએ રૂપિયા ગણ્યા તો બરાબર ૨૦૦ થયા.

બાપા ન્યાં રૂપિયા ગણતા હતા ત્યાં પટલાણી જોઈ ગયા કે-આ શું? આ રૂપિયા ક્યાંથી?

‘ઘરમાં બાપા દાણા નથી. ઘરેણું તો વેંચાઈ ગયા અને આ પટેલે આ ‘ભગતડાને’ રૂપિયા આપ્યા ક્યાંથી?’ એને તો આખી રાત નીંદર ન આવી!

બાપા તો રૂપિયા લઈ સવારે વીરપુર પાછા પધાર્યા,
પછવારેથી પટલાણી તો મંડી પટેલની ‘ખબર’ લેવા,

‘આ રૂપિયા તમે કાઢ્યા ક્યાંથી?’.....

‘ઓહા ભગતડાને શું કરવા આખી દીધા?’.....

એમ કહી તે તો મંડી પટેલની ‘હાજરી’ લેવા.

પટેલે સાચેસાચું કહી દીધું કે- ‘ગમાણમાં દાટ્યા હતા.’

‘બાપાએ માઝ્યા એટલે આપ્યા.’

‘બાપા મહિના દિવસમાં મોકલાવી દેશે.’

પણ પટલાણી તો કહે કે- ‘હમણાંજ વીરપુર ભવ અને રૂપિયા પાછા લઈ આવો, આ ઘરમાં બાપા દાણા નથી. દાગીના વેંચી નાખ્યા અને ઓહા ‘ભગતડા’ને કાઢી આપ્યા! શરમાણા નહીં?’ એમ પટલાણી મંડી ‘વરાળ’ કાઢવા. પટેલ બિચારો સાંભળી રહ્યો

‘શું કરે?’

પંદર વીસ દિવસ પછી બાપા તો પાછા થાણાગાલોળ પધાર્યા અને રૂપિયા ૨૦૦ જીવરાજ પટેલને પાછા આપ્યા.

પટેલે ખડું આદર સતકાર કર્યો

પણ પટલાણીને પાછી બીક લાગી કે ‘આવા દુકાળમાં રૂપિયા પાછા દેવા તો, ભગતડો ક્યાંથી આવે!’

‘નક્કી પાપું’ કાંઈક પટેલ પાસે ‘પડાવવા’ આવેલ છે’ પણ બોલે શું! મનમાં ને મનમાં પટલાણી ‘ઘોડા ઘટે છે’

બાપાએ રૂપિયા પાછા આપ્યા, તે રૂપિયા લઈ પટેલ, પટલાણી પાસે અને કહ્યું કે- ‘આ લે તારા રૂપિયા’

પટલાણીને રૂપિયા જોઈ નિરાંત થઈ.

પટલાણી કહે કે 'હાશ !' હવે ભગત જય એટલી વાર છે. આ ૨૦૦ રૂપિયાના દાખા લઈ કોઠિયું ભેગા કરી દઉં એટલે છોકરા નિરાંતે ખાય તો ખરા ! ને રૂપિયા હવે ઘરમાં હશે તો પાછું કોઈક માગી જશે ને !'

એમ કહી પટલાણી તો નિરાંત કરી ચૂતા.

ખાપાએ તો આખી રાત ભગવાનના ભજન કર્યા અને સવારે રજા માગી.

પટેલે રોકાવા બહુ આચલ કર્યો, પણ ખાપાએ કહ્યું કે- 'સાધુસંત આવે, વખત ખરાબ છે માટે રોકાઈશ નહીં' એમ કહી ખાપા તો ચાલ્યા.

ચાલતાં ચાલતાં ખાપાએ કહ્યું કે- 'પટેલ મેં તો તમારું કોઠારિયું જોયું નથી !'

પટેલ કહે કે- 'ખાપા પધારોને !'

એમ કહી ખાપા તો કોઠારિયામાં પધાર્યા.

'ઓહો ! પટેલ ! કોઠારિયું તો સાચું છે. પછી કોઠિયું છે, અરે પટેલ ! આમાં તો હજુ ઘડેં લઈ્યાં લાગે છે...' પટેલ ના પાડે છે, એમ 'ખાપા બારાફરતી કોઠિયું' પાસે જઈ લાકડી અડાડી 'અરે પટેલ આમાં તો બાજરો છે,...અરે પટેલ ! આમાં તો જર છે...આમાં તો ચણા છે,...આમાં તો મગ છે...આમાં તો ઝાજ લઈ્યાં છે...' પટેલ તો ના પાડતા જાય છે. ખાપા લાકડી અડાડતા જાય અને કહ્યું કે, 'કોઠિયુંના મોઢા ઉઘાડતો નહીં, નેટલું જોઈએ તેટલું 'ચાંણેથી' કાઢને અને એકસો ખાતો નહીં' એમ કહી ખાપા તો વીરપુર આવવા રવાના થયા.

પટેલ પોદર સુધી વળાવી ઘરે આવ્યા અને વિચાર કરવા લાગ્યા કે-

'ખાપા કોઠારિયામાં પધાર્યા, હું ના પાડું છું કે કોઠિયુંમાં કંઈ નથી. અને ખાપા લાકડી અડાડી આમાં બાજરો છે...આમાં ઘડેં છે...એમ કહી ગયા છે તો લાવને જોઈ તો ખરે !' એમ કહી કોઠારિયામાં ગયો અને એક કોઠી પાસે આવી 'સાંજામાં' હાથ નાખ્યો તો ખરરર...ખરરર...કરતાં ઘડેં નીકળ્યા. પછી તો વારા ફરતી જઈ કોઠિયુંના 'સાંજામાં' હાથ નાખ્યો તો કોઠમાં બાજરો તો કોઈમાં મગ એમ ખાપાએ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે મંડયું નીકળ્યા.

પટેલ તો રાજ રાજ થઈ ગયો.

અને જે કોઠીમાં બાપાએ ગોળ કહ્યો હતો તે કોઠી ઉઘાડી જોયું' તો આખી કોઠી ગોળથી ભરી છે' .

આમ આખું કોઠારિયું દાણાથી મંપૂર્ણ ભરાઈ ગયું.

આની તરફ પટલાણી વિચાર કરવા લાગી કે- 'પટેલ એણે 'ભગતડો'ને બળાવીને પરબારા કોઠારીઆમાં ગયા છે તો લાવ તો ખરી, જોડે કે- તે શું કરે છે ?'

જ્યાં પટલાણી કોઠારિયામાં આવી જુએ છે ત્યાં તો આખું કોઠારિયું દાણાથી ચિત્કાર, ક્યાંય હાલવાની જમ્યા નહીં આ જોઈને પહેલાં તો પટલાણીને સમજ પડી નહીં કે- 'આ શું છે ? આટલા બધા દાણા નીકળ્યા ક્યાંથી ? ઘરમાં તો બાપા દાણો નથી ! અને આ શું ચમત્કાર ?'

પછી પટેલે બધી વાત કરી કે- 'ગાંડી... પુ' ભગતડો... ભગતડો કરછ પણ જે આ બાપાની લાકડી કોઠિયુંને અડતી ગઈ અને આ દાણાથી ભરાઈ ગઈ !'

'પટલાણી તો બહુ રાજ થઈ અને બાપાની માફી માગવા માંડી કે- 'હિ જલિયાણ ! માફ કરજો બાપા ! મારાથી કંઈ બોલાઈ ગયું હોય તો !'

પટેલ કહે કે- 'હવે રાખ .. રાખ.. વેવણ વેડા કરછ ..' પણ હવે પટલાણી તો સાચા હુદયથી બાપાને પ્રાર્થના કરતી હતી, અને માફી માગતી હતી

આખું ઘરમ પટેલે દાણા બાધા, અને ગામમાં પણ મરીબ ગુરબાને આપ્યા તોય દાણા તો કોઠિયુંમાંથી ખૂટ્યા જ નહીં પણ એક દિ' પટલાણીને થયું કે- 'લાવને જોડે' હવે કેટલા દાણા કોઠિયુંમાં રહ્યા'

જ્યાં કોઠિયું ઉઘાડી જોવા માંડી તો કોઠિયુંના તળિયા મંડ્યા દેખાયા

'ફળ વિદોણા ઝાડનો પક્ષી ત્યાગ કરે છે, રસ વિદોણા ફૂલ તરફ વળે છે નજર સરખી પણ નાખતા નથી, મજાત વનમાં મૃગો રાત કરતા નથી, નિર્ધન મનુષ્યને કોઈ આવકાર આપતુ નથી અને જેની તીન્દેરીના તળીયા દેખાય છે એના રાજ્યને મંત્રીમંત્ર સાથે આપતો નથી પોતપોતાનો મ્યાર્થ સંધાય ત્યાં મુખી જ સૌ પ્રેમ મે છે સાનુ પૂગે તો આ જગતમાં કોઈ કોઈનું નથી

પરચો ૨૩

ખીચડીને બદલે ખાડી ચોખાની માનતા આવે છે.

સાગુદડ આજે તો, એક વખત ભોગવી ચૂકેલ સમૃદ્ધિની યાદી આપે એવું રહ્યું છે, પણ તે વખતે સાગુદડ સમૃદ્ધિથી ભરેલું હતું લોહાણાભાઈ એની હાક વાગે એવા જોરાવર.

સાગુદડમાં રાતભરી કુદુંબ બહુ મુખી. લાઇઓમાં સંપ પણ સારા અને એકઠા કુદુંબના ૧૦૦-૧૨૫ માણસો. વેપાર કરે, ઘરે ગીરાસિયાના ગીરાસ મંડાણ અને ખેતી કરાવે.

ઘરે ગાયો ભેંસો રાખે. દૂધ-દહીની નદીઓ વહે.

સવારી માટે ઘોડા રાખે. એવા સમૃદ્ધિવાળા મુખી.

ખાપાના સેવક, કાંપક મૂંઝવણ આવે ત્યારે ખાપાની માનતા કરે; બહુ મૂંઝાપ ત્યારે વીરપુર આવે અને મુખ દુઃખની વાતો કરે.

એવા રાતભરી કુદુંબના એક લાઇ રોઠ જોરામ કેશવજી ઉપર અફીણ ચોરીનો કેસ થયો. તે જમાનામાં અફીણ ચોરીનો ગુનો 'મહા ગુનો' મનાતો.

જેશમલાઈ મુંઝાણા કે 'મે' તો અફીણ ચોરી કરી નથી. કોઈએ અઢાયતથી મારા ઉપર ગુનો ઓઢાડ્યો છે પણ હે જલારામ! જો આમાંથી નિર્દોષ છુટીશ તો તારા મુંડીઆ મારે ૪૦ માપ ખીચડી જગ્યામાં મોકલાવીશ.

આમ ખાપાની માનતા કરી.

કાકરને કરતું છે તે જેશમલાઈ નિર્દોષ છૂટયા.

જેશમલાઈ બહુ રાજ થયા અને માન્યું કે- 'ખાપાની માનતા કરી એટલે હું નિર્દોષ છૂટ્યો નહીંતર જરૂર 'જે પાંચ વરસની પડી જાત.' એમ મનમાં ખાપાનો આભાર માની બીજે દિવસે દેવજી કુંભારને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે 'દેવજી! કાલે તારે ૪૦ માપ કમોદ લઇને વીરપુર લગતની જગ્યામાં જતું છે.'

'જામશ ને?'

'અરે જેશમલાઈ! વીરપુર જતું હોય તેમાં પૂછવાનું હોય?'

‘મારે તો એક પંથ ને દો કાજ, જલા લગતના દર્શન પણ ધારો અને લાકડું પણ મળશે, લલે ખુશીથી જામશે.’

બીજે દિવસે તો જેરામલાઇએ ૪૦ માપ કમોદ લારી દીધી અને દેવજી કુંભાર તો કમોદના છાત્રકા લરી વીરપુર આવ્યો. વીરપુર આવી, બાપાને પગે પડી અને કહ્યું કે- ‘બાપા! આ જેરામલાઇએ ૪૦ માપ કમોદ ગોકલી છે.’

લકતરાજ શ્રી જલારામ.

જોવાનું કે જોવાનું જેરામલાઇ તરફથી પીચડીને લઈને જોવાની જાહેરાત કરાયે છે.
શ્રી. મ. જ. ૧૯૫૮. મુજાગુભાઈ જલારામના તરફથી કરાયેલું - સંપત્તિ સંચાલન કમિટી ૭

બાપા કહે કે- ‘જલુ સારું બાપત્તા! જાવ જાંડારમાં ઉતારો.’
દેવજી કુંભારે તો જાંડારમાં જઈ કમોદ લાવ્યા.

બાપાએ કહ્યું કે- 'લગત ! હવે રોકાવ, રોકાવ આવ, અને આ મૂંગા માણી ૧૦ ગાઉથી આવ્યા છે માટે આજની રાત રોકાઈ જાય '

એમ કહી બાપાએ તો દેવજી કુંભારને રાત રોક્યો મવારે કુંભારે રજા માગી

બાપાએ શિરામજી કરાવી, ભાણુ આપી રજા આપી

દેવજી કુંભાર બાપાને પગે પડ્યો અને હાથ જોડી પૂછ્યું કે- 'બાપા ! જેરામભાઈને કાંઈ કહેવું છે ?'

બાપા કહે કે- 'ના, ના, લગત ખાસ તો કાંઈ કહેવું નથી ગમ રામ જરૂર કહેજો બીજા બધાય ભાઈઓને પણ રામ રામ કહેજો પણ જેરામભાઈને એટલું કહેજો કે- જેરામભાઈએ માનતા તો ખીચડીની કરી છે અને મોકડી તો કમોદ '

'મને કાંઈ ખબર નથી લગત ! પણ કાકોરજી એમ કહેતા હતા ' એમ જેરામભાઈને કહેજો

આમ દેવજી કુંભાર સાથે સંદેશો કહેવરાવ્યો

દેવજીભાઈએ તો સાવદર આપી, બાપાના મૌને રામ રામ કહ્યા અને જેરામભાઈને કહ્યું કે-

બાપાએ કહેવરાવ્યું છે કે- 'કાકોરજી કહેતા હતા કે, માનતા ખીચડીની હતી અને તમે મોકડી છે તો કમોદ '

આ સંદેશો સાંભળી જેરામભાઈ તો અવાક થઈ ગયા

'હાય હાય ! મેં તો બહુ ભૂલ કરી મેં તો બાપાને છેતર્યા ! બાપાને ખબર પડી ગઈ હવે શું થાય !'

પણ બીજાએ રમતો કાઢ્યો કે- 'જેરામ મૂંગામા, બાપા દયાળુ છે બાપાની માફી માગ ! અને કમોદ મોકડી તે દડમા ગઈ અને હવે ૪૦ માપ ખીચડી જગ્યામાં મોકલાવી દે ' જેરામભાઈએ તેજ વખતે ૪૦ માપ ખીચડી જગ્યામાં મોકલાવી અને અઠવાડિયા પછી વીરપુર જઈ બાપાની માફી માગી

પા મરતા

આખી દુનિયામાં આવેલા દેશો અને તેની કુલ નરતી જે સના મે અમજ મનુષ્યોની ગણાય છે તેની વાત હમણા એક માણુએ મુખી મ્હાએ અને જે ખડમાં આપણે રહીએ છીએ તે જરતખડને નજર મામે ગખીએ

આખા હિંદુસ્તાનમાં નગમગ ૧૫ કે ૧૬ રાજ્યો છે અને તેની કુલ નરતી ૪૫ કરોડની આ રાજ્યોમાં ગુજરાત નામે એક રાજ્ય અને તેમાં સૌરાષ્ટ્ર અને તેની વસ્તી લગભગ પીસતાનીસ વાખતી એટલે હિંદુસ્તાનની વસ્તીનો લગભગ એક ટકો આ એક ટકામાં રાજકોટની નરતી આશરે બે વાખતી એક ટકાનો ગરમે ભાગ

હે ના ! રમત ! હિંદુસ્તાનનો ન-ગો તારી નજર સામે રાખી તાગ મનને પૂછ કે ભારી ચલતગી કયા છે ? જના હુ આગેનો મના જાની મઠાને લા હાનુ ! અને વાત વાતમાં “ નુ ” નો ઉકાર કા ને ! જનિયાની નાત તો હમણા છોડી દ્યો પરંતુ મારા દેશની નગની ॥ મણતગીમાં માગ રાજ્યની નગની એક નકાની અને એ એક ટકામાં માગ “ નકા ” કયા ! તેનો તે મિષ્ટિસ નિચાર ક્યો છે કે નાહક , નામ છ ! હે જન વેનર્ લીધીને મનુષ્યની પામરના ! મારે જન્યા ત્યારથી સદાર મની ને અને છોડી દે તારા ‘ હુ ’ કાર

પરચો ૨૪

બાપા મનની વાત બણી ઉતારો ફેરવે છે.

એજ સમૃદ્ધિથી ભરેલા સાગુદડમાં વીરજીભાઈ અને આંબાભાઈ વિચાર કરે છે કે- ‘જાણીયા પધારે છે તો ખરા, પણ આ વખતે ઉતારો ક્યાં આપશું? બાપા હરવખત ઉતરે છે ત્યાં તો કંપાસના ડગલાને ઢગલા પડ્યા છે હવે જો ફેરવશું તો પણ ૨-૩ દિવસ નીકળી જશે. અને બાપા ૧૦-૧૨ દિવસ રોકાશે ત્યાં સુધી ચરખા પણ નહીં ચાલે અને આ કંપાસ પડ્યો રહેશે અને બાપાના તો ખબર આઠ્યા છે કે આજ કાલમાં પધારવાના છે.’

‘હવે શું કરવું!’

એમ આંબાભાઈ અને વીરજીભાઈ વિચાર કરે છે.

બાપાનો નિયમ કે પોતે જ્યારે ફરના પધારે ત્યારે જ ગામ પધારવાના હોય ત્યાં બાપાનો સિંચરામ ગાઉ બે ગાઉ દૂર હોય તે અગાઉ પોતે એક ઘોડેસ્વારને ગામ તરફ રવાના કરી થે

આ વખતે પોતે સાગુદડ પધારવાના હતા સાગુદડથી બે ચાર ગાઉ દૂરના ગામડે પધાર્યા હતા બાપા પધારે ત્યારે આખા પરમળામાં જાણ થાય કે-બાપા પધારશે એટલે બાપાનો જ્યાં કાચખી ઉતારો હોય તે ઉતારો સાફસૂફ થયા માટે ઉતારો સાફસૂફ કરવા સિવાય બીજું ખામ કામ હોય નહીં, આજના વખતમાં જેમ સીધું સામાન બેગું કરવું પડે છે, તેમ અગાઉના વખતમાં નો‘વું કરવું પડવું કારણ કે બાપા પીવાનો તો સવાસ જ નો‘તો, દૂધ, દહીંની તો નદીઓ બહેતી, અનાજ અને ગોળ તો ઘરમાં અખૂટ ભર્યાજ હોય, ‘સહા દેવી’ હજુ પ્રસન્ન થયા ન હતા, એટલે ખાંડ તો જોઈએ જ શાની? અને ૫૦-૧૦૦ માણસોને સાચવવા એ તો ‘રમત વાત’ હતી. આજ બેજ મહેમાનોને સાચવવા માટે જેમ અનેક ચીજોનો સંગ્રહ કરેલો પડે છે તેમ તે જમાનો ‘સંગ્રહ’ કરવાનો ન હતા, એટલે આંબાભાઈ અને વીરજીભાઈ ઉતારામાં ફક્ત કંપાસ ભર્યો છે તે ખાલી કરવાના વિચારમાં છે.

ત્યાં તો ખબર આઠ્યા કે- ‘બાપા તો પધાર્યા.’

‘પણ આ શું!’

‘હરવખત તો બાપા અગાઉથી ઘોડેસ્વાર મોકલે અને પછી પધારે, તેના બદલે પોતેજ પધાર્યા, હવે કંપાસ ફેરવવો પડવડો નહીં, માટે તેની

માથે ખુંગણુ ઢાંડી ઘો ! અને પીતાંબર ! તું જ બાપા સામે, ત્યાં અને હમણાં આવીએ છીએ. ' એમ પોતાના નાનાભાઈ પીતાંબરને, આંખાભાઈ સૂચના આપી બાપા સામે મોકલે છે.

ત્યાં તો પીતાંબરભાઈ ખબર લાવ્યા કે, 'મોટાભાઈ ! બાપા આ વખતે ખોલવાળા દરવાજાને બદલે મોટા દરવાજાથી ગામમાં પધાર્યા અને આપણા કાકા પ્રેમજીભાઈને ત્યાં બાપાએ ઉતારે કહ્યો છે. '

આ સાંભળી આંખાભાઈ વિચારમાં પડી ગયા, પણ વિચાર કરવાનો સમય ન હતો.

તે તો બાપા પાસે ગયા.

આ તરફ એમ બન્યું કે હરવખત બાપા સાતુદડ પધારે ત્યારે આંખાભાઈને ત્યાં જ ઉતરે અને સાતુદડ બાઉંક દૂર હોય ત્યારે ઘોડેસ્વાર આવે અને ખબર આપે કે- બાપા હમણાં પધારે છે ' એટલે સૌ બાપાના સામેંચાની તૈયારી કરે. સામેંચા થાય અને વાજતે ગાજતે બાપાને ગામમાં પધરાવે.

પણ આ વખતે તો બાપાએ ઘોડેસ્વાર મોકલ્યો નહીં, અને પોતે જ દરવાજાથી હરવખત પધારતા તેને બદલે મોટે દરવાજાથી પધાર્યા. મોટા દરવાજા પાસે આંખાભાઈના કાકા પ્રેમજીભાઈ રહે.

બાપાનો સિમરામ આવતો જોઈ પ્રેમજીભાઈ આઠા ફર્યા અને બાપાને હાથ ભેટી વિનંતિ કરી કે- 'બાપા ! આ વખતે તો મારે ત્યાં જ પધારે. મારું ઘર નજીક છે મારે મારું આંગણું પવિત્ર કરે. '

બાપા કહે કે- 'ભરે પ્રેમજીભાઈ ! મારે તો બધું સરખું છે, ' એમ કહી બાપા ત્યાં પધાર્યા અને સિમરામ ત્યાં છોડ્યો.

બાપાનો હરવખત જ્યાં ઉતારો થતો અને બાપા પધારો તો કાકાના હમણાં પુંડુ કરતું એવી મૂંઝવણમાં પડ્યા હતા, તે આંખાભાઈ અને પીરજીભાઈને જ્યારે પીતાંબરભાઈએ ખબર આપ્યા કે- 'બાપાએ તો આપણા કાકાને ત્યાં ઉતારે કહ્યો છે ' એટલે બન્ને ભાઈઓ પ્રેમજીકાકાને ઘરે ગયા અને જઈને બાપાને જો પડ્યા અને અરજ કરી કે- 'અરે બાપા ! હરવખત અમારે ત્યાં આપનો ઉતારો અને આ વખતે આપે ઉતારો ફેરવ્યો ?'

'બાપા એટલી અમારા ઉપર શું અવકૃપા આ વખતે કરી ?'

'બાપા કહે 'અરે આંખાભાઈ ! મારે મન તો તમો બધાય સરખા છે, પ્રેમજીભાઈ અને તમે એકજ છોને !'

પણ આંખાભાઈ તો જ્યારે બહુ બહુ કહેવા માંડ્યા ત્યારે બાપાએ કહ્યું કે-‘લુઓ આંખાભાઈ ! મને હાકરે એવી પ્રેરણા કરી કે, આંખાભાઈના ઘરમાં અને ફળિયામાં કાકાના ઢગલા પડ્યા છે. મારા આવવાના બખર સાંભળીને તમે મૂંઝાવા માંડ્યા કે, ઉતારો ક્યાં આપશું ? ત્યાં તો મારા હાકરે પ્રેરણા કરી કે, આ વખતે મોટે દરવાજેથી જ, પ્રેમજીભાઈ ઉંભા દમે તે તાણ કરી તેને ત્યાં ડિતારો આપશે. એટલે આંખાભાઈની મૂંઝવણ મટી જશે અને પ્રેમજીભાઈ અને તમે એકજ છોને ? તમારે કાકાના ઢગલા ફેરવવા નહીં, સમજ્યાને આંખાભાઈ ?’

‘ એટલે હાકરની પ્રેરણાથી જ આ વખતે આમ થયું છે.’ આ સાંભળી આંખાભાઈ તો ચૂપ થઈ ગયા કે, આ તો ભગત નહિ પણ અતર્થામી છે, વાહ મારા મનુ !’ એમ કહી બાપાને પગે પડ્યા, અને બાપા રોકાણ ત્યાં ચુપી કાકા ફોલાવવાનું નામ લીધું નહિ.

પરચો ૨૫

૧૦૦ વર્ષ જીવવાનો આશીર્વાદ આપે છે.

દેવપ્રીગાલોળમાં રામભક્તની એક જગ્યા છે. લોકવાયકા મુજબ તેઓ કર્મજી ભગતના અવતાર મનાતા હતા. કર્મજી ભગત પછી ગાલોળમાં થઈ ગયા.

કર્મજી ભગતે જગ્યા ખાંધેલી, કર્મજી ભગત એક અવતારી પુરુષ મનાતા.

આખર અવસ્થાએ તેઓ કલુષીને અમુક નિશાનીઓ આપી જગ્યા સોંપી હિમાલય વાક્યા ગયા.

પાછા રખારી કોમમાં કર્મજી ભગતે અવતાર લીધો અને રામભક્ત નામ ધારણ કર્યું.

રામભક્ત ઉંમર લાયક થતાં પેલા કલુષી પાસે આવી, હિમાલય જતાં જે નિશાની આપી હતી તેજ નિશાની ખાનગીમાં કહી.

આ સાંભળી કલુષી ભગત રામભગતના સરણમાં પડ્યા અને જગ્યા પાછી સોંપી આપી.

જલારામ બાપા જ્યારે દેવપ્રીગાલોળ પધારતાં ત્યારે રામભગતને મળવા જતાં અને રામભગતને પગે લાગતાં. રામભગત તરત જ 'હાં! હાં! ભગત આ શું કરો છો? આપ વૃદ્ધ છો. હું તો તમારી પાસે બાળક ગણાઉં. આપે પગે લાગવાનું હોય! આપે તો મને આશીર્વાદ આપવાનો હોય!'

બાપા કહે 'રામભગત! આપ તો મારાથી મોટા છો,' આ સાંભળી રામભગત હસતા અને વાત આટલેથી જ અટકતી. પછી એક વખત જ્યારે બાપા ફરી રામભગતને પગે લાગ્યા ત્યારે રામભગતે હઠ લીધી કે 'બાપા! હવે હું આપને પગે લાગવા નહીં દઉં-બીજા જુએ છે તો માફ ખરાબ દેખાય છે કે-રામભગત છોકરું અને આપ પગે લાગો તેથી મારી અપદ્રીતિ થાય માટે આપે તો મને આશીર્વાદ આપવા નહિતર કહો કે- શા માટે આપ મને મોટો માની પગે લાગો છો?'

ત્યારે બાપાએ ફરી હાથ જોડ્યા અને કહ્યું કે-'એકાંતમાં પધારો, ખુલાસો કરૂં કે-આપ દેવી રીતે મોટા છો!'

એમ કહી બાપા અને રામભગત એકાંતમાં ગયા

ત્યારે બાપાએ હાથ જોડી કહ્યું કે, 'રામભગત! આપ કર્મજી ભગતના અવતાર છો. હેમાળે ગાળી પાછા રખારી કામમાં આપે અવતાર લીધો છે.' અને રામભગત નામ ધારણ કર્યું છે.

'આ જનમમાં રામભગત નામ છે પણ આગલા જનમમાં આપ કર્મજી ભગત હતા. એટલે કર્મજી ભગત, મારાથી આપ મોટા ખરા કે નહીં?'

'આપે લકેત બોળિયું અને નામ બદલ્યું છે.'

'હવે બાલો ભણ્યો કે- મારે આપને પગે લાગવું કે નહીં?'

આ સાંભળી રામભગત તે ચૂપ થઈ ગયા કે 'અરે! આ જલોભગત તો મારો આગલો જનમ પણ ભણે છે.'

'ખરેખર તે દેવી પુરૂષ છે.'

એમ કહી રામભગત બાપાને પગે પડ્યા અને કહ્યું કે- 'ભલે જલોભગત! હું તમારાથી મોટો રહ્યો પણ એક વચન આપો.'

'અરે ભગત! મારે વચન આપવાનું હોયકે મને તો આપની આજ્ઞા હોય?'

પણ રામભગત કહે કે 'ના, ભગત, વચન આપો!'

ત્યારે બાપાએ કહ્યું કે- 'હવે આ મારું વચન, શું હુંકમ છે?'

ત્યારે રામભગતે કહ્યું કે- 'તમો, હું અને કોઈકે કોઈકે મારા સેવકો ભણે છે કે-મારો આ બીજો અવતાર છે, પણ આપે હવે બીજા કોઈને વાત કરવી નહીં, અને મને પગે લાગવું નહીં.'

બાપાએ કહ્યું કે- 'જેવી આપની આજ્ઞા.'

આમ બાપા, દેવકીગાલોળ રામભગતને મળવા પધારતાં ત્યારે બાપાને ઉતારો પોતાએ જેને ધર્મની બહેન કહ્યા હતા તે ગલાલ બહેનને ત્યાં રહેતા.

બાપા એક વખત પચીસેક સંતજનો સાથે બરાબર જમવાને વખતે જ દેવકીગાલોળ પધાર્યા અને ઓમિતિ બહેનને ઘરે જઈ બેસા રહ્યા.

'અને કાં બહેન શું કરે છે?'

'અરે મારા વીરા...પધારો,...પધારો,...એમ કહી બતાવબહેને બાપાના માઠડાં લીધા અને ઢોલિયો પાથરી દીધો અને સાથે આવેલા સૌ સાધુઓને પ્રેમપૂર્વક બેસાડ્યા.

અને જમવાનો વખત હતો એટલે જહેન પાછા રસોડામાં ગયા.

બાપા સમજી ગયા કે જહેન જમવાના વખતે આ ૩૦ જણા આવ્યા છીએ એટલે મૂંઝવણમાં પડી ગયા હશે અને બીજી રસોઈ કરવા મંડરી એટલે બાપા પોતે રસોડામાં પધાર્યા અને કહ્યું કે- ‘અરે ગત્રાડજહેન, આ શું કરે છે ?’

‘ભાઈ, સાચું કહું ?’

‘આ અમારા ૧૦-૧૨ જણા માટે મીઠો ભાત કર્યો છે, તે તો તૈયાર છે પણ તમને ૩૦ જણાને ક્યાંથી પૂરો થાય ? એટલે ભાઈ આ બીજું આંધણ મૂક્યું છે, આપ ઘોડી વાર બેસો ત્યાં હમણાં ભાત થઈ જશે.’

બાપા હાથે કે- ‘અરે જહેન ! એમાં મૂંઝાવમાં બીજા ભાત પણ કરવા નથી.’

‘મને તમારા રાંધેલ ભાતનું કામ દેખાડો એટલે હું લોઈ લઉં કે, ભાત અમને સૌને પૂરો થાશે કે નહીં ?’

જહેને તો ભાતનું કામ ઉઘાડ્યું.

ત્યાં તો બાપા બોલ્યાં કે ‘અરે જહેન ! આટલા ભાત ઘોડા ! આ તો બધાયને થઈ રહેશે. આ તો ઘણા ભાત છે. ધીનો દીવો કરી. માથે ફાળિયું ઢાંકી દો અને તમો મંડો પીરસવા.’

આમ કહી બાપા રસોડામાંથી બહાર પધાર્યા અને સાથે આવેલ સાધુઓને કહ્યું.

‘ભગતો ! ક્યો, હાથ પગ ધુઓ અને કરો પંગત.’

‘જહેને તો રસોઈ તૈયાર જ રાખી છે.’

સૌ ભગતો ઊઠ્યા.

પંગત કરી.

બાપા ઊભા રહ્યા અને ગત્રાડજહેન મંડયા પીરસવા, સાધુઓએ માંડ્યું જમવા, ખૂબ જમ્યા.

જહેને પણ તાણ કરી કરીને જમાડ્યા.

પછી કુટુંબના સૌ માણસો જમ્યા.

અને છેલ્લે ભાઈ જહેન સાથે બેસીને ખૂબ આનંદપૂર્વક જમ્યા.

જમી લીધા પછી બહેને તપેલામાં જોયું તો જાત હજી પડ્યો છે,

આ જોઈ બહેન તો બાપાના પગમાં પડ્યા

બાપા કહે કે- 'અરે બહેન ! તમે પગમાં પડો તો તો હું પાપમાં પડું' તમારે તો દુઃખજી લેવા જોઈએ'

ત્યારે ગણાલ બહેન બોલ્યા કે- 'અરે મારા વીરા ! આ તારો અમલદાર તો મેં આલે નજરે નજર જોયો અને મારા કુટુંબમાં પણ સૌએ જોયો. એટલે હું તો તમને મનુષ્ય કેવી રીતે માનું ! તમે તો દેવી પુરુષ છો ત્યારે બાપા બોલ્યા કે- 'બહેન એ તો ઠાકરની માયા છે ઠાકર જોને જમાડે છે હું તો દાંઈજાણતો નથી તે મારો 'વહાલો' મારી લાજ રાખે છે

આજ પણ ગણાલમાના વંશજો એવાજ બકિતલાવથી બાપાને પૂજે છે

ગણાલમાના એક દીકરાના વહુ પાનમા હજી પણ હૈયાત છે (સને ૧૬૫૪)

હજી ૮૫ વર્ષની ઉંમરના છે, અને દેવગીર્ણાણમાં રહે છે તે કહે છે કે- 'મારા બાપાને ઘેર માથા ઠક્કરના પીપળિયામાં બાપા પધારતા અને મારા બાપાને ત્યાં જ બાપાનો ઊતારો રહેતો'

એક વખત હું ઓસરીમાં રમતી હતી ત્યાં બાપા પધાર્યા અને મારા માથા ઉપર હાથ ચૂંટી બાપા બોલ્યા કે-]

'દીકરી ! સો વરસની થાશે'

હાલ એ પાનમા ૮૫ વર્ષના છે, ત્રણ પેઢીઓ જોઈ છે, અને હજી બાપાના આશીર્વાદ પ્રમાણે ૧૫ વર્ષ વધુ જીવવાના છે એવી અદલ શ્રદ્ધા સાથે હાલ પણ તંદુરસ્ત જીવન જીવી રહ્યા છે અને બાપાના નજરે જોએલા અનેક પંથના શ્રદ્ધાળુને કહી સંભળાવે છે

બાપા રાખો ! આપણા એકએક કૃત્યો, અને વિચાર માનની નોંધ લેવાનું તે જૂનતો નથી સમય આવ્યે તેનો હિસાબ ચૂકતે કરવાનું પણ તે જૂનતો નથી આપણા કૃત્યોનો હિસાબ રાખી પાઈએ પાઈની તે આપ-વે કર્યા કરે છે માટે હાવતા ચાલતા તેની કીર્તિ અને મહત્તાના ગુણગાન ગાજે અને એક સરખી નમતા રાખજે.

દીનશાહજી સોરાબજી પાડેવાલા
હોમકોંગ

પરચો ૨૬

• ભકતોના આશીર્વાદથી આયુષ્ય રેખા લંબાય છે.

સવંત ૧૯૦૧ ની સાલમાં એવી વાત પ્રસરી કે મહારાજ ભમસાહેબ શ્રી રણમલ્લ મહારાજની આયુષ્ય રેખા બહુ જ ઘોડી માટે તેમજે કોઇ ભતનો ધાર્મિક મેળો કરવો જોઇએ.

આયુષ્ય લંબાવવાની કોની ઇચ્છા ન હોય !

ભમસાહેબ રણમલ્લ ભમ ખંભાળિયા મોરાર સાહેબ પાસે પધાર્યા અને તેમને વંદન કરી વાત કરી કે, 'મહારાજ મારું આયુષ્ય વધે તેવું કંઈ મને ખતાયો.'

મોરાર સાહેબે કહ્યું કે- 'રાજેન્દ્ર ! વિધિના લેખ દાખવા કોઇ સમય નથી ! ધાયું' ધણીનું જ થાય છે. છતાં પુણ્ય કરવાથી પાપ જરૂર ઠેકાય છે એ ન્યાયે આપ મહારાજ, સંત મહાત્માઓનો તથા ધાર્મિક પુરોહોનો આશીર્વાદ મેળવો અને તે આશીર્વાદ મેળવવા માટે આપ મેળાની તૈયારી કરો, અને દરેક રથજો આમંત્રણ મોકલી સંત મહાત્માઓને તેડાવો તો ખભુ તમારું ધાયું' સિદ્ધ કરશે.'

મોરાર સાહેબની આવી વાણી સાંભળી ભમસાહેબ ધણાં જ ખુશ થયા અને પોતાને ત્યાં સંત મહાત્માઓને પધારવા માટે ખાસ આમંત્રણો મોકલવામાં આવ્યા. આ મેળાનું અંકસરખકું મોરાર સાહેબને આપવામાં આવ્યું.

આ મેળામાં હજારોની સંખ્યામાં સંત મહાત્મા પધાર્યા, અતીત, ખાખા-ચેરાગી-સં-યાસી-કુરિયા-રામાનંદી-પ્રજ્ઞાચારી તથા ભાષિક ભકતોના ટોળેટોળાં આવવા લાગ્યા. મેળામાં જલારામ ભક્ત, ધરમશી ભક્ત વિગેરે ધણાં ભક્તો ખાસ આમંત્રણથી પધારેલા.

આવી રીતે અપૂર્વ મેળો બરાધા, ન્યારે મહારાજ ભમસાહેબ શ્રી રણમલ્લ સાહેબ મેળામાં પધાર્યા ત્યારે મેળાના મધ્ય ભાગમાં કાલા ધણે સાહેબે મધુર કંઠથી ભાષણ કર્યું કે, 'હે સંત પુરોહો ! હે મદાન ભક્તો ! જન તપસ્વીઓ ! આપ સૌને ખદેલાં મારા વંદન છે, આપ સૌને

આ મેળામાં પધારેલા ભેઠ હું ઘણેજ ખુશી થયો છું. આપ સર્વે મહા-
ત્માઓને અહીં પધારવાનું શું કારણ છે તે કદાચ આપ જાણતા હશે, છતાં
પણ સર્વે સંતમંડળની જણ માટે જાહેર કરું છું કે નામદાર જામસાહેબ
શ્રી રજુમલજી સાહેબની જન્મોત્તી જોતાં તેમની આયુષ્યવૈભા ઘણીજ દુઝી
હોવાનું ન્યોતિયીઓ કહે છે, જેથી ચોતે સર્વે સંત મંડળનો શુદ્ધ લાવથી
આશીર્વાદ મેળવવા માગે છે, જો કે ધાતુ ઘણીનું થાય છે, છતાં આશીર્વાદ
મોટી ચીજ છે. જો કે છુટીની છુટી નથી પણ સતી સાવિત્રીએ સતીત્વના
પ્રભાવથી પોતાના શિરછત્ર સત્યવાનનું મૃત્યુ અટકાવી ચમરાજ પારોથી
વરદાન મેળવ્યું હતું એવું આપણે ધર્મગ્રંથોમાં વાંચીએ છીએ.

‘અહીં પધારેલા સર્વે સંતમંડળ પૂજાં નિખાલસ લાવથી જો મહારાજ
જામ સાહેબને આશિષ આપો તો પ્રભુ કરશે તો આપના આશીર્વાદ અર્થ
નહિ જાય. માટે આપ સૌ આશીર્વાદ આપસો.’

એમ કહી મોરાર સાહેબ પોતાના આસન ઉપર બેસી ગયા.

પછી મેળામાં પધારેલા સૌ સંત મહાત્માઓએ જાણ થઇ પરમાત્માની
પ્રાર્થના કરી કે- ‘હે પ્રભુ! જામ સાહેબ રજુમલજીની શુભ કામના પૂર્ણ
કરજો’ એવો શુદ્ધ હૃદયથી આશીર્વાદ આપ્યો.

પંથ ત્યાં પરમેશ્વર. એ વાક્ય જગમશહુર છે, તો ન્યાં અનેક સંત
મંડળો શુદ્ધ લાવનાથી આશીર્વાદ આપે ત્યાં પૂજવાનું શું હોય!

સંત મંડળનો આશીર્વાદ માથા પછી જામ રજુમલજીનો સંશય દૂર
થયો હોતો.

મેળાનું કામ ખલાસ થયાં પછી જામસાહેબે પધારેલા સંતમહાત્માઓને
યોગ્ય દક્ષિણાં તથા વસ્ત્રો આપેલા.

આ મેળામાં ઘણા સંત મહાત્માઓ અને ગરીબ ગુરખાં આવેલા અને
ધાર્યા કરતાં વધારે મળ્યો એમાં થયાં જેથી વસ્ત્રો પૂરાં નહીં પડી શકે એમ
જામ સાહેબને લાગ્યું ત્યારે તેમણે મોરાર સાહેબને વાત કરી કે ‘મહારાજ!
મેં જે વસ્ત્રો દાન કરવા માટે મંગાવ્યા છે તે આ માનવ મેદની જોતાં
પૂરાં નહીં પડે અને મારા રાજમહેલમાંથી વસ્ત્ર વગરનું કાંઈ પાકું જાય તો
મને નિસાસા લાગે, તેમ તાત્કાલિક વસ્ત્રો ભેગા કરવાનું પણ અશક્ય છે
માટે કાંઈક રહેતો બતાવો.’ ત્યારે મોરાર સાહેબે હર્ષિત વદને કહ્યું કે-
રાજન! મુંઝાવાની કાંઈ જરૂર નથી.’

‘આ મેળામાં વીરપુત્રી લક્ષ્મણ જલારામજી મહારાજ પધાર્યા છે તેમને વસ્ત્ર દાનનું કામ મેળાયે. તે પોતાની મેળે સૌને વસ્ત્રદાન આપશે.’

આ વાત સાંભળી મહારાજ લામસાહેબે, લક્ષ્મણ શ્રી જલારામ પાસે ગયા અને હાથ ભેટી વિનંતિ કરી કે, ‘લોકત! મારી ઇચ્છા એવી છે કે, આ મેળામાં વસ્ત્રદાન આપવાનું આપ સંભાળો!’ આ વાત સાંભળી જલારામજી બોલ્યા કે, ‘ભલે આપણા જેવો આપનો હુકમ!’

‘અરે ભગત! હુકમ હોય! મોરાર સાહેબની ઇચ્છા પ્રમાણે આપને અરજ કરું છું.’ બાપા તુરત બધી

વાત સમજી ગયા અને ખુશીથી વસ્ત્રદાન આપવાનું કાર્ય પોતે સંભાળ્યું. કહેવાયું છે કે- ‘જ્યાં મહારાજ લામસાહેબને વસ્ત્ર પૂરા નહીં પડે તેની ભીતિ હતી. ત્યાં જલારામજીએ ઉભારે મનુષ્યોને ચાલ દિવસ હુટે હાથે વસ્ત્રદાન કર્યું; છતાં વસ્ત્રો ખૂટ્યા નહીં આ અમરકોર ભેધ લામસાહેબ, જલારામજીના ચરણમાં પડ્યા.’

ભજન કરવાથી તમારે કાર્ષ્ણ શુભાવવાનું નથી. જેમ કામ કરી રહ્યા હો તેમ કર્યા કરો, ફેરફાર માત્ર એટલો જ કરવાનો છે કે જે કાર્ય તમારી જાન મારે કરે છે તે પ્રબુને માટે કરો. તમારા શરીરને પ્રબુની મેતાનુ સાધન બનાવો. આમ કરવાથી તમારા માથેથી અદઃકારનું વજનદાર પોટનું આપો-આપ નીચે ઝીંટી જતો પુરુષર મેકની દુઃકે જેમ નોકર નિર્બંધ અને છે તેમ તમે પણ નિર્બંધ બની જાઓ તમારું મન તેનું જ ચિંતન કરો. તમારું શરીર તેની જ મેચા આકર્ષી કરો અને તમે પોતેજ તેનાજ બની જશો.

દીનશાહજી મોરારજી પાડવાડા
દેવકોંચ.

પરચો ૨૭ ભૂત ભાગે છે.

હાલાર માંતમાં ક્રીંજુડા ગામમાં મહાત્મા કાનડગર પાછળ મોટો સંત મેળો થતો હતો, તે મેળામાં લક્ષ્મણજી શ્રી જલારામજી મહારાજને પધારવા આમંત્રણ મળેલું તેથી લક્ષ્મણજી પોતાના સેવકો સાથે મેળામાં જતા હતા, રસ્તામાં જાણિયા કોટડા ગામ આવે છે, ત્યાં અપોરતા સમયે લક્ષ્મણજી એક વડ નીચે ઉતારે કર્યો.

જાણિયા કોટડા ગામના માણસોને ખબર પડી કે-વીરપુરથી લક્ષ્મણજી શ્રી જલારામજી મેળામાં પધારે છે અને આપણા ગામના ભૂતવડ નીચે ઉતારે કર્યો છે જેથી ગામના લાલચીલો ખાતપાતની વસ્તુઓ લઇ ખાપા પાસે આવ્યા અને ખાપાને પગે પડી ગામમાં પધારવા વિનંતિ કરી. ખાપાએ કહ્યું કે-‘ભાઈઓ ! અત્યારે તો મારે મેળામાં જવાની ઉતાવળ છે, ફરી કોઇ વખત તમારો પ્રેમ હમે તો જરૂર આવીશ,’ આવી વાતચીત ચાલતી હતી ત્યાં એક સેવકે ખાપાને અરજ કરી કે- ‘ખાપા ! આપ જેવા પ્રભુપુત્ર આ વડ નીચે બિરાજ્યા છો પણ આ વડમાં તો ભૂત થાય છે આ વડમાં ભૂતના ભયથી કંઈક મનુષ્યો મરી ગયા છે અને કંઈક રાહદારીઓ ભૂતના ભયથી આ રસ્તે ચાલતા જ નથી, જો કે અમેને પહેલાં તો ભૂત પ્રેતની ખાતરી થઈ ન હતી પણ અમારા ગામના આજેવાનના જીવામાં આ ભયંકર ભૂત આવેલ છે ત્યારે હવેથી અમે આ તરફ આવતાં જ નથી પણ આપ આહીં પધાર્યા છો અને આ ભૂતવડ નીચેજ બિરાજો છો એ ખબર સાંભળી ચિંતાગુર થતાં અમે આવ્યા છીએ માટે રસ્તો ખતાવો.’

ત્યારે ખાપાએ મો લક્ષ્મણજીને કહ્યું કે-‘ભાઈઓ ભૂતપ્રેત એતો કદાચ મનની કલ્પના પણ હોય, છતાં તે પણ રામની માયા ગણાય પણ તમે આ ખતાવને સાચી નજરથી જોઇ ડરો છો તો પ્રભુને મારી પ્રાર્થના છે કે ‘હે રામ ! અયોધ્યાપતિ ! હે જાનકીનાથ ! હે રઘુકુળદીપક !’ આ વડમાં જે ભૂતપ્રેત હોય તેનું સદા કલ્યાણ કરજે અને કોઈ પૂર્વજન્મના પાપે તે દુઃખ ભોગવતો હોય તો તેનો ઉદ્ધાર કરજે !’ ભૂતના ઉદ્ધારની લક્ષ્મણજી પ્રાર્થના કરતાંજ વડમાંથી એક ગેળી ટાકો થયો જે ટાકો ગાંભળી મો ચમકી ઊઠ્યા ખાપાએ કહ્યું કે- ‘ભાઈઓ ! મારા રામે તે ભૂતનો ઉદ્ધાર કર્યો

અભિમાન !!

અભિમાની રાગ રાણ કે હિરણ્યકશ્યપ નિગેરે મોગ મોટા માનતા
ઓને છોડી દ્યો ! પણ હમેશા શ્રી રામપ્રભુના ચરણમાં જ રહેનારા એ
વીર હનુમાનજીને પ્રણામ કરી નાત કરીએ ! અહાહા ! હું ન હત તો આવડો
મોગ પહોડ ઉપાડત કોણ ? ગસ થઈ રહ્યું, અને ચપા લગડા

હવે મુઠ્ઠા ધ્રુવાના ડમ ડમ રહેનાર પતિનપાવની ગયા મેમાને યાદ
કરી પ્રણામ કરીએ 'ભગીરથ' ! હું જુની ઉપર આવું તો ખરી, પણ
માગે પ્રનાહ શ્રીનનાગે ક્યા ' ' એનો જરામ આપ્યો બોળિયાનાથે, અને
જડામાં જ રહી ગયા

આના આવા કેનાર પ્રસંગે યાદ જગુ, જતા અભિમાનીઓના
'દગ્ગેતા' જેના હોય તો પુરાણો સાચજે અગર વચાવને અગર સામગને
હોય મોટામોટાઓની થયેની 'દગ્ગેતાઓ' જેમ આપણે થોડક તો
શિખાએ કે બસ વાત વાનમાં હું હું અને હું કર્યાજ કરુ,

—o—

લોકોને જે મોઢાં હોય છે.

નેકોને મે મોઢા હોય કે આમ પણ કહે છે ને તેમ પણ કહે છે
સસાર પ્રપચમાં રહીએ તો હલો કે દોષી કે અને પ્રપચ છોડી દલએ તો
હોજે કે આળડુ છે આચારનુ પાનન કરગો તો હોરો કે આડખરી છે
અને આચાર છોડી દેગો તો કહેને કે મહાબ્રહ્મ છે વગી સત્સંગ નહિ કહે
તો કહેને કે, અભાગીઓ કે નિરનને દરિદ્ર કહેને અને ધનનાનને ઉન્નત,
કહેશે મોનગો તો વાચાળ ને નહિ મોનો તો અભિમાની ! લગ્ન કહે
તો વપ ને ન કહે તો નપુસક નિ સનાનને ચકાળ કહેરો અને ન્યા
માગગોપાગ જણુરો ત્યા હોને કે એ તો પાપની જડ છે, જેમ અંગ જે
પાણુથી વાગે છે, તેમજ વેડો દ્વિમુખી વાતો કહે છે

તાત્પર્ય કે, એ 'વમન-ઉનની પેઠે નેકોનો સ્વીકાર કરનાર પણ
બનતુ નથી' તેથી જે પોતાનુ દિત ધરિજો હોય તે 'નેકોને ત્યજને'
હરિ-ભજનના સરળ માર્ગને આદર અને પ્રેમથી સ્વીકાર કરે

સંત ગુકારામ અધ્યાય ૮ મો

પરચો ૨૮

લાકડાની કથરોટ સાક્ષી છે.

અમરેલીના જુઠા અદા અત્યંત ભકત પ્રેમી હતા. જેથી જ્યારે પૂજ્ય બાપા અમરેલી પધારે ત્યારે જુઠા અદાને ત્યાં એક વખત જમવાનું હોય જ.

એક વખત બાપા અમરેલી પધાર્યા, ત્યારે જુઠા અદાએ જમવાનું આમંત્રણ આપ્યું-‘બાપા ! આજ તો મારે ત્યાં પધારો !’ બાપા કહે કે ‘ભલે જુઠાભાઈ ! એમાં શું ! કાલ તમારે ત્યાં પ્રસાદ લેશું,’ જુઠા અદા તો બાપાને પગે લાગી ધરે ગયા. અને બાપા કાલે-જમવા પધારશે તે આતંદ-માને આતંદમાં બાપાને શું રસોઈ જમાવવી તેનું ‘ઘર પરિચાણ’ કયું, અને નિદાય કર્યો કે- આવતી કાલે બાપાને સુરમાતા લાકુ જમાવવા.

બીજે દિવસે બપોરે જમવાનું તૈયાર થયે જુઠાઅદા, બાપાને જમવા બોલાવવા ગયા અને કહ્યું કે-

‘બાપા પધારો ! રસોઈ તૈયાર છે.’

બાપા કહે કે ‘ચાલો જુઠાભાઈ !’

એમ કહી જુઠાભાઈ સાથે બાપા, ૨-૪ સેવકો સહિત જમવા આવવા માટે રવાના થયા થોડુંક આજ્યા હશે ત્યાં પચાસેક બાપી બાવાની જમાત બાપાને સામી મળી. અને બાપાને જોતાંજ જમાતના અગ્રેસરે બાપાને ‘જે રામજી શ્રી મહારાજ.’

બાપા કહે કે-‘જે રામજી શ્રી મહારાજ.’

તુરત જ બાપી બાવા બોલ્યા કે ‘ભત્ત ! બપોરનો સમય થયો છે. હજુ જમવા મળ્યું નથી. અને બૂખ લાગી છે. માટે અમારા ભોજનનો પ્રબંધ કરો.’

બાપાએ કહ્યું કે-‘અરે મહારાજ ! ભોજનનો પ્રબંધ વળી શું કરવાનો હોય ! હું આ જુઠા સેઠને ત્યાં જમવા જ લઉં છું. ચાલો મારી સાથે.’ એમ કહી બાપાએ તો પચાસ બાપી બાવાને સાથે લીધા-પચાસ બાપી બાવાની જમાત બાપા સાથે જમવા આવે છે એ લલણી જુઠા અદા તો પચારમાં પડ્યા કે-‘હવે શું કરવું ! રસોઈ તો ૧૦-૧૨ માળસોની કરી છે અને આ જમવા આવે છે ૬૦ માળસો હવે શું કરવું !’ પણ બાપાને

હોવાય શુ ! આમ વિચારમગ્ન જુઠાંઝઠા બાપા માવે આવે છે ત્યાં જુઠાં ઝઠાને મનમાં વિચાર આવ્યો કે- હવે તાત્કાલિક લાકડું તો તહિ અને પછી પકવાનના બે ઘાણુના નાખી દેશુ બાપા અને જમાત થોડીવાર બેમરો, હાથપગ ધોરો, ત્યાં પકવાન થતા શુ વાર લાગરો ! આનો મનમાં વિચાર કરતા કરતા જુઠાંઝઠા બાપાને અને જમાતને તેડી ઘરે આવ્યા જુઠાં ઝઠાએ સૌને આદરપૂર્વક બેસાડ્યા અને પછી ઘરમાં જઈ વાત કરી કે- 'આપણે લાકડું તો ૧૦-૧૨ માણસોને થાય એટલા કર્યા છે પણ બાપા માવે ૫૦ બાપી બાવાની જમાત આવેન છે માટે ધી વેના ટોપિયુ આપે લાકડું હમણાં ભલે પડ્યા, બે ઘાણુના પકવાનના નાખી દઈએ ૬ ધી લાકડું ત્યાં તમો પકવાન બનાવવાની તૈયારી કરો ' આમ વરમાં વાતચીત કરી જુઠાં ઝઠા ટોપિયુ લઈ બહાર નીકળ્યા ત્યાં તો બાપાએ માઠ કર્યો કે- 'જુઠાંભાઈ ! આ ટોપિયુ લઈ ક્યા આવ્યા ?'

જુઠાંભાઈ બોલ્યા કે- 'બાપા અહીં પધારો વાત કરો !'

બાપા પધાર્યા એટલે જુઠાંભાઈએ બાપાને ઘરમાં લઈ જઈ વાત કરી કે- 'બાપા ! રસોઈ તો ૧૦-૧૨ માણસની તૈયાર છે સુરમાના લાકડું બનાવ્યા છે પણ ૫૦-૧૦ માણસોને ક્યાથી થાય ! એટલે પકવાન બનાવવા માટે ધી લેવા જાય છુ આપ બાપી બાવાઓ માથે થોડીકનાર વાતચીત કરો ત્યાં હમણાં પકવાન થઈ જશે ' એમ કહી જુઠાંઝઠાએ હાથ જોડ્યા

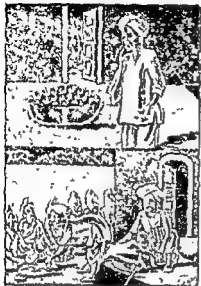
બાપા હોં કે- 'અરે મારા જુઠાંભાઈ ! રામ રામ કર ! નારો ઠાકર રસોઈ ખૂટવા કયે બરો ? પાક બનાવે નથી આન રસોડામાં !' એમ કહી બાપા તો રસોડામાં પધાર્યા

રસોડામાં જઈ બેસુ તો એમ કથરોટમાં રૂ-રૂ વાડના પડ્યા છે દાળ-ભાત અને શાન્ના ટોપિયા ભર્યા છે એમ જોઈ બાપા બોલ્યા કે- 'અરે જુઠાં આટલી રસોઈ થોડી ! બાપી બાવા તો થોડું થોડું જમી, તે તો ભાવનાના ભુખ્યા હોય !' વાન આપણે એમ મરીએ ધીના/દીવો કર અને તુનસીપત જઈ આવી ઠાકરું નામ નઈ કથરોટમાં મૂકી દે અને કથરોટ ઉપર જુગડું કાળી દે, આન રસોડામાં બેસુ છુ વાવ મે થાળી નુ મથરોટમાંથી લાકડું મઢી દઉ અને તુ મડ પીરમરા ' એમ બાપાએ કહી પોતે બહાર પધાર્યા અને બાપી બાવાઓને હાથ જોડી કહ્યું કે-

'પધારો મહારાજ જમાના ! કરો પાત !'

બાપી બાવા તો ક્ષુધાગુ થયા હતા એટલે હોંતાની સાથેજ- 'જય રામભડી' કરી પગતમાં બેસી ગયા આણી તરફ બાપા પધાર્યા એમ બાપા અને જુઠાં ઝઠા મટ્યા પીરમરા બાપી બાવાને તાણુ મરી મરીને જમાડ્યા

ખાખી ખાવાઓને લાડુ જમતાં ભેગા એ પણ એક હાંડગીની મત્રા

ઉં, આનંદથી ખાખી ખાવાઓ પેટ ભરીને જમ્યા. જુઠાં અદા તો પીરસતા જાય અને વિચાર કરતા ત્યજ કે આ લાડુ આવે છે ક્યાંથી? આ રપ લાડવા શું હજી ચાલતા હશે! પણ પછી તો યયુ' કે-નહિ! નહિ! આ રપ લાડવા નથી પણ આ તો ૫૦૦ લાડવા છે, આ તો આપાનો ચમત્કાર! પણ જુઠાં અદા કાંઈ બોલ્યા નહિ. ખાખી ખાવાને આનંદપૂર્વક જમાડી વિદાય આપી અને પછી ખાખા અને જુઠાં અદા જમવા બેઠા. આનંદથી જમ્યા પછી જુઠાં અદાએ કથરાલ ઉપર કપડું હાથે તે જરા ઉચું કરી ભેયું તો હજુ રજા લાડવા હતા. આ શું!

લાડવા તો ખૂટયાજ નથી જુઠાં અદા આપાના પગમાં પડયા અને હાથ ભેડી અરજ કરી કે- 'ખાખા! આપનો પરચો આજ મેં નજરો નજર ભોયો! આપને ખરેખર અન્નપૂર્ણા પ્રસન્ન છે. ખાખા આપ દેવ પુરુષ છો.' ત્યારે ખાખા બોલ્યા કે- 'અરે જુઠાભાઈ! ઠાકર સૌની લાજ રાખે છે. હું તેને વાળોતર છું. મારામાં કાંઈ નથી, બધો પ્રતાપ મારા ઠાકરનો છે.' પણ હવેના જુઠાભાઈ જુદા હતા. નજરો નજર પરચો પામેલા જુઠાભાઈ આપાની વાત કેમ માને!

અંતે ખાખીના સૌ આનંદથી જમ્યા.

હાલ કથરાલ મોજુદ છે અને જુઠાંભાઈના વંશવારસોએ તે કથરાલને એક મહાપ્રસાદીની ચીજ તરીકે મોકલ્યા થન તરીકે સાચવી રાખી છે અને હજુ પણ મોટા અરજે તે કથરાલમાં રસોઈ મૂકી પીરસાય અને રજોઈ થોડી હોય પણ કથરાલમાં મૂકાયા પછી પીરસાય તો ખૂટતી નથી. એટલે કે જેટલા જમવાના હોય તેને પૂરી થઈ રહે છે. તે કથરાલના કોઈને દર્શન કરવા હોય તો અમરેલીવાળા સેઠ દુર્જીભાઈ રામજી હાલ બીજામા રહે છે ત્યાં જ કથરાલના દર્શન કરવા.

પરચો ૨૬

જલોભાઈ વચન પાળે છે.

વીરપુરના ગોવા લરવાઈની મા ગલાલખાઈને જલારામે ખહેન કર્યા હતા.
અને ગલાલખહેન, જલારામને 'જલોભાઈ' કહેતા.

જલારામ હરસના વ્યાધિથી ખાટલાવરા હતા અને મંદવાડ ક્ષેત્રે જતા
હતા તેમાં એક દિવસ ગલાલખહેન જગ્યામાં આવ્યા અને બાપાને 'કહ્યું કે-'
'જલોભાઈ ! કેમ છે તમને ?'

જલોભાઈ કહે છે કે- 'ગલાલખહેન સાડું છે, ખાડી તો દેહતા દંડ છે
તે ભોગવવા જ જાઉંએ ને ?'

'હો ભાઈ ! ભગવાને સાડું કરશે.' એમ કહી ગલાલખહેને કહ્યું કે-
'જલોભાઈ ! ઉમરાળીથી રૂપાભાઈએ તેડવા માણસ મોકલ્યો છે, જો કહે
તો એક રાત ભાઈ પાસે ઉમરાળી જઈ આવું !'

ખાપા કહે કે- 'ભણે ખહેન !'

'ભાઈ બોલાવે છે તો જઈ આવો, પણ એક સતથી વધારે રોકાતા
નહીં હો ખહેન !'

'હો ભાઈ નહીં રોકાઉં' એમ જલોભાઈની રજા લઈ ગલાલખહેન
પોતાના મા જણ્યા ભાઈ, રૂપાભાઈને ઘરે ઉમરાળી જાય છે.

ઉમરાળી વીરપુરથી છ ગાઉ દૂર થાય

ખહેન તો સવારના ૧૦ વાગ્યે ઉમરાળી પહોંચી ગયા.

એક દિવસ રોકાઈ બીજે દિવસે રૂપાભાઈની રજા માગી કે- 'ભાઈ !
આજે હું જઈશ.'

ભાઈએ તાણ કહી કે- 'ખહેન ! ઘણે દિવસે આવ્યા છો માટે એક
દિવસ વધારે રોકાઈ જાવને !'

'ના ભાઈ ! મારાથી ન રોકાવાય !'

‘વીરપુર જતોભાઈ માદા છે, અને એજ રાતની રત્ન વધને આવી છુ, માટે રત્ન આપો’

પણ ભાઈએ તો બહુ તાણ કરી બહેનને એક રાત વધુ રોકી રાખ્યા

— લકત શ્રી જલારામ —

ત્યજ્યે પુલેતક ની મધ્યે
કરી ભવે વલ્લિ. તમ ન મહેર
સે વગવચ મગજી ૨ માન તરફી અપોલ ગુણપ્રદિભા ૨૦૦૬ ૨૯ ૭ ૧૯૫૦

મ મારમા -યા અભાગિયા ભાઈ બહેન હસે કે-ભાઈતુ દિવ દુ ભાગ
ભોઈ બહેન રોમઈ ન ભવ ?

ગનાન મહેન તો એક રાત વધુ રોમયા અને નાજો દિવને મવારે
ઉમરાનીવી ભાઈની ગત વર્ષ રીરપુર આવવા રવાના થયા

સાંજના ચારેક વાગ્યે ન્યાં વીરપુર એકાદ ગાઉ છેડું રહ્યું હતો ત્યાં જલારામ પાણીની ભંભડી ભરીને ગલાલખહેનને સામા માન્યા.

ગલાલખેન તો જલાલાખને આમ સામા આવતા જોઈ નવાઈ પામ્યા. અને કહ્યું કે-

‘અરે જલાલાખ! મારા વીરાં! આવા તરકાના કેની તરફ જાય છે? તમે તો માંદા હતા તે સાલ્વ થઈ ગયા વીરાં!’

જલાલાખ બોલ્યા કે-‘ખહેન! મને ચૂતા ચૂતા એમ થયું કે-ગલાલ-ખહેન તરકામાં ચાલ્યા આવે છે. ખહેન તરફથી થયા હશે, હાલને પાણીની ભંભડી ભરીને જાઉં! અને ખહેનને ટાડું પાણી પાડું. એટલે ખહેન તમારી સામે પાણી પાવા આવ્યો છું.’ કેમ ઉમરાળી સોં મતમાં છે ને?

‘અરે મારા વીરાં! ખમા મારા બાપ! તોય મારો ભાઈ!’ એમ કહી જલાલાખ પામેથી ભંભડી લઈ ગલાલખહેનને ટાડું પાણી પીધું.

પાસેના ખેતરમાં કચરાભાઈ ટોળરિયા સાંકિયું ખોદતા હતા તેને બાપાએ સાદ કપોઈ કે-

‘કાં કચરાભાઈ! શું કરે છે?’

કચરાભાઈ કહે કે-‘ભગત, સાંકિયું ખોદું છું.’

બાપા કહે કે, ‘કચરાભાઈ! સાંજ પડવા આવી છે. હાલો ગામમાં.’

કચરાભાઈ કહે કે-‘હીક ભગત હાલો.’

એમ કહી બાપા, ગલાલખહેન, અને કચરાભાઈ ત્રણેય સાથે ચાલ્યા.

ન્યાં વીરપુર અર્ધેક ગાઉ છેડું રહ્યું હતો ત્યાં બાપાએ ગલાલખહેનને કહ્યું કે-

‘ખહેન! સાંજ પડી ગઈ છે. સાધુસંત આંબ્યા હશે, મારે હું ઉતાવળો થાડું છું. તમે અને કચરાભાઈ ધીરે ધીરે ચાલ્યા આવો.’

ખેન કહે કે-‘હાલે જલાલાખ! તમ તમારે ખુશીથી જાવ, અમે ધીરે ધીરે ચાલ્યા આવીએ છીએ.’ એમ રજા લઈ બાપા ઉતાવળા ચાલ્યા અને ગલાલખહેન અને કચરા પટેલ ધીરે ધીરે ચાલતા ગામમાં આવ્યા ન્યાં પાદર, ગોંદરે આંબ્યા ત્યાં તો ઘણું માણસો ભેઠા છે અને એક ચેલ સળગી રહી છે.

આ જોઈ ગલાલ ખહેને પૂછ્યું કે-‘ભાઈ આ શું? કોણ ચુલરી ગયું?’

એક ભાઇએ કહ્યું કે- ‘અરે ગલાલખહેન, જલાલગત સ્વર્ગે સિધાવ્યા.’

બીજાએ કહ્યું કે- ‘બહેન બાપાએ તમને એક રાત રોકાને એમ કહ્યું હતું, પણ તમે તો બે દિવસ રોકાઇ ગયા.’

આ વાત સાંભળી ગલાલખહેન અને કચરાભાઇ આશ્ચર્ય પામ્યા, અને ન્યાં અરધી કલાક પહેલાં જ બાપા તેની સાથેજ હતા, બાપાએ પાણી પાચેલું અને આ શું ?

પણ તેની નજર સામે જ બાપાનો અગ્નિ સંસ્કાર થતો હતો એટલે વધારે કહેવાપણું કે ખાતરી કરવાપણું હતું જ નહિ એટલે ગલાલખહેન ખૂબ રાયા... પોકે પોકે રાઇ હેયું ‘આફી કયું’.

અને ગામમાંથી નાળિયેર મંગાવી ન્યાં ‘જલાભાઇ’ ની એક બળતી હતી તેની ચાર પ્રદક્ષિણા ફરી, નાળિયેર હોમ્યું અને બોલ્યા કે- ‘હે મારા જલાભાઇ! તે’ કહ્યું હતું કે એક રાત રોકાને પણ હું અભાગણી સમજી નહિ, પણ ભાઈ! તે’ તો હમણાંજ મને ટાકું પાણી પાચું છે,’ એમ સંભારી સંભારીને ખૂબ રાયા.

અગ્નિ સંસ્કાર થઈ ગયા પછી સૌ નાદી પોઇ જગ્યામાં આવ્યા અને ગલાલખહેન પણ નાદી પોઇ જગ્યામાં ગયા અને સૌને બનેલી બિના કહી.

બધા કહેવા માંડ્યા, ‘ગલાલખહેન! તમારી ભમણા હરો.’

‘ના ભાઇઓ મારી ભમણા નથી પણ સાચી વાત છે.’

‘મારો સાક્ષી કચરા પટેલ છે.’

કચરા પટેલને બોલાવ્યા.

કચરા પટેલે કહ્યું કે- ગલાલખહેનની વાત સાચી છે. ગલાલખહેનને ભગતે પાણી પાચું અને મને પણ ભગતે સાદ ક્યો કે- ‘કચરાભાઇ શું કરો છો ?’

મેં કહ્યું કે- ‘ભગત! સાંઠિયું બોલું છું.’

ભગત કહે કે ‘હાલો સાંજ પડી છે,’ એમ કહી અમે ત્રણે સાથે ચાલ્યા. ગામ પોકું છે રહ્યું હરો ત્યાં ભગતે કહ્યું કે ‘સાંજ પડી છે, જગ્યામાં સાધુસંત આવ્યા હરો માટે હું પગ ઉપાકું છું’ તમે ધીરે ધીરે હાલ્યા આવો.’

‘અમે આવ્યા ત્યાં પાદરમાં તમને જોયા.’

‘ભાઇઓ! આમાં કંઈ ભમણા નથી, સાચ સાચી વાત છે.’

આ હપીકત સાંભળી સૌ આશ્ચર્ય પામ્યા અને બાપાનો અત્કાર જોઇ બાપાને અંતરથી વંદન કરવા લાગ્યા કે- ‘હે જલા! તારો મદિમા અપાર છે!’

“મારુતિ અશોક વનમાં ગયો, ત્યાં
તેણે ઘોળાં પુલ જોયાં.”

विश्व तद् भद्र यद्वन्ति देवा

આ બધું વિશ્વ મગજ છે મરજ પરમેશ્વર તેને મળાગે છે
ક્રિયાક્રાંતિ પ્રિ ક્ષાઉનિગે એનું મધુ છે ક્ષિર આગરામા
બિરાજમાન છે અને દુનિયા મધી જરાગર ચાને છે દુનિયામા
મથ જગડેન નથી મગડી દોય તો મારી દહિ મગડી હોગે જેવી
મારી દહિ તેની દહિ દું વાન મગના ચરમા પહેરે તો રહિ લાન
દેખાગે, ભડકે બળતી હાય એવી દેખાગે

ગ્વામી રામદામ રામાયણ લખના ને લખાતુ જાય તેમ તેમ
શિષ્યોને વાચી સંભળાવના, માનતિ પણ તે નાજગવાને ગુપ્તરૂપે
આવીને મેસના સમર્થ લખ્ય હનુ કે ‘માનનિ અશોક વનમાં
ગયો ત્યાં તેણે ઘોળા ફૂન જોયા એ સંભળનાવેત માનતિએ જતા
થઈને કહ્યુ મે ઘોળા ફૂન જરા પણ જોયા નથી મે જોયેના તે
ફૂન લાન હતા નમે ખોટું લખ્ય છે તે સુધાગે’ સમર્થ કહ્યુ મે
લખ્ય છે તે જરાગર છે તે ઘોળા જ ફૂન જોયા હતા’ મારતિએ
જ્યુ, જુનતે ત્યાં જોનાર તે દું મધુ તે ખોટું છેવે તમ્હાર
રામરાગની પાગે પહોચી ગમચક્રે મધુ ફૂન ઘોળાજ હતા પણ
માનતિની આખ તે વખતે ક્રોધથી લાગ્યોજ થઈ ગઈ હતી તેથી તે
ઘોળા મહેફ ફૂનો તેને લાલ લાન દેખાયા’ આ મીઠી વાતનો સાર
એવો કે દુનિયા તમ્હ જોવાની આપણી જેવી દહિ હશે તેવી
દુનિયા આપણને દેખાશે

श्री विनोबा सावे गीता प्रवचनभाषी

પરચા ૩૦

દુકાળિયા ચોત્રીસામાં બાપાએ પાણી પુર્યાં.

મંવત ૧૬૩૪ ની સાલની વાત છે ૩૪ નો ભયંકર દુકાળ પડ્યો હતો તેનો માથો અનુભવ તો તે વખતના માણસોને હોય આપણને તો અત્યારે વાતોજ માંભળી અરેરાટી જપજો એટલુંજ...છતાં પણ હાજો છે કે-હાલ જે અનાજનો દુકાળ છે, મુઠીભર અનાજ માટે વસખાં મારવા પડે છે લાખોની વસ્તી ધરાવતા શહેરોમાં હાલ જે અનાજના ભાવો છે તેવા ભાવો તો કદાચ 'ભયંકર ચોત્રીસા' માં પણ નહીં હોય!

અને પાણી ?

પાણી તે વખતે કદાચ ધગતીમાં ખૂટ્યા હશે, પણ આજ ધરતીમાં પાણી હશે તો હાલના મનુષ્યોમાં ઓછા નથી થયાં!

બાપા અમરેલી પધાર્યા બાપા અમરેલી અવારનવાર પધારે, કારણ કે અમરેલી પાસે કૃતેપુરમાં બાપાના ગુરુદેવ લોભ ભગત બિરાજે, એટલે બાપા કૃતેપુર પધાગતાં અમરેલી એક બે દિવસ રોકાય

આજ કાલની કેશવ પ્રભાણે તે જમાનામાં 'બાપુજી' ન હતા શ્રીમંત યા ગરીબ ખનતા મુખી નદીએ કે વાડીઓમાં કોમ ચાલતા હોય ત્યાં નાહવા લય નાહવાની મામતોમાં ફક્ત એક પંચિયું સાથે લઈ લય, મધુ રમરણ કરે અને રનાનાદિક ક્રિયા પતાવી ધરે આવે વાડીઓમાં પીટામીનથી ભગ્નુ લીલોનરી સાકળકાવું હોય તે લઈ આવે આ હતી આપણા પ્રતાપી વડવાઓની મોજનલલહ, પણ આજે...આજે આપણને વિદામિનની ટીકડીઓ વિસાચતથી મંનાવી ખાવી પડે છે

બાપા અને પાંચમાત ભકતજનો વાડીએ નાહવા પધાર્યા

કંકર મુંદરજી મોક્ષની વાડીએ કોમ ચાલે કોમજીવ વાડીમાં પાણી, પણ માથીને થયું કે- બે પાંચ કોમજીવ પાણી આ ભગતડા બગાડશે તેના કરતાં કાઠી હડ કે- પાણી નથી એટલે કળું કે- 'ભગત! વાડીમાં પાણી નથી આ મામે દેખાય તે દયાળ પરમેશ્વરમની વાડી છે ત્યાં ના'વા લય ત્યાં પાણી પણ છે'

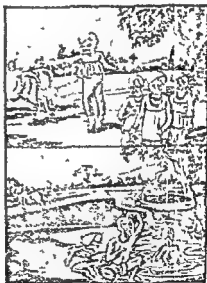
બાપા કહે કે, 'ભલે બાપ! ત્યાં લઈએ' એમ કાઠી બાપા તો મંડળી માથે દયાળ પરમેશ્વરમની વાડીએ નયા, પણ તેજ વાડીમાં ખરેખર પાણી ન હતું બાપા પધાર્યા એટલે દયાળ પરમેશ્વરમે રામ રામ કર્યા, અને કળું કે- 'પધારો ભગત!' બાપા કહે કે- રામ રામ દયાળબાઈ! પધારે કાકેરજી' અમે તો નાહવા આવ્યા છીએ.'

દયાળુભાઈ કહે કે, 'અરે બાપા! આપ ના'વા પધાર્યા, પણ વાડીમાં કોસ જુદે એટલું પાણી ભરાય, તેની વાટ જોઈને આજ સવારથી બેઠો છું પણ હજી કોસ જુદે એટલું પાણી ભરાયું નથી હજી બેઠું કલાક પણ ૭-૮ કોસનું પાણી ભરાશે ત્યારે એક ક્યારે માંડ પીશે.'

બાપા કહે કે 'અરે રામ! હવે તો હવે થાય છે, પણ દયાળુભાઈ એમ કરેને? કોસ ભેડી તો જોઓ, કદાચ વાડીમાં પાણી આવ્યું હોય તો પાંચ છ કોસ કાઢો તો અમો સૌ નાથ લઈએ.'

દયાળુભાઈને થયું કે 'ભગતને ના'વાની ઉતાવળ લાગે છે, માટે કાપને પાણી નથી એમ કહેવા કરતાં કોસ જોડીને ફવામાંથી ખાલી કોસ આવે તેની ખાતરી ભગતને કરાવી દઉં.' એમ વિચારી એણે તો બળદને ડચકાર્યા અને કોસ જોડયા.

કોસ તો પુર્યો વાડીમાં અને ખાલીને બદલે આખો પાણીથી ભરાઈને આવ્યો. પણ તો કોસ ઉપર કોસ મંડયા પાણીના નીકળવા અને કુંડી પાણીથી ભરાણી. દયાળુભાઈ કોસ હાંકતા ગયા અને ભગતો ના'તા ગયા. આમ ૧૫-૨૦ કોસ કાઢયા, પણ પાણી ખૂટ્યું જ નહીં. ત્યારે દયાળુભાઈ કોસ પડતો મૂકી હડી કાઢીને બાપાના પગમાં પડ્યા અને કહેવા લાગ્યાં 'બાપા! આપના પરચા સાંભળ્યા હતા, પણ નજરે નજર પરચો આજ જોયો.

બાપા કહે કે, 'દયાળુભાઈ! આમાં પરચો કાંઈ નથી, હું તો રામનો ટેલિયો છું. હું તો કાંઈ જાણતો નથી. જાણવાવાળો રામ છે, તે નોધારાનો આધાર છે.'

આજે એ દયાળુભાઈની વાડીએ પાણી છે. આજુબાજુની બીજ વાડિયો ખોટી પડી ત્ય પછી દયાળુ પરસોતમની વાડીમાં પાણી ખુટ્યું જ નથી. ૭૫નીયા કાળમાં પણ તેમાં પાણી હવું. અને સુદરજ જોડણની વાડીમાં ન્યાં પાણી હવું તેની શું દશા છે! "આજ એ વાડી ઉજ્જડ છે."

પરચો ૩૧ વીરધેલી ભગિનીની વિચિત્ર માનતા.

ભાધની ઝખનાવાળી બહેન, ભાધ જન્મે તો આપાના કપાળમા
શ્રીકૃષ્ણ વધેરવાની માનતા લીએ છે.

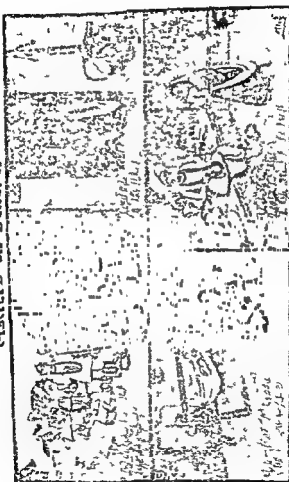
ઘેડ માધવપુર ખાસે કંડછ નામે એક નાનકડું ગામડું છે, ત્યાં કેશવજી ઠક્કર ઠરીને એક આપાના સેવક રહે સર્વ વાતે સુખી પરંતુ સ્ત્રી-નોમા પુત્ર નહીં પુત્રની ઝખના કોઈ અજળ વ્યાધિ છે તેમાય કેશ વાગતા 'ખમા મારા વીરને' એવા મધુર શબ્દો બોલતાર બહેનને ન્યા સુધી ભાઈ નથી માપડતો ત્યાં સુધી ઓશિયાળી લાગે છે કેવા મધુર ભાવ છે! ભાઈ અને બહેન વચ્ચે! ૧૬ વર્ષની સુવતી હોય કે ૬૦ વર્ષની વૃદ્ધા હોય પરંતુ ઠેમ વાગે છે ત્યારે બહેનના સુખમાથી શબ્દ નીકળે છે, 'ખમા મારા વીરને! એવા વીર ન્યારે બહેનને સ્ત્રીપતા નજરે આવે ત્યારે ધરતીમાતા લગ્નલય છે! સ્ત્રીસારમા બહેન અને ભાઈ એતો પ્રભુના ધરનો અણુમોવ ખતનો છે

આવા વીરની ખોટ કેશવજી ઠક્કરની એક આઠ વરસની દીકરીને જણાવા લાગી બહેન અધીરી બની કે ક્યારે ભાઈ કોઈ અદ્રવ્ય સૃષ્ટિમાથી આવે? પરંતુ બહેનને હજુ સુધી ભાઈ સાપડયો નહોતો ઘણી વખત માને પૂછે છે કે, 'હે મા! ભાઈ ક્યારે આવશે?' મરીબડી મા જવાબ આપે, 'બહેન ભગવાન દેશે' આમ જવાબ આપી દીકરી ન દેખે તેમ પાલવનાં છંદાથી બીની આખો લૂછે

એક વખત આપા કંડછ પધાર્યા સાથે પાચ દમ સાધુસત્તા અને કેશવજી ઠક્કરને ત્યાં ઉતારે ક્યો કેશવજી ઠક્કર ખડું ખુશી થયા, આપાને પ્રેમપૂર્વક ચાર પાસ દિવસ રોમ્યા આપા રોમ્યા અને રામના ગુણગાન ગાયા આપા વીરપુર પધાર્યા પછી દીકરીએ કાલીધેવી બાપામા કેશવજી ઠક્કરને પૂછ્યું કે, 'કાકા! એ કોણ ભગત હતા? આપણે ઘેર કિતર્યા ત્યારે ગામના માણસો પેસા અને શ્રીકૃષ્ણ જી ઠરવા ધરતા હતા? અને પગે લાગતા હતા?' કેશવજી ઠક્કરે ખુલાસો કર્યો કે 'બેટા, એ વીરપુરના જતાભગત હતા, સાચા ભગત છે એમની માનતા જે કોઈ સાચા હૃદયથી કરે તો તેની

મનોદામના પૂજુ થાય છે 'કાકાના આવા વચન સાંભળી દીકરી ધણી ખૂશી થઈ અને ઘરમાં જતાં દેસ વામતાં 'ખમા મારા વીરને' એમ બોલાઈ ગયું. પણ વીર ક્યાં? વીર તો હજુ સાંપડ્યો ન હતો, એટલે સહેજે માનતા

ભકતરાજ શ્રી જલારામ.

મનોદામના પૂજુ થાય છે 'કાકાના આવા વચન સાંભળી દીકરી ધણી ખૂશી થઈ અને ઘરમાં જતાં દેસ વામતાં 'ખમા મારા વીરને' એમ બોલાઈ ગયું. પણ વીર ક્યાં? વીર તો હજુ સાંપડ્યો ન હતો, એટલે સહેજે માનતા

થઈ ગઈ છે, 'હે જલા બાપા' હમણાં મારા કાકાએ કહ્યું તમ લે તમે સાચા ભગત હો તો મને એક લાઈ આપજો અને જો લાઈ આપશો તો ખીલ તો તમારા પગમાં શ્રીફળ વધેરે છે, પણ હું તો તમારા કપાળમાં શ્રીફળ વધેરીશ' અણુજ બાળાએ સાચા હૃદયથી માનતા કંદી અને કાકાને

અને માને કહેવા લાગી કે, બા! બા! મને જો જલારામ, ભાઈ આપરો તો હું તેના કપાળમાં શ્રીફળ વધેરીશ.' મા સાંભળી રહી અને બાળકજીવિ ઉપર દાંત કાઢ્યા.

ભગવાનને કર્ણ છે તે કેશવજી ઠક્કરને ત્યાં વરસ દિવસ પછી પુત્ર જન્મ થયો. ગરીબ ચા તવંગર સૌને પુત્ર જન્મની ખુશાલી એક સરખી રીતે આનંદ આપે છે. કેશવજી ઠક્કરના ઘરમાં આનંદ આનંદ થઈ રહ્યો કે વર્ષની બાળા 'ભાઈ ભાઈ, મારો ભાઈ, મારો વીર,' કરવા લાગી. બહેન તો હરખ ઘેલી થઈ ગઈ, ભાઈ જરાક રૂવે ત્યાં તો બહેનડીનો જીવ ઉડી જાય, એમ એક વરસ પસાર થઈ ગયું.

બાપાના કપાળમાં શ્રીફળ ફેડવાની માનતા બહેન તો બૂલી ગઈ, પણ કેશવજી ઠક્કર અને તેમની વહુ વિચારમાં પડ્યા કે, આ દીકરીએ આવી માનતા કરી છે, હવે કર્ણ શું? એ વિચારમાં ને વિચારમાં ફરી એક વરસ પસાર થઈ ગયું. બહેનને સખત માતાજી નીકળ્યા. માતાજી બહુ ભારે નીકળ્યા આખું શરીર ખદખદી ગયું. બાળાના જીવને ક્યાંય શાન્તિ નથી.

કેશવજી ઠક્કરે વિચાર કર્યો કે, દીકરીને જરાક માતાજી નમે અને બહાર લઈ જવાય એવી યાય તો પછી વીરપુર બાપાને પગે લગાડી આંખું. તે પછી 'ધી, કૃપ માથે લેવા.' પંદર દિવસ પછી બાળાને માતાજી નમાવ્યા, શરીરને ઠીક થયું પણ આખું શરીર માતાજીના હાથથી વિદૂત બની ગયું. કેશવજી ઠક્કર તો દીકરીને લઈને વીરપુર આવ્યા અને જગ્યામાં આવી બાપાને પગે પડ્યા બાપા, કેશવજીભાઈ આવવાથી ઘણા ખૂશી થયા અને ખબર અંતર પૂછી દીકરીના માથે હાથ મૂકી, ઉતારા પાણીનો ખંદોબસ્ત કરાવ્યો.

સાંજ પડી, રામચંદ્રજી ભગવાનની સંધ્યા આરતી થઈ રહી છે. બાપા એટલો ઉપર બેઠો છે. પાંચ સાત સાકુસંત બેઠો છે પાંચ પંદર માણસો બેઠો છે આનંદથી વાતો થઈ રહી છે, ત્યાં બાપાએ કેશવજી ભાઈને કહ્યું કે, હાં 'કેશવજીભાઈ! બે શ્રીફળ તો મંગાવો.'

કેશવજીભાઈ સામેની દુકાનેથી બે શ્રીફળ લાવ્યા, બાપાએ તુરતજ દીકરીને બોલાવી, હેતથી લાચ ફેરવી, પૂછ્યું કે- 'બેટા તે માનતા કરી છે તે ખબર છે ને?' દીકરી ગભરાણી, બાપા કહે, 'મૂંઝામાં બેટા! મારા કપાળમાં શ્રીફળ ફેડવા છે ને દીકરી? ફેડી લે મારા કપાળમાં શ્રીફળ!' શવજી ઠક્કર બહુજ ગભરાયા અને 'બાપાએ આ વાત ક્યાંથી જાણી? હવે શું થાશે?' એમ મનમાં વિચારી બાપાને પગે લાગવા માંડ્યા. બાપા

કહે કે-“કેશવજીભાઈ મુંઝાવમાં, દીકરી જિયારી નિર્દોષ છે. હવે તો મારી દીકરીએ માનતા પૂરી કરવી જ જોઈએ.” એમ કહી દીકરીને કહ્યું કે- “લે બેટા! આ જે શ્રીકૃષ્ણ અને કર ધા મારા કપાળમાં.”

નામદાર જામ સાહેબ આપુ

કહે છે....

“નાજિએર એની મેળે ઉછળીને
આપુને કપાળે વધેરાઈ ગયું.”

મુનિત્રી કાનમવજી મહારાજના પ્રમુખપદે મળેલા
ધાર્મિક મેળાવડામાં નામદાર જામસાહેબ આપુએ
આપેલ ભાષણમાંથી . .

“એકવાર ગામડામાં એક ગરીબ સ્ત્રીના એકનો એક દીકરો
ખુબ માદો પડ્યો. બચવાની કોઈ આરા ન રહી.” તેણે માનતા
માની કે, દીકરો માળે યાગે તો “આપુના કપાળે નાજિએર
વધારીશ” નીકળે તો સાળે યશે અને ગાઈ દીકરાને તેડીને માનતા
પૂરી કરવા આવી

મારને મન તો આપુ કોઈ દેવ હતા ત્યાં તો આપુને હવતા
જાગતા જોઈને એ તો બચકાઈ ગઈ, એના કપાળે કેમ કરીને
નાજિએર વધેરાય.” સત્યાદકારે કહે “અરે બાઈ! ગાડી ચઈ!
આપુના કપાળે તો કાઈ નાજિએર વધેરાય ખરું !”

પણ આપુએ તો ઝટ લઈને પાંચડી ઉતારી કુદરતને કરુ તે
નાજિએર એની મેળે ઉછળીને આપુને કપાળે વધેરાઈ ગયું

“બાઈ અને આપુ એમ બેયનું સત રશું.”

જયહિંદ દેનિક તા. ૨૬-૧૦-૫૦

કેશવજીભાઈ બહુ ગભરાયા, દીકરી રેવા જેવી થઈ ગઈ, પણ
આપાએ કહ્યું કે- “મુંઝામાં બેટા! નું” તારે ધા કર’ હવે દીકરીને ધા ક્યાં

સિવાય છુટકો જ ન રહ્યો. દીકરીએ તો એક શ્રીફળ લઈ આસ્તેથી ધા કર્યો, ધા થતાંજ, અધ વચ્ચેથી.....કડાક કરતાં શ્રીફળના બે કટકા થઈ ગયા. બીજા શ્રીફળનો ધા કર્યો, તેના પછી અધવચ્ચેથી.....તડાક.....કરતાં બે કટકા થઈ ગયાં.

કેશવજીભાઈ અને બીજી મંડળી તો આ બધું જોઈ રહી, સૌ આપાના પગમાં પડ્યો આપા કહે કે, 'અરે ભાઈઓ ! પગમાં પડે આ મારા શમને સાચો ધણી એ છે. એ સૌની રક્ષા કરે છે, અને આ તો શ્રીફળ છે. મારા ફળ તો સારુંજ કરે.' એમ કહી દીકરીને પાસે બોલાવી માથે હાથ મુકી કહ્યું કે, 'લે બેટા ! આ પ્રસાદીની રોષ, જ તારી માનતા પૂરી થઈ.' દીકરીએ શ્રીફળની રોષની પ્રસાદી ખાધી, અને આપાને પગે લાગી.

સવારે કેશવજીભાઈએ જોયું તો દીકરીના શરીર ઉપર કોઈ ભાતનો ડાઘજ ન મળે. બપોરે જમી આપાને પગે લાગી આપ દીકરી કહ્યું ગયા. આજ એ દીકરી હૈયાત નથી પણ બહેનનો 'વીરો' નારણ અદા ઉંનર વર્ષ ૮૦ ના જીવિત છે અને પંદર દિવસ પહેલાં જગ્યામાં પગે લાગવા આવેલા ત્યારે નારણ અદાએ પોતાની બહેને આપાના કપાળમાં શ્રીફળ ફેંકવાની કેવી રીતે માનતા કરેલ તેનો આ ચમત્કારિક કિસ્સો કહ્યો હતો. (સને ૧૯૪૭ ની સાક્ષમાં.)

• નારણ અદા જેવા ભાવિક પુરુષો આજ પણ હૈયાત છે. એવા વૃદ્ધ પુરુષોના મુખેથી નિર્દોષ, આડંબર વિનાની વાણી સાંભળવી એ પણ એક જીવંતીનો લઠાવો છે. ભાવિક વૃદ્ધ પુરુષ ખરેખર પૂજનીય છે. અને ભગતી પેટીના એ રક્ષણહારીને જો યોગ્ય સન્માન આપી સાંભળવામાં આવે તો એ વૃદ્ધો તો એક ઇતિહાસ પૂરો પાડે, કે જે જીવનમાં વિચારવા અને અનુકરણ કરવા યોગ્ય હોય. પણ ભારતના મુધરેલા યુવાનો (!) આજ વૃદ્ધો તરફ કંઈ દ્રષ્ટિથી જુએ છે ! અસ્તુ' આપા સૌને સાચે રક્ષે દોરે એજ પ્રાર્થના.

શ્રી ૧૧

જય જલારામ.

કડછ, તા. ૭-૧૨-૫૩

સ્વસ્થાનથી રાજકોટ જાણી શ્રીભાગ્યંદ મંગળજી રાજદેવ.

એતાનથી કડછથી લી. ભાઈ પ્રભુદાસ પ્રેમજી ઠક્કરના જય જલારામ વાંચરોજ બાંદ ભાઈથી અમારી પાસે જલારામ આપાની ચોપડી ધણું ટાઇમ થયાની ■ તો તે ચોપડી ફાટી જવાથી આપને લખું છું કે, અત્યારે ચોપડીની શું કિંમત રાખી છે તે અને લખી જણાવરોજ, અને

અમારી પાસે જે ચોપડી છે તે ચોપડી શ્રી જલારામ બાપાએ મારા કેશવજી અદાને સોંપેલ હતી તેા હજી. એ જીની ચોપડી છે, હાલ નવી આદૃત્તિ ઉપાય છે તેા નાની મોટી ચોપડીની શુ' કિંમત છે તે અમેાને જણાવશેાજી બાદ આપના પરચામાં મારા કૃષ્ણાએ માનતા કરી હતી કે- 'મને બાપા બાધ આપે તેા જલારામ બાપાના મસ્તકમાં શ્રીકૃષ્ણ વધારીશ.' તેા મારી કૃષ્ણાને બાધ આપ્યો અને તે મારા નારણ અદા થાય છે, તે હયાત છે. ઉંમર વરસ લગલગ દપ ની છે અને હજી શરીર પથ્થુ સ્નાઈ છે, તેા બાપા બાપાના પરચાનોત્તે પાર આવે તેમ નથી. બાદ જવાબ તુરત લખશેા બાદ આપશ્રી જલારામ બાપાના પ્રતાપથી ખુશીમાં હશેા. અમેા પથ્થુ શ્રી જલારામ બાપાના પ્રતાપથી ખુશીમાં છીએ. અમારા સરખું. કામકાજ લખશેા.

લી. ઠા. પ્રભુદાસ પ્રેમજી ઠંકરાર કંઠબાળા.

માઈ સરનાંજી :-

બાધ પ્રભુદાસ પ્રેમજીની દુકાને
પોસ્ટ માધવપુર પેઠ,
વાયા, માંગરોળ પ્રધને શુ. કંઠ.
જવાબ લખવા મે કરશેાજી.

કર્મના નિયમેા જરૂર છે અને તે અચળ છે; તે વિરે સંકા નથી. પણ પ્રજા કર્મના નિયમેથી શુ બધાયેલો છે ? જો તે કર્મના નિયમેા અનુસાર જ કામ કરતો હોય તેા તે એક ન્યાયાધીશ જેવો મણાય ! કર્મના નિયમેા પ્રમાણેજ જો તેનું સઘળું વર્તન હોય તેા તેની દરેક રચના અપાર અને અનંત કેમ કહી શકાય ? કર્મની ગતિ અત્યત સુદમ છે અને આ બધી વાતો મનુષ્યની છુદ્ધિ પર છે માટે હે મનુષ્ય લોકના માનવી ! વિવાદ અને સંકાને બાબુએ મુઠ્ઠી પ્રભુને આધીન બની તેની આગળ સિર નમાવવામાં જ ખરા કંઠાપણની વાત છે

દીનશાહજી સોરાબજી પાઉંવાલા
હોંબકાંગ.

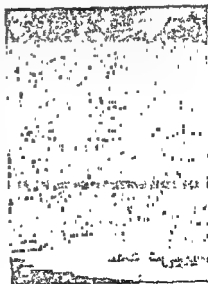
પરચા ૩૨

રાજકોટનો ગોગે પોલિટિકલ એજન્ટ ગરમાગરમ
રોટલા બેંધ મુંઝાઈ જાય છે, અને ટોપો પછોડે
છે અને કહે છે કે 'તું જલા નહિ પણ અલ્લા હો'

જનારામ બાપાનો પરચો મને નાનપણમાં મારા વડીલ બાપુ
ગોકળબાઈએ કહેવ મને હજુ પૂરેપૂરો યાદ છે તે લખુ હું

એક વખત ગાજકોટના પોલિટિકલ એજન્ટ સાહેબના ફરમાન અનુસાર
ચાર ઘોડેસવારુ જરૂરી કામના કાગળિયા લઈ બુનાગદથી રાજકોટ આવતા
હતા રાજકોટ અમુક દાંધમે પહોંચી જવું એવો મહેલનો હુકમ હતો.
રસ્તામાં વીરપુરને પાદર ઘોડાને પાણી પાના અને નિસારો બાપા ઘોડો
દાંધમ રોકાણા ત્યાં બાપા હ મેશના રિવાજ મુજબ પાદરે આટો મારવા
આવેલા ને ઘોડેસવારને બાળીને પરાણે પરસાદ લેવા (જમવા) તેડી ગયા.
સનારોએ જણાવ્યું કે ઉતાવળનું કામ હોવાથી જ નહીં પહોંચવું છે માટે
રોકાઈ શકશું નહીં છતાં બાપા કહે 'તમે જરા પણ મુઝારો નહીં તમને
કપકો નહિ મળે, પણ અહીંથી ભૂખ્યા નહીં જ જવા દઉં' એમ આવડ
કરીને જમાડયા પછી જ રજા આપી ગાજકોટ પહોંચતા દાંધમ કરતા એક
કવાક મોકુ ધનાથી માહેબ મુસ્લે થઈ ગયા પણ સનારોએ ઉપરતી હકીકત
જણાવી કહ્યું કે રીરપુરના ભગત જનારામ કોઇને પોતાના ગામના પાદરથી
જમાડયા વગર ખમવાજ દેતા નથી અમને આવડ કરીને રોક્યા તેથીજ
અમારે રોડાઇને જમતું પડયું 'આવી રાત સાણળીને માલમે કહ્યું કે 'અરજા
હમ ઉમકુ દેખ લેજે ' ત્યાર પછી બે ચાર દિવસમાં જ તેમણે એરી
ગોકળબાઈ કરી કે પચીસ પચીસ રાનારની ■ દુકડી ગાજકોટથી દમ દમ
મિનિટને અ તરે રવાના કર-ની અને રીરપુરના પાદરે થઇને નીકળવું મનારના
માત આઠ વાગે નીચી ૧૧ થી ૧૨ મુધીમાં રીરપુરના પાદરે પહોંચવું એરી
તેમની ધારણા હતી બાપા તો હ મેશના રિવાજ મુજબ પાદરે હાથમાં
લાકડી લઇને ફરતાજ હતા એમાં પેલી દુકડી ૨૫ મનારની આરી અને
બાપાએ પરમાદ લેવા રોકાવાનું કીધું સનારોએ કહ્યું કે 'અમારે જરૂરી
કામ છે પાઠજ બીજા નનારાં માધે માટેજ પણ આવનાર છે માટે અમને

કેકેશો નહીં, જવા ઘો.' પણ ખાપાએ આગ્રહ કર્યો કે 'જગ્યા વગર જવા નહીં દઉં.' અને પચીસ સવારને જગ્યામાં લઇ ગયા અને બીજા સવારની રાહ હતી તેથી, ખાપાએ બીજા એક બે મંત્રને તેની ખબર રાખવા પાદરે મોકલ્યાં ત્યાં દસ મિનિટમાં બીજી દુકાની આવી તેને આગ્રહ કરી શ્રી. એમ એક પછી એક છ દુકાનીના ૧૫૦ સવાર એક કંઠાકંઠા અરસામાં ભેગા થઈ ગયા. સાહેબ સાહેબ પણ હતા. સાહેબે હિંદીમાં જણાવ્યું કે, 'શ્રીકાવામાં અમને ઘણું નુકશાન થાય છે.' પણ ખાપા કહે 'રામના મંદિરમાં દુકાનો ખાધને જ લખ તેમાં તમને નુકશાન નહીંજ થાય.' સાહેબને અંદરખાને તો ખાપાની કસોટી કરવી હતી એટલે શ્રીકાધને જગ્યામાં ઘોડા વગેરેને છોડાવી જમવાની ઉતાવળ કરવા માંડી ખાપાએ એક સાથે દોઢસો માણુએને એક જ પંગતે બેસારી દરેકને બે રોટલા ગરમાગરમ અને એક એક તાંમળી દાખની બધાને પીરસી દીધી અને શાન્તિથી જમાડયા સાહેબ તો નંજર કરીને જોઈજ રહ્યા કે, આ રોટલા ગરમાગરમ બનાવ્યા કેવી રીતે! અને કેટલા જણાએ બનાવ્યા! માટે જરૂર આ એક ચમત્કારી પુરુષ છે સાહેબે બધાને ગરમાગરમ રોટલા પીરસાણુ કે પુરત ટોપો ઉતારી પછાડી અને બોલ્યા કે- 'તુમ જતા નહિ પણ અહ્યા હો તુમેરી કસોટી કે લીએ મેને એસી યિત રચી લેકિત તુમારા પરયા નજરે દેખકર મે' ખુશ હુવા હું.' એવી તારીફ કરી અને સવારોને સૂચના આપી કે, 'વીરપુરના રસ્તે જતા ગમે તે ઘોડેસ્વાર ખાપાની પ્રસાદી લેવા શ્રીકામ અર્થે કંઠાક મોટો પડે તેને ઠપકો આપવો નહીં.' આ પ્રમાણેનો પરચો મારા દાદા ધણુને મોકલે કહેતા હતા એજ

લી સેવક,
જવેરલાલ કાનજી રેયાના
જય જલારામ
તા ૧૪-૨-૫૨

પરંથા ૩૩

બાપા વિમાનમાં સ્વર્ગે સિધાવે છે.

ભક્તોને સાંસારિક જીવનમાં તેમની મરકરી કરવાવાળા તો હોયજ, ભગત નરસિંહ મહેતાની જીવનમંડમાં મરકરી થતી. તેમ વીરપુરમાં દિલિયા લોહાણો બાપાની મરકરી કર્યા કરતા.

દુકાને બેસી દિલિયા લોહાણો પરચુરણ ધંધો કરે અને જ્યારે જ્યારે બાપા મળે ત્યારે ત્યારે દિલિયા કહે :-

‘બાપા રામ રામ!’

બાપા કહે ‘દિલિયા રામ રામ.’

દિલિયા કહે ‘હાં ભગત! રોજ ઠાકરની સેવા કરો છો, સાધુ મંત્રને જમાડો છો તો વિમાન ક્યારે આવવાના છે!’

બાપા કહે- ‘દિલિયા! વિમાન આવશે ત્યારે કહીશ.’

‘ભલે ભગત કહેએ એટલે તમે વિમાનમાં બેસીને જાવ તો હું પણ આહુ.’

આમ દિલિયા રોજ બાપાને પૂછ્યા કરે.

અને બાપા એકમ વાક્ય કહે કે- ‘વિમાન આવશે ત્યારે કહીશ.’

તે ઉપરાંત દિલિયા ગામમાં બીજાને પણ કહે કે-

‘ભગત મજુરી કરી માધુકાને રોટલા ખવરાવે છે. આખો દિ ‘ટોકરી’ વગાડ્યા કરે એમ શું સ્વર્ગ મળતું હશે? ઢોંગ કરે છે ભાઈઓ! ભગત તો ઢોંગી છે, હામી બાવાની ગેવડ નથી.’ એમ ગામમાં પણ કહ્યા કરે.

સંવત ૧૬૭૭ ના મહા વદી ૯ મંગળવારે દિલિયા રાતના ચાર વાગ્યે ઊઠ્યો અને દાતણ પાણી કરી ખંભે કોથળો નાખી હટાણું કરવા જેતપુર ગયો. વીરપુરથી જેતપુર આઠ માઈલ દૂર થાય અને દુકાને વેંચવા પરચુરણ બે ચીજો લેઈએ તે બધી જેતપુરથી લાવે

જેતપુર જઈ દિલિયાએ ખલુર, ગોળ, દાળિયા, નાળિયેર, એમ પરચુરણ ખરીદી કરી વીરપુર આવવા માટે જેતપુરથી કાપડ્યો.

જ્યાં પીરપુર ત્રણેકે માઇલ છેડું રહ્યું હશે ત્યાં બાપા સુંદર રૂપાળા રથમાં બેસીને દિલિયાને સામા માયા.

દિલિયો કહે કે-‘બાપા! ભગત યધને આ રજવાડામાં મોટા રાત્ર વાપરે એવા રથમાં બેસીને ક્યાં જાવ છો!’

‘ક્યા રાત્રએ આ રથ મોકલ્યો છે?’

બાપા કહે કે ‘દિલિયા! આ રથ નથી. વિમાન છે. મેં તને કહ્યું હતું’ કે- ‘વિમાનમાં જઈશ ત્યારે તને કહીશ’ તો આ માફ વચન પાળવા તારી સામે આવ્યો છું.’

‘નાખી દે કોથળો નીચે, અને ચડી બેસ આ વિમાનમાં.’ આ સાંભળી દિલિયો ખડખડાટ હસ્યો અને બોલ્યો કે- ‘ભગત! આપ જ વિમાનમાં પધારો, મારે નથી આવવું.’

‘જો વિમાન ન બોધા હોય તો!!!’ એમ કહી ફરી દિલિયો બાપાની મરકરી કરવા લાગ્યો.

બાપાએ ફરી કહ્યું કે ‘દિલિયા! આ મરકરી માનતો તહો, પણ સાચી વાત કહે’ છું, ‘મેં તને કહ્યું હતું કે- ‘વિમાન આવશે ત્યારે તને કહીશ.’ તો આ તને કહેવા તારી સામે આવ્યો છું. મારે ફરી કહું છું કે- ‘નાખી દે કોથળો નીચે, અને આવી જા.’

દિલિયો કહે ‘ના, ના, ભક્તશરણ, આપ પધારો, વિમાન કેવા ને વાતું કેવી! કોઈ દરબારે રથ તેડવા મોકલેલ હશે તો ભગત યધને રથમાં બેસતાં શરમ નથી આવતી?’ એમ કહેતો કહેતો એ તો મંડ્યો ચાલવા. ગામમાં આવી જ્યાં કોથળો ખંભેથી ઊતારી દુકાનમાં બેઠો ત્યાં સમશાનેથી આબડીને માણસો જગ્યામાં આવ્યા.

દિલિયો ઊભો થયો અને પૂછ્યું કે- ‘શું છે બાઈઓ! કોણ મરી ગયું?’

એકે કહ્યું કે- ‘દિલિયા તું આજે ક્યાં ગયો હતો?’

‘તને ખબર નથી! આજ જલાભગત રવગે’ સિધાવ્યા.’

આ સાંભળી દિલિયાને નવાઇ લાગી

અને બોલ્યો કે- ‘હોય નહિ!’

બીજે કહે કે- ‘શું હોય નહિ મૂર્ખા! ભગત રવગે’ સિધાવ્યા.’

‘ ન હોય તો ખોટું કહેવાય ’

આ સાંભળી દિલિયો માથા પછાડવા માંડ્યો અને બહુ બહુ આકંઠ કરવા લાગ્યો.

બધાને તપાસ લાગી કે- દિલિયાને આજે શું થયું છે જેણે આખી જીંદગી ભકતની મરકરીજ કરી છે તે આમ પોકેપોક શા માટે રૂએ છે ?

બધાએ ભેગા થઈને દિલિયાને ધાનો રાખ્યો અને પૂછ્યું કે- ‘ દિલિયા શું કરવા આટલું આકંઠ કરે છે ? વાત તો કર ’

દિલિયો કહે કે- ‘ ભાઈઓ શું વાત કરે ? જન્મ મરણનો ફેરો મટી જાત પછુ મારા અભાગીઆના નસીબમાં ક્યાંથી હોય ? ’

આ સાંભળી સોને અચરજ થતી જોઈ દિલિયાએ વાત કરી કે- ‘ ભાઈઓ ! હજુ કલાક પહેલાં જ ભગત મને મુરોક્ષિત રથમાં સામા મળ્યા- મળતો રથ હતો ભગત તેમાં બેઠા હતા હું જેતપુરથી હટાણું કરીને આવતો હતો ભગત રથમાં મામા મળ્યા અને જોઈ ભગતે રથ ઊભો રાખ્યો અને મને કહ્યું કે- ‘ દિલિયા ! હાલ વિમાનમા આવણું હોય તો ’ મેં તો મરકરી માની ’

મને ફરીવાર ભગતે કહ્યું કે- ‘ દિલિયા મરકરી માનતો નહિ સાચું કહું છું આપી જા’ પછુ મારા પાપિયાના કરમમાં ક્યાંથી હોય ’ આમ કરી પોકે પોકે શેવા લાગ્યો.

બધાએ તેને આશ્વાસન આપી ધાનો રાખ્યો અને સૌ દિલિયાની વાત સાંભળી આશ્ચર્ય પામ્યા અને બધા જ તરથી બાપાને વદન કરવા લાગ્યા.

અને દિલિયો જીવ્યો ત્યાં સુધી જેતપુરની ખેપજ કરતો રહ્યો, અને કાંધેથી કાંધણો ઊતર્યો જ નહિ.

ભગવાન ગુજરાતી ભક્ત સાથે ગુજરાતી ભાષામાં વાત કરે છે, મરાઠી ભક્ત સાથે મરાઠી ભાષામાં વાત કરે છે અંગ્રેજ ભક્ત સાથે અંગ્રેજ ભાષામાં વાત કરે છે, અને આશ્ચિમમાં વસના કહેવાતા જગતી ભક્ત સાથે એની ભાષામાં વાત કરે છે તે ગંધી ભાષા, બાપા ભાષા જાણે છે તેથીજ તે સર્વજ્ઞ કહેવાય છે.

પરમેશ્વર ઉપર શ્રદ્ધા વધારવા માટેજ ભકતો ચમત્કાર બતાવે છે.

હિંદુ ધર્મમાં એવા એક પશુ દેવ નથી કે ચમત્કારથી અલિપ્ત હોય. તેજ રીતે જે પાંદુરંગ ભગવાનની ભક્તિ આધુનિક સાધુસંતોએ કરી છે એ પાંદુરંગના અનેક ચમત્કારો આજે પણ ‘વારકરી’ પંથમાં અને ભગવત ધર્મમાં પ્રચલિત છે. સંતોમાં એક શ્રી જ્ઞાનેશ્વર મહારાજની માંડીને સંત શ્રી તુકારામ સુધીના તમામ સંતોના જીવનપ્રસંગમાં અનેક ચમત્કારો બનેલા જોવામાં આવ્યા છે તેની ઉપર આપણે આજ સુધી વિશ્વાસ મુકતા આવ્યા છીએ, જ્ઞાનેશ્વરે પાડના મુખે વેદ લખાવ્યા એથી પૈંડણના સાધુઓ આશ્ચર્ય-ચકિત બન્યા. નામદેવની સાથે તો પ્રત્યક્ષ પાંદુરંગ વાતો કરતા હતા. નામદેવ તેમને યાજ્ઞ ધરાવતા એ જમના હતા તેની ઘસી જતી-જાઈતી સાથે ભગવાન ધંડીએ ફળતા હતા, કપડા ધોતા હતા. એજ પાંદુરંગ ભગવાને મંદિરનું મુખદ્વાર ફેરવી નાખીને પાસાહને ચકિત બનાવ્યા હતા રાકા કુંભારની ઝાળઝગ બળતી ભઠ્ઠામાંથી માજરીના ગરમા સુરક્ષિત બહાર આવ્યા, જોરા કુંભારનું મનુ આળક જીવતું થયું, કપીરને શેત્રું વણવાતા કામમાં ભગવાને મદદ કરી. તુકારામના અભિમાની પોથી તેમને પાછી મેળવી આપી આપી આવી અનેક કથાઓ ચમત્કારોથી ભરપૂર છે

પરચો ૩૯

અલખેલી મુંબઈ નગરના અલખેલા મનુષ્યોને
ખાપાનો પરચો મળે છે અને ખાજરો મેળાવે છે.

સંવત ૧૯૬૮ ની સાલની વાત છે.

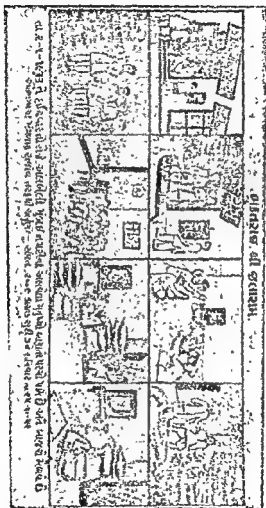
સંવત ૧૯૬૮ ની સાલમાં મુંબઈના સંલોગોને લીધે દરેક ચીજ-વસ્તુના બાજ વધવાનું લાગ્યા, તેની સાથે યેન કેન પ્રકારે પૈસા ક્રેવી રીતે ભેગા કર્યો તેનો ભેજો મધ લડાઈમાં પણ અનુભવ લીધો હતો તેવા અનુભવી કસાયેલા બાઈઓએ કોઈ પણ ભાવે માત્ર ખરીદી સંચાલ કરવાની પ્રવૃત્તિઓ એકદમ ઉપાડી લીધી તેનું પરિણામ એ આવ્યું કે-મહાં માગ્યા દામ ખર્ચવા છતાં કલોકો સુધી દુકાનો પર, રસ્તા પર, ધોમધખતા તડકામાં, ધોધમાર વરસાદમાં તપશ્ચર્યા કરવા છતાં, અયાગ બીડમાં કથરાવા, બીંસાવા છતાં ખાઈ વસ્તુઓ મેળાવવાનું શહેરી જનતાને અતિ મુશ્કેલ બન્યું, તેથી આ સમયે જે માત્ર મળી શકે તે માત્ર ખરીદીને મુદ્દલ બાંહે લોહાણા પ્રાપ્તિ બંધુઓને પૂરે પાડવાની સૂચના કરતા એક પત્ર શ્રીચુત ભોવાતભાઈ જીવ્યાભાઈ સંચાવાસાએ શ્રી હાલાઈ લોહાણા સહાય કરી મંડળને લખ્યો.

તે પત્ર મળતાં મંડળના સેવાભાવી સભ્યો બાઈશ્રી કલ્યાણદાસ હરિદાસ મોરારિયા બાઈશ્રી હરિદાસ માંડણ વિગેરે બાઈઓએ તન, મન, ધનથી મેવા કરવાની પ્રવૃત્તિ ઉપાડી

શરૂઆતમાં વિકલવાદી મધ્યે નારાયણવાદીમાં એક દુકાન શરૂ કરી, ત્યાં ચા, માખુ, માચીસ વિગેરે માત્ર આપવો શરૂ કર્યો. પ્રાપ્તિબંધુઓ ઉપરાંત અન્ય પ્રાપ્તિના બાઈઓ પણ માલ લેવા માટે આવવા લાગ્યા. આ સંલોગોમાં પૈસા લઈને માત્ર આપવાની ના કહેતા ગ્રાહકોના દિલ બહુજ નારાજ થવાનો સંભવ લાગતાં ગજકુર બાઈઓએ દરેક કોમને માત્ર આપવાનું 'ધંધર ભરોસે' શરૂ કર્યું. ગ્રાહકો વધવા લાગ્યા. જંગ્યા કુંડી પડી. માલની ખેંચ ખટવા લાગી, બીજી જગ્યા માટે કાર્યકર્તા બાઈઓએ શ્રી રૂગનાથદાસજી લાલજી લોહાણા નિવાસના દરેકી મહાશયને વિનંતી કરી.

સેવાભાવથી કરાયેલી વિનંતીનો હદી અરપીહાર થયો જો ખરો!

પુરત ૯ દેસેટી મહાશયોએ, નિવાસમાંના એક નાના બિલ્ડિંગનો અરથો લાગ દુકાન માટે કાઢી આપ્યો.

અનાબ, ધી, તેજ વિગેરે દરેક ચીજના જરૂરી લાયસન્સો મેળવી મળકુર જગ્યામાં બીજી દુકાન સારુ કરી. ઘોડા સમયમાં કાર્યક્ષમ લાઇબ્રેરી સંસ્થા અને સેવાલાવથી આખા મુંબઈ શહેરમાં મળકુર દુકાન 'લોહાણા રોડના' નામે પ્રખ્યાત થઈ ગઈ, મુંબઈ શહેરના વિરાટ-જન-

સમુદાય સાગરમાં એક ખોળા જેવડી લોહાળા ઝાલિના એ લાડવીરોએ આખું એ શહેર 'માઘે' લીધું હતું. શહેરમાં મૂઠી મૂઠી અનાજ માટે કલાકો સુધી તલસતી વિરાટ માનવ મેદાનીને છુટે હાથે વિના વિલંબે વગર મુશીબતે અનાજ અપાવું જોઈને એ નરવીરોની સદ્ગુણ સંચાલન શક્તિથી આકર્ષાઈ શહેરના નામાંકિત પુરૂષોએ આ રોટોરની સુલાહાત લઈ આશિયો આપ્યા, શહેરના નામાંકિત પત્રોએ આ રોટોરની પ્રશંસા કરી. સંચાલક બાઈઓ પણ ખતથી દુકાન પાછળ સમય અને શક્તિની પરવા કર્યા વગર 'યાહોમ' કરી જરૂર પડે તેમ મૂઠી રોકવા લાગ્યા અને હલસેની સંખ્યામાં માલ લેવા આવનાર ગ્રાહકો બની શકે તેટલા પ્રમાણમાં માલ આપીને સંતોષવાનું કામ ઝડપભેર આગળ વધતું ચાલ્યું પરિણામ એ આવ્યું કે-માલ ટોવા માટે દુકાન પાસે માણસોએ લાઈનમાં નંબર મેળવવા રાતના ૧૧:૧૫ વાગ્યાથી આવીને પથારી કરી ત્યાંજ સૂઈ રહી પોતાનો નંબર મેળવવાનું શરૂ કરી દીધું.

એવા એ નામાંકિત લોહાળા રોટોરમાં એક વખત બાજરાની ખોટ પડી.

તા. ૩૧-૧૨-૧૯૪૨ને ગુરૂવારનો દિવસ હતો રોટોરનો બધો રોટોક કાયદા પ્રમાણે અધિકારીઓને લેખિત ચોટલી દેવામાં આવ્યો હતો, આ તારીખ એટલે તા. ૩૧-૧૨-૧૯૪૨ને ગુરૂવાર શુક્રવાર અને શનિવાર સુધી રોટોરમાં કઠોળ અને મકાઈ મિલાય કાંઈ પણ અનાજ ન હતું. ગ્રાહકો આ, ગોળ, ઘી, તેલ વગેરે જોઈતી વસ્તુઓ ખરીદતાં હતાં અને અનાજ માટે પૂછપરછ કર્યા કરતા હતા.

એક કિશોર બાળક માત્ર ખરીદવા આવ્યો, તેણે પૂછ્યું કે- 'ધી, તેલ આપો છો પણ બાજરા ક્યાં આપસો લાઈ !'

કોઈએ મરકરીમાં કહ્યું- 'કાલે મળશે છોકરા.' આ ઉત્તર સાંભળી ચાલાક બાળકે બોલું ઉઘર ચાડથી લખી નાખ્યું કે- 'બાજરા કાલે મળશે.'

તા. ૨-૧-૧૯૪૩ શનિવારનો ધન્ય દિવસ હતો, રોટોરવાળા બાઈઓ ૧૧ વાગ્યામાં કામ આટોપી દુકાન બંધ કરી બહાર રહેતું બોલું અંદર સુકવા ઉપાડે છે. ત્યાં બોલુંમાં પહેલા કિશોર બાળકે લખેલું તે નજરે ચડ્યું કે 'બાજરા કાલે મળશે' આ શબ્દો વાંચ્યા. વાંચી આશ્ચર્ય પામ્યા. કોણે લખ્યું હશે ? કોણે મરકરી કરી હશે ? એવા તર્કવિતર્ક કરવા લાગ્યા. પણ હવે શું થાય ! કારણ કે બોલું ઉપરનું લખાણ તો જે જે બાઈઓ માલ લેવા આવ્યા હશે તેણે વાંચ્યું હશે કે 'બાજરા કાલે મળશે' અને સૌ આવતી કાલે બાજરા લેવા આવશે. હવે શું ઉપાય ? જે દિવસથી દુકાનમાં અનાજ નથી, છતાં 'મનુષ્ય ચત્ત ધર્મરૂપ' એ સૂત્રને અનુસરી કાયવાહક

ભાઈઓએ માંડ મેળવવા પ્રયાસો આદરી લીધાં. પેદીએ પેદી અને દાણ બંદરીની દુકાને દુકાન ભટ્ટની વચ્ચેનાં છતાં ક્યાંયથી માલ મળ્યો જ નહોતો થાકીને એક મોટી માતબાર પેદીમાં ગયા અને ત્યાં અનાજની 'ધ નાખી, પણ ત્યાંથી નિરાશા માંપડી, ત્યારે ભાઈઓથી બોલાઈ જવાયું કે 'પેસા દેતા માલ ન મળે તો શું કરીએ? સવારે આહકોને શું જવાબ આપશું? અમે તો રેતીની ઘુણીઓ ભરીને દુકાનમાં મૂકશું? આહકો જાતે ને ભગવાન ભણે!' આવી ઘણી ચીઠી દલીલો કરવા છતાં માતબાર પેદીન ભાઈએ નાજ પાડી કે- 'અમારી પાસે અનાજનો દાણો નથી.'

છેવટે નિરાશ વદને થાકીને ત્યાંથી ભાઈઓ શ્રી હરિદાસ માંડણની પેદીએ ગયા, ચ્હાપાણી પીધાં, ઘોડીવાર આરામ લીધા બાદ ફરીયાદી દાલને અનાજ આપવાનો પ્રશ્ન ઉઠેલવાની શરૂઆત કરી. શ્રી હરિદાસભાઈએ ભાઈઓ પોતાનો વિચાર જાહેર કર્યો કે ચાલો પહેલા 'જલાખાપા'ને પકડીએ હવે તે સિવાય કંઈ ઉપાય નથી વાત મરકરીની હતી પણ તે વાતને શ્રી હરિદાસભાઈએ ટેકો આપ્યો અને 'જલાખાપા'ને 'પકડવા સૌ સંમત થયા. હવે ખાપાને પકડવા માટે ખાપાનો ફોટો જાઈએ ને? એટલે ત્યાંથી જ શ્રી હરિદાસભાઈએ પોતાની પેદીએ ટેલિફોનથી મુનીમ કયાળજીભાઈને કહ્યું કે- 'જલાખાપા નાં છબી કોઈએ છીએ માટે ખાપાની છબી મોકલો.' કયાળજીભાઈ મંડવા ખાપાની છબી મોકલવા, એક ઠેકાણેથી જલારામ ખાપાની અને હરિદાસભાઈની ભેગી છબી હતી તે સોંપી લાવી શ્રી હરિદાસભાઈએ ટેલિફોન કર્યો કે- 'ખાપાની છબી મળી છે. પણ તેમાં બે ફોટા છે, એક જલાખાપાનો અને એક હરિદાસભાઈનો' શ્રી હરિદાસભાઈએ તો ફક્ત ખાપાના નામને અને પરચાને લાગુતા હતા, તે સિવાય વિશેષ કંઈ માહિતી તે વખતે હતી નહિ (જાજ તો ખાપાનાં સેવક છે) એટલે ટેલિફોનથી મુનીમને કહ્યું કે- 'બે ફોટા હોય તો ખાપાના ફોટાને નોંખો ફોટા અને ફોટો નોંખો કરી મઢાવો, મઢાવીને ફોટાની પવિત્રતાનાં હારે પહેરાવી અનાજની દુકાને પધરાવવા કહ્યું' ત્યારે સાંજના ૭ થી ૭૩ નો દાહમ હતો ખાપાનો ફોટો આપ્યો તેને દુકાનમાં પધરાવ્યો અને ખાપાના ફોટા પાસે સૌએ પ્રેમથી ભજનો કર્યા, વહેલી સવારના છતાં સમયે મકાઈની ખનાવેલી તાજી પુરી ખાપાને ઘરવામાં આવી ધુપ-દીવો કરી ખાપાની 'જે' બોલાવી સૌ ભાઈઓને પ્રસાદી આપી. ઘડે, જાજશે ન મળે તો આ મકાઈની પુરી ખાપાની ઉપયોગ થઈ રહે છે એ પ્રમાણે પ્રચાર કર્યો. પ્રસાદની પુરી થોડી હતી અને ઘણા માણસોને પ્રસાદી આપવા છતાં પુરી જૂટેજ નહીં પણ તે તરફ કોઈનું ખાસ લક્ષ્ય તે વખતે ગયું જ નહિ; છેવટે દુકાનમાં કંઈ માલ ન હોવાને લીધે ૧૦ વાગ્યામાં દુકાન બંધ કરવાની તૈયારી કરી આહકો આ વખતે ખાસ ન હતા કેશિયરભાઈએ કેશભાઈ સંભાળી લીધી. બધા જવાને વચાર થયા તેટલામાં દુકાનની

અંદરના બાળુના ઓરડામાં ત્યાં લાકડા તથા જુનો સામાન ભરેલો હતો તે ઓરડાનો દરવાજો આપોઆપ જરા ખૂલ્યો, તે તરફ દેવ નામના ધાટીનું ધ્યાન પડ્યું, તેણે દરવાજો વધારે ખોલી અંદર જોયું તો અનાજની ગુણીઓ માણસ પડી, એટલે ધાટીએ આવીને કાર્યવાહક ભાઈઓ જે હોવા હતા ત્યાં વાત જાહેર કરી. સૌ ભાઈઓએ પહેલાં તો મશ્કરી માની ધાટીને મૂર્ખો ગણી કાઢ્યો. પણ તેણે વાત ચાલુ રાખી સોગંદ ખાવા લાગ્યો છતાં કોઈ કંઈ માનવું જ નથી, એટલે ધાટી એક ભાઈનો હાથ ખાલી અંદર લઈ ગયો અને અનાજની ગુણી બતાવી. વાત તદ્દન ખરી હતી. અનાજની ગુણી પડી હતી. આ જોઈ ભાઈઓ વિસ્મય પામ્યા. ગુણીનો એક ખુણો ખોલી અંદરથી અનાજ કાઢ્યું તો તદ્દન નવોજ તાજેજ ખળાવાડમાંથી પરખારે આવ્યો હોય તેવો ૪૦ ગુણી લીલોછમ બાજરો નીકળ્યો. કાર્યકર્તાઓ બહુ પુરો થયા અને અંતરથી જલિયાણે આપણી લાજ રાખી ખરી ! એમ કહી બાપાનો ઉપકાર માનવા લાગ્યા. પણ હવે મુશ્કેલીનો પ્રશ્ન એ જિલો થયો કે- કોઈ પણ હુકમ કે લેખિત પરવાનગી વગર માલ મળી શકેતો ન હતો. અને મુંબઈમાં બધે ફરી વળતાં પણ માલ મળી શક્યો ન હતો તો ૪૦ ગુણી બાજરો જાહેર રી રીતે કરવો ? કાયદાની કોઈ મીઠી મુઝવણમાં મુકાઈ જવાના ભયથી સ્ટોર બંધ કર્યો. અને ચોખાનો બંદોબસ્ત કરવા અધેરી એક જ્ઞાતિ-ભાઈને મળવા ગયા. બપોરના બેથી ત્રણ વાગ્યાનો સમય હતો. અધેરી પહેાંચી જ્ઞાતિભાઈઓ સાથે ચોખા બાબતની વાતચીત કરતા હતા, ત્યાં તેમના કૃષ્ણ બહેન અંદરથી બહાર આવ્યા. તેણે પ્રશ્ન કર્યો કે-‘તમે લોહાણા સ્ટોરવાળા ભાઈઓ છો ને?’ ભાઈઓએ હકારમાં જવાબ આપ્યો. એટલે બહેને કહ્યું કે- ‘તમારા સ્ટોરમાં તો ૪૦ ગુણી બાજરો આવી પડ્યો છે અને તમે કેમ અહીંઆ છો !’ ભાઈઓએ તો કંઈ જાણ્યુંતાં જ નથી એમ મૌન સેવવું અને બહેનની વાત સાંભળી લીધી. ચોખા માટે તો બંદોબસ્ત થઈ શક્યો નહીં પણ બાજરોની વાત જાહેર થઈ ગઈ તે ભાઈઓ સમજી ગયા. ભાઈઓ તુરત અધેરીથી સીધા સ્ટોર ઉપર આવ્યા. સ્ટોર ઉપર આવીને જોયું તો મુંબઈના નામાંકિત શેઠિયાઓ, ભક્તજનો અને પત્રકારો આવી પહેાંચ્યા હતા અને માણસોના ટોળેટોળાં આવવા લાગ્યા. અને માચી બીના જાણુવા માટે સ્ટોરના સંચાલક ભાઈઓને સૌએ ઘેરી લીધા અને મંદયા પ્રશ્નોની ઝડી વરસાવવા કે- ‘વીરપુરના કોઈ ભગતે અંતરિક્ષમાંથી બાજરાની ગુણીઓ ચોકલાંવી છે તે બાજરાના અમને દર્શાવ કરાવો.’ તે સિવાય અમો જવાબ નથી. મુંબઈ શહેર અને તેમાં પચરંગી કેળવાયેલી પ્રજા સાથે નામાંકિત પુરૂષો !!

કાર્યકર્તા ભાઈઓ મુંઝાયા. .

છેવટે શ્રી હલ્યાબુદાસભાઈએ સર્વે ભાઈઓને હાથ ભેડી વિનંતી કરી કે-‘આ સમય હોહા કરવાનો નથી અનાજનો પ્રશ્ન છે. જે બન્યું છે તે આપ સૌએ સાંભળ્યું છે. તે ઉપરથી આપ સૌ અનુમાન બાંધી દ્યો,’ અને બાજરો ત્યાં પડ્યો હતો ત્યાં અમુક ભાઈઓને લઈ ગયા બાજરો ભેંધ સૌ આશ્ચર્ય પામ્યા, પ્રશ્ન વિચારવા લેવો એ હતો કે-ઓરડાનો દરવાજો એટલો નાનો હતો કે-તેમાં ગુણી જઈ ન શકે. ગુણીના તદ્દન નવાજ ખાર-દાન અને બાજરાની ભત ઘણી જ સારી આવા બાજરાનો દાણો મુંબઈમાં મળતો જ નહીં બાજરાની ગુણો કોઈ આ બાપાનો પરચો જ છે અને જલાબાપાએ જ બાજરો મોકલ્યો છે એ આશ્ચિત વાત હતી. ‘પણ સરકારી જવાબદારી આવી પડવાના કાર્યે આ વાત અર્હયા જ પૂર્ણ કરવા સર્વ ભાઈઓને હાથ ભેડી ફરી વિનંતિ કરવામાં આવી; અને દાખલો આપ્યો કે- માધવભાઈ પાસે પ્રગટ થયેલી મૂર્તિ વખતે બીજી કોમના ભાઈઓએ વાંધો લીધો કે- આ તો કબર નીકળી છે, બીજી કોમના ભાઈઓ કહે કે- મૂર્તિ નીકળી છે, તે બંને કોમના વાંધામાં અત્યારે ત્યાં પોલીસ ચોટી બતાવવામાં આવેલી છે માટે શ્રી હલ્યાબુદાસભાઈએ સૌને હાથ ભેડી વિનંતિ કરી કે- હાજો હોહા કરશું તો અનાજ તથા સ્ટોર ભેડ ઉપર સર-કારી નજર કરશે અને આપણને મુંજવણ ઊભી થશે અને જનતાને જે કાંઈ માલ મળે છે તેમાં પણ મુશ્કેલી ઊભી થશે માટે સર્વે ભાઈઓને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે- ‘મહેરબાની કરીને હોહા કરીમાં અને સૌ પધારો’ શ્રી હલ્યાબુદાસભાઈની મીઠી વાણી અને અસરકારક દલીલથી સૌ ભાઈઓ જલાબાપાની ‘જે’ બોલાવી વિખરાયા.

કાર્યવાહ ભાઈઓએ સર્વે શ્રી જલાશમ બાપના બાજન કીર્તન કર્યા. બાપાની છબી ઉપર દેસરી ઉપરજોા ધરી રાતના બે વાગ્યા મુધી બાજન કીર્તન કરી સર્વ ભાઈઓ છુટા પડ્યા.

બીજે દિવસે સવારમાં જલાશમ બાપાની આરતી ઉતારી રાખેતા મુજબ સર્વને અનાજ આપવાનું રાફે ક્યું છુટે હાર્થે અનાજ આપ્યું અને આ કાર્યમાં માધવપુરવાળા રોકે ગિરધર દેવજી મદદગાર બન્યા. અને પછી તેા હજારે ગુણી બાજરો દેસદેસાવરથી મંગાવી લોકોને ધરવી દીધા પાંચ પાંચ હજાર માણસોની લાઈને લાઈવા છતાં દરેક ઘાડકોને બાપાનું નામ લઈ માલ પૂરો પાડવા લાગ્યા; એમાં ફરી એકવખત બાપાને મુંબઈની પ્રતાએ કનેક્ટીએ ચલાવ્યા એક દિને સ્ટોરના અંચાલક ભાઈઓએ પેપર પરિપદને આમંત્રણ આપ્યું.

સ્ટોરના આંગણે પેપર પરિપદમાં હાજરી આપવા પત્રકારો, પેપરના અધિપતિઓ તથા રિપોર્ટરો એકચી, એક આવવા લાગ્યા.

આને પણ માલની ખેંચ હતી. ચોખા ગુણી ચાર અને ખાનરો ગુણી પાંચ સિવાય અનાજ ન હતું. દોઢથી બે હજાર માણસોની લાઇન અનાજ લેવા ઊભી હતી. હવે શું કરવું? પણ હવે તો બાપાનો પરચો પામેલા ભાઈઓ મુંઝાઈ તેવા ન હતા. એક તરફ મુંબઈના છાપાના પ્રતિનિધિઓ હાજર હતા. ભાઈઓએ તો ૪૦ ગુણી ખાનરાવાળો ઓરડો ખાત્રી હતો તેને સાફસુફ કરી બાપાની છબીને ત્યાં પધરાવી. ધૂપ-દીપ કરી પરસાદી તથા જલનો લોટો ધરવામાં આવ્યા.

બાપાની પ્રાર્થના કરી એકજ માણસને ચાર ગુણી ચોખા અને ખાનરાની પાંચ ગુણી પાસે બેસાડી દીધો અને ઓરડાના માલ આટો બાપાનો કેસરી ઉપરણો બાંધી દીધો અને મંડયા માલ આપવા, પત્રકારો હાજર હતા તેમાંથી એક પારસી ગૃહસ્થે પ્રશ્ન પૂછ્યો કે- ‘આટલા બધા ગ્રાહકોને માલ આપવા માટે સ્ટોક ક્યાં રાખ્યો છે?’ એક સ્વયંસેવક ભાઈએ પેલા કેસરી ઉપરણાવાળો ઓરડો બતાવ્યો. પારસી ગૃહસ્થે ઉપરણાની બાજુમાંથી અંદર નજર કરી તો શ્રી જલારામ બાપાની છબી પાસે ધીની ખત્તી બળતી હતી અને અનાજની સાત આઠ ગુણી પડી છે, અને એકજ માણસ ત્યાં બેઠેલ છે.

પારસી ગૃહસ્થ ઘુરત વાત સમજી ગયા, માણસોને માલ આપવાનું શરૂ થયું. હજારો માણસોને માલ પૂરો પાડ્યો અને જોયું તો ચાર ગુણી ચોખામાંથી ફક્ત ૧૧૧ ગુણી ચોખા વપરાયા હતા. ખાનરા કરતાં ચોખા વધારે પ્રમાણમાં વપરાયા હતા. છતાં ચોખા વધી પડ્યા આ જોઈ બાવિકોને આનંદ થયો અને બાપા ઉપર વધારે શ્રદ્ધા બેઠી, શંકાને જરાય સ્થાન હતું નહીં પછી ભક્તજનોએ બાપાના પરમ ભક્ત શ્રી મંગળજી બાપાને બોલાવ્યા. અને બનેલી હકીકતથી વાકેફ થયા. શ્રી મંગળજી બાપા ખડું ખુશી થયા. માલનો સ્ટોક તથા વેચાણ કરેલા માલના આંકડા બતાવવામાં આવ્યા, તેમને પણ ખાતરી થઈ પછી બાપાની આરતી કરી, ભજનો ગાયાં અને સર્વે ભાઈઓ ઘુટા પડ્યા.

આમ મુંબઈની પ્રજાએ બાપાને બે વખત કસોટીએ ચડાવ્યા અને બાપાએ પરચા બતાવ્યા. જેથી મુંબઈની પ્રજાને જલાબાપામાં પૂરેપૂરી શ્રદ્ધા બેઠી છે. અત્યારે મુંબઈમાં શ્રી જલાબાપાના નામથી મંડયો ચાલે છે. અને દરેક કોમના માણસો તેમાં આવીને શ્રદ્ધાપૂર્વક વાજન કીર્તન કરે છે. પારસી બહેનો અને ભાઈઓ પણ સારી સંખ્યામાં આવી બાપાને નમન કરે છે, એ રીતે આજે બાપાના નામનો મુંબઈમાં ‘ડોકો’ વાગે છે. આજે અમુક ધન્ય ભાઈઓએ પોતાની તેજુરીમાં પેલા ચમત્કારિક ખાનરાના દાણા સાચવીને રાખી મુક્યા છે બાપાએ મુંબઈની પ્રજાની લાજ રાખી તેમ સૌની

લાજ રાખવા આ લેખકની આરજી છે. મુંબઈની પ્રબલે મારે એકજ વિનંતિ છે કે-જે અમલકારિક બાજરો જે ઓરડામાંથી નીકળ્યો તે પવિત્ર ઓરડામાં અઠવાડિયામાં એક વખત બાપાના લજન થાય અને તે ઓરડો બાપાના સેવકો મારે યાત્રાનું ધામ બને.

આ બુદ્ધિવાદના જમનામાં અને નારિતકના પવનના ઝપાટામાં સપડાયેલા કેટલાક લાઇઓ હજી પણ વિચારતા હશે કે- 'શું ભગવાને તરસિહ મેતાની હુમી રચીકરી હશે ? શું સામળિયાને પરજીવવા ભગવાન પોતે પધાર્યા હશે ? દ્રૌપદીના ચીર ભગવાને પૂર્યા હશે ? તે લાઇઓને આ દાખલો દ્રષ્ટાંતરૂપ છે વિશેષ આતરીની જેને જરૂર જણાય તે લાઇ, ધોબી તળાવ, મરીન લાઈનની મલીમાં આવેલ લાઈથી કલ્યાણુદાસ હરિદાસ મોરારિયાની કાપડની દુકાને જઇ, કલ્યાણુદાસલાઈની મીઠી મધુરી વાણીથી આ બનેલ પરચાનો ઇતિહાસ રૂબરૂમાં સાંભળી શકે છે જપ જલારામ.

ધર્મશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે કે- અમદાન મહાપવિત્ર છે, અને નણુ તાપનો નાશ કરનાર છે, સર્વ મુખ કરનાર છે માટે હમેશા અદાપૂર્વક દેવ અમદાન કરનાર પુણ્ય અક્ષય મુખને પામે છે, અને આ નોકમાં ઉત્તમ યશ પામીને મોક્ષપદને પામે છે

ભુતુથી નામની ત્રીજી વચ્ચીમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે- અત્ર અત્ર છે, અત્રથી જ આ બધા પ્રાણીઓ ઉત્પન્ન થાય છે, જન્મીને અત્રથી જ શ્રવન ધારણ થાય છે અત્રની નિંદા કરવી નહી તે વૃત છે

અગ્નિ પુરાણમાં અત્રને ધર્મ, કામ, મોક્ષનુ પરમ સાધન ગણાવ્યું છે.

હુપા જેવું કોઇ દુઃખ નથી બુખ જેવો કોઇ ગેમ નથી આટલો અમદાન જેવું કોઇ પુણ્ય કાર્ય નથી

પુજ્ય મહાગુરુ શ્રી રણછોડદાસજી બાપુ કહે છે

‘અમસે બડિયા માર્ગ ભકિત માર્ગ હૈ.’

ભારત વર્ષમા હાન જે અમુક વસ્તીય સત મદાતમાએ
નિઘમાન છે એમા ચિનકુટની પતિન ભૂમિમા મિરાજતા અને
અનારનનાર રાજકોટ પધારી પોતાના મહોળા શિય સમુપને
જ્ઞાન આપી પાનન કરના ‘બાપુ’ તા ૧૭-૧૧-૧૯૫૧ ના ગજ
રાજકોટ પધાર્યા ત્યારે એક શિવે પ્રશ્ન પુછ્યો

‘બાપુ! અન્યારે માર્ગ કયા સાગ’

સમી અઝા માર્ગ હૈ કાષ્ટ માર્ગ છુરા નહીં હૈ’ એમ કહી
બાપુએ પોતાના નિખાનસ હાસ્યથી જવાબ આપ્યો

‘લેજીન’

દેખા ભકિયા! સમી માર્ગ અઝા તો હ નેજીન મેરા ખ્યાનમે
યે જમાને મે સગમે અઝા, ભકિત માર્ગ હૈ

કયોં !

યે જમાના મહા મિચિન હૈ કની આપ કર્મમંડ કંગરે તો
આર્ણ જ્ઞાન હોનેમે કારણ આપમ દાસમે થી ગણેશજીમા મ ને
મર મન જનમમા કની આપ યોગ મ માર્ગ મદલુ મગરે તો મે
માર્ગ, અઝા શુદ્ધ બીના મુનમ નહીં હૈ યનિ આપ દર્યોગમે
જીવ પમાવેગે તો મે રાશન (Ration) કે જમાનેમે વો માર્ગ મરિન
હૈ કયોંબી દર્યોગમે મડિયા શગીઝ આદિયે યનિ આપ પત કંગેકો
રિયાગેગે તો યત મે મુદ્દ થી જીગ મદ્દ આદિયા નાદિયે
ઓર મેમા બી નાદિયે મ મ સીયે મે મદના હુ -

સગમે ડિયા મ ન ભમિન નાં હ જીવકુપ સગ ને
બીના ખરન આપ મમ નામ ને શમ્તે ને

(થી પી વાય થિરે B Sc LL B માયે વાનાંતાપ ઉપરથી)

પરચો ૩૫

આખી સીમમાં હિમ પડે છે અને
એક જણનું ખેતર રહી જાય છે.

સવંત ૧૬૬૬ આસની વાત છે.

અમરેલી પરગણામાં હિમ પડ્યું.

ચોતાનું જીવન રેડી રેડીને જોણે બકાકું અને મરચી તૈયાર કરેલ તેની વાડીઓ પર હિમ પડવાથી બધું 'સાફ' થઈ ગયું પણ આખી સીમની વચ્ચે વચ્ચે એક જ વાડી લીલીછમ મરચાં અને બકાકાથી ભરેલી નજરે પડે છે.

ઉકા પટેલ રાગ થતા થતા બાપાને વંદન કરે છે 'હે જલિયાણુ ! તે મારી લાજ રાખી ખરી !'

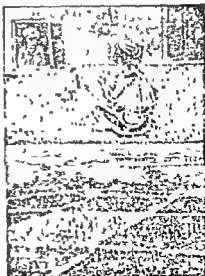
'જો મારી વાડી ઉપર હિમ પડ્યું હોત તો મારા ઊકરાં તો ઊસરું દીપું' પણ ન પામત પણ બાપા ! તેજ લાજ રાખી નહોતર આમ હોય ? ચારે તરફ 'કાણુ ભકુ' અને વચ્ચે આ તારા સેવકની વાડી લીલીછમ !'

બનેકું એમ કે-અમરેલી પાસેના એક ગામમાં હિમ પડ્યું. ઉકા પટેલે આખી રાત 'બાપા' ના લાજન કર્યા અને માર્થના કરી કે 'હે જલિયાણુ ! આજ જો મારી વાડીમાં હિમ નહી પડે તો તારી જગ્યામાં આવીને જો શ્રીફળ વધેરી જઇશ'

સવારે ઉકા પટેલે જોયું તો આ જુબા જુબા ની બધી વાડિયું હિમથી સાફ થઈ ગઈ છે, ત્યારે ચોતાની વાડી 'લીલીછમ' છે

આ જોઈ, તે તો બાપાને ખરે લાગ્યો.

'અતિ ગારે વા'લે મારી લાજ રાખી ખરી !'

હવે તો વીરપુર જઈ બાપાની માદીએ નારિયેળ વધેરી આવું,
એમ કહી એ તો વીરપુર આવ્યો
વીરપુર જોયું નો'તું.

બાપાનું નામ સાંભળ્યું હતું એટલે તે તો પૂછતો પૂછતો જગ્યામાં આવ્યો

જગ્યાની સામેજ ભાઈ પ્રમાણુદ મૂળચંદની દુકાન હતી ત્યાંથી એ શ્રીફળ લીધાં

અન્નહયા માણસ જાણી ભાઈ પ્રમાણુદે 'પૂછ્યું' કે- 'પટેલ ક્યાં રહેલું ?'
પટેલ હહે કે- 'અમરેલી પાસે'

આટલા દુ'કા જવાગથી ભાઈ પ્રમાણુદને મંત્રાપ નહીં થાતાં ફરી 'પૂછ્યું' કે- 'પટેલ ! પહેલ વહેતા વીરપુર આવ્યા લાગે છે ?'

ત્યારે ઉકા પટેલે વાત કરી કે- 'હા ભાઈ !'

'આવું' છું તો પહેલ વહેલો ! 'જલા સો અહ્લા'નું નામ સાંભળેલું પણ નજરો નજર અમત્કાર જોઈ આ માનતા કરવા આવ્યો છું'

ત્યારે પ્રમાણુદભાઈએ પૂછ્યું કે- 'સો અમત્કાર છે પટેલ ? ત્યારે ઉકા પટેલે કહ્યું કે, ભાઈ ! અમારી તરફ હિમ પડ્યું, વાડિયુંની વાડિયું સાફ થઈ ગયું' એ તો બાપાના આખી રાત ભજન કર્યા અને માનતા કરેલી કે- હે બાપા ! મારી વાડીમાં હિમ નહીં પડે તો એ શ્રીફળ વધેરી જઈશ અવારે જોડે' છું તો આબુબાબુની બધાયની વાડીઓ 'કાળી ભઠે' અને મારી એકનીજ વાડી 'લીલીભમ'

આં પર્યો નજરો નજર જોઈ બાપાને પગે લાગવા આવ્યો છું.
ખરેખર 'જલા સો અહ્લા' કહેવાય છે તે સાચું જ છે

નારદ બોલી બક્યા ! 'પ્રભુ ! આતો મારી જમી ! શુ ! મારી પણ પૂજન કરો છે ?'

ભગવાને જવાબ આપ્યો, 'હા દીગરા ! તારી પણ પૂજન કરે છે તમે બધાય ભકતો માઝ નામ રમરણ કરી માગે મહિમા વધારો છે ! તમે ભકતોને લઈને જ હું ભજ્જો છું, તમે માગે મહિમા ન વસારતા હોત તો મારી પ્રભુતાને ઓળખેજ કેણ ? માટે બેટા નાર' ! હું મારા પ્યારા ભકતોની પૂજન પણ કરે છે અને મારા ભકતોને આધીન છું

પૂજ્ય

બા.પાના સંભારણા.

1741116
11/10/2/10/10

1741116
11/10/2/10/10

૫. જસાબાપાના સમયના વૃદ્ધોએ કહેલા બાપાના.... સંભારણા.

તા. ૧૩-૮-૫૦ ને શનિવારના રોજ હું બીરપુર ગયો. શનિવારના સવારના ચઢાયાણી પીને, સૌ બાઈએ ભેડા હતા, અને પૂજ્ય બાપાના જીવન ચરિત્રની બીજી આરૂંતિ હાથાતી હતી તે સંજોગની વાતચીત ચાલતી હતી. દરજયાન મેં ભગત બાપાને 'પૂછ્યું' કે--“હે બાપા ! અત્યારે આપણા ગામમાં જે ૧-૨ વૃદ્ધો છે તે બાપાના વખતના ખરા, પરંતુ જ્યાંયે બાપાએ પેકુંઠવાસ કર્યો ત્યાં આ વૃદ્ધોની ઉંમર તેમના કહેલા પ્રમાણે લગભગ ૧૦-૧૨ વર્ષની ગણાય, એટલે તેઓએ બાપાને જોયેલા એ ખરું જુને વાતો કહે છે કે, બાપાના એક ગાલે લાખું હતું...બાપા લાંબો અગરબો પહેરતાં... માથે પાંદડી બાંધતાં...એક હાથમાં માળા...અને બીજા હાથમાં લાકડી રાખતાં...અને શમ શમ કર્યા કરતા...અને કોઈ જગ્યામાં આવે તો, 'આવો બાપલા ! પહેલાં ટુંકટો ખાઈ ક્યો પછી બીજી વાત'...એમ કહી બાપા પહેલાં રોટલો ખવડાવે...અને પછી વાત...પૂછે, વાત કરતાર દુઃખ વર્ણવે... તો 'ઠાકોરજી સાફ કરશે' એમ કહે...અને સાંધુ રૂપે ભગવાને આવી માતા વીરબાઈમાની મામણી કરી ગાતાજીને જોળી ધોકો આપી ભગવાન અદ્રશ્ય થઈ ગયેલા...આવા આવા અનેક સંભારણા આ વૃદ્ધો કહી સંભળાવે છે એ સાચું... પણ બાપાના વખતનો કોઈ એવો માણસ હજી જીવતો હશે ખરો કે-જે બાપા માથે રહેલ હોય, ફરેલ હોય...અને બાપાએ પેકુંઠવાસ કર્યો ત્યાં ઉંમરમાં પણ ડીકડીક હોય...જે આવો કોઈ પુરુષ હજી જીવિત હોય તો બાપાના જીવન સંજોગે વિશેષ જાણવાનું મળે !”

ગિરધરરામ બાપા આ સાંભળી વિચારમાં પડી ગયા અને બોલ્યા કે-
“સોભાગ્યચંદ ! એવા માણસો દરેક પહેલાં તો ઘણા જીવતા હતા. હમણાં તો...” એમ કહી વિચારે ચડ્યા.

આ વાત ચાલતી હતી ત્યાં ખાવાજી ગોવિંદરામ ઊભા હતા. (ગોવિંદરામ આજ વર્ષે થયાં જગ્યામાં ‘ટહેલ’ કરેલ છે એટલે કે આજીબાજીના ૨૫-૫૦ ગાઉ ઉપરના ગામડામાં ખાપાના જીના સેવકો, કે જેને “નીમ” હોય છે કે- પોતાના ખેતરમાં લિપનવાની નિપજમાંથી પહેલાં ખાપાના ખરડામાં નોંધાવે અને આ ખરડામાં નોંધાવેલા દાણા ભેગા કરવા ખાવાજી ગોવિંદરામ પાછા પગપાળા કે ઘોડા ઉપર ગામો ગામ ફરે એટલે ખાવાજીને ખાપાના સેવકો હાલ ક્યાં ક્યાં કેટલી ઉંમરના અને કેવી રિથિતિમાં છે તેની Up-to date માહિતી હોય.)

અમારી વાત સાંભળી ગોવિંદરામ બોલ્યા કે-“હાં ખાપા ! વાડાસડામાં નારજી ખાપા હજી ભેઠા છે ને ! કેમ બૂલી લય છે ! એ તો જલારાખાના વખતના છે અને ખાપા હારે એણે ગામતર પજી ક્યાં છે.”

ખાપા કહે “હા ગોવિંદરામ ! સાચી વાત તે નારજી ખાપા ખરા, અને ગોમટાના આજીંદા ખાપાને, ગોવિંદરામ કેમ તમે બૂલી લય છે !”

ગોવિંદરામ કહે-“હા ખાપા ! એ એવ “ટોસા” તે વખતના છે.”

ખાપાએ મારા સાચું જોઈ કહ્યું કે-“સૌભાગ્યવંદ ! યાવ તૈયાર અને મોટરમાં જઈને એવ ખાપાને મળી આવો.”

મેં કહ્યું કે- “ખાપા એમ મોટરમાં જઈ ૨-૩ કલાકમાં મળીને આવવાથી તે જીના ખલતનાના દ્વાર કેટલાક ખૂલશે ! માટે નિરાંતે જો તે ખલતો ખોલાય તો વધારે મજા આવે.”

“આજે રવિવારની રત્ન છે પરંતુ વખત ઘોડો છે એટલે ઉતાવળમાં આજે મજા નહીં આવે, કાલે તો રાજકોટ નોકરીમાં ૧૧ વાગ્યે હાલર થવાનું છે, પરંતુ મંગળવાર તા. ૧૫ મી એગ્રાની સ્વાતંત્ર્ય દિનની રત્ન છે માટે આપ એમ કરો કે- તે જાને ખાપાને રાજકોટ મોટરો, એટલે આજે ઘોડા ઉપર જઈને ગોવિંદરામ ખબર દઈ આવે કે- તમને મંગળવારે મોટર તેડવા આવશે માટે તૈયાર રહેજો, તમારે રાજકોટ જવાનું છે” (નારજી ખાપા વાડાસડા રહે તે વીરપુરથી ત્રણ ગાઉ થાય અને આજીંદા ખાપા ગોમટા રહે તે વીરપુરથી ૨ ગાઉ થાય)

ખાપાએ કહ્યું “જરાજર છે.”

ગોવિંદરામ તો ગયા વાડાસડા, અને નારજી ખાપાને જઈને કહ્યું કે- “નારજી ખાપા કાલે જમત ખાપા તમને તેડવા મોટર મોકલશે, તમારે પહેલાં વીરપુર અને ત્યાંથી રાજકોટ આવવાનું છે માટે તૈયાર રહેજો.”

નારજી બાપાએ કહ્યું કે - 'અરે ગોવિંદરામ! મને તે તેડવા મોટર મોકલવાની હોય! હું તો હાલીને વીરપુર આવું-વીરપુર તો મારું તીરથ છે.'

ગોવિંદરામે કહ્યું- "ના નારજીબાપા તમો તૈયાર રહેજો."

નારજી બાપા કહે- 'ગોવિંદરામ હેઠા તો ઉતરો!'

'ના બાપા! હેઠા નહીં ઉતરું, મારે ઉતાવળ છે,' એમ કહી ઘોડા ઉપર બેઠા બેઠા, રામ રામ કરીને ગોવિંદરામને, ઘોડાને મારી મુક્યો.

અને પુગ્યા ગોમટા.

ત્યાં જઈ આવ્યુંદ બાપાને ખબર આપી શતતા વીરપુર આવી ગયા.

લગત બાપાએ 'પૂછ્યું' કે- 'કાં ગોવિંદરામ મિય બાપાને ખબર દઈ આવ્યા?'

'હા બાપા! ખબર દઈ આવ્યા, એય બાપા ચેરજ હતા અને 'સાલ નરવા' છે અને મંગળવારે તૈયાર રહેરો.'

મંગળવારનું પ્રભાત લીગ્યું. સોમવારે ઘરમાં છોકરાંવને મેં કહી રાખેલું કે- આવતી કાલે, જલાબાપાના વખતના બે બાપા આવવાના છે; એટલે ઘરમાં સૌ આનંદમાં હતા; હમણું મોટર આવશે...હમણું મોટર આવશે... એમ વાટ જોઈ રહ્યા હતા-એક તરફ રાજકોટમાં સ્વાતંત્ર્ય દિનની 'ઉજવણી' થઈ રહી હતી...તોપો ફૂટી રહી હતી...તોપો ફૂટવાનો અવાજ સાંભળી શેરીમાં નાના નાના છોકરાઓ તાળિયો માડવા લાગ્યા, ગાંધી બાપુને રાજ મળ્યું.....ગાંધી બાપુને રાજ મળ્યું.....એમ કહી ફેફસાં માંડ્યા.

ત્યાં તો મોટર આવી.

મેં મોટરનું બારણું ઉઘાડ્યું અને પધારો બાપા એમ કહી હાથ જોડી પગે લાગી આવકાર આપ્યો.

મોટરમાં જયમુખરામબાપા, બાવાજી ગોવિંદરામ, નારજીબાપા, આણુંદબાપા અને ફાઈવર છગનરામ એટલા જણ આવ્યા હતા.

જયમુખરામ બાપાને વીરપુરના ખુશી સમાચાર પૂછી, નારજી અદા સાથું જોઈ પૂછ્યું કે 'કાં-બાપા મનમાં છો ને? 'હા લાઈ મજામાં છું.'

આણુંદ બાપાને પૂછ્યું 'કાં અદા! કેમ છો!' 'ઢીક છે વાણ!' એમ આણુંદ બાપાએ કહ્યું. [આણુંદ બાપાની વાતચીત ઉપરથી લાગ્યું કે, તે

તો લણેવ જણેવ છે અને ગોવિંદરામને પૂછવાથી ખબર પડી કે- તેમનો જન્મ સંવત ૧૮૨૪ ની સાલમા છે એટલે બાપા ૨૦૦ સીધાવ્યા ત્યારે ૧૩ વરસના હતા સાથે ત દુરગ્ત ઠાયા, વામચાતુરી પણ ઠીક ઠીક પ્રમાણમા એટલે પહેલા મેં તો નારણ બાપાની 'અખડી' ગણેલી ઠાયા તરફ નજર નાખી, નારણ અદાને જ માફ પહેલું 'લક્ષ્મિદુ' બનાવી મુક્યા

‘કા નારણબાપા થાકોડો કેવોકં લાગ્યો છે?’

‘અરે ભાઈ! આવી મજાની મોટરમા થાકોડો લાગે! કેવી મજાની ભાગી જતી હતી, વળી હાકનારો પણ મજાનો કોઈ જીવને કયાય ‘અણુ-જણુક’ પણ ફરી નથી’ (ત્યા ચિ કનક પાણી લાગ્યો એટલે બાપાએ પાણી પીધું, આ આવ્યો તે બાપાને આગ્રહ કરીને પીવરાવ્યો પછી બાપા ‘કાદામા’ આવ્યા) પછી મેં કહ્યું કે-‘બાપા હવે કાંઈક જણાબાપાના વખતની વાતો કરો.’

બાપા કહે- ‘શુ ભાઈ જણાબાપાની વાતો કરૂં તે કાંઈ થોડા માણસ હતા! તે તો માણસના રૂપમા ભગવાન હતા ભગવાન ભાઈ’

મેં પૂછ્યું કે-‘બાપા કેટલા વરસ થયા?’

‘ભાઈ મને તો વારના નામ પણ ચાદ રે’તા નથી, એટલી ખબર છે કે- બાપા મારાથી ‘એન’ મોટા હતા, અને વ્યારે હું મારા ગુરુના (બાપાના) ફૂલ પધરાવવા માટે મણીકં કર (કારી) ગયો ત્યારે તો જીવાનજોધ હતો,’ (આપણે માનીએ કે વ્યારે બાપા ૨૦૦ સીધાવ્યા ત્યારે નારણ બાપા ૨૦ થી ૩૦ વરસની વયેની ઉંમરના હોવા જોઈએ અને જીવાન હોય તો જ હાથીને કારી જઈ શકે એટલે એ દિમાએ નારણ બાપાની અત્યારે ૬૦ થી ૧૦૦ વરસ વયેની ઉંમર ગણાય)

નારણ બાપા કહે છે

‘મારા મા મેઘબાઈ તો બાપાની જગ્યામા જ રહે અને ટેલટપોરો કરે બાપાએ ચાર જણિયુને ‘ધરમની બેન’ કરિયુ હતી તેમાની મારી મા મેઘબાઈને પણ બાપા બેન કહેતા, અને હું તો નાનો હતો ત્યારથી જગ્યામા પાણી ભરૂં, ધટ દાકુ, અને બાપા ગામતરે પધારે એટલે મને ઠારે તેડી લાય

એક વખત જગેશ્વર (બાપાના ગુરુને મામ) જતા હતા, ઠારે ૧૦-૧૨ નાપુડા હતા, મઉ નાદામા બેસીને જતા હતા, બજાદ વારે કોઠમા ગાદાવાળો નાયની સાથેનીને તાકે તોય બજાદ દાખમા રહે નહીં અને તય

ભાગ્યા એના 'ખયુકા' (મજબુત) બળદ હતા, તેમાં હાલ્યા નતાં હતા ત્યાં રસ્તામાં ગાડર બેઠેલા તેમાંથી અચૂક ગાડર તો ગાડુ પાંહે આવ્યું એટલે જીઠીને મંડ્યા ભાગવા પણ તેમાંથી એક બચોલિયું જીલું થઈ શક્યું નહીં અને ત્યાં તે એની માથે ગાડાતું થે ફરી વાતું.

બાપા રામરામ...રામરામ...
કરતાં નીચે ઊતરી ગયા, સૌ
સાધુડા ઉતરી ગયા. હું આરેથી
ઊતરી બાપા પામે ઠીલો.

ત્યાં બાપાએ મને પૂછ્યું કે-
'હે નારણ! આ ગાડર આમ
મરી જાય!'

મેં કહ્યું 'નેા મરી જાય.'

'નેા મરી જાય ને!'

મેં કહ્યું કે 'ના.'

ફરી બાપાએ પૂછ્યું કે: 'હે
નારણ! ગુરુને આમ જાતા હોય,
અને આમ ગાડર મરી જાય?'

મેં ફરી કહ્યું કે, 'નેા' મરી જાય'

'નેા' મરી જાયને' મેં કહ્યું 'ના'

આમ બાપાએ મજા વખત પૂછ્યું અને મેં મજા વખત ના પાડી,
એટલે બાપા બોલ્યા કે 'તો ક્રીક! હાલો ભગતો ગાડર માથે હાથ ફેરવો.'

સાધુડા કહે- 'બાપા, તમેજ હાથ ફેરવો અમ છીએ નો' બેઠું થાય'

એટલે બાપાએ મુરજ ભગવાન સામે હાથ જોડી બોલ્યા કે- 'હે મુરજ-
નારાયણ! પછી ધરતી સામે હાથ જોડી બોલ્યા કે- 'હે ધરતી માતા!
અમારા કાંઈ વાંકે ગુના હોય તો માફ કરજો પણ આ બચારા ગાડરને કાં
બાંધી રાખ્યું! તે જ્યાં ગુના પડ્યું રહેશે, ત્યાં મુખી અમે આંહીથી
ઠાણું નહીં માટે હે ધરતી મા...મારી માવડી...મારો કાંઈ અપરાધ હોય તો
જનેતા માફ કર... પણ આ તારા બચોલિયાને બેઠું કર... 'આમ બોલી
બાપાએ તો હાથ જોડી આંખો બંધ કરી ત્યાં તો માફ બેઠું ગાડર...એમ
કાંદાનો ગરાધો ઉઠીને જાય એમ વાં...વાં કરવું મંડ્યું ભાગવા.....

બાપા કહે 'હાલો ભગતો, ધરતી તો મા છે તે આપણી માથે 'આળ' ન ચડાવે,' આપા બાપા હતા. મરેલાંને જીવતાં કરતાં આમ કહી નારાણ બાપા તો મંડયા ખલનો ઠેલાવવા.

મને પૂછ્યું કે- 'હે' ભાઈ ! તમારું નામ શું ?'

મેં કહ્યું કે- 'સૌભાગ્યચંદ.'

મારું નામ સાંભળી બાપા વિચારમાં પડી ગયા. અને બોલ્યા કે, 'ભાઈ આવડું લાંબુ નામ મને યાદ નહીં રહે.'

મેં કહ્યું કે- 'બાપા ! જલાબાપા પાસે રવજી મોદી કરીને કાંઈ આવતા.'

'હા ભાઈ ! રવજી મોદી તો બાપાનું ખાસ માણસ- એ તો બાપા પાસે રોજ આવતા અને બાપાના મોદી કહેવાતાં.'

મેં કહ્યું કે- 'બાપા એજ રવજી મોદીના દીકરાનો હું દીકરો છું.'

આ રજવાડાએ, રૂપિયા લઈ, સરકારને રાજ સોંપી દીધા ત્યારથી હું અહીં સરકારમાં નોકરી કરું છું, નહીંતર હમણા લગી તો હું વીરપુરમાં રહેતો, અને 'બાપુ' પાસે નોકરી કરતો, વીરપુરમાંજ જનમ્યા હું પણ રાજાના રાજ 'વયા' ગયા એટલે હવે મારી નોકરી રાજકોટમાં થઈ છે, અને મને સૌભાગ્યચંદને ખદલે બાપુ કહીને બોલાવશે તો પણ હાલશે, કારણ કે મારા માવતર અને જીનવાણી માણસો મને બાપુના નામથી જ બોલાવતા અને હજુ પણ મારા કોઈકે કોઈકે જીના સગા વડાનાં મને બાપુ જ કહીને બોલાવે છે, એટલે નારણ બાપા ! તમે મને બાપુ કહેશો તો પણ ચાલશે.'

આ સાંભળી નારણબાપા બહુ રાજ થયા અને પોતાની ધોળી મુઠોમાં આપું આપું હસ્યા.

લગભગ ૧૦૦ વર્ષની આબુબાબુની ઉંમરના અને ત્રીજી વખત તો જેને દાંત આવ્યા છે એવા નારણ બાપાને હસતા જોઈ મને આનંદ થયો, કેમ નિર્દોષ દાન્ય...જાણે સફેદ કૂંધ જેવા પીર ગંબીર હિમાલય હસી રહ્યો છે...

બાપા આમળ વધ્યા.

ફરી એક વખત બાપા કુતેપુર પધાર્યા, બાપા ગુરુની ગાદીએ પગે લાગવા તો એમને એમ જાય, ત્યાં પાંચ પંદર દિ, રોકાય અને જગ્યાની એવા કંઈ બીજા મલકમાંથી (મામેથી) વસ્ત્રવના મદારાજ પણ આવેલાં,

એમાં વેણુવના મોટા મહારાજનો ઢાંઢો મરી ગયો. બાપાને ખબર પડી કે, વેણુવના મા'રાજનો બળદ મરી ગયો છે એટલે બાપા કહે, “નારણુ ! ગુરુને પગે લાગવાં આવ્યા હોય અને આમ મોટા મા'રાજનો ઢાંઢો મરી જાય ?”

મેં કહ્યું કે- ‘નો મરી જાય બાપા !’

બાપા કહે ‘નો મરી જાયને ?’

મેં કહ્યું ‘ના, બાપા !’

આમ ત્રણ વખત બાપાએ પૂછ્યું અને મેં ના પાડી.

પછી બાપા કહે તો હાલો મોટા મા'રાજને ઉતારે જઈને રામરામ કરી આવીએ (અગાઉના માણસો ઢોર મરી જાય તોય ખરખરે જતા.) એમ કહી બાપા તો હાલ્યા.

મોટા મા'રાજને ખબર પડી કે જલ્દી લગત આવે છે એટલે એ પણ સામ હાલ્યા.

નાડાવા છેટેથી એક બીજાને પગે લાગતા આવે.

એય મળ્યા, હમણાંના માણસ મળે છે એમ નો' માયા પણ ખચ ભરીને મળ્યા અને બોલ્યા કે- ‘વાહ જલ્દી લગત, આને હું બહુ રાજ થયો આને ‘જલ્દી...કાં...અલ્લા’ ને હું મળ્યો આટલું મોટા મા'રાજ બોલ્યા ત્યાં તો બાપાએ હાથ લોડ્યા અને મોટા મા'રાજના પગમાં હાથ નાખી બોલ્યા કે-

‘મારા બાપડા ! મારા તો ધન લાગ કે આને હું મારા ગુરુને આંગણે (ગામમાં) તમ લેવા મોટા મારાજને મળ્યો, આને મારું જીવન તો ધન ધન થયું અને બાપડા હું તો રામનો દેલિયો છું, મારા ગુરુ પરતાપે, રામના વતી આંગણે આવેલાને હુકરો આપું છું.’

આવા બાપાના દીનતા ભરેલા વચનો સાંભળી મોટા મારાજ તો બહુ રાજ થયા અને એક બીજાના ખુશીખબર પુછાયા.

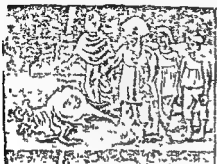
પછી બાપા બોલ્યા કે, ‘હે બાપડા ! મેં વાત સાંભળી કે આપનો ઢાંઢો ‘અનરવો’ થઈ ગયો છે તે સાચું ?’

મા'રાજ બોલ્યા ‘હા લગત ! હાંકવાવાળાએ બહુ દોડાવ્યો એમાં હાંક થઈ જવાથી રાતમાં જ મરી ગયો, ઢાંઢો ભારે હતો પણ આવરદાની વાત છે લગત !’

બાપા બોલ્યા ‘મારાજ ! હાલો હાંડો પાસે, કદાચ હાંફ વધારે ચડી હોય અને છપ “ભમ લોકમાં” ચડી ગયો હોય તો ?’

મારાજ કહે ‘હાલો ભગત.’

બાપા અને મારાજ હાલ્યા હાંડો પાસે, ત્યાં જઈ હાંડાને લોધ બાપા બોલ્યા કે-‘હે રામ ! હે ઠાકર ! મારા ગુરુને આંગણે મોટા મારાજ આવ્યા હોય ને તારો હાંડો આમ પડ્યો

રહે તો તો મારા ગુરુનું આંગણું લાગે ને ! માટે હે ઠાકર ! બહુ દોડવાથી તેનો છપ ‘ભમ લોકમાં’ ચડી ગયો હોય તો હવે એનો છપ નીચે ઉતાર.’ આમ બાપા બોલ્યા ત્યાં તો હાંડો એઠો થઈ ગયો. આ લોધ આ વેશનવન મારાજે તો બાપા સાથે લોધ હાથ લેડયા.

બાપાએ હાથ પકડી લીધા અને બોલ્યા કે-‘મારાજ ! આતો હાંડો હાંકી ગયો હતો, મારો રામ, મારા ગુરુને આંગણે તમ લેવા મોટા પુરુષને દખ ન દીએ, અને બાપા મારા સાથે લોધ બોલ્યા ! ‘નારજી ! મોટા પુરુષને હાંડો આમ મરે ?’

‘નો મરે ! બાપા.’

નારજી બાપા તો ધીર મંબીર વદને મંડયા ખલતો ખાલી કરવા, વાત કરવામાં ન કાંઈ આડંબર... નહીં... વાફ ચાતુરી...તેમ મહાત્મા ગાંધીજીના રીટિયામાંથી એકધારે સુતર નીકળે તેમ બાપાના મુખમાંથી એકધારી વાણી મંડી નીકળવા.

‘લે બાપ ! એક વાત કરતાં તો હું આવ બૂલી ગયો !

એક વખત બાપાને ગુરુને ગામ જણું દણું ત્યારે હું વાલાસડા દતો.

મારા માને હેલ્છી ઉપડેલી, એટલે હું તો વાલામડામાં રહી મારા માની સેવા કરું. એમાં બાપાને ફતેપુર જવાનું થયું.

કેાણે પૂછ્યું-‘કાં નારજી દણુ નથી આવ્યો !’

‘ના, બાપા ! એ તો હજુ વાડાસડાથી નથી આવ્યો.’

બાપા તો પુરુષ વાડાસડા. આવ્યા મારી ઘરે, અને ઠાં મેઘબેન શું કરે છે ? નારણ ક્યાં ગયો ? આમ પૂછી ઘરમાં આવ્યા. ત્યાં તો મારા મા ડચક...ડચક...હેડકી ખાધા કરે અને અમે બધાય પાંહે બેઠા છીએ. સૌ બાપાને પગે પડ્યા.

બાપા કહે ‘બેન ! આ કેટલા દિથી હેડકી ઉપડી છે. મેં કહ્યું કે, ‘ચાર દિ’ થયાં ઉપડી છે. પણ બેઠતી નથી. ઘણાંય ઓસડ ક્યાં’ પણ બાપા હજુ ‘વરતભાવ’ દેખાતો નથી.’

‘બાપા કહે કે,’ ઠાંકર સાડું કરશે. પણ નારણ મારે કાલે તો કતેપુર જાયું છે એટલે તને તેડવા આવ્યો છું’ મારે હાલ વીરપુર.’

મેં કહ્યું કે, ‘બાપા આવવાની મારી ના નથી પણ તમેજ કીધું છે કે- માવતર માંદા પડે ત્યારે સેવા કરીએ તો ભગવાન રાજ થાય તો આ મારી મા માંદી પડી છે એટલે તમે કહો તો તમારા ભેગા આવું અને તમે કહો તો મારી મા પાસે રહું’

બાપા કહે ‘નારણ ભાવ એક ફાળિયું.’

મેં તો ઘરમાંથી, બાપાને એક ફાળિયું લાવીને આપ્યું. બાપાએ તો કોણ જાણે શું મંતર બોલીને ફાળિયામાં ગાંઠ બાંધી કે-મારી માની તો હેડકી મંડી બેસી જવા.

બાપા કહે- ‘લે હાંવ નારણ ! આ તારી માની હેડકી આ ફાળિયામાં બાંધી લીધી છે તે હારે લઇ લે, અને જ્યાં રોતરૂં (રોતું જ નહીં) આવે એટલે મને યાદ દેજે એટલે રોતરૂંમાં હેડકીને નાખી દેશું’-આમ કહી બાપા તો મને હારે વીરપુર તેડી ગયા અને અમે ત્યાંથી ગયા કતેપુર અને બચમાં જ્યાં રોતરૂં આવી ત્યાં બાપાએ એલી ફાળિયાની ગાંઠ છોડી નાખી.

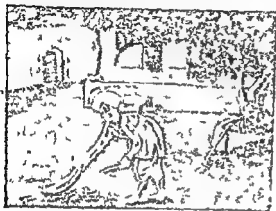
મહિને દિએ ઘેર આવીને મેં મારી માને પૂછ્યું કે, ‘હેં મા-અમે ગયા પછી તને ‘હેડકી’ ક્યારેય ઉપડીતી.’

મા કહે- ‘અમા ગરિહ થામાં-બાપા હારે તું ગયા પછી આંદી હેડકી જ કેને હતી-હું તો તમે ગયા પછી બીબેલ દિવસે સીમમાં ગઈતી.’

આટલું કહી નારણ બાપાએ તો મારા સાથું ભેડું અને ગોઠ્યા.

“ બાપુભાઈ-બાપા બાપા હતા.”

‘લાઇ’ હું તો જગ્યામાં પાણી ભરું, તે વખતે આજના જેવા જગ્યામાં ખોરડાં નોંતા, નારના ખોરડા, જગ્યામાં કુચો પણ નહીં એટલે અમે તો ખીલનવાવમાંથી પાણી ભરી આવીએ, ઘંટ હોંટીએ, અને જગ્યા મરણી રાખીએ (વારીચોરી માફક) અને જરાકે જોડા બિંધ્યા હોય ત્યાં ખાપા તો બિંદીને અમને કોઇને બિંદાડે પણ નહીં અને હાથમાં આવડો લઇ મઠ્યે

ફળિયું વાળવા અમને ખબર પડે કે-ખાપા તો બિંદીને ફરિયું વારે છે, ત્યાં તો અમે દોડીએ અને ખાપાના હાથમાંથી સાવરણી લઇ લઇએ

ખાપા કહે ‘એમાં શું નારણ હોય સાધુસંત વહેલા આવી ચડે અને

ફળિયું વારેલું ન દોષ તો કેયું ભૂંડું લાગે, અને નારણ મારે બિંદીને ક્યાં લઇ લાંકવા જાય છે, અને તારામા અને મારામા શું ફરક છે તારા રહિયામાં બેઠો છે તે મારા રહિયામાં બેઠો છે ને ?’

આવી ખાપા વાતો કરે, અને અમે તો ભૂલ લાગીએ એટલે મારી મા મેઘખાઇ તો વહેવા વહેલા બિંદી પહેવાં ફળિયું વાળી દ્યે, અને ભૂવેચુકે

તે ક્યારેય મોળા-માં પાણી ન ભરાયું હોય તો, ખાપા તો હાટી લઇ હાથે પાણી ભરવા અમે બધા વાંદે દોડીએ પણ મારો વાવીટો પાઉ ન વળ, ક્યારે મારા મા મેઘખાઇ મમ દીએ ત્યારે વળી પાપા વળે.

નહીંતર કહે ‘મેઘબેન...મારી બેન! આમાં શું! મારા ભાગ્યમાં ક્યાંથી કે-હું’ પાણી ભરૂં અને સુડિયા પાણી પીએ.

વૃદ્ધ પુરૂષ આગળ વધે છે:

‘મને કહે કે-‘ભાઈ! તમારે કાંઈ કામ તો નથીને? નોકરીએ જવું નથીને’

મેં કહ્યું કે-‘ના બાપા! આજના દિની રત્ત છે અને મારા ભાગ્ય કે, આપની આ વાણી સાંભળવા મળે છે.’

બાપા કહે, ‘નારે ભાઈ! એમાં ભાગ્ય શું! આપણે આ બધી વાતો કહીએ છીએ તે જલાબાપા ‘જાનામુના’ જરૂર સાંભળતા હશે અને રાજ થતા હશે કે-ભેયુ! મારો નારણ મારી કેવી વાતુ કરે છે આમ કહી નારણ અઢાએ તો બાપાના ફોટા સામે હાથ ભેડયા અને મરક મરક હસી વાત આગળ ચલાવી.

અમે તો રહેવાશી વાડાસડાના પણ મારા મા, બાપાની જગ્યામાં દેલ કરે. મારા મા પણ એવા, બહુજ ‘આસતાણુ’ અને બાપાને ભગવાન માને અને હું પણ ૧૦ દસકે વરસનો થયો હઉંશ, ત્યારથી જગ્યામાં રહી ગયો.

એય પાણી ભરૂં...ઢોર સાચણું...અને બાપા પારો રહું એમાં એક દિ મારૂં માણું આબું.’

મારા માને કોઈએ કહ્યું, ‘હવે મિઘબાઈ, નારણ જીવાન થયો, તેની સગાઈ કરીએ.’

મારા મા કહે, ‘હું એમાં કાંઈ ન જાણું. જલાબાઈને પૂછો...’

જલાબાપા મને પૂછે ‘કાં નારણ! તારી સગાઈ કરશું ને!’

મેં કહ્યું ‘બાપા, મારે સગાઈ કરવી નથી...મારે નથી પરણવું...મારે તો તમ પામે રહીને જે થાય તે દેવદેવો કરવો છે.’

બાપા કહે ‘નારણ એમ નો’ થાય જો કોઈ જમીનમાં ખીલા કોણને માધે મુવે છે...જે કોઈ મુળિયું કરીને બેસે છે...જે કોઈ એક પગે જલા રહી તપ કરે છે...એ બધા જે કરતા હોય તે ભલે કરે, પણ સંસાર માંડયા વગર ન ચાલે, જો સંસાર માંડયો હોય તો આપણી ઘરે કોઈ પાણી પીવા આવે, કોઈને રોટલો ખવરાવીએ, અને ઘર બાંધીને બેઠા હઇએ તો કોઈ અટલા, કોઈ કપુતરને, અણુ નખાય અને ઘર ઉઘાડું હોય તો છીડી

બાપા બોલ્યા 'ભીમજી હું ઝામાં તારો મોટો સા'જ જા તને કંઈ નહિ કહે, કાકોરજી રૂડાંવાના કરશે.'

ભીમજી કામદાર તો બાપાને પગે પડી પોલીસ હાથે હાલી નીકળ્યા.

આબ્યા રાજકોટ.

રાજકોટ આવીને પોલીસે કામદારને સરકારમાં રજુ કર્યા.

ભીમજી કામદારને લોધ ગોરો બોલ્યો, એ 'ભીમજી નહીં દુસરા ભીમજી આને કેમ પકડીને લાબ્યા, આ તો અમ્હો માણસ છે' આમ કહી ગોરાએ ભીમજી કામદારને છુટા કર્યા અને કહ્યું કે- 'કામદાર તારું કામ નો'તું, પોલીસે ગોટો કર્યો છે જા- સુખેથી જોતપુર.'

ભીમજી કામદાર તો મંડ્યા ભાગવા અને આબ્યા વીરપુર.

વીરપુર આવી બાપાના પગ પકડી મંડ્યા રેવા, 'અરે બાપા! તમારો બોલ હતો અને તમારો હુકમો બાધને ગ્યેતો એટલે ગોરો આંધળો ભોંત થઈ ગયો... અને આ ભીમજી નહીં... એમ કહીને મને ઊડી મુક્યો, તે પછી કામદારે જગ્યામાં મેડી ચણાવી દીધી ભાઈ! આવો છે બાપાનો અમલકાર, (ભીમજી કામદાર સ'જ'પે વાંચો અસર પડ્યા પત્રમાં પોસ્ટ કાઢ'નો ખસોક ઉપાયો છે તે)

આદતી વાત થઈ ત્યાં તો જમવાનું તૈયાર થયું-

બાપાને કહ્યું 'હાલો જમવા.'

બાપા અને આણંદ ભગત અને ગોવિંદરામ જમવા બેઠા.

બાપાને હાથ સ્નાન કરવા 'નેપટીન' આપ્યો.

બાપા કહે 'કે ના-ના ભાઈ! આતું હુમલું ખગાડાય! મારી પટેડી છે, એનાથી હાથ હુણસ એમ કહી બાપાએ 'નેપટીનથી' હાથ ન છુટયા.

બાપા પિગેરે જમ્યા.

પછી હું અને જયમુખરામ બાપા જમ્યા.

આ મમલના માળામાં નારજી અદાએ જરાક ઝોકું ખાઈ લીધું.

જમ્યા પછી ઘોટોક આગમ કરી મેં નારજી અદાને કહ્યું, 'બાપા! હવે જમવાને માપુરપે આવી વીરજાણ માની કેવી રીતે મામળી કરી હતી તેની વાત કરો. ત્યારે કેટલો વખત થયો હશે પિગેરે કમ્પો.

બાપાએ પીએ મારે રાજાગ કરી.

‘ખાપા તો પોતે જાતે પીરસે અને જે આંખે તેને રોટલા જમાડે ખાપા તો જાણે કાંઈ જાણતા જ ન હોય એમ સૌને રોટલા ખવડાવે, અને રામનામ લીધા કરે. બીરખાઈ મા અને બીજી ચાર પાંચ બહિષુ’ સંવારના પાંચ વાગેથી મ’ડે રોટલા દીપવા અને અડદની કે મગની દાળ દોષ લાડીને કરે, રોટલા મ’ડે દીપાવા તે સંવારના દ-દ થાય ત્યાં તો રોટલાના ઢગેલા થઈ જાય અને ખાપા ‘ઠાકરની’ મેવા પૂજા કરી બહાર આવે, અને જે કોઈ-સાધુસંત, ગરીબ ગુરજુ આબુ’ હોય તેના સામે હાથ જોડી, ‘હાલો રોટલા ખાવા, પધાશી, હરિહર કરવા’ એમ બોલી સૌને જમવા તેડી લાય.

એમ હ વાગ્યાથી મ’ડે ‘હરિહર’ થાવા, પગત પછી ‘પગત મ’ડે થાવા. સૌ દાળ, રોટલા ખાઈ જતા લગતની ‘જે’ બોલતા બોલતા કોઈ દારકા જાય, કોઈ મુદામાપુરી જાય એમ જેને જ્યાં જવું હોય ત્યાં જાય એમાં એક દિ’ સાધુ રૂપે ખાપાને કસદ (કપ્પડ) દેવા લગવાન આબ્યા. ‘મે’ પૂછું કે- ‘કેવે દાણે આબ્યા હશે.’

“દાણુ...?”

‘દાણુ’ તો અમારી મોટર તમારી ઘરે આવી એવું દાણું કરો.’ (એટલે લગભગ ૧૧ વાગ્યા હશે).

‘સાધુ તો આવીને એટલા ઉપર બેસી ગયા, મારા જેવા ગયદા હાથમાં જોળી, અને ઘોકો, આવીને જોળી ઘોકો પાસે રાખી એ તો રામ રામ કરતાં બેઠા’

‘ખાપા આ વખતે સાધુડાને જમાડતા હતા માતાજી રોટલા ઘડતા હતા. સાધુડાને જમાડી ખાપા બહાર આબ્યા અને એણે સાધુને કહે ‘મારાજ હાલો જમવા.’ પછી આ કાંઈ ચોટી રોટલા ચાવાવાળો સાધુ હતો, એ તો રોટલાનો દેનારો હતો’

‘ખાપાનું પાણુ’ લેવા આબ્યા હતો, એટલે ઘડીકમાં મેનો ઠડે!’

ખાપા દહે, ‘મારાજ હાલોને રોટલા ખાવા!’

‘પણ એ તો બોલેજ નહીં. ન્યાયે બાપાએ બહુ કહ્યું કે-‘મારાજ હાલો જમવા’ ત્યારે એના મલકની બાપામાં (હિંદુસ્તાનીમાં) બોલ્યો કે- ‘મારે નથી ખાવું.’

બાપા કહે, ‘કાં કેમ નથી ખાવું?’

તો કહે ‘નથી ખાવું-તે નથી ખાવું.’

‘બાપા ફરી હાથ જોડી કહે : હાલો જમવા,’ એ તો ટોપુંજ ખુલાવે બાપાએ હાથ જોડયા, વિનવ્યા પણ મારો વાતીડો ઊભો થાયજ નહીં! ન્યાયે હદ થઇ ગઇ ત્યારે બાપા કહે, ‘મારાજ, તમે ખાવા નહીં ઊઠો તો હું પણ નહીં ખાવા બેશું. કારણ કે મારી જગ્યામાં કોઇ. સાધુ આવે અને બાપા ધનુષ-ભય તો તો મને મારાજ ત્યાપ લાગે ! મારા આશરાનો ધરમ લાગે, મારે તમારે-રોટલો ન ખાવો હોય તો કાંઈ નહીં, ઘોડું કે દુધ પીઓ, ઘોડાકે શકરીઆ કે બટોટાનું ફરાર કરો પણ કાંઈક મોઢામાં નાખો, નહીંતર હું કે મારા લાંકારી અનાજ નહીં લઇએ.’

‘ન્યાયે બાપાએ આટલું કયું ત્યારે મારો વાતીડો જરાક હલ્યો અને મોઢું મલકાવી બાપા સામે જોઇ બોલ્યો કે- ‘લગન મારે હમણાં ખાવું નથી, મારી પાંહે શું કરવા પડ્યો છો.’

બાપાએ તો ફરી ફરીને વિનવિ કરી ‘મારાજ તંય તમારે શું જોઇએ છે ! તમ-તમારે જે જોઇએ તે માગો.’

ત્યારે એ બોલ્યો કે- ‘હું માગું તે આપીશ ?’

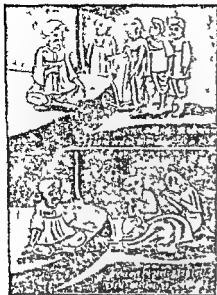
‘મારી એક ઈચ્છા છે તે તું પુરી કરીશ ?’

બાપા કહે ‘મહારાજ એમાં મને શું સંપત્તિ જ નાખ કરો છો માગો ! જે ‘માગવું’ હોય તે પુરીથી માગો, કહો તો આ જમા છે તે તમને સોંપી દઉં, મારા ગુરુ તો સમરથ છે, અને મારા ગુરુને દવારકવાળાએ હાથોહાથ છાપું મારિયું છે’ (આ સાંભળી નારણઅદાને એ પ્રશ્ન કર્યો કે- ‘બાપા ! એ શું ?’)

(દવારકવાળાએ હાથોહાથ આપીને છાપું મારિયું એનો મો અર્થ).

મારી આવી ન સમજવાની સુરખાઇ જાણી નારણઅદા મતમાં હસ્યા અને બોલ્યા કે-

‘બાબુભાઈ ! તમે ન સમજ્યા’

ભોજન લાગત કહે-‘બાપ તારી છાપુ’ તો બહુ મજાની છે, હે હવે મારી છાપુ’ જે’ એમ કહી ભગતે પોતાના હાથના બાવડા દેખાડ્યા તો બંને બાવડે, શંખ, ચકર ગઢા અને પદમના નિશાન, સાક્ષાત ધનવાળાએ દીધેલા, આ ભેઈ એણા દોઢડાયા માથુસે તો ભગતના પગ પકડી લીધા, ‘ભગત માફ કરો,’ ભગત કહે ‘એમાં માફ શું કરવાનું છે’ એટલે બાપ બાપાના ગુરુ આવો સમરથ હતા

હવે સાધુ રૂપે આવેલા ભગવાન બોલ્યા કે-‘જે ભગત સાંભળ! આ હવે હું ઘરડો થયો છું. મારાથી તો હવાનું કે ચક્ષાનું નથી,

અને બાપા જેસીએ તો મોઢામાંથી લારૂં પડવા મંડે છે એટલે આ ગઢપણમાં ભગવાન ભજનતા નથી માટે સેવા કરવા...તારી...બાપડી આપ તો વધુ સારું’

બાપા આ સાંભળી પહેલાં તો સમજી શક્યા નહિ કે, આ બાવો શું માગે છે, કેમકે બાવો તો એની બાપામાં બોલે (હિંદુસ્તાનીમાં)

બાપાએ પુછ્યું કે-‘મહારાજ શું માગો છો’

ત્યારે બાપાજી બોલેથી બોલ્યા કે, ‘માથું છું તારી બાપડી; હું આપણ કે હાલતો થાઉં હમણું લગી તો માગો... માગો... કરતો હતો અને જ્યાં ‘રામજી’ માગી ત્યાં પૂછે છે કે શું માગો છો’

‘હે ભગત હવે સમજ્યો! હું શું માથું છું તે! હું માથું છું સેવા કરવા તારી બાપડી’

એમ કહી બાપાજી તો રાતાપીળા થઈ ગયા અને મુજબા મંડ્યા, અને પડી ગયા

બાપાએ તો સાધુને બેઠા કર્યા અને હાથ ભેડી બોલ્યા કે-

‘પ્રભુ, એમાં શું! અમારા મહાભાગ્ય કે આપની સેવા કરાય.’ એમ કહી બાપા તો સાધુના પગ દાળવા લાગ્યા, ત્યાં તો બાવો પાછો તાડુક્યોકે- ‘હવે મારી માગણી પૂરી કરજ કે હાલતો થાઉં. મારે પગ નથી હમાવવા!’

ત્યારે બાપાએ ફરી હાથ જોડ્યા. ‘મહારાજ! શાંત થાવ. હમણાજ આવું છું.’ એમ કહી બાપા તો ઊઠ્યા અને ગયા પરબારા બાંડારમાં, જ્યાં માતાજી રોટલા ઘડતા હતા.

બાપા તો માતાજી રોટલા ઘટે છે તેના સામે ‘મોઢું’ નીમાણું કરીને બેસી ગયા.

આ જોઈ માતાજી બોલ્યા કે- ‘ભગત! આમ કેમ બેસી ગયા! કેમ કોઈ સાધુડા નથી આવ્યા?’

બાપા તો કંઈ બોલ્યા નહીં.

ત્યારે માતાજીએ ફરી ‘પૂછયું’ કે ‘કં ભગત આજ શું છે? કેમ આજ તમારું ‘મોઢું’ આવું થઈ ગયું છે.’

ત્યારે બાપા બોલ્યા કે ‘બાંડારી! એક વાત ક્યું?’

‘કેશને ભગત!’

‘તો સાંભળો બાંડારી! બહાર એક સાધુ મા’રાજ આવ્યા છે, ‘મે’ તેને જમવાનું કહ્યું પણ જમવા ઊઠ્યા જ નહીં અને ‘મે’ બહુ બહુ કહ્યું, તોયે જમવા તો આવ્યા જ નહીં અને ફરાર કરવાનું કહ્યું તો ફરાર પણ કયું’ નહિ અને બહુ બહુ વિનવ્યા અને જે બીજું કંઈ ‘મોઢું’ હોય તે માગવા કહ્યું ત્યારે એણે કહ્યું કે- ‘આ મારી અવસ્થા થઈ છે, નથી હલાવું...નથી ચલાવું’ ...જેને કંઈ પ્રભુ બચાવે પણ થાવું નથી. મારે સેવા કરવા તારી બાપાની આપ. ‘એમ કહી તે મારાજ તો તમારી માગણી કરે છે.’

આ સાંભળી માતાજી બોલ્યા કે- ‘ભગત! એમાં મૂંઝાઈ ગયા’તા, એમાં તે મૂંઝાવાનું હોય, આપણે તો સાધુસંતની સેવા કરવી છે ને? તો એ બિચારા જીવની કાયા ન હાલતી હોય અને પ્રભુ ભલન કરવામાં માણસની જરૂર હોય તો શું ‘મોઢું’ છે, ભલે જાવ તમ તમારે હા પાડી આવો હું આ રોટલો ધરી હમણાં આવું છું.’

બાપા આ સાંભળી બહુજ રાજ થયા કે ‘વાહ! વાહ! બાંડારી, હું બહુ રાજ થયો, મને મનમાં બીક હતી કે- તમે શું કહેશો, એટલે હું ‘આમ’ થઈ ગયો તો, પણ હવે મારા ગુડામાં જોર આવ્યું બાંડારી!’

આમ બોલી બાપા તો ખુશી થવા મંડ્યા અને ફરી માતાજીને કહ્યું કે- ‘બાંડારી, હું જેવા મારાજ પાસે જઈ છું. તમે સતીના હુગડા પેરી હવે બહાર આવો.’ એમ કહી બાપા તો બહાર સાધુ પાસે આવ્યા.

અને બોલ્યા કે, માત્રા, શું જાતા નહીં હો. હમણું જ લંડારી આવે છે '

આટલી વાત કહતાં તો નારણઅદાની આંખમાંથી આંસુ પડવા મંડ્યા અને 'મા' મરી જતાં જેમ નાનું બાળક રૂવે તેમ મંડ્યા રેવા, કેમ લાજે હમણુંજ, માતાજીની 'માગણી' થાતી હોય અને માતાજી બાપા હારે જતાં હોય !"

ધીલાર તો નારણઅદાની વાતો માંલજવા જે ૪-૫ ભાઇઓ પાસે બેઠા હતા તે પણ ગળગળા થઈ ગયા

પાંચક મિનિટ પછી નારણ અદાએ ધીમા સ્વરે શરૂઆત કરી કે- 'ભાઇ' તે પછી માતાજી તો રસોડામાંથી બહાર આવી, નાઇપોઈ, કોરા લુગડાં પહેરી, માથું ઓળાવી, કપાળમાં ચાંદલો કરી (મતીનો સ્વાંગ સજી) બહાર

આ બધા અને બગતને અને ચેલા માથુને પગે લાગ્યા નારણ અદા તો ફરી રેવા લાગ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે-
"વીર બાઇ માને મારી માથે એટલું બધું વા'લ કે ન પુછે વાત "

"હું સીમમાંથી દોર થાગીને જરાક મોટો આવું તો

તરત બાપાને પુછે, 'નારણ ક્યાં ગયો ! હજુ આવ્યો નહિ !' અને મારા માટે તો 'હાઇ' પણ મારૂં બાપાજી કરી સંખ્યું હોયને એ તો લાંબી રાખે, અને વહેલો મોટો બાપા બેસું ત્યારે પાંદે આવીને દઈ લાય "

"હે નારણ ! આ બાઇ લે !"

"આવી ન બાળ માતાજી મારી રાખતા એટલે હજુ માતાજી તો મારી નજરે તરે છે અને એના હેત થાદ આવી લાય છે એટલે મારાથી રેવાય લાય છે "

ગામ કડી નારણ અદાએ પોતાની પહેડીના છેડાથી આંખો છુઈ નાખી

"આ દાજી તો ગામમાં બહાર પડી જવાથી મનખો મંડ્યો ભેગો થાવા. વીરપુરના દરબાર આવ્યા ..ધણાએ બાપાને વાર્યા કે બગત રહેવા દીઓ .. બાપા દાન ન હોય...આ તમે શું કરો છો..."

બાપા તો બધાય બોલે એ સાંભળે અને સામા હાથ જોડે, ન જાણું બોલે કે ન ચાલે, મારો ટાંકર રક્ષા કરો, એ બધું જુવે છે, હું તો કાંઈ જાણુતો નથી.

બસ આટલું કહી સૌ સામે હાથ જોડે ત્યાં રોંઢા ટાણું થવા આવ્યું.

પેલા સાધુ તો મંડયા ઉતાવળ કરવા એટલે બાપાએ તો માતાજીને કહ્યું કે- ‘કાં વીરબાઈ તૈયાર છોને?’ આ વખતે પહેલ પહેલાં બાપાએ, માને ‘વીરબાઈ’ કહ્યા.

મા કહે ‘ભગત હું’ તો તૈયાર છું’ પણ પહેલાં આ માત્માને હુકડો ખવરાવી લીએ,’ એટલે બાપાએ મહાત્માને પહેલા જમી લેવા કહ્યું તોય મારો ‘માવો’ (ભગવાનને માવો પણ કહેવાય છે) ન ઊઠ્યો પણ બંદારમાંથી રાતલો મંગાવી ઊભા ઊભા જેમ માણસ પરસાદી લીએ એમ રાતલાનો પરસાદ લીધો અને માથે પાણી પી ‘અન્ના ભગત ભઉ’ છું’ એમ કહી બાપાજી તો હાથમાં ઝાળી-ધોકો લઈને ઊઠ્યા. વાંસે માતાજી અને બાપા અને ગામતું માણસ પાદર મુખી વળાવી આવ્યા.

ત્યાં માતાજીએ બાપા સામે હાથ જોડ્યા અને બોલ્યા કે- ‘ભગત ! બોલ્યું આવ્યું’ માફ કરજો, તમારી સેવા થઈ ન થઈ હોય તો પણ મનમાં કાંઈ લાવશે નહીં.’

આટલું બોલતાં તો માતાજીનો કંઠ ભરાઈ ગયો.

બાપા પણ કોચવાળા અને બોલ્યા કે- ‘સતી ! વીરબાઈ ! હવે તમે મારા ઉપરથી મન ઊઠાડી લેજો અને સાધુ તરફ આંગળી ચીંધી બાપા બોલ્યા કે- ‘આ આપણા માવતરની સેવા કરજો.’

‘સતી મારાથી વધુ બોલાવું નથી, હવે તમે સીધાવો.’

‘આટલું આટલું થાવું’ તોય એલી બાવો તો કાંઈ બોલતો જ નથી અને ટગર ટગર ધડીક બાપા સામું તો ધડીક માતાજી સામું બોલ્યા કરે છે, કારણ કે તેને તો બાપાની પત લેવી હતી ને ! પણ બાપા ધોડા કાંઈ ‘માણસ હતા તે મોહમાં પડે’ એ પણ ભગવાન રૂપજ હતાને બાણુભાઈ !’

આમ માતાજીને વિદાય આપી બધાય જગ્યામાં પાછા આવ્યા અને ગામતું માણસ સૌ સૌની ઘરે ગયું અને બાપા તો ગયા પરબારા મંદિરમાં અને ઠાકોરજીને જઈને શું વાત કહી આવ્યા એ તો બાપા જાણે, આપણને કાંઈ ધોડી વાત કરે !

પણ મંદિરમાંથી આવ્યા પછી ‘એન’ વખત વયો ગયો અને બહાર જોતા ઉપર આવીને બેઠા બેઠા માળા ફેરવે છે, અને પાંહે ૧-૨ ગયલા બેઠા છે.

ત્યાં બાપા બોલ્યા કે- ‘મને રદયામાં એમ થાય છે, કે-ઓલો સાધુ વીરબાઇને છેતરીને લાગી ગયો છે.’

આટલી વાત થાય છે ત્યાં તો ભરવાડના છોકરા દોડતા દોડતા જગ્યામાં આવ્યા અને બાપાને કહેવા મંડ્યા કે-

‘ભગત ! તમારા ઘરવાળા તો હેમદરાના કાંઠે બેઠા છે...જોળી પોકો હાથમાં છે અને બેઠાં બેઠાં રૂંદે છે.’

અમે પૂછ્યું કે- ‘માવડી ! શું કરવા રૂંદો છો !’

તો અમને કહે કે- ‘મારી હારે એક સાધુ હતો તે જંગલ ગયા છે પણ હજી આવ્યા નથી, અને વખત ભરાઈ ગયો છે. પણ હજી આવ્યા નહીં, અને મને કહી ગયા છે કે- ‘આ જોળી પોકાને સાંચવો, હમણાં ‘ખરચુ’ જળને આપું છું’ પણ હજી આવ્યા નહિ.’ એમ બોલી માતાજી તો રૂંદે છે અને કોઈ સાધુની વાટ જોઈને બેઠા છે.

અમે અમારી માને કહ્યું કે ‘હાલો માડી અમારી હારે ગામમાં !’ પણ તે ન આવ્યા અને બોલ્યા કે- ‘મારાથી હવે એમ ન અવાય ! વહિથી સાધુ આવે તો શું કહે !’

એમ કહી માતાજી તો રોયા કંદે છે.

આ વાતચીત થાતી હતી ત્યાં તો આકાશવાણી ભેગું કોઈક પાસે લાગીને કોઈ કાંઈ બોલતું હોય એમ સંભળાવા લાગ્યું કે-

‘ભગત ! ધન છે તમને અને ધન છે સતીને ! હું તો તમારી પરીક્ષા કરવા આવ્યો હતો, જાવ હવે સતીના સાર્થકા કરે.’ આપું સાંભળી બધા બહુ અચ્ચરત પાગ્યા અને સૌ હરખમાં આવી ગયાં અને મંડ્યા માતાજીના સામેયાની તૈયારી કરતા.

ઢોલ, ઝાઝર, ઝાંઝ નગારા લઈને વાજતે ગાજતે, માતાજીના સામેયા કર્યા અને જગ્યામાં લઈ આવ્યા. જગ્યામાં આવીને માતાજી પહેલાં બાપાને પગે લાગ્યા. અને દાકરને પગે લાગ્યા અને નહીં માતાજીમાં કોઈ જતનેા પોરદ કે નહીં બાપામાં પોરદ.

ભાગે કાંઈ બન્યું જ નથી અને આભે...આભે તો દશ રોર માંડવીના દાણા ફેળને દીએ છે તો બાપા ઉપરે છે.

બાપાએ માતાજીને કહ્યું કે- કાં વીરબાઇ ! મેં તમને નોતું કીધું કે-

જાળવજો માણસના હાથમાં એક વખત આવે પછી એનો 'અગડ' છોડે ? તમે રેહા મુક્યા ત્યારે જો લાગી ગયાને ? પણ ઠીક ! ઠીક ! લીજો સાડ' થયુ કંઈ વધે નહીં'

હવે ભગવાનના નામ લેશું' ! બીજું' શું' થાય ! પણ અંતે તમે ભગમ જાતને (ખાયડીની જાત) એટલે ભોળવાઈ ગયા, નહીંતર એનો 'કેટો' મુકીએ !

માતાજી કહે કે 'ભગત ! મને શું' ખબર કે આમ છેતરી દગો દેશે મને તે વે'મેય (વહેમ) નો પડયો કે- આવો દગો કરશે'

રસ્તામાં ગુહારથમાં (ગુહાર્થ) એની લાપામાં (હિંદુસ્તાનીમાં) બોલતા જાય છે-

'માઈ ! આ જોળીમાં જિના જિના રોટલા છે... ખુબ ખુબ રોટલા છે... આપણે ખાશું...અને આ ઘોકો તો ભારે છે...' આવી આવી વાતો કરતાં જાય હું' તો પૂરું' અમળું'ય નહિ, અને એ તો બોલતા જાય અને જ્યાં હેમદશના કાંઠે આવિયા (વીરપુરથી એક માઈલ છેડે એક નાની નદી છે) ત્યાં તો મહારાજ મંડયા લયડિયા ખાવા... જાણે હમણાં પડયા કે પડશે મેં' તો મહારાજને કશું' 'મા'રાજ જાળવીને હાલો.....આ અજાણી ભોમકા છે'

"મા'રાજ તો મંડયા બોલવા માઈ ! માઈ...!"

પછી શું' બોલ્યા તે હું' સમજ નહીં પણ, 'હું' ખરયું' જમને ખાશું' હું' એમ કહી જોળી-ઘોકો દબને વચા ગયા'

મને શું' ખબર કે, દગો કરશે આમ માતાજીએ ખુલાસો કર્યો આપા કહે, 'અંતે તમે ખાયડીની જાત, એક ફેરે હાથમાં આવિયા હોય પછી મુકીએ ? હવે કોણ જાણે ક્યારે હાથમાં આવશે'

'ઠીક જેવી એની મરજી આપણે બીજું' શું' કરીએ એનું નામ લઈએ અને એના મુડિયાને રોટલા અવરાવીએ બાકી તો સમરથ એ છે'

આમ કહી તારણ અદાએ જાપાની ભજવાને કેવી કસોટી કરી એનું વળું ન પોતાની લાપામાં કહી સંભળાવ્યું.

જાણે સ્વચ્છ વહી જતાં ગંગાજના નીર જેવી નિર્મળ વાણી.

થોડોક વિસાચો લઇ નારણબાપા આગળ વધ્યા:-

‘એક વખત બાપાએ કોઇ સાધુડાને પંદર ધાબળા આપી દીધેલા, બાપા તો એના કાકાની દુકાને બેસે અને જે કોઈ સાધુસંત માગે તે આપી દીધે પણ દુકાનમાં ‘ખરકત’ તો એટલીને એટલી પણ બાપાની વાંહે એક વાણિયો પડી ગયો હતો.

આખો દિ બાપાની ‘ખણખોદ’ કર્યાજ કરે, બીજો ધંધોજ નહિ, બાપા જરાક કાંઈક બોલે તોય ચાડી ખાય.

આવો વાણિયો જો કે અંતે તો નરવંશ (નિવંશ) ગયો એમાં એક દિ, બાપાએ કોઈ સાધુને ધી-ગોળ આપેલા. પણ ધી ગોળના છાણા પાણી થઈ ગયા, એતો તમે જાણો છો ને?

મેં કહ્યું ‘હા બાપા! એતો બધું સાંભળ્યું છે.’ કાંઈક નવીન વાણું કરે!

નારણ બાપા કહે:- ‘બાપા પાસે લીમાળી બાપુ નામના દરબાર રહે, વારે માણસ, બહુજ પવિતર.

આખો દિ જગ્યામાં બેઠાજ હોય, બાપા ઉપર પુરણ શરધા (થાહી) બાપા બોલ્યા એટલે જાણે ‘પરણ’ બોલ્યા એવા થઈજાણ.

એક વખત કણ્ઠીના એક જુવાન છોકરાને ઝાળીમાં નાખીને ગામડા-માંથી તેના માવતર જગ્યામાં લાવ્યા, ઝાળીમાંથી બહાર કાઢ્યો ત્યાં તો લીસો કાચ. જતાવર આભડી ગયેજી (સપ્ કરડયો.)

છોકરાને જોઇ બાપા અને લીમાળી બાપુ તો રામ... રામ... રામ... ઠાકર... ઠાકર... ઠાકર મંડયા કરવા. ક્યાંના કણ્ઠી હતા એ તો મને અત્યારે યાદ નથી પણ છોકરાનો બાપ તો પોતું મુઝી મુઝીને મંડયો રાવા અને બાપાના પગ પકડ્યા બાપા ઉગારે આરો છે, આ કંધોતર પડયો છે અને મારો જીવ કેમ ઉડી જતો નથી એમ કહી ફરી રાવા માંડયો.

બાપા કહે ‘પટેલ છાના રીઓ, ઠાકર...ઠાકર... કરો. બાપાને ખાસ એક દેવ હતી. પોતાને હાંકારો દેવાવાળો રામો જોઇએ. બાપાને ‘આવે દાણે’ પણ વખત હાંકારો દેવો જોઇએ પછી ‘જામ’ મારે.

બાપાએ તો લીલા સચ જેવા થઈ ગએલા છોકરા સાથું ભેટું અને બોલ્યા કે-

‘નારણુ! ‘હ’ બાપા!’ ‘જતાવર આબડે તો ચડે?’

મેં કહ્યું કે-‘ નો ચડે!’

‘ નો ચડે ને નારણુ!’

ના-નો ચડે બાપા, આમ ત્રણ વખત બાપાએ પૂછી પછી પાસે ભીમાબી બાપુ ઊભા હતા તેને કહ્યું-

‘બાપુ! લીલો ચીપિયો અને ઠાકરનું નામ હવે જતાવરને ઉતારો.

ભીમાબી બાપુનો નિયમ કે-બાપા સામે વાદવિવાદ ન કહે (અને આજ તો પેદના પડયા (છાકરા) પણ બાપ સામે ‘હબહબ’ કરતા હોય).

ભીમાબી બાપુએ લીલો ચીપિયો અને ઠાકરનું નામ હવે છાકરાની માથેથી ત્રણ વખત ઉતારી જમીન ઉપર ચીપિયો પછાડ્યો.

ત્યાં તો છાકરા આબસ મરડીને બેઠો થયો.

છાકરાનો બાપ તો મંડ્યો બાપાને પગે પડવા.

બાપા કહે પગે લાગો આ મારા ઠાકરને, આ મારા રામને, જતાવર તો દયાળુ હોય. આતો છાકરાને જરા અડી ગયું હશે, જતાવર વગર વાંકે કાપને આબડે નહિ અને ભૂલેચૂકે આબડે અને પુરવ જનમનો દશમન (દુશ્મન) ન હોય તો કાંઈ ન થાય, એમ બોલી, બાપાએ મારા સાથું ભેટું અને બોલ્યા, ‘નારણુ! જતાવર ન ચડે ને?’

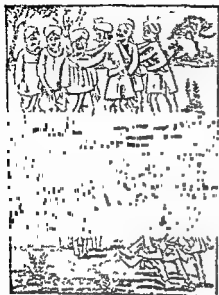
મેં કહ્યું કે-‘બાપા નો’ ચડે.’

આવા બાપા હતા, એ કાંઈ માણસ થોડા હતા, એ તો ભગવાન હતા ભગવાન.

એક વખત વાડાસડાથી મહિદા ભગત, ટોસો ભગત અને આંબો મુતાર એ ત્રણે ગયા ગંગાજી નાવા, તે દિ કાંચ આજના જેવી સગવડું નો’તી, હાડીને ભય, તીરથ કરતા ભય, અને તીરથે ભય એ તો આવે વરસે બે વરસે, એ તો ઉપડયા ગંગાજી ના’વા, અધવચ્ચારે ત્યાં જંગલ આવ્યું. ત્યાં તો માથાના ભટકાણા (હું’ટારા).

રાખ્યા ત્રણેયને ઊભા અને મંડયા ‘ઠોકવા’ પહેલાં તો થોડાકે માર્યા અને પછી મંડયા લૂંટવા અને હુગડા ઊતરાવવા, ત્યાં મહિદા ભગતે ‘ધા’

નાખી કે- 'હે જલિયાણુ ! બચાવ.....બચાવ...ત્યાં મહિદો ભગત આટલું' બોલ્યો ત્યાં તો સફેદ ઘોડા ઉપર અસવાર આવતા જોયાં, પંદરઠ અસવાર, પલટનના...ટોપાવાળા...

આ જોઇ હુંટાર તો એવા જલારામ ગયા કે- આ બધું 'પડતું' મુકીને ભાગી ગયા.

પલટનવાલા તો આવ્યા અમારી પાસે મંડયા પૂછવા પછુ ન અમે એની ભાષા સરહ્યે, ન અમારી ભાષા એ સમજે, પછી ઈશારાથી બધી વાત સમજતી, એણે તો મહિદા ભગત વગેરેને હારે લીધા અને ગામ ભેગા કીધા બ્યારે મહિદા ભગત દોઢેક વરસે 'જતરા' કરીને ધરે આવ્યા ત્યારે મારી મા મેઘ-બાઈને વાત કરી કે- 'મેઘબાઈ, જતરામાં લેર તો બહુ આવી... નાના દુઃખ તો પડે પછુ એક વખત 'માયાના' ભટકાણાતા, એ તો

મંડયા મારવા, હુંડવા, અને જુગડા ઠિતારવા, ત્યાં તો મારી ! મારાથી 'ધા' નખાઈ ગઈ કે:

'હે જલિયાણુ ઉમાર...ઉમાર...' આટલું બોલ્યો ત્યાં તો ધોળા-ધોળા ઘોડા ઉપર પલટનના માણસો આવી પુચ્યા અને અમને ઊડાવ્યા.'

મહિદાં ભગતની વાત સાંભળી મારી મા બોલ્યા.

'બેટા ! એટલે બધે છોડે બાપાને દુઃખ ન દઇએ, જો તેને કેવા રૂપ ધરી તમારી વાંછે દોટવું 'પડયું', બેટા ! બાપાને તો મરતી વખતે સંભારીએ... જનમ મરણના ફેરા મટી જાય. હાલતાં ચાલતાં દુઃખ ન દઇએ બેટા ! જલારામ...જલારામ, કરીએ તો આકુલ એ નજર રાખે પછુ 'ધા' ન નાખિયે. મારા બાઈને દુઃખ પડે (બાપાએ મેઘબાઈને ધરમની બેન કરેલા)

'મારા મા પછુ એવા સરધાણુ દત્તા બાણુબાઈ ! બાપાને ભગવાન જ ' આટલી વાત કરી નારણુ બાપાએ કુત્ર પધરાવવા પોતે મંગાઈ ગયા ના તેની વાત કરી:-

પહેલા તો મને કોઈએ હાજર ન પાડી, બધાય કહે' અરે નારણ ! ક્યાં ગંગાજી આવ્યા.'

'ત્યાં તું એકલો કેદિ પુગીશ.'

'તારે 'ફૂલ' નથી નાખવા જતું'

'પણ હું તો એકનો જો ન થયો.'

'મારા મરુના ફૂલ ગંગાજીમાં જો હું ન પધરાવું તો તો મારી જીવાની હાજરે !'

હું તો ઉપડ્યો. રસ્તામાં હું દારા જેવા મળે, એને હું તો પહેલેથીજ કહી રહ્યો કે- 'ભાઈઓ ! હમણાં મને કંઈ કરતાં નહીં હું મારા મરુના ફૂલ પધરાવવા કાશીએ જાઉં છું.' આવી મારી વાત સાંભળી મને તો કંઈ કંઈ કનેટે નહિં.

હારે ત્રણસોક રૂપિયા લીધેલા. તે વાંસળીમાં ભરી કેડયે બાંધી લીધેલી, અને સામાનમાં એક પોટલું, અને હાથમાં મોટી ડાંગ રોજ કપાય એટલે પંથ કાપું, રાતનો મઝાનો સુધ રહું અને દિવસનો પંથ કાપું, એમ છ મહિને કાશી પુગ્યો, ત્યાં જઈ મારા મરુના (જલા બાપાના) ગંગાજીમાં ફૂલ પધરાવ્યા, અને ત્યાંથી જ્યાં ભગવાને મોટો કુંગર તોડ્યો છે (ગોવર્ધન પર્વત) ત્યાં પણ જતારા કરી આવ્યો એમ મેં તો ભાઈ મારું જીવતર સારથઈ કયું છે.

આટલી વાત કરી, નારણ અદાએ મને પૂછ્યું કે- 'ભાઈ કેવું ઢાણું થયું' મેં કહ્યું કે- 'બાપા પાંથ વાગ્યા છે, હજી તો વાર છે. હજી તો આપણે ફોટા પડાવવા જતું છે, ઉતાવળ કાં કરે ?'

નારણ બાપા કહે- 'ભાઈ, ફોટા રોના ! શું કરવા પડાવવા છે ! શું કરવા ખરચો કરે છે.'

મેં કહ્યું કે- 'બાપા ! જલાબાપાની ચોપડી છપાય છે તેમાં તમારો ફોટો છપાવે છે.'

બાપા કહે, 'મારો ફોટો ન છાપે અને બાપાનો છાપે તો !'

મેં કહ્યું કે- 'બાપાનો ફોટો તો છપાશે પણ આ વખતે તો તમારો ફોટો પણ છપાવે છે.' એમ કહી નારણ બાપાને મેં પહેલી આવૃત્તિમાં છપાયેલા બધા ફોટા દેખાડ્યા.'

બાપા આ બધા ફોટા જોઈ રાજ થયા. અને બોલ્યા કે- વાહ... લાઈ...વાહ ! ભારે કામ કર્યું તમે તો ! આટલા બધા ફોટા કેદિ' તૈયાર કર્યા' એમ કહી બાપાનો ફોટો ઘણીવાર જોઈ મરક-મરક મંડ્યા હસવા, અને બોલ્યા.

‘લાઈ ! બાપા તો શરીરે ‘હરવા’ હતા હો ! હું તો બાપા જ્યારે લેરમાં આવી ગયા હોય અને હાથમાં કરતાલ લઈ ભજન કરતા હોય અને હું તબક્કા વગાડતો હોઉં અને મનેય ‘ટેસ’ ચડી જાય એટલે હું તો તબક્કા પડતા સુધી હડી કાઢી બાપાને તેડી લઉં અને મંહુ ‘ફેરકુદરડી’ કરવા.

‘બાપા કહે, વાહ મારા ચેલકા...વાહ મારા ચેલકા...’ એમ કહી બાપા મારો વાંહો થાખડે.

મેં નારજી બાપાને પૂછ્યું કે- ‘બાપા ! જલારામ કહિયું પે’રતા તે કેયું પહેરતા.

નારજી બાપા કહે- ‘બાપા તો નીચે ધાટે હતા...નહીં દુબળા...નહીં ભટ્ટા... ગોઠણ સુધીનું અંગરખું પહેરતાં...અને નાની એવી પોતડી પે’રતા માથે મોટી પાઘડી બાંધતાં...એક ગાલે લાખું હવું...એક હાથમાં લાકડી રાખતા... આખો દિ રામ...રામ...રામ...કર્યા કરે. કોઈ નોકર ચાકર કામ કરે કે ન કરે...ન કોઈને ધણે કે વઢે...બહુ થાય તીયારે એટલું કહે કે.

‘બાઈઓ ! આ તો મુંડિયાનો માલ છે. હકથી ખાતે તો પથરી નહીંતર અણહકતું નહિ જરવાય.’ બીજું ન કાંઈ કહે કે કારવે.

અને બાપાનું મને વચન છે કે-તું તારી હકની કમાણી ખાઈશ,

એટલે આ ઉંમરે પણ મને ‘બસે’ રૂપીઆ મળે છે, હું તો અત્યારે એય મજાનો જવાબાઈ દરબારની ટેલીએ બેસું છું, દરબાર મજાના છે. મારાથી થાય એ કામ કરું અને એના ઉતારાનું ધ્યાન રાખું અને જલારામ... જલારામ...જલારામ...કર્યા કરું.

એમ કહી બાપાએ કહ્યું કે- ‘બાઈ હું તો મુરતેય ન જોવરાયું...અને વારકવારમાં પણ ન માનું...હું તો જે કામ કરું તેમાં પહેલાં જલારામનું નામ લઉં’.

બેતરમાં જોરણી કરીએ તોય જલારામનું નામ લાગ્યે, અને હાંડો બાંધીએ તોય જલારામ...જલારામ...કરીએ અને ધાનુમાના જલારામ... જલારામ...મનમાં મનમાં કરીએ તો કાંઈ કોઈ પોતા સાંભરે. આમ વાત પૂરી કરી બાપાએ કહ્યું કે-

‘ભાઈ! હવે અમે રત્ન લઇએ !’

મેં કહ્યું કે- બાપા ! એમ જનાય ! હજી ફેટા પડાવવા જરૂં છે ’

એમ કહી ખંને બાપાને જોડરમાં લઈ ગયો ફેટોઆકરને ત્યાં.

ત્યાં જઈ બાપાનો ફેટો પડાવ્યો અને ત્યાંથી લઈ ગયો પંચનાથ દર્શન કરવા

પંચનાથ મંદિર ભેંધ, બધાય દેવને ભક્તિ ભાવથી પગે લાગી બહાર પંચનાથના ચોકમાં એક મહારાજ કથા વાંચતા હતા અને વૃહ બહેનો અને ભાઈઓ જે બધા કથા સાંભળતા હતા તે બધાને નારણ બાપાએ છેટેથી હાથ ભેંટી રામ રામ ક્યાં અને મને કહ્યું કે-

‘ભાઈ મંદિર છે હો ! બાપણે આરુ’ બાપાનું મંદિર બનાવ્યું’ હોત તો !’

મેં કહ્યું કે ‘બાપા ! એ પણ ચર્ચ રહેશે બપાઈ ‘એની’ પ્રેરણા થારો ત્યારે જોડું મંદિર અને જોડો ચોક બનશે

નારણ અદા બહુ રાજ થયા

‘તો હાંવ ભાઈ! મજાનું મંદિર હોય .. જોડો ચોક હોય .. રાસ લેવાતી હોય...અને ઢોલિયા માથે મારો ‘બાપ’ બેઠો બેઠો ભેંટો હોય-કેવું’ મારું ભાગે !’ આમ અંતઃકરણપૂર્વક પોતાનો ભક્તિભાવ દેખાડી, ખંને બાપા અને હું આઘ્યા ધરે

ધરે આવી મેં જોમટાવાળા આજુ’દબાપાને પૂછ્યું કે- ‘બાપા ! તમે તો કાંઈક વાતું કરો !’

આજુ’દ ભગત કહે કે- ‘શુ વાત કંઈ ! આ નારણ બાપાએ જે જે વાતો કરી તે બધી સાંભળી, બાપા તો આજ્ઞાત મનુ લેવા હતા વચન મિલ્લ હતા, બાપી બાપા દેવ થયા ત્યારે હું’ ૧૨ વર્ષનો હતો, આજુ’દ ભગત તો કડીબ ધ મંડયા વાતો કરવા, કારણ કે પોતે ભણેલા, હોસિયાર અને કાંઈક આવું જમાનાને ભણનારા એટલે એ તો મંડયા કહેવા

‘જુઓ ભાઈ ! બાપાના પરચા તો અનેક છે, થોડી રસોઈમાં જાજા માણસ જમતા એ તો ‘જમત વાત’ અને બાપા તો આચોક્ષાય અંતર્યામી’

‘ભેટિયાનું વહાણ હુબતું હતું’ તે, એક ખેડુ માથે બાવળ પડયો હતો તે, નદીના વહેન બદલાતા તે, મરેહાં પગી જીવતા થયા તે, બધા પરચા મેં તમારી ચોપડીમાં વાંચ્યા છે, એટલે વિશેષ શું કંઈ !’ પણ બાપાના

બાપાએ કહ્યું કે- ‘કેટલા ભારમાં થાય !’

‘આ આઠ આની ભારનું છે,’

‘આ હ્યો રૂપિયા, એક તોલા સોનાના મને પણ ખતાવી દેલો, ભલે જે બેસતું હોય તે બેસે.’

એમ કહી પોતાની ટોકમાં સોનાના પારાવાળી જે હીરા સાંકળી હતી તે મને ખતાવી કહ્યું કે ‘જન્માષ્ટમી પહેલાં અને તેમ કરલો. હ્યો હવે રજા લઇએ ગોવિંદરામ !’ એમ કહી ગોવિંદરામને જાઠવાની ઇશારત કરી.

પછી મેં તે ફરી નારણબાપા સામે હાથ જોડ્યા, અને બોલ્યો ‘બાપા ! હું બહુ રાજી થયો.’

‘આજે તો સ્વાતંત્ર્ય દિનની ખુશાકી છે, અને તેમાં તમે મારી ધરે આવ્યા.’

નારણઅદા કહે- ‘હાંવ ભાઈ રાખો. જલાબાપા, જલાબાપા કરો આ બધો એનો પરતાપ છે એ બધાને સાજા નરવા રાખે અને મુખી રાખે.’

આમ કહી બધા મોટરમાં બેઠા. મેં નારણઅદાને કહ્યું કે:

‘બાપા ! પણ તમે વીરપુર કેમ આવતા નથી ! આ કેટલા વરસે વીરપુર આવ્યા, તમારે તો વરસે વરસે વીરપુર આવવું જોઈએ ને ?’

બાપા કહે- ‘ભલે ભાઈ આવીશ ! પણ અમે ન આવીએ તોય તમારા રજોડાની ગંધ તો આવતી હોય !’

‘ગિરધર બાપાના રોટલાના ટપાકા ત્યાં સંભળાતા હોય ! અને ગોવિંદરામ આવે ત્યાં વાગું કરે એ સાંભળીને અમારા કાળજી કંઈને હિમ થાય !’

‘વાહ જલિયાણું ! તારી વાડી કેવી સાથવી રહ્યો છે,’ આવી આવી વાતો કરી પછી બાપાને પગે લાગી મેં હાથ જોડ્યા અને બાપા સામું જોયું ત્યાં તો બાપાની આંખો બીની થાતી હોય એમ લાગ્યું.

મારા મનમાં થયું કે વાહ બાપાના દોસ્તાર...” ત્યાં તો મોટર બેં...બેં...કરતી બપડી ગઇ.

જય જલારામ.

‘ગામમાં કોઇ માણસની માથે વપત પડે તો આપું ગામ પડખે ઉભું હોય. અને આજે ?’

‘આજે તો એવી એવી વાતો સાંભળીએ છીએ કે, આ વાતો સાંભળીને એમ થાય કે, હવે તો મારો વાલો અમને ભાલાવી લીએ તો સારું’ આ રાત્ર પસંદો તો બુઝો ! રાત્રઓ અપટી વાગે ત્યાં ‘ઉડી’ ગયા. આરુ તો કાંઈ બનતું હશે ? રાત્રઓ તો આ ‘પથવી’ (પૃથ્વી) ઉપર ફાટ્યાજ આવે છે. ત્યાં વાત વાતમાં ‘ઉડી’ ગયા’

આ રીતે રાત્ર ‘ઉડી’ ગયાનો અફસોસ કરી પાછા બોલ્યા કે, ‘પણ બાઈ ! એના પાપ એના નોતા હો ! મારા દીકરાના દીકરાને ઢાંઢાએ પાકું માયું’ અને દીકરો મરી ગયા. એક તો અમારી ઘેર મરણ. અમે તો સ્ત્રી શેકકળ કરીએ છીએ ત્યાં તો દરબારનો પસાયતો આવ્યો અને દરબાર પાસે તેડી ગયો.’

દરબારે કહ્યું કે, ‘પટેલ, તમે તમારા દીકરાને મારી નાખ્યો છે, માટે તમારા ઉપર ખુનનો આરોપ આવશે, એમ હમણું ફોજદાર મને કહી ગયા છે.’

મેં કહ્યું કે ‘અરે બાપુ ! આપ આ શું બોલો છો ! કાંઈ પડના દીકરા કોઇને દવસા હોય તે મારી નાખે ! આરુ કાં બોલો બાપુ !’ પણ બાપુને તો આરુ કહી રૂપિયા પડાવવા હતા, એટલે બાઈ, દરબારે તો એક હજાર રૂપિયા અમારી પાસેથી કઢાવ્યા. અમે ક્યાં જઈએ !’

‘આવા આવા દુઃખ દરબારે દીધા એટલે મારા નાથે એનો પણ વારો કાઢ્યો. બાઈ ! કોઇને દુઃખ દેવા એ કાંઈ યોગું સારું છે ?’

‘ઉપરવાળો તો નોંધી રાખતો હોય ને ?’.

આ રીતે બાપાએ આપવીતી કહી. છતાં દરબારે મત્તે નહિ જાએ શેષ કે વેર બાવના, વાત વાતમાં ફરી ફરી કહેતા તથ્ય કે, ‘અરે બચાડાના બાપદાદા કેવા ભત્રા હતા ! પણ આ તો વખત ન વરતીઆ, છતાં ભાઈ રાત્ર એ તો રાત્ર, બધાય રાત્ર સરખા નોતા, પણ આ તો ચુકા વોંઠે લીકુયે બળી ગયું અને બચારા અત્યારે બેઠા બેઠા બગાસા ખાય છે.

મેં કહ્યું ‘બાપા ! બગાસા તો ખાતા તથી મજાના સાલિયાણા ખાય છે.’

સવજ બાપા કહે કે, ‘જે ખાતા હોય તે ભલેને ખાય પણ આગલી મોઝું હવે યોડી આવે !’

મેં હલું, 'હા એ વાત સાચી! આગલી મોઝુ' ન આવે.'

આ વાતો ચલી હતી ત્યાં બીજા બેચાર પટેલિયા બેઠા હતા તેઓ પણ 'ઉડળાટ' કરવા લાગ્યા. તેમને સવલખાપાએ વાર્યા કે 'ભાઈ ઝાઝુ' ન બોલીએ. બેઠવામાંથી તો આજે ગામડામાં ધોંગાલુ થાય છે. માટે છલ તો જરા કાજુમાં રાખીએ, આ રાત્રીએ મયા એ દંધ ઘોડી આપણી બહાદુરી હતી! આપણે તો એના એજ છીએ પણ સૌ સૌના પાપે સૌ ભાંગી પડે છે. એમાં મલકાઈ ન જાય. આવી રીતે રાજ થઈએ તો ભગવાન આપણને નડે. માટે આપણે જો વખત પ્રમાણે વસ્ત્રુ' તો ભગવાન રાજ રહેશે નહિતર એ મારો વાલો કોઈને ઊડતો નથી.'

આ રીતે બાપા તો પોતાના દુઃખની વાતમાંથી રાજકીય બાબતમાં ઊતરવા લાગ્યા. એટલે મેં હલું કે 'બાપા, એ તો જે થવાનું હતું તે થઈ ગયું અને ભગવાને જે નિર્માણ કર્યું' હશે તે ખતરો 'પણ જલ્લાબાપાની તો કાંઈ વાતો કરો?'

'શું' વાત કરે ભાઈ!'

મેં પૂછ્યું, 'બાપા! જલ્લાબાપા સ્વર્ગે સિધાવ્યા ત્યારે તમે કેવડાકે હતા?'

બાપા કહે, 'ભાઈ! હું તો જીવાન હતો. જગ્યામાં એમને એમ આવતો દારણ કે મારા બહેનનું અહીં સાસરું. એટલે પીઠડિયાથી ખલેલાં લઈને મારા બાપ મને મોકલે, વારપરએ મોકલે. જગ્યામાં બાપા પાસે હું એમને એમ આણું એટલે બાપા તો હલુ મને નજર આગળજ તરે છે.'

'બાપા તો બાપાજી હતા. બાપાને સાધુડા સાથે બહુ પ્રીતિ. સાધુ દીકરા એટલે લણે ગોળનું ગાહું મળ્યું. સાધુડાને દેએ ત્યાં તો અંગે અંગ મંડે હરખાવા. કોઈ સાધુડાને જમાડયા વગર જવાજ ન દીએને? અને અમને પણ અપવાસ કરવા ન દીએ.'

'અમે જગ્યામાં આવીએ અને અગ્રીઆરસનો કે આઠમનો કે કોઈ વાર પરખનો અપવાસ હોય અને બાપા કહે 'હાલ સવલ દાંડલા ખાવા!'

અમે હલીએ કે 'બાપા! આજે તો અપવાસ છે,' તો કહે કે 'અરે ગાંડાભાઈ અપવાસ તે હોય! ખાઈ લે. અને તેનો કાંઈ દોષ લાગે તો

મારી માથે ખસ હાઉં! તું આ અને તેનો કંઈ દોષ ભગવાનના ધરથી લાગે તો તેનો ખર્ચો દોષ મારી માથે'

એમ કહી ફરી ખાખા તો આવ્યહ કહે ને પરાણે જમાડે

'હુંકમાં પોતાની કુંપડીએથી કોઈને જમાડયા વગર પાંછો જવાળ ન દીએને!'

અને નહિ જાણ પંચાત, ન જાકું બોલવું. જે કંઈ કહેા તેની હા. રામ-રામ કહે અને માધુડા દેખે એટલે થઇ રહ્યું, આવા ખાખાના કામ

કોઈ નોકર-ચાકર કામ કરે કે ન કરે તો પણ કંઈ બોલવું જ નહિને! ખાખુ થાય ત્યારે એટલું કહે કે- 'ભાઈઓ! આ તો કુડીઆનો માલ છે હકકથી ખાસો તો પચસો, નહિ તો આ માલ છુવાસો નહિ ખાકી સાંખી વાતચીત જ નહિ ને રામ... રામ... ઠાકર... ઠાકર... કરવું' અને આવે એને શેટલા અવડાવવા આ ભિવાય બીજું બોધું જાણે

ભાઈ ખાખાની તો મંડી માનણા હાલવા, તેમ ખાખા તો મંડયા શેટલાની 'રમજદ' બોલાવવા અને સાધુડા તો મંડયા 'જે' બોલાવવા પણ ખાખામાં કંઈ કોઈ વાતનો થોડો પોરહ છે? એ તો ઠાકર મામે હાથ જોડી અને ઠાકર, ઠાકર કહે

તમને તો ક્યાંથી ખખર હોય પણ ખાખા અને વીરખાઈમા જાય

મજુરી કરવા આ વખતે તે વાલજ કાકાથી જુદા થયેલા ભગવાને હજુ પારખું નોતું લાધું તે પહેલાંની વાત છે

ખાખા અને મા જાય મજુરી એ ખેડુતોને ખેતરે જાય ને- મોલ લખવા માટે ખેડુ. કહે કે,

'ભગત હવે રેવા દયો. દયો દાણા! પાચરો પછેડી'

પણ ખાખા કહે, 'ખાખલા એમ અણહમનુ ન લેવાય એ'નત તો કરવી જોઈને!'

આમ પરાણે કામ કરે અને સાંજના બે દાણા મળે તેની ભારિયું

ખાંધી ધરે આવે રસ્તામાં કોઇનું
ગાડું મળે અને ખેડુત કહે કે
'ભગત આ ભાર ઉપાડીને હાટ્યા
જાય છે તો હાલોને આ ગાડું
ખાલી વીરપુર જાય છે તો બેસી
જાવને!' પણ બાપા બેસેજ નહિ
અને કહે કે, 'બાપડા! આ હાંદો
ખંચારા જીવને શા માટે દુઃખ
દેવું? અમે તો હાટ્યા જશું.'

'એમ બાપા કોઈના ગાડામાં ન
બેસે ને ન ઉતારે માથેથી ભાર
અને આજે?... આજે તો સુતા
બેઠાં બાપા મળે તો કોઈને હાથ
પગ હલાવવા નથી એવો કળાજગ
આવી ગયો, મારા ભાઈ!'

'પણ ભાઈ, બાપા બાપા દુઃખ વેઠી બાપાએ સદાનંત આપ્યા તો
જીવે આજે એનો મતાપ! નહિતર જીનામદ નવાળ અને ખીલ રાજ-
જનાડા બાપાને વિનંતિ કરતા હતા કે, 'ભગત! અમારા રાજમાં હાલો,
ગીરામ મારો પણ બાપા કાંઈ ઘોડા માણસ હતા એનો માણસના રૂપમાં
ભગવાન હતો ભગવાન ભાઈ! એને વળી ગામ કેવા ને ગીરામ કેવા! તો
જીવે આજે ગિરધરભાઈ (ભગતબાપા) કેવા સુખી છે! છે કાંઈ ઉપાધિ!
નહિતર આજે તો તમે જીવે છો ને? ધરાધને ધાન ન આપા દેત અને
ગિરધરભાઈ મુંઝાઈ જાત અને જમીનના ગુંથવાડામાં પડી જાત તો એનો
ધરમ સુકત પણ મારે બાપો કેવો નજરવાળો છે કે, 'ગામ ગીરામ શામે
ન-નરૂં પણ ન નાખી ત્યારે આજે ગિરધરભાઈ સુખેથી રાતસો ખાય છે
અને ખવરાવે છે

અને જીવે આજે ૧૦૦ વરને પણ બાપાનો પીપળો કેવો લીલોછમ છે!
મેં કહ્યું કે, 'બાપા પીપળો તો લીલોછમ હોય જ!'

શવજ બાપાએ જવાબ આપ્યો કે, 'ના ભાઈ! ના, એમ નથી કેતો
પણ આ પીપળો તો જગાબાપાએ પોતે પોતાના હાથથી રાપેલો પોતે
રાજ દાકર મેવા કશીને પીપળાને પાળી રહતા.'

એવી રીતે પોતાના હાથથી આ પીપળો ઉછેર્યાં છે

તે પછી તો બાપા વૈકુંઠમાં ગયા અને વાંહેથી હરિરામ બાપાએ પાણી પાચું.

હરિરામ બાપાએ ગામતરું ક્યું એટલે વાંહેથી મોંઘીમાએ પીપળાને પાણી ફેડ્યું.

મોંઘીમા પછી આજે ભગત મહારાજના વહુ (મોટા બા) પીપળાને પાણી ફેડી પગે લાગે છે. એટલે અમે તો જગ્યામાં પગ મુકીએ 'ત્યાં પીપળા સાચું' જોઈએ. પીપળો લીલો લાગે એટલે અમારી છાતી ઠરે. જગ્યાની હાલની વ્યવસ્થા જોઈને અને ગામના માણસો વાતું કરે છે તે સાંભળીએ ત્યાં તો અમારા આંનંદનો પાર ન રહે. નહિતર લાઈ, આ હળાહળ કળજગમાં માણસો કોઈને માને ? પણ મારા બાપલાની લાકડી ફરે છે ત્યાં તો જગ્યામાં ધાનના હમલા થઈ જાય છે. આંને જ્યાં માણસોને આવના સાંસા છે ત્યાં ગિરધરલાઈ જુઓ તો ખરા કેવી રીતે સદામત આવે છે. અને મેમાનોની સમવડતા સાચવે છે ! અરો તો આ જોઈને રાજ રાજ થઈએ છીએ કે.....

'વાહ ! બાપા ! તારી લીલા તો અપાર છે. એમ લાઈ આ પીપળાની છાયામાં અહિં જ સરમ (સ્વર્ગ) છે.'

માણસ પીપળાના દર્શન કરે અને જગ્યાના ગોળાતું પાણી પીએ ને થકા રાખે તો એના હઃમ માતર મટી જાય. બીજી તો શું વાતો કરે ?

મારો બાપ લાકડીવાળો કેવો જાણે છે !

'બાપાની જગ્યામાં માનતાઉં હાંલી જ આવે છે !'

આવી રીતે સવલબાપા પોતાના સ્વભાવજ્ઞ રજી કરતા હતા ત્યાં વચમાં જરામબાપા બોલ્યા 'લાઈ ! બાપાની તો શું વાતો કરવી' તે તો ભગવાન રૂપ જ હતા. શરીર તો જાણે મખમલ જેવું સુંવાળું. મજુરી કરતા પણ હાથને જ્યાં અડીએ ત્યાં તો સુંવાળા સુંવાળા હાથ.

જાણે મખમલને અડીએ એટલી સુંવાળા ! અને માતાજી વીરબાઈ મા તો વીરબાઈ મા જ, એની તો વાત જ ન થાય. સતી પણ ખરા સતી !

લાઈ અમને તો આજના માણસના 'દલડા' જેવી ધાય છે કે, આ તો માણસ છે કે જનાવર ! પણ આજના માણસ કરતાં તો આગળના જનાવર પણ સ્વારા હતા.

‘આજ તો સ્મશાનમાં ‘ચે’ બળતી હોય અને ઘરે ચાંદલા થાય.’

‘ચે ન ઠરે ત્યાં તો ચાપાણી પીવા માંડે અને પાંચ દિવસ પછી તો જાણે કાંઈ બન્યું જ નથી એમ મ’ડે ધંધો કરવા.’

પણ અગાઉના જતાવર પોતાનું વાછડું મરી જવું તો તે દિ મોઢામાં તરણું નો નાખતા.

‘ચકલીનું બન્યું’ મરી જવું તો ચકલો-ચકલી ઘોડા દિ ઝુરતા,’

‘શેરીમાં કુતરું’ મરી જવું તો શેરીના માણસો દિલગીર થતા.’

‘અને આજે તો માણસ, માણસનો કોઈ વાવ પુછવું નથી. અને બાઈ મને એક આ નથી મમવું!’

મેં પૂછ્યું કે ‘શું બાપા!’

બાપા હસે કે, ‘મને કોઈ કેવું’ હું કે, દવારકાવાળાને ‘અવાલાવવા’ સરકારે દુવારકામાં ધાણું નાખ્યું અને પરાણે પરાણે ઢેઢને મંદિરમાં ધાસે છે. તો બાઈ આ મને મમવું નથી. ઢેઢનાં રદયામાં પણ એજ છે એ વાત સાચી, પણ આચાર વિચારનો ફેર તો પડે હો બાઈ!’

‘ઢેઢને દર્શન કરવા હોય તો બસે હરે, પણ પરાણે સરકાર જે આ કરાવે છે તે મને નથી મમવું’ એમ તો ઢેઢમાં પણ કેવા કેવા ભગતો થઈ ગયા છે કે જેનું નામ લેતાં ‘પવિતર’ થઈએ પણ આજે તો કોણ જાણે શું થાવા ભેડું છે એની ખબર પડતી નથી.’

મેં આશ્વાસન આપ્યું ‘ધોખો કંદોમાં બાપા! એ પણ ‘દરિ’ના જન છે અને આપણે પણ ‘દરિ’ના જન છીએ. ફેર તો જેટલો રાખીએ એટલો રહે. પણ બધું જમાના પ્રમાણે હાથે,’

બાપા કોથવાતા દિલે બોલ્યા.

‘બસે બાઈ! લેવી મારા વાઝાજની મરજ.’

‘મારો રામ રાજ નહિ હોય’

મને ઝાઝી ખબર ન પડે પણ હું એટલું જાણું છું કે, મારો રામ રાજ હોય તો કાંઈ દાળાની આવી મોંધારત હોય! આજે જ્યાં દાળાં દોયળાઓમાં (પેલીઓમાં) હોય છે ત્યાં અગાઉ ધરમાં દોડીઓ બરી રહેતી.

રૂપિયાની વ્યાર મળે જાર...રૂપિયાનો એક મળે બાજરી...મળે અરધાના મળે પડે...અને ધી? ધી તો રૂપિયાનું સાદામળ રીર...અને મોળ?

ગાળ તો કાંઈ મીઠો...કે ન પુછો વાત. જે વળુ ફરિયાનો મળુ એક મળે, અને દુધ! દુધ તો કોઈ વેચે જ નહિ... ઘરે ઘરે દુગાણા હોય...ઘરે ઘરે દાણાની કોઠિયું બરી હોય...અને મેમાનને દેખે ત્યાં તો મ'ડે શરીર હરખાવા. અને મેમાનને આઠ દસ દિ રોક્યા પગર ખસવાજ ન દીએને !...અને આને ?

‘આને તો છાત્રું વેચાય છે!...આને તો દુધમાં હાંડા મોઢે પાણી ફેડાય છે...અને ધી તો ખોટા...ખાવાના ખોટા...ભોજવાના ખોટા... અને ગ્રીહિયું કઢાવો ત્યારે ખાવાનું મળે !...મેમાનને દેખે ત્યાં મોઢું સંતાટે... કોઈ લાગ્યશાળીને ઘરે આને મેમાનને હેતયી ઉત્તળે મોઢે શાટકો મળતા હશે નહિતર તો મેમાનને આ પાકેને જ વળાપી દીએ.’

‘અને બાક અગાઉ કાંઈ આ ઘોઠા હતા.’

‘સૌ સવારના પોરમાં દુધ, ધી, માખણ શાટલાથી શિરામણુ કરે. અને ઘરે ઘરે લીલા લહેર હોય ! અને આને ?...’

‘આને માણસોમાં વિધા વધી છે, જ'તર મંતર વધ્યા છે. કહે છે કે-એક ગોળો તાપે ત્યાં તો શહેરના શહેર સાફ થઈ જાય એવા બહુન થયા છે, મોટરો થઈ છે. મજાના નાટક-સિનેમા, રેડિયો થયા છે અને કોંક કેલુ' હલુ' કે-વિલાસતામાં રપ-રપ માળના મકાનો છે ! અધર-ધરતી ઉપર અને ધરતીની અંદર ગાઠિયું અને બહુન ઊંડે છે. એવા આજના માણસે કારકા ક્યાં છે. પક્ષ દાણો ક્યાં ? બધાય અવગતિયા અને બધાય મરૂં મરૂં કરતા હોય.’

‘રાતની રાણીઓ પણુ ધી વેચે છે ને એમાં વેછટેબસ નાખી દે છે.’

અરે પરજાની ક્યાં વાત કરવી ? મને તો કોઈ એમ કહેલું હતું કે, રાતની રાણીઓ પણુ હવે ધી વેચે છે અને એમાં વેછટેબસ નાખી દીએ છે, અને બકાલા વેચે છે અને દાણા જોખી જોખીને રાંધે છે ! થઈ રહ્યુંને બાક ! આપણે તો ઠીક પણુ રાત તો દેવરૂપ ગણાય. એવા રાતની પકળે રેનારી રાણીઓ પણુ કેવા ધધાએ થવી ગયું. આતું નામજ કળણુમ.

‘નહિતર કાંઈ રાતના રાજ જાય અને અજા આને દાણા માટે તલસતી હોય !’

‘અરે બાક, મને તો આજના માણસના મોઢાજ વચીતર (વિચિત્ર) લાગે છે,’

બાલે છે તો જાણે મટદાં બાલે, છે.

‘હાલે છે તો જાણે મરૂં-મરૂં હાલે છે, અને જાતિયું તો નહિજ, વાંકા વાંકા હાલે.’

અચારા આજના માણસ પણ શું કરે ?

‘ખાવાના જ ખોટાં તેમાં તે પણ શું કરે એટલે અત્યારનો જમાનો જોતાં મારો રામ રાજ નથી, એમ લાગે છે નહિતર આશું તે હોય ?’

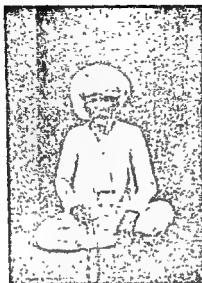
રોટલાના ટપાકા.

છતાં પણ આ જોઇને મને સંતોષ થાય છે. (એમ કહીને જગ્યામાં માનતા કરવા આવેલા બાઇઓ અને બહેનો તરફ આંગળી ચીંધી) કે, આજના માણસોમાં ઘોડી ઘણી પણ અઢી વધતી જાય છે. ભગવાનને માનવું થાયું જાય છે. આ જુઓ ક્યાં ક્યાંથી માણસો અહિંના દર્શન કરવા આવ્યા છે. કોઇ નાજિયેર વધારે છે...કોઇ સાકર ધરે છે...કોઇ રૂપિયા ધરે છે...કોઇ મોટરમાં આવે છે...કોઇ રેલગાડીમાં આવે છે...કોઇ ગારામાં આવે છે...કોઇ ખડાશમાં આવે છે... અને આ ગિરધરબાપા પણ કેવી સગવડું સાચવે છે, કેવા ગ્રેમથી રોટલા ખવરાવે છે !

‘થા તો આજો દિ હાલતોજ હોય...કેવા મલતના ચોરડા ક્યાં છે !... બાઇ શું તો આ જોઇને ધરાતો જ નથી...મારો બાપ લોકડીવાળો કેવો જાણે છે !...ક્યાં ક્યાંથી માણસો મોકલે છે...કેવો ચમત્કાર !...અને સાંજના જગ્યામાં ઠાકરની આરતી બજાવતી ધુન અને બહેનો દીકરિયુંના મોઢેથી બોલાતા ઘોળ, ૫૬ અને રામાયણ સાંભળી મારું તો હૃદય નાચે છે કે, વાદ બાપા તેં પણ ગિરધર મદારાજને કેવી સારી જુદિ બાપી છે કે તારા થાપેલા કેટે હાથ્યા આવે છે.’

‘નથી ચોરડ... નથી ટોળ... અને જે આવે તેને રોટલો ખવરાવ્યા સિવાય જવા દેતા નથી. આ બધું રોટલાનું જ પુન્ય છે હો બાઇ ! દીલા ટપકા કરે અને શાન્તર વાણ્યે ભગવાન આવતો હોય કે ન આવતો હોય એ તો જાણે, પણ રોટલાનો ટપાકો માંભળીને તો ભગવાન આવે જ હો બાઇ !’

આ બંને બાપાની વાતો સાંભળી આફ્રિકાથી, રાયપુર, (મી. પી.)થી, બાવનમરથી, રાજકોટથી જે જે બાઇઓ બાપાની મારીએ પગે લામવા આવેલા, તે આ રોટલાના ચોખા મન ને ઇજકપદ વમરની વાળી માંભળી આમળના માણસાના પવિત્ર હૃદય તરફ ભેદિત રહ્યા અને જગાબાપાને તથા નજર ભેળાઈ એવા આ જુદોને શ્રી પદે લામવા મંડ્યા.

સવજી બાપા. (દેહાંત સને ૧૯૫૩)

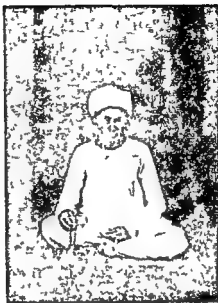
જલાબાપા મજુરી કરતાં.....

અને દાણા ભેગા કરી આ સદાવ્રત ચાલુ કરેલ છે.

તા. ૨૬-૫-૫૧ ને સતિવારના રોજ, મારા નિયમ મુજબ બ્યારે હું વીરપુર ગયો ત્યારે ભગત બાપાના તાના ભાઈ શ્રી વળુભાઈએ મને કહ્યું કે, 'બાપાના વખતના હજી બે બાપા પીંડડિયામાં છે. એક લેશમબાપા... અને બીજા સવજી બાપા...મળવું હોય તો હવે તમે બ્યારે ફરી પાછા વીરપુર આવો ત્યારે હશે તો બોલાવી રાખું.'

મેં કહ્યું કે 'એમાં પૂછવાનું હોય વળુભાઈ! જરૂર આવતા સતિવારે બોલાવી રાખજો.'

તા. ૯-૬-૫૧ ને સતિવારના રોજ હું વીરપુર ગયો ભગત મહારાજે પીંડડિયાથી બંને વૃદ્ધ પુરુષોને બોલાવેલા. બંને વૃદ્ધોને હું મળ્યો. પગે દાગ્યો, અને ખુશી સમાચાર પૂછ્યા.

જેરામ બાપા

મંવજી બાપા ઉંમરના પ્રમાણમાં મસકત અને ઉચે કાંઠે -અને જેરામ બાપા કંઈક નીચે કાંઠે અને સહેલ ખખડી ગયેલી કાયા. ।

બંને બાપાને મેં કહ્યું કે:-‘બાપા તમે તો બાગ્યસાળી છો કે તમેએ જાણાબાપાના દર્શન કર્યા છે, અને આલે લગભગ ૧૦૦ વર્ષ થયા આવ્યા છતાં તંદુરસ્ત છો કેટલા જમાના જોયા બાપા? આલે તમને જા બધું નથું નથું લાગતું હશે નહિ બાપા?’

સવજબાપાએ હસીને કહ્યું કે, ‘હા બાપ નસીબદાર તો ખરાજ ને? પણ હવે આજનો જમાનો જોઈ મનમાં કાંઈનું કાંઈ થઈ લાય છે જુઓને આ ગોંધારત કેટલી છે? માણસના ફલડા કેવા બદલાઈ ગયા છે? કાપ કાપતું નથી અને અગાઉ.....?’

‘અગાઉ તો બાપ માણસો હતા...કેવા માયાળુ! કેવા બઢા! એના કેટલા દાખલા આપુ?’

‘ગાડા ભરીને મીઠાઈ’

‘સવજી બાપાએ ફરી શરૂ કર્યું’ કે, જલારામના હરિભાઈને કહેતા કે ‘હરિભાઈ! તમારે ઉગમણી દશ માથે લેણું’ છે. જેટલો ખરચો રાખસો એટલો મળી રહેશે.’ એ ચાર, કરીને સવજીબાપા મને પુછવા લાગ્યા કે ‘આ બધા ભાઈઓ આવ્યા છે એ ઉગમણી દશના, છે ને?’

મેં કહ્યું કે ‘બાપા આવે તો જલારામના નામનો ડંડો વાગે છે, ચારે દશમાંથી માણસો આવે છે’ આ સાંભળી સવજીબાપા વધુ રાજ થયા અને ફરીને બાપાના પીપળા તરફ નજર નાખી

‘એમણે કહ્યું કે ‘ભાઈ હું તો અહીં એમને એમ આવું’ એમ મેં તમને કહ્યું પણ ત્યારે આ વીરપુર આવડું મોટું નોંધું.’

‘તે ધીરે ધીરે ધાંત્રોટી લાગતી ગઈ તેમ હરિભાઈ ગાડ કપાતા ગયા અને માણસો વસવા મંડ્યા’

‘જલારામના પછવાડે હરિભાઈએ મોટો મેળો કરેલો. લાખક માણસ લેણું થયેલું’ અને લાડવા માંડિયાના તો કોઠારો ભરેલા. અને છતાં એટલી મીઠાઈ વધી પડી કે ગાડા ભરી ભરીને આજીબાજી મોંઢાવી દીધી, અને આ મેળામાં માણસોને પાણી પીવા માટે કચરા ટોબરિયાની વાડીએ કોસ જોડાવેલા અને તે કોસના પાણીના વેન હાથ્યા તે ન ખુટ્યા તે ન જ ખુટ્યા અને પછી તો તે વેનની નાની નદી થઈ ગયેલી એવા સત્ત હતા એ જમાનામાં અને હરિભાઈ પણ કેવા! બાપાએ અમથી તહિ ગાદી સોંપી હોય, પારખું કરીને સોંપી હતી’

‘રૂપાણા એવા! ઉભા હોય તો જાણે સત્ત જોઈ લ્યો. એ બેઠા હોય ત્યાં કોઈથી એકફેસ ન બોલાય પીઠડિયા દરબારની બાઈબંધી. પીઠડિયા દરબાર રાજ ગાદી મોંઢેલો અને હરિભાઈ પીઠડિયા આવે’

‘તમારા દરબાર (વીરપુર કોઠાર સાહેબ) સાથે પણ ભાઈબંધી. એવા તો રજવાડામાં માન સારતર પણ એવા જાણે ધરમની ચર્ચામાં તો કેઈ પુજેત નહિ, ને એવી તો કોઠા વિદ્યા-અને આ મોટો હોલ છે તે તો પીઠડિયા દરબાર કરાવી આપ્યો.’

‘પીઠડિયા દરબારે તો એક બે વખત કહેલું કે ‘હરિભાઈ! હા... પીઠડિયા ત્યાં રામમંદિર કરાવી આપું. તાંબાના પતરે લેખ કરી ગામ ગીરાસ આપું.’ પણ હરિભાઈ ન ડગ્યા. દહે કે ‘બાપુ! મારે માટે વીરપુર સારું’ છે. મારે તાંબાના પતરાં જોતા નથી અને ગામ ગીરાસ પણ જોતાં નથી.’ આવા હતા હરિભાઈ.

બાપો પડખે ઊભો રહેશે

હઠિભાઈનું ગામતરૂં થયું, મોંઘીમા માથે વપત પડી, બેય લકતો નાના, છતાં બાપાએ કેવી લાજ રાખી તે જુવો છો ને ? નહિતર એ જમાનામાં જે દુઃખ ગિરધરબાપાએ જોયા છે તે તો એક મોંઘીમા જાણતા હતા અને બીજા આ ભગત મહારાજ જાણતા હોય છતાં, આ ભગતે પોતાના આગવોથી કોઈ માધુર્યને લકારો ન દીધો અને હોટ-દાળ આપ્યા તો જુઓ આજ એનો પરતાપ

એમ ગિરધરબાપાની પજુ બાપાએ કસોટી કરી જોઈ અને એ કસોટી-માંથી પાગ ઉતર્યા તો જુઓ આજે બાપાના પ્રતાપે લીલા લહેર છે ને ?

મને ગામના માણસો કહે છે કે, બાપાની જગ્યામાં આજે માનતાઉ હાકીજ આવે છે અને મહેમાનો તો હોયજ કોઈ ગાડી ખાકી લાગી નથી અને મોટા સુધરેલા-માનતાઉ જરવા આવે છે, આ ખરો પરતાપ કેનો છે, જાણો છો ? એ બધો પરતાપ જતાબાપાનેઈ છે તેમણે જાતે મહેનત મૂલ-મજુરી કરી મહાવૃત્ત ચાલુ કર્યું તેનો આ પ્રતાપ છે, અને જ્યાં સુધી આ જગ્યામાંથી શેરનો દેવાતો રહેશે ત્યાં સુધી મારો બાપો લાકડી લઈને પડખે ઊભો જ રહેશે

એમ કહી સવજબાપાએ પજુ પીપળા તરફ નજર નાખી હાથ જોડ્યા અને બોલ્યા કે-

‘વાહ બાપા ! તારી માયા તું જાણ અને તારો ઠાકર જાણે અને તો પાપી છીએ અમારી રક્ષા કરજે બાપા’

આવી રીતે મોટી રાત સુધી બંને બાપાએ, બાપા પાસે ભગવાન સાધુ રૂપે આવી કેવી રીતે માતા વીરબાઈમાની માગણી કરેલી તેનું વર્ણન કર્યું તે પછી બાપાની માનતાઓ કેવી રીતે થાકી અને અદાનુઓને બાપાના પરચા દેવા દેવા મળતા, કોઈ વાંઝિયાને ઘેર દીકરા થતા, કોઈ અંધળા દેખતા થતા એવા એવા પરચા અદાનુઓને મળતા જ ગયા તેમ તેમ બાપાની માનતાઓ વધવા માંડી ઘેડી ગસોઈમાં વળા માણસો. માતા એ તો બાપાને મન રમત વાત એવી એની ઘણી બાબતોમાં બાપાના પરચા મળતા ગયા તેમ તેમ સેનકો વધતા જ ગયા એ બધું તેમણે કહ્યું આ બધી હકીકત નારજુ બાપાએ અને આજુ દ બાપાએ કહેલી છે અને ભગવાન તેનેજ મળતી હોવાથી અદિ વિસ્તારપૂર્વક વર્ણવેલ નથી

આવી રીતે મોટી રાતના અંતરે વિખાળો અને જતાબાપાના વખતના બંને દુદોને તો પમે લાગ્યા

થોભણ બાપા.૧

(સને ૧૯૫૧) ૦૬૭૭૬૬૧

એક તો ભગવાને મીઠાં એ પાણી આપ્યા હોય અને સાથે શક્તિસાહીતી બંધન તુટયા એટલે એકલગ્યભોના હરખતું પુણ્ય 'જ ગુ' !!

મળુ પણ જન્મ ધારણ કરવામાં કેમ લાગે અગાઉથી મળતું હૃદય વાંગીને જ જન્મ ધારણ કરતાં હોય ! એમ થી રામચંદ્રજી ભગવાન કહેવાય મર્યાદા પુરુષોત્તમ, એમનો જન્મ ચૈત્ર મહિનામાં એટલે અજાને આ જન્મ ત્યંતિ ઉત્તરવામાં પણ મર્યાદા લાગવવી જોઈ એ

ચૈત્રમાં થોભ તરફ પડતા હોય, અને આવતા વરખના એપાણી કેવા થશે તેના 'દનિયા' અણુતા હોય પરંતુ થી કૃષ્ણ પરમાત્મા કંઈ મર્યાદા પુરુષોત્તમ થોભ હતા ! એટલે મર્યાદા લાગવવી પડે ? એ તો હતા 'પૂણ' પુરુષોત્તમ બધી કળામાં પ્રવીણ એ તો રમે રામલીલા, એ તો જન્મે માખણ ચીમચી

એવા શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્માની, જન્મ જયંતિ આવે હવેનો વર્ષથી પ્રભ
અનોખી રીતે ઉજવે છે.

રામનવમી ઉપર ઉપવાસ હોય પણ જન્માષ્ટમીના ઉપવાસ અગાઉ
૨૪ કલાક આગળથી માલમત્રીદા સાથે યેપતા-ચાનવા-મીડી મોરી પુરિયું
તો ગરીબ ઘરમાં પણ થતી હોય.

જમાના પ્રમાણે ગરીબમાં ગરીબ ઘરમાં પણ ઘોડોઠ માંડો દોળિયો તો
તે દિવસે લેવાતો હતો જ. ગરીબમાં ગરીબ પણ પોતાના ફાટેલા વસ્ત્રો તે
દિવસે ઉતારતો હતો. એવા પૂણ્ય પુરુષોત્તમ ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ મહારાજની
જન્માષ્ટમી પૂજ્ય જ્ઞાનાપાનો જગ્યામાં દર વર્ષે ઘણી ધામધુમથી
ઉજવાય છે.

ચકવર્તી રાજગોપાલાચાર્ય

આપણા હિંદુ ધર્મમાં ઉચ્ચ વેદાન તત્ત્વ પણ છે સાથે સાથે અનેક
કર્મકાંડ, તહેવારો તથા મંત્રનત્ર વગેરે પણ છે. એ સંબંધમાં શ્રી રામકૃષ્ણ
એક વાર કહ્યું : “ડાંગરમા મુખ્ય વસ્તુ ચોખા છે. ડાંગર ખાંડી, તેના
કુશકા દાદી નાખી ચોખા રાધવામા આવે છે. પણ ચોખા ઘણું દિવસ સુધી
રાખી મુકવામા આવે તો ખરાબ થઈ જવા સંભવ છે. ડાંગર ખગડતી
નથી. ચોખા પાવવાયી જોતના નથી. ઉગાડવા માટે ડાંગરજ લેવજો.” એજ
રીતે આપણા રીતરિવાજો તહેવારો અને લિન્ન લિન્ન પ્રકારના કર્મકાંડોથી
ચોખાના ફોતરાનીજ માફક આપણા ધર્મની રક્ષા થાય છે. ધર્મને કાયમ
રાખવા માટે એમની જરૂર છે. જ્ઞાન તો ચોખા છે. પણ અમુક વખત પછી
તે ખગડવા સંભવ છે. મદિર, તહેવાર, વગેરેના સહકારથી ધર્મ ડાંગરની
જેમ મજબુત, શાશ્વત અને ફળદાયી થાય છે.

જ્ઞાનાપાનો મહિમા !

મને સાંભળો હિં ત્યાં સુધી હરસાલ આપાના સેવકો આણુખાણુના
સિંદાઓમાં ને વસતા હોય તે જન્માષ્ટમિને દિવસે આવે.

જેમને ફરાજ કરવાની ઇચ્છા હોય તે ફરાજ કરે, અને જેમને જન્મવાની
ઇચ્છા હોય તે જન્મે અને આખો દિવસ જગ્યામાં રાસ, ભજન-ગીતન ચતા
હોય તે સાંભળો અને શતાના ‘ભગવાનનો જન્મ’ થાય ત્યારે દરન કરી.
આખી શતા રાસ, લીલા ભજન છોતન કરી વળતે દિવસે સવારે નોમના
પારણા કરી સૌ સોના રસ્તે પડે.

આવો કાચકંઠ મને ઘણાં વરસો થયાં ચાંભળે છે, કોઈ વરસ ભાવિકોની સંજ્યા ઓછી હોય તો કોઈ વરસ વધુ હોય તો કોઈ વરસ સૌથી વધુ હોય આમ આજ પચીસ વરસ થયાં હું નજરે જોતો આવું છું.

પરંતુ આ વખતે આવનાર ભાવિકોમાં જે આનંદ, ગામના દરેક કોમના ભાઈઓનો જે પ્રેમ દેખાતો હતો સાથે ભગત બાપા અને જયસુખરામ બાપા જે આગતા સ્વાગતા કરતા હતા તે જોઈ મને તો એમનું થતું હતું કે-‘વાહ જલિયાણું ! શું તારો નામ મહિમા છે જ્યાં આજના આ હળાહળ કળિયુગમાં માણસો એક જીભની સામા જોઈને ધુસડિયાં કરે છે, અને ધર્મ એ તો એક જાતની ઘેસછા છે એમ કહેનારા જ્યાં ત્યાં નજરે ચડે છે ત્યાં તારા નામનો ચમત્કાર તો જા !

તારી જગ્યામાં નથી ઉંચ-નીચનો ભેદ...તારી જગ્યામાં નથી પેટ્રોલ-પાળાનો કે પગપાળાનો ભેદ... એક થાળીમાં પેંડા-ખરફી, જાંબુ કે ખરેટાનો રીરો પીરસાય તેજ પ્રમાણે બીજી થાળીમાં, ઉત્તરોત્તર પીરસાતું જ હોય, અને જ્યારે જમનારને ગિરધરામજી મહારાજ પરાણે જમાડતા હોય અને જયસુખરામજી મહારાજ જગ્યા વચર દેલીમાંથી નીકળ્યા ન હોતાં હોય ત્યાં તારા નામના ચમત્કાર જન્મે એમાં શું તવાઈ ! કેટલા વખાણુ કરે ! ધન્ય છે બાપા તારી ચિદ્રિને, અને ધન્ય છે ભગતબાપા અને જયસુખરામ બાપા તમારા મોટા મનને !

થોભણ બાપા.

જલારામબાપાના વખતના પીઠડિયાવાળા શવજી બાપા તો જન્માષ્ટમી ઉપર આવ્યા હોયજ. તેમાં લખવાપણું હોય નહિ. પરંતુ આજે સાક્ષીસ વરસ થયાં એકધારી રીતે ઉઘાટે પગે ચાલીને એક કોળી બાપા, જેમણું નામ થોભણ હોય અને જે ખોખરી રહે છે, તેમનો પરિચય થયો.

બાપાના વખતના એ થોભણ બાપા.

થોભણ બાપા જરા ‘સીસમવરણુ’ નીચે કાંઠે અને સાથે ઓઢિયા. જુ, ભગત બાપા વિગેરે બીજા ભાઈઓ સાંજના ચાંચેક વાગ્યે ‘ફરાર’ કરવા બેઠા હતા ત્યાં ગામના અરજણ પડેલ, થોભણ બાપા સાથે ભંડારમાં આવ્યા અને થોભણ બાપાને કહ્યું, ‘થોભણ બાપા ! ચાંદી બેસો, જમડું ઉ કે ફરાર કરડું છે ?’

બાપાએ ધીમા સાદે કહ્યું, કે, ‘આજ તો ફરાર જ હોય ને ?’

થોભણ બાપાએ ફરાર કર્યું અને પછી નિરાંતે બીડી પીતા પીતા મોટા હોલમાં જ્યાં ભજન શ્રીતંત્ર ચતા હતા ત્યાં આવ્યા.

એકે તો જલાખાખાના ગુરુ ભોજ ભગતના ‘ચાખખા’ અને તેમાંયે ગાવાવાળા ખાખાના વખતના થોભલુ ખાખા પછી પૂછતું જ શું? એ તો ગાતા બંધ કરતાં છાતીમાં મારતા બંધ અને મરમમાં ‘સુધરેલા’ તરફ હાથ લાંબા કરી કરીને સમજાવતા બંધ.

આવી રંગત દોઢેક દલાકે ચોડી પછી તો ખાખા થાક્યા, હાસ કહી લાંબા પગ કરીને મારા સામા બેઠા.

મેં ‘પુછ્યું’ કે, ‘ખાખા મોઢા કેમ આવ્યા અને શેમાં આવ્યા! ખટારમાં કે ગાડામાં?’

કુબ્જિયો થવા સંભવ છે તેથી ભકિતથી મન અણીશુદ્ધ ગુદ્ધ થતું જોઈએ ત્યારે જ મનુષ્યથી સમતોલ સન્કલ્પો થઈ શકે આવા પુરપને જ ધીર પુરુષો કહે છે.

સંત પુરુષોના જીવનચરિત્રો વાંચવાનો આનંદ એવર છે તેઓના સંભારણા અનહદ આનંદ આપે છે તેમાં પણ જ્યારે સંતપુરુષોના સંભારણા વૃદ્ધ ભકતોના શ્રી મુખેથી સાલજવા મળે ત્યારે તો સ્વર્ગીય આનંદ થાય તે દેખીતું છે. થોભલુ ખાખા હરસાલ સતત આડીસ વરસ થયાં પાંચ ગાઉથી ઉપાડે પગે શ્રી જલાખાખાની જગ્યામાં આવે છે આ શુ બતાવે છે? શ્રદ્ધા, વૃત્ત, ટેક, મનોમજ અને ભકિત. નિસ્વાર્થ અગર નિર્મળ ભકિત વિના વૃત્ત અને નિયમ પળાતા નથી. થોભલુ ખાખા, જે મનુષ્યો સ્વાર્થ ખાતર અગર સ્વાદિષ્ટ ભોજન ખાવાની વૃત્તિથી આવે છે તેમના કરતા હઝરગણા શ્રેષ્ઠ છે તેમ કહેવું અતિશયોક્તિ ભર્યું થશે નહિ અને આવાજ બોળા માણુમો ધ્વિરની નજીક છે.

જગ્યામાં ભંચ, નીચ, નાનો, મોટો, શ્રીમત, ગરીબ વગેરેનો ભેદ રાખ્યા વગર જે પ્રેમથી ભાવમીનું સ્વાગત અને અતિથિ સંકાર શ્રી ખાખા તરફથી થાય છે તે દરેક તરફ સમદષ્ટિ બતાવે છે આત્માના વિકાસ તથા ઉદારતા વિના સમદષ્ટિ આવતી નથી ફક્ત યોગી આત્માઓમાં જ આ સમદષ્ટિ જોવામાં આવે છે.

મલાકર વરાવંતરાય ચિત્રે.

B. Sc. LL. B

૧૭-૧૦-૫૧

ખાખા તો નિસાસો નાખી બોલ્યા કે ‘ભાઈ! આતો મારું તીરથ છે. આગનો નહિ પણ ચાળીસ વરસથી આતું છું, અને ઉધાડે પગે આતું છું અને અહીંના ગોળાનું પાણી પી અરજામુત લઉં છું.’

આબુખાલુ જે કુંડાળું વળીને ભાઈઓ ભેટા હતા તે મંડ્યા ટાપસી પુરાવા.

‘હા ભાઈ! સાચી વાત છે બાપાની. યોગજી બાપા આજ આલીસ વરસ થયાં એકધારા ફક્ત એકજ વાર જન્માવ્ડમી ઉપર અહીં આવે છે અને ઉધાડા પગે આવે છે.’

આ સાંભળી મને નવાઈ લાગે અને મનમાં થયું કે વાહ વાહ! શું ભાવના છે! એક જુદા પુરુષ પાંચ ગાઉ ઉધાડે પગે તીરથે જતા હોય એમ પગરખાં ઉતારી આજ વરસો થયાં અહીં આવે છે કેવી અતુટ ઘડા!

વગડાનો જીવ

થોડીવાર પછી જે યોગજી બાપાને પુછ્યું કે ‘બાપા, જલારામખાનુ વખતના તમો છે તો કાંઈક બાપાની વાતો તો કરો.’

યોગજી બાપાએ શવજી બાપા તરફ આંગળી ચીંધી અને બોલ્યા કે, મારા કરતાં શવજીબાપાએ જે પછેડી વધારે ફાડી છે (એટલે મોટા છે) અને માફ હેયું તો ફૂટેલું છે. હું તો વગડાનો જીવ છું. મારે એને પૂછો.

જે કહ્યું કે ‘શવજી બાપાએ તો ઘણી વાતો કરી છે. હવે તો તમો કાંઈ જાણતા હો તે કહો.’

યોગજી બાપાએ ઘડીક વિચાર કર્યો અને પાગી પાણી પી શરૂઆત કરી કે, ‘ભાઈ! બાપાની વાત કરવાનું તમો કહો છો. પણ શું વાત કરે! એની વાણીજ નોખી, એવી ગીઠાશથી તો આપણને મોહતાંય ન આવડે. સાધુડા દેખે એટલે થઇ રહ્યું, અને બસ ખવરાવવા સિવાય બીજી વાત જ નહિ ને! ખવરાવવું, ખવરાવવું અને બસ ખવરાવવું. ગમે તે મળે. એટલે પહેલાં ‘શેઠલા’નું પૂછે અને કોઈ કાંઈ ખાધા વગરની વાત કરે તો બાપા એમજ કહે, બાપલા! પહેલાં આતમરામને ઠારી રમો, પછી વાતું કરશું, ‘આતમા સો પરમાતમા’ એમ કહી બાપા પહેલાં શેઠલા ખવરાવે.

હું રહું છું એ જાણું મામ જોખરી, બાપાનું સેવક.

તેમાં તમારી જ્ઞાતિના મોટા મોટા શ્રેષ્ઠિયા તો જનુ ભાવક. એટલે વરસો વરસ બાપાની જોખરી મામમાં પધરામણી કરાવે. બાપા તો અવાર નવાર જોખરી પધારે, પધારે ત્યારે બાપાની સાથે ૫-૧૦ સાધુ તો હોય જ.

જમતી વખતે ૨૦-૨૫ બીજા લેગા થઇ બધા હોય. જલો લગત આજ જોખરી છે, એવા વાવડ મળે ત્યાં તો ૧૦-૧૦, ૧૨-૧૨ ગાઉ માથેથી માણસો

મંડે ભોગા થવા અને જામે ડાયરો, પણ મારા વા'લાની ડાંગમાં શું ઇલમ કે ઘરઘણીને ન કરવી પડે બીજી રોમોઇ કે ન હાંફળા-ફાંફળા દોરણું પડે જોડલી રોમોઇ કરી હોય એટલામાં જોડલાને જમાડવા હોય એટલા જમી દ્યે.

નહીં ઉત્પાત...નહીં તરખત...અને બધાયના મોઢા ઉપર હેત...હેત... અને હેત.

સૌ જમે અને પછી ઘરઘણીના ફળિયામાં જામે મંડલી, થાય બજન બાપા પોતે પણ બજન ગાય. બાપા હાથમાં કરતાલ દ્યે અને પછી મં બજન લક્ષ્મીકારવા મને લજી કરી તો યાદ નથી પણ યોડુંક યાદ છે કે, બાપા.

‘રાધે ...રાધે... રાધે... ગોકુળમાં ગોવિંદ રાધે.....’

બાપા એ બજન ગાતા.

એમ એક પછી એક બજન ગવાતા લય અને રાત ગળતી લય.

એમ બાપાના મીઠા કંઠથી બજન ચાતા હોય. એની મીઠાશ તો બાઈ, જોણે ‘આખી’ હોય તે જાણે.

આજ ૮૫ વરસે પણ મારા દાનમાં હજી એ મીઠાશના બજીકારા વાગે છે.

એમ કરી યોજાણ બાપાએ નિસાસો નાખ્યો અને બોલ્યા, ‘અરે ! ક્યાં ત્યારનો વખત અને ક્યાં આજનો વખત !’ એમ કરી શુદા ઉપર હાથ રાખી બેઠા અને અરજણ પડેલ સાચું જોઈ બોલ્યા કે.

‘લાવો બીડી’

ત્યાં તો આજીબાજીના બેઠેલાઓમાંથી જે બાઈઓ બીડી પીતા હતા તેમણે બીડિયું અને સિગારેટ પીતા હતા તેમણે સિગારેટ આપવા માંડી તેમાંથી બાપાએ એક બાઈ પામેથી બીડી લઈ મંડી પીવા, બીજાએ પુછ્યું, ‘યોજાણ બાપા, આ બીડી ફાવે છે ને ?’

‘અરે બાઈ ! મને તો બધીય બીડિયું ફાવે એક ‘ઘોળી’ બીડી ન ફાવે એમ ઉડા સંતોષ સાથે બીડી પી બાપા તાલ થયા અને મંડ્યા વાતા કરવા.

સાધુ સ્વરૂપે ભગવાને આવી માતાજની કેવી રીતે માગણી કરેલી !

બાપાની માનતાઓ કેવી રીતે ચાલી !

જીરિયામાં વહાણ હુખતું હતું તે કેવી રીતે ખચ્યું. !

કેવદરામાં આવળ કેવી રીતે અજર રહી ગયો ! એ બધી વાતા કરી.

‘આ બધી વાતો લગભગ શબ્દ બાપા, આજુ’ં બાપા, અને નારજુ બાપાએ કહી છે, અને ‘બાપાના સંભારણા’માં રજુ પણ થઈ ગયેલા છે, એટલે તેનું પિટ્પીટાજુ ઘણું નથી.

... તો નોકરી તુટી જાય !

આ વાતો થઈ રહ્યા પછી, જે ઘોઘાજુ બાપાને કહ્યું કે,

‘હે બાપા, હવે તો તમે ‘બખડી’ ગયા છો, એટલે હાલની વીરપુર ન આવતા હો તો !’

આ માટે જેણે સાબળી ઘોઘાજુ બાપા રાત્રી પીળા થઈ ગયા, ‘શુ’ કીધું !’...જરા શ્વાસ બાધ બોલ્યા કે-‘તમને મારે શુ’ ક્ષેત્ર ?’ લો હાલની ‘નો’ આજુ તો મારી નોકરી તુટી જાય અને એલો મારે જે’ડો ! લેધો છે એનો જે’ડો !’

જે કંઈ ‘પૂછ્યું’ કે, ‘નોકરી કયો છે ?’

‘અરે મારા રામ ! તમે ‘સુધરેલા’ એટલે મરમની વાતમાં સમલેજ નહીં.’

નોકરી એટલે હું કાંઈ કોઈની નોકરી કરતો નથી; મારે તો મનની ગોંડલી નહીતા કાંઈ એક કંઈ ‘બેતર’ છે તેમાં શુ’પડી બાંધીને રહું ‘હું’ ને ? અને છેકરાય કંઈ જોડી જાય છે. પણ આ બાપાના તો નોકરી કરું ‘હું’ લો એણે મને નોકર ન રાખ્યો હોત તો હું આજે છપતો હોત ! અરે કંઈક કાળ પયા ગયા કંઈક દુકાળ પડી ગયા અને રાહતો પળ ‘હાલયા’ ગયા, પણ અમે તો ધંતા ધજ છીએ એવું કારણ લાણું છે ? આ જે’ડો (લાકડી) વાળાની નોકરી કરું ‘હું’ તેમાં બચી ગયા લો એક સાસ વીરપુર આવવાની આજણ કરું તો બીજી સાસ ન હોઈ મમજ્યાને બાધ ! આવો બાપો છે.’ ઘોઘાજુ બાપાની આ ભાષના જોઈ, બધાય બોલી ગઈયા કે...

‘બરો બાપો !’

આ અમારો હાથરો જાગ્યો હતો ત્યાં તો આરતીનો વખત થયો એટલે સૌ મંદિરમાં દર્શન કરવા ગયા,

મંદિરમાં આરતી, ભજન કીર્તન કરીને સૌ રાતના નવેક વાગ્યે બહાર આવ્યા ત્યાં ગિરધરરામ બાપા સામા આવ્યા, ‘કાં હાલો ફરાર કરવા ! જમવા !’...

‘અરે બાપા ! અમારું તો કંઈ પેટ છે કે અનાજ ભરવાની કોઠી ! હજી સાંજના તો જમ્યા છીએ, ફરાર કયું’ છે. પેટમાં જરાય જમ્યા નથી,’ આમ જવાબ આપીએ છીએ ત્યાં જયજીમરમ બાપા દુધ અમર ચાની ‘સલાહ’ કરવા આવ્યા અને જરા આકું અવળું જોયું ત્યાં તો કાનાભાઈ કોઠારી હાજર હોયજ એટલે ચહા-દુધ મંડ્યા ચાલવા.

ચાહ પાણી પીને અમે તો ફરી ડાચરો જમાવ્યો.

ટીડ આવ્યા પણ પાક સલામત

ખોખરીવાળા... વાહાસહાવાળા,... ગોમટાવાળા,... પીઠડિયાવાળા,... કમઠિયુંવાળા,... બરવાળાવાળા... એમ નોખા નોખા ગામના સૌ જમ્યા અને પછી મંડ્યા સૌ એક પછી એક વાતો કરવા.

કમઠિયાવાળાવાળા રૂઢા માવજી પટેલ બોલ્યા કે, ‘ભાઈ ! અમે તો મુળથીજ બાપાના સેવક. મારા બાપાના બાપને જમ્યાનો આશરો, અને આ જમ્યાનો આશરો લીધો તેનો ભેટો પાર.

આ પંદર વરસ થયાં તો હું આંહી આવું છું. ત્રણ ચાર વરસ પહેલાં ટીડ આવ્યા હતાં. બાવળ-બોરડી કાંઈ નોતું મૂકયું. પણ બાપાના મતાપે મારા ખેતરમાં ટીડ નો આવ્યા. આખું આકાશ ટીડથી ઘેરાઈ ગયું. હું તો ટીડના ટોળાં જોઈ ગભરાઈ ગયો. ખેતરમાં મજાનો રક્ષકો હતો. ઘઉં હતા, લીકું હવું, અને બકાકું હવું. ટીડડાં તો ઘર...ઘર...કરતાં મંડ્યા ઉતર્યા.

ઘડીક તો મેં પછેડીથી જાપટું મારી પણ એ ઉઠે ?

હું તો ગભરાઈ ગયો અને પછી બાપાને સંભાર્યા કે,

‘હે બાપા ! આ ઘઉં તો હાથ્યા...અમે શું જાણું !...ત્યાં તો ભાઈ શું વાત કરે ! કોણ જાણે શું ચમત્કાર થયો કે ટીડડાં એવા ભાગ્યા એવા ભાગ્યા કે ન પુછે વાત !’

એક દાળાની તુકરાની ન થઈ અને મજાનાં ૨૦ ખાંડી ઘઉં થયા,

આ સાંભળી વાહાસહાવાળા ધમા ઠાયા ગભેરા બોલ્યા કે, રૂઢા પટેલ ! તમારી વાત ક્યાં કરો છો ? આ અંભારા ગામમાં પણ ટીડડાં આવ્યા હતા. પણ વહિયાત જેમ રાત રહે તેમ આખી રાત સ્ત્રીમમાં પડ્યા રહ્યા કેમકે ૭ ગામ બાપાનું સેવક, મારા ખેતરમાં ૧૦૦ કયારા માજર અને ૨૦૦ ઘઉં હતા.

એક દોળું ખાવળેથી ઉડીને આવ્યું મારા ખેતરમાં, પણ આવ્યું તો આવ્યું પણ કેમ જાણે એના મોઢાં પાછી ગયા હોય એમ આવ્યા એવાજ ખાધા વગરના ઉડી ગયા આવો ખાપાનો પ્રતાપ છે, ભાઈ ! અને આખા ગામમાં એકનાજ ખેતરમાં બેઠા-જે ખાપાની દેલ કચ્ચા ગોવિંદરામ આંહી આવે ત્યારે બોલ્ય...બોલ્ય કરતો તેનાજ ખેતરમાં બેઠા અને બહુ 'ચટ' કરી ગયા અને એની પડખેજ દુદા પટેલનું ખેતર તેમાં ફરક્યા જ નહિ અને દુદા પટેલે મજાના દાણા કોઠિયું બેગાં કર્યા અને આલો 'ભાલકો' રહ્યો વા ખાતો આ પછી તો એ પણ ખાપાને માનવા મંડ્યો છે, માટે આપા તો ખાપાના કંઈક ચમત્કાર છે...ચમત્કાર ભાઈ ! નહીંતર આ કળગમમાં આ 'મનખો' આંહી કેવો !'

ત્યાં તો ધરમશી પટેલ બોલ્યા કે, 'અરે ભાઈ ! તમે તો કેવી વાતો કરો છો ? દીડડાં તો છપડાં છે એટલી ડવતા છવ તો ભાગે, પણ માનશો ? મારી વાડીમાં પાણી નો'વું એટલે મેં તો વાડીનો પાણો તોડવા નાખી કોસ...

દેવ કોસથી થોડો થોડો પાણો તોડતો જઈ અને જે થોડું થણું પાણી થાય તેનાથી મોઝ ઉછેરતો જઈ !

એમાં એક દિ' કોસ પાણામાં સરવાણ ગઈ-અને ઉડી ઉતરી ગઈ

હવે શું કરવું ? કોઈના ખાપનું દેન નહીં કે, એ પાણામાંથી કોસ કાઢી શકે ? કારણ કે કોસને પકડવી કેવી રીતે ?

કાળો પાણો...ને વચમાં કોસ જાય એટલેજ હાર, હું તો શમ...શમ કરતો બેસી ગયો. મારો મોટેરો દીકરો આવ્યો, તેણે જોયું અને ગભરાણો હાય ! હાય ! હવે આ કોસ કેમ નીકળશે !

કાઠી હાથીને ખેંચે

'મારી' ધરવાળી આવી, તે જોઈતી પછી મારા સાસુ' જોઈ બેસી કે, પટેલ જુ ડી કરી, હવે આ કોસને કાઢવી કેવી રીતે ?

જે આ કોસ નહીં નીકળે તો આ થોડા થણા મોલ ચલા છે તે પણ સુકાઈ જશે,

શું કરવું ? એમ વિચાર કરે છે, ત્યાં મારી ધરવાળીના હૃદયમાં કોણ જાણે શું ઉગ્યું એટલે એ તો એક લોહનો સળિયો લઈ આવી અને મને કહેવા લાગી કે,

‘પટેલ! જલારામપાતું નામ લઇને આ સળિયાને એ ડારમાં નાખો!’ ‘એ’ હાથું કે, ‘વેવલી! આ તારો ખાખ સળિયો કેવરો અને ક્યાં કોસ! કીડી, હાથીને એ‘એ એવી વાત કાં કર!’

પણ પટલાણી એકની એ ન થઇ અને તાંત લઇને બેઠી કે, હું’ હાથું એમ કરો!

જલારામપાતું નામ લ્યો અને નાખો આ સળિયો ડારમાં!

મને થયું કે, છવ! હાલને ક્યાં મેં નત છે.

એમ તો હુય ખાખને માનું અને ખાખના પરચા તો મનેય ધણાય મળ્યા છે. પણ આ દેખીતી વાતમાં પટલાણી ‘વેન’ લઇને બેઠી એટલે મેં તો જલારામપાતું નામ લઇને જ્યાં સળિયો ડારમાં નાખ્યો, ત્યાં તો કોસ, જેમ માની વહિ છેકડું હાલ્યું આવે તેમ સડસડાટ કરતી હાલી આવી. આ લેઇને તો મારી આંખ જ ફાટી રહી.

આ શું કૌતુક? મારો મોટો ગજો તો આભોળ જની એકનોરો ઉભો રહ્યો.

પટલાણી મંદી બોલવા કે, ‘જેવું ને પટેલ! જેનો આશરો લઇએ એને તો ‘કસટ’ પટે તીયારે સંભારીએ. તમે તો ક્યાં કોઇ દિ’ ક્યાં વારતામાં લવ છો કે તમને કાંઇ ખબર પડે કે ભગવાન કેવા છે? એ ભગવાને તો પથરા તરાબ્યા હતા પથરા! એવા ભગવાનની કોઇ દિ તમે વાતો સાંભળી છે કે તમને ખબર પડે!’

‘આજ સાત ચેટી થયાં આપણું ખોરડું જલારામપાતો આશરો લઇને બેઠું છે, ક્યાંય તમે દાખ દીડું! પણ તમારું દેવું જ ફૂટી ગયું છે. જરાક દાખ પડે ત્યાં ગભરાઈ લવ. પણ હું હેયાની કાચી નથી હો!’

‘મને તો મારો ખાખો હાજરા હજુર છે. જોઈને એનો પરચો!’ એમ કહી પટલાણી તો મારા સાથું જોઈ મલકાણી. ‘ભાઈ, આવા ખાખના પરચા છે કે પરચર તોડીને પણ કોસ એની એજે હાલી આવે ત્યાં, તમારા દીડાંની ક્યાં વાત કરો છો!’

જાણે બત્તીની ચાંપ

આમ કહી ધરમશી પટેલે શ્વાસ ખાધો ત્યાં તો ડાચો પટેલ બોલવા લાગ્યા કે-‘અરે પટેલિયા! તમે ખાખની કાં વાતો કરો! અરે એ તો ભગવાન હતા ભગવાન, અને એક અવતાર હતા અવતાર. મને આમરવા

થયો હતો. કોઈ દિશાએ મટે નહિ અને કાળી બળતરા અને ક્યાંય રહેવાય નહિ. પણ માનસો ? આપાતું નામ લઇ આંખે પાણીના પોતા મૂક્યાં ત્યાં તો સવારે આંખો હતી એવીને એવી.

‘ નહિ પીડા...નહી બળતરા...મેંય ઘણુંય ‘કસ્ટ’ લોગવ્યા છે. પણ આપાતું નામ લીધું એટલે જાણે આ બત્તીની ચાંપ દાખી એમ અજવાળું થઈ ગયું હોય. ’

આમ હાથરો ખરેખરા રંગમાં આવતો હતો અને વીરપુરના બાપા પટેલ બોલવા જતા હતા ત્યાં મેં હઠાપણ (!) વાપરી ધડિયાળ સાચું જોયું તો રાતના ૧૧મ વાગ્યા હતા.

મને ધડિયાળમાં જોતો જોઇ થોભણ બાપાએ પૂછ્યું કે-

‘ કેટલા વાગ્યા બાપ ? ’

મેં હજું કે, ‘ ૧૧મ. ’

‘ તથા હવે તો ભગવાનને જનમવા આડી વા દલાક રહીને ? હાલો પાણી પેશાબ કરી આવીએ. ’ આમ કહી બીડી સળગાવી થોભણબાપા ઊઠ્યા.

હાથરામાંથી મોજી ઊઠે પછી મોં મટે ‘ સરવા. ’

આમ ગારી ચતુરાઈથી (!) હાથરો વાંખાણો. નહીંતર હજુ ૦૧-૦૧ દલાકે રંગત ભમત.

પારણામાં સુલતાં ભગવાન થાકતો નથી

‘ ભગવાન તો અનાદિ કાળથી જન્મ લેતા આવે છે પણ વરસે વરસે ‘ જનમ ધારણુ ’ કરવાની ખુબી કોણ જાણે કેવી છે કે-આજ હજારો વરસ થયાં મળ, ભગવાનને પારણે સુલાવે જી છતાં થાકતી નથી. અને ભગવાન પણ કોણ જાણે કેવો ‘ રમતિયાળ ’ છે કે આજ હજારો વરસ થયાં પારણામાં ‘ સુલવા ’ છતાં ધરાતો નથી. શું લીલા છે એની !

એની લીલાને કોણ પાર પાડ્યું છે !

મોટા મોટા ઋષિ સુનિઓ તપ કરી કરીને થાકી ગયા પણ એ પારણામાં પોઠનારના લીલા નથી જાણી શક્યા. ત્યાં બીચારો માનવી શું જાણી શકશે ? એની લીલા એ જાણે કે એ પારણામાં સુતો સુતો કેવો ‘ નખરા ’ કરતો હશે.

એવા મારા વાલીકાની ખુબિયો તો જાણે જાણવાવાળા. બાકી તો માનવાવાળા તો એમજ માને કે, આ પંલરીનો પરસાદ બાધે શું થાય !

પણ પંજરી એ તો અનાથનું વજ્ર છે. એથી પંજરીની ખુબી તો તાણે લાણુવાવાળા !

એવા ‘રમતિયાળ’ ભગવાનનો જનમ થવાની આકાશી ન્યારે જયમુખરામ બાપાએ મંદિરના દ્વાર ખોલી આરતી ઉતારવાની શરૂઆત કરી ત્યારે એ આનંદનું પુછવું જ શું ? મંદિરમાં સમાઈ શકે એટલા ભાવિકો મંદિરમાં ઉભા રહ્યા.

કોઈ કોઈ તો ધક્કા મારી મારીને પણ જયમુખરામ બાપા દેવીક આરતી ઉતારે છે, તે એવા પરાણે ઉભા રહ્યા.

અને મંદિરના બહારના ચોકમાં તો માનવ સમુદાય ક્યાંય સમાય જ નહિ. જેટલા ઉભા રહી શકે એટલા ઉભા રહ્યા. ઉભવાની જગ્યા ન રહી એટલે મંડયા મકાન ઉપર ચડ્યા. કોઈ મંદિરની અગાસી ઉપર ચડી ગયા, કોઈ છાપરાં માથે ચડી ગયા, કોઈ મોટા મકાનના નીચેના કમાડ ઉપાડી ‘હરૂખા’માં ચડી ગયા અને મંડયા—

“ નંદ ધરે આનંદ ભયો

જે કનૈયાલાલપી...”

“ નંદ ધરે આનંદ ભયો

જે કનૈયાલાલપી...”

આમ મંદિરમાં અને બહાર અતુક ભાઇઓ ભોલતા ભય અને બાકીના ઝીલતાં ભય.

ગિરધરામ બાપા મંદિરના દ્વાર ખાસે ઉભા રહી ‘જે’ ભોલતાં ભય અને માનવ સમુદાય ઠેકઠા મારી મારી નાચતા ભય અને કુદત્તા ભય અને જે...જે...જે...ના નાદ કરતા ભય.

મંદિરમાં જયમુખરામ બાપાએ ન્યારે રામ-લખમજુ, ભાનપીછતા સિંહાસન આગળ જાણાવાળા ‘દાકર’ (જે લાલજની મુતિની બાપા સેવા કરતા તે) મુતિને પારણાવાળા સિંહાસનમાં પધરાવી આરતી ઉતારવી શરૂ કરી ત્યારે તો એમજ લાગણું હણું કે ખરેખર દેવગં હોય તો આંહીજ છે. એ મુતિના તેજ...એ મુતિની આરતી...ન્યારે ઝળહળતા પ્રકાશમાં જયમુખરામબાપા ઉતારી રહ્યા હતા ત્યારે તે વખતના આનંદનું વર્ણન કરવાને મારી કલમ અસમર્થ છે...એ માવા હૃદયનો ભાવ હું કલમ દ્વારા સમજા કેવી રીતે રજુ કરી શકું ! એ આનંદ તો જેણે માણ્યો હોય તેને જ ખબર પડે અરણ !

આવી રીતે 'ભગવાનનો જન્મ' થઈ ગયો. પછી એ લીડમાં માંડ માંડ જગા કરી જયસુખરામબાબા પાસેથી 'પંજરી' ની પ્રસાદી લઈ ગોવિંદ-રામ પાસેથી દહીં-સાકરનું ચરણામૃત લઈ બહાર નીકળ્યો. અને મંડયો થોભણ બાપાને ગોતવા. પણ સવજ બાબા જડયા થોભણ બાબા એ સમુદાયમાં ન જડયા. જગ્યાનો મોટો ચોક આ વખતે બહુજ નાનો લાગતો હતો. માણસ ક્યાંય માયજ નહિ, જ્યાં જુઓ ત્યાં ઉપર-નીચે, અડખે-પડખે માણસ અને માણસ. ત્યાં 'કો ઇચતા' થોભણ બાબા ક્યાં જડે ?

રાસલીલા

ચોકમાં રાસલીલા જામી હતી. કાન-ગોપી 'વડછડ' કરતા હતા.

ગોપી કહેતી કે, 'કાનજી મારો મારમ મેલો.'

કાનજી કહેતા હતા કે, 'મારું દાણુ દયો !'

અને માનવ સમુદાય રસના ધુંટડા પીતો બેઠો હતો.

સૌ બેઠત લાઇઓ પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે 'બાપાના મેળમાં' બાજરો, જાર, નોંધાવતા હતા અને નાનજી ચોરા વિગેરે જીવાનડા મેળામાં ફેલેલ નાણું ભેગું કરતા હતા.

હું પણ એક ઠેકાણે છાનોમુનો બેસી કાન-ગોપીની 'વડછડ' સાંભળતો હતો.

પછી મેં તો ભગત બાપાની તપાસ કરાવી કે બાબા ક્યાં બેઠો છો ? પણ ખતો લાગે ?

'બહુ તપાસને અંતે ખબર મળ્યા કે બાબા તો જગ્યાની બહાર ચોટા ઉપર બેઠા બેઠા જગ્યામાંથી દર્શન કરીને બહાર નીકળતા બાઇઓને રામ રામ કરતા બેઠા છે.

જેસુખરામજી બાપાની તપાસ કરી તો તેતો હજુ મંદિર દ્વારેજ 'પંજરી' ની પ્રસાદી ગોપી રહ્યા છે. એટલે આપણા રામ તો થોડીક વાર 'વડછડ' સાંભળી રાતના ત્રણેક વાગ્યે મુઈ ગયા.

અને સવારના ૩ વાગ્યે બેઠ્યો, ત્યાં તો અચપુર્ણ રામા જ્યાલકરી મા (મોટા બા) મહેમાનો માટે ચાઉ પાણીની અને જમવા માટે શાક-બકાલાની તેયારી કરાવી, રસોઇ કરાવી રહ્યા હતા.

ચોકમાં જેસુખરામજી બાબા પુલપાઠ કરીને સામા મળ્યા અને રામ રામ કર્યા. મેં પુછ્યું કે, 'કેમ નાના બાબા આપ મુતા નથી ?

પૂજ્ય બાપાના સમકાલીન આણંદ બાપા કહે છે.

- ૧ બશેર લોટમાં સો માણસ જમ્યાં.
- ૨ ધનાને સાપ કરડ્યો છતાં જીવતો થયો.
- ૩ જલાબાપાની માનતા માની અને
ટીડાના મોમાંથી પાક બચી ગયો.

૧૬ સાં. ૧૬૩૪ ની સાલમાં દસ વરસનો હતો ત્યારે ભયંકર દુકાળ હતો માણસોને અનાજના સાંસા હતા. ઘણાં માણસો અનાજ વગર મરી ગયા હતા, અને પાણીની તૈંગી બહુ જ હતી. ગામની વાડીમાં પાણી મળતું નહોતું. પણ સીમની વાડીઓમાંથી પાણી ભરી લાવતાં આવા કપરા વર્ષતમાં અમારે ઘર એક લેંસ દુઝતી હતી, ત્યાર પછી બે-ત્રણ મહિને બીજી લેંસ વિંચાણી ત્યારે મારા બાપા અને મારી મા કહેતા હતા કે આ લેંસ અવલોગમાં વિંચાણી છે, માટે વેંચી નાખવી.

હું અને મારા ડાયા બાપા દીવેલ લઇને જગ્યામાં દેવા ગયા હતા. ત્યારે જલાબાપાએ કહ્યું કે, 'ડાયા તું અને છોકરો બન્ને પ્રસાદ લઇ લો.' એટલે મેં અને મારા બાપાએ પ્રસાદ લીધો. જમીને અને ફળિયાના ઓટલા પર બેઠા. મારા બાપા વાત કરતા હતા કે હમણું લેંસ અવલોગમાં વિંચાણી છે, તે વેંચી નાખવી છે. ત્યાં જલાબાપા આવ્યા અને કહ્યું કે, 'ડાયા તું અને છોકરો શું લેંસ વેંચી નાખવાની વાત કરે છે ? લેંસ વેંચાય નહિ, જેને ત્યાં આ વખતે બે લેંસ દુઝતી હોય તેને અવલોગ શેનો ? માટે વેંચરો નહિ. પણ તમે બે લેંસના દુધની છાશ કરજો તે જે લેવા આવે તેને આપજો. ધી તમે ખાજો.' જલાબાપાના કહેવા પ્રમાણે વેંચી નહિ, અને આખું વરસ લેંસની છાશ એક એક ઠળરો લેવા આવનારને આપી.

મારા ડાયા બાપાના વખતથી અમારું કુટુંબ લેંસ વિંચાય ત્યારે દીવેલનું શેર ૧૧ અને ગાય વિંચાય ત્યારે દીવેલનું ધી સવા પાશર આપે છે.

જલાબાપાએ પૂછ્યું કે, 'ડાયા મોલ કેવા છે ?'

મારા બાપાએ જવાબ આપ્યો કે-‘મોલ સુકાઈ ગયા છે. કોઈક ખેડુ મોલ રાંપલી પણ નાખે છે.’

જલા બાપાએ કહ્યું, “સાં. ૧૯૬૦ નો દુકાળ પડ્યો ત્યારે ઘરડા માણસો એમ કહેતા કે ભાદરવા મહિનામાં વરસાદ થયો હતો, ભાદરવા મહિનામાં વખતે વરસાદ થાય. માટે મોલ હમણાં રાંપલવો નહીં’ તેમના કહેવાથી મોલ રાંપલેલ નહિ. ખરેખર ભાદરવા મહિનામાં વરસાદ થયો. એ ત્રણ દિવસ ભાગલમાદ વરસાદ વરસ્યો અને ખડ અને ખાટા થયા. બાજરાના ખાટામાં અમારે ૮૦ માથે બાજરો થયો.

દુકાળનો ફાળો :

સાં. ૧૯૭૪ ના દુકાળમાં જલાબાપા ગોમટા આવ્યા હતા. બધા સેવકોને કહ્યું કે-‘જમ્યામાં દાણાની તાણુ પડી ગઈ છે બધા સેવકો ખરડો કરી આપો. કાપા મથમ તું રૂપિયા ૨૦૦ આપ ઠાકર પુગરી તો પાછા દેશે.’ પછી રત્ના ભગતને કહ્યું, ‘રત્ના, રૂપિયા ૨૦૦ તું આપ,’ રત્નાબાપા કંઈ ભાકયા નહિ. ત્યારે જલા બાપાએ કહ્યું કે, “હમણાં આઠ દિવસ પહેલાં ને રૂપિયા ૨૦૦૦ હાકયા છે તેમાંથી આપ.’ બધા ફતબ્બ બન્યા. આ રીતે દુકાળમાં બધે ફરીને રૂપિયા ૧૦,૦૦૦ ભેગા કરીને માણસોને ‘ખવડાબુ’ અને કુદથી લોટનું સહાયત આપ્યું. તે સહાયત હજી પણ ભારધરરામ બાપા લોટલા તથા લોટ આપીને ચલાવે છે.

જલાબાપા કહેતા કે- ‘આમડામાંથી સેવકો ૧ માપ દાણા ખરી કરાણી માંથી આપે છે. તે મારે બીજા સોટા માણસો રૂપિયા આપે તે કરતાં સારું છે.’ તે વખતે વીરપુર આસપાસના દરેક ગામમાં હિંદુ તથા મુસલમાન સેવકો હતા. હજી પણ સેવકો જલાબાપાને માને અને દીવેલ તથા દાણાં તથા શેકડા પેસા બાપાને ચરણે ધરવા લાયક છે.

જલાબાપા ગોમટામાં હરવખત આવતા તે વખતે મંજળાળ વાળિયો રહેતો હતો. આ વાળિયો બાપાની ઠેકડી કરતો કે- ‘આ જલો પરથાવાળો છે કે, ખરોર ધી આપે તો ૧૦૦ માણસ જમાડી દે છે.’ આ સાંભળીને કોઈક સેવકે જલાબાપાને આ વાત કરી, જલાબાપાએ કહ્યું કે, ‘ઠાકર એનું સારું કરે.’

એક વખત મંજળાળ વાળિયાએ સવાખરોર ધી, અઢીશેર ગોળ, તથા ચારશેર લોટની રસોઈ આપી. એવિંદજી મહારાજે રસોઈ કરી જલાબાપાને જમવા બોલાવ્યા. જલાબાપાએ કહ્યું કે, ‘અથમ ધીનો દીવો કરો નવેંઢિયા જમી લે. પછી અસે જમીશું.’ વાળિયાના ઘર ૧૪ હતા. તે રસોઈમાં ૭૦

માણસો જમ્યા. જડાબાપા પોતે તથા ૧૦ સાધુ જમવા બેઠા. બેટલા સેવકો હતા તે બધાને પ્રસાદી આપી. આ પરચો જોઈને મંગળજી રોઠ પોતે જીભ્યા ત્યાં સુધી જમ્યામાં એક માપ દાણા આપતા. આ જોઈને પિતરા તથા મુસલમાન પણ એક માપ દાણા આપતા જે હજી પણ મળ્યા કરે છે.

ગોમટામાં સદામત :

સાં. ૧૬૩૪ ની સાલમાં જડાબાપા ગોમટા આવ્યા હતા ત્યારે ગામના માણસોને વાત કરી કે, ‘તમે પંદર-વીસ માણસ ગોંડલ દરબાર પાસે જાય અને કહો કે, ગોમટામાં સદામત બાંધી આપે. તમો જશો એટલે સદામત ચાલુ કરી દેશો.’ જડાબાપાના કહેવાથી અમે ગોંડલ દરબાર પાસે ગયા. દરબાર પાસે અરજ કરી કે, વીરપુર નાનું રાજ છે. તો પણ ત્યાં સદામત અપાય છે. માટે ગોમટામાં સદામત ચાલુ કરી આપો તેની અરજો આવ્યા છીએ.’ ગામના માણસની અરજ સાંભળીને દરબારે કહ્યું કે, ‘રાવળી જમીન ખેડાય તેવી પડતર નથી. માટે તમે ખેડુ ગોમટા જગામાં જમીન આપો તો હું તેમાંથી રાજભાગ લઈશ નહિ. તે ભાગ માણુ માપલું તે ખેડુ જમ્યામાં આપે.’ દરબારના કહેવા ઉપરથી જીવરાજ ભગતે જગામાં બે સાંતીની જમીન આપી, ત્યારથી તે જગાનો ખેડુત કહેવાતો, ગામમાં માણુ માપુ આપવાનું દરેક ખેડુતને કહેવામાં આવ્યું. તે દિવસથી ગોમટામાં સદામત ચાલુ થયું હતું. પહેલા પીતામ્બર ભગત સદામત આપતા ત્યાર પછી જીઠો ભગત આપતા.

ચરખડીમાં સદામત :

ત્યારબાદ જડા બાપાએ બે ત્રણ વરસે ચરખડી જઈને સદામત ચાલુ કરાવ્યું હતું. ત્યાં ગોમટાથી રાધક ભગત અને જીઠો ભગતને ચરખડી સદામત દેવા મોકલ્યા હતા. ત્યાં બંને જણા કાંઈ ફેરથી તથા ગામમાં માણુ માપા ઉધરાવી સદામત આપતા.

ધનાને સાપ કરડયો :

દેવશી બાપાના દીકરા ધનાને નાગ કરડયો હતો ત્યારે ધનાને વીરપુર બાપા પાસે લઈ ગયા. સાથે માત-આઠ માણસો હતા. જમ્યામાં ત્યાં બાપાએ પૂછ્યું કે, ‘ગોમટાથી આટલા બધા શું આવ્યા છો ?’ અને કહ્યું કે, ‘ધનાને નાગ કરડયો છે.’

બાપા બોલ્યા, ‘તેમાં શું છે ? એને નિંદર આવે છે.’ ભોલત બાપાની ટેરીએ અમને બેસવાનું કહ્યું. અમે તે ટેરીએ બેઠા ત્યાર પછી બીમાબીબાપુને બાપાએ કહ્યું, ‘આધે ત્રણ વખત ચીંચિયો ફેરવો’ બીમાબીબાપુએ બાપાના

કહેવાથી ત્રણ વખત માથે ચીંચિયો ફેરવ્યો, અર્ધી કંઠાકમાં ધનેા નિંદર-
માંથી એકો થાય તેમ એકો થયો અને નામનું ઝેર ઉતરી ગયું.

મારા બાપા કહેતા હતા કે જલાબાપા તથા વીરબાઈમા ગોમટામાં
મોસમમાં લણણી કરવા આવતા. જે મોસનું કામ કરે તેની ભારી 'ખાંધી
આપતા. આવી મહેનત મજૂરી કરીને જલાબાપા જે અનાજ આવવું તે
ચોતે ખાય અને બાકીનું જે અનાજ વધવું તે સાધુ સંતને ખવડાવી દેતા.
જલાબાપા સાં. ૧૬૩૭ ની સાલમાં દેવ થયા. તેની પાછળ સાં. ૧૬૩૮ ની
સાલમાં મોટો મેળો કરવામાં આવ્યો. સાધુ, સંત તથા સેવકોને બે-ત્રણ
દિવસ જમાડયા. ત્યારબાદ નવું મંદિર અને ઠાકરની મૂર્તિ પધરાવી મેળા
જેવું કર્યું હતું.

જલાબાપાના વખતમાં દળણું ઘંટથી દળાવું, જગામાં હળુ પણ
ઘંટમાં દળણું દળાય છે. દળવાના ઘંટની બાપાની નિશાની મોસુદ છે.
બાપાના વખતમાં શિવરાત્રિ પર ઘંટથી લોટ પૂરો ન થતો એટલે દાણાનું
ગાકું ભરીને ગોમટામાં બધા સેવકોને ચાર ચાર પાલી દળવા આપી
જતાં અને હવે દળવાની ચક્કી થતાં ક્યાંય દળણું દળવા મોકલવામાં
આવતું નથી.

હું સાત આઠ વરસનો હતો, ત્યારે વીરપુર ભણવા જતો મારી માથે
હરિલાઈ ભણુતા. જલાબાપા દેવ થયા પછી હરિલાઈ ગાદીએ આવ્યા. અમે
લેગા ભણુતા ત્યારથી એક બીજા પર ખૂબ હેત હતું. તે ગાદીએ આવ્યા
પછી મેળે જતું હોય કે ક્યાંય ફરવા જતું હોય તો મને ગોમટાથી બોલાવે
અને હું લેગો જતો મથમ મારિયાધારને મેળે લેગા ગયા હતા જે વાલા
ભગતની જગા છે તે જલાબાપાના ગુરુભાઈ હતા. વાલા ભગત અને
જલાબાપાના ગુરુ ભોળ ભગત હતા. બાપાના ગુરુ ભોળ ભગતની અમરેલી
પાસે કુતેપુરમાં મોટી જગા છે. બામણુઓને મેળે પણ લેગા હતા.
ખંભાળિયાને મેળે ગયા હતા જુનાગઢને મેળે તો વરસો-વરસ હરિલાઈ
લેગો જતો.

સાં. ૧૬૬૮ ની સાલમાં હરિલાઈને યાત્રાએ જતું હતું. એટલે ગોમટા
ટીકા ભગતને મોકલ્યા અને કહેવડાવ્યું કે આણુંદલાઈ તથા ત્રેમછલાઈને
મેળે આવવું હોય તો તૈયાર થઈ જાય. પણ મારે તથા ત્રેમછલાઈને
દુકાળને હિસાબે જવાનું પરિચાણ ત થયું હરિલાઈને કહી મોકલ્યું: ' આ
વખતે યાત્રાએ લેવું અવાય તેમ નથી.' હરિલાઈ સાં. ૧૬૬૮ ની સાલમાં
યાત્રાએ ગયા અને મથુરામાં દેવ થયા.

હરિભાઈ મથુરામાં દેવ થયા ત્યારે ગિરધરરામબાપા તથા વલ્લભાઈ નાના હતા. તે વખતે મોંઘીમા તથા શિરાજભાઈએ જગાનો વહીવટ સંભાળી લીધો. ગિરધરરામ બાપા મોટા થયા ત્યાં સુધી જગાનો વહીવટ ચલાવ્યો. હાલમાં ગિરધરરામ બાપા જે આવે તેને રોટલા તથા સાધુ સંતને લોટ તથા દાળ તેમજ લુગડાં લઈ આપે છે.

હું તથા મારા બન્ને દીકરાં વલ્લભાઈ તથા જગનલાલ જલાબાપાની જગ્યામાં રોકડ દીવેલ તેમજ અનાજ વરસો વરસ મોકલીએ છીએ. ગોવિંદરામ મહારાજ અનાજનો ખર્ચો કરવા વરસો વરસ આવે છે. વલ્લભાઈ ભેગો જઈને બાપાની ટેલ કરે છે વરસો વરસ દોડથી બે ખાંડી અનાજ ગોમટામાંથી એકઠું થાય છે. જલાબાપાની જગાની આખા ગામને ખડુજ આરથા છે. વીરપુર જગામાં અગીઆરસ-અમાસ વખતે હરવખત ધણા માણસો આવે છે. અહીંથી અમારા ભાઈ ભીમાનો દીકરો મનજી જલાબાપાની જગામાં બાપાના ફર્શન કરવા દર અગીયારસે જાય છે. બાપાના બધા સેવકોને ખડુજ ભાવ છે.

ગયા વર્ષે તીડ આવ્યા:

તાજેતરનો દાખલો લો. તા. ૨૦૦૬ ના આસો મહિનામાં ગોમટામાં તીડ આવ્યા. અમે બાપાની માનતા કરી કે તીડ તુકશાન નહીં કરે તો બાપાની જગામાં જુવાર કે બાજરો મારે તથા મારા દીકરા બધાએ આપડું. બે ત્રણ વખત તીડ આવ્યાં પણ બાજરો, જુવાર કે ધઉંમાં જરાપણ તુકશાન કરેલ નહીં. આ પ્રમાણે ધણું સેવકો મુશ્કેલીમાં માનતા કરે છે અને કાંઈ પણ મુશ્કેલી પડતી નથી.

અમારે જલાબાપાના પ્રતાપે માર પેટીથી કાંઈ પણ દુઃખ પડયા વગર સારી રીતે સુખેથી જીવંતી વિતાવીએ છીએ. મારા બાપ સાધુ સંતને રોટલા આપતા ત્યાર પછી હું કેઈ સાધુ સંત આવે તેને મારા ગળા પ્રમાણે રોટલા આપું છું. તેમજ જમ્યા પછી દરરોજ બપોરે કુતરાને રોટલા નાખવા એકું મારે નીમ છે.

લી. આબુદ ડાયાના સમરામ વાંચતો.

ગોમટા,

તા. ૧-૧-૧૯૫૧

આબુદ બાપા, જલાબાપાના વખતના અને
બાપા વૈકુંઠ પધાર્યા ત્યારે ૧૩ વર્ષની ઉંમરના હતા.

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

[illegible]

द्वन्द्वी गङ्गा मा ठुल गङ्गा
मा २२ तटवर्ग पुरण की

~~१८६३ ईश्वर प्रसाद यान इत्यादि~~

~~रामेश्वर नरेश्वर नरेश्वर नरेश्वर नरेश्वर~~

~~ਅਮਰਿੰਦਰ ਤਮਰ ਠੰਡੂਰੁ ਤਮ~~

~~गणेश गानरुजय नृत्त~~

~~ॐ नमो भगवते वासुदेवाय~~

~~७ ला २ नम १ नरु ३ र ७ ग रे~~

ਪਦਮਿਨੀ

२४ १११४ गृहपत्र ५५

[illegible]

૦૦૥૩

ચતુર્થ ત્રી ગાંધી સમરત છે

સ્વસ્તીથી અમરેલી શુભ સ્થાને મર્વે ઉપમા વાગક ભાઈની પામ
કાળા વસરાગના પરિવારની ચરણુલી હોને

એતાનથી વીરપુરથી લી ભગત જ્યારામના રામ રામ વાગને
ખીલુ લખના વારણુ એ છે જે તમારો કાગળ ૧ કા પીતાગર
જેકા સાથે આવતા પોતો છે કા પીતાખરે ખંધી વાત કરી છે તમે
સરવ મુઝાવ છો તે મુઝાવા દેના નહીં તમારે શ્રી કંકારણનો ભગસો
સત દાનત ૧ રાખવી શ્રી કંકારણ સરવ વાતની સલાળ રાખશે ભાઈ
વશરામ રાણ થાએ એમ દરજે તમારા કંકારણ તમ બેળા છે તેને
રાખવા ને એ કંકારણ સરવ વાતે રૂઠુ મરશે જેઓ સમરત એ
કંકારણ તમારી પાછળ છે તે જાણને

સવત ૧૯૪૪ ના પોપ વડી ૫ વાર રાત્રી

૬ ભગત પીતાના છે

કા. પીતાખરમાં બાકી
અસત કરમ નથી.

આ પત્ર પૂજ્ય બાપાએ અમરેલીના પોતાના સેવક કાગા વસરામ ઉપર લખેનો છે

વાત કોઈ મુશ્કેલીની લાગી હશે એટલે મળા વસરામે પૂજ્ય બાપા ઉપર મગન વખી કા પીતામર જેકા સાથે તે કામન નીરપુર મોઢને અને તે મગનનો જવાબ પૂજ્ય જલારામ બાપાએ લખેન છે

આ કાગળમા નજરે પડે છે ખાસ શબ્દો 'કોકોરજ' 'કોકોરજ સરન વાત કડી કરશે' 'કોકોરજ સલામ રાખશે'... 'કોકોરજ સમરથ છે'

આ મગનમા શ્યામ 'દુ' કે 'મારો' શબ્દ બાપાએ લખ્યા નથી
અને આજે !!

જય જસાનમ.

ગંગે માતૃકા જે....

દેવપ્રયાગ સંગમઘાટ

ભગીરથ રાજાએ સ્વર્ગમાંથી ગંગાજી લાવી પોતાના પૂર્વજોની મુક્તિ માટે જે રથજો શ્રાદ્ધક્રિયા કરાવેલી તે સ્થળની હકીકત... મહાત્મ્ય... અને દેવપ્રયાગ સુધી જ ગંગાજીને ભાગીરથી શા માટે કહેવામાં આવે છે. આ બધું આપ બદરિકાશ્રમમાં વાંચી કાઢ અનેરો આનંદ અનુભવશો.

— વાંચો —

બદરિકાશ્રમ (અમરપંથ)

સાંચીના સ્તૂપોની તસવીરો

વાંગો : બદરિકાશ્રમ (અમરપંથ) (મોહન પુસ્તક)

અલકાપુરી.

પાનાં ૮૮૫. ફોટા ૧૩૫.

કિંમત રા. ૫-૮૮

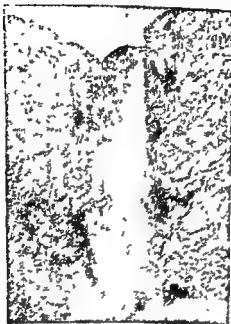
પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે ૨-૨૬

૮-૧૪

બદરીનાથથી ૧૦ માઇલ દુર સતોપંથ. પાંડવોએ આંહીથી સ્વર્ગારોહણ કર્યાનું કહેવાય છે. મનોહરલાલજીને એક દૈવીચક્રિતવાળા યોગીએ સતોપંથ લાઈ જઈ સ્વર્ગનાં દ્રશ્યો નજરોનજર આંહીથી બતાવ્યાની વાત મનોહરલાલજીએ અમને કહેલી એનું વર્ણન બદરિકાશ્રમમાં છે.

સાંચીના સ્તૂપોની તસવીરો

વસુધારાનો ઘોષ

બડગીનાથની પાસે આઈય

એટલી ચમત્કારિક વાતો આ વસુધારાના નામ આવે નેત્રોએ ૮ ૩-
એ જાણવા આપને "મદગિરિયમ" એક વખત જરૂર જાણી જવું પડે.

૮૮૫ પાના, ૧૪૫ ક્રોડા.

કિલન રા. ૫-૮૮

પોસ્ટ-ઓફિસ આવે રા. ૨-૨૨

પરચા પત્રો.

અતરની સીશી અને અતરના કાપા.

પ્રભુજી એ અતરની સીશી છે અને ભકતો એ અતરના કાપા છે, પરંતુ એ તો સૌ કબુલ કરે એવી વાત છે કે અતરની સીશી પોતે સુગંધ આપે એ કરતાં અતરના કાપા વધુ સુગંધ ફેલાવે છે જેથી અતર સ્વરૂપ ભગવાનની સુવાસ ફેલાવનાર કાપા રૂપી એના ભકતો પ્રભુજીને વહાલા હોય છે એટલે ભગવાનની સુવાસ... સુગંધ... ફેલાવનાર ભકતોના જીવન ચરિત્રો પાંચવા એ પણ જીંદગીની એક મોજ છે.

જમ જલારામ

અમેરિકાનો શાની પુરુષ વોલ્ટ મેટમેન પણ કહેતો હતો કે, To me every hour of the light and darkness is miracle, every cucie inch is a miracle' એટલે મારી દૃષ્ટિમાં દરેક ક્ષણક ચમત્કારોથી ભરેલી છે અને દરેક જગ્યા પણ ચમત્કારોથી ભરેલી છે. માણસનો જન્મ એ પણ ચમત્કાર છે અને એવા બે માણસમાંથી બીજા માણસો જન્મે છે તે પણ ચમત્કાર છે. કુતરી વધારે બચ્ચાને જન્મ આપી શકે છે તે પણ ચમત્કાર છે. અને એક ફેરીની ગોટલીમાંથી અનેક ફેરીઓ નીકળે છે તે પણ ચમત્કાર છે. એક દાણામાંથી અનેક દાણા નીકળે છે તેમાં ચમત્કાર છે અને એવા દરેક દાણામાંથી અનંત દાણા નીકળે છે તે પણ ચમત્કાર છે.

જે ભગવાન પાણીના ટીપામાંથી માણસનું જીવન બનાવી દે છે તે ઓછો ચમત્કાર નથી જે ક્ષત્ર સર્વ વ્યાપક છે તે બે પગે ચાલી શકે છે તે પણ મોટો ચમત્કાર છે. જેને ચમત્કાર નેવા હોય તેને ધણી જગ્યાએ રોજ દેખાય છે. ઉંદરની ગતિમાં પણ ચમત્કાર છે. કીડીની હાલમાં, ગીધની શક્તિમાં પણ ચમત્કાર છે. માણસો દિવસે અજવાળું દેખી શકે અને ધ્રુવડ ન દેખી શકે તો ધ્રુવડને એમ લાગે કે માણસોની અંદર મોટો ચમત્કાર દગો.

દાવની કેળવણી પામેલા કેટલાંક માણસો એમ માને છે કે જે બાબત સુદૃઢી ન સમજાય તે ખરી હોય શકે નહિ. પણ પોતાના અજ્ઞાનથી જ્ઞાનની મર્યાદા બાંધી નહિ.

સ્વામી માધવતીથ'જી, 'સિદ્ધિઓ અને ચમત્કારો' માંથી

૩

બાપાનો આશરો લીધો.

MULCHAND C PAREKH
MA BL.

Residence :
11 Justice,
Chandra Madhav Road
BHOWANIPUR

Office

Office ... Col 3424
Residence .. P K 3061

C o K WORAHA & Co, Ltd
135, CANNING STREET,
CALCUTTA, 1st Sept 47

મુશ્કેલી શ્રી સૌભાગ્યચંદલાબાની સેવામાં,

આપનો તા. ૨૮-૮-૪૭નો લખેલ પત્ર આજરોજ મને મળ્યો છે. વાંચી ખૂબ આનંદ થયો છે. વળી પણ તેવીજ રીતે અવાર નવાર લખી આભારી કરીશો.

મારા પત્રમાં 'બાપાનો સેવક' એમ મેં સહી કરી છે તેમાં જરાયે અતિશયોક્તિ નથી. બાપામાં મને પહેલેથી શ્રદ્ધા છે. કારણ કે મારા માતૃપિતાએ બાપાના સંબંધમાં મને ઘણીજ વારો કરીને મારામાં શ્રદ્ધા બેસાડી છે. એક વખત પહેલાં હું દાઈલોંગ ગયો હતો ત્યારે ઘોડા ઉપરથી ખસી ગયો અને ખંને ગોઠણમાં સખ્ત લાગી ગયું. હું લંગટો કાપમનો રહી જઈશ એમ બધાને ડર લાગ્યો ત્યારે મેં બાપાનો આશરો લીધો હતો. પરિણામે આજે ખંને પગે તદત આરામ છે. એ બાપાનો સાક્ષાત્ત પરચો મળવાથી મારી શ્રદ્ધા વધારે સ્ખલ્લડ થઈ છે.

મારા પિતાશ્રીની તબિયત સારી છે. ઉપવાસથી અસહિત ઘણીજ વધી ગઈ છે. છતાં બાપાની સહાયથી અને આપ જેના મુલેન્દુઓની લાગણીથી અપવાસ નિર્વિધને પાર પાડશે તેવી આશા છે.

લોહાણા વસ્તીપત્રક (ડિરેક્ટરી)ની DIRECTORY આપને હું મોકલી આપીશ. અર્ધિ સર્વે કુસળ છીએ.

લી. મૂળચંદના પ્રણામ.

૪

મને તો બાપાના નાના મોટા ઘણા પરચા મળે છે.

P B. No. 640

KAMPALA.

Date 15-12-47

NANDLAL ANDERJI TELI

મુરબી ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ,

શ્રી વીરપુર.

પરચા માટેની વિગત નીચે મુજબ છે.

તા. ૧૫-૮-૪૭ ના આઝાદ દિવસે દિવસે માથે ત્યાં મેમાન મારા સાહેબો આજ્યા. તેમનો દીકરો ઉમર વરસ ૩ નો મારી મેડી ઉપરથી બાજરમાં લેતા પડી ગયો અને બેશુદ્ધ થઇ ગયો. અમે હોસ્પિટાલમાં લઇ ગયા. બાજરમાં વાત ફેલાઈ મઇ કે નંદલાલની મેડી ઉપરથી ઓકરું પડી ગયું અને મુજરી ગયું પણ પૂજ્ય બાપાની માનતાથી ઓકરાને આરામ થઇ ગયો. ૧ માસ હોસ્પિટલમાં રહેવું પડ્યું, અત્યારે કોઈ પણ ભાતની ખાત નથી બિલકુલ આરામ છે.

બીજો પરચો મારા ઓકરાને પક્ષપાત જેના નીવડ ભાતના રોગ થાય છે અને અહીંના કંપાલામાં લગભગ ૧૦ થી ૧૫ ઓકરાવને એ પ્રમાણે થઇ ગયું. મારા ઓકરાને એ પ્રમાણે થઇ ગયું હતું. મારા ઓકરાને પૂજ્ય બાપાની માનતાથી આરામ છે બાપી બીજા ઘણા કેમો એટલા ફળીભૂત થયા નથી. મને તો બાપાના નાના મોટા ઘણા પરચા મળે છે.

ઉપર પ્રમાણે છેલ્લા દોઢ વરસથી એ દાખતા મારા પોતાના છે. એજ. તમારા કામળનો જવાબ મોટો લખાવો છે તો માફ કરી.

પૂજ્ય નિરધરરામ બાપાની જયમુખરામભાઈના લગ્નની કંકાઈ પછી મળી પૂજ્ય જલારામ બાપાની કૃપાથી અમે જ્યાં કામકાજે તથા શરીરે મુખી છીએ પૂજ્ય જલારામ બાપાની કૃપા છે એજ કામકાજ માથે પત્ર લખવા મંદિરબાની કરીએ.

એજ. લી. ગેવડ નંદલાલ અંદરજી

ના જય જલારામ.

પૂજ્ય નિરધરરામ બાપાને મારા જય જલારામ કરીએ. જયમુખરામ ના લગ્નનું કામકાજ આનંદથી પત્રી મયું હશે તે તમારો પત્ર 'રી લખીશું'.

૫

બાપાએ રાતના ૧૧ વાગ્યે સિપાઈને પ્રેરણા કરી
કે “જા આ મારા ગરીબ સેવકની હાટડી સળગી
જશે, માટે તેને ઉઠાડ.”

HARILAL TRIBHOVAN,

તા ૧૮-૨-૪૮

સરવે સુરબીશ્રી સાબાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ,
જોગ શી પીરપુર

જાત લખવાનું કે તમારા તરફથી થોડા દિવસ પહેલાં ૫૫ ૧ મળેલા
તથા ફોટા થોડા દુનરતુ ૧ બુક ચોટથી મળ્યું છે વાંચી બહુજ ખુશી
થયા છીએ તેવીજ રીતે દર વખત લખતા રહેશો એવી આ સેવકની
માગણી છે

બીજું જલારામ બાપાની કૃપા કાયમ રહે એવી આ સેવકની તમારી
પાસે આશાવાદની માગણી છે

બીજું મજકુર ૫૫ સાથે પોસ્ટ ઓર્ડર ૩ નંબર ૩ ૧૨

૫૩૬૬૬૪ શિ ૧૦

૫૩૩૧૩૬ શિ ૨૦

૫૩૩૧૩૮ શિ ૨૦

૫૦ મુલે શિ પચાસનો મોકલ્યો છે

ઉપરના સિદ્ધિ ૫૦) આ કે પચાસ પૂરા બાપાની આદીએ ધરી વળતા
દેવરામ હરિદાસ મારજરીઆના નામની રસીદ મોકલશે તે અંગેને
આપી ગયા હતા કે આ પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલી આપશે

બીજા પોસ્ટ ઓર્ડર ૩ શિ. ૨૦
 શિ. ૨૦
 શિ ૧૦
 —
 ૫૦

કુલે પોસ્ટ ઓર્ડર ૬ કુલે શિ. ૧૦૦) એકસો પૂરા છે.

આ સાથે શિ. ૫૦) અંકે સિલિંગ પચાસ પૂરા છે તે અમારા વતી બાપાની ગાદીએ ધરી વળતા અમારા નામની રસીદ મોકલશે. બીજી ખાસ લખનારું કે, અમારી દુકાનમાં આગ લાગેલ પછુ બાપાની કૃપાથી બચી ગયા છીએ.

બાપાએ રાતના ૧૧ વાગે સિપાઇને પ્રેરણા કરી કે “ જા આ મારા ગરીબ સેવકની હાલતી સજગી જશે માટે તેને ઉઠાડ” અને બાપાની કૃપાથી એકદમ બચી ગયા છીએ નહિતર સવારે બીજા માસવાનો વારો હતો પછુ બાપા ગરીબના બેસી છે. તેમણે અમારા ગરીબની લાજ રાખી છે. બાકી શિ. ૩૦૦ ની નુકસાનીથી બચી ગયા છીએ. જલારામ બાપા આ પ્રમાણે દરેકની લાજ રાખે અને કાયમને માટે શરીરે સાલ અને સુખે રોટલા આપે એજ જલારામ બાપા પાસે માગણી છે. (સમય પર લાજ રાખે) બાકી બાપાની કૃપાથી ખુશી આનંદમાં છીએ અને બાપા કાયમ માટે પ્રેરણા કરે અને ફૂલ નહિ ને ફૂલની પાંખડી કાયમ બાપાની ગાદીએ ધરાતી રહે એજ બાપા પાસે માગણી છે. તમારા લખાણ સુજબ મોઝાસાથી ફોદા મંગાવી લેશું.

જલારામ બાપાના સેવક જે તમોએ લખેલ કે પોપટ તોશી એન્ડ કું. તેની અમારી સામે જ દુકાન છે. અમોએ તેમને તમારા કાગળની વિગત જણાવી હતી. એજ અમારા સરખું દાખલા લખશે એજ. ફોદા યોડા મોકલશે.

લી. સેવક,
 હરિલાલ ત્રિલોચનના
 જે જલારામ વાંચને.

૬

શ્રી જલારામ બાપાની કૃપાથી મારી મનોવાંછના ફળી છે.

ઠા. મથુરાદાસ લાલપંચની કું.

વીસાવદરવાળા

ધીતા વેપારી અને કમીશન એજન્ટ

નં. ૨૪૪, ઠાણાદેવી રોડ,

મુંબઈ, તા. ૧-૭-૧૯૪૮

પૂજ્ય બાપાશ્રી,

માતા:સ્વમશ્રીય લકતરાજ શ્રી જલારામ બાપાની કૃપાથી મારી મનો-
વાંછના ફળી છે, મને નીચે દુકાન ભુક્ષેષરમાં નવું બાંધાયેલ મકાન જયહિન્દમાં
મળી ગયેલ છે. આજે માનતા પૂરી થાય છે અને બાપાની બાદીએ રૂપિયા
૩૫૧) પ્રભુસો એકાવન ધરી તેનું અનાજ લઈ અન્નક્ષેત્રમાં મોકલીશ તે
માનતા પ્રમાણે બાળે રાજકોટ સુરખી દેવચંદ હંસરાજને લખ્યું છે તે ત્યાં
આવી રૂપિયા બરી અનાજ લઈ આપશે તે ત્યાં અન્નક્ષેત્રમાં વાપરી નાખશે.
બાકી બાપની દયાથી આનંદમાં છીએ. આજબના હાગળનો જવાબ
નથી તો લખશે.

કામકાજ ફરમાવશે બાબુલાલને પ્રણામ.

એલ

હરિદાસ મથુરાદાસ

૭

બાપા કળિકાળમાં સાચેજ જાગતી જ્યોત છે.

લકતવર શ્રી સૌભાગ્યચંદલ.

જત શ્રી બાપાની દયાથી આપ આનંદ કુસળ હશે. બીજું એક
પૂજ્ય લકતાણી માય વરદથી શ્રી બાપાએ એમનું કાર્ય કરી આપ્યું નિ
અર્થે મુજ હાસ પાસે રૂ. ૧૫૫ નો મનિઓર્ડર કરાવ્યો છે. મનિઓર્ડર હું
તા. ૧૧ મીએ ફરીસે મજકુર માય વરદથી આ લેટ શ્રી બાપાને ચરણે

ધરજે. 'બાપા કળિકાળમાં સાચેજ જાગતી બોલત છે.' એમાં કશો સંદેહ નથી. બીજું પૂજ્ય શ્રી બાપા (શ્રી જલારામ બાપા)ના જીવન ચરિત્રની ચોપડી અને નીચેને સરનામે વી. પી. થી મોકલી આપવા કૃપા કરશેજી. સાથે શ્રી બાપાના ત્રણ ફોટાઓ પણ મોકલશેજી. માફ સરનામું નીચે મુજબ છે.

Minocher Ardoshir Desai

Desai Street,

NAVASARI.

આપનો સેવક,

મીનોચહેર અરદેસર દેસાઇ

તા. ૬.- પૂજ્ય શ્રી બાપાના ચરણોમાં મુજ દાસાનુદાસના અનંતકોટી સાદાંગ દંડવત નમસ્કારો.

૮

બાપાનો મહિમા કાગળમાં વર્ણવ્યો જાય તેમ નથી.

THE KAMPALA PETROL STATION Ltd.

P. O. Box No. 541.

KAMPALA.

શ્રી ૧૧

તા. ૧૭-૪-૪૬.

પૂજ્ય બાપા ગિરધરરામ હરિરામની સેવામાં જોગ, શ્રી વીરપુર.

કરખાલાથી લી. ઠક્કર ચત્રભુજ ચકુભાઈના જય જલારામ વાંચસો.

જત જલારામ બાપાની કૃપાથી તથા આપની કૃપાથી અમે બધા ખુશી આનંદમાં છીએ. જત આજરોજ ચેક ૧, રૂ. ૧૦૦)નો અંકે એકસોનો નેશનલ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા લી મુબઇ ઉપરનો આપના નામનો મોકલાવેલ તે સ્વીકારી જલારામ બાપુની ગાદીએ ધરશે. બાપાના પ્રતાપથી તથા આપના પ્રતાપથી અમે જે જે કામ કરીએ છીએ તેમાં સફળતા મેળવીએ છીએ. 'બાપાનો મહિમા કાગળથી વર્ણવો જાય તેમ નથી.' દરેક કામમાં બાપાનું નામ લઇને કરીએ તેમાં ફતેહ નીવડે છે તેટલી બાપાની અમિદ્રષ્ટિ અમારા ઉપર છે, જે પ્રભુ પાસે માગણી છે. બાપાની કૃપા અમારા ઉપર સદા હો તેવી પ્રભુ પાસે માગણી છે. અમારા વિ. વાઇ અમતલાલ

પણ આપના તરફ આવી ગયેલ છે. તે બે ત્રણ મહીના ખાસ ફરવા વાસ્તેજ આવેલ હતા હવે તે પાછા આવે છે તે જલારામ આપાની કૃપાથી તા. ૨૬-૪-૪૬ ના અહીં આવી જશે. મુશ્કેલી સૌભાગ્યચંદભાઈને મારા જાલ કદી જય જલારામ કહેશે. તેની સેવા આપાની ધણી છે રૂપિયા મળ્યેથી પહેંચ લખશે.

અમારા ઉપર જે આપની અમિદ્વિદિ છે તેવીજ કાયમ રહે તેવી અભુ પાસે મારી માગણી છે. કામકાજ ફરમાવશે. દુરત પહેંચ લખશે.

લી. આપનો સેવક,
ચત્રભુજ ચકુભાઈના
જય જલારામ પાંથશે.

—૦—

૯

ડોક્ટરો જેમાં ફેઇલ ગયા છે.....

શ્રી દારૂસલામ, તા. ૬-૮-૧૯૪૬.

પરમકૃપાળુ રધુકુલમણી શ્રી રામચંદ્રજીના બહાલા પરમ બકતરાજ પૂજ્ય જલારામ આપાના પવિત્ર ચરણ કમલમાં અમે સર્વ કુટુંબીજનોના સાદાગ દંડવત મણુમ હોજો.
શ્રી વીરપુષ્.

જલ નમ્ર વિનતિ સાથે જણાવવાનું કે, આ સાથે હુંડી રૂ. ૧૨૧૧ એકસો સવાસોળની ખીડી છે તે પૂજ્ય આપાની માદી પર ધરી, આ રકમ કુલ નહીં ને કુલની પાંખડી સમજ આ સેવકની એક નજવી સ્વીકારવા કૃપા કરશે.

હવે ઘોરો કુંઠ સાર આપાના પરચા મિથે જણાવું છું તે નીચે મુજબ છે:
હું આજથી બાર માસ પહેલાં અમારા પૂજ્ય બહેનને ત્યાં સ્વિચારને દિવસે બેસવા ગયો હતો, તે વખતે મારા બનેલી શ્રીમાન દેવરામભાઈએ જલારામ આપાની છુટ વાંચવા માટે આપી. તે વાંચી મને આપા ઉપર અદ્વા થઇ અને આપાની દયાથી તે શ્રદ્ધા દિવસે દિવસે વધતી ગઇ જેના બળે મેં કેટલીક વખત જ્ઞાનતા કરી હશે તે બાજબર જ્ઞાનતા ફળી છે. અને આપાનો પરચો બહુજ જોયો છે. આપા અત્યારે મને હાજરાહજુર છે. કેટલી વખતે 'ડોક્ટરો જેમાં ફેઇલ ગયા છે. ત્યારે આપાના ચાર કલાકના બજનથી તે આરામ થયાના અમરકાર નજર આગળ જોયા છે. આપા માટે

તેટલી થાકી રાખીયે તેટલી ઓછી છે.' આવા કેટલાક આપાના પરચા લેયા પછી અમારા ઘરમાં બધાને આપા ઉપર થાકી બેસી ગઈ છે !' આપાની અમારા ઉપર જે દયા થઈ છે, તેની પત્ર ઉપર અમંશા લખીયે તેટલી ઓછી ગણાય.

ખીજું આપાનો એક ફોટો જો તમારી પાસે હોય તો વળતી પોસ્ટમાં જરૂર મોકલશો. ખુકમાંથી મેં એક ફોટો કાઢી પૂજામાં રાખેલો છે. અને ખીજો હરિરામ આપા સાથે જે આપાનો ફોટો છે તે પણ મેં અત્રેથી મેળવ્યો છે. પણ જો આપાનો મોટો ફોટો હોય તો તે અને આપાના પરચાની નવી આવૃત્તિની ખુક નીકળી હોય તો તે જરૂર મોકલશો. અમારી વિનંતિ છે.

આપાની ગાદીએ અમારા સર્વના દંડવત્ત પ્રણામ હોજો. શ્રીમાન આપા ગિરધરરામ આપા તથા જયગુણરામ આપાને તથા શ્રીમાન આપાને તથા શ્રીમાન મંગળજીભાઈને અમારા સર્વના પ્રણામ પાઠવશોજી. વિશેષમાં ત્યાં જગ્યામાં બ્યવસ્થા કેવી રીતે ચાલે છે, આવક કેમ છે, તે જો હરકત ન હોય તો જણાવવા કૃપા કરશો અને દેવદર્શનમાં યાદ કરશો. વળતી હુંડીની પહોંચ લખશો.

લી. આપનો દાસોનો દાસ
ત્રીભોવનદાસ પુરુષોત્તમ કારિયાના
દંડવત્ત પ્રણામ વાંચશોજી,

તા. ક. માર્ચ સરનામું :

ટી. પી. કારીયા

પોસ્ટ બોક્સ નં. ૩૧૦

દારિયાસામ (ઇસ્ટ આફ્રિકા)

કહેવાતો મુધારો આપણે ટોંગી કેમ બન્યું તે જાણે છે. મનમાં જ્યારે એક વાત ડોણ ત્યારે મોટેથી તે બીજી વાત દરવાને શિખવે છે. અને સબળા, અદબ અને કોઈ વખત કેળવણી એવા નામો આપવામાં આવે છે. જે આવો " મુધરેનો " જમાનો આવીજ જનની અદબ અને સબળા શિખવતો ડોણ અને કેળવણી આપનો હોય તો આવી અદબ, સબળા અને કેળવણીથી બેનરસીય રહેવું બહેનર છે.

દીનશાહજી મોરારજી પાંડવાલા
ટોંમકોંગ.

૧૦

મારે ત્યાં પુત્ર કેમ નહિ ?
માનતા કરી અને પુત્ર જન્મ્યો.

MANILAL ANANDJI,
87, Laxmidas Khimji Market,
3rd Lane, BOMBAY 2
TEL. 3-૨-૧૬૫૦

પૂન્ય બાપા ગિરધરરામજી હરિરામજી વીરપુર.

મેસર્સ ડી. આર્જુનજી કું. તરફથી રૂા. ૧૦૧-૦-૦ એકસો એક બાપાની ગાદીએ ધરવા માટે મને આપવામાં આવેલ છે જે આજે પોરબંદર બોર્ડરે અત્યાદે બંધ થઈ છે પછીના બિ દિવસ બંધ છે તે અર્થે જો હું પુત્રવાળું 'માતુ' ચાલતું હોય તો રૂા. ૧૦૧ ની હુંડી મારા ઉપર કરી દેશો. અને હુંડી ન કરવી હોય તો લખશો તો મનિઓડરથી ચોકલી આપીશ.

ડી. આર્જુનજી કું. ના ગોડાઉનની ખદખદ ચાલતી હતી ખદલો ફોટે ચક્રો તે અરસામાં બાપાના જીવનઅસ્તિત્વ પુરતક જે મારી પાસે હતું તે ડી. આર્જુનજીવાળા ધારશી કોઈ વાંચવા માંગ્યું વાંચ્યા પછી અદા બેઠી અને ગોડાઉનવાળો બધો પોતાની તરફેણમાં આવે તો રૂા. ૧૦૧ બાપાની ગાદીએ ધરવાની માનતા કરી તે કળા અને રૂા. ૧૦૧ મને ચોકલી આપવાની સંજના સહીત ચોકલા આજે આપી ગયા.

મારે ત્યાં બાપાની કૃપાથી જન્મ પછીનાં ૧૬ મે વર્ષે આ વર્ષના કારતક માસમાં છોકરો જન્મ્યો છે. આ અગાડી કંઈ સંતાન હતું નહીં. ઉલ્લા ત્રણ વર્ષથી બાપામાં અદા બેઠી અને કેટલીક સુસ્તીજતામાંથી જિગર્યો. હું વીરપુર એક વખત આવેલો તે વખત માનતા જિતારવા. તે વખતે બાપા પાસે માંગણી કરી કે મારે ત્યાં પુત્ર કેમ નહીં ? મારે ત્યાં પુત્ર આવતરે તો પુત્રને લઈ હું તમારી ગાદીએ પથે લગાડું અને તમારજી વિધી ગિરધરબાપાના હસ્તે કરાવીશ. ત્યાર પછી થોડા મહીને મારે ઘેરથી અને મારાં માતૃશ્રી વીરપુર આજ્યાં (સં. ૨૦૦૫ ના મહા માસમાં) અને તેમણે પણ આવીજ બાપા

પાસે માંગણી કરી. કલ્પનામાં પણ નહીં ઊતરે તેણે પરિણામ આવ્યું. ત્યાં કંઈ આશા રાખવા જેણું ન હતું ત્યાં તાત્કાલીક પરિણામ લેણું. ખરેખર બાપાની મારા ઉપર અજળ રહેમ થઈ અને પુત્ર રત્નની ભેટ કરી. હું રહું છું તે મહાનમાં પણ બાપા પ્રત્યે અજળ શ્રદ્ધા ભેટી અને અવારનવાર બાપાના ગુણગાન થયા કરે છે બાપાની કૃપાનું આ કૃણ જાણી અત્યાદે છોકરાને બધા 'ભગત' કહીને બોલાવે છે છોકરાંઓ 'જલારામ બાપા' કહીને બોલાવે છે.

છોકરા ૩૩ માસ પુરા કરી ૪ થા માસમાં પસાર થાય છે. નામવિધી માટે વીરપુર આવણું છે બનતા સુધી વેશાળ માસમાં આવશું તે અગાઉ દપાલથી ખબર આવશું.

લી. મેવડ,
મણીલાલ આણંદજીના
જય જલારામ વાંચશો.

૧૧

‘મેં માનતા લીધી અને બાપાએ ચંદુને સાંજે કર્યો.’

આજથી દસ માસ પહેલાંની વાત છે. મારો છોકરો નામે ચંદુલાલ અમારા ગ્રામ છોકરાંમાં સૌથી મોટો છે. તેની ઉંમર સાત વર્ષની છે. એ વખતે રાતના મધ્યે, ઘરનાં તેમજ મારા બાપાઓ તેમજ ઘરના દામધપેથી આવી, જમી અને આનંદથી ૬ થી ૧૧૧ વાગ્યા સુધી આડીઅવળી વાતો કરતાં બેઠાં હતા. મોટા અગ્યાદે અમે બધા ધુટા પડ્યા. ત્યારબાદ અમે પચાવી કી આદા અવળા સૂઈ ગયેલાં છોકરાંઓને ઠેકાળે ચૂમાડ્યા.

પચાવીમાં પડ્યા પડ્યા પૂં ‘વંદે’ નામનું છાપું વાંચતો હતો. બરાબર બારના ટોકોરા થયા ત્યાં તે એકાએક મારા મોટા છોકરા ચંદુને ઉંઘમાં ઊતરી થઈ, તરતજ હું ઉભા થયા અને મારી પત્નિને જમાડી અને વાત કરી કે, ‘ચંદુને પચાવીમાં એકદમ ઊતરી થઈ છે.’ તે તરતજ તેને તેડીને બાળમાં ઘૂંઈ મયાં.’ ત્યાં ગયા બાદ બીજી ઊતરી થઈ અને, ખરેખર પણ બેઠો અમે બંને પડખે ડાબા હતા, કુદરતી છોકરાની આંખની ડાડીમાં ફેરફાર થઈ શકે અને મોઢું વાંકું થઈ મધુ દોય તેણું અને ત્રાગ્યું. હું ગભરાયો. જલદી બારણું ખોલીને મારા મોટાબાઈ નામે શપથ જો મારી ઉપર ચોપે

માળે રહે છે તેમને જાગાડયા. તે તરત જ નીચે આળ્યા અને ચંદુને તરતજ ડોક્ટર પાસે તેડી જવાની સલાહ આપી. અમે તરત જ ડોક્ટરને જેમ તેમ લિપાડીને, ભુલેશ્વ કબુતરખાના પાસે સતતા એક ડોક્ટર લેતું નામ ડગલી ડોક્ટર તરીકે લાવ્યો છે, તેને ખતાવવા લાઇ ગયા. ત્યાં ડોક્ટર માળ્યા નહિ. કમ્પાઉડરને અમે વાત કરી. કમ્પાઉડરે પણ ક્વિયિતિ લેઇને ડોક્ટરને ઘેર ટેલીફોન કર્યો. ત્યાંથી તેને જવાબ મળ્યો કે, 'ફલાણી દવા આપો.' દવા લઇ અમે ઘેર આવી. ત્યારબાદ દવા પાઇ અને અર્ધા કલાકે ચંદુ ભર ઉઘમાં સૂતો.. ત્યારપછી મારા ભાઈ પણ પોતાને ઘેર સૂવા ગયા. પણ લગભગ એકથી દોઢ વાગ્યે ફરી તેની તેજ હાલત. ઊઝટી અને ખાડા શરૂ થયા. આંખ પણ ઠેકાણે મળે નહિ. તેમાં ઓળમાં પૂરું મારો પગ પાકેલો, હું પગ દુખે એટલે ચાલી પણ શકું નહિ, હવે આ સમયે મારે કોને બોલાવવા ? મેં તરત જ પ્રાથમિક પેટાબો અને ચંદુના પેટ ઉપર શેક કરવો શરૂ કર્યો.

પણ દરદે એકદમ જોર કરવા માંડ્યું. ફરી ખારણું ઉઘાડી બાકીમાંથી બે-પાંચ જણને બોલાવ્યા મારા ભાઇને જાગાડયા. તેમની જોડે મારી ભાભી વગેરે આવી તો વખતે ત્યાંનું વાતાવરણ એવું ખરાબ હતું. પણ હવે શું કર્યું તેની કાંઈ સમજ પડતી ન હતી. દરેક પ્રયત્નો થાકુ હોવા છતાં ઊઝટી ખાડામાંથી આંચકી શરૂ થઇ ગઇ. હું પણ ગભરાયો ચંદુની આંખોની ધાક ઉપર ચડી ગઈ અને સામે સફેદ કોઠા જેવી આંખો દેખાઇ અને આ દ્રશ્ય મારાથી ભેળાયું નહિ હું એકદમ કોથવાઇ ગયો. મારી પાંખોએ મને કંઈ કે રહો નહિ 'જલા બાપા'ને યાદ કરે, તેને જોળે નાખી દો. તે બે કદે તે ખરું. મેં મારા ઘરમાં પૂજ્ય બાપાનો ફોટો હતો તે નીચે ઉતારી દીધો કર્યો અને માનતા લીધી કે, 'બાપા ! અત્યારે મારા દીકરાનું નાવ ભરદરીએ વ'ટાળે થઇયું છે, માટે તેના હાંકનાર તરીકે તે તમોને સોંપું' હું, અને તે સહીસહામત 'કાંઠે આવશે તો મારી શક્તિ પ્રમાણે તમારી પીરપુરની જગ્યામાં અને લાંઠારમાં અમુક બે મણ બાળકો અગર ઘડે' આપીશ, અને ડોક્ટરને તમારી માદીએ પગે લગાડી જઇશ. તેમજ એક પાસાણ સંતાહ મારે ઘેર કરીશ, ત્યારબાદ ઘડે અને દુધ, ઘી, ખાઇશ ત્યાં સુધી હું આ ત્રણ વસ્તુ નહિ ખાઉં' આમ માનતા કરી. માળાના ચોદ જણા રાતના ક્યા ડોક્ટરને બોલાવવા તે માટે ગોતતા ફરતા ફરતા, બે જણા ત્રિ-સેસ સ્પ્રિટથી એક ડોક્ટરને લાવ્યા અને બીજા બે જણ ભુલેશ્વરમાંથી ડોક્ટર ડગલીને લાવ્યા અને જાને લેગા થયા તે વખતે અડી વાગ્યા હશે. તે જાને આવી બાદ જાનેએ સંપીને ઇન્જેક્શન આપ્યું. તે વખતે પણ આંચકી પૂરજોશમાં થાકુ હતી ઇન્જેક્શન આપ્યા બાદ લગભગ અર્ધા કલાકે ડોક્ટરે આંખ, ઉઘાડી અને મને "કાકા" કહીને

બાલાગ્યો અને ઉંઘમાં પડ્યો. ફરી સવારે દસ વાગે તે ઉઠ્યો. પછી તેને કોઈ બ્યાધિ હતી નહિ.

તેની માનતા ઉતારવા અમે વીરપુર આવ્યા તેમજ સપ્તાહ પછુ કરી લીધી છે, આ ઉપરથી બાપાએ તે દિવસે મારી લાજ આપણે રાખી છે. જેથી હું બાપાનો સેવક મારી છંદગી મુખી રહીશ અને પૂજશ.

પૂજ્ય બાપાશ્રીના આવા પરચા તો મને ચારથી પાંચ વખત ખરેખરી રીતે મળ્યા છે. આવો જ પરચો એક મારા મિત્ર કંડોલીયા પ્રાણજનો કિસ્સો અગાઉ 'લોહાણા હિતેન્દુ' માં આવી ગયો છે. હાલ તેને બીજો પરચો પણ મળ્યો છે.

જગજીવન આણુંદજી મેવાવાળા
બૂલેશ્વર, મુંબઈ.

તા. ૯-૧-૫૦

૧૨

મારા વહાલા જલારામ બાપા મારું
સંકટ કાપી સદાયતા કરે છે.

શાહ રાયચંદ આણુંદજી,
મરચન્ડ એન્ડ કમીશન એજન્ટ
વેરાવળ બંદર

તા. ૨૭-૧૨-૫૦

શ્રીમુત પરમ પૂજ્ય ભકતરાજ બાપા, ગિરધરરામ હરિરામ બાપાની
પવિત્ર સેવામાં.

તથાતથી લી. ઠા. રૂમનાથ ત્રવજના જય જલારામ વાંચ્યો. જાત પૂજ્ય જલારામ બાપા આ કળિયુગના જમાનામાં સાક્ષાત દેવ છે. જેની અમારા કુટુંબ ઉપર મદાન દયા છે તેની કૃપાથી અમે ધણા કુરાળ છીએ. બ્યારે બ્યારે સંકટ પડે છે ત્યારે હું પૂજ્ય બાપાને યાદ કરું છું અને મારા વહાલા જલારામ બાપા મારું સંકટ કાપી સદાયતા કરે છે, તેને મારે માટે તરફી લેવી પડે છે તે માટે પૂજ્ય જલારામ બાપા પામે શામા માગું છું.

મેં એક વેપાર કરેલ, તેમાં નુકસાની હતી હતી, બાપાને યાદ કરતાં જ બાપાએ નુકસાનીમાંથી બચાવી લીધા તે બદલ એક એક રૂ. ૧૦૫ એકમે.

પાંચનો એસ. ૧૧૩૭૮૮૩ થી બેંક ઓફ ઇન્ડિયાનો રાજકોટનો મોકલ્યો છે તે સંભાળી લઈ રવીકારી અનફોનમાં વાપર્યો. પહેલું તુરત લખ્યો.

મને પોતાને વધુ વરસ પહેલાં ખિમારી હતી. એટલે જ્યાં મારી છંદગીનો ભરોનો ન હતો તે પૂજ્ય જીવનશાસ્ત્ર આપાની કૃપાથી તથા તેના ઉપર થઈથી આરામ થયો છે.

પૂજ્ય આપાના તે પરચાથી મારું દિલ ખાપા પ્રત્યે અહંતક શ્રદ્ધામય બન્યું.

ગયા માસમાં લાઇ વીઠલદાસની વહુને જીનાગઢ ટોકેટર પાસે તથા જીનાગઢ છંદગી ટોકેટર પાસે સારવાર કરાવતા ટી. બી. થઈ જવાના રિપોર્ટો મળ્યા. તે પછી લાઇ વીઠલદાસ તથા વહુ પૂજ્ય આપાના દર્શનાર્થે બીરપુર આવ્યા ત્યારબાદ વહુને પૂર્ણ અર્ધા બંધાણી અત્યારે દવા હોઈ દીધી છે. અને પૂજ્ય જીવનશાસ્ત્ર આપાના નામની દવા રાફ કરેલ છે, આપા કાં આરામ કરે નહિતર દવા શું કરવાની છે તેવી પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી હક લીધી છે, આપાની દવાથી વજનર છે અને પૂર્ણ ચિદાસ છે કે, આપા તેના ટોકેટર થયા છે અને મેં તે બાબતની માનતા લીધી છે જેથી ટોકેટર પાસે સારવાર કરાવતાં મન માને એમ નથી એટલે અમે કુટુંબ સહિત આવી મનની ખાશ્યા પૂરી કરી જશું. તમે અમારા વતી પૂજ્ય જીવનશાસ્ત્ર આપા પાસે વિનંતિ કરશો કે વીઠલદાસલાઇની વહુને વેગાસર આરામ થઈ જાય. વહુને આરામ થયા પછી પૂજ્ય આપાના પરચામાં આ પરચો છપાવવા મહેરબાની કરશો. આવી રીતે આપાને વારંવાર તરફી આપું છું તે માટે પૂજ્ય આપા પાસે હું ક્ષમા માશું છું. આ પત્ર સૌભાગ્યશાળીને વંચાવશો તથા આપા જયજીવનશાસ્ત્ર આપા, વગેરે જે કોઈ સંભાળે તેને મારા જય જીવનશાસ્ત્ર કહેશો.

એકની પહેલું તથા પત્ર તુરત લખશો.

લી ઠા. રૂમનાથ લવજી ખીરધારવાળાના
જય જીવનશાસ્ત્ર વાંચશો.

૧૩

મારો પુત્ર ખોવાઈ ગયો હતો.

જય જલારામ બાપા

કાનછ કાળા સોલંકી,

પો. બો. ૧૩૧૫,

કચ્છાલા, તા. ૧-૮-૫૧

પૂ. લકતશિરોમણી, શ્રી ગિરધરરામજી બાપાની સેવામાં શ્રી વીરપુર.

સવિનય લખવાનું કે, આજરોજ આ કામળ જોડે રૂપિયા ૧૦૧-૨-૦ ની નોટો બીટલ તેને સંભાળી લેરોજી. અને વળતા પહેંચ લખવા મે. કરો.

મારો પુત્ર આર વરસનો ખોવાઈ ગયો હતો, અને જોડે તેા મારે જલારામ બાપાની જગ્યામાં રૂપિયા મોકલવા એવી મેં માનતા કરેલ જે જાડી ગયો છે અને પૂજ્ય બાપાએ મારા ઉપર દયા કરી છે અને માનતા ફળી છે, જે, માનતાના રૂપિયા આ કામળ માથે મોકલાવેલ છે તેા તે રૂપિયા બાપાની માદીએ અમારા વતી ધરો અને ત્યાર પછી આપને યોગ્ય લાગે તે જગ્યાએ ઉપયોગ કરો.

અમારા વતી બાપાને પગે લાગરો અને તેમના આશિર્વાદ સાથે પત્રનો જવાબ લખરો.

જી. કાનછ કાળા સોલંકી

દા રમેશના જયહિંદ વાંચરો.

પુત્રની એક ચિત્રથી બદગી કરવા માટે રોજ ખાસ યોગે વખત જો કામને માટે મેકવાનું નહિ બનતું હોય તેા માદીમાં, દ્રામમાં, દ્રેનમાં જેવા હોખિ અથવા ચાવના હોષ્ટિએ ત્યાં બદગી કરવાની ટેવ આગતે આરતે પાડતા રહેતુ જેટલા પ્રમાણમાં અને જેવા છમરથી આ કામ કરતુ તેટલા પ્રમાણમાં તેનું પરિભ્રામ આપજીને આર્પાઆપ દેખાવો.

- દીનશાહજી મોરારજી પાડવાલા
હાંગકાંગ.

૧૪

જે ડોક્ટરોએ ન કયું તે બાપાની આસ્થાએ કામ કયું,

શ્રી ગિરધરરામ બાપા,

હકીરાથી લી, મનુના જય જલારામ.

જાત આ સાથે શિલિંગ રૂપ તા પોસ્ટલ ચોર્ડર મોકલ્યા છે જે બાપાની ગાદીએ ધરશે.

જે શિલિંગ મેં મોકલ્યા છે.

મારા ઘેરથી બહુજ બિમાર હતી. હવાઓ થણ થણી કરી પણ કંઈ ઉપાય કામ ન લાગ્યો. મને બાપાની આસ્થા પહેલેથી જ છે. મેં બાપાની માનતા કરી ફક્ત આર દિવસની અંદર જે ડોક્ટરોએ ન કયું તે બાપાની આસ્થાએ કામ કયું આત્મારેમારે ઘેરથી કોઈપણ ભાતની બિમાર છે નહિ.

એલ, મનુ મહેતાના

જય જલારામ

૧૫

બાપાની અથાગ શક્તિની તારીફ થઈ શકે તેમ નથી

આર જે. રાજા,

ગામ-કાંમપીયા મોટો

કેનીયા ઇસ્ટ આફ્રિકા,

તા. ૧૮-૯-૫૨, રુકવાર.

પરમ પૂજ્ય માનનિય શ્રી ભકતશ્રી ગિરધરજીવભાઈની સેવામાં.

જોગ, શ્રી વીરપુર

ખાંભીયામોટાથી લખીતંગ સેવક રમણીકલાલ જીવનલાલ રાજના વંદન સ્વીકારશે. જાત લખવાનું કે મનકુર ખનસાથે પોસ્ટ ચોર્ડર શિલિંગ રૂપના

મોકલાવેલ છે તે મળેથી વળતી પહોંચ લખસો. મેં થોડા રોજ અગાઉ પૂજ્ય જલારામજીની માનતા માનેલ હતી. અને પૂજ્ય બાપાની કૃપાથી મારું હાથ પુરતજ સફળ થયું આ મારા અનુભવની વાત છે. બાપાની અથાગ શક્તિની તારીફ થઈ શકે તેમ નથી. પૂજ્ય જલારામ બાપાનું જીવનચરિત્રનું પુસ્તક હરહંમેશ વાંચીએ છીએ. અને બાપાનું સ્મરણ કરીએ છીએ. પૂજ્ય જલારામ બાપાનું પુસ્તક આખા ઘરે આફ્રિકામાં ઘેર ઘેર વસી રહ્યું છે તે જોતાં બાપાના પરચા બધા તાત્કાલિક નીવડે છે. એજ તમે સૌને અમારા કુટુંબીજનોના હજારો વંદન પાઠવીએ છીએ.

એજ, લી. આપનો દાસ.
રમણીકલાલના પાપલાગળ

૧૬

ડોક્ટરોની દવાઓથી પણ ન મટ્યા તે ખાલી
તમારી આસ્તા રાખવાથી મટી ગયા છે.

જયેન્દ્ર નેત્રથંદ સાવડીઆ
પી. ઓ. બોક્સ નં. ૭૧૩
મોખાસા,
તારીખ ૩-૧૦-૫૧

પૂજ્ય સૌભાગ્યથંદભાઈ.

આ સાથે જલારામ બાપાની માનતાનાં માનેલા શ્રી. ૧૦ બીકું ધું જે મળે પહોંચ લખસો.

પૂજ્ય બાપાને મારી આટલી જ પ્રાર્થના.

હે સૌનું કૃપાળુ હરનાર ! હે મંજળકારી ! હે શાંતિદાતા ! હે આનંદ સ્વરૂપ ! પૂજ્ય જલારામ, આજે આપની કૃપાથી મારા આંગળા જે મટી-નાઓ થયા નોંતા મટતા અને આંગળામાંથી પાણી જરી રાખતું હતું. ડોક્ટરોની દવાઓથી પણ ન મટ્યા તે ખાલી તમારી ઉપર આસ્તા રાખવાથી મટી ગયા છે. તમારી કૃપાથીજ મારા આંગળા માલ થઈ ગયા છે. અને તમારી કૃપાથીજ હ આજે આપનો ઉપકાર મારી રાકું ધું અને એ રોગમાંથી મુક્ત થવો હું.

એક દીટોડી પોતાની આંચ વડે અમુદ ઉલેચી નાખવા ઇચ્છે છે એ કેમ બની શકે જો કે એ અશક્ય છે, તો પણ તમારી દયામાં એવું છે કે, ન બની શકે તેવું હોય તો પણ બની જાય છે, તમારા નામમાં કાંઈક એવો અગત્યાર હોય કે, તેના પ્રભાવથી જો મુશ્કેલ હોય તે પણ અહલું થાય છે, તમને વચમાં શખવાથી જો અધુરું હોય છે તે પણ પૂરું થઈ જાય છે, અને આપ એવા કૃપાળુ છો કે જ્યાં સીધી રીતે તમારો કંઈ પણ સંબંધ ન હોય ત્યાં પણ આપ છો છો આપને મારા હૃદય વખત નમસ્કાર હો. આજે તો હું શુદ્ધ અંતરથી, ઉમંગથી અને આસ્થિક બળથી સૌતું કલ્યાણ ઇચ્છવાની પ્રાર્થના કરી શકું એવી મારી ઉપર કૃપા કર, જય જલારામ કી.

લી. જયેન્દ્ર

પ્રાર્થનાનું મહત્વ

ડા. એલેક્સી કેરેલ જેના નોબલ પારિતોષિકવિજેતા વિજ્ઞાનીએ સંશોધન પછી પ્રાર્થનાની અગત્ય સ્વીકારી ને છઠ્ઠોએ પોતાનો અભિપ્રાય જાહેર કર્યો એટલું જ નહીં પરંતુ લૂર્ડ (Lourdes)ના ફર્ડિનાના સમાગમ પછી તેને પોતે વિધાન કર્યું કે રોમની ઇસ્વી કક્ષાએ પહોંચેયો દર્દી, ડાક્ટરોએ જોને માટે આરા છોડી દીધી હોય તે પણ જો સાચા મનહૃદયથી પ્રાર્થના કરે તો એ સાજો થાય છે ને લૂર્ડના ઇતિહાસના મ્હત્તરે એના બરપૂર કિસ્સાઓ નોંધાયેલા પડ્યા છે. એ તો એટલે સુધી કહે છે કે દર્દી પોતે જો તદ્દન અશક્ત હોત ને પોતે પ્રાર્થના ન કરી શકે તો તેને અદલે તેના કોઈ આત્મજન પ્રાર્થના કરે તો તેની ગુભ અસર દર્દીને ચોક્કસ મળે છે. આમ થકિલા માનવીના મન અને શરીર બન્નેને પ્રાર્થનાથી પ્રભાવની તાજગી મળે છે.

૧૭

ડોક્ટર પણ ગમ ખાઈ ગયો.

“કું”

: જય જલારામ ;

કિશુમ્, તા ૩-૧૧-૫૧

ખાપા ત્રિશ્વરરામજી હરિરામજીની સેવામાં, જોગ શ્રી વીરપુર.

જત કિશુમ્થી લી શાંતિજાત મકનજીના જય જલારામ વાંચસોજી. વિનંતિ ગાય લખનાતું કે તમેને આજયેજ મનીઓડર શિ ૨૦૦ તું કયું છે તો તે મળેથી અમોને પહોંચ લખસો. આ સિલિંગ ત્યાં ખાપાની ગાદીએ પધરાવશે. અન્નક્ષેત્રમાં વાપરશે, આ સિલિંગની માનતા મારા નાના ભાઈ નરેન્દ્રભદ્રાએ બેઠે વોટર થયા હતા અને સિલિંગ ખાપાને માન્યા હતા કે જો પુત્ર આરામ થઈ જાય તો હું દુધના અગડ રાખીશ અને શિ ૨૦૦ ખાપાને મોકલાવીશ આ માનતા ક્યાં પછી લગભગ ૨ કલાકે પુત્રજ પેમાળ મુધરી ગયો, અને તેણે પણ પ્રાર્થના કરી હતી કે જલદી આરામ થઈ જાય તો સાફ તો જતાખાપાએ મારી પ્રાર્થના પુરતજ ક્યાકારી હતી અને તમેને સિલિંગ મોકલ્યા પછી દુધની અગડ છુટશે, બીજું તમારું રજાડડ પોસ્ટ મળી ગયું છે બુક વાચું છું બહુજ સરસ છે, વાચવા કંઈએ ત્યારે મૂકનાતું મન પણ થતું નથી. બીજું ખાપાને ફોટો મોટો હોય તો અમોને ભે થી ત્રણ મોકલાવસો. બાકી ખાપાના પરચા તો ખરેખર આશ્ચર્ય છે તાજે બનવાન અને માનતા માની કે તાજે દાનમાં કયું બીજું વળતો કામજી પુરત લખસો. ખાપાની ગાદીએ સિલિંગ મૂકી અમારી આખરી સંભાળતો જસ જોજ જતાખાપાની મહેરબાની છે ત્યાં ગુપી વાંધો નથી,

લી શાંતિજાતના મજામ.

૧૮

બાપાને યાદ કર્યા ને લકવો મટી ગયો.

સ્નેહી સૌભાગ્યચંદલાઇ,

ચિનંતી સાથ લખવાનું કે નીચે મુજબ હમણાં અહીં બાપાનો પરચો ને બાઇને મળ્યો છે તેણે પોતે ને કહ્યું તે વિગત નીચે મુજબ છે.

આ પરચાની વિગત એ બાઇએ પોતે કહેલ તે મુજબ આપને લખું છું.

પરચો મેળવતાર બાઇનું નામ ગણેશભાઈ વાઘજીભાઈ પટેલ. દેશમાં ગામ હોમોઇ, તાલુકો પેટલાદ, ઉંમર વર્ષ ૪૫ એમણે નીચે મુજબ વાત કરી છે.

સંવત ૨૦૦૭ ના આસો સુદી ૮ ને સોમવાર તા. ૮-૧૦-૫૧ ના રોજ દિવસના મધ્ય વાગ્યે અહીં આક્રિંકામાં મુગાન્ડા હીરૂંકિટમાં તડિયા સીલ ઉપર બે બાઇઓ સાથે ત્રણ કૂટને અંતરે ઊભા ઊભા વાતો કરતાં હતાં. તેમાં મને અચાનક શરીરને આંચકો આવ્યો અને ચક્કર આવતાં હું નીચે પડી ગયો તથા પરસેવો આવવો શરૂ થયો.

કેસેકે મિનિટ બાદ ઊભો થવા પ્રયત્ન કરતાં હાળી બાલુતા હાથ તથા પગ અશક્ત લાગતાં ઊભો થઇ શક્યો નહીં. ને બાઇઓ સાથે વાતો કરતો હતો તે બાઇઓ મને ઉચ્ચાને મારા ચોરડામાં લઇ ગયા. લકવો થઈ ગયો છે તેમ નક્કી થયું.

બીજે દિવસે સવારે નારંગલે હોરિપટલ (મેંગો) માં મને ઉચ્ચાને લઇ ગયા બાદ, હાળી આંખ પજી કામ કરતી ન હતી.

ટોક્ટરે દવા શરૂ કરતાં પહેલાં જણાવ્યું કે, આ લકવાની જિમ્મારીના સાતેક દર્દીઓ હોરિપટલમાં અગાઉ આવેલા પજી કામને આરામ થતો નથી. આ જિમ્મારી બહુજ ખરાબ છે છતાં તેમણે ઇએકરોને મારવા શરૂ કર્યા ને હું હોરિપટલમાં રહ્યો પજી જિમ્મારીમાં કાંઈ ફેર જણાતો ન હતો.

થોડે દિવસે એટલે તા. ૧૩-૧૦-૫૧ ના સાંજના આર વાગે અચાનક બાપા યાદ આવ્યા અને જલારામ બાપા યાદ આવતાં મેં બાપા કરી કે

હું તમોને શિલિંગ ૧૧ ગાદીએ ધરીશ, એટલું નક્કી કરીને સાંજના સૂઈ ગયો.

સવારના જાઠરો ત્યારે હાથ તથા પગ બંને સારી રીતે ફરવા માંડ્યા તથા આંખે પણ આરામ લેવું જણાયું એ બધું બાપાની કૃપાથી બન્યું. હું લકવામાંથી પંદર દિવસે બાપાની કૃપાથી બચી ગયો છું. ટાટ્ટરે પણ કહ્યું કે, 'આ હોસ્પિટલમાં આવા સાત દર્દીઓ આવી ગયા પણ કોઈને આરામ થયો નથી. પણ તું જ આ પહેલો આરામ મેળવીને ઘેર જાય છે.

ત્યાર બાદ દશ દિવસે સાંજના હું સૂઈ ગયો હતો ને રાતના ત્રણ વાગે જાગ્યો તો જમણી આંખ કામ કરતી અટકી પડી. ફરી બાપાને યાદ કરી તેની સ્તુતિ કરી. શિલિંગ ૧૧ ની બીજી માનતા કરી. પરિણામે તે જમણી આંખને પણ હવે આરામ છે.

મને બાપા ઉપર પુરી આસ્થા છે અને બીજાકુલ આરામ થઈ જશે એવી બાપા પ્રત્યે મને ખાતરી થઈ ગઈ છે.

ત્યાર બાદ તેમણે પોતે બનાવેલા બાપાના એ લખેલો તેમણે મારી દુકાને એસીને ગાયાં કે જે સાંજની અમો દુકાનમાં ચાર-પાંચ જણાં એકાં હતાં તે સૌને બાપાએ લજ્જનની ધુનથી સ્નેહભીના કર્યા.

આ ઉપરની વિગત ગણેશભાઈએ પોતે જ લખાવેલ છે. તેમની સાથે તેમના મિત્ર હડમાનભાઈ પણ સાથે હતા તેમણે આ બધું નજરે લેયેલ છે.

હા સેવક

કાબાલાલ બીમજી પોપટ

ડે. પોપટલાલ જોશી એન્ડ કું.

પોસ્ટ બોક્સ ૬૪૫

કંપાલા. (યુગાન્ડા, ઇ. આ.)

તા. ૨૬-૧૧-૫૧

૧૯

મનોવાંછના ફળીભૂત થઇ છે.

હીરાલાલ એમ. પંચોલી,
પે. બા. નંબર ૮૧૧,
કંપાસા : યુગાન્ડા.
તા. ૧૦-૧-૧૯૫૨

શ્રી ગિરધરામ હરિરામની પવિત્ર સેવામાં.

જોગ કંપાસાથી લી. હીરાલાલના હંડવત પ્રવાસ.

પૂજ્ય જલારામ બાપાની કૃપાથી મારી પત્નિની મનોવાંછના ફળીભૂત થઇ છે મને ખાંસી તેમજ આસ રૂંધાઇ જવાનું મોટું દુઃખ હતું મારી પત્નિએ અદ્ધા રાખી હતી કે, જલારામ બાપા એ દુઃખ દૂર કરશે. આનો પ્રભાવ થોડા જ દિવસમાં જણાઇ આવ્યો, મને ધીમે ધીમે આરામ થતો ગયો અને હાલમાં ઘણોજ આરામ છે આ સાથે હું તમને જા. ૮૬ નો નેશનલ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા લીમીટેડ બોમ્બેનો ચેક : ચેક નંબર બી-૫૦૫૩૭૮૧૩: બાપાની ગાદીએ મોકલાવું છું તે સ્વીકારીશ. આ ચેક અને કાગળ મળે કે તરત કામગીરી જવાબ આપશો કારણ કે, મારી પત્નિએ સોપારીની અટક રાખી ॥

લી હીરાલાલ એમ. પંચોલીના
જય જલારામ.

અનુભવથી મેળવેલી અને કોઈ જરૂરી એટલે
કે બરાબર પચાવેલી હોય તેજ ખરી વિદ્યા.

૨૦

અમારો શેઠ અમારો પ્રભુ બાપા જ છે.

અરૂંશા, તા. ૧૫-૨-૫૨
પો. બો. ૬૧૬ ટી. ટી.

શ્રી જલારામ બાપાની જય

પૂજ્ય બાપા જલારામ બાપા તથા હરિરામ બાપા તથા ગિરધરામજી બાપાની સેવામાં.

હી. આપનો ઊંચ વલ્લભદાસ પિતાંબરના જય જલારામ વાચરો,
બીજી આપની કૃપાથી તથા પૂજ્ય બાપાની કૃપાથી અમે સર્વે સવાર
સાંજ ઘણાં જ આનંદમાં રહીએ છીએ. તે સિવાય મારા ચિરબ્રહ્મથી
ચત્રભુજભાઈનો દીકરો જે બાપાએ આપેલ છે તે પછી સવાર સાંજ બાપા,
બાપા, બાપાનું સ્મરણ કરે છે. ઉંમર વરસ ૧૧, સવા છે પછી તે બધો
પ્રતાપ બાપાનો છે. બીજી બાપાએ મારા ઉપર જે કૃપા કરી છે તે નીચે
ચુલબ જણાવું છું.

૫૬૨ દિવસ પહેલાં અમારી ટેકસીનું ટાયર ગુમ થયું હતું. તેની દીક્ષિત
અગીયારસો હતી તો આ બાબત મારા બાણેજ નાનજીભાઈ તથા મારા
ચિ. ચત્રભુજભાઈએ ફાઇવરને પોલીસ સ્વાધીન કરેલ છતાં મને ખબર પડી
ત્યારે એક જણાને કહ્યું કે, મારા ઉપર બાપાની કૃપા છે. તમે ફાઇવરને શું
કરવા પોલીસને ક્ષેપિયા. તો તેજ દાઇમે મેં બાપાની પૂજા કરતી વખતે
બાપાને અરજ કરી કે, બાપા માફ ટાયર ગુમ થયું છે તે મળશે તો શિ. ૧૦૧
સવાદરા ધર્માદામાં બાપાને મોકલીશ આવી માનતા કરી તો બીજે દિવસે
એક નેટીવ કાળો માણસ ટાયરના સમાચાર લઈ આવ્યો કે, શિ. ૨૦) વીસ
બક્ષીસ આપો તો, મેં વીસના બદલે એકવીસ ઇનામ આપેલ અને માફ
ટાયર પછી આવ્યું. આ બધો પ્રતાપ પૂજ્ય જલારામજીનો. અમે સવાર
સાંજ ધરના માણસોને બાપા ઉપર ઘણીજ શ્રદ્ધા છે અને અમારો શેઠ
અમારો પ્રભુ બાપાજી છે, કુદ દાઇમમાં આવીશ ત્યારે બાપાની જગ્યાના
દર્શન કરીશ. મારા બાઈ દેવચંદ પીતાંબર તથા મારા દીકરાના સસરા
પોપટલાલ ગોકળદાસ બાપાની જગ્યાના દર્શન કરી ગયા છે તે પછી સમાચાર
આપતાહતા. બાપાની જગ્યામાં તમામ હરિજનોને મારા જયજલારામ કહેશે.

હી. આપનો ઊંચ,

વલ્લભરામ પીતાંબરના જય જલારામ
બાપા આ ઊંચને વિસરશે નહીં.

૨૧

બાપા ડોક્ટર બનીને આવેલ.

ઠક્કર મોહનલાલ પુના કાનાણી,
કમુલી.

કમુલી તા. ૧૮-૨-૧૯૫૨
: યુગા-૬૬ :

નેક નામ પૂજ્ય ગિરધરરામ મહારાજની સેવામાં, જોગ શ્રી વીરપુર.

હી. મોહનલાલ પુનાના જય જલારામ વાંચ્યો.

જત બાપાની કૃપાથી અમો ખુશી આનંદમાં છીએ, તેમજ લખવાનું કે, મારે ઘરથી ઉજમબાઈએ જલાબાપાની માનતા કરેલ તે માનતા અમારી જલાબાપાએ પૂજી કરી છે અને જે માનતાના શિ. ૧૨૫ નું મનીઓડર આજરોજ કરેલ છે તે પહોંચે પહોંચે લખવા કૃપા કરશે. આ એ કલયુગમાં બાપા હાજરા-હજુર છે. અમારી મિથિતિ ગરીબ હતી. પણ બાપાની મૂર્તિ ઘરમાં રાખવાથી અમો અત્યાદે સુખી છીએ અને બાપાની અમારા ઉપર કૃપા છે. મારે ઘરથી ડીલેવરી દાઇમમાં જે દ્રવ્ય હતી તે દ્રવ્ય બાપાના પ્રતાપથી દૂર થઇ છે. આ એ દાખલો મારા ચોતાના અનુભવથી બીજાકુલ સત્ય અને તાત્કાલિકે સિદ્ધ થયો છે અને બાપા મારી મનોકામના પૂજી કરે છે. અને બાપા અમારા દુઃખો નિવારે છે અને અમારા દુઃખોમાં બાપાનું નામ લેવાથી દુઃખ દૂર થાય છે. આજે આઠ વરસથી ડીલેવરી દાઇમમાં ડોક્ટરો સારા સારા પણ ફેઇલ ગયા છે, ત્યારે બાપાની છબી મારા ઘરમાં આવવાથી બાપાની માનતા મારા ઘરથી કરી જેનો અમત્કાર નજરે લેયેલ જે માનતાથી ડોક્ટર બાપા પોતે બનીને આવેલ અને કોઈ ડોક્ટર હોતો નહીં ડીલેવરી તુરતજ થઇ જે પત્રમાં બેટલું લખું તેટલું થોડું છે અને બાપાના પરચાની નવી આશ્ચિત્તિની બુક નીકળે તેમાં આ એક પરચો પ્રગટ કરવા મારી વિનંતિ છે. બાપાની ગાદીએ અમારા સર્વેના દંડવત પ્રણામ હોજો, શ્રીમાન બાપા ગિરધરરામ બાપા તથા જયસુખરામ બાપાને અને શ્રીમાન મંગળજીબાઈને અમારા પ્રણામ કરશે.

શિ. ૧૨૫) મળે કે તુરત પહોંચે લખવા કૃપા કરશે. મારું એડ્રેસ ઉપર પ્રમાણે છે. બાપાની કૃપાથી અમારી ગરીબાઈ દૂર કરી છે, અને દૂર કરશે.

હી. બાપાના પરચાનું પાન કરનાર,
મોહનલાલ પુના કાનાણીના જય જલારામ.

૨૨

"JALALARAM"

Dated 10-7-52.

Dear Reader,

This is written to express deep gratitude that I am indebted to 'Bhagat Jalaram Bapu' The miracle that took place has convinced me to the very core of my soul that in the worship of Bhagat Jalaram Bapu I achieved the goal of my ambition which once appeared to be nothing short of impossibility.

There was a moment in my life when I could not see into the distant further and the awe that had then prevailed made me believe hideous results, It was then that through the kind courtsey of Mrs Desai that a dim light of hops was ignited in my heart that was full of fears and worries. My blind faith in Bhagat Jalaram Bapu glowed the flame more and more, and I could immediately feel that a consolation that can be felt only through the aid of divine power. Days passed into weeks and weeks shaped into months. But these were barely few months when one morning like a bolt from the blue my eyes read the news of the fulfilment of my first wish. A few days of anxious moments again intervened and my ship of career seemed to have been lost in a water whirl. But once again my conscience rose to the occasion and sought help of Bhagat Jalaram Bapu. The results achieved were so astonishing that even at this stage, I could hardly believe the reality. But facts are facts and my second desire has also been fulfilled.

These few lines are written not as a testimony for it is impossible for an earthly creature to do so, but this is spontaneous inner voice that sought vent.

E. R. Shroff,

A greatful devotee of
Bhagat Jalaram Bapu

"JAI JALARAM"

I put post-script to what my friend Shroff has very realistically said

When the future appeared the darkest he prayed that (1) he may be confirmed as Class one officer on Govt. of India Railways and (2) he may be transferred to Bombay as D.M.E. in the senior scale

Both these wishes were granted He is confirmed class one officer and transferred as D.M.E. Hq Bombay Region

In another case a young man turned mad and violent caused anxiety to his relatives, who prayed to Jala Bapu that should this young man be sane make his own living, two beetle nuts would be presented to Jala Bapa. To the surprise of every one, the young man is still earning his own living and shows no sign of insanity

My own personal experience of Jala Bapa's miracle. I was suffering from diabetes I tried all means but nothing could effect a cure I left things to Jala Bapa and the miracle happened Doctors testified by careful examination that I had no diabetes, I then got my teeth pulled out without any ill effects even though there were dietary restrictions

There are numerous example of faith in Jala Bapa rewarded Thanks my wife's faith in Jala Bapa, Every one

in the family ■ Jala Bapa's devotee My son in law had his wishes granted When further looked gloomy Jala Bapa assured us of better days ahead

Apart from other things, eve yone is invited to experience the unique peace and calm one feels in presence of Jala Bapa

Virpur
10 7 52

N S Desai
D. T S Hq
Western Railway, Gondal,

૨૩

પોપટ ટેસથી કેળા ખાય છે.

G K MANDAVIA
C o P O Box 59
MWANZA, T 1

પુન્ય ભગતશ્રીની સેવામાં, શ્રી વીરપુર

વી સેવક ગોકળદાસના મણામ

બાદ આપના તરફથી બુક ૧ પુન્ય જવાબાપાની મળી ધણોજ ખુશી થયેન છુ

બાપાના પરચા નાના નાના ઘણા પારખા કરેન અને તેમાં ધાધુ થએવ જોટો પરચો ૧ મારા અનુભવનો તા ૧૪-૧-૫૧ ના મારે નાનો લાઈ કેંગોમાંથી આવેલ ને કુક વખત પહેલા વીધુર થયેલ તેને મારે દર્બારી અર્દાથી રરપ માઈવ જવાનુ થયુ તા ૧૫ ૧-૫૧ ના પાધુ આવવાનુ હતુ મારામાં સારી કાર વધને નીખેના પરતુ દર્બારી પહોચ્યા પછી સજેગો એવા ઉભા થયા કે, સમપણ અને લગ્ન તા ૧૮-૧-૫૧ મુખીમાં પતી લય અહીં પાછળ ધરને તાણુ મારેલ અને ધરમાં કંરકુને (આફીમનો પોપટ) પાજરામાં પુરી મએવ, તેની ઉપાધી ચાય ત્યારે બાપાને ચાદ દર્ચા અને સિલિંગ ૨૫ બાપાને માન્યા અને વિચાર દર્ચો કે, મારે કંચુકે ઇવતો દરો

તો આપાની ચેટીમાં શિલિંગ રખ) નાખ્યા પછી ઘરનું પાણી પીશ
તા ૧૪-૧-૫૧ના ગએલ ને તા ૧૭-૧-૫૧ના પાછો આવ્યો રાતના બાગ
વાગ્યે ત્યારે આપાની કૃપાથી કચુકુ એ પાંજરાતા બારણા આડું સાંકીકું
રાખેલ તે કાઢીને બહાર (ઘરમાં) કેળાંની છુમ્મ પડેલ તેના ઉપર બેસીને
દેસથી નાસ્તો કરતો હતો. મારી છુંદગીમાં આપાનો મોટામાં મોટો પરચો
આ મિવાય મારા ઘરમાં લગભગ ૩ વરસથી આપાની ચેટી રાખેલ છે
તેમાં હું મહીને શિલિંગ ૩) નાખું છું તે સિવાય નાની મોટી માનતાઓ
તેમજ ભાઈબધ, દોસ્તો, સગાવાલા તરફથી પણ ચેટીમાં પેમા પડે તે
આપને ૩ દુકડે મોકલેલ છે આપના તરફથી આવેલ બુકના પૈસા સાથે
મોકલી આપીશ.

ત્યાં સુધેને અમારા પ્રજ્ઞામ કહેયો રા રા સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ તથા
જોષી મહારાજ દોલતરામભાઈને અમારા પ્રજ્ઞામ કહેયો.

લી સ્નેહાધીન સેવક,
મોકળદામના જય જલારામ વાંચશે.

અ મ ર છે.

- ૧ અર્ધથામા.
- ૨ બલિંગમ.
- ૩ બ્યામજી.
- ૪ હનુમાનજી.
- ૫ વિલીપણ.
- ૬ કૃપાચાર્ય.
- ૭ પગ્ગુગમ
- ૮ ભર્તૃહરિ.
- ૯ ગાપીચદ.

આપના મહાપરપો અમરત્વને પામ્યા છે અને ઈન્ડિયન ૩૫
ધર્મી સદ્દિમા વિચાર છે માટે કોઈ સાધુ સન્યાસીનું અપમાન કરતા
પહેલાં વિચાર કરજો શ્યામ સાધુ સન્યાસીના અપમા ઉપર લખ્યા
મહાપુરોગાથી કોઈ આપણી સાથે વાત કરતું ન હોય ! માટે
નભાજને અને કોઈ પણ માયકને આપનાતું ન અને તો હાથ
લેકને પણ " પારાગીલી " લાગી મહાવતા નહીં

નિર્જન પહાડની નિર્જન ગુફામાં

વીરપુરથી ૧૪૩૫ માઈલ છેટે નિર્જન પહાડની નિર્જન ગુફામાં
દુનિયાનો એક એક ચમત્કાર અને છે. અને મેં આ ચમત્કાર નજરોનજર
જોયો છે. મેં એકલાએ નહિ પરંતુ લગભગ ૧૫૦૦૦ માત્રાગ્રુઓએ
દુનિયાનો આ એક ચમત્કાર જોયો છે અને વધારામાં—

યુરોપ, અમેરિકા, જર્મની, જાપાનના, અવાસીઓએ પણ આ અદ્ભુત
ચમત્કાર જોયો છે, અને આ એક ચમત્કાર જોઈ એક જર્મન સાહેબ
તો બોલેલા—

"This is beyond human Agency"

"આ મનુષ્ય કૃતિ બહારની વાત છે"

એટલે આ વાતો કાંઈ મારી...તમારી...કે કોઈની સાંભળેલી નથી પરંતુ
આ વાતો તો નજરો નજર જોએલી છે એટલે ખાતરીથી કહું છું કે—
પુસ્તક વાંચી આપ મધુ એ ઘડી વિચારવા લાગશો કે,

‘વાહરે....વાહ ...મારા વાલાજી, તારી તો અકળ લીલા છે.’

એ વાલાજીની લીલાથી ભરપુર.

વાંચો : ભુ ગ વા ન અ મ ર ના થ.

(કાશ્મીરના વર્ણન સાથે)

(બીજી અર્પણ)

પુસ્તક વાંચતાં એમજ થાય કે અમો પુસ્તક વાંચતા નથી
પરંતુ યાત્રા કરીએ છીએ.

પાના ૬૬૬. ફોટા ૧૦૧. પાકું પુકું. પચરંગી નેકેટ.

કિંમત રૂ. ૫-૨૫ પોસ્ટેજ તથા પેકીંગ રૂ. ૧-૮૭

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ.

યાત્રિક.

જગજીવન આવાલાઈ ચાંદ્રાણી,
વીરપુર. (જલાલાપાનુ) સૌરાષ્ટ્ર.

જગજીવન આવાલાઈ ચાંદ્રાણી, વીરપુર. (જલાલાપાનુ) સૌરાષ્ટ્ર.

૨૪

જલાખાપા સ્વપ્નામાં આવીને કહી ગયા કે
 “અત્યારે લાભ ચોંટીયું છે.”

LAXMIDAS KARSANDAS PAW

P. O. Box, ૩ Iganga

BUGIRI (Uganda)

૯૭

લગત જલારામ ખાપાની જગ્યામાં,

તા. ૨૧-૫-૧૯૫૧

લગત ગિરધરરામ, જોગ શ્રી વીરપુર

જત લખવાનું કે, આજે ૬ાં રૂ. પચાસનો મોકલ્યો છે. ૬ાં નાં. ૧૦૬૬૭ છે બીજી નવી આવૃત્તિની છુટ મોકલાવી આપવા મહેરબાની કરશોજી બીજી ન્યારે નવી આવૃત્તિની છુટ છપાવે ત્યારે મોકલતા રહેશોજી. બીજી અગાઉ મેં રૂ. ૧૦૧) નો ૬ાં રૂ. મોકલ્યો હતો તેની વીગત નીચે મુજબ છે.

મારા દિકરા જયન્તીલાલના સરીરમાં ચાઠા હતા તે ખરાબ હતા. તેને વિચાર દરરોજ મગજમાં વિચાધી કરાવતો હતો એ અરસામાં જલાખાપાની મહેરબાનીથી મને તેની છુટ વાંચવા મળી તે વાંચી મને વિચાર આવ્યો કે, જો મારા દિકરાના ચાઠા મટી જાય તો જલાખાપાની જગ્યામાં રૂ. ૧૦૧ એકસોને એક મોકલાવું. માનતા કર્યા બાદ એ કે ત્રણ દિવસમાં મને રાતના સ્વપ્નામાં જલાખાપાના દર્શન થયા. જો કે છુટમાંથી મેં ફોટા જોયા હતા તે ઉપરથી મને ખ્યાલ આવ્યો કે જલાખાપા છે. સ્વપ્નામાં આવીને કહી ગયા કે “અત્યારે લાભ ચોંટીયું છે” પુરત મારી ઉંઘ ઊડી ગઈ ને સ્વપ્નાનો ખ્યાલ આવ્યો એટલે ઘડીઆળનો ટાઇમ જોઈને મેં છુટમાં જોયું તો એ લાભ ચોંટીયું હતું. એટલે પુરત રૂ. ૧૦૧) નો ૬ાં રૂ. કલાવીને મોકલાવી આવ્યો પણ હજી ચાઠા મટ્યા નથી. પછી જેવી જલાખાપાની મરજી. માનતા કર્યા બાદ ડોક્ટરની દવા ખંધ કરાવી છે. ચાઠા હાલ વધતા નથી તેમ નાબુદ થતાં નથી. ઉપરની માનતાના રૂપિયા અગાઉ મોકલી આપેલ છે.

આગળ બીજી માનતા જેનો હ્રાદ આજે મોકલાવું છું મારા ઘરમાં સુવાવડ આવવાની થઈ કે તુરત અમારા સામા મારા કુઈ રહે છે તેને હું બોલાવવા ગયો તો તે મારા કુઈ અભ્યા નહીં ને મારા બેન ઉપાધી કરતા હતા કે, હવે શું કરવું અત્યારે ખાસ માલુસની જરૂર છે ઘરમાં બધરાને તકલીફ થાતી હતી એટલે હું ગયો સુચાણીને બોલાવા ત્યારે મારા મગજમાં વિચાર આવ્યો કે, હે જલાખાપા સુવાવડનું કામ જલદીથી પતી તારો કે તુરત રૂા પૃ) પચાગનો હ્રાદ મોકલાવી આપીશ હું સુચાણીને બોલાવીને આવ્યો કે તુરત મારી બેને વધામણી આપી કે, દીકરાનો જન્મ થયો છે કે તુરત મેં ધડીઆળમાં ભેયું તો રાતના બે વાગ્યા હતા ને ચોઘડીયું ભેયું તો લાલ ચોઘડીયું હતું તા ૧૩-૫-૫૧ને રવીવારને રાતના બેવાગે દીકરાનો જન્મ થયો છે ને મારા બધગની તથા છોકરાની તબીયત મારી તે રૂપીયા પચાનો હ્રાદ આજે મોકલ્યો છે તે મન્વેથી વળતી પહોંચ મોકલાવી આપવા મહેરબાની કરીશ બીજી બ્યારે દેશમા આવીશ ત્યારે જરૂર પીરપુર જલારામ ખાપાની જગ્યા જોવા આવીશ ખમ એજમાર મરખુ કામ ફરમાવશેજી મારા દીકરાના ચાઠા ખાખત બની શકે તો કાંઈક કરશે નહીંતર જેવા તેના લાવી મારા વતી તથા મારા દીકરાનાવતી જલાખાપાની જગ્યાને પગે લાગશેજી જરૂર

૬* લક્ષ્મીદાસ કરસનદામ પાઉં *

-

ખાડના પાણીમા લીંબુના બે મીષા નાખના ગરમન બને છે તેમ જિંદગીના કહાપણના પ્યાનામા માડપણના થોડા મીષા, જિંદગીને મધુ સ્નાનિ મનાવશે એને કે- પ્રસંગ આવે તો મજાના રનેડીના અગે! ઘરના કોઈ પણ માણસના વેણના કકરા વૂડા ગળે ઉતારવાનું સીખજે!

૨૫

- ૧ ડોક્ટરોએ હાથ ધોઈ નાખ્યા, પણ
માનતા કરવાથી બેઠા થયા.
- ૨ નાજિયેરમાંથી નથ નીકળી હતી
તેમ વીંટી ખાટલા પાસે પડી હતી.

પરમ પુણ્ય હાયક ભક્ત શિરોમણી જગાબાપાની પવિત્ર સેવામાં,
ભોગ વીરપુર.

જયો નામ જડીયાણું, કરે, પાપનો નાશ
મનના મનોરથ પુરા કરે, પુરે મનની આશ

આવા ભક્ત શિરોમણિ જગાબાપાના પરચા આજે બે ઘરસ થયા
દરરોજ વાંચી મન ધણું પ્રફુલ્લિત થાય છે. આવા મહાન રામ ભક્તના
નામથી પણ ઘણા સંકટ તુરત મટી જાય છે હું પ્રભુ પાસે એમજ માગું છું
કે, સદાને માટે આ છંદગી સુધી અગર આખર વખતે પણ જગાબાપાના
ઘરણમાં માફ ધ્યાન રીધે, બાપા તુરત સંકટમાંથી મુક્ત કરનાર છે તે
મારા અનુભવની વાત છે હું તે એક સ્પષ્ટારણ્ય સ્થિતિનો માણસ છું
આજ દિવસ સુધી એક શિલિંગ પણ બાપાની જગ્યામાં મોકલી શક્યો
નથી પણ ફક્ત બે દીવા અગર બે શ્રીફળની માનતા કરવાથી માફ સંકટ
તુરત દુર થયું છે ભક્તો પ્રેમના ભુખ્યા છે તેને પેસાનો પ્રેમ નથી
ભાવનાના ભુખ્યા છે

વાહ જડીયાણુ બાપા, વાહ આપનો પ્રભાવ દેશ પરદેશ પણ પડવા
લાગ્યો છે. હમણાં ઘોડા ટાઈમ પહેલાં અમારાં એક સંખંપીને એકદમ
ખીમારી લાગવાથી બચવાની કોઈ બારી નહોતી ડોક્ટરોએ પણ હાથ ધોઈ
નાખ્યા અને એકજુ કંઈ દીધું કે બે વાર દિવસના મેઘાંદ છે પણ મેં તેને
દીધું કે, જગાબાપાનું નામ લઈ કોઈ બની શકે તે માનતા કરો, માનતા
કરવાથી ફક્ત વાર દિવસમાં આરામ થઈ નયો આવે બાપાનો પ્રભાવ છે.

બીજી તાલેતરમાં એક બનાવ અચંબો પમાટે તેવો બન્યો તે અમારા
એક બાળકના હાથમાંથી સોનાની વીંટી રાત્રે આઠ બજે રસ્તામાં પાસમાં

ઘોવાય ગઈ. આ બાબત જાણાયાને એ શ્રીફળ તથા એ દીવા ક્યાં અને
છાકરાએ પણ એક શ્રીફળની મનમાં માનતા કરેલ, તે રાત્રે ગોતી ગોતીને
થાક્યા. પણ મળી નહિ. સવારે છ વાગે જિઠેતાં સામી ખાટલાની બાજુમાંથી
મળી આવી. આ બનાવ તો દેવદાસ બાપાની વહુની નથ ઘોવાણી હતી
રૂપાવટીમાં અને વીરપુર જાણાયાએ નાણિયેરમાંથી કાઢી આપી હતી
તેવો પરચો અમોને પણ ખતાબ્યો છે.

પ્રભુને લકત બહુજ વહાલા હોય અને તેનું પણ ભવા દેતા નથી લકતો
માટે પોતાની પ્રતિજ્ઞાને પણ મુદ્રી દીએ છે.

જાણાયાએ પણ કહ્યું છે કે—

એરે મન તોએ પ્રભુ વિશ્વાસા,
રામ કરતા બહા રામકા દાસા.

બીજું આ દાસ મુદામાના તાંદુલ માફક રૂપિયા દસની નોંઠ આ
કાગળની સાથે બીડી છે તો સ્વીકારી લેશો એવી આ દાસની માગણી છે.
જાણાયા સદાને માટે મારા હૃદયમાં રીયે એવી બાપા પાસે મારી માર્યાના
છે આ દાસનો કાગળ બાપાની બુક જોઈ ઠરીએ અને બાપાના ચરણમાં
રીયે એવી આશા રાખું છું.

બીજું મારા મનમાં લાગણી એવી થાય છે કે, જાણાયાપાના પ્રતાપે
દેશમાં જવાનું થાય તો સીધો વીરપુર આવી જાણાયાપાના તથા ધોડો તથા
ઝોરી જે પ્રભુએ માતાજી વીરભાઈ સતીને આપેલ છે તેવા દર્શન કરી અને
દાર શેઠજાનો પ્રસાદ તથા સાબ્યવાન થાવું તેવી મનમાં ઉમેદ છે તો
બાપા જરૂર પુરી પાડશે.

જપો નામ જહીયાવૃત્તું, કરે પાપનો નાશ,
દાસ વી. કે. લાખાણીની વિનંતી છે કે,
સદા રાજે ચરણની પાસ.

બાપાને અમારા બધાચના હજારો વાર દંડવત પ્રણામ.

વી. દાસ, વી. કે. લાખાણી.
ખીટાલી, પો. બો. ૧૦૨
કેન્યા કોલોની

જાણાયાપાનો ફોટો એકલશો પૈસા કેટલા તે લખશો.

૨૬

માનતા કરી ને દૂંઠ ખોલી તો ડાબલી મળી આવી.

તા. ૨૪-૧૧-૧૯૫૧,

જય જલારામ.

પરમ પૂજ્ય શ્રી ગિરધરરામજી બાપાની પવિત્ર સેવામાં. શ્રી વીરપુર
જેગ શ્રી ખોખરદાથી હી. સેવક ગિરધરલાલ હંસરાજના પાયનમન વાંચવા.

વિશેષ વિનંતિ સાથે જણાવવાનું કે, અમારી લાણેજના સોનાનો છેડો
નંબર ૧, તથા સોનાની વીંટી નંબર ૧, અમારે ત્યાં દૂંઠમાં મુકેલાં. અમુક
દિવસો વ્યતિત થયા પછી એક દિવસ અમોએ સહરલું દાગીનાનો તપાસ
કરતાં હાથ લાગ્યા નહિ. છ સાત વખત દૂંઠ ખોલી પુરતી તપાસ કરી પણ
દાગીના મળ્યા નહિ, જેથી અમોએ અમારી લાણેજને તેડાવી અને બનેલ
લોકોતથી વાકેફ કર્યા અને તેમને ગુરતજ પૂજ્ય જલારામ બાપાની
માનતા કરી કે, મારા દાગીના હાથ લાગી જાય તો રૂ. ૧૧) સવા બાપાની
જગ્યામાં મોકલીશ અને બે શ્રીફળ વધારીશ.

ઉપર મુજબ માનતા કરીને દૂંઠ ખોલી તપાસ કરી ત્યાં તો ડાબલી
મળી આવી. ડાબલી ખોલી અંદર જોતાં દાગીના જેમના તેમ પડ્યા છે.
અમારા મુખમાંથી સહેજે શાજ સરી પડ્યા કે ધન્ય છે જલારામ બાપાના
મતાપને તથા તેમની ગાદીને આ રીતે અમોને પૂજ્ય બાપાના પરચાનો
અનુભવ થયો છે,

શ્રીફળ નંબર ૨ આજે સંવત ૨૦૦૮ના કારતક વદ ૧૦ શનિવારના રોજ
પૂજ્ય બાપાના ફોટા સમક્ષ વધાર્યા છે અને રૂ. ૧૧) સવાનું મનિઓહર
કરેલ છે. જે સ્વીકારી અમોને આભારી કરેલાં. પૂજ્ય જલારામ બાપાને
અમારા સહકુળના પાયજાગલુ છે. એજ વિનંતિ

તા. ૨૪-૧૧-૫૧

હી, સેવક, ગિરધરલાલ હંસરાજના
મયજન સ્વર્ગસ્થો
દા સેવક મજલાલ વસંતભદ્રાસના
ખગેલામલુ સ્વીકારી,

૨૭

બાપાના પ્રતાપનું વર્ણન થઈ શકે તેમ નથી.

ડૉ. શાન્તિલાલ જમનાદાસ
જનરલ મેજસ્ટ્રેટ એન્ડ કમીશન એજન્ટ
ટે. એઇન મારકેટ-ભામનગર.
૭-૬-૧૯૫૨

ભકત શ્રી જલારામ બાપાની જગ્યા.

૫૬. ભકત શ્રી ગિરધરરામની સેવામાં. શુભ નિવાસ શ્રી વીરપુર.

વિ. વિ. સાથે અમોએ વેપાર કરેલ તેમાં ગુરુશાની હતી તે વખતે જી
આ વેપારમાં નફો થાય તો તેમાં ચાર આના ભાગ બાપાનો રાખેલ તો તેમાં
નફો થતાં ભાગ ચાર આના મુજબ રૂ. ૩૭૦) મોકલ્યા છે. ભાઈ શાન્તિલાલ
સાથે તેમનું અનાજ ભાઈ શ્રી મણીલાલ મુળજી સાથે રહી જગ્યામાં મોકલી
દેશે તો સ્વીકારી લેશે, તેમજ અમારા પુત્ર ચી. કીરોરલાલની તબીયત
ઘણીજ ખરાબ હતી તે વખતે પણ બાપાને યાદ કરેલ. તબીયત ઘણીજ
સારી બીજે દિવસે સવારના થઈ ગઈ. તેના રૂ. ૨૦૬૦ પ૨૫૦ મોકલાવ્યા
બધા બાપાનો પ્રતાપ-બાપાના પ્રતાપનું વર્ણન થઈ શકે તેમ નથી. મારે
ફળદ્રુપ દર્શન માટે આવડું હતું પરંતુ તેમનો હુકમ ન હોય તો આવી શકે
નથી, હુકમ મહે જરૂર આપીશ.

લી. જમનાદાસ હરજીતા દંડવત
ટે. શાન્તિલાલ જમનાદાસ-ભામનગર.

૨૮

મારો ચોરાએલો ધામોદેન ચોર બજારમાં દેખાયો.

DINA VILLA,
Santa Cruz
BOMBAY, 23
14-7-52

લગત શ્રી ગિરધરરામજી હરિરામની સેવામાં, સુ. વીરપુર.

આજરોજ મનિઓર્ડરથી રૂ. ૨૫) મોકલ્યા છે. જે પૂન્ય બાપા જલારામ બાપાની ગાદીએ પધરાવી અન્નક્ષેત્રમાં વાપરેલાં.

પૂન્ય બાપાની હમો પર ઘણીજ મહેરબાની છે. ને અનેક શુરેલીઓ- માંથી પાર ઉતાર્યા જ. હમણાં ૬ દિવસ પહેલાં અમારા ઘરમાંથી ધામોદેન હોય ચોરી ગયું. ને જેવી બજાર પડી તેવી ગુરત બાપાને યાદ કરી દીવો કરી કહ્યું કે- 'હે જલારામ! અમારી રક્ષા આપજ કરો છો. ને અનેક વખતે આપની મહેરબાનીથી હરેક શુરેલી આસાન થઈ જ. તો અમારા ઘરમાંથી ચોરી થાય તે વસ્તુ પાછી ન મળે, એ બની જ કેમ શકે? આવી વિનંતી રોજ કરી, તો બરાબર ૬ દિવસમાં જ મને મારો ચોરાએલો ધામોદેન ચોર બજારમાં દેખાયો ને અને પોલીસ લઈ માલ કબજે કરીને જે સહેજ આપણી લાજ સાફ લખ્યું જ.

હમે રોજ પૂન્ય બાપાના ફોતા પર કુલ વધાવી દીવો તેમજ અગરબતી કર્યે જ. ને હમારી તો ખાત્રી જ છે જે હમારી રક્ષા એવો જ કરે જ. હાલ ઘોડા દીવસ હમે મુજબ ઉંચે ને હમારી એવજ આપણે સેવ આપી શકું. જે ચાર મહીના પહેલાં આપણે ચાતમાલથી હમેજ રૂ. ૨૦૦)ને રેટરતર કામજ રૂપ્યા સદીત મોકલ્યા હતા, એ જ અરજ.

હી બાપુ પેતનજ દી. બેડગામવાળા
ના સલામ વાંચેલાં.

કૈલાસ (૨૨,૦૨૮ ફુટ)

સ્વર્ગના સીમા ડા

સ્વર્ગના સીમાડા કોણે નક્કી કર્યા ?

પરંતુ જ્યાં જવાથી મનને શાંતિ મળે અને આપણા ચિત્તની પ્રસન્નતા વધે ત્યાં જ દેવી વાતાવરણથી ભરેલી ભોમરા ભાગે ત્યાં માનવ કે આડી સ્વર્ગના સીમાડા છે

વાચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા (સને ૧૯૬૧)

શ્રી જલારામ આપાની દયાથી અમો દશ યાત્રિકાએ કૈલાસ-માનસરોવરની યાત્રા જુન ૧૯૬૧મા હેમખેમ કરી હોવી વાતાવરણથી ભરપૂર માનસરોવરમાં સ્નાન કરી મોતીનો નાદો અરતા રાજ્ય સોના ટોળેટોળા જોયેલા અને ૩૨ માઈલની મૈનાસની પરિક્રમા કરી ગૌરી ડામાં પણ સ્નાન કરેલું, આ બધાના યથોચિત વર્ણન કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા વર્ણનના પુસ્તકમાં વાંચી આપને એમજ યાદી કે અમો પુસ્તક વાંચતા નથી પણ ઘર બેઠા યાત્રાનો આનંદ માણી રહ્યા છીએ

પાના પરંતુ ફોટા ૭૫ શ્રી મન્દુ જોઈ પાકુ બાઈડ

કિંમત રૂ. ૫-૦૦

પોસ્ટલ ઓર્ડર સાથે રૂ. ૧-૫૦

સને ૧૯૬૦ માં બહાર પડેલ છે.

શ્રી જલારામ જ્યોત અને સંભારણા.

૧. પૂજ્ય બાપાનું જીવન ચરિત્ર.
૨. પૂજ્ય બાપાની હયાતી વખતના હજુ જીવિત બેઠેલા જહોએ કાઢેલા સંભારણા.
૩. પૂજ્ય બાપાએ સંવત ૧૯૩૪ માં પોતાના હસ્તાક્ષરે અમરેલી બાઈ કાળા વશરામ ઉપર લખેલ અસલ પત્ર (ફોટોગ્રાફી)
૪. પરમાઓ સાથે અસલ પરમા પત્રો.
૫. અન્નદાનના પ્રભાવથી કાળના મુખમાંથી કેવી રીતે બચાય છે !
૬. શ્રી રામનામના મદિમાંથી આજીવમતી પત્ની મુધારક પતિ ઉપર કેવી રીતે કાનુ મેળવી શકે છે !

આ બધાને આ પુસ્તકમાં એવી રીતે કુલમૂલગીતી જેમ ચૂંચ્યા છે કે-
આ સરતી કિંમતનું એકજ પુસ્તક આપને પૂજ્ય બાપાના જીવન અને પરમા સંબંધે માદિની પુરી પાડે છે.

૩૨૦ પાના. ૭૭ ફોટા. પાકું બાઈન્ડિંગ, પચરંગી જેટલું

કિંમત રૂ. ૨-૩૮

પોસ્ટ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૭૦

પ્રાપ્તિસ્થાન

દનકરણ સોબામયચંદ રાજેન્દ્રવ
ચંપાકુંજ, ૪૨ પ્રદલા પોસ્ટ
રાજકોટ.

સને ૧૯૬૧ માં બહાર પડેલ છે.

નવીન પુસ્તક

ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા.

શ્રી જ્વાહરલાલ નહેરુના જન્મ પાઞ્ચમી એક
ચમત્કારિક સત્ય ઘટના આ પુસ્તકમાં છે.

જમનાશુના પાન અને ગંગાશુમાં સેનાન કરવાની
તમન્ના હરેકે હિંદુઓના હૃદયમાં લરી પડી હોય છે
એટલે...

૧. એક વખત મથુરા જઈ જમનાપાન ચાય તો ડડી વાત છે અને તેમાં જો જમનોત્રી પુગાય તો તે એ અદ્દેશ સદ્ભાષ્યની વાત છે.
૨. એક વખત કાશી કે હરદ્વાર જઈ ગંગાસનાન ચાય તો ડડી વાત છે અને તેમાં જો ગંગોત્રી પુગાય તો તે અદ્દેશ સદ્ભાષ્યની વાત છે.

પરંતુ તીર્થાર્તને જવું એ તો ભાગ્યે લખેલા લેખની વાત છે

પણ ધર આગળે બેઠાં બેઠાં યાત્રા વર્ણનોના પુસ્તકો વાંચવા એ તો તીર્થાર્તનની 'મોઝુ' માણવા પરાબ્ધ છે.

કારણ !

આ પુસ્તકમાં ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રાએ જવાના માર્ગો..., યાત્રામાં લેઈતી થીજ વસ્તુઓ... આ યાત્રામાં કેટલો સમય લાગે..., કેટલો ખર્ચો લાગે...

આ યાત્રાએ કયાં જવાય..., વિગેરે હકીકત ઉપરાંત સિદ્ધ દિગંબર સંતો..., મહાત્માઓ..., હાલમાં પણ ઉત્તરકાશી..., ગંગોત્રી અને હિમાલયમાં અનેક જગ્યાએ રહી કેવા કેવા જપ-તપ કરે છે એના નજરે લેયેલા વર્ણન છે.

- વાંચો -

ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા વર્ણનનું પુસ્તક

મે-૧૯૬૧ માં બહાર પડેલ છે.

પાના ૭૩૬ - ફોટા ૧૧૫ - પાકું પુઠું - ખમરંજી જોડેટ.

કિંમત રૂ. ૫-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૨-૧૦

પ્રાપ્તિસ્થાન

કનકરાય સૌભાગ્યંદ રાજદેવ

ચંપાકુંજ, ૪૨ પ્રહલાદ પ્લોટ

રાજકોટ.

લેખક

સૌભાગ્યંદ મંગળશ રાજદેવ

બહરિકાશ્રમ (અમરપંથ) નારાયણ તો એજ સ્વરૂપે બિરાજે છે.

૧ સને ૧૯૫૩માં સદ્ગુરુ શ્રી રણછોડદાસજી બાપુની હવહાયા તીરે શ્રી બહરી-જેઠારનાથની યાત્રા થએલી અને એ યાત્રાના વર્ણન સાથે પૂન્ય ગુચ્છના જપના... તપના. અને દાદામોનના સંભારણા સહિતના પુસ્તકનું નામ રાખેયું.

અ મ ર પં થ (પાના ૭૧૧. ફોટા ૧૨૫) (ખસાસ છે)

અને આ વખતે પુસ્તકનું નામ રાખેલ છે

બહરિકાશ્રમ (પાના ૮૮૫. ફોટા ૧૩૫)

યાત્રા એકજ પરંતુ પુસ્તકના નામમાં ફેરફાર અને સાથે સાથે બને વખત મને ૧૯૫૩ માં (મે-જુન) અને મને ૧૯૫૮ માં (ઓગસ્ટ-મધ્યે-ઓક્ટોબર) એમ નોખી... નોખી યાત્રામાં યાત્રા થઈ એટલે પ્રસંગ... વર્ણનોમાં પણ ફરકેર થયો એ પણ સાચું.

બાપી...

યાત્રા એકજ

બાપિતો ! તમને દોષ તો આ બને યાત્રા બહરી-જેઠારનાથની આનંદથી હશે.

પ્રભુ સાંત્વે છે... અનંત છે.

અને

‘બહરિકાશ્રમ’ માં યાત્રાની અંતે માલિની એટલે પત્ર રચનાની... મે. ૧૯૨૨, રચનાની ખાસગતની... બહરનાની... બહરનાની નીચે વસ્તુઓની... અને

સંગમમાં રનાન ક્યાં ક્યાં કરવા... શ્રાદ્ધક્રિયા ક્યા ક્યા સ્થળે કરાવવી...
અને રસ્તામાં ખીંગન તીર્થ સ્થળે ક્યાં ક્યાં આગ્યા તે બધા સાથે દેવદર્શનની
પુરી માહિતી છે.

: વાંચકો :

બદરી-કેદારનાથની યાત્રા થાય તો રૂડી વાત છે.

નહિનર...

બદરિકાશ્રમ (અમરપંથ) જરૂર વાંચજો

જે વાંચી આપને ઘેર બેઠાં યાત્રા કરાવે સતોષ થાય.

પાના ૮૮૫. ફોટા ૧૩૫. પાકું બાફ્-ડોંગ. પચરંગી જોડેડ.

જતાં

કિંમત રૂ. ૫-૮૮

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૨-૨૬

જય જસારામ.

વાંચો

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પંડિત જવાહરલાલ નહેરુ કહે છે કે:

“હિમાલય એ તો હિંદુસ્તાનનું હૃદય છે અને
વેદકાળથી અમારી એ મહામુખી સંપત્તિ છે.”

હિમાલયને પેપેપાર કૈલાસ-માનસરોવર આવેલ છે.

સનાતન ધર્મમાં કઠિનમાં કઠિન યાત્રા કૈલાસ-માનસરોવરની યાત્રા ગણાય છે
આવી કઠિન યાત્રા થાય તો ડરી વાત છે

નહિનર

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે એ નામનું પુસ્તક વાંચી ઘર બેઠા યાત્રા વર્ણનનો
આનંદ માણવો એ પણ એક સફળાવ્ય છે

કારણ !

આ પુસ્તકમાં યાત્રાએ જવાના માર્ગો...યાત્રામાં ભેળતી ચીજ વસ્તુઓ...
આ યાત્રામાં કેટલો સમય લાગે...કેટલો ખર્ચો લાગે...આ યાત્રાએ કયારે
જવાય...અને તિબેટની હદમાં થઇને જવાનું હોવાથી શા શા સાધનો સાથે
રાખવા વિગેરે હકીકત છે

અને

આ યાત્રામાં વેઠવી પડતી અનેક જાનની હાડભારીઓ ખતા યાત્રામાં
મગતા દૈવી આનંદથી ચાનિકો કેવા આનંદના ભાવ સાથે શ્રદ્ધાથી આ
યાત્રા કરે છે એના અનેક વિગત ભરપૂર પ્રસંગો છે જે વાંચી આપને થાગે-

“માનસરોવરમાં સ્નાન કરવાની વાળના અને કૈલાસ દર્શનની ઝખના
શા માટે દરેક હિંદુના હૃદયમાં અનાદિ કાળથી વમી રહી હોય છે”

ત્રાચો કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે ..

એ ૧૬૬૦ માં બહાર પડેલ છે

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાડ પુરુ પચરગી નેકેટ

કિંમત રૂ. ૪-૦૫.

પોસ્ટલ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

પ્રાપ્તિમાન

કનકરાય મૌભાન્યથંદ મંગલેય

અ પાકુંજ, ૪૦ પ્રદાદ પોત

વાનકોટ.

લેખક :

મૌભાન્યથંદ મંગલેય

૨૯

શ્રદ્ધા રાખે તો જરૂર બાપા હરેક કામમાં મદદ કરે છે.

શ્રી

ન્યુ દિલ્હી,

તા. ૧૦-૧૦-૫૨

પૂ. ભગત બાપાની ચરણ સેવામાં,

જાત આજરોજ રૂ. ૫) મનીઓડરથી આપની તરફ રવાના કરે' હું. એ મારી નીચે મુજબની માન્યતા સંબંધેની છે કે:-

અહિં દિલ્હીમાં રામજીજી હર દરોરાને દિવસે સાંજે ૭-૭ વાગે પુરી થાય છે. તેમાં રામનો વિજય (વિજયા દશમી) તથા રાવણનો વધ એ બીજકુલ ગોઠવવામાં આવે છે તે દહાડે લગભગ ૮૦,૦૦૦ થી વધુ માણસો ભેગા આવે છે. હું તથા મારા ભાઈ જયંતિનારા એ ભેગા મારે બજોડા ધક્કા મુઠ્ઠી તથા ગીરદીમાં મારા કાંટેથી મારું ઘડીયાળ રૂ. ૧૮૫) હું સરી ગયું તે મને ખબર ન પડી. બધું ભેધ લીધા પછી અમે તો નીકળી ગયા, બહાર આવીને ભેધુ' અને મારા ભાઈએ મને પૂછ્યું કે, કેટલા વાગ્યા ? ત્યારે જ ખબર પડી કે ઘડીયાળ ગાયબ છે, અમે જે રસ્તેથી આવેલા તે રસ્તે પરત ગયા. પણ મેં તો બીજકુલ આશા છોડી દીધેલી એવામાં એક માણસે અમેને પ્રશ્ન કર્યો કે શું બોવાઈ ગયું ? તેને જવાબ આપતા દરબચાન મેં શ્રી જલારામ બાપાને ચરણે રૂ. ૫) ધરવાની માન્યતા કરી રાખેલી. એવામાં કેઈ વ્યક્તિનો અવાજ આવ્યો કે મેલર વર્મા પાસે એક કાળા હાથલવાળી ઘડીયાળ મળી છે, અમે તુરત તેમની પાસે પહોંચ્યા અને તેમને બધી માહિતી ઘડીયાળ સંબંધી આપી. તે મારા હોસ્ત નીકળ્યો અને પંચની સાક્ષીએ મને મારી ઘડીયાળ પાછી સોંપી.

આ ઉપરથી એટલું સ્પષ્ટ તો ■ જ કે શ્રદ્ધા રાખે તો જરૂર પૂ. જલારામ બાપા હરેક કામમાં મદદ કરે છે જ !

નહિતર મને જરાય આશા હતી જ નહિ કે મારી ઘડિયાલ મને મળશે જે સ્વયંસેવકને મળી હતી તેના ઉપર હલો પડ્યું થયેલો. મહામુશ્કેલીથી તે છુટ્યો. મજબૂર સ્વયંસેવક મારી બોફીસમાં આવેલો મેં તેમને યોગ્યતાનું સર્ટીફિકેટ પણ આપેલ છે.

બીજું મને લગભગ ■ ફાટા મારા સીરનામે ચોકલવા દુખા કર્યો મારે મારા સંબંધીને ચોકલવાના છે. તરફી માફન!

લી. સેવક

હિમતલાલ એચ. મસરાણીના
અણામ.

૩૦

હે અથાગ શક્તિવાળા વીરપુરના વાસી તમને
મારા અખજો પ્રણામ છે.

C. H Dhebar

Mech. Engineer

Ram kunj.

12th Road Khar,

BOMBAY, 18-11-1952

શ્રી રામ

શ્રીયુત સૌભાગ્યચંદભાઈની મેવામાં,

જણાવવાનું કે, પોતા માટે કંઈ પણ જાણવું તે એક અહંભાવ જણાય. તેજ વિદ્યારથી અત્યાર સુધી આપને તહિ જણાવેલ પણ મનમાં અહંભાવ ન હોય અને મારા લખાણથી બીજામાં વીરોધ શ્રી બાપા પ્રત્યે શ્રદ્ધા ઉપજે ને જેનું કલ્યાણ થાય તેજ હેતુથી આ મારે શ્રી બાપા પ્રત્યેની શ્રદ્ધાથી મજેલ અનુભવને એક પરચો લખું છું તે આપને યોગ્ય જાગે તો હવે પછીની આજ્ઞામાં ઇલાવસો.

શ્રી જહીઆણે મને તેના તરફ કેમ લીધે તે એક ધટના રૂપજ વાત બની.

પહેલા મને શ્રી રામ, શ્રી રામાયણ અને શ્રી રામ નામનો શું પ્રભાવ છે અને સંતોના સમાગમ શું છે તે અનુભવ જણાવીશ.

‘રામ કૃપા વીના સુજલ ન હોઈ’ આમ તેની કૃપાથી મારે રત્નમાં ચોટીલા હવાફેર કરવા પ્રસંગ આવ્યો બ્યાં હું લાઇથી ડૉક્ટર સાહેબ રતીલાલ ઇચનલાલ માંડલ કે જે મારા કાકાભાઈ છે તેને ત્યાં હું તા. ૨૪મી ઓક્ટોબર ૧૯૫૦ ના રોજ ગયો ત્યારે ત્યાં એક સ્કુલ માસ્તરની વિદાય માટે જે દાળો થયેલ તેમાંથી રામાયણ કંઠાસ ચલાવવા એક માસ્તરે માથે લીધેલ. તેની આશરે પાંચેક માસ બાદ પૂર્ણાહુતિનો પ્રસંગ આવેલ અને હું જોઇ શક્યો હતો કે, જે એકજ માસ્તર સાહેબના મનોબળે આ કાર્ય પુરું થયેલ અને પૂર્ણાહુતિના રોજ ત્રણ હજારની વસ્તીવાળા ગામમાં આસપાસના ગામોમાંથી સંતોની મંડળીઓ ઉભરાણીને પાંચેક હજાર તા. ૨૦-૧૧-૫૦ ના રોજ ત્યાં જમા થયેલ. તે માસ્તર સાહેબ શ્રી રામના

અનન્ય ઉપાસક જે તેને જોઈતી સહાય મળી રહી. તે રોજ સવારના છ વાગ્યાથી ૧૧ કલાકની મૂન શરૂ થઈ રામ-ધૂનનો શ્રી પ્રભાવ છે તે અનુભવથી જ જાણી શકાય છે. તે આંખે જોયેકું ને હૃદયે અનુભવેકું ને છણ કે કલમની શક્તિથી જલારામની વાત છે.

શ્રી બાપાના દર્શન કરવાનો ખાક કાળ નહિ થયેલ તથા ચોરીકાથી નીકળતાં વીરપુર જવા તક ન મળી. પણ ભગતના ગામે (સાયલા) જવાને શ્રી લાલજી ભગતની જગ્યાના દર્શન તથા તેનું જીવન ચરિત્ર સાંભળવાનો ત્યાંના મહંતથી લાભ મળેલ.

આમ શ્રી રામ નામ અને અનંદાનના પ્રભાવનો અનુભવ થયો. અનંદાનમાં શ્રદ્ધા જે તે રોજથી શ્રદ્ધા પૂર્વક યથા શક્તિ શ્રી બાપાની જગ્યામાં દર માસ દેવા નથી હતું અને તે હજી ચાલુ છે અને ચાલુ રહે એવી પ્રાર્થના છે.

આમ સુખી આબ્યા બાદ મારા ભાઈ બોરીવણીમાં રહે છે તેને ત્યાં જતાં તેઓના પાંદોશીઓ જે હુહાણા લાઇઓ છે તેમને ત્યાંથી શ્રી જલારામની ચોપડી મારા માતૃશ્રીને વાંચવા માટે આપેલ તે મારા હાથમાં પડતા જાણે હું તેમાં ચોટી ગયો હોઉં અને ચોપડી મારા હાથમાં ચોટી ગઈ હોય તેમ વાંચવામાં દીલ ચોટી ગયું ચોપડી ઘેર (ખર) લઈ ગયો ઘરમાં ખધાને વાત કરી. સૌ સમય મળે તેમ વાંચતા ગયાં ને આમ અવિરત જોતી શ્રી બાપાની કૃપા જાણે ન ઉતરી હોય તેમ સૌમાં શ્રદ્ધાએ જન્મ લીધો મારા લાઇઓ તથા માતૃશ્રી અને અન્ય જોઓને મેં આ ચોપડી વાંચવા આપેલ તેઓને મારા તરફથી શ્રી જલારામ દાદાની જાણ થઈ. પણ મારા ધર્મ પતિનો મોસાળ પક્ષ શ્રદ્ધા પુરી થરાવે છે અને તેમના પિતાશ્રીના ઘરમાં તો તેમના દાદીના લગ્ન પ્રસંગે શ્રી બાપાને આમંત્રણ પણ આપેલ. શ્રી બાપા પોતે મારા પતિના દાદીના દાકાને ત્યાં આવી ધાન, દુધ માગેલ ને વસુકેડી ગાયને માથે હાથ ફેરવી દુધ દેતી કરેલ જે પરબો પોરદકાઈ રૂપે શ્રી બાપાની ચોપડીમાં છે. આમ શ્રી બાપાની શ્રદ્ધાવાળા કુટુંબના પુત્રી તે શ્રદ્ધા બેસતાં વાર ન લાગી.

આમ ન્યાં કાળ વ્યતિત થાય છે ત્યાં કર્મવસાત તા. ૧૪-૫-૫૦ના રોજ રવીવાર હોવા છતાં મારે નોકરીએ જવું પડ્યું અને મારા પતિ તેમના માતૃશ્રીને મળવા ગયા. રવીવારે બોરીઓ થાય છે તે ખબર હોવાથી ઘર રેંદું ન મુકતાં પણ ભાવીએ ભૂલાવ્યા. જપોરના ૨-૩૦ ને ૩-૩૦ ની વચમાં તાળાં પુટ્યા અને રૂ. ૧૫૦૦ની આસરે વસ્તુ ચોરાઈ ગઈ. લગ્ન પ્રસંગે હોવાથી બેઠકમાંથી ધરેલું લાવેલ. જે તાજેતરમાંજ કરાવેલ, સાંજે ઘેર આવતાં સર્વ અવિચ્છીન જોયું, મારી સ્ત્રીને અનહદનો આઘાત લાગ્યો એકંતો

પોતાનું સર્વસ્વ ગયું. અને વળી તેનાથી મને જે આઘાત લાગશે તે ખંતેની તેના મન પર અસર થઈ તે પણ મેં પુરત મન પર કાબુ રાખી તેને ખુબ ધીરજ આપી કે, ક્યાં તમે કે હું સાથે લાવેલ હતા. ઇશ્વરે આપેલ ને તેણે જ લીધેલ છે ને તે ફરી આપશે, આપણા કોઈ પાપ કર્મ હશે તે આમ પાપ ધોવાઈ ગયા. આમા ઇશ્વરનો સારો સંદેશ હોય છે. વિગેરે કહ્યાથી જરા તેને મુંઝવણ પર કાબુ ગેળગ્યો.

બહેવારીક રીતે પોલીસ વિગેરેને જણાવ્યું પણ તે કાંઈ ઇશ્વરનાં ફીરસ્તા ન હતા કે પુરત મેળથી દે તેઓ તો મને શક પડે તેને મારજુક કરી ફરજ બજાવવાના હતા જ્યારે મારે કોઈ પણ નીર્દોષને દોષીત કરી ઇશ્વરનાચુંહેમાર થવા ઇચ્છા ન થઈ. કોણ ચુંહેમાર છે તે તો તેજ જણે જો ત્યાં મેં તે વાત ઇશ્વર પર છોડી. મારા પાપકર્મ જોણ થયાં હશે ને તે પછી મને ઉપર જણાવેલ ચોટીલાનો અનુભવ થયો.

મારા મનમાં દુઃખ તો થયું કે બહુ ચોકસાઈ રાખતાં છતાં આમ બન્યું. હશે ઇશ્વર ઇચ્છા બદલીયારી. ત્યાં શ્રી બાપા યાદ આન્યા ને મેં અરજ કરી કે હે જક્ષીઆણુ આવાજ એક પ્રસંગમાં તે જાણથી હું ગરસીભાઈને ત્યાંથી રૂ. ૧૦૦૦)ના દાગીનાની ચોરી પાછા અપાવી હતી તો મારે બહે કર્મનું પ્રાયશ્ચિત્ત હશે પણ અત્યાદે તો જીં થન ગયું છે સૌના મનમાં ઘણો સંતાપ પેદા થયો છે. તો મારી બૂલ માર કરજે ને તે દાગીના રૂપે કે પછી રકમ રૂપે મને પાછી મળે જાણે અંતરની ધા પુરત ન સાંભળી હોય તેમ મારી Loan Service તરીકે પૂલગાવ બદલી માન બે માસ માટે થઈ જેમાં મારી નોકરીની કદરમાં સારી એવી રકમ મળી. અને મારી ૨૦ વર્ષની નોકરીમાં એક પાઈ પણ ખચાવી શક્યો નહોતો તે એકદમ રૂ. ૧૫૦૦) હું બેન્કમાં મૂકી શક્યો. મેં જક્ષીઆણુ દાદાનો હૃદયથી આભાર માન્યો ને પ્રાર્થના કરી હે કક્ષીયુગના રામ, હે જક્ષીઆણુ તારી ભવોભવ યાદ રહેલો તારો મંત્ર અજંપા જાય રૂપે મારા હૃદયમાં રહે. મારા જીવનની હરેક ઘડી તારા હાથમાં છે મારી લાજ આખર તારા હાથમાં છે અને શુભ કામની મારી હરેક ઇચ્છા ફળીજીત કરજે. મારી હરેક શક્તિ તે તારીજ શક્તિ છે હે અથાગ શક્તિવાળા વીરપુરના વાસી તમને મારા અબજો પ્રણામ છે.

આમ તે પછી દરરોજ સવારના પ્રાર્થના કરી રામાયણના પાઠ કરી જે મારો નીત્ય કમ છે તે કમ પછીજ નીત્ય કામમાં લાગું છું મારો જક્ષીઆણુ આ કમમાં મદદ કરે અને જાંદગીભર તે ચાહું રહે એવી અહરનીશ હું તેને વીનંતી કરું છું.

આ કમ હજી સુધી ચાહું છે અને મને કાંઈ મૂસીજત આવતી નથી મારો બાપો વીના મારો મદદ કરી રહ્યો છે તેની મને ખબર પણ પડતી

નથી આમ મેં મારી દોરી તેને સોંપી છે તે હું હરેક મૂસીબતમાંથી મુક્ત રહું છું. હું પૂજાપાઠના ઠાઠમાઠમાં નથી માનતો કારણ તેમાં હૃદયની શાંતી ને શુદ્ધતા નથી, તે રોજ તેના નામ-જાપ-કરી સમાપણ પાઠ કરી પ્રાર્થના કરી નીત્ય કર્મમાં પ્રવૃત્ત થાઉં છું. મારી સૌને પ્રાર્થના છે નામોચ્ચાર, શાન્તી સંતોષને શ્રદ્ધા જેવું અગાર સંસાર તરવાનું કંઈ સાધન નથી શ્રી જલારામના સૌને એ રસ્તે પ્રેરે એવી મારી તેના ચરણમાં પ્રાર્થના છે અરજુ. દુનિયાના ગમે તે પડમાં હોવા છતાં શ્રી વીરપુરમાંની જગ્યામાં શ્રી ચરણમાં અહરનીશ નમન કરનાર.

અંદકોન્ત હરખલાલ ડેબરના
શ્રી જય જલારામ.

૩૧

C. K. FATEL M. L. C.	P. O. Box 285
HARDWARE & IRONMONGERY (T) Ltd	Dar es Salaam.
Phone } 901 House	(Tanganyika)
} 756 Office	22 12-52.

ડોક્ટરોની દવાઓ ઘણી કરી હતી છતાં તાવ
નિર્મૂળ થયો ન હતો પણ... ..

ધી સેકેટરી, જલારામના આશ્રમ, વીરપુર. (કાઠિયાવાડ).

ઘોડા મહીના પર જલારામનાની એપડી મારા તથા મારા ધર્મ પત્નિના વાંચવામાં આવતાં વીરપુરમાં થયેલ મહાન નિબુતી સંબંધી અમને જણવાનું આવ્યું. મારા ધર્મપત્નિ તે વખતે તાવની બીમારીથી પીડાતા હતા અને એપડી વાંચ્યા બાદ જલારામનાના આશ્રમમાં બીમારી મટી ગયે કંઈકે મોકલવા માનેલ. ડોક્ટરની દવાઓ ઘણી કરી હતી છતાં તાવ નિર્મૂળ થયો ન હતો પણ છેવટે જલારામના ઉપર જોડી દમ વધુ દવા કરવાનું માંડી વાળ્યું હતું. તેમની શ્રદ્ધાએ ઘોડા જ દિવસમાં તાવ નિર્મૂળ થઈ ગયો

હતો અને અત્યારે તેમની તબીયત ઘણી સારી છે અને હવે તો તેમની બેરક મંડળીમાં પણ દરરોજ તે લોકો જલાખાપાની ચોપડી વાંચે છે અને રામના ભજન કરે છે

આવી વિભૂતિનું ચરિત્ર વાંચવાનો મોકો મળવાથી હું પણ મને ભાગ્યશાળી માનુ છું અને દરરોજ તે ચોપડીમાંથી ઘાડું ઘાડું ફરી ને ફરી વાંચન કરતાં આનંદ થાય છે

હવે આ સાથે રૂા ૨૦૦/-નો Draft No ૭૬૩૧૮-તમારા નામનો મોકલ્યો છે તે મળ્યેથી પહોંચ લખશો અને તેની વ્યવસ્થા નીચે પ્રમાણે કરશો

૧ પુસ્તક જલાખાપાની ત્રીજી આવૃત્તિનું મોકલશો

૧ મોટી સાઇઝનો ફોટો જલાખાપાનો

૨ નાની સાઇઝના ફોટા

બીજું પ્રવીણ સ્ટોર્સ મહાત્મા માંખી રોડ-અમરેલીવાળા પાસે મારા રૂા ૬-૪-૦ છે તે તમોને મોકલી આપવા માટે લખેલ છે તે આવ્યેથી લઈ લેશો ને ઉપરના પુસ્તક અને ફોટા પેટે તેને મળ્યો ને રૂા ૧૦૦ - છે તે આશ્રમમાં અન્નક્ષેત્ર જે આપ ચલાવો છો તેમાં વાપરશો અગર આશ્રમના કોઈ પણ કામમાં ચોખ્ખા લાગે તેમ કરશો તો પણ મને નાંધો નથી આ રીતે રૂા ૨૦૬-૪-૦ ની વ્યવસ્થા કરશો અને પ્રવીણ સ્ટોર્સની રકમ મળ્યે જણાવશો તે લોકોને ખાસખાસ ધીરપુર તમોને રકમ રૂા ૬-૪-૦ ની મોકલવા જણાવ્યું છે ઉપરના પુસ્તક અને ફોટા મોકલતાં રૂા ૬-૪-૦ થી વધુ રકમ થાય તો જણાવશો તો મોકલી આપીશ પણ રૂા ૨૦૦ - પુરા આશ્રમના ફંડમાં વાપરશો એજ જય જલીયાણુ

લી હી કે પટેલના
જય જલીયાણુ

અહ્યાએ કયુ કે, “હે રામ! હરની યોનિમા મારો જન્મ થાય તે પણ માર કયુન છે, પણ તમારા ચરણકમળમા મારી અચળ શ્રદ્ધા, ભક્તિ રહે, મારે બીજુ કાઈ નોઈવુ નથી

શ્રી રામરૂપુ ઉપદેશ.

મૂર્તિ સાથે વાતચીત થઈ શકે છે.

મૂર્તિની સ્થાપના વખતે પહેલાં મંત્રદ્વારા પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરાવે છે. મંત્ર એ નાદ છે, એ નાદથી મૂર્તિમાં નવું ગિંદુ (નવી એટમ) બંધાય છે. મૂર્તિમાં જડપણું આરોપિત છે. જ્યારે તેની પૂજા બરાબર પોડણીપચાર પ્રમાણે કરવામાં આવે છે ત્યારે તેમાંથી જડપણું દૂર થાય છે, અને નવા પ્રકારનું તેજ ત્યાં પ્રગટ થાય છે, પછી જેમ શરીરોના તેજમાં ગમે તે વેવ-વેન્ચ મૂકીને ગમે તે સાંભળી શકાય છે, તેમ મૂર્તિના તેજમાં જે રૂપ જોવાની હકતને ઇચ્છા થાય તે રૂપ જોઈ શકાય છે અથવા મૂર્તિ સાથે વાતચીત થઈ શકે છે. પણ તેમાં બધો આધાર પૂજારીની ભાવના ઉપર છે. તેથી શાસ્ત્રમાં કહેલ છે શિવ યદને શિવની પૂજા કરવી. મૂર્તિની પૂજા વખતે દીવો કરવામાં આવે છે. એ રીતે મૂર્તિનું તેજ દીવામાં આવે છે અને પછી તે દીવો ખીળતે મૂર્તિનું તેજ આપવા માટે આપવામાં આવે છે. દાર્દ જ્યાંએ મૂર્તિની પાસે અખંડ જ્યોત પણ રાખવામાં આવે છે. તેના પણ એ જ હેતુ છે.

પૂજા વખતે મંત્રનો જપ કરવાની વિધિ છે. નામને રૂપ સાથે સંબંધ છે. શબ્દમાં અગ્નિત્વ શકિત છે, તેથી જે પ્રકારનો જપ હોય છે તે પ્રકારનું રૂપ મૂર્તિના તેજમાં બંધાવા લાગે છે. જેને આપણે સામાન્ય છુદ્ધિથી જડ વસ્તુ માનીએ છીએ તે ખરેખર જડ નથી. તેની ખાતરી મૂર્તિપૂજા કરીને કરી શકાય છે એટલી ખાતરી થવા પછી જનનમાં બધું ચેતનમય જણાવા લાગે છે.

સ્વાગી માધવતીર્થજી. 'સિદ્ધિઓ અને ચમત્કારોમાંથી.'

૩૨

એક ઇસ્માઇલી ભાઈ નાગરદાસ હેમરાજે પ્રસ્તાવ મુક્યો
 ‘આપણે જલાળાપાની માનતા કરીએ’

અમારું સરનામું આ પ્રમાણે કરીશ
 પોસ્ટ બોક્સ ૧૫૦

મવાન્જા

શ્રી મગુ, તા ૧૪-૧-૫૩

તિથિ અવરૂપ ભક્તરાજ શ્રી ગીરધરરામજી મહારાજની સેવામાં,
 ભગ શ્રી વીરપુર.

જાત અત્રેથી સેવક જીવન સુલજના હ ઉવત પ્રજ્ઞામ સ્વીકારશોજી.

આ પત્ર માધે શી ૩૫૫, ત્રણસો પચાસ આપને મોકલાવેલ છે જે નીચે પ્રમાણે માનતાઓના છે જે ત્યાં અજફોરમાં વાપરવા કૃપા કરશો, અને તેની નીચે જણાવેલ નામ પ્રમાણે પહોંચ મોકલાવશો.

૧ ઇન્ડિયન એસોસિયેશન (મગુની) માનતા કરેલ; જેની વીગત નીચે પ્રમાણે છે

‘તા ૩૧-૧૨-૫૨ ના રોજ સાંજના ભગભગ સાડા પાંચને સુમારે અનાયાસે ભગા થયેલા ભાઈઓ બેઠા હતા અને વરસાદ વિષે ચર્ચા કરતા હતા કે આ માલ વરસાદની સીજનમાં દોઢ માસ પસાર થઈ જવા છતાં વરસાદ હજી પડ્યો નથી, જેથી દરેક વસ્તી ચીંતામાં છે દરમિયાન અત્રે રહેતા એક ઇસ્માઇલી ભાઈ નાગરદાસ હેમરાજે પ્રસ્તાવ મુક્યો, ‘આપણે જલાળાપાની માનતા કરીએ,’ એટલે બધા ભાઈઓએ કબુલ્યું કે, જો આઠ દિવસની અંદર જો મારો વરસાદ પડે તો આપણે દુકાન દીઠ શી ૫,૦૦ જલાળાપાની જગ્યામાં મોકલાવીએ’ તે તે માનતા સફળ થઈ છે, તે જ દિવસે રાતથી વરસાદની શરૂઆત થઈ ગઈ હતી. અને તા ૨-૧-૫૩ ના સ્વીવારે ધોધમાર વરસાદ પડેલો છે જેથી દુકાન ૧૬ નાં શી ૮૦,૦૦ મોકલાવેલ છે, જેની રસીદ ‘મગુ ઇન્ડિયન એસોસિયેશન’ ના નામથી મોકલાવશે.

૨ આ ઉપરાંત, બીજા લાઘવોએ પોત પોતાની જુદી જુદી માનતાઓના છે જેની રસીદ નામવાર મોકલાવશે.

- (અ) ૨૫, ૦૦ લા. રત્નમયલી દાઉદ,
 ૨૫, ૨૫ લા. શરીફ ખીમજી,
 ૩૫, ૦૦ લા. કાસમચલી શરીફ,
 ૫, ૫૦ લા. નાગરદાસ હેમરાજ,
 ૫, ૦૦ લા. મોહનલાલ જીવન,
 ૨૫, ૦૦ લા. કેશવજી ધનજી,
 ૩૫, ૨૫ લા. જીવન મુલજી (અમારા),
 ૩૦, ૦૦ લા. પીરજીલાલ જીવન (અમારા પુત્રના).

૧૭૮ ૦૦

૩ આ ઉપરાંત આપે જે પુસ્તકો આપના જીવન ચારત્રનાં નંબર દસ મોકલાવેલ તેના રૂ. ૬૪-૧૦-૦ નાં શી. ૬૭, ૦૦ થાય તે મોકલાવેલ છે

૮૦+૧૭૮+૬૭=શી ૩૫૫, ૦૦ કુલે તો ઉપર મુજબ કુલે શી ૩૫૫, ૦૦ મંજૂર, અને બીજાતવાર પહેંચ મોકલવા કૃપા કરશે એલ.

ત્યાં સર્વ વંદનીય મુરબીઓને અભ્યામ. હામકાજ લખશે.

હી સેવક,
 જીવન મુલજીના દંડવત
 અભ્યામ પાઠવશે

તાજી જુદી કોઈ એવું તું જાનું કર. કેમ કે તારું જુદું કરનાર તારું નહિ પણ એવું પોતાનું જ જુદું કરે છે

(બીજી બહારિસ્તાન)

‘ગરીબને દઈએ છીએ તે આપણું ધન નથી દેના, પણ એવું પોતાનું એને પાછું દઈએ છીએ, દયા નથી કરતા પણ છેલ્લું ચૂકવીએ છીએ’

(સંત ગ્રેગરી)

થયું અને અસહારીને પતરાના અવાજથી ઉઠ્યું અને ઉઠીને જ્યારે જોયેલ તો હથીયાર તેની પાસે નહીં હોવાથી રાઝારાઝ કરેલ જેથી ચોર ભાગી ગયેલ. તો ૨ વખત બાપાએ ધ્યાન રાખેલ છે. ચોખીદાર હોવા છતાં પણ ચોર ચોરી કરવા આવેલ તો 'અરૂં' ધ્યાન તો રામ જ રાખે છે. વાત જરાયે ખોટી નથી માણસોને પોતાને ઇશ્વરની ધારણા હોવી જોઈએ તો જરૂર ઇશ્વર સહાય કરે છે. બાકી ગમે તેટલી ચોખીદારી અગર અંગરક્ષક રાખીએ પણ ઇશ્વરની કૃપા સીવાય બની શકતું નથી. તો જરૂર બાપાને કોઈ પણ માનવી ખરા અંતઃકરણથી યાદ કરતો રહે તો જરૂર બાપા સહાય કરતા રહે છે. બાકી આ સાથે.

(૧) ૧૦૭ ચોધવજી નયુ તરફથી જે પુસ્તક આવેલ તેના.

(૨) ૪૦૭ જે બાપાની ગાદીએ ધરી સદાવૃત્તમાં વાપરેશો. જે હ દીલથી અમુક ધારતો હોય છું તેના ચોક્કસ છે.

બાકી બાપાની કૃપાથી કુલ નહીં ને કુલની પાંખડી ચોક્કસતો રહીશ. બાકી જે દરેક બાપાના પરચા મળતા આવે છે. અને જે મદદ કરતા રહે છે. તેના પરચાની માહિતી અહીં આપું તો પાર આવે એમ નથી. ને દરેક મનની ધારણા જે ધારું છું તે ફળીભૂત થતી આવી છે. ત્યાં સર્વેને જય જલારામ કહેશો.

લી. પ્રભુદાસના જય જલારામ.

પહેંચ શીર્શાંગ ૫૦) ની લખસો તથા લખજની પહેંચ. બાકી જુલયુક સુધારી લાગળ વાંચસો કોઈ જુલ હોય તો માફ કરસો.

ઈશ્વર જે વખત હમે છે. જ્યારે ભાધ્યો-ભાધ્યો હાથમાં ફીટની રૂપી લઈને જમીનની વહેંચણી કરે છે અને બોલે છે કે “આ દદ તારી, અને આ દદ મારી.” એ વખતે પ્રભુ એકવાર હમે છે, અને માણસને જ્યારે બહુ અમુખ થાય છે. અને સર્માંસખધી ચોક્કસ કરે છે, ત્યારે વેધ આવીને કહે છે કે “ખીચો છો શું કરવા ? હું હમણું સાન્ને કરી દઉં છું.” તે વખતે પણ ભગવાન હમે છે. વેધ જાણતો નથી કે ભગવાનને જો મારવો હોય તો કાંઈ બચાવી શકતું નથી.

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ.

પુસ્તકનું નામ છે ભગવાન અમરનાથ.

આફ્રિકા ખંડ હિંદુસ્તાન કરતાં મોટા છે.

'This is beyond human
Agency'

આ મનુષ્ય કૃતિ બહારની વાત છે.

- ૧ પરંતુ હિંદુસ્તાનમાં હિમાલય પર્વત આવેલો છે.
- ૨ અને હિમાલયના પાંચ ખંડ ગણાય છે તેમાં એક કાશ્મીર ખંડ ગણાય છે.
- ૩ શ્રીનગર (કાશ્મીર)થી ૯૦ માઈલ દુર એક નિર્જન ગુફામાં રવિયં બરફનું શિવલિંગ બને છે અને દુનિયાનો આ ત્રેલક અમત્કારિક બનાવ જોવા હમમે યાત્રાળુઓ આવણુ શુદ્ધિ ૧૫ ના રોજ બેઠા થાય છે.
- ૪ આ યાત્રા અમરનાથની યાત્રા કહેવાય છે.
- ૫ આ ગુફામાં ભગવાન બોળિયાનાથે માતા પાર્વતીજીને અમર કથા કહેલી.
- ૬ આ ત્રેલક અમત્કાર જોવા ફેક અમેરિકા... ઇંગ્લેન્ડ... જર્મની... જપાનના પ્રવાશીઓ આવે છે.

અમે શ્રી જલારામ બાપાની દયાથી આ યાત્રા તારીખ ૩-૮-૧૯૫૫ ના રોજ 'હેમખેમ' કરેલી.

વાંચો : ભગવાન અમરનાથ

પાના ૩૯૬. દોઝા ૧૦૧. પાકું પુકું પચરંગી જોકે

કિંમત રૂ. ૫-૨૫

.ચોગેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૭

૩૪

HEMRAJ GOVINDJI VADERA,

Telephono No. 17

Station Mainze

BUSEMBATIA, 9-2-53

(Uganda)

ડોક્ટરોને પણ આશ્ચર્ય થયું કે જે પાંચ મિનિટ
પહેલાં ઓપરેશન સીવાય પતે તેમ નથી તે
વગર ઓપરેશને કેમ પતી ગયું ?

જય જલારામ.

ભક્ત શિરોમણી ભક્ત શ્રી ગિરધરરામજી હરિરામજી, જોગ શ્રી વીરપુર.

બુઆગબાદીઆથી લી.સેવક હેમરાજ ગોવિંદજીના જય જલારામ વાંચશો.

અમો અમે સને' પુણ્ય બાપાની મહેરથી હેમકુશળ છીએ.

બીજી આ સાથે આજ રોજ રૂા. ૩૫ (૧૪૦) અ'કે એકસો આલીસનો દામોદર હજીબાઇ એન્ડ કું. લી. ની કોટેચા કું. ઉપરનો નાં. ૧૭૦૮૩ નો પોસ્ટ કરેલ છે તે સંભાળી લેશો.

૩૫. ૧૦૦) અ'કે એકસો પુરા કોઇ પણ માનતા વગર છે.

૩૫. ૪૦) ધરમાંથી માનતાના હતા તે.

૧૪૦) કુલ ૧૪૦) અ'કે એકસો આલીસ.

બાપાનો અમોને એક બહુજ સરસ પરચો મળ્યો છે તે નીચે મુજબ છે.

મારે ધરેથી મુલાવક ટાઇમ નહીં હોવાથી ટાઇમે બાળકનો જન્મ થતા ન હતો. ડોક્ટર તથા નસ' બન્ને હાજર હતા. ૨૪ કલાક સખત કન્ટ વેડી અ'તે ડોક્ટરે તથા નસે' નહીં કયું કે ઓપરેશન સિવાય બીજી કોઈ રસ્તો

નથી અને તેઓએ ઓપરેશનની તૈયારી કરવા માંડી અને બીજા બાળુ મારા ઘરેથી પૂજ્ય બાપાને યાદ કર્યા અને માનતા કરી કે આમાંથી છુટકારો થાય તો બાપાની જગ્યામાં શિ. રપ/રપ સવાપચીસ મોકલાવીશ અને બાપા તણે હાજરા હજુર કેમ હોય તેમ તુરત જ બેળીનો જન્મ થયો અને ડોક્ટરને પણ બહુત આશ્ચર્ય થયું કે, બે પાંચ મિનિટ પહેલાં ઓપરેશન સિવાય પતે તેમ ન હતું તે વગર ઓપરેશન કેમ પતી ગયું ? અને ઓપરેશન હતું હોત તો બે છવમાંથી એક બચત. તેમ ડોક્ટરે કહેલ પણ પૂજ્ય બાપાએ ખરે છવોને ક્ષેત્રકુશળ બચાવી લીધા છે અને અત્યારે બેળી તથા ખેરાની તબીયત બહુત સારી છે. અને ત્યારથી બાપા ઉપર અમોને અનહદ શ્રદ્ધા બેઠી છે. આમ તો બાપા ઉપર શ્રદ્ધા પહેલાથી તો હતી જ પણ ઉપરનો પરચો મળ્યા બાદ શ્રદ્ધા બહુ જ છે. અને ત્યાર બાદ બીજા નાના નાના પરચા બાપાના મળ્યા કર્યા છે અને તેના બધા સિલિંગ ૬૦ ના રૂ. ૪૭ આ સાથે મોકલાવેલ છે તે પૂજ્ય બાપાની ગાદીએ ધરશે. અને રૂ. ૧૦૦ અંકે એકસો અહીંની મારી દુકાનના વગર માનતાના છે તે પૂજ્ય બાપાની ગાદીએ ધરી અન્નક્ષેત્રમાં વાપરશે.

ઉપરનો પરચો તમો 'ભક્ત જલારામ'ના પરચા બુક છપાવી હોય તો મારી રત્ન છે કે જેથી બીજા ભાઈઓને પણ પૂજ્ય બાપા ઉપર શ્રદ્ધા વધે.

અહીંથી અમારા ઘરનાં પૂજ્ય બાપાને હજાર વખત દંડવત પ્રણામ છે. ખસ, એજ, વળતો પત્ર જવાબ ઉપરના સરનામે લખશે.

લી. સેવક,
હેમરાજ ગોવિંદજી વડેરા
ના જય જલારામ વાંચશે.

બાકી રૂઝવાના હોય ત્યારે અવગત સૌ કોઈ મશ્વરુ નામ લે છે. પણ બધું વાંકું પડવા બેઠું હોય ત્યારેય મશ્વર નામ લેજું ન છોડે તેજ સાચો ભક્ત છે.

૧ મશ્વર પર આપણે જેટલો વધારે આધાર રાખીએ તેટલી વધારે ને વધારે મનની શક્તિ આપણને મળે.

મારો સાચો દાકતર રામ છે.

મહાત્મા ગાંધીજી.

૩૫

પૂજ્ય બાપા તમને આશરે આવેલાનું સદાય
ક્ષેમકુશળ કરતા રહે એજ પ્રાર્થના.

શિવજી કુંવરજી મેવાવાળા,
પંચગુપ્તી હતુમાનનો માળો
કુલગણી-સુલેશ્વર
સુબંધ નંબર ૨
તા ૧-૪-૧૯૫૩

શ્રી સૌભાગ્યચંદલાઇ,

પૂજ્ય જલારામ બાપાના પ્રભાવ અને ભક્તિભાવનો એક પ્રસંગ
આપની ભણ માટે લખ્યો છે ઇશ્વર આપનું ભક્તું કરે- પુસ્તક મકાશનથી
કંઈક દુઃખીયા છવ ઉગરો

લોહાણા કુટુંબના પતિ-પત્ની નાનો છોકરો ઉમર આશરે આઠ વરસ
સુબંધમાં શ્રી જલારામ બાપાની જગ્યામાં (એટલે આપણા મંડળમાં) પગે
લગાડવા આવ્યા હતા

છોકરાને મેનીનજાઇટીસ અને બાળલક્ષ્મીની બિમારી ગંભીર પ્રમાણમાં
હતી. છોકરો ઝરખાઇ વાડીયા હોસ્પીટલમાં બેસી પડ્યો હતો આખા
શરીરમાં પાણી ભરાઇ ગયું હતું બચવાની કોઇ અશક ન હતી

એવા ગંભીર વખતે પૂજ્ય જલારામ બાપાને સુબંધેલા દુઃખી મા-બાપે
યાદ કર્યા હા પા) ની માનતા માની

ખીલ દિવસથી છોકરાની તબીયત સુધારા પર આવતી ગઇ લગભગ
પંદરમે દિવસે છોકરો તદત મારો થઇ ગયો અને અહીં પગે લગાડવા તેડી
આવ્યા હતા હવે ફક્ત પગમાં સાધારણ લકવાની અમર છે

પૂજ્ય બાપા તમને આજરે આવેલાનું સદાય ક્ષેમકુશળ કરતા રહે
એજ પ્રાર્થના

મેનીનજાઇટીસનો એક બીજો કેસ પણ લગભગ ચાર વરસ પર પૂજ્ય
જલારામ બાપાની દયાથી સુધર્યો દાખલો આપણા મંડળની તળુમાં છે
મોટા ટોકટરોએ ગંભીર ગણાવેલો એ કેન્સ ફક્ત ઘીની ભત્તી કરી પૂજ્ય
બાપાની પ્રાર્થના કરી સ્વચ્છ વસ્ત્ર પાથરી બાપુ તે બાળકને બાપાના
બોળામાં પોદાડતા હોય તેવી ભાવનાથી બાળકને પોદાડ્યો અને તત્કાલ
બાળકે આંખ ઉઘાડી કલાકના મમય પછી પૂણું મુદ્ધિમાં આવ્યો અને
આજે તંદુરસ્ત અને હનતો રમતો થઇ ગયો છે

લી શિવજી કુંવરજી

ખીજો ચમત્કાર એ જોરામા આવ્યો હતો કે ઉપરની સાકરની બાબત બાણીને એક માણમે એટુ કહ્યુ કે "જો બાબાજીમા મનસિક્કિ હોય તો આખી ઇંદને સાકરના ઉપે બનાવી દે" મામાજીએ કહ્યુ કે "જો ગોપાલની કૃપાથી ઇંદને કટકો સાકર બની જાય છે તો આખી ઇંદ સાકર કેમ ન બને !" તેથી ૧૮ મી સપ્ટેબર ૧૯૫૨ ગુજરાતની રામિએ ૮ વાગે શ્રી ગિરલાલ તથા કોષ્ઠ સંજ્ઞાનોની સામે આખી ઇંદ મગાવનામા આવી તેને જોઈને એક સંજ્ઞાનના હાથે બાકડાની એક બેકક ઉપર તે ઇંદ રાખી અને એક કેળુ પાન તેના ઉપર ઠાડી દીડુ ત્રણ ચાર મિનિટ સુધી મામાજી હાલત મન જાળવતા હતા તે પછી ઇંદને ઉપાડી તો કેળના પાનમાથી સફેદ સાકરની ઇંદ નીકળી એ ઇંદ ગિરના હાઉસ, દિલ્હીમાં શ્રી જુગનકિશોરજી ગિરનાની પામે રાખેલ છે ઉપર મોનાની ચમચી અને ઇંદ બધાને જોના માટે રાખેલ છે

નીજ અમુત વળના નેખના નેખકે પોતે જોયેલી નીચે પ્રમાણે રખે છે "તે વખતે બામુ જુગનકિશોરજી ગિરના ગાયનાવાચ પડિત રમેગજી કાકુર તથા 'નવનીત' પત્રના સંપાદક શ્રી ગોપાલજી નેરડિયા ત્યાં ગયા હતા સનારના ૧૦ વાગ્યાનો વખત હતો તે વખતે કોષ્ઠએ મામાજીને કહ્યુ કે એક દિનસ આપે પાણીમાથી દૂધ ગળાવ્યુ હતુ " પરંતુ પ્રમુદમાનજી હિંમતસિક્ક, માધન પ્રસાદજી, ગિરના વગેરે સંજ્ઞાનોને પુગે સતોય થયો નહોતો, 'આજે બામાજી ફરીથી એવી રીતે દુધ બનાવી આપે તો મને શકા રહે નહિ' મામાજીએ કહ્યુ, કીક, એક લાખડાનો માનેક મહાર રાખો, તેના ઉપર આ પાણીની ડોન રાખો ' તે પ્રમાણે પાણી રાખનામા આન્યુ મામાજીએ જે ચાદર ઓઢી હતી તે ઉતારી અને માન એક બગોટ પહેરી કેડ ઉપર વપકુ વીંગ પોતે થોડે દૂર બેસા રહ્યા અને માને કહ્યુ કે તે ડોનને બરાબર જોઈ નો " બવાએ તે જોઈ વીધી પછી મામાજીએ એક માણસને કહ્યુ કે 'તમે આ બેકક ઉપર ડોનની પામે બેસીને જીનો જાળ કર્યા કરો' પછી મામાજીએ ડોનની પામે ગયા અને તેમાથી પ્યાનામા પાણી જારીને મવાને પાણુ બધાએ કહ્યુ કે 'તે પાણી છે' પછી મામાજી શ્રી ગોપાલજીની મૂર્તિની પામે બેઠા અને તે પાણીની ડોન પોતાની પામે મગાવી ડોનને ગરણાથી (કપડાથી) ઢાકવામા આવી અને એક લાન કુવ કે જે ગોપાલજીની મૂર્તિ ઉપર ચડા ચુ હતુ તે પોતાના હાથે ડાબમા નાખ્યુ તે પછી કપકુ ઉઠાડ્યુ તો તેમા સફેદ દૂધજ જોરામા આન્યુ

૩૬

M. J. SOLERA

Cloth, Cycle Spares & Medicines
Retail Merchants

KALANAMU & KOLAGALA.

P. O. Box 30-BOMBO

Kalanamu Date 15-11-1952

એક ચોરે મારો જમણો પગ કાપી નાખ્યો પણ....

પૂજ્ય જલારામ બાપાનો ચમત્કારીક પરચો,

પૂજ્ય ગીરધરરામજી મહારાજની સેવામાં, શુ. વીરપુર,

હાલનાનુથી લી. મણીલાલ લાદવજી સોલેરાના જયશ્રી કૃષ્ણ વાંચરો...
વિ. લખવાનું કે નીચેનો બાપાનો ચમત્કારીક પરચો છાપી પ્રસિદ્ધ કરવા
મે. કરશે એવી આશા રાખું છું.

જાત લખવાનું કે મારી દુકાન ચોર લોકોએ રવીવાર તા. ૧-૬-૫૨ ના
રોજ રાત્રે ૩-૧૦ થીનીડે ચોર લોકોએ આવી અને તોડી માલ લગભગ
૧૫૦૦૦૭ અંકે પચીસ હજારનો લઘ મયાં અને અને રોકડ રકમ આપવાનું
કહ્યું અને મે રોકડ રકમ આપવાની ના પાડી, એટલે ચોર લોકો મને માર
મારવા લાગ્યાં. અને એક ચોરે કુવાડાથી મારો જમણો પગ કાપી નાખ્યો.
પગ કાપી દુકાનમાંથી જ હાથમાં આવ્યું તે બધું લઈ તે લોકો ૩-૩૦ ના
મુમારે જતા રહ્યાં, તે લોકો જતાં રહ્યાં ત્યારે હું ભેભાનમાં હતો. અને
સોમવારે સવારમાં ૮ વાગ્યે ભાનમાં આવ્યો ૧-૬-૫૨ ના રોજ ૧૦ ના મુમારે
મને મારા સગા વહાલા મને જોટરમાં ભેટાડી કમ્પાલા હોસ્પિટલમાં લઈ
જતા હતા. મારા ઘરેથી નીકળી અમે ત્રણ માઇલ ચાલ્યા હશું ત્યાં મારી
સ્થિતિ એકદમ ગંભીર થઈ ગઈ અને પોતાને આશા નહોતી કે હું
હોસ્પિટલમાં પહોંચીશ. એટલામાં મને બાપા યાદ આવ્યાં. અને મે બાપા
વિપર ધા નાખી. કે જે જલારામ બાપા હું હોસ્પિટલમાં મુખે રૂપે દોઈ પળ
અડચણ નડયા વગર પહોંચી જશ તો તમારી જગ્યામાં સીડિંગ પશુ
અત્રેજનમાં મોકલી આપીશ અને હું કોઈ પણ અડચણ વગર પહોંચી

ગયો. ત્યાં પહોંચ્યા બાદ મને હોસ્પિટલની દરેક વીધી કરી ક્યારે હું બેભાન થઈ ગયો તે મને ખબર ના રહી. અને તા. ૬-૬-૫૨ ના રોજ હું બાનમાં આવ્યો. ત્યારે મારા પગમાં જોયું તો એકદમ મોટો પાટો ખાંધો હતો તે પાટાનું નામ પ્લાસ્ટરનો પાટો કહે છે અને આ પાટો મોટા ધા ઉપરજ ખંધાઈ છે. અને તે પાટો ૩ માસ સીવાઈ ડોક્ટર છોડતા નથી. તેણે મેં સાંભળેલું એટલે મને પોતાને બીક લાગી કે કદાચ મને પણ ૩ માસ આમને આમ પાટો ખાંધી રાખશે. એટલે મેં વળી બાપાની કસોટી કરવાનો સંકલ્પ કરી બાપા ઉપર ધા નાખી કે હે જલારામ બાપા મારો પાટો પંદર દીવસમાં જો ડોક્ટર તપાસ કરવા છોડશે તો હું તમારી જગ્યામાં પૈયુ બીજા મોકલીશ અને બાપાની કસોટી કરી તે ફળીભૂત થઈ અને બીજેજ દીવસે એટલે કે મારો પાટો ૧૬-૬-૫૨ ના છોડ્યો અને ૧૭-૬-૫૨ ના રોજ નવ ચોર પકડયા. તે સાથે ૫૦૦૦ થી ૬૦૦૦ શીર્ડીંગનો માસ પકડાયો અને તે ચોર લોકોનો કેસ ૪ થી ૫ માસ ચાલ્યો અને તેમાંથી ૩ ચોરને પાંચ પાંચ વરસની જેલ આપી અને બીજા ત્રણ જણને આઠ આઠ આઠ વરસની જેલ આપી અને બીજા ૩ જણને દસ દસ વરસની જેલ આપી. મારો બનાવ બન્યાં પહેલાં મેં બાપાનું નામ ઘણા લાઈએ પાસેથી સાંભળ્યું હતું પણ મને તેમાં વધુ રસ લેવાની ઇચ્છા થતી નોતી પણ ન્યાયે જલારામ બાપાએ મારી અંતઘડીની જે ધા સાંભળી ત્યારે બાપા ઉપર મને એકદમ આરતા ખંધાણી અને મારા અને વખતની કંઈક માનતાના શીર્ડીંગ ૧૦૨૫ લાઈ બાલુલાઈ નાગજી કંચાલાવાળા મારફત રવાના કર્યા છે તો સંભાળી પહોંચ લખવા મેં કર્યો અને બાપાને ચમત્કારીક પરચો વાંચશે તેમને પણ બાપા ઉપર આરતા ખંધારો એજ મારી માન્યતા છે. લખેલ વિગત બહાર પાડવા મેં કર્યો, ત્યાં આપ દરેક પુનનીયની સુખાકારી ચાહું છું. સેવક સરખું કામકાજ કરમાવશે.

એજ લી. મણીલાલ ભટ્ટજી સાહેબ
ના જયશ્રીફાલુ

રામનામ લેનામા ખૂબી છે એમ હું માનુ છું, જે માણસ ખરેખર એમ માને છે કે રામ તો તેના હૈયામાં રહ્યા છે, તેને સાડાં રામનામ-રતણી નર નથી, એ હું કશુંલ કરું છું પણ એવો માણસ મેં હજુ જોયો નથી, આથી ઉલટું, મારા અંગત અનુભવ પરથી હું કહી શકું છું કે રામનામ રતણમાં કંઈક ચમત્કાર છે, તે કેમ છે, અને શો છે તે જાણવાની જરૂર નથી.

મહાત્મા ગાંધી.

જય બદરીવિશાલ

નિકટ ગંગા બહત નિર્મલ, શ્રી બદરીનાથ વિશ્વ ભરમ

શ્રી બદરીનાથ ધામ

આ દર્શનની ઝખના સૌ કોઇ હિંદુના હૃદયમાં ભરી પડી છે

વાંચો: બ દ રિ કા શ્ર મ.

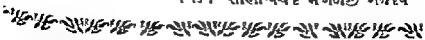
[નવીન પુસ્તક]

પાના ૮૫૫ - ફોન ૧૩૫ પચરગી જેક.

કિંમત રૂ. ૫-૮૮

પોસ્ટેજ ખોમ્સ સાથે રૂ. ૨-૨૬

વેબક .- સૌભાગ્યચંદ મ ગળાળ ગજદેવ

સિદ્ધ મુનિજન કરત જય જય શ્રી બદરીનાથ વિધંભ
આંહી ગિરાજતા પ્રબુજની પૂજા કરવા નારદજી છ મહિના પધારે છે.

આજ મંદિરમા ગીરાજતા શ્રી બદરીનાથ પ્રબુના દર્શન માટે હરસાલ
લાખો યાત્રાશુઓ બદરીનાથ આવે છે પરંતુ છ મહિના નર કી પૂજા અને છ
મહિના નારદજી કી પૂજા એમ સા માટે કહેવાય છે ?

આ નિજ મંદિરનો ધુમટ છે.

વધુ વાચો બદરિકાશ્રમ

પાના ૮૮૫ ફોટા ૧૩૫. પાકું બાઈ-ડોઝ. પચરંગી જોકેટ.

કિંમત રૂ. ૫-૮૮

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૨-૨૬

લેખક :- સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

૩૭

તમારી બેબીનો વાળ વાંકો થાય તો હું તેનો જીભેદાર છું.

શુભઈ તા. ૨૮-૭-૧૯૫૩ મંગળવાર

પુત્ર્ય પરમ ગ્રીય સ્નેહી શ્રી શેઠ સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

સુ રાજકોટ.

ઉપર લખેલી તારીખથી લગભગ વીગ કે પચીસ દીવસ પહેલાં મને પરચાનો જે અનુભવ થયો છે તે યોગ લાગે તો આપણા સાધબેની લાજ ખાતર છાપામાં આપવા કૃપા કરશે.

જે મેં ઉપર લખ્યું તે પ્રમાણે વીમથી પચીસ દીવસ પહેલાં મારી પામે શેઠ બાદીયા કુટુંબના શ્રીમંત બહેન ઘરની મોટર અને ઘરની બીલ્ડીંગ ધરાવે છે તે બહેન મારી પાસે આવ્યા તેમણે પહેલાં તો ચોતાના રહેવાના ધરનું ઠેકાણું આપ્યું કે હું નવી હંતુમાન ગલીને સામે વાઘ વાડીમાં રેડીયાવાળાની ઉપર ચોથે માળે રહું છું મારૂ નામ રતન બેન છે ત્યાર પછી તેમણે જલારામ બાપાના મારા અગાઉના પરચા માટે તેણે પુછપરછ કરી કે જલારામની બીજી આયુષ્કાંતી હું ચોપડી વાસું છું તેમાં તમારું નામ અને જલારામનો પરચો મળ્યો તે બાબતની તેમણે મારી સાથે ચોડી ચર્ચા કરી તે પછી તેમણે ચોતાના ઘરમાં ચોતાની છોકરીની બીમારીની વાત કરી અને ઘણા ટાકટરની દવા બદલી પણ આરામ થતો નથી તો તમે મારાવતી પુત્ર્ય જલારામ બાપાની માનતા કરો આરામ થશે તો તમે જે બાપાની માનતા લીધી હશે તે હું અહીં પોચતી કરીશ મેં તુરંત બાપાને મારા હૃદયમાં યાદ કર્યા કે હે વીરપુરના વાસી આજે આ બહેન તમારી કસોટી કરવા આવ્યા છે માટે હે જલારામ તે અગાઉ લેમ મને પરચો બતાવી મારૂ લાર દરીયે વડેણે ચહેલું નાવ કીનારે લાવેલ તેમ આજે આ બહેન મારા ઉપર શ્રદ્ધા લાવી છેટે હંતુમાન ગલીથી અહીં સુધી આવ્યા છે તો તેની ચી. બેબીની જે કંઈ ચીનતા હોય તે ઓછી કરવે તેણે મારી પાસે માનતા લેવા કહેલ તેમાં હું મંજૂર છું કે મારે મું માનતા લેવી ? ઉવટ દીકને વીચાર કરી રૂપિયા ૫ ની માનતા લીધી તે ઉપરાંત તેની મેળે જે લાવે તે ખર્ચ બાકી ઓછામાં ઓછો રૂ. ૫ તો ખરીદવું દેવે

આ બહેન મારી પાસેથી બે આશ્વાસનના શબ્દો સાંભળીને મોટરમાં ઉપડી ગયા તે વાત બન્યા બાદ લગભગ અઠવાડિયા પછી તે બહેન મારી પાસે પાછા આવ્યા અને વાત કરી કે હજુ કંઈ ઉભી થઈ શકતી નથી મેં તેને ખાસ ભાર દઈને જણાવ્યું કે તમે જલાખાપા ઉપર વિશ્વાસ રાખો જલાખાપાના મારી ઉપર ચાર હાથ છે અને હું તેનો ખાસ ભગત છું. મને જે પરચો મલ્યો હતો તે દીવસથી અત્યાર સુધી હું બાપાના હીસાના રેજનના બે આના જુદાજુદા હાથું છું. અને તે વિશ્વાસ રાખનારને જરૂર પાર ઉતારે છે. તમારી બેબીનો વાળ વાંકો થાય તો તેનો હું જુભેદાર છું માટે અઠવાડિયા હજુ જવા દયો. ત્યારબાદ બાઈ ચાલ્યા ગયા તે પછી હમણાં છેલ્લા અઠવાડિયા ઉપર તે મોટરવાળાં બેને કોઈ બીજા બેનને મારી દુકાનનું ઠેકાણું દઈને મોકલ્યાં તે બાઈ તપાસ કરતાં કરતાં મારી દુકાને આવ્યા તેમણે મને પુછ્યું કે જગજીવન ભાઈની દુકાન આજ કે? મેં હા પાડી તેમણે મને ખુલાસો કર્યો હું હાલબાદેવીથી આવું છું. વાઘ વાડીવાળાં રતનબહેને મને મોકલી છે અને આ રૂપીઆ ■ રોકડા તથા એક શ્રીફળ બાપાની ગાદીએ મોકલવા કહેલ છે મેં બેબીના સમાચાર પુછ્યા તો તેણે કહેલ કે તબીયત સારી છે ત્યારબાદ બહેન રતનબાઈ પણ બે દીવસ પહેલાં આવીને કહી ગયા છે કે ડોકરીની તબીયત ઘણી સારી છે ઘરમાં આંદા મારે છે તે પોતે પણ ઘણાં ખુશ થયાં છે અને આવા દાખલા તો મને ઘણા મલ્યા છે મારા મદુવાના એક મીન કંટોલીયા મોર નામે કંચુલાશંકર શીવશંકર પંડ્યા દેવાનું ઠેકાણું કંટોલીયા રોડીમાં તેને પણ બાપાનો એક પરચો એવો મલ્યો છે કે તે દર મહીને મને રૂ. ૧૧ બાપાના હીસાનો મોકલી દે છે મને પોતાને છેલ્લા એક બે પરચા મલ્યા છે તે કુરસદે ભાઈઓની જણુ ખાતર લખીશ.

લી. જગજીવન આજુ'દજી હાતાબાર

સુકા મેવાવાળા

ભુલેશ્વર, દાગિજી ગલી

મુંબઈ નં ૨

જ્યાસાનાં બી તેની હુકે પડના નથી, હિડી જતુને આપા પડે છે ને ત્યાં આડ થાય છે. તે પ્રમાણે ધર્મગુઓમાં જે ભાવનાઓ દોષ તે પરદેશમાં જ બદાર આવે છે અને ત્યાંના લોકો તેમને પુજે છે.

૩૮

આફ્રિકા જ્વાની પરમીટ મળી.

પુરુષોત્તમદાસ લાખાણી

બોક્સ નં. ૧૧૨૬

દારેસલામ ૧૩-૮-૫૩

શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ, વીરપુર.

આ સાથે રૂા. ૧૧૦૦ની નોટ બીડી છે. તો તે પૂજ્ય જ્વાલાખાખાના અમદાનમાં આપી દેશો અને રસીદ મોકલશો. અમારા નાના ભાઈ ગીરધરજી અને અમૃતલાલની અહીંની પરમીટ મેળવવામાં મુશ્કેલી હતી. ઘણા પ્રયાસો કર્યા પરંતુ નિષ્ફળ ગયા અતે પૂજ્ય જ્વાલાશમ ભાખાના આશીર્વાદથી જંગબાર મુકામે નવેસરથી પરમીટની પ્રયાસ કરી અને પૂજ્ય ભાખાએ સફલતા આપી છે એટલે અમે માનતા કરેલ રૂા. ૧૧૦ આ સાથે બીરેલ છે તો તે સ્વીકારી ઉપકૃત કરશો અને રસીદ મોકલશો.

એજ લી. પુરુષોત્તમદાસનાં
જય જ્વાલાશમ સ્વીકારશો.

જે ભગવાન પાણીના કીપામાંથી માણસનું જીવન બનાવી દે છે તે મોટો ચમત્કાર નથી જે બધા સર્વ વ્યાપક છે તે બે પગે ચાલી શકે છે તે પણ મોટો ચમત્કાર છે જેને ચમત્કાર જોવા હોય તેને ઘણી જગ્યાએ શોધ દેખાય છે. હિંદની ગતિમાં પણ ચમત્કાર છે. કીડીની જીભમાં, ગીધની શક્તિમાં પણ ચમત્કાર છે. માણસો દિવસે અજવાળું દેખી શકે અને ધ્રુવડ ન દેખી શકે તો ધ્રુવડને એમ લાગે કે માણસોની અંદર મોટો ચમત્કાર હશે.

દાલની કેળવણી પામેલા કેટલાક માણસો એમ માને છે કે જે બાળક બુદ્ધિથી ન સમજાય તે ખરી હોઈ શકે નહિ. પણ પોતાના અજ્ઞાનથી જ્ઞાનની મર્યાદા જાંખી નહિ.

સ્વામી માધવલીધંજી. 'સિદ્ધિઓ અને ચમત્કારો'માંથી.

પ્રભુની લીલા

દુનિયાનો ચમત્કારિક બનાવ આ ગુફામાં બને છે.

ગુફા બરફની નવી પરંતુ રાખોડી રંગના પત્થરનો પહાડ અને પહાડમાં ગુફા છે, ગુફાની ઉપર કે આબુગાબુ ક્યાંય બરફ નહિ ફક્ત પહાડ ઉપરથી પાણી ટપકે અને શાસ્ત્રમાં વર્ણુઆ પ્રમાણે ઇશાન ખુલામાંજ બરફનું તેજેભય ૭ થી ૮ ફુટ ઊંચું લિંગ બધાય. આ લિંગ ચંદ્રની વધવટ પ્રમાણે વધે અને ઘટે બરેબર આ એક પ્રભુની લીલાજ છે, જે જોઈ વિશ્વાનિકા પણ મોતમાં આંગળા નાખી જાય છે.

— વાંચો —

ભગવાન અમરનાથ

ખીજી આવૃત્તિ

(દાશમીરના વર્ણુન આધે)

પાના ૬૯૬ ફોટા ૧૦૧ પાકું પુસ્તક પચ્ચરમી જોકેટ.

કિંમત રા. ૫-૨૫ પોસ્ટેજ નયા પેકીંગ રા. ૧-૮૭

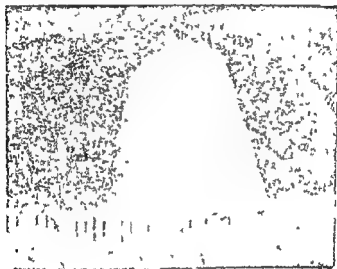
પ્રકાશક :

કનકરાય સૌભાગ્યચંદ રાજદેવ
અ પાકુલ, ૪૨ પ્રદવાદ પ્લોટ
રાજકોટ.

શેઠશ્રી નાનજીભાઈ ઠાલિદાસ મહેતા

કહે છે કે-

હજારો વર્ષ પૂર્વે યજ્ઞોક્ત નિશ્ચય રચ્યે આતું સંપૂર્ણ આદારનું શિવચિંત્ર નિશ્ચિત સમયે જ થી રીતે ગમે છે. તે વિશે વૈજ્ઞાનિકો કોનો સતોપકારક ખુલાસો આપી શક્યા નથી એવી સ્વભાવિક રીતે જ એવી માન્યતા દૃઢ થાય છે કે એ શિવચિંત્રની રચના પાછળ કોઈ દૈવી તત્ત્વ દૈવી-શક્તિ રહેલ છે અને ધાનાશુઓને તેના પ્રત્યે જે શ્રદ્ધા અને ભક્તિ ઉત્પન્ન થાય તે મયાર્થ છે.

અદાદા શુ દિગ્વિતા છે આ ચિંત્રમા ?

વૈજ્ઞાનિકોમા ન્યાં શુમાન ઉતરી લાય છે

એવી શુદ્ધ ક્યાં આવી ?

વાંચો : ભગવાન અમરનાથ

(કાશ્મીરના વર્ણન સાથે)

(બીજી આવૃત્તિ)

પાના ૬૬ ફોટા ૧૦૧,

કિંમત ૫-૨૫

પોસ્ટલ ઓર્ડર ૧-૮૭

૩૯

આંહી આફ્રિકામાં અત્યારે ગામે ગામ અને
ઘરે ઘર બાપાની જે બોલાઈ રહી છે.

From
HARILAL MANGALJI[॥]PATHAK
P. O Box. 108
MASAKA-UGANDA
Date 21-8 1953

ૐ તત્સત

પૂજ્ય વંદનીય બાઈશ્રી સોબાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવની પવિત્ર સેવામાં:—
જોગ શ્રી રાજકોટ

શ્રી મમાકાથી લી આપનો સેવક હરીજાલ મંગળજી પાઠકના જય
જલારામ સ્વીકારીશો.

પૂજ્ય બાપાની કૃપાથી અમે સૌ કુશળ છીએ આપે પ્રસિદ્ધ કરેલ
પૂજ્ય બાપાના જીવન ચરિત્રનું પુસ્તક તેમની દયાથી ઘોડા દિવસ પહેલાં
એક બાઈ તરફથી મળેલ તે પુસ્તક અમારા ઘરમાં પધરાવાથી અમારી
નાની માટી ધુલેલીઓ દુર થવા લાગી છે, અને બાપાની દયાનો માગર
નીરંતર મૌના ઉપર વ્હેતો જ રહ્યા કરે છે.

પરમ બલ્લાગી પૂજ્ય બાપાની પારાવાર કૃપા પામેલા તમે, બાઈશ્રી,
સોબાગ્યચંદ, તમેને ક્યા રાજદેવી ધન્યવાદ આપું મારી સકિલ બહારની
'ત છે હું તો એક મહાન પામર પ્રાણી છું. અને આ દુનિયાની મોહલજની
ઘટનામાં ફસાએલો ઢૂંભાંગી માનવી છું. આપે પૂજ્ય બાપાની ભક્તિ ગંગા
રહેલાવી છે. તેના પ્રભાવે અનેક દુ:ખીઓનાં દુ:ખ દૂર નાશ પામશે આંહી
આફ્રિકામાં અત્યારે ગામે ગામ અને ઘરે ઘર બાપાની જે બોલાઈ રહી છે.
તેમની ભક્તિનો પ્રચાર વીજળી જેવે ચઈ ગયો છે ધન્ય છે સોબાગ્યચંદ

ભાઈ તગારી મૃદુવાણી અને સાચી ભક્તિની લાભણી આપાના પુરતકના પાને પાને અને શબ્દે શબ્દે વહેતી રહી છે.

આ પત્ર આપને કોઈ સર્ટિફિકેટરૂં નથી લખી રહ્યો પરંતુ આપણા સૌ ઉપર હરેક પળે પૂજ્ય આપાની દયાની પુનિત ગંગા વહેતી રહે છે અને તેના પ્રતાપે આપણે સૌ પાવન થાઈએ છીએ. જાવા દયાનીધી આપા અને તેમના ભક્ત તમોને અમારા કોટી કોટી વંદન છે.

અમારી નમ્ર માન્યતા છે કે, પૂજ્ય આપાશ્રીએ જરૂર અવતાર લીધેા હશે. અત્યારે તેમની ભક્તિનો જે આરે બાણુ બોલાઈ રહી છે. યથાસમયે ભાગ્યશાળી જીવોને આપાનાં દર્શન જરૂર થશેજ. આવી અમારી નમ્ર માન્યતા છે.

અમેા ઉપલેટા ખાસે મેખા દીબી ગામના મૂળ વતની છીએ. જ્ઞાતિએ ઔદિરચ પ્રાણી છીએ. અગાઈ કુટુંબ ૫૦ વર્ષથી કેન્સા યુગાન્ડા દાંમાનીકા અને સાઉથ આફ્રિકામાં બહોળા પ્રમાણમાં વસે છે અને સૌ પૂજ્ય આપાની દયાથી મુખે ફાટ્યો રળી ખાય છે

મારા સૌથી નાના ભાઈ જોડાલાલ મંગળજી પાઠક દેશમાં ઉપલેટા વસે છે. તેઓ ૬-૭ માસ થયા અને સૌ કુટુંબને મળવા આવેલા છે. તેઓ તા. ૧૬-૮-૧૯૫૩ ના રેડીયર કરાંબ મધ્યે દેશ આવવા મોગાસાથી રવાના થશે ત્યારબાદ તેઓ થી વીરપુર આપાની જગ્યામાં પગે લાગવા તથા અમારી માન્યતા આપાના ચરણ કમલમાં ધરવા આવશે. તેમની સાથે પૂજ્ય ભક્તરામ શ્રી ગીરધરરામજી આપા ઉપરનો મારો પત્ર આપશે. અમારી માનતાની વીગત તે પત્રમાં જણાવી છે.

પૂજ્ય માનતા અમારા મોટા દીકરા થી. પ્રાણજીવનને ત્યાં બાળક આવવાનો પ્રસંગ હતો. તા. ૧૧-૮-૧૯૫૩ આવણ સુદી ૨ ને મંગળવારે રાત્રીના ૧૧ા બજે અમેાએ સુવાવડ માટે આંહીના સરકારી દવાખાનામાં મોકલ્યાં થી વડે મુશીલાને આ પ્રસંગ પ્રથમનો હતો અમેાએ પૂજ્ય આપાને પગે લાગી રાત્રીના માળા ફેરવવી રાઈ કરી અને આપાની દયા યાચી કે, હે જલ્લીયાજી આપા અમારા દીકરાને ઘરે મુખ સાન્તીથી બાળક અવતરે અને સાચા નરવાં અમારે ઘરે આવી જાય તેમ આપાની કૌપાયાથી માનતા કરી. બહાર અંધકાર છવાયો હતો. મોટર અમારા કુટુંબને લઇ આંહી ગામથી દવાખાનુ ૨ માઈલ દુર છે ત્યાં સડમકાટ ચાલી ગઈ. મારા ઘરમાં હું અને મારી એક દીકરી ૭ વર્ષની હતાં દીકરી લાર ઉંઘમાં હતી. મેં આપાની છબી સામે બેસી માળા ફેરવવી રાઈ કરી અને ઘોડીવાર પછી હું તંદામાં પડ્યો. બરાબર પ્રભાતના ૪ ને ટકોરે મારા ઘરના દરવાજા ખખડ્યા

મેં ઉઠીને દરવાજા ખોલતાં ડોક્ટર અને મારા મોટા ચી પ્રાણજીવન આવ્યા હતા તેમજે મને મુજ ગમત્યાર આવ્યા કે, ૩ બન્ને દોકરી બાઈનો જન્મ થઈ ગયો છે દોઢ ભતની તકસીફ પડી નથી અને દોકરી અને તેની માતાની તબીબત ધણી મારી છે ટોચ પ્રથમ ૧૫ દિવસ પછી મુલાવડ આવશે તેમ કહેતા હતા પગલુ જલુ-૪ કઠાકમાં મુજ પરિણામ પૂજ્ય બાપાની કૃપાથી આવ્યું તે અમારી પ્રથમ અને મુખ્ય માનતા હતી.

આ બાળકનો અમારે ત્યાં જન્મ થવાથી મારા માતૃશ્રી મેંધીમા આશરે ૬૦ નેત્રું વર્ષનાં દેશમાં હંયાત બેઠાં છે તેમજે તેમની ૩ પેઢી આમળની અને અત્યારે ૩ પેઢી પાછળની જોવા લાગ્યશાળી થયેલ છે અમારાં વડે અને બાળક માલનગરનાં દવાખાનામાંથી ધરે તા ૧૭-૮-૧૯૫૩ના રોજ આવી ગયેલ છે ધન્ય કોટી વંદન બાપા શ્રી જલારામને

અમે આપની પાસે નમ્રતાપૂર્વક નીચે મુજબની બાબતો જણાવીએ છીએ તો આ બાબત પૂજ્ય જલારામ બાપા ગીરધરરામજી વગેરે મૌને જણાવી આપને યોગ્ય લાગે તો ઘટતો પ્રબંધ કરીશો

(૧) પૂજ્ય જલારામ બાપાનો પ્રભાત જોવો કે ડોર-પતામાં અને માંડવી હાણા ચામણીમા બનાવેલા વર્ષમાં એક વખત પોસ્ટ માર્કેત ૪ ઓસથી ૮ ઓસ સુધી ગામ દીઠ આંહી મૂખ્ય મૂખ્ય મૃતદેવોને મોકલવામાં આવતો રહે તે ભક્ત ગામમા મોને પહોચાડી દયે તો હજારો માઇલ દુર બેઠેલાં તેમનાં ભક્તજનોને તેમની અમુદય પ્રમાદીનો લાભ મળે

આવી પ્રમાદી આવી રીતે પોસ્ટ માર્કેત નાનાં નાનાં દીનમાં ભાણુવડથી શ્રી દેવા ભગતની જગ્યાનો પ્રસાદ દેશાવરમાં આવે છે.

(૨) અમારી નમ્ર ઇચ્છા બીજી એ છે કે, આહી મમાકા ગામમાં બાપાના ભક્તોલુ એક જગ્યા સ્થાપી વ્યવસ્થિત મહીતામા એક વખત પ્રથમ ભજનનો કાર્યક્રમ ગોઠવવાનો છે આ માટે આપ મૌનો એ આદેશ જોઈએ છીએ કે, પૂજ્ય બાપાનાં ભજન અમે કયા વારનાં ગોઠવીએ તે જણાવશો અથવા તેમની પુણ્ય તિથિ આપ કેની રીતે અને કઈ તિથિ ઉલ્લેખો છો તે અમેને જણાવશો

(૩) બાપાના ગ્રીય ભજનો ૫-૭ કે વધુમાં વધુ ૧૦ સુધી આપ હાથે લખીને અમેને મોકલી આપશો આ ભજનો બાપાના નામથી અમે છપાવી આંહી દરેક જગ્યાએ મોકલવા માગીએ છીએ તો આ માટે આપની અનુમતી અને ઘટતી આજ્ઞાની જરૂર છે તો અમેને આ માટે વિગતવાર પત્ર જણાવશો એટલે આ બાબતમાં આપની અનુમતિ પ્રમાણે

વર્તશું અમારે તે નાની લાજનાવડીની કાંઈ પણ કીમત લેવાની નથી
વિના મુક્યે દરેક ભક્તોને મોકલવા વિચાર છે

(૪) આપશ્રી (શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ) અત્યારે કેટલી ઉંમર છે,
આપના કુટુંબીજનો કોણ અને ક્યાં ક્યાં વસે છે તેમજ આપને ત્યાં શું
પ્રજા (ખાળકો) છે તે અમેને જણાવવા કૃપા કરો. ફક્ત અમારી જાના-
સાથી આપને પુછાવેલ છે

પરમકૃપાળુ પ્રભુ કે, જે સર્વ શક્તિમાન છે તેમના પ્રીય ભક્તો તેથી
પણ મહાન અધીક છે આપણા ઉપર નીરંતર કૃપાની અમૃતધાગ
વરસાવતા રહે છે આવા પ્રભુ કે તેમના ભક્તને કોઈ માતની તંગી નથી
તેમના ધન ભંડારો અખૂટ છે તેઓ અનંતકોટી પ્રજાકોટી અંચાલન કરે છે

છતાં આપણે મૌ પ્રભુને અને પ્રભુના ભક્તોને ભોજનનો ધાળ ધરીએ
છીએ સૂર્યનારાયણને નાનીશી ધીની વાટ પ્રગટાવી તેની આગતી જિતાશીએ
છીએ મમુદ્રમાં અખૂટ જળરાશી ભર્યા છે પરંતુ આપણે તેને અંજલી
આપીએ છીએ એ માનવીની પદ્મ ફરજ છે અને એ ફરજ ખાતવતા
માનવી કૃત્ય કૃત્ય થાય છે અમે આપને આપના મૌ કુટુંબને પ્રજ્ઞામ
લખીએ છીએ અમારા પ્રજ્ઞામ આપશ્રી જરૂર સ્વીકારશે

અવાર નવાર અમેને જરૂર પત્ર લખતા રહેશોજ તેવી નમ્ર માગણી
છે મારો આ હાગળ ધારવા કરતાં ઘણો લાભો લખાએલ છે અને તે
આપના કીમતી વખતનો ભોગ લેશે તેા ક્ષમા કરશોજ

આ પત્ર અમારી કાલીઘડી લાપામાં અમે શક્તિ પ્રમાણે આપને
લખી શક્યા છીએ જેથી અમારા આત્માને પરમ મ તોય અને આનંદ
થયો છે આ પત્ર પૂજ્ય બાપાની કૃપાથી જ અમે લખી શક્યા છીએ અને
અમારી નમ્ર માગણીઓની વિનંતી કરી શક્યા છીએ હું તત્પત

જય જલારામ બાપા આપને કોટી કોટી વંદન કરીએ છીએ આ
શબ્દો અને તેમાંના પ્રત્યેક અક્ષરો અમારા અંત કરણનો તીવ્ર હાગણીથી
ભરપુર છે

પત્ર જરૂર અવકાશો લખતા રહેશોજ અમારા જેડું કામકાજ ફર્યાવતા
રહેશોજ, તેા અમે વધુ આનંદ અને લાગ્યશાળી માનશું

આપના મૌ સ્નેહી મિત્રમંડળને અમારા જય જલારામ કહેશોજ

હી આપનો અને પૂજ્ય બાપાનો
નમ્ર સેવક,

હરિલાલ મળજી પાટક

ના જય જલારામ

પ્રભુની અપાર લીલા

હૈમકુંડ

હાઈગિજન પણ હારી નય અને એટમ પણ જ્યાં અદ્યવાળીને ભો
રહે એવા સિદ્ધો... ઋષિઓ... મુનિઓ હજારો વર્ષ થયાં. આ પવિત્ર
હિમાલયમાં હજુ પણ તપસ્યા કરે છે. જે જાણીને આપને ખબર પડશે કે-

હિમાલય શું છે!

યોગીઓ શું છે!

તીર્થ શું છે!

સંતો શું છે!

ભક્તો શું છે!

અને

મહાત્માઓ શું છે!

- વાંચો -

બદરિકાશ્રમ

Prime Minister

Pt. Jawaharlal Nehru

Say's

'WHY SHOULD YOU VISIT HIMALAYAS ?'

Ex. President

Dr. Rajendra Prasad

Say's

'HIMALAYAS THE ABODE OF GOD'

• READ •

BADRI - KA - SHRAM

885 PAGES 135 PHOTOS

THREE COLOUR COVER PAGE

PACCA BINDING

: વાંચો :

બદરિકાશ્રમ

[નવીન પુસ્તક]

વીરપુર બગનબાપા ગિરધરરામજી મહારાજ પાસે જીભેલા ટોપી પહેરેલા શ્રી મનોહરલાલજીએ અફરીનાથ ધામમાં બનતાં એવા ચમત્કારિક બનાવોની વાતો કરી કે તે વાંચી આપને થાશે કે-

વાહરે વાહ ! આ એટલું સુગમાં એટલુંને પણ આંદી નય... આજુ પલ્લુ જ્યાં અદબ વાળીને જીભો રહે... એવા ચમત્કારિક સંત મહાત્માઓ હજુ દિમાસયમાં તપ કરે છે ખરા... ભગવાનનું નામ સ્મરણ કરે છે ખરા.

- વાંચો રસગ્રદ હકીકતો સાથે -

બદરિકાશ્રમ

લેખક - સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

અલકપાલિ શિલા.

ખટ્ટરીનાથમાં આ શિલા આવેલ છે. અને આ શિલા ઉપર શ્રાદ્ધ કરવાથી ખપા પૂર્વજો એક સાથે મુક્તિ પામે છે. જેથી એક વખત આંહી શ્રાદ્ધ થઈ ગયા પછી ખીજા કોઈ પણ કેસણે શ્રાદ્ધ ક્રિયા કરવાની રહેતી નથી એવી સાત્તની રચના આજ્ઞા છે.

- વાંચો -

અ દ રિ કા શ્ર મ

[નવીન પુસ્તક]

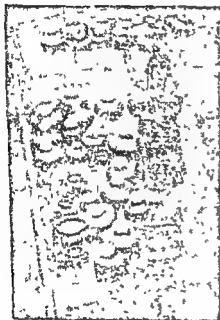
પાના ૮૮૫ ફોટા ૧૩૫ પચરંગી જેકેટ.

કિંમત રૂ. ૫-૮૮

પોસ્ટ બોક્સ સાથે રૂ. ૨-૨૬

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજેન્દ્ર

— વાંચો —
બ દ રિકા શ્ર મ
 [નવીન પુસ્તક]

શી બદરીનાથ પ્રભુને
 ધરાવના ભોગ સામગ્રી-
 ની પૂજારીજી પૂજા કરી
 રહ્યા છે. લક્ષ્મીજી પહેલાં
 મોનાની છટોરીમાં ભગવાન
 માટે કેસરીઓ લાત
 મોકલે તે પછી ભગવાન
 આગશે...

વાંચો નવીન હાકિત...
 નવીન પ્રસંગો...

૮૮૫ પાના. ૧૩૫ ફોટાઓ
 કિંમત રૂ. ૫-૮૮
 જુન ૧૯૫૬ માં બહાર પડેલ છે.

લેખક :
 સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

૪૦

મારો રોટલો ખુશીથી કાઢી લઉં છું.

અમારું સરનામું

મોરબરીયા

અરવીસ રોડ

જાનલ (યુનાઈડ)

પો. બો. ૬૩

જાનલ તા. ૨૬-૮-૧૯૫૩

સોમવાર

જલારામ બાપાની જો

લકત શ્રી ગીરધરરામ હરિરામ બાપાની રેવામાં.

શુભ નિવાસ વીરપુર,

ધીરોવમાં લખવાનું કે હું કેન્યામાં ક્રીસ્ટુસ રહેતો હતો અને મારી કૃતીતી બહુજ ખરાબ હતી અને પાંચ શીલીંગની પણ ચીજ આપવા કોઈ ત્યાર ન હતું અને હું બહુજ મુશ્કેલીમાં આવ્યો ત્યાર બાદ ૧૩-૫-૫૩ ના રોજ બાપાની માનતા કરી કે મારી કોઈ લાઈન સંધાય તથ અગર નોકરી મળે અગર દુકાનની સગવડ થઈ તથ તેવી બાપાની માનતા કરી હતી, અને હું તા. ૧૫-૫-૫૩ ના રોજ ક્રીસ્ટુસથી જાનલ આપવા નીકળ્યો.

અને તેજ દીવસે જાનલ આવ્યા અને બીજે દીવસે મને એક દુકાન શી. ૧૨૦ લાડાથી દુકાન મળી અને લાઈસાન્સ લેવાના મારી પાસે શીલ્ડિંગ પણ ન હતો પણ બાપા જલારામની આરતાથી મારી દુકાન અત્યારે ચાલુ છે મારા બાબજીઆ અહીં છે મકાન પણ રેવાનું મદ્યું છે અને હું અત્યારે મારો રોટલો ખુશીથી કાઢી લઉં છું.

લગત ગીરધર બાપુને માલમ યાગ કે હું જાંઘીલર બાપા જલારામજીને કહી પણ ભુલીશ નહીં અને આજરોજ મારી માનતાના રી. ૧૨૦) દુકાનની હતી. અને અમુક બીમારી અને છુટી છુટી માનતા હતી તે હું આજ મોકલ્યા છે બધા મળી રી. ૨૨૨-૫૦ સેટનો ૬૬૬ રૂપીઆ ૧૫૨) એકસો

એકાવનનો નાં ૨૧૦૫૮ દામોદર જીણા એન્ડ કું નો મોકલ્યા છે તો ત્યાં
ખાપાની જગ્યામાં તેમનો જે આપને યોગ્ય લાગે તે પ્રમાણે જગ્યામાં
વાપરશે અને તેની પોંચ વળતા કાગરમાં લખી જણાવશે અને તેમની
રસીદ મોરજરીયા સરપીસ સ્ટોર હા ત્રીકમદાસ મોનજી મોરજરીયા
નામથી મને મોકલવા કૃપા કરશે ખાયા જલારામનો હું ધણેજ આભાર
માનું છું કે હું અત્યારે મારો ખુશી ગુજારો કરું છું. ત્યાં જગ્યામાં બધા
ભાઈઓને મારા પગેલાગણુ કહેશે કાગર આવતા વળતી દપાલે લખશે.

હી ત્રીકમદાસ મોનજી મોરજરીયા
ના પગેલાગણુ વાંચશેજ

આ હાફટ રજીસ્ટરથી મોકલાવેલ તે રૂપીઆ તો હી ૧૧ળીના અનકોટમાં
વાપરશે.

અવતાર.

રેનગાડીના એન્ડ્રી પોતે આત્મા જાય છે એન્ડ્રી જ નહિ પણ સાથે
સાથે કેટલાય માનગાડીના હમા પણ ખેચી જાય છે, અવતારો પણ તેવીજ
રીતે હજારો નોકોને ભગવાનની પાસે લઈ જાય છે.

ગુરુએ એક શિષ્યને ઉપદેશ આપતા કહ્યું કે, બધા પદાર્થોં નારાયણ
સ્વરૂપ છે શિષ્યે એ વાત પકડી રાખી, એક દિનસ રસ્તામાં એક હાથી
ચાલ્યો આવતો હતો તેના ઉપર બેઠેલા મહાવતે આ શિષ્યને દૂર ખસી જવા
મંજુ શિષ્ય તો વિચાર કરવા લાગ્યો કે શા માટે હું ખસુ ? હું નારાયણ
છું, હાથી પણ નારાયણ છે નારાયણને નારાયણની ખીન્ શેની ? તે ખસ્યો
નહિ છેવટે હાથીએ મદ વતી તેને પકડી દૂર ફેંકી દીધો અને તેને સખત
દગ યદ ત્યાર પછી ગુરુની પામે આવી તેણે આ બનાવ તેમને મંદી
સભળાવ્યો ગુરુએ કહ્યું 'તું હીન્ જ કહે છે તું નારાયણ છે, અને હાથી
પણ નારાયણ છે પણ હાથી ઉપર બેઠેના મહાવત નારાયણે તને ચેતવ્યો
છતા મહાવત નારાયણનું તે ખે ન માન્ય ?

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ

૪૧

M. V JOBANPURA

P O. Box 39

BOMBO Uganda

૧. આફ્રિકા જવાની પરમીટ મળી.
૨. “જલારામ બાપના પ્રતાપે જ હું અચો છું”
એમ મારા બનેલી કહે છે.

પુણ્ય લાઇશ્રી સૌભાગ્યવંદનાઈની પવિત્ર સેવામાં,
જોગશ્રી રાજકોટ.

જાત આપનો તા. ૨૫-૮-૫૩ નો પત્ર આવ્યોજ મહત્વા તેના જવાબમાં લખવાનું કે મેં તમોને બન્ને પરચા લખીને મોકલ્યા હતા જે રાજકોટથી પાછા આવેલ. ૩ માસે ઉપર પાછું આવેલ તે લાવુશો અને મણીલાલ લાલપણએ જે પરચો મોકલ્યો છે તે પરચાની બધી વિગત આ પરચામાં છે તે આવતી પાંચમી આવૃત્તિમાં આ સાથેના બન્ને પરચા છાપી આભારી કરશો એવી આશા રાખું છું. ફેલ્ડ અને ચોપડી બાબત યુ થીરપુર લખ્યું છે તે લાવુશોજ હવે આ બન્ને પરચા છાપવા મહેરબાની કરશોજ એવી આશા રાખું છું. કામકાજ ફરમાવશો.

લી. મોતીલાલ વસનજી ભોખનપુત્રા.

તા. ૬.

આ પત્રનો જવાબ નીચે મુજબના સરનામે તાર મારફત આપશો તેમજ આપની સમવહતાએ બન્ને પરચા છાપી પ્રસિદ્ધ કરશો એવી આશા રાખું છું.

પરચો પહેલો :

જાત હું દેશમાં બીજાઓ રહીશ છું. વતન છોડી પરદેશમાં હું ૧૯૪૮ માં આવ્યો ત્યાર બાદ મારી નાની જ્ઞેન દેશમાં મારી બેરી સાથે હતા અને તેનો જન્મ જર્મીના યુગાન્ડામાં થયેલ એટલે તેને જર્મીના બોલાવવા માટે મેં પરમીટ લેવાવવાની કોશીશ ચાલુ કરી. એક વરસ માથાકુટ કરી પણ પરમીટ ના મલી વળ્યુંથી ચાર વર્ષીય પાસે પરમીટ માટે માથાકુટ કરી પણ પરમીટ ના મલી જે વર્ષીય પાસે જઈએ તે શીર્ડીજ ૧૦૦૦ થી ૧૫૦૦)

આપો અને મહે તો તમારા કીસ્મત નહીતર અમે જોખમદાર નહીં પરમીટ માટે હું એક વરસ હેરાન થયો. બીજુ વરસ હેરાન થયો. પણ કંઈ પતો ના પડ્યો. તેમાં એક દિવસ બાપા યાદ આવી ગયાં અને કસોટી કરવાનો વિચાર થયો અને મેં બાપા ઉપર ધા નાખી કે હે જલારામ બાપા હવે મને મારી બેનની પરમીટ મલી જશે કે તુરતજ આપની જગ્યામાં શીર્ડીંગ ૧૦૧) મોકલી આપીશ આમ માનતા કર્યા બાદ પંદર દિવસમાં પરમીટ મલી ગઈ જે વકીલો હજારથી પંદરસોડ શીર્ડીંગ આપો તો પણ ગેરન્ટી નહીં તેને બદલે બાપાના પ્રતાપે અને એક વકીલ જે કંમ્પાલામાં આચાર્ય બ્રધર્સના નામથી બોળબાઈ છે તેણે કહ્યું કે શીર્ડીંગ ૨૫૦/- આપો અને પંદર દિવસમાં પરમીટ ના મહે તો પંસા પાછા અને સાચેજ બાપાના પ્રતાપે પંદર દિવસમાં પરમીટ મલી ગઈ અને પુન્ય બાપાના પ્રતાપે મારા ઘરેથી તેમજ મારી નાની બહેન મુખ રૂપે અહીંયા પહોંચી ગયા છે. અને તેના શીર્ડીંગ ૧૦૧) કંમ્પાલાવાલા બાલુભાઈ નામજી એન્ડ કું. વાળા મારફત મોકલી આપ્યા છે અને જેની રસીદ વીરપુરથી આવી ગઈ છે તે જાણુશો. આ પરચો વહેલી વકે છાપી પ્રસિદ્ધ કરશે અને જે આવૃત્તિમાં પ્રસિદ્ધ કરે તે આવૃત્તિ મને મહે તેવી વ્યવસ્થા કરવા મહેરબાની કરશેજી. ઉપરના શીર્ડીંગ તા. ૨૩-૨-૫૩ ના રોજે મોકલી આપ્યા છે જેની રસીદ તારીખમાં છે તે જાણુશો. આ પરચો જરૂર છાપી પ્રસિદ્ધ કરશે એવી આશા રાખું હું.

પરચો બીજો

આ પરચો મણીલાલ જાદવજી સોલેરા ઇન્ડિયામાં બીજાબાના રહીશ છે.

જાત મારા ગામથી એક માઇલ દુર મારા બહેન તેમજ મારા બનેવીની દુકાન છે. મારા બનેવીનું નામ ઉપર જણાવ્યું છે, મારા બેનનું નામ સચીતા વસનજી છે. તેમને ત્યાં તા. ૧-૬-૫૩ ના રોજ રાત્રે ૩૦ થી ૪૦ ઘાડપાકુ ઘાડ પાડવા માટે આવ્યાં અને દુકાનના બારણા, લાકડા ફાડવાના કુવાડાથી દુકાનના બારણા તોડ્યા. દુકાનમાંથી લગભગ પચીસથી ત્રીસ હજારનો માલ ઉપાડ્યો. જતા જતા મારા બનેવી પાસે રોકડ રકમ બતાવાનું કહ્યું મારા બનેવીએ કહ્યું કે ભઈ મારી પાસે રકમ કંઈ છે નહીં આ જંગલ છે. જંગલમાં અમે જોખમ રાખતા નથી પણ નીરદય હૃદયના માણસોએ તે વાત ઉપર વિચાર તેમજ ધ્યાન આપ્યું નહીં અને મારા બેનને મારા બેનને માર મારવા લાગ્યાં. એવે જતા જતા ૩ થી ૪ જમણા પગમાં માર્યા હોદીનું ખમદાણું કરીને તે પાપી આક્રીકત લોકો જતા રહ્યાં. આ કીસ્મો રાત્રે ત્રણને દસ મીનીટે યવા પારચો હતો. આવે દાઈમે જંગલમાં મોટર પણ ના મહે એના કારણે બીજે દીવસે સવારે નવ વાગે બેશુદ્ધ હાલતમાં મારા બનેવીને મોટરમાં નાખી કંમ્પાલા હોસ્પીટલમાં

લઈ જતા હતા. ઘેરથી ત્રણ ચાર માઈલ ગયા ત્યાં સ્થિતી એકદમ ગંભીર થઈ અને બચવાની પણ આશા નોતી એવા દાંણે મારા બનેલીએ બાપા ઉપર ધા નાખી કે હે જલારામ બાપા હું હોસ્પિટલમાં સુખરૂપે પહોંચી જઇશ તો આપની જગ્યામાં શીર્ડીંગ પણ અગ્રણેયમાં મોકલી આપીશ અને તે સુખેથી પહોંચી ગયાં. ત્યાર બાદ ડોક્ટરે તપાસ કરી તો ધા બહુલ મોટો હતો એટલે ઓપરેશન કરી દાંડા લેવા પડ્યા ઓપરેશન કરવા માટે કલ્લોરોફોર્મ આપ્યું બધું કામ પતી ગયા બાદ ખાટલામાં સુવાડ્યા ૬ દિવસે બાનમાં આવ્યા ત્યારે મારા બનેલીએ તેના પગે પ્લાસ્ટરનો પાટો લેધો તે પાટો મોટા ધા ઉપરજા બાંધે છે, અને બાંધ્યા બાદ બે થી ત્રણ માસે ડોક્ટર લેવા માટે જાડે છે એટલે મારા બનેલીને બીક લાગી કે કંદાચ મને પણ બે થી ત્રણ માસે જોશે એટલે તેણે વળી બાપાની કસોટી કરી અને ધા નાખી કે હે જલારામ બાપા આ મારે પાટો પંદર દિવસમાં ડોક્ટર તપાસવા જાડશે તો હું તમારી જગ્યામાં એકાવન શીર્ડીંગ મોકલીશ, અને બાપાની મહેરબાનીથી ખરેખર પંદરમે દીવસે પાટો જાડયો અને તે માનતા કરી અને બીજેજ દીવસે ૬ ચોર તેમજ શીર્ડીંગ પાંચથી છ હજારનો માલ પકડાયો તે કેસ તગણગ છ માસ ચાલ્યો. તેમાં બે ચોરને આઠ આઠ વરસની જેલ આવી અને એકને સાડાઆઠ વરસની ખીલા બેને દસ દસ વરસ અને બાકીના બીજાને પાંચ પાંચ વરસની જેલ આવી આ કેસ ચાલતો હતો ત્યારે મારા બહેને કોર્ટમાં બાપા ઉપર ધા નાખી કે બાપા આ કેસમાં અમે જીતશું તો તમારી જગ્યામાં અચૂક રકમ મોકલીશ અને તે કેસમાં જ્યાં અપીલ લીધી હતી એટલે તેની દોડા દોડી કરતા હતા એટલે બાપાના શીર્ડીંગ મોકલવાની લીલ થઈ એટલે બાપાએ તેના શીર્ડીંગની યાદ માટે મારા બહેન તેમજ મારા બનેલીને નાગતા સ્વરૂપમાં દર્શન દીધા છતાં મારા બનેલી ન સમજ્યાં એટલે પુ. બાપા મારા બનેલીના શરમાં આવ્યાં, અને ઠંઠું કે તમો માનતા કરતા જાણો છો અને શીર્ડીંગ મોકલવાનું જાણતા નથી બે ત્રણ વખત શરમાં આવ્યાં ત્યારે મારા બનેલીએ ના મોકલું ત્યાં લગી દુધવાળી આ પીવાની બાધા લીધી ત્યાર પછી શરમાં આવતા નથી. ત્યાર બાદ કુલે શીર્ડીંગ ૨૦૫૫ પુ. જલારામ બાપાની જગ્યામાં મોકલી આપ્યા અને તેની રસીદ પણ મલી મઈ છે. આ બનાવ પહેલાં મારા બનેલી ભગવાનને દીવો કરવામાં બીલકુલ માનતા નહીં તેમજ ઉપવાસ એકતાળા કોઈ કરે તો કહે કે બેને જાવાનું ના મળે ત્રિ ઉપવાસ એકતાળાં કરે આ બનાવ બન્યા પછી મારા બનેલી કાયમ પુ. બાપાને દીવો કરી બે માળા ફેરવી દુકાન ઉઘાટે છે. તેમજ અપવાસ એકતાળાં કરે છે તેમજ કહે કે ‘પુ. જલારામ બાપાના પ્રતાપેજ હું અરધો છું.’ ખસ એજ.

આ પરચો બનાવટી અગર કલ્પી કાઢેલ નથી પણ મારી નજરે નજર લેયેલ છે માટે જરૂર છાપી પ્રસીદ્ધ કર્યો.

એજ લી. મોતીલાલ વસનથ જોબનપુત્રા

૪૨

ભયંકર માંદગી

મારું મન વીરપુર દર્શન કરવા આવવાનું થયું છે.

વલસાડ

C o હનુમાન લાગડા

૨૮-૬-૫૩

માતા: સ્મરારણ્ય જલાખાપાની જે.

પુન્ય બાપા ગીરધરરામ, વીરપુર.

આપનો પત્ર નથી તો લખશો. અત્રેના ગૃહસ્થ શ્રીમાન દેશાઈ ઘેલાભાઈ ભીમજીભાઈને ત્યાં પુન્ય જલારામ બાપાના વૃત્તાંતની ચોપડી મારા વાંચવામાં આવી આખી ચોપડી (ભક્ત શ્રી જલારામ ત્રીજી આવૃત્તિ) વાંચી લીધા પછી બાપા એ મહાન પ્રભુ સૌરાષ્ટ્રમાં થઈ ગયા એ ગૌરવ લેવાનું ગણાય.

ખરી વાત એ કે હું તલાલ (તાલે ભાવનગર)નો રહીશ છું હમારી ૩ પેઢી અત્રે થઈ ગઈ. પણ દર વર્ષમાં ૧-૨ વખત દેશમાં સંસારીક તેમ વ્યાપારઅર્થે આવવું જવું થાય જ પણ હમારી બેનસીબીની અવધી તો એ કે આજ સુધી પ્રભુરૂપ બાપાનું નામ સાંભળવામાં ન આવ્યું, કે કોઈ પાસેથી વાત જાણવામાં ન આવી. એ ખરૂં કારણ એમ માનું કે હમારી બેનસીબી એજ. કોઈએ પવીત્ર નામ હમારા કોન ઉપર ન જણાવ્યું હવે કાંઈક પ્રભુની દયા થવાની હશે એટલે જ બાપાનું નામ અને વૃત્તાંત જાણવામાં આવ્યા. આજથી આઠ દીવસ ઉપર જ અથમ ચોપડી જોઈ અને વાંચી તુરત મેં બાપાને અજ્ઞ કરી તુરત મને સંતોષ થયો ત્યારબાદ ગયા શુક્રવારે મારા મિત્ર દેશાઈ નાનુભાઈ ડાયાભાઈ અકસ્માત ભયંકર માંદગીમાં સપડાયા. ટો ની બહુ દોઢધામ થઈ પડી અને ખબર મળી કે શુક્રવાર ૧૧ વાગે હું તેમને જોવા ગયો જોઈ મને દીલગીરી થઈ કે વધારે પડતી ખરાબ હતી. તુરત પુન્ય જલાખાપાને યાદ કર્યા કે મેં તેઓ પાસે બાપા લેવરાવી કે ૨૪ કલાકમાં બાપા હરતા ફરતા કરે તો બાપાને ઢોલીએ રૂ. ૫)નું મનીઓડર કરી નાજિએર વધેરી પ્રસાદ વહેંચી પછી ઘડી બાપા.

પુત્ર્ય ગીરધરરામ બાપાને માલમ થાય જે આ અમડ લેનારા બધામાં મારા સીવાય કોઈને વિશ્વાસ ન જ બેઠો કરણ કે માંદગી વીચીન હતી પણ મેં તેા પ્રભુને અરજ કરી હતી. ૨૪ કલાકમાં આરામ પણ ધારણી રીતે થઈ ગયો અને તમને રૂા. ૫૭ નો મનીઓર્ડર કરી દીધો છે. બાપાનેા આ પરચો અમારી હજારો નીરાશામાં આશા રૂપ દેખાય છે.

મારું મન વીરપુર દર્શન કરવા આવવા થયું છે બાપા કયા કહે તેા આરોા શુદ્ધ ૧૫ આવડું છે જેવી બાપાની કૃપા.

મારા હાથક કામકાજ લખશેા અને વલસાડમાં આપણા લગભગ એક હજાર લાઇઓ વસે છે તે જણુશેા. પત્ર બાપાનું નામ વાંચી ખુશી થાઉ તેવો લખજો.

લી. ઇ. ૧૩

ચુનીલાલ દુર્લભજી મોદી
ના પગલાગણ વાંચજો.

નિંદાનું પાપ

શેખ સાદી ઈરાનના મહાકવિ હતા. નાના હતા ત્યારે તેઓ પિતા સાથે એક વખત હજ કરવા ગયા. ત્યાં એવો નિયમ હતો કે દરેકે સવારમાં વહેલા બેઠી નમાજ પઢવી જ જોઈએ.

એક વખત નિયમ પ્રમાણે પિતાપુત્ર વહેલા બેઠા. ખીજા યાત્રાળુ હજુ સૂતા હતા. શેખ સાદીએ કહ્યું: 'પિતાજી, પ્રભુના દરબારમાં આવીને પણ આ લોકો આહી હજુ સૂતા છે. તેમને ખરેખર ધિક્કાર છે' તેના પિતાએ શાંતિથી કહ્યું: 'તું પણ જો સૂઈ રહ્યો હોત તો સારું થાત.'

'કેમ પિતાજી' સાદીએ આશ્ચર્યથી પૂછ્યું.

'કારણ કે આવા પવિત્ર સમયે તું પારકાની નિંદા કરવાનું પાપ તો ન કરત !'

૪૩

મારા બાપા જલિયાણુ દરેકને સહાયતા કરે છે.

ૐ

અરુણ તા. ૭-૧૦-૫૩

પો. બો. ૨૧૬

નેકનામ પુજ્ય વડિલ સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવની સેવામાં,

વિ. આપનો પત્ર ૧ તારીખનો દીવાળીના કાંડે મંગાવવા બાબત મળેલ. પણ આપ દિમાલયના પવિત્ર ધામો બદરી કેદારનાથની યાત્રાએ જવાના સમાચારથી આપને પત્ર લખી શક્યો નથી તેમજ દીવાળીના કાંડે અમારા મોસીવાળા સાથે આવી ગયા તે માટે આપને ઓડેર આપેલ નથી તે માફ કરશો.

આપ યાત્રાથી ખુશી-ખાતે મુખ શાન્તિથી બાપાના કીપાએથી પહોચી ગયા હશે તે સમાચાર આવેથી ભલ્લુશું.

બીલ્લુ આજ વીરપુર બાપાને રાજકોટ બેઠકનો ડરાફ રૂા. ૪૦૦ નો મોકલાવેલ છે અને સાથે આ પત્ર પણ નાખેલ હતો તે વીરપુર મારાથી લખાઈ ગયેલ છે કે સાથેનો કાગળ સાથે રા. સૌભાગ્યચંદ બાપાનો પત્ર આપી દેશે. પણ ત્યારબાદ પત્ર રજીસ્ટર કરેલ તેમા નાખેલ નથી જેથી આજ આપને પત્ર ભુલો ધેર લખેલ છે.

વિશેષમાં આપ વડિલને લખવાનું કે બાપાની કૃપાથી અમારૂં સહકુટુંબ ખુશી મળતમાં છે અને આપને પણ હૃદયમેશા યાદ કરીએ છીએ અહીયાથી દિવાળી પછી હું પોતે ખાસ બાપાના દર્શન કરવા રવાના થઈશ. મુંબઈ આવી આપને ખબર આપીશ, તેમજ વીરપુર જગ્યામાં પણ આવીશ ત્યારે પણ આપને ખબર આપીશ, બીલ્લુ ચોથી આશુતી બાપાની આપે જે છે તેમા બાપાના સંભારણા વાંચીને આંતુ હરમના આવે છે અને બાપાની કૃપાથી આપે પણ જે મહેનત ઉઠાવી છે તે તમામ બાપાનો પરતાપ છે અને હરદમેશા પરમ કૃપાળુ પામે અમારી વિનંતી છે કે બાપા આપને હરદમેશા દીન પ્રતીદીન મહાયતા કરે એવી અમારી માંગણી છે, બીલ્લુ નીચેનો પરચો આપ પાંચમી આશુતીમાં આપશે આપને યોગ્ય લાગે તે.

પંદર દિનસ પહેલાં આંહિયાથી શા લાખાભાઈ જીવગજની કારમાં તેમના માળા માણેજ્યંદલાઈ મોસી તરફ જતા હતા તેમાં માણેજ્યંદલાઈના ચિરજીવી બાળુભાઈ પણ આવે હતા ઉંમર વરસ જતા આશરે, રમતામાં વધારે ઝડપથી કાગ ચાલતા દરવાજે ખુલી ગયા અને માણેજ્યંદલાઈ તથા તેમના ચિરજીવી બાળુભાઈ ચાલતી દારે બહાર પડી ગયા તેા દરેક અસગોડીયા બાધા પણ જલારામજી બાપાની કૃપાએથી બચી ગયા અને હોસ્પિટલમાં લાવ્યા બાપ દીકરે અને લોહીલોહાણુ થઈ ગયા અને મખત વાગેલું હતુ માણેજ્યંદલાઈ બહુજ દુશીયા અને હોમતી હતા પણ અમે બાળુને લાગવાથી મોઢું એકદમ ચુલ ગયેલ આંખો ઉઘટે નહિ પણ હોસ્પિટાલમાં ગયા ત્યાં અમારાથી જોઈ સજાય નહિ આવી બાપ દીકરાની હાલત હતી પણ નજરે જોતાજ બાપા યાદ આવ્યા અને બાપાને સિર્કોંગ ૧૦, દસ સેન્ટ એટલે મનાદરા સિર્કોંગની માનતા કરી કે હે જલારામ બાપા તમારી કૃપાથી બચી તેા ગયા છે પણ હવે આ બને બાપ દીકરાને સહાયતા કરે તેા શ્રી જલારામજી બાપાની કૃપાથી પાંચગે દીવસે એકદમ આગમ થયેલો અને આવા આવા પરચા જે જે ઠેકાણે બાપાને યાદ કરીએ છીએ ત્યાં બાપા અમારા પ્રત્યે હાજરાહજુર છે અને અત્યાદે આ આશ્રમમાં શ્રી જલારામ બાપાની એટલી શ્રદ્ધા વધી ગઈ છે કે ૧-૨-૩-૪ આશ્રિત બાપાની વાચતા દરેક જગ્યાએ બાપાના ભજન તથા દરેક માણસો બાપ બાપાના ફોટા ગળી સવાર માંજ ધીના કુપદીપ થાય છે માગ બાપા જડીયાણુ દરેકને મહાયતા કરે છે અને શ્રદ્ધા વધતી જાય છે જોસો જલારામ બાપાની જય .. ત્યાં મગેને અમારા જય જલારામ વખતે પત્ર લખવા મહેરબાની કરગો દીવાળી પછી ચોકસ પહેાંચી વીરપુર આપ પધારો ત્યાં અમારા બાપાની જગ્યામાં અમાગ વતી હંડવત કરશો જય જડીયાણુ બાપા

હી બાપાનો છાં
વસભદ્રાસ પીતામજના
જય જલારામ વાંચશો

સદરથ તીર્થવાનાનુ સ્થાન છે પોતાની જાની જાણ,
આરાધ્ય દેવતે પિતા પ્રમાણુ વદન તેમને કબુ સજા

જે દોષ આપણો સરોર રાખો પ્રેમ તેની ઉપ
ના રાખનો નથી અતર, ચક્રિન દોષ તેા ગટનોમા

૪૪

૧. વીંટી મળી ગઇ છે.
૨. પરમીટ મળી ગઇ છે.
૩. સોનાની પીન મળી ગઇ છે.

દારેસલામ ભાઈસા નં. ૧૬૨

તા. ૧૬-૧૦-૫૩

પુણ્ય ભાગત શ્રી જલારામ આપાની ગાદીએ પુણ્ય ગીરધર આપાની સેવામાં,
ભેગથી ગામ વીરપુર.

ગામ દારેસલામથી લી. ઉડે ઉડાલાઇ ડી. પટેલના જય જલારામ
સ્વિકારસો.

પુણ્ય ગીરધર આપા તમારો તા. ૨૪-૧-૫૩ નો પત્ર મળેલો જેમાં
મારા ખાતે જમા રાખેલી રકમ તે પુણ્ય આપાની ગાદીએ અન્નદાનમાં
વાપરશે. આ સાથે શી ૫૨ ના પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલેલ છે તે પુણ્ય
આપાની ગાદીએ અન્નદાનમાં વાપરશે આ નાણાંની માનતા નિચે મુજબ છે.

મને પુણ્ય આપાનું નામ અચમ સાંભળવા મળેલું, વળી તેમનો મહિમા
અવારનવાર સાંભળતો ગયો. માર્યામાં હું દેશથી આ તરફ આવતો હતો,
અચાનક બોટમાં લેસંગભાઈ કરીને મળી ગયા તે દોળ આપાનું ગુણગાન
ગાય તેમની પાસેથી પુણ્ય આપાનો મહિમા સાંભળતાં મને પુણ્ય આપામાં
ઘડા બેઠી અને તેથી મેં તેમનું પુરતક તમારી પાસેથી મંગાવેલું જે વાંચતાં
મને પૂર્ણ ઘડા બેઠી.

એક વખત હું ઘરમાં સમારકામ કરાવતો હતો. મારા હાથેથી વીંટી
પડી ગઇ, ક્યાં પડી તેની ખબર ન હતી સાંજે ફરવા જતાં રસ્તામાં માત્રમ
૫૮૫૦ જે વીંટી ખોવાય ગઇ છે. મેં આપાને સંભાર્યા અને તેમની ઉપર,
ઉડી દીધું. ઘેર આવી તપાસ કરી ૫૦૦૦ જે ન મળ્યું બોયને ૫૦૫૦ જે
તેનો અર્થ કંઈ નહીં. બીજે રિપોર્ટ મારા ઘરમાંથી જ કચરો કાઢતાં બોયને

વૌંટી મક્કી અને મને બોલે આપી. બોલને લે શુભ કરવી હોત તેા પણ કહી શકયો હોત વળી ધરમાં મેં પહેલાં તપાસ કરેલી ત્યારે તેા કંઈ મળેલું નહી અને બાપાને યાદ કરતાં વૌંટી મક્કી ગઈ.

મારાં વાઈફની પરમીટ કઢાવતાં મારાં પ્રથમ લે વાઈફ હતાં તેલું મરણ સરટીફીકેટ વગેરે પુરાવા ભેષતા હતા અને મને પરમીટની ઉતાવળ હતી હું રૂબરૂ મારા એક વકીલ મીન સાથે ગયો જતાંજ બાપાને મંભાર્યા અને ત્યાં જતાંજ પરમીટ મક્કી ગઈ.

હજી ગઈ કાલનીજ વાત હું તેમજ મારાં વાઈફ ફરવા માટે ગામમાં ગયાં હતાં સાંજે સાત વાગે ઘેર આવતાં મારાં વાઈફના માથામાં નાખેલી સોનાની પીન પડી ગઈ ઘેર આવી રહવાને ધમાક કરવા લાગી કે આ રીતે સોનાની પીન પડી ગઈ, હવે નહિ રથળ નહિ ઠેકાણું તપાસ પણ ક્યાં કરવી છતાં લે રહેતે અમે આવ્યા હતા તે રહેતે હું જગ્યા બાદ તપાસ કરવા ગયો જતાં મને કંઈ ન દેખાયું. (બાપાને તેા ધરમાંથી નીકળતાં જ મંભારેલા) હું નિરાશ થઈ પાછો આવતો હતો લે કે મારો ઇરાદો બીજા રહેતે જવાનો હતો છતાં તેજ રહેતે તપાસ કરતો પાછો ફર્યો અને વળતાં સોનાની પીન મળી હેવા સાથે આનંદ થયો અને ઘેર આવતાં આ પ્રસંગોએ પુન્ય બાપાને રકમો માનેલી તેના રી ૫૧ રૂા ૩૪ આ માથે મોકલું હું જે સંભાળીને ધોગ્ય વ્યવસ્થા કરશે.

પુન્ય બાપા મારા જેવા કેટલાયના કામ હજી પણ ક્યાં જ જાય છે અને તેમની શ્રદ્ધાથી કામ પાર પાડે છે તે મને સાક્ષાત પરીચય થયો પુન્ય બાપાના સેવકો વધતા જ રહે તેજ હું પુન્ય બાપા પાસે આગણી કરું.

ત્યાં પુન્ય બાપાના નામની કોઈ બીજી બજનાવલી કે પુનતક હોય તેા મોકલાવશે તેની કિંમત પણ જણાવશે હું તરતજ આપને મોકલી આપીશ.

હી, આપનેા હેાડ
છોટાલાઇ હી પટેલ
બોક્સ ૧૬૨
દારેસલામ

From

K. J. RAICHURA
JINJA P O B. 68

તા. ૧૧-૧૧-૫૩

૪૬

૧ મારા કાનમાં લાણુકારા વાગવા માંડ્યા.....
૨ મારા ગોવાન મિત્રે કહ્યું કે 'આ બધો તમારા
જલારામ બાપાનો પ્રતાપ છે.'

પુન્ય લકત શ્રી ગીરધરલાલ હરીરામની સેવામાં, શુ. વીરપુર.

સવીનય લખવાનું કે 'મેં' પુન્ય બાપાના પરચાની બુક વાંચેલ છે. અને મને કાંઈક બાપાના પરચાનો અનુભવ પણ મળેલ છે. ઉપરાંત હાલ તુરતમાં બાપાના પરચાનો એક મહાન અનુભવ થયો અને તે ઘણાજ માણસો જાણે છે.

હકીકત એમ બની કે તા. ૧૬-૧૦-૫૩ શુક્રવારના રોજ મારા એક ગોવાન મિત્રની મોટરકાર દીવસે બે વાગ્યે ચોરાઈ ગઈ. તપાસ કરતાં ખબર મળ્યા કે મોટરકાર કંપાણ રસ્તે કોઈએ જોયેલ પરંતુ ચોરસ પુરાવા ન હતા છતાં પણ મારા ગોવાન મિત્રે અને કહ્યું કે આપણે કંપાણ તપાસ કરવા જઈએ. અમે આદીથી મારી મોટરકારમાં હું મારો ગોવાન મિત્ર અને તેની દીકરી કંપાણ જવા રવાના થયાં રસ્તામાં 'મેં' મારા ગોવાન મિત્રને કહ્યું કે અમારામાં એક જલારામ બાપા થઈ ગયા છે તેની માનતા કરો અને તેમાં તમે જરૂર સફળ થશો. 'મેં' બાપાના પરચાના બે ચાર દાખલા પણ આપ્યા. મારા ગોવાન મિત્રે માનતા કરી કે મારી મોટર જી મને સહી સલામત મળશે તો જલારામ બાપાની જગ્યામાં રૂ. ૫૦) જોડાવીશ. આ માનતા તેણે અદ્વાયી કરી અમે કંપાણ ગયા મોટરનો પતો લાગ્યો નહીં. તે ગોવાનનો દીકરો કંપાણમાં રહે છે તેને લગામજી કરીને અમે રાતના પાછાં આવ્યા. બીજે દીવસે તા. ૧૭-૧૦-૫૩ શનિવારના લગભગ ૩:૩૦ વાગે તે ગોવાનના દીકરાનો અગોને ટેલીફોન મળ્યો 'કે મોટરકાર મળી ગઈ છે અને પોલીસ સ્ટેશનમાં મોટરકાર પોલીસે રાખી છે. સોમવારના પોલીસ ફોર્મર પ્રીન્ટ લઈને દાર આપજીને રોંપશો.

આ ગોવાનના દીકરાને માનતાની જરા પણ ખબર ન હતી. અમો મોતવારના રોજ કમ્પાલા પાછા ગયા. મોતરકાર અમોને મલી. પછી અમોએ તે છોકરાને પુછ્યું કે મોતરકાર કેવી રીતે મળી ત્યારે છોકરાએ જવાબ આપ્યો કે હું ત્રણ વાગે ઘેર બેઠો બેઠો વીચાર કરતો હતો કે મારે મોતર ક્યાં ગોતવી. તેવામાં જ મારા કાનમાં બળકારા વાગવા માંડ્યા અને કોઇ તેને કહેતું હોય કે વીચાર કરમાં જલદી મહરેરે જ ત્યાં તારી મોતર હમણાં જ આવશે. છોકરો મનમાં કહેવા લાગ્યો કે આ મને કોણ કહે છે ફરી મગજમાં બાજ થયો જલદી જ. છોકરો ગોતાના એક મીત્રને લઇને એકદમ મધો મહરેરે (કમ્પાલાનું એક પર્વ છે) પહોંચ્યો અને કાર પણ પહોંચી. છોકરાના મીત્રે એકદમ અવાજ કર્યો ચોર હોકો મોતર છોડીને બાગ્યા અને ગોવાન છોકરે મોતરનો કબજો લઇને પોલીસને ખબર આપી. આ પ્રમાણે મોતર ચોવીસ કલાકમાં મલી ગઇ. આંહી ઘણીજ મોતરો ચોરાઈ તથા તે અસુક દીપસો પછી પાછી મળે છે. પરંતુ તદત ઉપલ્લુ 'મોખુ' અંદરનું ઈન્જન દરેક રૂપેર વીગેરે કાઢી લઇ ખાલી મોખુ મળે છે. આવી રીતે આઠી રાત્રીસલામત કાર મળતી નથી મારા ગોવાન મીત્રે મને કહ્યું જે આ બધો તમારા જલારામ આપાનો પ્રતાપ છે. આ ગોવાને કહેલી માનતાના રૂ. ૫૦નો ફાફટ આ સાથે મેસર્સ કોટેચા ડી. મુ'બઈ ઉપરનો મોકલાવું છું તે પૂજ્ય આપાની ગાદીએ ધરી તેનો યોગ્ય ઉપયોગ કરશોજ એજ વીનંગી.

લી. કરશનદાસ બે. રાધચુરાના
જય જલારામ વાંચશો.

વનમાં કરતાં કરતાં શ્રી રામચદ્રજી પંપાસનેવરમાં પાણી પીવાને ગયા. ધનુષ્યબાણ કાઢે જમીનમાં ખોદીને પાણીમાં ડિનચાં પાછા ઉપર આવીને જ્વેસું તો એક દેડકો એ તીરથી વિધાર્ધ જવાયી - તેના શરીરમાંથી લોહી નીકળતું હતું અને તે પડ્યો હતો શ્રી રામચદ્રજીએ ઘણા દુઃખિત થઇને કહ્યું - 'તે કેમ અવાજ ન કર્યો ? અવાજ કર્યો હોત તો મને ખબર પડત. તારી આ આ દશા થાત નહિ.' દેડકાએ કહ્યું, 'હે રામ ! જ્યારે મારે સાથે દુઃખ પડે છે. ત્યારે 'હે રામ મને ઉગારો' એમ હું કહું છું. અત્યારે જ્યારે રામ પોતે જ મારવા બેઠો ત્યારે કેને બોલાવું.

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપનિષદ.

નમસ્કાર એક તમારા રોટલાને, તો પછી તમારા એ રોટલામાં ચે શું છે ?

એક વખત એક ગ્રામીણ જતો હતો ગ્રામી જમનાના પુત્ર પર આવી મારી પામે મેકેના એક ઉતારાએ પ્રકૃષ્ટિત હૃદયથી એક પૈસા નદીમાં નાખ્યો પાસે બીજા એક ચીકણા ટીકાખોર ગૃહસ્થ ખેડા હતા તે બોલ્યા, 'મુગમાં આપણો દેશ અરીખ અને આવા નોકો નકામાં પૈસા ફાટી દે છે' એ તેમને કહ્યું, 'તમે એ ભાષિતો હોયો સમજ્યા નથી જે ભાવનાથી તેણે એ એ પૈસા ફેંક્યા તેની કિંમત ખેચાર પૈસા ખરી કે નહીં ? બીજા સારા કામમાં એ પૈસા તેણે નાખ્યા હોત તો વધારે સાફ દાન થાત પણ એ બધી વાત હમણા રહેના દહએ તેની વાત પડી પણ આ નદી એટલે જાણે કે ધર્મરત્ન કાળુ વડી રહી છે એમ માની એ ભાવિષ્ણા મનમાં કંઈક ભાવના ઉત્પન્ન થઈ અને તેણે ત્યાગ કર્યો એ ભાવનાને તમારા અથ શાસ્ત્રમાં મ્હં સ્થાન ખર કે ' પોતાના મુનમ્ની એક નદીના દર્શનથી તેણે દિન પીગમ્સ એ ભાવના તમને સમજાવે પડી કે તમારી દેશભક્તિની પરખ કરીશ દેશભક્તિ એટલે શું કેવળ ગેરલો ? દેશની એક મદાન નદી જોઈને ભાવ બધી સપત્તિ તેમાં કુળાડી દઉં તેના ચરણમાં અર્પણ કરું ? એડું મનમાં થાય એ કે નદી મોતી દેશભક્તિ છે ! એ બધાં પૈસા, પેલા ઘોળા, લાન ને પીળા પથરા પેલા દરિયાના છોળોની નિષ્ઠામાંથી મનેના મોતી ને પરનાળા, એ બધામની પાણીમાં કુળાડરા જેટલીજ કિંમત છે, જરાયે વધારે નથી પરમેશ્વરના ચરણ પામે એ બધી ધૂળને તુલ્ય નેખજે તમે કહેશો, નદીનો ને દહરના ચરણનો આ સમય વગી આથી વા-વા ? તમારી રૂઢિમાં ધર્મરત્નો સમય કયાય

છે ખરો કે ? નદી એટલે શું ? ઔકિસનન અને હાડેનન. મુર્ખ એટલે કિટ્ટસનની ઘણી મોટી ગતીનો એક નમુનો. તેને કેવા નમસ્કાર કરવા ? નમસ્કાર એક તમારા રાટલાને, તો પછી તમારા એ રાટલામાંયે શું છે ? એ રાટલો એટલે પણ આખરે એક ઘોળી માટી જ ને ? તેને માટે સા સાઠ મોંમાં પાળી આણો છો ? આવડો મોટો આ સૂર્ય જમ્યો છે, આવી આ સુંદર નદી દેખાય છે. એમાં પરમેશ્વરનો અનુભવ નહીં થાય તો ક્યાં ચશે ? ” પેલો અંગ્રેજ કવિ વર્ડ્ઝ્વર્થ દુઃખી દિવસી ગાય છે, “ પહેલાં હું મેધધનુષ જોતો ત્યારે નાચી ઊઠતો મારા દિલમાં ઉમળકો આવતો. આજે હવે હું કેમ નાચી ઊઠતો નથી ? પહેલાંના જીવનની માધુરી જોઈને હું જડ પથરો તો નથી બની ગયો ? ”

હુંકમાં સકામ ભક્તિ અથવા અડાણી, મુર્ખ માણસની ભાવનાનું પણ ધણું મહત્ત્વ છે સરવાળે તેમાંથી મહાન સામર્થ્ય નીપજે છે. જીવ ગમે તે હોય ને ગમે તેવડો હોય પણ પરમેશ્વરના દરબારમાં એક વાર પેડો એટલે તે માન્ય થયો માન આપવા લાયક થયો. અગ્નિમાં ગમે તેવું લાકડું નાખશો પણ તે સળગી જાંઘા વગર નહીં રહે. પરમેશ્વરની ભક્તિ એ અપૂર્વ સાધના છે, સકામ ભક્તિની પણ હૃદય કદર કર્યા વગર રહેતો નથી. આગળ ઉપર તે જ ભક્તિ નિઃકામ થઈને પૂર્ણતા તરફ જરી.

શ્રી વિનોબા ભાવે. ‘ગીતા પ્રવચનમાંથી.’

૪૫

એક કોલેજિયનભાઈની શ્રદ્ધા ફળે છે.

અમદાવાદ, તા. ૧૬-૧૦-૫૩

શુભી શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ,

તમારું પોસ્ટકાર્ડ મળ્યું. પણ તેનો આનાથી વધારે વહેતો જવાબ આપી શક્યો નથી તે બદલ માફ કરો. મનિઓલરની રસીદ પણ મળી ગઈ છે પણ તમારા લખવા પ્રમાણે વીરપુરથી ચેસાની પહોંચ મળી નથી પણ તેની જરૂર તેમજ ઉતાવળ નથી તે ચેસા પહોંચી ગયા છે તે કાર્ડમાં લખ્યું હતું એટલે હું બીજો ભોટો પણ તમને લખી રહ્યો છું.

હું હાલમાં B Com માં ભણું છું અને હજી બીજા ત્રણ ચાર વર્ષ આગળ ભણવાની ઇચ્છા છે, જતાબાપા જરૂર એ ઇચ્છા પાર પાડશે. આગળ ઓરિટરનું ભણવાનો વિચાર છે, જતાબાપાને મારા બદલે વિનંતી કરજો કે હું આગળ ભણું.

અમદાવાદના Satynarayan Exports Imports Co. વાળા શ્રી જયંતિભાઈ મારા ભોટાભાઈ છે, તેમને મોકલાવેલા ફોટામાંથી મને એક કોપી મળી છે એટલે હું મંગાવતો નથી. દીવાળી પછી વીરપુર આવવાનો વિચાર છે જતાબાપાનો હુકમ થાય કે તરત આપણે આવવા તૈયાર છીએ.

પુણ્ય જતાબાપાની ખબર મને ન્યારે એ તેમની તમારી લખેલી ચોપડી વાંચી ત્યારે પડી પછી મને એટલો અજાંઘ વિચાર અને શ્રદ્ધા ભેસી ગઈ કે ન પુછો વાત મને એક નવી જ દગી મળી હોય એવું લાગે છે. પહેલાં એટલે એપરેશન પહેલાં હું લગવાનને માનતો પણ નહોતો. પણ પૂ જાપાની ચોપડી વાંચ્યા પછી મને ડાગ્યું કે મારી ભૂત હતી અને તે પછી હવે તો હું જીવીશ ત્યાં સુધી પૂ જાપાને તેમજ લગવાન રામને નાદી ભુવું. આ વાત લખતા મને એટલી શરમ આવતી હતી પણ મારી શરમ પણ હવે ભાંગી ગઈ છે અરુ પુછો તો આજે કોલેજમાં ગયા પછી ઇન્ટરએનાની શ્રદ્ધા જતી રહે છે અને મને પણ તેમજ થયું હતું. પણ હવે એવું નાદી થાય તેની ખાતરી આપું છું.

હા પણ મારે પૂ જલાખાપાનો એક નાનો પોકેટમાં રહે એટલો ફોટો
 જોઈએ છે તે જો બની શકે તો મને મોકલી આપવા મહેરબાની કરશોજ.
 તે ફોટાની સાધજ છું જાણુના હાંસીયામાં દોરું છું. આ ફોટાની સાધજ
 લગલગ ચોપડીમાં સૌથી નાના ઠલોક જેવડી થઈ. જો બની શકે તો
 જરૂરી મોકલી આપજો બીજું કંઈ યાદ નથી આવતું. તબીયત પૂ.
 ખાપાની દયાથી સારી છે. થોડીક પણ Trouble નથી. એ તો ખાપા
 હાજરાહજુર છે. પૂ. ખાપાને અમારા વતી વિનંતી કરજો એટલે અમે ત્યાં
 ધીરપુર આવી દર્શન કરી જઈએ ત્યાં આવવાનો પ્રોથામ શની-રવીજ
 ગોઠવવાનો છે. એટલે તમે પણ મળશો. ત્યારે ખાપાને હરપડી યાદ કરતાં
 કરતા આ પત્ર અહીં પુરે કરું છું.

Address

પ્રમોદ બાડીલાલ શાહ.

૧૪૮, દોશીયાડાની પોળ,

કાળુપુર ૨, અમદાવાદ ૧

એલ લી.

પ્રમોદના

જય જલારામ

રામનામ મંત્ર મારા હૃદયમાં મોમરવો જતરી જશે તો કદી માદો પડીને
 મરવાનો નથી; આ નિયમ દરેક માણસ માટે છે, મારા એકને માટે નહીં
 માણસ જે ભૂલ કરે તેનું ફળ એને ભોગ્યે જ છુટકો છે માણસના આખરના
 શ્વાસ સુધી રામનું નામ રમરણ હોવું જોઈએ

રામનાથ હવા તો જમતમાં એકજ છે તે રામનામ

મહારામા ગાંધીજી

જો આપણે ખરેખર આસ્તિક હોઈએ અને માનતા હોઈએ કે સાક્ષાત
 શ્રી હરિ પોતે જ આપણા યોગેશ્વરની સર્વ પ્રકારે ખરે રાખે છે અને આપણા
 ઉપર એના યાગે હાથ છે તો પછી કોઈ પણ બાબત કે બીનામાં લેશ માત્ર
 ચિંતા કરવાનું કે આપણે બીવાનું કંઈ જ કારણ નથી

મૃત્યુ તો અનિવાર્ય છે, અને એક કાંટો વાગવાથી પણ નીપજે છે જ્યાં
 પ્રભુની ધરિય જીવાડવાની હોય ત્યાં સુધી અગ્નિ, પાણી કે કોઈ અકસ્માતનો
 ભય નથી, ભગેશો દક્ત એ પ્રભુ પર રખાય

સાવિત્રીનાં સ્વપ્ન

ગંગોત્રીમાં રહેતા એક અવધુત રામાનંદજી હિમશિલામાં.

હરિદ્વાર કચ્છી આશ્રમ સપ્ત સરોવર સંત દેવીદાસજી લખે છે કે—

ગંગોત્રી-જમનોત્રી પુસ્તક વાંચીને ધજોજ આનંદ થયો છે. પુસ્તકમાં અતિશયોક્તિ બીજકુલ નથી પરંતુ સત્ય વસ્તુને મૂર્તિવંત બનાવી છે. ઠેકાણે ઠેકાણે ઉત્તરાખંડના પ્રસિદ્ધ મહાત્માઓના તથા કુદરતી દ્રશ્યોના ચિત્રો આપી પ્રાંથને ધજોજ આકર્ષક બનાવ્યો છે. ગંગોત્રી જમનોત્રીનો સુંદર યાત્રા સૌભાગ્યશાળી મનુષ્યોજ કરી શકે તેવીજ રીતે આ સુંદરપ્રાંથ પણ સૌભાગ્યશાળીનેજ વાંચવા મળી શકે.

— વાંચો —

ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા વર્ણનનું પુસ્તક.

પાના ૭૩૬. ફોટા ૧૧૫. પાકું પુકું પચરંગી જોડે
મે—૧૯૬૧ માં બહાર પડેલ છે.

દિમત રૂ. ૫-૦૦

પોસ્ટેજ બોક્સ પેકીંગ રૂ. ૨-૦૦

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

જાન્યવારી ૧૯૬૧

ગંગોતરી ધામનું એક દ્રશ્ય

૧ લીબડીથી વકીલ શ્રી અમૃતલાલભાઈ ચત્રજીવ શાહ લખે છે કે-
યાત્રા પ્રવાસના પુસ્તકો લખીને તથા તે બપોવી પ્રગટ કરી-કરાવીને
જિજ્ઞાસુઓ મુશ્મુઓ અને ધાર્મિક વનજીના માથાઓ ઉપર અમૃત-અનંદ
અનંત ઉપધાર કરેલ છે

૨ ભાગ્યાસાથી શ્રી ભારવનદાસભાઈ ખાખગીયા લખે છે કે-
ગંગોત્રી-જમનોત્રીનું પુસ્તક તો ઘરનું ધરણુ છે મારણુ સાક્ષિ વાચન
રોય ધરે મેઠા યાત્રાના વર્ણન વાચી આનંદ થાય છે

૩ ખાગબહાનથી શ્રી જેરામભાઈ દેવજી વાગડ લખે છે કે-
ગંગોત્રી-જમનોત્રીનું પુસ્તક જોતાજ એટલે આનંદ આપે છે કે ન પૂછો
વાત અને વાચતા તો જાણે એમજ લાગે છે કે- અમોજ યાત્રા મરી સ્નાન
દર્શન કરી રહ્યા છીએ

ગંગોતરીસે સત સુદગનદના લીંછતે હે-

ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રાકા પુસ્તક મુક્ત પ્રાપ્ત હો ગયા ! અવન
વહુત હી સુદર ઔર સગલ માધામેં લિખા હૈ, સાહિત્ય શૈલી મી વહુત
હી અચ્છા હૈ । મરે દિત્ર સુદરલાલ વહુગુણા ગુજરાતી ભાષા મલી
પ્રકાર જાનતા હૈ વો આપકી સાહિત્ય લેખની શૈલી સે વહુત હી
પ્રમાવિત, દુઆ

વાંચો : ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા

તો કૃપા કરી હવે પછી એ સંકટમાંથી મુક્ત કરે. તો આપનાં અન્નક્ષેત્રમાં યથારક્તિ પૈસા મોકલાવવા.' ઉપર મુજબ આપની માનતા રાખવામાં આવતાં ઘોડા દિવસમાં આપની માનતાનો પરચો મળ્યો અને તબીયત સારી થતી જણાય. અને હવે પહેલાં કરતાં તબીયત સારી રહે છે. તદઉપરાંત મારી ધર્મપત્નીને આપા પ્રત્યે અનહદ થઈ છે અને ન્યારે ન્યારે નાના અથવા મોટા સંકટ આવી પડે ત્યારે ત્યારે આપનાં ઉપર સંપૂર્ણ થઈ રાખી માનતા રાખે છે જે આપા સ્વીકારી લઈ કાર્ય કળીશુત કરે છે, જે બદલ આપનાં અમો તકણી છીએ.

ઉપરોક્ત જણાવેલ જે પરચા ઉપરાંત ખીજા અનેક પરચા અમોને આપની માનતા રાખવાથી મળે છે અને એ પ્રમાણે માનતા રાખતાં આજ મુખીનાં જે તાણાં થયા તે રૂપીયા ૬૦-૦-૦ અમો આજે આપનાં પર મોકલાવીએ છીએ, તો તે આપ સહર્ષ સ્વીકારી આપની ગાદીએ ધરી એ પૈસા આપનાં-અન્નક્ષેત્રમાં જમા કરવા કરી વિનંતી કરું છું.

છેવટમાં પત્ર દ્વારા આપને તસ્દી આપવા બદલ ક્ષમા માગું છું અને આશા રાખું છું, જે પત્ર મળે ફાફદ મલયાની પહોંચ આપતો જવાબ અવકાશે આપવા વિનંતી કરું છું.

એજ પૂન્ય આપા માફ કરશો, જય જલારામ આપાજી જે.

ફાફદ નંબર ૪૩૩૩૦ (૯૧/૩૧૧૫)
N. B. I તા. ૧૨-૧૨-૫૩.

લી. ઇશ્વાર સેવક
મકનજી રણુછોડજી મીસ્ત્રીનાં
જય જલારામ

કલકત્તાનો એક પ્રખ્યાત પૈસાદાર માણસ શ્રી રામકૃષ્ણદેવને મળવા આવ્યો હતો, અને તેમની સાથે વાત કરનાં ઘણા ઘણા ખોટા તર્કો ઉઠાવવા લાગ્યો. પ્રમહંસદેવે તેને કહ્યું કે, 'ખોટા તર્કો કરવામાં લાલશે ? ચોખ્ખા મનથી ભગવાનનું નામ લો. તો તમારું કામ થશે' આ વાત તે દંભી શેઠીઆને રૂચિ નહિ, એટલે તે ખોલી ઉઠ્યો કે- 'શું તમે બધું જાણી શક્યા છો ?' શ્રી રામકૃષ્ણદેવે ઘણીજ નમ્રતાથી હાથ જોડી તેને કહ્યું કે, 'હું કંઈ પણ જાણી શક્યો નથી તે વાત સાચી છે, પણ સાચરણી પોતે મેલી હોય છતાં જે જગ્યાએ તેનાથી વાળવામાં આવે તે જગ્યાને ચોખ્ખી કરે છે.'

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપનિષદ.

૪૯

બાપાની માનતા કરી અને ચાર દીકરી ઉપર દીકરો આપ્યો.

શ્રી જય જલારામ બાપા

અમદાવાદ તા ૧૫-૩-૧૯૫૪
ડૉ. ખોડીદાસ ડાહીદાસ ડાહી
૬. દિલ્હી ફરવાળ બહાર
જુના કાંદમાળની લાદી,
અમદાવાદ.

શ્રી સોભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ,

આપને વિનંતી સાથે જણાવવાનું કે આપના તરફથી પૂજ્ય શ્રી જલા
બાપાનું પુસ્તક બહાર ખરેજું છે. તે પુસ્તક મેં મારા સખંધી પાત્રથી
માંગી વાંચ્યું તો મને જલાબાપાના પરચાઓ પર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ એકો
છે. અને મારા લાઇબ્રેરીને ચાર છોડીએ છે. અને તેમને છોડેલાની જાંબના
હતી તેથી મેં જલાબાપાની બાધા રાખવાનું કહ્યું તેથી તેણે જલા બાપાની
માનતા રાખી અને જલા બાપાની કૃપાથી તેની સ્ત્રીને છોડેલા ધાવણો
થયો છે. તેથી તેને જલાબાપાની જગ્યામાં રૂપીયા મોકલાવાના છે તો
આપ કૃપા કરી તેઓનું સરનામું જણાવરો. ચોપડી બનતી કોપીરો મેળવી
આપવા કૃપા કરશે ચોપડીમાં વીરપુરનું બરોબર સરનામું ન હોવાથી
આપ વીરપુરનું સરનામું ત્યાં ગાદીને જે વહીવટ કરતું હોય તેમનો
જોડેના હાગળમાં જવાબ લખી મોકલશે. બીજું જલા બાપાની ચોપડી
ત્યાં ફોટાઓ મલકે કે કેમ તે પણ જણાવરો. જે આપના ત્યાંથી ચોપડી
તથા ફોટા મલકતા હોય તો ફિમત જણાવરો તો મનીઓર્ડરથી રૂપીયા
મોકલીએ. આપને ત્યાં ના હોય તો જ્યાં ચોપડી તથા ફોટા મલકતા હોય
તેમનું સરનામું પણ જણાવવા કૃપા કરશે બસ એનું.

લી. ખોડીદાસ ડાહીદાસના
જય જલારામ.

૪૭

N. H Joshi

Box 2054

NAIROBI (Kenya)

૧૮-૧૧-૫૩

મારું કામ ઘણીજ સફળતાથી થયું છે.

સ્વસ્થાન શ્રી વીરપુર મહાશય સ્થાને પરમ સ્નેહી શ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ બાદ નામદેવીથી નાનાલાલ હરીશંકર જોશીના પ્રણામ વાંચ્યો. બાદ આ સાથે શી. ૨૦ નો પોસ્ટલ એડર મોકલેલ છે. જે મારી માનતા પુન્ય બાપાની રામ અને મારું કામ સફળતાથી થયું છે. તો આપને હવે જે યોગ્ય લાગે તેમાં વપરાશ કરો. અને મને તુરત પહોંચ લખો. જેથી મારી બાધા છુટે તે એમ જીજ્ઞાસુ અમો પણ વીરપરનાજ રહીશ છીએ મારા પીતાશ્રી તથા દાદાશ્રીનો જન્મ વીરપરમાં જ છે. અને પુન્ય જલારામ બાપા મારા દાદાને સારી રીતે રાખતા. ઉલ્લા ૨૫ વર્ષ થયાં અમો જન્મ-બાણુવડમાં રહીએ છીએ. અમારા મહાન પણ વીરપરમાં જ હતાં. તે રાજ મેં માનતાં કરેલ જે બાપા હું ટેમ્પરી પરમીટ ઉપર આ દેશમાં આવ્યો છું. પણ જો મારો પાકો હૃદય જશે તો તમારી જગ્યામાં હું શી. ૨૦ મોકલીશ અને મારું કામ ઘણું સફળતાથી થયું છે. અને મેં સોપારીની બાધા રાખેલ જે જે તમારી પહોંચ આવ્યા બાદ હું સોપારી જમીશ. એજ. ભુલ સુધારી વાંચ્યો. હું પણ એક સાધારણ માણસ છું. બાપા ઉપર મને પુરી શ્રદ્ધા છે. અમો જ્ઞાતે સારસ્વત બ્રાહ્મણ છીએ.

દઃ નાનાલાલ હરીશંકર જોશીના
ચથાચોગ્ય વાંચ્યો.

૪૮

જ્યારે જ્યારે નાના નાના અથવા મોટા મોટા સંકટ આવી પડે છે ત્યારે ત્યારે બાપાના ઉપર સંપૂર્ણ અધ્યા રાખી માનતા રાખવાથી કાર્ય ફળીભુત થાય છે.

લકતરામ શ્રી ગીરધરરામ હરિરામ.
જલાબાપાનું અન્નક્ષેત્ર
વીરપુર (ભારત).

મકનજી રવુછેડજી મીસ્ત્રી
પો. બો. નં. ૧૪૧૧
મોરબાસા
તા. ૪-૧૨-૧૯૫૩

સુર મહારાજ,

પૂજ્ય જલારામ બાપાની પવિત્ર સેવામાં સહર્ષ પ્રાર્થના સહ જણાવવાનું જે આ સાથે હમો આપનાં સીરનામે પૂજ્ય બાપાનાં અન્નક્ષેત્રમાં જમા કરવા માટે રૂપિયા ૬૦-૦-૦ નો ડ્રાફ્ટ મોકલાવીએ છીએ જે પૈસા પૂલનીય બાપાની ગાદીએ અર્પણ કરી અમારાવતી વંદન કરી અન્નક્ષેત્રમાં જમા કરસોજી. મોકલાવેલ પૈસા તીએ મુજબનાં ફળીભુત થયેલ ખરચાનાં છે.

(૧) મારી પુત્રવધુની ડીક્લીવરી (સુવાવડ) વખતે તેમની તબીયત ઘણીજ ગંભીર તેમજ નિરાશાજનક હતી જે પ્રસંગે પૂજ્ય બાપાની મારી ધર્મ-પત્નીએ પ્રાર્થના કરી માનતા રાખી જે ‘પૂજ્ય બાપા મારી પુત્રવધુ ડીક્લીવરી (સુવાવડ) બાદ તદ્દન જીવંત અવસ્થામાં છે તો આપ કૃપાવંત થઇ તેમને આવા કપરા દુઃખમાંથી જલદી આરામ કરી કૃતાર્થ થરોજી.’ આ પ્રમાણે બાપાની માનતા રાખવામાં આવતાં અમારી પુત્રવધુની બીમારીમાં તરત આરામ થતો જણાયો અને ઘોડા દિવસોમાં કુશળ થતાં બાપાની લીધેલ માનતાનો પરચો મળ્યો જે બતાવે છે જે બાપા ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખી કાર્ય કરના ધારુ’ હોય તો જરૂર બાપા પાસે કાર્ય ફળીભુત કરે છે. પૂજ્ય બાપાની અમારા ઘરનાં સર્વે માણસો પ્રત્યે અનહદ કૃપા બદલ બાપાને અમારા સૌનાં હાતરવાર વંદન છે અને કરી ફરી નમસ્કાર હો.

(૨) મારી ધર્મપત્નીની તબીયત ઘંઘેલા નાદુરસ્ત રહ્યાં કરતી લેથી તેમણે બાપાની માનતા રાખી જે ‘બાપા મને વારંવાર બીમારી આવે છે

ગંગોત્રી પદ બધ થાય ત્યાં આતાજીની નીકળતી સ્વારી
જય ગંગે... જય ગંગે ..

નાર્થ રેડેશીઆ કહ્યો પો. બો. નાં. ૧૫

શ્રી છ. એન. પટેલ લખે છે કે—

આપે જે જે પુસ્તકો વખ્યા છે તેમા મને ફરતી સ કેન લાગે છે,
કારણ કે લખરાની ઢગ અને તેન વર્ણન કરવાની કળા ખરેખર અદ્ભુત છે
જેમ ગુનામનુ કુલ લગભગ કુનોમા મુકેતુ હોય અને તેમા જે તે નીપી ગડે છે
તેમ લગભગ છુકમા તમારી લખેલી છુકો રોબી ગડે છે

આપનુ વખેતુ અમરપથ પુસ્તક મે વાંચ્યુ છે જેમ હૃદયે પાકી
કરીમા જે સ્વાદ મુખ્યો છે અને તેની અદરનો ગોટનો જેમ જેમ મુસીએ
અને તેને મુકવાનુ મન ન થાય તેવી રીતે આપના પુસ્તકો વારવાર વાંચીએ
છીએ અને મદદાન મન ન થાય તેમ છે

વાંચો : ગંગોત્રી—જમનોત્રી યાત્રા

પેપર ૭૩૬ ફોન ૧૧૫ પાકુ પુર્ણ પચરંગી જોડે
મે-૧૯૬૧ મા બહાર પડત છે.

કિમન રૂ. ૫-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ પેટીંગ ૩૧ ૨-૦૦

લેખક સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજેવ

ઉત્તરકાશીમાં ગંગાજનું દ્રશ્ય.

વડોદરા ઉંચી પોળ, રાજમહેલ રોડ.

શ્રી ઉત્તરંગરાય વૈકુંઠરાય સ્વામિયા લખે છે કે—

આપના ખીજ પુસ્તકોની ખાફકે આ ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા વર્ણનનું પુરતક પણ શરૂ કર્યા બાદ વચ્ચે ચૂકવાનું મન થતું નથી. વાચકને યાત્રા પ્રવાસનું વર્ણન આપ એવી રીતે કરે છે જેથી તેઓને એવી સતત લાવના રહ્યા કરે છે કે તેઓ પણ આપની સાથેસાથ જાણે યાત્રાજી કરી રહ્યા છે ! આવું તાદ્રશ્ય શબ્દચિત્ર ઉજું કરવાની લેખન શૈલીએ મારા ધારવા મુજબ તો કુદરતી બક્ષીસથીજ મળે છે.

હિમાલયના આ પુરાતન અને પવિત્ર યાત્રા ધામોનાં રસપ્રદ વર્ણન દ્વારા આપ આવી યાત્રાઓ કરવાની લગન સેકડો માણસોમાં પેદા કરી, સાહિત્ય ક્ષેત્રેજ નહિ બલકે આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રે પણ ઉમદા સેવા બજાવી રહ્યા છો. સાંસારિક અગવડતાઓને લઈને જેઓ જાતે આ યાત્રાઓમાં જઈ શકતા નથી તેઓને તો આપના પુરતકો જ ફક્ત યાત્રા કર્યા જેટલાં સંતોષ આપે છે.

ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રાએ જનાર દરેક યાત્રીને તો આ પુરતક સાથેજ રાખવાની હું બરાબર કહું છું.

વાંચો : ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા

પેકજ ૭૩૬. ફોટા ૧૧૫ પાકું પુઠું ૧૫૨ની જેકેટ.

મે-૧૯૬૧ માં બહાર પડેલ છે.

દ્વિમત રૂા. ૫-૨૫

પોસ્ટ બોક્સ પેકીંગ રૂા. ૨-૦૦

૫૦

માનતા કરી અને મામલતદારની જગ્યા મળી.

વસંતરાય જ. ત્રિવેદી

B. A LL B.

મામલતદાર

હળવદ તા. ૨૩-૩-૫૪

હરિ ૐ તત્સત્

પરમ ભગવદીય, સંતશ્રી,

હળવદથી લી. સેવક વસંતરાયના જય જલારામ વાંચવા. વિરોધ નીચેનો પરચો આપને ત્યાંથી અગત્ર યતા પરચા બુકમાં પ્રસિદ્ધમાં આપવા વિનંતી છે

ચાર પાંચ વરસ પહેલાં જલારામ બાપા વિરો કેટલાક છાપાઓમાં વાંચેલ. તે વખતે એમ થયેલ કે જલારામ બાપા તે કોઇ મનુષ્યના ભક્ત થઇ ગયાં છે. હું જ્યારે માળીયામાં મહાલકારી તરીકે હતો ત્યારે માગસર માસમાં રાજકોટથી બાપાજીની કથા કરવા કોઇ છીતનકાર આવેલ તે વખતે જલારામ બાપાની પરચાની લાડી ચોપડી વાંચવાનો મને લાભ મળેલ તે ઉપરથી મેં માનતા કરી કે મને મામલતદારની જગ્યાનું પ્રામાણિક રીતરત પહેલાં મળવાનો ઓડર મળે તો મારે રૂ. ૫-૪-૦ બાપાજીની ગાદીને ભેટના તથા ૫-૪-૦ મુઝીઆ સાધુને રોટલાના આપવા મારે મ. ઓ. થી બીરપુર મોકલવા અને આ પરચો ચોપડીમાં છાપવા મોકલવો.

એ જગ્યા મેળવવા મારો હક્ક હતો અને છ હ વરસ થયાં સરકારમાં હું અરજદેવાલ કરતો હતો તેનો ફેસલો બાપાની અમિદદિથી મહાશિવરાત્રી પહેલાં મળી ગયો. હું મામલતદારની જગ્યા ઉપર હું શિવરાત્રીને ચાર છ દિવસ આરા હતાં અને મને મામલતદારની જગ્યા બડતીનો ઓડર મળ્યો. એટલે હવે મને પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે કે ભગવાન ભક્તને આપીત છે. જે કાર્ય આપજીને મુશ્કેલ લાગે તે આપણી અશ્વયથી વચ્ચે સંગોપાંગ સરસ રીતે થઇ લાય તેમાં કેવળ ધન્યર ઉપર શ્રદ્ધા હોય તોજ બની શકે. જલારામ બાપાની પરચાની ચોપડીમાં વાણીઆના ચોખાના વહાણમાં પડેલ ગાજડમાં જલારામ બાપાએ પોતાનું કેડીઉ આડુ પડેલ અને તે વહાણ હુબનું બચાવેલ તે ઉપર ભરેભર માની સકાય તેવી બાબત છે. તેવો મને બાપાજીમાં અડગ વિશ્વાસ હવે પેદા થયો છે. આ પત્રનો જવાબ અગર કોઇ કામ સેવા જરૂર લખરો. આપનું પુરું સિરનામું લખરો.

દ: પોતે

૫૧

જલારામ મારો રામ છે. આ બનાવટી વાત નથી, સત્ય છે.

ક૨૭-કેરા
તાલુકો લુન્-ક૨૭
તા. ૨૧-૪-૧૯૫૪

ૐ ૐ શ્રીરામ જયરામ જય જલારામ

માતા:રમણીય પૂજ્ય લકતરાજ શ્રી ગીરધરરામજી મહારાજશ્રીની પવિત્ર સેવામાં.
શ્રી વીરપુર,

ક૨૭-કેરાથી લી. સેવક જે. જે. અંબરીયાના અત્યંત પ્રેમપુર્વક જય જલારામજી પાંચસીજી,

વિનંતી સાથે લખવાનું કે મેં લીધેલ માનતા પૂજ્ય જલારામજી પૂરી કરવાથી મારા મહાનામાં આક્રીકાવાળા બેરો માવજભાઈ વાલજી સાથે પૂજ્ય જાપાની ગાદીએ ધરવા માટે રૂ. ૫૭ મારી શક્તિ મુજબ મોકલ્યા હતા જેની પહોંચ અને પૂજ્ય જાપાનો ફોટો મને તેમની સાથે મળેલ છે તે માટે ઉપકાર માનું છું.

કાગળ કુદ ૧૫ ની સાંજે છ વાગે મેં પૂજ્ય જાપા થી જલારામજી માનતા માની હતી-બીજી માનતા માની હતી તે આજ પુરી થતા આ બીજી માનતાના રૂ. ૫-૪-૦ સવા પાંચ પૂજ્ય જલારામજીની ગાદીએ ધરવા માટે આજરોજ મનીઓર્ડરથી મોકલ્યા છે. મનીઓર્ડર આજે કેરાની પોસ્ટ ઓફીસથી રવાના થશે તે આ પત્ર આપને મળ્યા પછી કાલ પરમે મળશે એ સવાપાંચ રૂપિયાનો મનીઓર્ડર આપને મળે એટલે મારા અંતઃકરણ-પુર્વકના આભાર અને વંદન સાથે પૂજ્ય જલારામજીને ધરવગોજી.

પૂજ્ય જલારામજી હાજરા હજુર છે. પૂજ્ય જાપાને નામે જે કામ રાજ કરીએ તે જાપા પુર્ કરે છે. તેમના પરચાની ચોપડી મારી પાસે છે

જલારામ મારો રામ છે. અને અલૌકિક રીતે યાદ ઠરતાંની સાથે રામ મદદે આવે છે. આ બનાવટી વાત નથી, નક્કર સત્ય છે.

પૂજ્ય જલારામજીનો હું સેવક છું. અને હજી સેવક રહીશ અને મારાં
ગત્ત અને શક્તિ પ્રમાણે જાપાને સંકાર્યામાં સૌને મદદ કરવા પ્રાર્થના
કરીશ

જલારામ મત્ય છે

જય જલારામ જય જલારામ જય જલારામ

સૌને જય જલારામ
દામકાજ ફરમાવશે

તાબેદાર સેવક
જે જે અંજારીયા
ના જય જલારામ

- ૧ અ ના પોતાના સો બદાઓને (ભક્તોને) જુઓ છે
- ૨ તમે જે મ્હે ડા તે બધું અ ના જાણે છે
- ૩ ખરેખર બીજાના ઉપર ઉદાર કરનારાઓ પર અ ના પ્રેમ રાખે છે,
- ૪ મધી શોભા અને મવી મદત આપનારી છે
- ૫ કર્મના ફળ પર જે વિશ્વાસ રાખે છે તેઓ પરમાત્માએ મનાવેન
સાચે રસ્તે છે અને તેઓજ બનાધને રસ્તે છે
- ૬ ધર્મિની પૂજન કરી અને સુરાધર્મી થી
- ૭ મ મ્હે પર નરાનમા પહેનથી છેલ્લે સુધી લાર મુખામા આ પો છે
- ૮ રહા જોઈ ન મેસના

ખરેખર મુખિનો રસ્તો ખુબો છે તે કાઈ ખાસ સમુદાય માટે નથી
જે કાઈએ પરમાત્મા આગળ શિર ટાપી અને સાચારી મન્યો તે આદે તો
ય તો કે ખિરતી દોષ કે કાઈ બીજો દોષ પોતાના રંગ (પાનહાગ) પામંથી
તેજુ ફળ મેળવે તેને કાઈ જાનતો જાય કે ગોપ નરી

હરરત મહમદ અને હરરામ

૫૨

માનતા ઘણીજ કઠીન હતી-કપરી હતી.
આપાના ઉપકારનો બદલો વાળી શકાય તેમ નથી.

નાઇકાબી તા. ૪-૫-૫૪

પરમ પુન્ય માનનીય શ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈની સેવામાં,

જત જણાવવાનું કે આ સાથે કુલ રિ. ૮૫- અમારી માનતાઓનાં મોકલાવું હું જે મળેથી પહોંચ લખસો.

માનતાઓ વિષે શું લખું? માતૃભાષાનાં પુસ્તકો વાંચવામાં હું ઘણો જ રસ લેતી અને તે રસની તૃપ્તિ હું અમંત આનંદ વાંચીનેજ તૃપ્ત કરતી. એક વખત મેં તેમાં પૂ. બાપાનું હકું જીવનચરિત્ર વાંચ્યું. ત્યાર બાદ પૂ. બાપાનું જે પુસ્તક આવે વિશ્વ સમક્ષ મગદ ઠયું તે વાંચ્યું અને તેના વાંચન બાદ પૂ. બાપામાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા મગદી ઘરમાંથી સર્વેનું મન પૂ. બાપા તરફ હતું. પૂ. બાપાની કપરી કરોટી કરવા અમે માનતા માની, જે પુન્ય બાપા બાણે છે. પુન્ય બાપા વિના તે કોણ પુણું કરે? ખરેખર તેમનો ઉપકાર હું જીંદગીપર્યંત નહિ ભુલું. તે માનતા વિષે આપને એટલું જ જણાવું હું કે તે માનતા ઘણીજ કઠીન હતી, કપરી હતી, કે તેના જેવી માનતા હજી મુખી કોઈએ માની ખણી નથી. ખરેખર હૃદયના લોહી વટે લખું તો પણ આપાના ઉપકારનો બદલો વાળી શકાય તેમ નથી.

બીજું મારી એક સખીને અમારી શાળાની મુખ્ય શિક્ષિકાએ પંદર દીવસ બાદ જે તેના અભ્યાસમાં ચઢતી ન થાય, તો નીચલા વર્ગમાં ઉતારવાનું કહ્યું હતું. મેં વિચાર્યું માત્ર પંદર દિવસમાંજ અભ્યાસની ચઢતી કેવી રીતે થાય! અને મનમાં માનતા માની કે હે પુન્ય જલારામ બાપા, જે તેને આ વર્ષેજ ફક્ત સીનીયર કેમીઝની પરીક્ષા આપવા દેવામાં આવશે અને નીચલા વર્ગમાં નહીં ઉતારવામાં આવે તો હું આપના અન્નક્ષેત્રમાં રિ. ૫) મોકલાવીશ. પુન્ય બાપાએ અમારી આ વાણી સાંભળી છે તેમાં ખિતકુલ સંશય નથી. હવે તો પુન્ય બાપા અમને આ છેલ્લી પરીક્ષામાં પાસ કરે એટલીજ ઇચ્છા છે.

હાલ પુન્ય બાપાના ઉપકાર નીચે જામે સર્વે કુશળ છીએ અને તેવી કુશળતા દર્શાવી રાખવા પુન્ય બાપાનાં પુનિત ચરણોમાં નમ્ર વિનંતી કરીએ છીએ ત્યાં પુન્ય બાપાના મર્વે સેવકોને મારા ચચાચોગ્ય તેમજ પુન્ય બાપાને મળેલ પ્રભુતાં ઝોળી ધોકાને મારા દંડવત્ પ્રણામ

એજ લી ધર્મિષ્ઠાના

પ્રણામ

તા ૬ અમારી પાટોશમાં એક જણના બાબાને ઉદાંટિયું થયું હતું. તેમણે પુન્ય બાપાની શિ 5-25 ની માનતા કરી માની હતી જે આ સાથે મોકલાવેલ છે તે સ્વીકારવા કૃપા કરશે.

એજ લી ધર્મિષ્ઠાના

પ્રણામ

સંત એકનાથ.

ઉનાળાના બપોરનો સમય હતો. ગોદાવરીના કિનારાની રેતી પર પગ મૂકીએ તો દોહા પડે એવી તપી ગઈ હતી નદીમાં બાહણો નાહતા હતા, તો કાંઈ સધ્યા કરતા હતા.

એટલામાં દૂરથી એક હરીજન માળક ખુને પગે દોડતો દેખાયો બાળકે જેવા રેતી પર પગ મૂક્યા કે તરતજ એ બૂમો પાડ્યા વાગ્યો. મિચારાના પગ બગાડા હતા તે 'મા, મા' પોકારતો હતો બાળકની માતા સવારથી જ કામે ગઈ હતી તે બપોરે વેર આવી પાણી ભરવાને ચાલી માળક માની પાછળ દોડ્યો. મા તો પોતાના કામમાં જીન ધમને જતી હતી તેને શું ખમર કે તેનો લાડકનાયો તેની પાછળ પાછળ ચાલ્યો આવે છે બાળક રરતો બૂમો માર્યો ને નદી કિનારે આવી પહોંચ્યો.

બાહણોએ જોયું કે બાળક છુમ પાડે છે, મપ કરનાર લોકોએ જોયું કે માગકના પગ બળે છે, સધ્યા કરનાર ગોંડે જોયું કે માળક 'મા, મા' પોકારે છે મનાએ કહ્યું બાપો જા ખમરનાર પામે આરતો નહિ; અડકતો નહિ' તેને કાણ મદદ કરે ? કાંઈના હૃદયમાં દયાનો છાટો પાણુ ન હતો.

એક માણસ ત્યાં આવ્યો તેણે તરતજ બાળકને ઉપાડી લીધો અને ગોદાવરીના પવિત્ર પાણીમાં નરગર્યો બાહણોએ ગુરજને કહ્યું, 'એકનાથ, તમે ધર્મને કુમાડી દીધો.'

એકનાથે કહ્યું, 'ધર્મ શું કહે છે ? આ સસારમાં રહેનારા મધ્ય લાહઓ છે છૂન-અછૂતના એક તો આપણે માણ્યોએ જ જનાવ્યા છે ખમરના દરવારમાં બધા એકજ કે પ્રાણી માત્ર તરફ દયા કરે. દયા ધર્મનું મુળ છે.

ગુરુજીએ કમંડલું મંગાવ્યું અને
જમીન ઉપર જળની ધારા કરી
કે તુરત જ આગ તેજ સ્થળે
ઓલવાઈ ગઈ.

મહાત્મા શ્રી રણછોડદાસજી મહારાજનું જીવન અમરકૃતિઓથી ભરેલું છે. તેઓથી આવા અમાકારને ગુપ્ત રાખે છે. તો પણ થોડા વર્ષ પહેલાં જ અનેક એક પ્રસંગ અને સ્મૃતિમાં તાજે ચતાં, લખવાની પ્રવળ ઇચ્છા થઈ આવે છે, તેથી તે જણાવું છું. આવા અનેક પ્રસંગો અનેકા સાંભળ્યા છે.

ઉત્તરેનમાં રહેતા એક કૌશલધિપતિ શેઠે મહાત્મા શ્રી રણછોડદાસજી મહારાજની પંથરામણી કરી હતી શેઠ તેઓથીને એરાલેનમાં પોતાને ત્યાં સ્થાયી થતા. સાંજે પહેાંચ્યા કે તુરત શેઠશ્રી તેઓશ્રી પાસે આવ્યા અને જણાવ્યું કે :

“ મહારાજ શ્રી ! આગ લાગી છે અને તે મારી દુકાનની તલન નજીકમાં આવી ગઈ છે, તેનું સ્વરૂપ લખકર છે.

શેઠની વાત સાંભળી મહારાજશ્રીએ પોતાનું કમંડલું મંગાવ્યું અને જમીન ઉપર જળની ધારા કરી કે તુરત જ આગ તેજ સ્થળે ઓલવાઈ ગઈ.

માણસો (ઓલાવનાર) બહુ આશ્ચર્ય પામ્યા કે :

આમ એકાએક કેવી રીતે થયું ?

આવા બનાવથી નારિતક પણ આસ્તિક બની ગયે છે.

દંડી સ્વામીજી શ્રી સદાનંદતીથ
(આનંદાચમ પીલખ્યા)

બાલ શ્રી સદગુરુ દેવજી નય

બાલ શ્રી જલારામ બાપાની નય

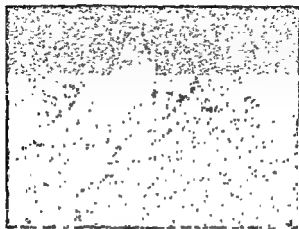
મારે માટે પરમેશ્વરનું નાનકડું રૂપ પુરતું છે.

પાપ ને પુણ્યનો વિચાર પડે તેમાં તે માટે કોઈ યુક્તિ નોંધએ, એકાદ તરફની જગતરી છે એ તરફનીય તે મરણની છે એકલી આ જન્મની વેદના સહેવાતી નથી તો પાપના જન્મોનો ક્યારે શા સાર છેવેએ છે, તપામે છે ? એકલી આ જન્મની ઓરડીમાં મુઝી ઓછો ક્યારે છે કે ? બચપણ આપણે ધણુ ખરૂં વીસરી જઈએ છીએ નિરમરણ થાય છે તે સાડું છે હિંદુ મુસ્લીમ એકતાને માટે ભુતકાળનું વિરમરણ એક જનાજ છે ઓરગરેએ જીવન કયો હતો પણ એ વાત ક્યા મુઝી જોખ્યા કરવી છે ? ગુજરાતમાં રતનબાઈનો ગરમો છે તે આપણે અહીં વણીવાર સાલગીએ છીએ તેમાં છેડે કહ્યું છે 'જગતમાં બધાનો યશ છેડે રહેશે પાપનો વિચાર પડશે' કાળ પોતાની ચાળણી કાયમ હવાયા કરે છે ઇતિહાસમાંનું સારૂં તેડનું લઈ પાપ બધું ફેકી દેતું નોંધએ નરમુ છોડી માણસ સારૂં યાદ રાખે, ધ્યાનમાં રાખે તો બધું સોતું, બધા ડડા વાના થઈ નય પણ તેમ થતું નથી એથી વિરમરણની ખૂબ જરૂર છે તેજા ખાતર ઈશ્વરે મરણ નિમ્નું છે

૮ ક્રમાં, જગત જેવું છે તેવું જ મગળ છે કાળસ્થાત્મક જગત આપણે એક ઠેકાણે લાવવાની જરૂર નથી અતિ પરિચયમાં સાર નથી. કેટલીક વસ્તુઓની દોસ્તી કરી મોળત કરવાની હોય છે, કેટલીકની સાથે અંતર રાખી રહેવાનું હોય છે. ગુરૂની પાસે નમ્રતાથી આઘા બેસીશું. માના બોળામાં જઈને બેસીશું. જે મુર્તિની સાથે જેમ વર્તવું નોંધએ તેમ વર્તવું નોંધએ ફૂલને પામે લઈએ, અગ્નિને મર્યાદા નહીં આપો રાખીએ તારા દૂરથી રળિયામણા તેવું જ આ યદિનું છે અત્યંત દૂર છે તે મુદ્દિને અત્યંત નજીક લાવવાથી વધારે આનંદ થયે એવું નથી. જે વસ્તુ જ્યાં છે ત્યાંજ તેને રહેવા દે તેમાંજ સાર છે દૂરથી જે ચીજ દેખાય છે તેને નજીક આણવાથી તે મુખ આપશે જ એવું નથી તેને ત્યાં દૂર રાખીનેજ તેમાંનો રસ ચાખ સાદસ કરીને, વધારે ઘરોળો રાખીને અતિ પરિચયમાં પડવામાં અર્થ નથી.

સારાશ કે ત્રણે કાળ આપણી સામે જિહા નથી તેજ સારૂં છે. ત્રણે કાળનું જ્ઞાન ધર્મમાં આનંદ અથવા કલ્યાણ છે એવું નથી અલ્લને પ્રેમથી હક કરી, પ્રાર્થના કરી અને ઈશ્વરે તે પુરી કરી ભગવાને પોતાનું વિરાટ , તેને બતાવ્યું પણ માટે માટે પરમેશ્વરનું નાનકડું રૂપ પુરતું છે

શ્રી વિનોબા બાવે 'ગીતા પ્રવચનમાંથી'

‘હે અભૂત સ્થાવરોમાં હિમાલય હું છું.’

અરુણા (અફ્રિકા) પો. બો. નાં. ૧૬.

ભામશ્રી વસન્તરાસ પીતાંબર લખે છે કે-

ગંગોત્રી-જમનોત્રી છુક વાંચીને ધણોજ આનંદ થયો છે, અને આપ જત્રામાં ગયા પણ અમે છુક વાંચનાં જ અમે પણ આપના સાથેજ હતા. આટલો સંતોષ થયો છે. પુણ્ય જલાશમ બાપા આવા પુરતો ધાર્મિક આપને હરહમેશ જહાર પાડવા આપે એવી અમારી માગણી છે.

વાંચા : ગંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા

પેપર ૭૩૬. ફોટા ૧૧૫. પાકું પુર્કું ૫૨૨ંગી જોડે

મે-૧૯૬૧ માં જહાર પડેલ છે.

કિંમત રૂ. ૫-૨૫

પોસ્ટેજ બોલ્ડસ પેકીંગ રૂ. ૨-૦૦

લેખક : સૌભાગ્યચંદ. મંગળજી રાજદેવ

આલમોડા સર્વોદય કુટિર શ્રી શાંતિભાઈ ત્રિવેદી
તા. ૧૭-૬-૬૦ ના પત્રમાં લખે છે કે-

દેવાસ-માનસરોવરના પથે પુસ્તકનું પૂરું અધ્યયન થયું તેમજ દેવાસ યાત્રા કરના વિષેની પુરી માહિતી આપી છે એથી એની ઉપયોગીતા વધારે છે સાધારણ જનતાની સરજ સાદી લાપામા હોવાથી મળ પડે છે

—: वांछे :—

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫ રૂા ૬૫ પાકુ પુકુ પચરગી જોડે
કિમત રૂા. ૪-૨૫
ચોરટેજ બોન્સ સાથે રૂા. ૧-૮૪
મે-૧૯૬૦મા બહાર પડેલ

લેખક : સૌભાગ્યશ્રી મંગળજી રાજદેવ

મુંબઈ (ભુલેશ્વર ત્રીજી ભોધવાડો)
 શેઠ શ્રી શામળ ગોકળદાસ દાપડના વેપારી
 તા. ૧૮-૬-૬૦ ના પત્રમાં લખે છે કે-

સમૃદ્ધ હિમ શિખર

કૈલાસ-માનસરોવરના પંથે પુરત્ર વાચના માટે હાથમા લીધા પછી
 પડતુ મુકવા દીન થાતુ નથી તમોએ જે માર્ગદર્શન આપેન છે તે ધણી જ
 ઉપયોગી માહિતી બલુવા મળે છે આપનો શ્રમ સમ્રણ ગણાશે

— વાંચો —

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાક પ્રકુ પચરગી જોકેટ

કિંમત રૂ. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

લેખક - સૌભાગ્યચંદ મગજાણ રાજદેવ

૫૪

હીરાની નથ ફર હજાર રૂપિયાની કિંમતની મળી ગઈ છે.

મુંબઈ, તા. ૨૪-૫-૫૪

પૂજ્ય ભગત બાપા ગિરધરરામજી હરિરામજી

વીરપુર.

આજે રૂ. ૨૨-૮-૦ નું મનીઓર્ડર ક્યું છો વિગત નીચે મુજબ.

૧૧-૪-૦ શેઠ હરિદાસ ધરમસી કોટડીયા ઠે. ૫૧-૫૩ અંબાગલી મુંબઈ નં. ૨

૧૦-૦-૦ મારા

૧-૪-૦ સામીબાઈ નારણજી ઠે. ૧૧૧ જીતી હનુમાનગલી ૪ દાદર મુંબઈ ૩

૨૨-૮-૦

શેઠ હરિદાસ ધરમસી કોટડીયાને ત્યાં તેમના પુત્ર શ્રી. વિનોદરાયનાં લગ્ન તા. ૨૨-૫-૫૪ નાં શ્રી હાલાર્થે લોહાણા મહાજન વાડીમાં હતાં હરિદાસ શેઠનાં મોટા પુત્ર નારણદાસની પત્નિની હીરાની નથ ગુમાણી ફર હજારની નથ હતી એથી સગાંસબંધીઓમાં ગ્લાનીનું વાતાવરણ ફેલાયું ઘણી તપાસ કરવા છતાં ન મળી ૧૧-૪-૦ બાપાની માનતા માની અને એક કલાકમાં ચમત્કાર બન્યો. મંગળદાસ મારકેટના આગેવાન વેપારી વંદ્રાવનદાસ પરસોતમની નાનાં બેળીના હાથમાં નથ આવી, બેળીએ રમકડું માની ખીસામાં મુકી બેળીની માતાએ ઘરે બેળીને સુવડાવતી વખતે કપડાં ઉતાર્યાં ખીસામાં કંઈ વસ્તુ હોય એમ લાગ્યું. કાઢી જોતાં હીરાની નથ જોઈ રાતનાં ૨-૨૧ વાગે વંદ્રાવનબાઈ દોડતાં વાડીમાં આવ્યા અને નથ મારા હાથમાં મુકી અને બધી હકીકત કહી નથ ધરધણીને સોંપી અને આનંદનું વાતાવરણ જામી ગયું. એજ વખતે મને બાપાની માનતાના રૂ. ૧૧-૪-૦ આપવામાં આવ્યા અને આ રૂ. આજે મનીઓર્ડરથી મોકલું. સ્વીકારી પોંચ લખસોજી.

સેવક મણીલાલ આજુદજી

ના જય જલારામ

૫૫

બાપા એ તો રામચંદ્રજી ભગવાનના અવતાર હતા.

MEHSANA

તા. ૩૧-૫-૫૪

પરમ પુન્ય ભક્ત ગિરધરરામભાઈની સેવામાં,

મહેસાણાથી લી. બાપાના દાસાનુંદાસ શાંતિલાલ કન્હેપુરચંદના જય સીતારામ વાંચરો.

અહીં હમારા ભાઈ અંબાલાલ નાયાલાલના દીકરા) પ્રપીણચંદ્રને મળ્યામાં કાકડા તેમજ હમલ ન્યુમોનીઆ થયેલ ધણું વેદ ડોક્ટરોથી દવા પછુ કરી હતી સાધારણ દવાના દબાણથી ઘોડીકવાર ડીક દેખાય પરંતુ દરદ પાછું જોર પકડી અને બચવાની આશા પછુ ન હતી. પરંતુ બાપાની દયાથી અમે અહીં રહેતા હમારા પુન્ય ભાઈ યુનીલાલ જેરાંકર આગળથી બાપાનું પુસ્તક મળતાં અને વાંચી જતા બાપા ઉપર ખુબ ધન્ય બેઠી અને મેં બાપા રાખેલી બાપા રાખતાની સાથે ગુરતજ આરામ દેખાવા લાગ્યો, આજે બરોબર આરામ છે. તે બાપાના ફા. પા અંકે સવા પાંચ આપને મોકલેલ છે તે ફવીકારી દયા કરશે બાપા તો સર્વ શક્તિમાન છે સૌના ઉપર તેમની દયા છે તે બરોબર મારા મન તો રામચંદ્રજી ભગવાનના જ અવતાર હઇ વીરપુરની કારકીદી ઉજાવળ કરેલ હતી તેમના જેવા સંતોના હમારા જેવા ગરીબ દાસો ઉપર કદાચે દયાના આસીર્વાદ મોકલાવતા રહેશેજી.

લી. આપનો દાસાનું દાસ
શાંતિલાલ કન્હેપુરચંદના
જય સીતારામ વાંચરો.

સરનાથું

શુ. પો. મહેસાણા

શાંતિલાલ કન્હેપુરચંદ

C/o અંબાલાલ નાયાલાલ

કે : યુની મોચીએણ (બજાર)

૫૬

SHANTILAL H LATHIA
C/o SHAH HANSRAJ MULJI & SONS
Direct Importers,
General Merchants & Commission Agents,
8/9 Mshiri Street,
P. O Box No 963
DAR ES SALAAM
Tanganyika Territory

બાપાની કૃપાથી આજે મારે ત્યાં રામ લક્ષ્મણની
જોડી થઇ છે.

સુરભી ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદલાઈ મંગળજીની સેવામાં. શ્રી રાજકોટ.

જાત અરે પરમકૃપાળુ પરમાત્મા અને પૂજ્ય સદગુરુ બાપાની કૃપાથી
અમો સહકુટુંબ આનંદમાં છીએ તમો સર્વેની કુશળતા ચાહું છું.

વિ. આપને યાદ હશે કે મેં ગયા વર્ષમાં ડીસેમ્બર દરમ્યાન
મનિઓર્ડરથી રૂ. ૨૫ પૂજ્ય બાપાની ગાદીએ ધરવા મોકલ્યા હતા. તે
અમારી મનોધૃતિ પરીપૂર્ણ થઈ તે સંબંધમાં હતી અને તેની પ્રસાદી
રૂપે પૂજ્ય બાપાશ્રીની પૂરણ કૃપાએ અમારે ત્યાં વૈશાક સુદી ૧૪ (નરસિંહ
ચૌદસ) ના શુભ દીને પ્રણાતે ૬-૫૪ મિનિટે પ્રગ્નના જન્મ થયો અને તે
પ્રસંગે અમે પૂ. બાપાશ્રીની સહાયતા માંગી હતી. બાપાએ અમો પર
પૂરણ કૃપા કરી અમારું કામ સુખરૂપ અને પુરી શાન્તીથી પાર ઉતાર્યું છે.
અને બાપાના શુભ આશિર્વાદના પ્રતાપે આજે બાળક સર્વેને આનંદ
આપી રહેલ છે મારે એક દીકરી અને એક બાલો ૩ વર્ષના છે. ૭ વર્ષ
પછી બાપાની કૃપાથી આજે મારે ત્યાં રામ-લક્ષ્મણ જોડી થઇ છે. તેથી
મારું મન પ્રકુલ્લીત થયેલ છે. તે ખુશાલી નીમીત્તે આજરોજ તમોને શિ.
૩૮ - (રૂ. ૨૫) નું મનિઓર્ડર કરેલ છે. જે મળેથી પૂ. જલાબાપાના
ધરી અમારા સાદાંગ દંડવત પ્રણામ હૃદયરાવજો અને પૂ. બાપા
અમો પર હરહંમેશ કૃપા અને અભિદ્રષ્ટિ રાખી સુખમય દીવસો વીતાડે
અને પૂ. બાપા તેમજ પરમકૃપાળુ શ્રી રામચંદ્રજી પ્રભુના પદ પંકજમાં
મારી હરહંમેશ પ્રિતી રહે એ અમારી વતી માંગજો.

અમે તો અજ્ઞાન અને મુઠમતી કહેવાયે ખાપા તો દયાળુ અને કૃપાના ભંડાર છે તો એમની કૃપા હરહંમેશ વરસતી રહે અને અખંડ ભક્તિ આપે એજ અમારી ખરા અંતઃકરુણપૂર્વકની આર્થના છે.

આ તરફનું મારા સરખું કામકાજ હોય તો ખુશીથી જણાવશો, એજ ખાકી કુશળ.

પૂજ્ય ખાપાની જગ્યામાં સર્વે સંત મહાત્માઓને મારા વંદન પાઠવશો.

દઃ સાંનિઙ્ગાલ હંસરાજ લાહીયા

બીડખાખાળા

ના જયશ્રી જલારામ સાથે

જયશ્રી રામ વાંચશોહ.

સાચો પ્રકાશ.

અંધારામાં રહેલો માણસ જેમ અજવાળાની મદદ વીના કાંઈ પણ દેખી શકે નહીં, તેમજ પ્રભુકૃપા વીના આપણે કાંઈ પણ કરી શકીએ નહીં, ત્યારે મોક્ષ ક્યાંથી જ મળે? હવે વીનાનો દેહ જેમ મુઠકું કહેવાય છે તે એ મુઠકાથી જેમ કાંઈ થઈ શકે નહીં, પણ જો તેમાં હવે હોય તો જ બધું થઈ શકે; તેમજ પ્રભુકૃપા વીના પણ કાંઈ થઈ શકે નહીં; કારણ કે પ્રભુકૃપા વીના આપણે તો રાખ જેવા જ છીએ. મારે આપણને દરેક પળે પ્રભુકૃપાની જરૂર છે.

આપણી સંસ્કૃતિનું તત્વ એ છે કે, દ્રષ્ટિ કેળવવી જોઈએ. તમે ગમે તે વાંચો પરંતુ તેથી જ્ઞાનનો પ્રકાશ મળવો જોઈએ.

શ્રી રાધાકૃષ્ણન

૫૭

પાનાચંદ તુલસીદાસ

C/o JAYANTILAL VITHALJI & Co
Biri Tobacco & Biri Leaves Merchants &
Order Suppliers
17 Gobinda Dhar Lane
CALCUTTA, 1.

વાહ જલિયાણુ વાહ !

બળતાં એરાધ્વેનમાંથી તારા સેરકને તું બચાવે છે.
મૃત્યુનાં મોંમાંથી પુ. બાપાની હયાથી મળેલો પુનર્જન્મ

૨૧. ૨૧. શ્રીયુત, સૌભાગ્યચંદલાઈની સેવામાં, શ્રી રાજકોટ,

સવિનય, નિવેદન સાથે જણાવવાનું જે આપનાં તરફથી તા. ૨૮/૬ તું લખેલ પોસ્ટકાર્ડ તેમજ વી. પી. દ્વારા ત્રણે પારસલો મળી ગયેલ છે, અને ફોટા તથા પુસ્તકો દરેકને ડીલેવરી આપી દીધેલ છે ફોટાની હલ્તુ જરૂરત રહેશે માટે ફોટા ૨૫ તથા અમર ઇતિહાસનાં પુસ્તક ૫ થી ૧૦ તુરતજ મોકલી આપશો. વી. પી. થી બીજું, પૂજ્ય જલારામ બાપા કળીયુગમાં હાજરા લેતુર છે, તે આપનું લખણ સત્ય છે, મને તો પૂજ્ય જલારામ બાપાના અનેક પરચા મલી ચૂકેલ છે, તદઉપરાંત હાલમાં એક એવો ફિરોજ બની ગયેલ છે જેનું વર્ણન આ સાથે લખી મોકલું છું ઠારણ પૂજ્ય જલારામ બાપાની કૃપાથી મારો પુર્નજન્મ થયેલ છે. તે આ પત્ર સાથે લખી મોકલું છું જે આવતી આવૃત્તિમાં છપાવી દેશોછ.

બીજું આપે માફ ગામ પૂછજું તો ૬-મુળ સળોસરા (રાજકોટ તાબાનું) રાજકોટથી દસ માઈલ દુર, ત્યાંના રહેવામી છું. મળોસરાના રતીરા ઠા. તુલસીદાસ જુરાબાઈ બુદ્ધદેવનો દીકરો છું. આજે ૧૪ વર્ષ થયા બંગાલમાં છું તેમાં ૭ વર્ષથી ખાસ કલકત્તા છું દેશમાં ન્યાયે ન્યાયે આજું છું ત્યારે પૂજ્ય જલારામ બાપાની વીરપુર જગ્યામાં દર્શન કરવા જરૂર જણેલા પાછો આ તરફ આજું છું.

શકવાને તાકાત નથી પણ એટલું તો જરૂર હતી કે, જાણનાર સિવાય બચાવનાર બીજા કોઈ નથી. એજ

પૂ. આપના દયાથી આરે દેશમાં આવવાનું થયે, ત્યારે સિધા વીરપુર જઈ જાણના દર્શન કરીનેજ પછી ઘેર જઈશ.

તમે જાણનાર વીરપુરના વાસી, પ્રગટ પરચો બારી ર. હે છ,
અંગાણ દેશમાં પરચો દીધો, શ્રુત્યનાં જોમાંથી તારો ર.
હવાઈ જાણનામાં તમે બચાવ્યો, પાનાને દીધો ઉગારી ર
જાણનાર, પ્રગટ પરચો બારી, તમે-

દમરણ કરું ત્યારે આપણ આવોને જાણનાં સંદેહ દીધો ર. હે છ,
દાણું-કદાણું તમે ન લોયું દાસને દીધો બચાવી ર.
હવાઈ જાણનામાં કદાચ તમા તોઈ તનની ન થઈ જાણી ર.
જાણનાર પ્રગટ પરચો બારી, તમે-

દર લોડીને ગાય છે પાના, દાસને લેલો ઉગારી ર. હે છ,
જીવન માટે અર્પણ કરું છું દેલો બહિત તમારી ર
જાણનાર પ્રગટ પરચો બારી ર તમે
પાનાચંદ

આત્મ જ્ઞાન.

માણસ પોતાને જાણે તો જાણનારે પણ જાણનાર શકે. 'હું' કોણ
હું એ બાબત સારી રીતે વિચાર કર્યો હોય તો સમજી શકાય કે 'હું'
એવી કોઈ ચીજ નથી. હાથ, પગ, લોહી, માંસ વગેરે એમાંથી 'હું' કોણ ?
જેમ કુંગળીનાં ફેતરા ઉતરતા ઉતરતા કેવળ ફેતરા જ રહેને કાંઈ સાર નીકળે
નહિ, તે જ પ્રમાણે વિચાર કરતાં 'હું' એવી કાંઈ ચીજ મળશે નહિ, બાકી
જે રહે તેજ આત્મ ચૈતન્ય 'હું' પણ 'આહું' જાય એટલે જાણના દર્શન દે.

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ

હું પ્લેનવાળાની ઓફિસે ગયો, ત્યાં લખીનારાયણદાસ બંગાળી સાથે મુલાકાત થઈ તે પછી તેજ પ્લેનથી આવવાનો હતો તેને મેં કહ્યું ભાઈ આજ મને પ્લેનનો ભરોસો લાગતો નથી કારણ મારું મન ના પાડે છે માટે હાલ થોડું ખાઈ લઈએ કદાચ કંઈ થાય તો પછી ખાઈને મરીએ, તેમ કરી અમે બન્નેએ એક હોટલમાં નાસ્તો કર્યો, ત્યારબાદ તેમની ખસમાં અમે એરોડ્રામ ઉપર ગયા. ત્યાં એરોપ્લેન પડેલું તેનું સામું જોઈ વળી મન, જાવા માટે વારંવાર નાજ પાડ્યું હતું.

ત્યારે હું તથા લખી તથા એક ડોક્ટરનો દીકરો ત્રણ જણા બેઠા હતા અને અંદરે અંદર આજ વાત કરતા હતા કે, આજ જે ભગવાનની દયાથી કોઈ રીતે આ પ્લેઈનવાળો ના પાડે તો આપણે ઘરે જઈએ વળી હું એમ કહેતો જતો હતો કે મને તો હિમત છે મારી સાથે મારા બાપા છે અગર કંઈ થાશે તો તે બચાવશે, તેમ કહી મારી સાથેના પૂ. બાપાના ફોટાના બેઉ જણને દર્શન કરાવ્યાં ત્યારબાદ પ્લેઈનની દ્રાઈ પાછોસોટ લીધી અને એક ચક્કર પછી ઉપરમાં મારી આંખુ, ત્યારબાદ ૬-૧૮ મિનિટ અમે અંદર ગોઠવાઈ ગએલ કુલ પેસેન્જર ૮ તથા પ્લેઈનના પાઈલોટ ૩ મળી ૧૧ જણા હતાં, તેમજ બુક કરેલ ઘણા સામાન હતો. ૬-૧૧ મિનિટ પ્લેઈનને ચાલુ કર્યું જેવું તે ઉપર ઉડ્યું કે, મરીનમાં અકસ્માત આગ લાગી ને ભડભડ અવાજ આવવા લાગ્યો, અમે દરેક ગભરાયા, મેં તો ખીસ્સામાંથી બાપાનો ફોટો કાઢી કહ્યું બાપા તમે બચાવજો કહીને ખીસામાં ફોટો નાખું છું તેવામાં તણે બાપા પોતે તરતજ આવી જાડવું બની એરોપ્લેનને જલ્દય હોય તેમ લાગ્યું કારણ આંખના જાડવા સાથે પ્લેઈનની ટક્કર લાગતાંજ પ્લેઈનનાં જીંદુંકા થઈ ગયા અને અમે ચારે તરફ વેરણુ છેરણુ મારફત નીચે પડી ગયા અને બીજા ભાગમાંથી ઓચિંતી પેટ્રોલની ટાંકી ફાટવાથી આગ લાગી નીચે પડતાની સાથે જસાબાપા, જસાબાપા, કરતાં આંખ ઉઘાડીને જોઈ ત્યાં પાછળ એકદમ આગ જોતાં જ હું તો ભાગ્યો આ વખતે મારા મોઢામાંથી તેમજ પગમાંથી લોહીનો પ્રવાહ વહેતો હતો અને પછી ગભરામણુ લાગી કે હું બચીસ નહિ. પછી જસાબાપા, જલારામ, જલિયાણુ, કરી હું તો રસ્તા ઉપર આવ્યો, બાણુના મામથી માણસો દોડી આવી દરેકને ગામમાં લઈ જવામાં આવ્યા ત્યાંતો એચ્ચુલસ વગેરે આવી અમને હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યા, અને ત્યાં સાત દિવસમાં મારી તબીયત એકદમ સારી થઈ ગઈ કોઈ ભાતની ખોટ બાપણુ શરીરમાં રહી નથી કુલે ૧૧ જણા હતા જેમાં ૫ જણ તરત જ મરી ગયાં, અને ૭ જણામાં ૫ જણાને સારી રીતે જ અને ૧ જણ હજી હોસ્પિટલમાં છે, પછી પૂ. બાપાની દયાથી મારું શરીર એકદમ કોઈપણ ભાતની ખોટબાપણુ સિવાય સારામાં સારૂ થઈ ગયું છે એટલે બાપાએ ક્યું સ્વરૂપ લઈને આવીને બચાવ્યા તે તો પામર મનુષ્ય કહી

રાકવાને તાકાત નથી પણ એટલું તો જરૂર હતીશ કે, જલારામ મિવાય બચાવનાર ખીલત કોઈ નથી એજ

પૂ જાપાની દયાથી જ્યારે દેશમાં આવવાનું થયો, ત્યારે સિધો વીરપુર જઈ જાપાના દર્શન કરીનેજ પછી ઘેર જઈશ

તમે જલારામ વીરપુરના વાસી, પ્રગટ પરચો ભારી રે, હે જ,
ખંભાલ દેશમાં પરચો દીધો, શ્રુત્યુનાં મોંમાંથી તાર્યો રે.
હથોઈ જલારામમાં તમે બચાવ્યો, પાનાને લીધો ઉગારી રે
જલારામ, પ્રગટ પરચો ભારી, તમે-

સ્મરણ કરું ત્યારે આવજ આવોને ભવનાં સંદેહ કાપો રે. હે જ,
દાણું-કંદાણું તમે ન જોયું દાસને લીધો બચાવી રે.
હથોઈ જલારામમાં કંદકા થયા તોઈ તનની ન થઈ દાની રે.
જલારામ પ્રગટ પરચો ભારી, તમે-

કર જોડીને ગાય છે પાનો, દાસને લેજો ઉગારી રે હે જ,
છવન માઈ અખંણુ કરું હું દેજો ભક્તિ તમારી રે
જલારામ પ્રગટ પરચો ભારી રે તમે
પાનાચંદ

આત્મ જ્ઞાન.

માણસ પોતાને ઓળખે તો ભગવાનને પણ ઓળખી શકે 'હું કોણુ છું એ જાણત સારી રીતે વિચાર કર્યો હોય તો સમજી શકાય કે 'હું' એવી કોઈ ચીજ નથી હાથ, પગ, બોલી, માસ વગેરે એમાંથી 'હું' કોણુ કે જેમ હુંગળીના ફોતરા ઉતરતા ઉતરતા કેવળ ફોતરા જ રહેને કાંઈ સાર નીકળે નહિ, તે જ પ્રમાણે વિચાર કરતા 'હું' એવી કોઈ ચીજ મળશે નહિ, બાકી જે રહે તેજ આત્મ ચૈતન્ય 'હું પણુ' આપુ બધા એટલે ભગવાન દર્શન દે

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ

મારો બાઈ કિચોર B 50. ની પરિક્ષા વખતે કમભાગ્યવશાત ગ્રેડીકલમા સાધન ભાગલું મળ્યું. જેથી તેને પણ કાચ રહેતા મેં બાપાની માનતા કરી કે જો હું તથા મારો બાઈ બન્ને પાસ થયું તો માળાના બાળકોને, એક નાળિયેરનો પ્રસાદ વહેંચીશ.

બાપાની કૃપાએ હું તથા મારો બાઈ સેકન્ડ ક્લાસમાં પાસ થયા છીએ વળી મને અંગ્રેજીમાં ૭૬/૧૦૦ માર્ક્સ આવ્યા છે. બાપાની પૂર્ણ કૃપાથી એંગ્લોગ્રામાં ૧૦૦/૧૦૦ માર્ક્સ આવ્યા છે.

ત્યાર પછી મેં નાળિયેર વધેરી નાના મોટા ત્રણે બાપાનો પ્રસાદ આપ્યો છે. પણ તે કરવામાં ત્રણ દીવ્ર થઈ તો હવેનો જૂલને ક્ષમા કરનાર બાપા કૃપા કરે એ પ્રાર્થના મારી છે.

વળી આ પત્ર લખવામાં જે દીવ્ર થઈ છે, તે દીવ્રની સાચું ન જોઈ વળી એકવાર ક્ષમા માગું છું.

હવે મને તથા મારા બાઈને દર વર્ષે સારી રીતે પાસ કરે એવી નક્કિ બિનતી.

મારા કુટુંબના સભ્યોને દરેક દિશામાં આબાદી આપે એજ ઇચ્છા સાથે અહિં પિરમું.

એજ લી.

બકત જલારામ બાપુને યાદ કરનાર
અંતરંગીનતા પ્રધાન

નોંધ-મને તો મને નિચેના સીરતામે એક પત્ર લખશે. બાપાને તથા તમોને તકલીફ આપવી પડે છે તો ક્ષમા કરશે.

માફ સરનામું :- અંતરંગી કાન્તીલાલ દેસાઈ

C/o અરબિંદકુમાર કાન્તીલાલ દેસાઈ

ખેતવાડી ૧ લી ગલી સોરાબજી ગાંધીનો માળો

૧ છે માળે રૂમ ૧૧

C/o ૮૨ ખેતવાડી મેન રોડ

સુબ-૪

૫૮

પુજ્ય બાપાની માનતા કુવાથી B Sc માં પાસ,
S.S C માં પાસ.

૮૯/૮૨ ખેતીવાડી મેન રીડ

મુ'બઈ-૪

તા. ૨૬-૧-૫૪

જય જલારામ

જહાસા જલારામને મારા કોટિવાર અણામ તેમની કૃપા આ દુનિયાના
મર્વ માનવીઓ પર ઉતરે જ

મુરબી રા રા મૌભાગ્યચંદ મગળજી રાજદેવ

મુ'બઈથી લી આપનો છોડ ચંદ્રકાંતના વંદન

આપ મૌની કુશળતા ધરુ છું.

આ દુનિયામાં સાચો જીવન માર્ગ ધણા ઘોડા બતાવી શક્યા છે; ને
તેનું અનુકરણ કરવું ધણું કઠીન છે, તેવો કઠીન માર્ગ બતાવી, જલાબાપાએ
આપી બતાવ્યું છે ને સર્વ અન્ય જનોને તે પંથ દેખાડ્યો છે

મોટા આત્માવાળા માનવીના કાર્યો, તેની સિદ્ધી આ એક દુનિયાનો
નાનો પામર માનવી શી રીતે બતાવી શકે?

વધુમાં જલારામ બાપાનું પુસ્તક મેં અધું આશરે વાંચ્યું છે તેમાં
હબેલ કોઈ વાક્યો સોનેરી છે જે વાંચતા મારી જલારામ બાપા પ્રત્યેની
શ્રદ્ધા વધી છે

મેં તમેને અમાઉ બાપાનો પરચો જે મને મળ્યો હતો, તે વિચેનો
પત્ર લખ્યો છે

નિચે મુજબનો બાપાનો પરચો જે હમણા મળ્યો છે તે લખું છું.

હું મુળથી અંગ્રેજમાં કાર્યો છું. અને S S C નું અંગ્રેજીનું પેપર
મારું પુરું મારું ન મળ્યું. આથી મને નપાસ થવાનો ભય રહેતો હતો પણ

મારે બાઈ ડિસોર B Sc. ની પરિક્ષા વખતે કમસાબ્યવસાત ટ્રેકટીકલમાં સાધન લાગણું મળ્યું, જેથી તેને પણ લાય રહેતો એ' બાપાની માનતા કરી કે જો હું તથા મારે બાઈ બન્ને પાસ થયું તો માળાના બાળકોને, એક નાળિયેરનો પ્રસાદ વહેંચીશ.

બાપાની કૃપાએ હું તથા મારે બાઈ એકઠું કલાસમાં પાસ થયા છીએ વળી મને અંગ્રેજીમાં ૩૬/૧૦૦ માર્ક્સ આવ્યા છે. બાપાની પૂર્ણ કૃપાથી એલજીબ્રામાં ૧૦૦/૧૦૦ માર્ક્સ આવ્યા છે.

ત્યાર પછી એ' નાળિયેર વધેથી નાના મોટા સ્વર્ને બાપાનો પ્રસાદ આપ્યો છે. પણ તે કરવામાં જરા દીલ થઇ તો હજારો જૂલને ક્ષમા કરનાર બાપા ક્ષમા કરે એ પ્રાર્થના મારી છે.

વળી જ્યાં પત્ર લખવામાં જે દીલ થઇ છે, તે દીલની સાચું ન જોઇ વળી એકવાર ક્ષમા માગું છું.

હવે મને તથા મારા બાઈને દર વર્ષે સારી રીતે પાસ કરે એવી તસ બિનંતી.

મારા કુટુંબના સર્વેને દરેક દિશામાં આબાદી આપે એજ ઇચ્છા સાથે અહિં પિરમું.

એજ લી.

ભકત જલારામ બાપુને પાદ કરનાર
અંદકાન્તના પ્રભુામ

નોંધ-બને તો મને નિચેના સીરનાએ એક પત્ર લખ્યો. બાપાને તથા તમોને તકલીફ આપવી પડે છે તો ક્ષમા કર્યો.

મારૂં સરનામું :- અંદકાન્ત કાન્તીલાલ દેસાઈ

C/o અરવીંદકુમાર કાન્તીલાલ દેસાઈ

ખેતવાડી ૧ લી ગલી સોરાબજી ગાંધીનો માળો

૧ લે માળે રૂમ ૧૧

૮૦/૮૨ ખેતવાડી મેન રોડ

મુંબઈ-૪

ગુફા દેખે ત્યારથી પગ અને ધુંટણ ઉપર મુસાફરી.....

ઇંગ્લાંડનો પ્રવાસી મી. પીઅર્સ ગર્વિસ 'Pearce Gervais' ન્યારે અમરનાથ ગએલ ત્યારે એક યાત્રાળુને પગ અને ધુંટણ ઉપર યાત્રા કરતો જોઈ ગર્વિસ લખે છે કે :-

(અંગ્રેજીનું ભાષાંતર)

.. કહ્યું કે- “તમે એક એવાને પણ મળશો કે જેણે તે નવારથી ગુફા દેખે ત્યારથી પગ અને ધુંટણ ઉપર મુસાફરી કરશે મેં કોઈ દીકા કરી નહિ (હું કેમ કરી શકું ?) કારણ કે ચોડા વરસ પહેલાં અમે રામના એક દેવળમાં વધ ગ્રથ લેવા ગયા ત્યારે ત્યાં હસસ કાષ્ઠદના કાંઠાથી છવાયેલ માથામાંથી કહેવાતા ખંડેલ લોહોના ટીપાઓ કે જે કાચથી ઢંકાયેલ પગથીઆ ઉપર ફેસના ચિહ્નોથી બનાવવામાં આવેલ હતાં તે પગથીઆ મુખી કેદલીક ત્રીઓને અને આંખમાં આંસુઓ અને મોઢામાં પ્રાર્થના સહિત હાથ અને ધુંટણ ઉપર જતાં જોઈ હતી.”

‘This is Kashmir’ માંથી
આવી મહાન દેવી યાત્રા તે—

અમરનાથની

શાવણ મુદી ૧૫ના રોજ થાય છે.

પુણ્ય શ્રી જસદાસ બાપાની દયાથી આ યાત્રા અમારાથી ધણ અને એમની કૃપાથી આ યાત્રા વર્ણનનું પુસ્તક પણ લખાયું.

— વાંચો —

ભગવાન અમરનાથ

બીજી આવૃત્તિ

પાના ૬૬ - ફોટા ૧૦૧

કિંમત રૂ. ૫-૨૫ પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૦

સખો : કનકરાય સોલામચંદ રાવલ

મંપાકુંજ, ૪૨ પ્રદયાદ મેદ,

રાવલપીંડા.

૫૬

જલારામ બાપાની કૃપાથી તે કામ પૂર્ણ થાય છે.

જયંત એલ શાહ
બોક્સ ૧૫૫૨
દારેસલામ.
તા. ૨૦-૭-૫૪

રા. રા. સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ,
અંબાકુંજ, ૪૨ મહલાદ પોસ્ટ.
રાજકોટ.

આ સાથે પોસ્ટલ બોર્ડર શિ. ૩૭/૫૦ ના મોકલ્યા છે.

જલારામબાપાની ચોપડી મારા વાંચવામાં આવેલી અને તે દરમિયાન મને એક કામમાં મુશ્કેલી આવવાથી મેં જલારામબાપાની બાધા રાખી હતી અને જલારામબાપાની કૃપાથી તે કામ પૂર્ણ થયું છે. આ જેસાનો તમને ફાવે તેવી રીતે ઉપયોગ કરવાની કુદ છે તેમાં કોઈ ભાતનું બંધન નથી. એજ જલારામબાપાના ઠોલીએ મારા પાંચલાગણુ કેસો. જય જલારામ.

લી. સેવક
જ. લ. શાહના
જય જલારામ

સંત તુકારામ કહે છે.

ન લગે સાંકલવા લૌકિક વેવહાર, ધ્યાવેવનાંતર ભરમ દંડ.

કલિયુગમાળ કરાવે કીર્તન તેણે નારાયણ દેખે બેટી.

અર્થાત 'લૌકિક વ્યવહાર છોડવાનું કંઈ કામ નથી, વતેબન ભટકવાની કે ભરમ અને દંડ ધારણ કરવાની કંઈ જરૂર નથી. કલિયુગમાં (એજ ઉપાય છે. કે) કીર્તન કરે, તેનાથી નારાયણ દર્શન દેશે.

વર્ણન તરીકેની એની કક્ષાએ ઉભું છે, એ એની ખુબી છે. નહિં તો નવલ-કથાના રસિયા આપના પુસ્તકો ઉત્સાહથી વાંચત પણ ધરમાં બેઠા, અનેક મુશ્કેલીઓને કારણે યાત્રા નહિ કરી શકનારાઓને, યાત્રા કરાવવાનું પુણ્ય આપને પ્રાપ્ત થયું નહોત. વાંચકોનો આવગો વર્ગ આપે ઉભો કર્યો છે. જેમાં તમામ પ્રકારના સાહિત્યના રસિયાઓ રનાન કરીને પુલકિત થાય છે.

“કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે”માં એક ખીજ મહત્વની બાબત ઉપસી આવી છે અને તે બાબત “યાત્રામાં સોબતીઓ પણ મહત્વનો ભાગ ભજવે છે” એ વિધાન સાર્થક કરતી. છેક છેલ્લી ઘડી સુધી કૈલાસ જવું છે કે નહિં તેનું મનોમંથન આપે જુદા જુદા સોબતીઓ મારફત સુંદર કર્યું છે. સરવાળે કાંઈ જમ શક્યું નહિ, છતાં રસોષપાણી, ખમ્બરનું કામકાજ, આગળની યાત્રાની માહિતીઓ મેળવવી વગેરે કામો કુદરતી રીતેજ કેવા વહેંચાઈ ગયાં છે તે સૌએ વિચારવા જેવું છે. થોડોક મોઠો મતભેદ હશે છતાં પણ એક ખીજના પુરક તરીકે અને શિસ્ત લાવનાથી કામ કરતા હોય છે એ અનુકરણીય છે. આ ઉપરાંત શ્રી સાંતિલાલ ત્રીવેદી, આશ્વોડાની અન્ય નાની મોટી વ્યક્તિઓ જેમાં દહીંવાળો પણ ગણાય, આપના સહયાત્રીઓ વગેરે સાથે રૂમ વાતચીત કરતાં હોય એવું જ લાગે છે. જ્ઞાનના ચમત્કાશ અને વિજ્ઞાનના ચમત્કાશ અને વિજ્ઞાનના પ્રયોગો બધુએ એ પુસ્તકમાં સમાઈ જાય છે. નાના નાના કામો ઝીણી ઝીણી માહિતીઓ, કુટ્ટી મળીકા વગેરે દર્શાવીને આપે વાતાવરણને જીવંત રાખ્યું છે. ઉપરાંત વચમાં વચમાં શ્રી શંકરાચાર્ય મહારાજ, શ્રી વિદ્યાનંદજી, શ્રી પ્રણવાનંદજી વગેરેના લખાણોમાંથી ફકરાઓ મુકીને આપે એ પુસ્તકને પ્રતિષ્ઠિત પ્રમાણભૂત બનાવ્યું છે.

“આલમોડા”વાળા પ્રકરણમાં મથાળે જ આપે પૈસાને વેડફી નાખવા માટે આલીકાઈ સાધતો નથી” એ વાક્ય મુકીને સેંકડો વાચકોને આશ્વોડાને સર્વોત્તમ ખ્યાલ આપે આપી દીધો છે, નિખાલસલાવે કશુલાત કરવી બેઠકે : આણુ, નૈનિતાલ, સીમલા, મહાબળેશ્વર, વગેરે હીલરેશનો ખર્ચાળ જ હોય એવો ખ્યાલ કલ્પમના એકજ ગોઠે અમે ઠાલી નાખ્યો છે. અને અમે પૈસા વેડફવાના નથી” એવા મુકિતમનના ખ્યાલથી યાત્રાળુઓ વિગેળ ઉત્સાહ અને આનંદથી દિમાલબની ગોદમાં આપની સાથે લપાતો જાય છે

ત્યાર પછીના પ્રકરણો સિવની જટામાં યાત્રાળુઓને ગુંચવના જાય છે અને મહાન-અકાળ પરમેશ્વરના વિવિધરૂપોનું તેજસ્વી દર્શન કરાવે છે.

બાપુજીના “ હરિજન-ગંધુ ”નો પ્રાણ આદેશ હતો કે, સારા સાહિત્યમાં પરચુરણ જાહેર ખજાણે મુકીને ઉત્કૃષ્ટ સાહિત્ય અલગાવવું ના જોઈએ અને એ માત્ર “ હરિજન ગંધુ ” માં તેમજ નવજીવન કાર્યાલયના પુસ્તકોમાં એમણે અમલી રાખ્યો હતો. તેવીજ રીતે આપના પુસ્તકમાં પણ જાહેર ખજાણે નથી એ આનંદની વાત છે. જે જાહેર ખજાણે છે તે જાહેર ખજાણેના અર્થમાં નથી. પરંતુ પ્રભુનું નામ લેવડાવે, સ્મરણ કરાવે એવી છે. પુસ્તકમાં ઉપયોગી તીમેરી રાખેલો, એના અર્થો અને તીમેરી વાતાવરણ પણ ત્યાંની પરિસ્થિતિનો સુંદર ખ્યાલ આપે છે.

‘ભાવનગર-સમાચાર’ને પણ યથાસ્થાને યોગ્ય અંગૂઠી આપી છે. એ પત્રના તંત્રી શ્રી જય તિભાઈ મોરારજીભાઈ સાથે અમારો મોટો સબંધ છે. માનસરોવર તથા દેવી કુંડમાં સ્નાન કરતા કેવી ટાક ઝડે છે તેનો આપે બહુજ સુંદર ખ્યાલ આપ્યો છે અને યાત્રાળુઓને સ્નાન કરતા ‘ અસ્નાન ’ થઈ જાય એવી બીક બતાવીને આપે સારી રમૂજ કરી છે તે સાથે યમના દૂત હાથ લગાવીને યાત્રાળુઓને બોલાવે છે તે દૃશ્ય કેટલું ભયાનક આપે ઉપસાવ્યું છે ! આ માટે આપને ખરેખર અભિનંદન ધટે છે. પાના ૧૦૩ ઉપર હસ્યા (આત્મા) ઉપરનું વિવેચન પણ હાજરી રીતે આપે અતિશય સુંદર થયું છે. તીર્થધામોમાં આ વિષય કેટલો યથાસ્થાને લાગે છે.

અત્રા, આપુ ઉપયોગી સાહિત્ય ધરેધરમાં વસાય એવી અભિલાષા અને આપ સુખરૂપ કેલાસ-માનસરોવરની માત્રા કરી અમને તમારા નેત્રોથી ભગનાન શકર દર્શનનો લાલ અપાવો એવી પ્રાર્થના છે. આપનું પુસ્તક “આલમોડાથી શ્રી કેલાસ-માનસરોવરના દર્શન માટે એક શક્તિશાળી દુરખીન બન્યું છે”

જય જલારામ
જય કેલાસપતિ.

આપનો,
સુધાકર ચંદુલાલ દવેનાં વંદન

૬૧

૧. મારે ત્યાં પુત્ર પ્રાપ્ત થયેલ છે.
૨. બહેનનું જીવન સુખમય બન્યું.

ઠા. મગનલાલ પોપટલાલ
ભણુગોરવાલા

ઠે. ભણુગોરવાલા બીહડીંગ,
રવ્યજીત રોડ, જામનગર
તા. ૧૪-૩-૫૫.

રા. રા. શ્રીયુત,

પરમ પૂજ્ય શ્રી જલારામબાપાની પવિત્ર સેવામાં,

જોગ, હા. પરમ પૂજનીય ભક્ત ગિરધરરામ હરીરામની સેવામાં,
જોગ. શ્રી વીરપુર.

જામનગરથી લી સેવક મગનલાલ પોપટલાલના પ્રાતાઃસ્મરણીય, પરમ પૂજ્ય ભક્તરાજ શ્રી જલારામબાપાને મારા લાખલાખ સાદાંગ વંદન હોજો. શ્રી ભક્ત શીરોમણી જલારામ બાપાની કૃપા દ્રષ્ટીથી મેં સંકલ્પ કરેલ હતો કે મારે ત્યાં પુત્રની પ્રાપ્તિ થાય તો રૂ. ૧૫૧૭ ધરવા તો શ્રી બાપાની દયાથી મારે ત્યાં પુત્ર પ્રાપ્ત થયેલ છે. જેથી અમારું હૃદય આનંદથી નાચી ઉઠે છે. અમારા કુટુંબના ખરા હૃદયથી પૂજ્ય શ્રી બાપાને હંડવત પ્રણામ હોજો.

એજ પ્રમાણે અમારા બેન સવીતાગૌરી પોપટલાલ જેમને સાસરા પક્ષમાંથી લેવા માટે ઘણાં લાંબા ટાઈમથી આવતા નહોતા જેથી કરીને બહેને દીનરાત અખંડ શ્રદ્ધા સાથે ભક્તિ કરી જેના પ્રતાપે શ્રી પૂજ્ય બાપાના સેવક-ખીરેયા ગોપાલજી નરભેરામ ઠે. ૧૦૨ વીઠલવાડી જેઓ હાલ મુંબઈમાં રહે છે તે ત્યાં પારસી ગલીમાં શ્રી જલારામબાપાની સ્થાપના કરેલ છે તેમના દીક્ષમાં શ્રી બાપાએ ત્રેરણા કરી અને બેનની જીંદગી સુખમય બનાવવા તેઓએ બેનના સાસરા પક્ષને સમજાવવામાં બાપાની કૃપાથી ફળીભૂત થયા અને બાપા પ્રત્યેની બેનની શ્રદ્ધા ફળી જેથી બેનનું જીવન

સુખમય બન્યું અને હાલમાં તેઓ બાપાની કૃપાથી ગર્ભવંતા છે. અમારી આશાઓ પુર્ણ કરનાર શ્રી જલારામ બાપા અમારા કુટુંબની યાવતચંદ્ર રક્ષા કરે અને અમારી દરેક આશાઓ પુરી કરે એવું અમે બાપા પાસે માગીએ છીએ. બાપાને અમારા સહકુટુંબના હજારો વાર લાખો વાર દંડવત પ્રણામ હો. પ્રણામ હો.

એન લી. સેવક
મગનલાલ પોપટલાલ
ના ભય જલારામ.

દુનિયાના સુખના લોભે ઘણા માણસો ધર્મ કરે છે પણ દુઃખના વખતે અથવા મરતી વખતે બધું ભૂલી જાય છે. જેમ પોપટ આખો દિવસ પોતાની મેળે રાધાકૃષ્ણ, રાધાકૃષ્ણ બોલે છે, પણ જ્યારે જીંદગી પકડે છે, ત્યારે રાધાકૃષ્ણ ભૂલી જઈ પોતાની બોલી ૨૦ ૨ બોલવા માડે છે

“તાતા ધીન ધીન તાતા” એમ બોલેલા બોલવું સહેલું છે, પણ હાથથી બળાવવું મુશ્કેલ છે. તેવા રીતે ધર્મની વાતો કરવી સહેલી છે, પણ આચરણ કરવું કઠણ છે

શાસ્ત્રચર્યાની કથા સુધી જરૂર છે તે જાણો છો ? સમિચદાનંદ સ્વરૂપ ભગવાનનાં દર્શન ન ગાય ત્યાં સુધી ભમરા જ્યાં સુધી ફૂલ ઉપર ન બેસે ત્યાં સુધી ગણગણ કર્યા કરે, પણ જ્યારે ફૂલ ઉપર બેસી રસ ચુસ્યા કરે છે ત્યારે એકદમ સુખ, કાંઈ પણ અવાજ કરતો નથી.

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ.

૬૧

જલાખાપાના પ્રતાપથી માફ મકાન ખાલી કરી આપ્યું.

કનકરાય સૌભાગ્યચંદ રાજદેવ.

લોગ શ્રી રાજકોટ.

જામ ખંભાણીઆથી લી. જગન જેઠાના જયહિન્દ વિ. લખવાનું કે અમોને જલારામ ખાપાના જે પરચા મકાન તેની હકીકત નીચે મુજબ જણાવીએ છીએ અને મહેરબાની કરીને જલાખાપાના પરચા તેઓની ચોપડીમાં બહાર પાડરોજ.

હું જગન જેઠા આફ્રીકા ટાંગાનીકામાં હંદેની લગભગ ૨૫ વરસ થયા ૨૬૦ ધુ જેમાં અમો અવાર નવાર દેશમાં આબ્યા જ રાખીએ છીએ. કુલ ત્રણથી ચાર મુસાફરી કરી છે. હાલ છેલ્લા પાંચ વરસ થયા મારે જમણો પગ દુખતો હતો મેં ઠાંગામાં પગના ફેટા જે વખત પડાબ્યા અને તે ઉપર ડાકટરોએ ઇન્જેક્શનો આપ્યા. ઘરની દવાઓ કરી છતાં મદદે નહીં. આ ઉપરથી મારે દેશમાં આવી સોલેરીઅમનો સેક જામનગરમાં આવી કરવા વીચાર થીયો મારી મુસાફરીની તૈયારી કરી પણ મારા સહભાગ્યે જલાખાપાની ચોપડી આફ્રીકામાં હું જ્યાં રહેતો હતો ત્યાંજ વાંચવા મક્કી છે અને વાંચવા પછી ખાપાના પરચા મેં મારા મગજમાં ઉતારી પ્રસ્તાવ મેં પણ માનતા તા. ૧-૧૨-૫૪ એ રોજ માનતા માની કે મારા પગની દવા કંઈ કે ન કંઈ અને તારીખે ૩૧-૧-૫૫ ના રોજ મારે પગ સાવ મટી જાય તો તેઓની જગ્યા છે ત્યાં મારી જાતે જઈને વીસ મણ ખાલરો સહાવૃત્તમાં મુકી આવવું અને જ્યાં મુકી હું મારી લીધેલ માનતા ઉતારી ન શકું ત્યાં મુકી મારે સોપારી ચાવવી નહિ. ઉપરથી બગવાનને કરવું અને જલાખાપાના પ્રતાપથી જ્યારે માનતા લીધી તેને બીજેજ દિવસે ધોરતું છીર ત્રણ ચાર દિવસ મુકી ચોપડવા રાખ્યું એટલે ચારજ દિવસમાં મારે પગ કયા દુખતો હતો તે હાલ બખર નથી અને એકદમ મટી ગયો એટલે એક માનવા મારી સફળ થઇ.

પરચો ૨ જે :

આફ્રીકા ટાંગાનીકામાં.

ઠાંગામાં માફ એક મકાન છે તે મકાન મુસલમાન મેમબરને ભાડે આપેલ. તેજે પહેલાં ચાર માસ ભાડું ચલ્યે ચલ્યે આપ્યું. ત્યારબાદ ભાડું ન દીધે

અને ખાલી પણું ન કરે. આ ઉપરથી મેં નોટીસો આપી છતાં ખાલી ન કરે અને ન આપે ભાડું. છેવટે ડીસેમ્બરની સરખાતમાં વધીકની નોટીસ આપી છતાં જવાબ આપે નહીં તેના સ્નેહી વેપારી સાથે વસ્તી ચલાવી છતાં કોઈ રીતે માન્યો નહીં. આ વખતે આઠ માસનું ભાડું તેના ઉપર ચડી ગયેલ.

હવે બન્યું એવું કે જ્યારે મારો પગ જલાખાપાના પ્રતાપથી મટી ગયો ત્યારે આ ઉપરથી મારે ઘેરથી એવી માનતા કરી કે લાન્યુઆરી ૧૯૫૫ ની આખર તારીખ સુધી આપણું મકાન ખાલી કરી આપે અને ચુકતે વાડું આપી દીએ તો જલાખાપાની જગ્યાએ જઈ સવા પાંચસેર સાકર પધરાવવી. આ ઉપરથી જલાખાપાના પ્રતાપથી મારું મકાન લાન્યુઆરીની છેલ્લી તારીખે ખાલી કરી આપ્યું અને આઠ માસનું ભાડું પણ આપી દીધું.

આવી રીતે મને બે વરસા મર્યા અમેરિકાથી ફેબ્રુઆરી માસમાં દેશમાં આવતા રહ્યા. દેશમાં આવ્યા બાદ કુટુંબ જાત્રા કરી અને સૌરાષ્ટ્રમાં જ્યાં જાત્રાના સ્થળ છે ત્યાં જાત્રા કરી આવ્યા તા. ૮-૧-૫૫ ના રોજ વીરપુર જઈ બે અગે લીધેલ માનતા ચુકતે ઉતારી આવ્યા છીએ અને હવે એક બે માસમાં અમેરિકા આવ્યા જશું. બસ હાલ એજ.

જલાખાપાની જે... જલાખાપાની જે...

શ્રી. હમન જેઠાના મણામ
જામખંભાલીઆ ઠે. ભેદપરના તાકા-ખહાર

અમેરિકામાં મારું સરનામું:-
ઉપરનું મારું નામ અને
પો. બો. હંટેની. ત્યાં મારી દુકાન છે.
વાયા કોશિંગ્સ
(હાં-ટે ઈસ્ટ અમેરિકા.)

અહલયાએ કહ્યું કે, “હે રામ ! કુકરની યોનિમાં મારો જન્મ થાય તે પણ મારે કશું જ છે; પણ તમારા ચરણકમળમાં મારી અવળ થકા, ભકિત રહે; મારે બીજું કંઈ જોઈતું નથી.”

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ

૬૨

આ અરૂણામાં અત્યારે હરેક હિંદુ ભાઈઓના
ઘરમાં બાપાના ફોટા વગર કોઈ ઘર ખાલી નથી.

અરૂણા તા. ૧૭-૭-૫૫

॥ ૐ શ્રી જય જલારામ ॥

શ્રીમાન ભાઈ સૌભાગ્યચંદ મંગળજીની પવિત્ર મેવામાં,
જોગ શ્રી રાજકોટ.

અરૂણાથી લી. આપનો સદાનો સેવક વલ્લભદાસ પીતાગબરના જય
જલારામ વાંચરો.

વિ વિ માથે લખવાનું કે આપનો પોસ્ટ કાર્ડ મળ્યો. રૂા ૫૦ પચાસ
બાપા મારફત આદીથી જે મોકલાવેલ છે તે મળી ગયા હશે.

ત્રિધા અહિયાથી બાપાની જગ્યામાં રૂપિયા ૧૭૦૦ સતરસો ગાંધી
પોસ્ટમાં મોકલાવેલ છે

તેમ આજ મારા પાસે સીલિંગ ૩૦૦ આવેલ તે બાપાને મોકલવા
શ્રી જલારામ બાપા મંત્રસંગ મંડળને આપેલ છે તો તે બુકોના પૈસા
મોકલાવવાના છે તો તે સાચે મોકલાવરો.

ત્રિધા આપને તરતી આપવાની કે જલારામ બાપાના ફોટા ૨૫ પચીસ
તથા બુક ૩ ત્રણ અમરપંથની મોકલાવરો. જે બાપાને પણ લખેલ છે.
તો જાણવા ત્રિધા નીચે વિગત છઠી આવૃત્તિમાં આપને યોગ્ય લાગે તો
આપવા તરતી લેરો.

હું આ અરૂણામાં મને ૧૯૪૨ માં આ અરૂણા આવેલ ત્યારે શ્રી
લક્ષ્મી નારાયણનું મંદીર હતું પણ મંદીરમાં ફક્ત કોઈક જ માળુસ
આવતું હતું તેમ શ્રી જલારામ બાપાની પહેલી આવૃત્તી હું યુગાન્ડાથી-
કંબાજાથી લાવેલ હતો તો પહેલી આવૃત્તી પુરી કરતા શ્રી જલારામ બાપા
ઉપર મને બહુજ મરધા ભેટી ત્યાર બાદ વીરપુર સાથે ખત વહેવાર કરતા

લગત બાપા શ્રી ગીરધરરામજી બાપાની કૃપાથી અગ્રે ૨-૩-૪-૫ પાંચમી આશુર્તી આપવા મળી અને આરતે આરતે આ અરૂણામાં અત્યારે દરેક હિન્દુ લાઇતા ધરમાં બાપાના ફોટા વગર કોઈ ધર આસી નથી અને આબા ગામમાં બહુજ બાપાની સરધા વધી છે અને કોઈ કોઈ પરબારા પેસા પણ બાપાની જગ્યામાં ચોકલાવે છે. તેજ આ ગામમાં અત્યારે અમારે તો શ્રી જલારામ બાપા ઉપર એકદમ આરતા છે અને દરેક ગામમાં બાપાથી કૃપાથી આનંદમાં છે. તેમ મંદીરમાં પણ કામ શરૂ છે. તેમ એક પારસી બેન ધાન ખીચેરી રતનજી લાઇતા ધરમાં બાપાર હતા તો બાપાની બુક વાંચતા ટોકટરની દવા ન કરતા...શ્રી જલારામજી બાપાને યાદ કરીને માનતા કરી કે બાપા મને બચાવશો. તો બાપાએ આરામ ત્રણ દીવસમાં કરી દીધો. શીર્ષાંગ ૨૭૫ પીંડ તેમણે બાપાના નામ ઉપર ચોકડી આપેલ છે.

તેમ મી. ફીરોજલાઇ પારસીના ધરમાંથી સોનાની બેન ગુમ થઇ હતી તો તેમણે પણ બાપાને માનતા કરતા બીજી દીવસે મળી આવેલ છે અને શીર્ષાંગ ૧૦ દસ ધરમાદામાં આપી ગયા છે. આ જંગબાવના રહીશો પણ વખતે વખતે આદિયા આવે છે માટે તેમના કહેવાથી લખેલ છે તો મુધારી છઠી આશુર્તીમાં આપશો. એજ હું વીરપુર આવેલ ત્યારે આપને મળવા આવવું હતું પણ એાચીન્તાનું કેરોદ જવાથી મળી શક્યો નહતો માફ કરશો. અત્યારે બાપાના નામનો દરેક પ્રતાપ છે અને હરહંમેશા વધારે થતો રહે. તેથી બાપા મધ્યે મારી માગણીઓ. એજ દરેકને મુખી રાખે.

લી. વલ્લભદાસ પીતામ્બર

બાપાના સેવકના

જય જલારામ વાંચશો.

અરુણ તા. ૧૭-૭-૫૫

માયાના મોજબોથી ઉજળતો આ દુનિયાનો મહાસાગર સલામત તરી જવાને માટે તે સાહેબની ચાલુ મહોબતવંતી યાદ અને તેનું 'ધ્યાર' બખતાવાર નામ, હોડી અને હલેસા મિસાલ છે. જે જીવો પોતાનું સર્વસ્વ તે સાહેબને ચરણે મુકે છે. તે જીવો સર્વદા સલામતજ છે, તેઓની રૂતેહજ છે. તેઓની મુક્તિ જ છે.

દીનસાહજ સોરાબજી પાઉવાલા
લોંગકોંગ

Conversations With Sri Sri Anandamayi Ma

(Professor B. Ganguli)

Question : Is there such a thing as rebirth? Does God really exist ?

Matiji : Can a matriculate have the knowledge of an M. A. ? Father, go on studying and you will know.

Question : In the atomic age the world with all its creatures will be destroyed by war. Is it possible to save it by spiritual means?

Matiji : Whatever is to happen will happen. Why worry about it ? He who does everything will do the needful. You are also one of His manifestations, and are able to concern yourself with this kind of thing. But how much can you effect by your concern ?

Question : Will there be war again ?
Atomic war ?

Mataji : To try and get information about the future from this body is futile. God does not allow the ordinary person to know all about the future, because it would harm him. He gives knowledge and understanding according to His own measure. Thus you will get to know exactly as much as is necessary for you.

Question : If God is the fountain of goodness, why should there be so much fighting, cruelty and sin ?

Mataji : He is goodness as well as evil. He is everything. He Himself stages a play with Himself. Whatever is necessary in order that His Play may be accomplished, to the full, that He does.

Question : Is it possible for a man engaged in sadhana to see God by direct perception ?

Mataji : While advancing towards Calcutta, it cannot be seen. At the end of your journey there will be Calcutta. Similarly God will be found at the end of sadhana.

Question : Can He be realised through sadhana.

Mataji : He cannot be.

Question : It is possible to perceive God right here, as one sees a human being ?

Mataji : Yes, really and truly. He can be seen.

૬૩

પહેલા તો હસી પડ્યા કે માફ બી કાતરું ઘસેલું છે ...

Nairobi
15/8/55

મુરખીજી બાઈજી, ગીરધરરામભાઈ તથા કુટુંબ કબીલા સાથે મુખી રહેા તથા બાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદ પરવરદિગાર લાંબુ આયુષ્ય આપે એવી ગરીબ બહેનની દુવા છે

બાઈએ મેં તા ૧૩-૭-'૫૫ ના તમે પર પોસ્ટલ એડર મોકલેલા તેની મને હવે પહોંચતી રસીદ નથી મળી એમાં બાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદના રૂા ૬-૪ નીકળતા હતા બુક ૫ મી આવૃત્તિના તથા બે ભજનાવલી એના બી બુદા પીસ રી ને પોસ્ટલ એડર માથેજ મને ફીકર થાય છે કે મળ્યાં કે નહિ તે મને જરા જલદી જણાવો એક મહિનો થઈ ગયો ફરી હું આને લખી પુછાવું છું બીજી બાઈજી સૌભાગ્યચંદભાઈ તમારું "અમરપંથ" પુસ્તક ૧૧ શિ એમ નેરોબીમાંથી વેચાતુ લઈ લીધું એ પુસ્તક વાંચી મારે આત્મા ઘણોજ ખુશ થયો અને જાને જાતે જાત્રા કીધી હોય એમ થયું બીજી તમારી આવે જે સંત મહાત્મા રણછોડદાસજીનું જીવન ચરિત્ર બે હોય તો મારા પર મોકલશેજી અને એવજીનો ફોટો બાઈજી તમારે તો આ બુકો લખી જગતમાં ફેરવવાની કરી જી બાઈ એક બાઈ જેને બીલકુલ ભગવાન પર શ્રદ્ધા નહિ હતી અને કુટુંબ ઘણુંજ દુખી હતું તે બહેન મારે ત્યાં એક દિવસ આવ્યા અને રડવા લાગ્યા ત્યારે મેં બાપાની બુક અને ફોટો દુકાન પરથી લાવી આપ્યો જાતે પડેલ પહેલા તો હસી પડ્યાં કે માફ બી કાતરું ઘસેલું છે પણ આને એ બાઈને બાપા પર એટલો વિશ્વાસ બેસી ગયો છે કે હાલતા ચાલતા બાપાનું નામ જપે છે બાઈ એ શાને આભારી છે નહિ મને તમોને કારણ આને આ બાપાના પરચાની ચોપડીઓ નહિ લખી હતે તો તમોને કેમ માલમ પડતે એ મારે તમારું તો હમે પર ઘણુંજ એશાન છે ચાલો બાપા તમારા કુટુંબ પરિવાર સાથે મુખી મુખીયારા રાખે એ તમો બાઈને તંદુરસ્તી સાથે લાંબુ આયુષ્ય આપે આમીન બીજી જે કાંઈ નહું લખો તો તે બુક મારા પર મોકલવાની કૃપા કરશેજી.

લી દુવાગીર

બહેન શહેરા હોરમનજી

બોક્ક ૭૫૦

બાપાને ધોલીએ મારાવતી પ્રણામ કરશેા

પોંડીચેરીથી શ્રી મથુરભાઈ તા. ૨૯-૭-'૬૦ ના
પત્રમાં લખે છે કે—

પુસ્તક મુકવાનું દિલ થતું નથી.

॥ ૐ ॥ પોંડીચેરી, તા. ૨૯-૭-૬૦

આપે નોંધાવેલ કૈલાસ-માનસરોવરને પંથેનું પુસ્તક મળુ છે
નાન્ય ન્યાનુ છે નાનતા નાનતા પુસ્તક મુકવાનું દીન થતું નથી, તેમા
આપશ્રીએ આવનોદાના દ્રવ્યનું તથા કૈનાસનું તથા માનસરોવરનું વગેરે જે
વર્ણન દર્શાવેલ છે તે વાચતા તો જાણે અતી આનંદ થાય છે અને ધરે
એકા તે પાના વ્યતિ હારો મદ્યા જેટલો આનંદ આવે છે

— વાંચો —

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાક પુઠું, પચરગી જોડે

દિગત રૂા. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ નોંધસ સાથે રૂા ૧-૮૪

લેખક . સૌભાગ્યચંદ મગજીભ રાજદેવ.

[illegible]

શહેરો આવે ત્યાંના જોવા જેવાં અને જાણવા જેવાં સ્થાનો અને ધર્મ ગમ્યાલા તેમજ આજના મદાપુરુષોનો અવ્હો પરિચય આપે છે. માત્રામાત્રો સાથે સંકળાયેલા ધાર્મિક કથાઓનો ઉલ્લેખ છે.

૪૦૦ જેટલાં પાંખાંના આ પુસ્તકમાં સાઈદી ઉપરાંત ફોટા મિત્રો છે.
દેશમાં આ પુસ્તક પહોંચી શકે તે માટે આદર પામશે જ.

— ५३ —

કેલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

पाना ४० प. दोदा ६ प. पाकुं पुहं पयसंगी गेहेट

दिनांक ३१. ४-२५

पोस्टेज मोहरस साथे डा. १-८४

લેખક - સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

341213 :

કનકરાય સૌભાગ્યચંદ રાજદેવ

અંપા કુંજ, ૪૨ અહલાદ પ્લોટ,

राज्यकोट.

ဟာ

ભાવનગર સમાચાર
ભાવનગર, તા ૧૮-૮-૬૦

ભાવનગરથી પ્રમિથ થતાં ભાવનગર મહાચાગના વિદ્વાન તત્રી
શ્રી જય તિલાઈ લખે છે કે—

યાત્રા વર્ણનો તો ઘણાં લખાય છે અને

મધર્વનગરી નૈનીતાન સંગેવરુ દ્રશ્ય

સૌજન્ય ધન્ય શ્રીમાન્ સૌભાગ્યવદ્ભાષ,

કૈનામ માનચરોવરના પથ અથ મલ્યો ભાવનગર સમાચાર પરત્વે
અથમા ઉ નેખ છે તે વાચ્યો આપનો આ માટે અત્યંત આભાર માનુ છું
અથ થોડો વાચી ગયો છું આખની તમ્નીકને લીધે ધીમે ધીમે વચાપ છે
વાચ્યા પડી ભાવનગર સમાચારમા તેનુ અવનોમ્ન પ્રગ્મ મરવા સમ્પ છે

યાત્રા વર્ણનો તો ઘણાં લખાય છે અને પ્રકટ થાય છે. પરંતુ એ વર્ણનમાં જે સહજભાવ, ધર્મશુદ્ધિ અને ધર્મરનિષ્ઠા જોઈએ એ આ મંથમાં છે. અને શેઠીની દૃષ્ટિએ પ્રાસાદિક છે. જે યાત્રા પૂરી થઈ હોત તો એ યાત્રા એવા છે કે જીવન પરિવર્તન કરી નાખે. આપને આગળ નદી વધવાની સૂચનાઓ મળેલી તે યોગ્ય હતી. એ ઝરસામાં ત્યાંની સ્થિતિ લિપિથી હતી. અને હજી પણ તેમાં ખાસ ફેરફાર થયો હોય એમ જણાતું નથી. આપ પશુપતિનાથ એકેય વખત જઈ આવ્યા છો કે નહીં ? હું સ્વ. સર પટ્ટણી સાહેબ સાથે સીમદા વગેરે સ્થળોમાં લાંબો સમય રહ્યો છું પણ તે વખતે યાત્રાની દૃષ્ટિ ન હતી. અને હવે જો યાત્રા એટલે ક્યાંઈ જવાની કોમિત આવતી નથી. કૈલાસ-માનસરોવરના મંથમાં વીરપુરવાળા સ્વામી સંકેશનંદનો ઉલ્લેખ આવે છે તેઓ મારા પરિચિત હતા. અમદાવાદમાં કેટલાક દિવસો એમના આશ્રણના સંન્યાસ કાળમાં તેઓ રહેતા. પછી તેઓ વીરપુર તરફ ચાલ્યા ગયા. ૧૯૦૪-૫ ની વાત હશે. પણ હવે સમય સ્મરણમાં નથી. તે સમયમાં સ્વામી નિત્યાનંદ પણ કેટલોય સમય રહેલા.

—: વાંચો :—

કૈલાસ—માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫. ફોટા ૬૫. પાકું પુકું પથરંગી જેટલ.

કિંમત રૂ. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

એ-૧૯૧૦માં બહાર પડેલ છે.

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

૬૪

આગ કાપુમાં, આવી ગઈ.

તા. ૩૦-૮-૫૫

સ્વસ્તાનશ્રી રાજકોટ સર્વે ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ
શુ રાજકોટ.

તરસમીયાથી લી. ઠા. મનસુખલાલ હરીલાલના જય જલારામ બાદ
લખવાનું કે સાં. ૨૦૧૧ ના માગસર વદ ૫ તા. ૧૪-૧૨-૫૪ ના રોજ
ભાવનગર જીર્ણોદ્ધાર ફેક્ટરીમાં અમારો કપાસ પડેલ હતો તેમજ બીજા ઘણા
વેપારી ભાઈઓના ઢગલા હતા તેમાંથી બીજા એક ભાઈના ઢગલામાં
ઓર્થોતા આગ થઈને મારા ઢગલાથી લગભગ એક જ હાથ છેડે આગ
હતી પુરતજ બાપાનું સ્મરણ કરી રૂ. ૧૧ ની માનતા કરી એટલે પુરતજ
આગ કાપુમાં આવી ગઈ અને મારા કપાસના ઢગલાને કાંઈ પણ નુકસાન
થયું નથી. તો હું પોતે ત્યાં વીરપુર આવી ગયો છું ને બાપાને ચરણે રૂ.
૧૧ સવા ધરી ગયેલ છું. આપને ત્યાંથી ફોન બાપાના પણ લઈ ગયો છું.
આજરોજ એટલે તા. ૩૦-૮-૫૫ ના રોજ અમારું એક કામ સફળ થવાથી
રૂ. ૫૧૧ અંકે રૂપિયા સવા એકાવન મનીઓર્ડરથી વીરપુર મોકલેલ છે.
ત્યાં આગળ સર્વેને મારા જય જલારામ કહેરોજી. ભુલચુક માફ કરોજી.

એજ લી.

મનસુખલાલ હરીલાલના
જય જલારામ

ઠા. હરીલાલ કરસનજી
અનાજ તથા ખેળ, કપાસીયાના વેપારી
શુ. તરસમીયા પો. બુધેલ

૬૫

પરચો પ્રત્યક્ષ હોય તેમજ અન્યું.

JOSHI BROTHERS (Nyaseland) Ltd.
Wholesale Merchants &
Direct Importers.
BLANTYRE (Nyaseland)
તા. ૧૫-૬-૫૫

૨૧. ૨૧ ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ જોશ.

શ્રી રાજકોટ.

ચિ. ચિ. સાથે વાંચવાનું કે, મહારા એક સ્નેહી તરફથી પુન્ય “ભક્ત શ્રી જલારામ” ની છેલ્લી આવૃત્તિ મને વાંચવા મળેલી તે વાંચી અમોને પુન્ય બાપા પ્રત્યે બહુજ સ્વચ્છ બેઠી. હવે તો અમો પુન્ય બાપાનો ફેદ પશ્ચાન્નિત પાક્ષથી મેળવી શક્યા હીએ અને પુનઃમં રાખી અનન્ય ભાવનાથી અમો પુછએ હીએ. “મારા પત્નીની તબીયત જવેબર ન રહેતી અને ભાવનાથી અમોએ માનતા માનેલી કે તબીયત મુધરી જતાં પુ. બાપાની બાદીએ શિ. ૨૦ ધરાવશું. પરચો પ્રત્યક્ષ હોય તેમજ અન્યું.” અને તબીયત મુધારા ઉપર હોય આ સાથે પોસ્ટલ ઓર્ડર શિ. ૨૦ નો બીટેલ છે તો આપ શિ. ૨૦, પુન્ય બાપાની બાદીએ અમારા વતી ધરસો.

અમારા માટે છેલ્લી આવૃત્તિ ભક્ત શ્રી જલારામનું પુસ્તક ૧, અમરચંદ છેલ્લી આવૃત્તિ પુસ્તક ૧, તથા પુન્ય બાપાનો ૧૬/૨૨” સાઈઝનો ફેદુ ૧, ૧૩૨ પોષ્ટથી મોકલાવશો અને આંકડો ચુકતે બચના વળતાં બીડને એટલે ઘરત જ રકમ મોકલી આપશું. એજ

લી. સેવક,

મનમુખલાલ કલ્યાણજી જોષીના
જયહિન્દ

૬૬

ફક્ત દશજ મિનિટમાં અમારા બધા દાગીના
અમને ઘરમાંથી મળી ગયા છે.

SHAH VERSHI DEVSHI & CO LTD
Direct Importers & Exporters/Manufacturers
Representatives Specialists In Wines & Spirits
T H I K A

પો. ઓ. બોક્સ નં. ૧૬

૩૬૩ તા. ૨૨-૬-'૫૫

ભગત શ્રી ગીરધરરામ હરીશમની સેવામાં,

સુ. વીરપુર (જલારામપાનું)

શાહ મુસજી મેપાના દ'ઉવત મજામ, બાદ લખવાનું કે અમારી દીકરી
બેન કાન્તાબેનનાં સોનાનાં દાગીના આસરે તોસા ૩૫ તોલાના રાનીવાર તા.
૧૮-૬-૫૫ બીજા ભાદરવા વદ ૧ સંવત ૨૦૧૧ ના ગુરુ ચથેસ હતા ઘણી
ઘણી તપાસ કરતાં કોઈ પત્તો લાગ્યો નહીં જેથી અમે ઘણાંજ મુંઝાણા
અને આજરોજ બહુજ વિચારને અંતે પુન્ય જલારામપા યાદ આપ્યા અને
અમે જલારામપાના નામની માનતા કરી કે-અમારા દાગીના પોછા મળી જાય
તો જલારામપાની બાદીએ રૂપિયા ૧૦૦૭ ધરવા. આ વિચાર કર્યા પછી "ફક્ત
દશજ મિનિટમાં અમારા બધા દાગીના અમને ઘરમાંથી મળી ગયા છે."
જેથી બાપા ઉપર અમને પુણું થઈ હતી તેમાં પણ હવેથી વધારે થઈ
ઉત્પન્ન થઈ છે. મારી દીકરી સાસરે હતી એ બહુજ મજરાતી હતી પણ
બાપાએ મદદ કરી.

દઃ માલદે દુદા હાંગર

તે મુસજીભાઈના કેવાથી

ફરિયાદ રજુ નો ફાઈલ ૩ આજે મોકલ્યો છે તે માથેથી પહેંચ
લખશે.

"અમરપંથ" ની ૨ કોપી મોકલશે માથેથી જેસા મોકલી આપશું.

દઃ માલદે દુદા હાંગર

તે મુસજીભાઈ મેપા શાહના કેવાથી

૬૭

મોટા ... મોટા .. ડોક્ટર કામયાબ નીવડ્યા નથી
અને બાપાની માનતા કરવાથી સાક્ષાત
બાપા ડોક્ટર બનીને આવેલ....

Karamsi Harji Davada

C/o Mavli Daybhai

P o Kantabanji (Orissa)

E Rly.

ટ્રેમ્પરરી કેમ્પ શુ. પીપરી (વાયા હોંગકાંટ)

તા. ૩-૧૦-૫૫

પૂજ્ય ભાઈ સૌભાગ્યચંદ મંજરજી રાજદેવ જોગ શુ રાજકોટ.

હી. કરમસી હરજના જય જ્ઞાનારામ વાંચરોજ.

આજરોજ પીપરીથી મનીઓર્ડર રૂ. ૭૭ નું તમારા નામથી વીરપુર પોસ્ટમાં કહેલ છે. જેમાં વીચત લખી છે તે પ્રમાણે બાપાની ગાદીએ ધરવા લખેલ છે. જત બાપાની કૃપાથી અમો ખુશી મનમાં છીએ તેમજ લખવાનું કે કાંટાખાંડથી જો બાપાની માનતા કરી અને પીપરીથી મારે ધરેથી અ. સૌ. નિમંજાબાઇએ બાપાની માનતા કરી. ક્યાં પીપરી અને ક્યાં કાંટાખાંડ પરંતુ બાપાની ગ્રેજ્યુથી અમો બાપાને એક જ ભક્તની માનતા કરેલી જે બુ કાંટાખાંડથી પીપરી આવ્યો ત્યારે પુછવાથી ખબર પડી. જે માનતા કરી તે બાપાએ પૂર્ણ કરી છે. અને તે માનતાના રૂ. ૭૭ ઉપર મુજબ મનીઓર્ડરથી વીરપુર મોકલ્યા છે. આ કલિયુગમાં બાપા હાજરા તબુર છે. અમારી સ્થિતિ ગરીબ છે. પરંતુ બાપા પ્રત્યે પુરી શ્રદ્ધા છે અને અમારી મનોકામના પુરી કરશે. મારા ધરેથી પ્રિલેવરી ટાઈમમાં જે તકલીફ હતી તે બાપાના પ્રતાપથી દુર થઈ છે. કાંટાખાંડમાં જો માનતા કરેલ કે મોડું લેવા મળે અને જે વાતચીત રૂબરૂ થાય અને પછી ભગવાનને બોલાવી લેવા હોય તો જાહે બોલાવી લીએ પણ બાપાની કૃપાથી બધું સાફ છે અમારા ધરેથી પણ માનતા તેજ પ્રમાણે કરેલ આ દાખલો મારા

અનુભવથી અને મારા ઘરેથી પણ દાખલાનો અનુભવ કર્યો અને તે સત્ય અને તાત્કાલીક સીધું થયો છે જેમાં બીકુલ અતીશયોક્તિ નથી અને બાપા અવારનવાર અમારાં દુઃખો નિવારે છે અને અમારા દુઃખોમાં બાપાનું નામ લેવાથી દુઃખ દુર થાય છે આજે પાંચ પાંચ વરસથી ત્રણ ડીલેવરીમાં મોટા મોટા ડોક્ટરો કામચાળ નીવડ્યા નથી અને બાપાની માનતા કરવાથી માફાત બાપા ડોક્ટર બનીને આવેલ અને ડીલેવરીમાં તકલીફ ન પડી પરંતુ ડીલેવરી બાદ છ દીવસ પછી બાપાની કસોટી જે માનતા કરવાથી થઈ તેનો હું 'હંગામીય' ત ત્રણી છું. મારું આ બીજું લગ્ન છે પહેલાંથી શોક્યને કનડગત જે ડીલેવરી દાઘમમાં ભોગવવી પડી અને બાપાને જે કષ્ટ કરતું 'પંડયું' તે અમે બન્નેએ માફાત બાપાનો હાજરા હજુર અનુભવ જોયો. આ પત્રમાં જેટલું લખું તેટલું થોડું છે હજુ પણ એ કામ પાર પડી જવા માટે બાપાની માનતા કરેલ છે જે કામ પાર પડી જતાં મરિદતર વળું ન કાગળથી જણાવીશ અમે પૂન્ય બાપા પાસે આશિષ માગીએ છીએ અને અમે હરેક કામમાં સફળ થાયે એવી જલારામ બાપા પાસે અમારી હાર્દીક માંગણી છે અને અમારી આશા જરૂર પુરી કરશે આ લખેલ પરચો ખરેખર સત્ય બનેલી ઘટના છે આપ જ્યારે વીરપુર ભવ ત્યારે અમારા બન્નેનાં વતી બાપાની ગાદીએ જરૂર હડવત પ્રજ્ઞામ કરશે તથા જગ્યામાં સૌ આપણા અનુયાયીઓને અમારાં જથ જલારામ કહેશે શ્રીમાન લોકેત બાપા ગીરધરરામજી મારાજને મારા જથ જલારામ અને તેમના ચરણમાં અમારા હડવત પ્રજ્ઞામ કરશે એજ,

કરમસીનાં પ્રજ્ઞામ

હું વિકલના મોગન ખાઈને કહું છું.

નામ સ્કીર્તન છે તે બહુ સરળ પરંતુ એનાથી જન્મ-જન્માતરનાં પાપ ભરમ થઈ જશે આ સાધન કરવાથી વનેવન ભગ્ન નહિ પડે, નારાયણ સીધા ઝેર ચાલ્યા આવે છે પોતાના જ રથાનમાં એસીને ચિત્તને એકાગ્ર કરી અને પ્રેમથી અનતને ભળે 'રામ-કૃષ્ણ હરિ-વિ.વ-કેશવ' એ મન હમેશા જાપો આ સિવાય બીજું કોઈ સાધન નથી આ વિકલના મોગન ખાઈને કહું છું

સંત તુકારામ અધ્યાય ૫ મો

૬૮

સાવજના મોઢામાંથી લે'સો બચે છે.

મુ. કેરીદ

કમર નાથાસાલ આગણ દેવાણી
C/o ઠા. બી. રૂઘનાથ કું. કેરીદ
ચઇને કાલવાણી (સૌરાષ્ટ્ર)

૩૦-૧૨-'૫૫

સ્વસ્તશ્રી રાજકોટ મહાશુભ સ્થાને,

પરમ પ્રિય બહાલા ભાઇશ્રી, સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ.

જાત આજરોજ મેં બાપાની પરચાની વાત એક કણ્ણી ભાભા પાસેથી
ભાણી (સાંભળી) તે આપને હું ત્રીચે મુજબ લખી જણાવું છું.

પુત્ર બાપાનો સ્વર્ગવાસ થયા પહેલાંની આ વાત છે-એક દીવસ
ગીરમાં એક રખારી લે'સો ચારતો હતો, અને દોહા ત્યાં સરહો બોલી રહ્યો
હતો. એવામાં એકાએક ત્યાં વતરાજ (સિંહ) આવી ચડ્યો, અને
આવતાંની સાથેજ બ્યાં લે'સો ચરતી હતી તે દોળામાંજ ત્રાટક્યો. આજ
એકાએક પોતાના મહાન શત્રુને પોતા પર ત્રાટકેલો જોઈ, લે'સો હાંફળી
ફાંફળી થતી આમ તેમ દોડવા લાગી. એવામાં દોડતાં દોડતાં બે લે'સો બુદી
પડી ગઈ, આ જોઈ સીંહ તે બુદી પડેલ લે'સો સામે ફર્યો, પેલો પગપતી
રખારી આ દ્રશ્ય જોઈ રહ્યો હતો, અને તેણે બ્યારે સીંહને આ બે લે'સો
તરફ જતો જોયો ત્યારે તેમનું દીલ ગભરાઈ ઊઠ્યું. અને તે એકદમ બોલી
ઊઠ્યો કે-

"હે જડીઆણુ આ બંને લે'સો જો આ સાવજના મોઢામાંથી બચી
જશે તો બંને લે'સો વીરપુર તારી જગ્યામાં આપી દેઇશ,"

એ રખારી ભાઇએ તો આ રીતે જલારામ બાપાની માનતા દરી નાખી.
હવે બ-યુ' એયુ' કે આ ભાઇએ બ્યારે આપી માનતા દરી ત્યારે વીરપુરમાં
જલારામ બાપા પોતાની જગ્યામાં રામાયણ વાંચી અને શ્રોતાજનોને તે

ઓપાઇઓનો અર્થ કહેતા હતા, એવામાં તેમણે આ રખારીએ બોલેલા શબ્દો સાંભળ્યા, જલદી જલદી તેમણે માથું ઊંચું કર્યું અને કંઈ કે, એ કુતરા ઉદો રહેજે, આ પ્રમાણે જલારામપાએ સીંહને કંઈ ત્યારે સીંહ તે ભેંસાને છોડી અને ચાલ્યો ગયો, હવે જ્યારે જલારામપાએ સીંહને આ પ્રમાણે કંઈ તે પેલા રખારીએ નમરો નમર સીંહને ના પાડતા જલારામપાને ભેળા. (નવાઈની વાત તો એજ કે જલારામપાએ વીરપુર જગ્યામાં ઊભી સીંહને પાછો વાપ્યો, ત્યારે પેલો રખારી કે જે મધ્ય ગીરમાં ઊભી જલારામપાને યાદ કરતો હતો તેમણે જલારામપાને પોતાની સામેજ સીંહને પાછો વારતા ભેળા) હવે વીરપુર જગ્યામાં જે કથા સાંભળવા લોકો આવેલા તેમણે આમ જલારામપાને એકાએક ઊભા થઈ અને રાંઠ પાડતા ભેળ બધાએ નવાઈ પામી અને ભગતને પુછ્યું કે, ભગત આમ રાંઠો શું કામ પાડો છો? ત્યારે પુન્ય બાપાએ આગળ લખ્યા મુજબની વાત સર્વ સ્વજનોને કહી સંભળાવી. પણ આવી વાત મનાય કેમ, આ વાત કોઈએ માની નહિ.

પણ જ્યારે અઠવાડિયા પછી જોલો રખારી ભેળ ભેંસાને મુકવા આવ્યો ત્યારે બધા માણસોએ પુછ્યું કે, ભાઈ આ ભેંસા પું અહિં શું કામ મુકવા આવ્યો છો? ત્યારે જોલા રખારીએ કંઈ કે ભાઈ હું ગીરમાં એક દીવસ ભેંસો ચારતો હતો તેમાં સીંહ આવ્યો અને મારી આ બંને ભેંસો મારી નાખતો હતો ત્યારે મેં જલારામપાને યાદ કર્યા એટલે મારી બંને ભેંસો બધી ગઈ એટલે હું ભેંસો જગ્યામાં મુકવા આવ્યો છું એમ કહી તે જલારામપાને પૂછે ગયો અને બંને ભેંસો જગ્યામાં બાંધી દીધી અને જલારામપાને કંઈ કે બાપા તે દી તો તમે મારી લાલ રાખી હો, આ સાંભળી જલારામપાએ કંઈ કે ભાઈ લાલ રાખનારો તો મારો રામ છે.

હું તો તેનો આકર છું.

તા ક. - પુન્ય વડીલ ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ આજ રાજ જલારામપાના પરચા વિષેની સાંભળેલી વાત વિષે પ્રમાણે, તે વાત કદાચ પાંચમી આશુત્થિમાં ન આવેલી હોય તો છઠી આશુત્થિમાં દાખલ કરવા મહેરબાની કરીશ.

લી૦

દા. નાથલાલ પ્રમોદ.

૬૯ પુન્ય આપના પ્રતાપથી તાળાં તટયાં નહિ....

રસીકલાલ કુંગરશી
કરિયાણા મરથાન્ડ,
રવિવાર પેકે, નાસિક.

બાઈ શ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાનદેવ
ચુ. વીરપુર.

નારીકથી લી. ગોડળદાસ વસ્તાભાઈના જય જલારામ વાંચસો.

જત આપના તરફથી પુન્ય જલારામ આપના ઘણા પરચા વાંચ્યા તેમજ હું દેશમાં નાની ઉંમરે હતો ત્યારે પણ સાંભળેલ હતો.

ગયા મહીનાની તા. ૨૦-૧-૫૬ શુક્રવારના સવારે ૧૨ વાગ્યેથી શુભરાતી લોકો પ્રત્યે નારીકમાં હુંદ થવા માંડી. તેમાં આપણા લાઘચો લોહાણાની પાંચ છ દુકાનો હુંદી બાળી નાખી તથા લગભગ ત્રણ કલાકમાં છ લાખનું મુકશાન કયું" બપોરના બે વાગતાના મુઝારે મારા ચિ. રસીકલાલની દુકાન જે રસીક સ્ટોરના નામથી ચાલે છે તેના ઉપર ધાડ પડી લગભગ ૫૦-૭૫ માણસો દસદસ રોરના પથરા લઈ તાળાં તોડવા માંડ્યા અમારા એક માણસે અમને કહ્યું જે રસીક સ્ટોર માથે ધાડ છે દસ પંદર મીનીટે બીલચે કહ્યું જે દુકાન તુટી ત્રીજા માણસે આવીને કહ્યું જે માલ બહાર કાઢ્યો દુકાન હુંદવા માંડી તે વખતે અમોને આઘાત લાગ્યો. પુન્ય જલારામ આપના નામનું રંદણ કરતો હતો ત્યાં લગભગ ૧ કલાક દાઈમ ગયો પણ પુન્ય જલારામ આપના પ્રતાપથી તાળાં તટયા નહી, પોલીસે આવી ગોળીબાર કર્યા શુંડા લાગી ગયા અને અમોને જેમ સમુદ્રમાં હુબતું વહાણ બાપાએ બચાવ્યું તેમ અમોને બચાવ્યા છે. ને અમારા તાળાં તટયાં નહી તેમ જોડા પણ થયાં નથી. આ પુન્ય જલારામ આપનો પરતાપ છે.

એજ પત્ર લખેલો પુન્ય બાપા ગીરધરરામ બાપાને આજરોજ
૨૭૨૮૨થી રૂ. ૭૬૫ જલારામ બાપાની ગાદીએ ધરવા મોકલ્યા છે.

૫૧ સૌ. બાઈ સવીતાબાઈ તરફથી.

૧૧ સૌ. બાઈ સવીતાબાઈ રસીકલાલના ઘેરથી

૨૫ ભારા તરફથી મોકળદાસ વસ્તાભાઈ સાબુચલીવાળા.

હી રસીકલાલ કુ'ગરશી
દ: મોકળદાસ વસ્તાભાઈ
ના જય જલારામ વાંચેલો.

એમ, પાસે પાસે અમારી બન્ને દુકાનો સંચાલિત રહી છે.

રસીકલાલ કુ'ગરશી કીરાણી દુકાન,

રસીક સ્ટોર બીજી દુકાન એમ બન્નેનો ખચાવ થયો છે.

રામનામની શક્તિનો કોઈ અંત નથી.

આપણે આપણી જાતને છેતરી શકીએ, જગતને છેતરી શકીએ
પણ રામને છેતરી નહીં શકીએ.

રામનામ સર્વ આધિ વ્યાધિને ઉપાધીનો રામબાણ મલાજ
છે. અને તેથી બાકીના બીજા બધા ઉપચારોથી ચડિયાતો છે.

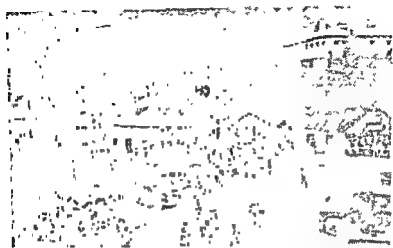
માણસના પ્રવલ્ન હતાં તેનું મન મેલું રહેતું હોય તો
રામનામનો જ તેણે આસરો લેવો રહ્યો.

મહાત્મા ગાંધીજી

આરૂઝા ॥ પો. બો. નં. ૨૧૬ ॥

શ્રી વલ્લભદાસ પીતામ્બરદાસ લખે છે કે—

અમે આપની સાથે યાત્રામાં જ હતા

કેનાસ-માનસરોવરના પંથે પુસ્તક વાચી ઘણો જ ખુશી થયો છું અને આવા પુસ્તકો હરહંમેશા બહાર પાડના શ્રી જનારામ બાપા તથા અમુગુચ્છની પ્રેરણા આપને હરહંમેશા કરે. પુસ્તક વાચતા અમે આપના સાથે જ યાત્રામાં હતા અને યાત્રામાંથી આવી પુસ્તક આપની જગ્યામાં આવી દરશન રીએ છીએ તેવીજ અમને પ્રેરણા થાય છે.

બોનો જનારામ બાપાની જે

— વાંચો —

કેનાસ-માનસરોવરને પંથે .

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાડ પુ. પરચી નં. ૬૨

કિમન રૂ. ૪-૮૪

પોરબં બોમ્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

નેપા મોલાવ્યવદ મગજી રાજદેવ

શ્રી વલ્લભદાસ પીતામ્બરદાસ લખે છે કે—

[illegible]

શ્રી સારદાપીઠ વિદ્યાસલા, દ્વારકા (ગુજરાત)

CL. 92-4-50

દારકા શ્રી શારદાપીઠના જગદ્ગુરુ શ્રી શંકરાચાર્ય મહારાજજી
મહારાજ લખે છે કે—

આપની લેખન શૈલી ખૂબ સારી છે....

! श्रीमान सौभाग्यचंदलाह भु. राजकोट.

શ્રી મહાજગદગુરુજીના શ્રાવણીર્વાહ.

આપનો ૧૩ તારીખનો પત્ર અને કૈલાસ માનસરોવરને પથે પુસ્તક મળ્યું. વાંચી ધણોજ આનંદ થયો છે.

પુરતકનું આન્તર અને જાણ સ્વરૂપ બહુ સાર છે. આપની લેખન શૈલી બહુ સારી છે. ઝોડક વિષય પણ વિસ્તાર રૂપે ચિત્રિત કર્યું છે. ચિત્રો પણ સારા છે તે માટે આપને ધન્યવાદ.

આ પુત્રક જોયા પછી વિચાર આવ્યો કે આપના બીજા પુત્રનો પણ અમરનાથ અને શહેરીનાથના પુત્રનો પણ આવે તો જોઈશું. બીજું આપના!

[illegible]

புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது புதுப்புது

આ પુસ્તકમાં પ્રકાશિત ત્રિવર્ણ બ્લોક જે છે કે કૈલાસ-માનસરોવરને પંથેના મુખપત્ર બ્લોક બદરીકાશ્રમ અને અમરનાથનું રંગીન બ્લોક હોય તો તે જરૂર મોકલશે જેથી અમારી નવભારતી માસિકમાં છાપી પ્રસિદ્ધ કરશું.

તો સાદર વિ. નિવેદન છે કે, આપ જરૂર આ બાબતો ધ્યાન આપશો. તા. ૨૭ અને ૨૮ બંને દિવસોના વિદ્યા સમેલન માટે પધારવા હજુ સમય છે તો યોગ્ય વિચારણા કરજો. અને તા. ૪ સુધી ગણિતોત્સવ છે તો તે દરમિયાન ઘોઘ દિવસ પધારી શકશો.

જગદ્ગુરુજીના શુભારીર્વાદ.

સાચીય

(સહી) મહાબલ ભટ્ટ

Secretary to H H Shree
Jagedguru Shankaracharya Maharaj
Shree Sharda Peeth DWARKA.

— वांछे —

કેલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

पाना ४०५ होता इथ. पाक' पुंहुं, पयरंगी जेकेट.

दिनांक ३१. ४-२५

પૅસ્ટેજ બોક્સ સાથે ડા. ૧-૮૪

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ.

ပြောနေကြတာတွေကိုမှတ်တမ်းတင်ရမယ်လို့ဆိုတဲ့အခါ

૭૧

ચી. લીલાવંતી અને ભાનુમતીને બાપામાં
અખુટ શ્રદ્ધા ... સાક્ષાત પરચો મળ્યો.

રાજકોટ તા. ૨૭-૬-૫૬.

૧ શ્રીયુત બાપ સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ.

હું ૧૫-૧૭ વરસ પહેલાં વીરપુર પુણ્ય જલારામ બાપાની જગ્યામાં દર્શન કરવા અર્થે મારા એક સગાની સાથે ગયો હતો. બાપાની જગ્યામાં અલૌકિક સુર્તીઓનાં અને વસ્તુઓનાં દર્શન કરી અચો કૃતાર્થ થયા અને ખુબજ આનંદ અનુભવ્યો. ત્યારે રવગંધુરીમાં સાક્ષાત પ્રભુનાં દર્શન કરતા હોયએ એવો આનંદ થયો હતો.

તે વખતે બાપાની જગ્યાનું માહત્ત્ય આપણી જ્ઞાતીનાં અને બીજી જ્ઞાતીનાં મળ્યા ગાઠયાં માણસોજ લાલુતા હશે. એમ અમોને ઘોટો સરખો અનુભવ ભેવામાં આવ્યો હતો.

પણ જ્યારથી આપને બાપાનાં પરચાનાં પુસ્તકો અને બાપાનાં પરચાનાં ફોટાઓ બહાર પાડવાની પ્રભુએ પ્રેરણાં કરી અને આપે ભગતી બાવે બાપામાં શ્રદ્ધા રાખી તબ-મન અને ધનથી જી કામ ઉપાડી લીધું ત્યારથી દેશ પરદેશની અઢારે આલમને બાપાનાં વધારે પરચાની ખબર પડી અને બાપામાં અખુટ શ્રદ્ધા લગી ત્યારથી દરેક કોમનાં હલરો માણસો વીરપુરની ભત્રાએ આવી બાપાની જગ્યામાં દર્શન કરી પાવન થાય છે અને વધારેને વધારે શ્રદ્ધાવાન થાય છે.

હવે, હું તાલેતરનો એક પરચો બાપાની કૃપાથી અને પુણ્ય શ્રદ્ધાથી લખું છું. તેની મુજ બાબત ધ્યાનમાં રાખીને આપની લેખન કળાથી રાજદેવના કરી પરચો છાપવા યોગ્ય લખાઈ તો આપ હવે પછીનાં પુસ્તકમાં છાપી આભારી કરસોજ.

મારી દીકરી ચી. લીલાવંતી સાથે મુજશતી અને ત્રણ અમીટનો અભ્યાસ પુરો કરીને સને ૧૯૫૪ માં શાળાંતનો અભ્યાસ થાણું કર્યો અને

સુને ૧૯૫૫ માં શાળાંતની પરીક્ષા આપી. પણ ફક્ત પાંચ માર્ક ઓછાથી ફેલ ગયું. એટલે ચાલુ સાલમાં જલાખાપા ઉપર પુણ્ અદ્વા રાખીને ફરીને પરીક્ષામાં બેસવા માટે અભ્યાસ ચાલુ કર્યો. પરીક્ષાની તા. ૨-૪-૫૬ ની નકી થઈ.

તે દરમ્યાન મારા દીકરા ચી બાલકૃષ્ણની વહુ ભાનુમતીને શાળાંતનો અભ્યાસ કરવાની અને પરીક્ષામાં બેસવાની બાપાની અદ્વાથી ડીસેમ્બર ૧૯૫૫ થી પ્રેરણા થઈ અને વડીલ તરીકેની મંજુરી માગી પણ ચી. ભાનુમતી કુંવારે તેનાં માવતરે ચાર ગુજરાતીનો અભ્યાસ પુરો કરી બે વરસ થયા અભ્યાસ છોડી દીધેલ. અને લગન થયા પછી પાંચ વરસ થયાં નીશાળ ભેળ નથી એટલે કુલ સાત વરસ થયાં તેમજ શાળાંતની પરીક્ષાને ચાર માસ જ બાકી છે તેના અટપટા પ્રશ્નો, શી રીતે શાળાંતની પરીક્ષા આપી શકશે એ પ્રશ્ન મને વધારે મુંઝવતો હતો.

પણ ચી. લીલાવંતી અને ભાનુમતીને બાપામાં અમુટ અદ્વા હતી. અને હું પણ વધારે અદ્વાવાન જાની રાજીખુશીથી રલ આપી ઠારજુ જે આપણાં બાળકો વધારે અદ્વાવાન અને સંરક્ષી થાશે તો કુટુંબને જ્ઞાતીને અને આપણા પછાત દેશને ગૌરવ લેવા જેવું છે. અને માબાપોને રાજી થવા જેવું છે.

એટલે વડીલ તરીકેની મારી રલ મઢી જવાથી ચી. લીલાવંતીએ રહી રહીને અભ્યાસ ચાલુ કર્યો, અચાર સાંજ બે વખતનાં દયુશન રાખ્યાં બાપામાં અમુટ અદ્વા રાખી. અને પાસ થયું તો સ્વદેહે પીરપુર જઈ બાપાની જગ્યામાં દર્શન કરી થયા શક્તિ લેટ ધરયું. વીગેરે મન સાથે માનતા કરી હશે. અને બાપાની કૃપાથી નવુંદ લોભઈ બનેએ ૫૦ ટકા ઉપર માર્ક મેળવી પાસ થયા છે. અને બાપાની અદ્વા ફળી છે. જેથી વધારે ને વધારે આનંદથી અદ્વા બેઠી છે.

એટલે તા. ૨૪-૧-૫૬ નાં દીવસે બંને નવુંદ લોભઈ પીરપુર જઈ બાપાની જગ્યામાં દર્શન કરી લેટ ધરી બાપાના ચરણમાં શ્રીકૃણ વધારી આરતી-ભજન વીગેરેથી વધારે આનંદ મેળવી કૃતાચ્ચર્ચ તા. ૨૫-૬-૫૬ નાં રોજ પાછા રાજીખુશીથી ઘેર આવી ગયા છે. આ બધો બાપાનો પ્રતાપ છે.

આ પરચાથી વીધાર્થી આલમમાં બાપાની કૃપાથી અદ્વા ભગસે એમ માનવું છે. આ પરચો બરેબરે લખી મોકલ્યો છે.

તા. ૨૭-૬-૫૬.

હી. સેવક હરજીવન અમરશી રાયચુરા.
હાથીઆના રોડ. રાયચુરા નિવાસ.
રાજકોટ.

તા. ઠ. પુન્ય જલારામ બાપાને પ્રભુનાં નામ ગ્રીય હતાં માટે આપને સુચનાં રૂપે લખું છું કે હવે પછી છપાનાર પુસ્તકોમાં પેલે પાને શ્રી રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ અથ્વા ભાગમાં સમાઈ તેટલાં રામનાં નામ છપાવવા.

તેજ પાનાનાં પાછલા ભાગમાં શ્રી કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ સમાઈ તેટલાં છપાવવા જેથી શ્રદ્ધાવાન અને દેવતાક મુખરેલા અધ્યક્ષવાન બીજકુલ પ્રભુને સમજતા નથી, તે વાંચશે એટલે ભાવે કે કલાવે પ્રભુમાં શ્રદ્ધા લાગશે, અને એવાઓ પ્રભુને સમજતા થાશે. પ્રભુનાં નામનો મહીમાં મોટો છિં પજ્જ કસોટી વીના ખરા સોનાને ઓળખી શકતા નથી.

હ. અ. રાયચુરા.

હાથીખાનાં રો હ,

હે જનની .. હે મા....

જગતમાં મુંદર ચીજો એવાર કે દસપદરની સંખ્યામાં મળી શકે છે. કેટલીક ચીજો તો ૧૦૦ કે ૧૦૦૦ ની સંખ્યામાં પણ મળે

ગુલાબનુ ફુલ, આકાશના તારાઓ, મેઘધનુષ, સુર્યાસ્ત ભાષ્ઓ બહેનો, મિત્રો, સગાવહાલા આ બધી વસ્તુઓ કે વ્યક્તિઓ જોઈએ એટલા મળી શકશે.

પણ જગતમાં માતા તો એક જ મળે !

માતા એક એવી વ્યક્તિ છે કે બીજા બંરાનુ સ્થાન મેળવી શકે છે માત્ર માતાનુ સ્થાન બીજા કોઈ વ્યક્તિ લઈ શકતી નથી.

દુનિયામાં ઘણા ય નારિતો છે દેવીમાં માનનારાની સંખ્યા પણ ઠીક ઠીક હશે, પરંતુ માતા એ એક એવી દેવી છે જેનુ પૂજન ઘેર ઘેર થાય છે

ધૈર્ય ઘેર ઘેર પહોંચી શકે તેમ ન હોતો એટલે તેણે માતાનું સર્જન કર્યું.

૭૨

મારો પુત્ર Sr B Sc માં પાસ થયેલ છે.

SHANTILAL H SHAH

Jayraj Plot 91, No 5
RAJKOT 1-7-56

પૂજ્ય મૌભાગ્યચંદ્રભાઈ રાજદેવ, વિનંતી જે પૂજ્ય જલારામ બાપાના પરચાની ચોપડી વાંચી ઘણોજ આનંદ અનુભવ્યો અને અને શ્રદ્ધા ભેટી મારો મોટો પુત્ર ચી અંદરકાન્ટ આ ચાલુ સ્કાલમાં Sr. B Sc માં પાસ થયો અને બીજી કોલેજમાં એડમીશન મલરો તો રૂ. ૧૧૭ અગીઆર પૂ. બાપાને થયેલે ધરીશ મારી આ તમન્ના પુરી થઈ અને મારો પુત્ર Sr B Sc. પાસ થયેલ છે અને જુ'બઈમાં બી. એ. ટી ઇન્ટરમીડિયુશનમાં એડમીશન પણ મળી ગયું છે અને મારી શ્રદ્ધા ફળી છે. નેથી આ માથે રૂ. ૧૧૭ અગીઆર પૂ જલારામ બાપાની ગાદીએ ધરવા આપું છું. તો મોઢલાવી આપવા મેં થપી આપતી પરમ સુખાકારી સાહુ' છું. આપતી આ પ્રથમ હુલાકાતનો લાભ મળ્યો છે તસ્તી માફ

હી આપનો
શાન્તીલાલ કે. શાહના
મણ્ણામ
આખકારી ખાતું
મૌરખ્દ રાજ્ય

એક જણે પૂછ્યું- 'હે પેશગ જર, ઇસ્લામની સૌથી મોટી પિઠાન કઈ છે?' ઉત્તર મળ્યો- 'જૂખ્યાને બોજન આપતું અને જણીતા કે અજાણ્યા સૌને સવામ કરવી' (અરમીમા સવામનો અર્થ 'સવામતી' એટલે બનુ ઇચ્છુ એવો છે)

હજરત મહંમદ અને ઇસ્લામ

૭૩

દરેક સંકટમાંથી આપાએ અમોને ઉગાર્યા છે.

વિનોદકુમાર કાનજી
વાયા ગ્વાન્ટી,
સંગરેમાં,
દાંગાનીકા ટેરીટરી
તા. ૭-૭-૫૬.

પરમ પૂજનિય માતા:સ્વમરણીય લકત સિદ્ધમણી ગિરધરરામ હરિરામની
પવિત્ર સેવામાં. શુ. વીરપુર.

સંગરેમાંથી લી. સેવક વિનોદકુમાર કાનજીના જય જલારામ વાંચશોશ.

જત લખવાનું કે આજરોજ આ એક રજીસ્ટર્ડ કંપરમાં બ્રિટીશ પોસ્ટલ
ઓર્ડર સિસ્ટિંગ ૧૧/-એકસપંકનાં મોકલ્યા છે તે સ્વીકારી લઈ વળતી દપાલે
પહોંચ લખવા આભારી કરીશો.

ઉપરોક્ત રકમ શ્રી જલારામની જુદી જુદી માનતાઓ કરેલ તેના છે.

પરંચો પહેલો :

ડીસેમ્બરમાં અમે ચાર ભાઈઓ અને એક બહેન તથા અમારા માતૃશ્રી
માવાન્નાથી સંગરેમાં આવતા હતાં. બોટનો એક કલાકનો રસ્તો હતો. અમે
માવાન્નાથી અગિયાર વાગ્યે ઉપડ્યાં પંદર મીનીટ બાદ પવન પલટાણો અને
સમુદ્રના મોલ્ બોટને ભરખવા ઉતાવળ કરવા માંડ્યા. બોટ આમતેમટોલવા
લાગી, અને મોલને લીધે પાણી ભરાવા માંડ્યું. અમે સૌ ગભરાઈ ગયાં તે
વખતે બોટમાં બેઠેલા માણસો ગભરાઈને એક બાજુ ઉભા રહી ગયા હતા.
મારા બે નાનાભાઈઓ ખુબ રડવા લાગ્યાં. ઉગરવાની એક પળ આશા રહી
નહી. તોફાન તો વધારે વેગે વધવા માંડ્યું.

ત્યારે મારા માતૃશ્રીએ અમને હિંમત આપી કે જલારામનું નામ લેવો
અને મારા માતૃશ્રીએ ધા નાખી કે :- હે જલારામ જેમ જોડિયા બંદરે
કુબલું વહાણ બચાવ્યું તેમ અમને અત્યારે બચાવો, તો સવાપાંચ સિસ્ટિંગ
ધરીશ પછી અજ-પાણી લઈશ.

આમ મારા માતૃશ્રીની આશુ ધર્તા જ તોફાન ધીમું પડ્યું. અને પાણી બંધ થઈ ગયું, અને પવન પણ સાનુકુળ થઈ ગયો, અને આરતે આરતે અમારી બોલ કુરુમને ડિનારે પહોંચી.

કરુણી સંગરેમાં આવવાનો એક કલાકનો મોટર રસ્તો હતો. બાપાની મહેરબાનીથી અમે સહીસલામત ઘરે પહોંચી ગયાં. મારા માતૃશ્રીએ ઉપર મુજબ માનતા માનેલી તે કરીને પછી અમ પાણી લીધાં.

તેજ દિવસે એક બોલ મ્વાળા જતાં કુબી ગઈ હતી.

પરચો બીજો :

૧૯૫૧ ની માર્ચમાં મારા માતૃશ્રીને દમની ઝિમારી હોવાથી સખત શ્વાસ ઉપડ્યો. સ્વાસ્થ્યમાં મારા માતૃશ્રીને હોરપીતાલમાં લઈ જવામાં આવ્યાં. ત્યાં આર દિવસ રહ્યા પણ ખાસ આરામ જણાવો નહિ. પાછા ઘરે આવ્યાં, ઘરે આવ્યા બાદ આર રાતને દિવસ શ્વાસ એમને એમ રહ્યો. દવા દોષ માફક આવતી ન હતી, અને મુશીબતનો પાર ન હતો. મારા માતૃશ્રીએ જહાબાપાને યાદ કર્યાં, અને સાંભળે પ્રાર્થના કરી અને સવા પચીસ શિર્કીંગ ધરીને લેડ શ્રીફળ વધારી બાપાને પગે લાગ્યાં. અને અમે સહુ પ્રાર્થના કરવા લાગ્યાં, ત્યાર બાદ બે કલાકે મારા માતૃશ્રીને આરામ થવા લાગ્યો.

બીજી માનતાઓ માનેલી, તે પણ ફળી છે અને તેનાં સવા પચીસ શિર્કીંગ થાય છે.

ઠરેક સંકટમાંથી બાપાએ અમોને ઉગાર્યા છે. કુલ માનતાનાં (૫૫-૭૫) પંચાવન શિર્કીંગ અને પંચોતેર સેન્ટ થાય છે. તે ૫૫-૭૫જલારામ બાપાની ગાદીએ ધરીને અનક્ષેત્રમાં વાપરેલો.

બાકીના સવા પાંચ શિર્કીંગનાં બે શ્રીફળ તથા સાકર લઈ પરસાદી થરશે.

બાપાને મારા તથા મારા માતૃશ્રીનાં હજારો વખત દંડવત પ્રણામ છે.

લી. સેવક,

વિનોદકુમાર કાનજી પોપટના
જય જલારામ.

૭૪

Uganda Soap & Oil Industries Ltd.
P O Box 814.
KAMPALA. 1-8-1956

અમારા કુટુંબને મોતના મુખમાંથી બચાવી
નવી જીંદગી આપી છે.

પૂજ્ય ભગતશ્રી ગીરધરરામ હરિરામ
ભેગ, વીરપુર.

કચ્છાલાથી લી. લાઈ મોહનલાલ મકનજી.

જાત લખવાનું કે અમોને પૂજ્ય જલારામમાં સંપૂર્ણ થઈ છે અને તેમની દુપાથી અમો નાના ઘણા દુઃખોમાંથી તેમજ ઘણી બાબતોમાં ફળીભૂત થયા છીએ. તેમાંથી જલારામપાની એક વખતની દુપાની નોંધ લેવાની છે કે અમારા કુટુંબને મોતના મુખમાંથી બચાવી નવી જીંદગી આપી છે. એમ કહીએ તેજ બરાબર છે અને તે બાબત અમારે પૂજ્ય જલારામપાની બુકમાં પરચો છપાવવો છે કે પૂજ્ય જલારામપામાં થઈ રાખવાથી એક કુટુંબ મોતના મુખમાંથી બચી જાય છે. તેની વિગત નીચે મુજબ છે.

એક વખત તા. ૪-૬-૫૫ રવિવારના દિવસે અમારું કુટુંબ તેમાં હું મારી પત્ની મારી ત્રણ નાની દીકરી તથા મારા બે નાના દીકરા તેમજ મારા (સ્વ) નાનાભાઈ રણછોડદાસ મકનજીની પત્ની તેમજ તેના બે નાના બાળકો સાથે અમો કચ્છાલાથી નીકળી ઇન્ડિયા જતાં હતાં. ફરવા માટે, તેમાં રસ્તામાં કચ્છાલાથી અગીયાર માઇલ ઉપર ગાડી ઓર્થોતા રસ્તા પર ૧૫ કુટની ઉંડી ખાઈમાં પડી ગઈ અને અમોએ તે વખતે પૂ. જલારામપાનું મનમાં સ્મરણ કર્યું કે બાપા મોતમાંથી બચાવને પછી કોઈ જાતની બાન

ન રહી પરંતુ જ્યારે અમોને બીજા માણસો હોસ્પીટલમાં લઇ ગયા ત્યારે જાન આપું કે અમારામાંથી કોઇને સખ્ત ઈજા થયેલ નથી તેમજ ત્યાર બાદ અમો અકબાડિયામાં દાખ કરતા થઇ ગયા અને અમારા બાળકો ક્ષેમકુશળ રમતા થઈ ગયા તે બધા પ્રતાપ પૂજ્ય જલાળાપાનોજ છે. એમ અમોને તો લાગે છે અને તે જીવતદાન નહિ તો બીજું શું કહેવાય ? કારણ કે એકસીડન્ટ એકું હતું કે તેમાંથી એક બે માણસો તો જરૂર એાછા થઈ વ્તય. પરંતુ અમો તો બધા મોતના મુખમાંથી પૂજ્ય બાપાના પ્રતાપે બચી ગયા છીએ. તો તે બાબત અમારે પૂજ્ય જલાળાપાની છુટકામાં જલાળાપામાં ઇક્ષાનો પરચો છપાવવો છે તો જરૂર છપાવી આપવા મહેરબાની કરો. અને તે છુટક અમોને પણ જરૂર મોકલરો.

લી. મોહનલાલ મકનજી

દઃ મણીલાલ મકનજીના પ્રણામ,

આપણી ભુદ્ધિ ઈશ્વરની લીલાઓને કેવી રીતે સમજી શકવાની હતી ? કદ વસ્તુ સારી અને કદ વસ્તુ ખરાબ એ આપણે કેવી રીતે જાણી શકવાના હતા ? એથી બધું ઈશ્વર પર જ છોડવામા આપણું હિત રહેલું છે આમ બતા, આપણે એકબીજા સાથે વાત કરીએ છીએ તે જ રીતે ભગવાનને પણ આપણા મુખદુઃખ જલાલીએ તો એમા કશું ખોટું નથી એ જ સ્વભાવિક છે ઉચિત છે જે રીતે પતિપત્ની પરસ્પર દિવ ખોલીને વાત કરે છે એ જ રીતે પ્રાર્થના દ્વારા આપણા સ્વામી ભગવાનની સાથે આપણે વાતચીત કરી શકીએ છીએ આપણે દિવસમા એાઝમા એાધુ એકવાર પણ પ્રાર્થના દ્વારા પ્રભુની સાથે વાત કરીએ, ખેલીએ અને આપણા હૃદયની ભાવનાઓ વ્યક્ત કરીએ, તો આપણુ મન પવિત્ર થશે, અને વાણી મુરુર થશે એમા શકા નથી

શ્રી વીરમતિ ત્રિવેદી
C/o શ્રી આર. કે. ત્રિવેદી
- મુલ્યાધિના ટેકરો
ન્યુ ગવર્નમેન્ટ ક્વાર્ટર્સ,
H I G F, અમદાવાદ

અમદાવાદથી શ્રી વીરમતિબહેન ત્રિવેદી લખે છે કે-
....વાંચતાં વાંચતાં એવો રસ જામ્યો કે
સાંજ સુધીમાં ચોપડી પુરી થવા આવી.

અમદાવાદ.
તા. ૨૦-૬-૬૮

રા. રા. શ્રી સૌભાગ્યચંદલાઈ

તમે મોકલેલી કૈવાસ-માનસગેવરને પથે ચોપડી મળી. શ્રી દયાળજીભાઈ
જાતે આવી શક્યા નહોતા. તેઓ કામમાં હોવાથી કોઈ બીજા ભાઈ સાથે
મોકલી આપી હતી અમદાવાદ સુધી તમે મને જે પ્રેમથી ચોપડી મોકલી
છે તે માટે હું સહકૃત્યથી તમારો આભાર માનું છું. પણ તેમજ ચોપડી
બાબત જરૂરી જવાબ આપી શકી નથી તે માટે દીવગીર છું કારણ કે તે
વખતે જ અમે ગહેલુ ધર બદલી નવા ગવર્નમેન્ટ ક્વાર્ટર્સમાં આવ્યા હતા.
તેથી ધર વ્યવસ્થા તેમજ થોડી તખીયતની અસ્વસ્થતા બહુ જ ભેગું હતું
હવે ધીમે ધીમે ગોઠવાતા જઈએ છીએ ધણો વખત સૌરાષ્ટ્રમાં ગાળેલ હોવાથી
અમદાવાદમાં ગોઠવાતા વાર લાગે છતાં પણ પરમાત્મા જે સંયોગમાં મુકે તે
બહુજ સારૂ માઝ એડૂન પત્રમાં લખીશ કે જેથી તમારે કોઈવાર પણ લખવો
હોય તેા ઠીક પડે

આઠ દિવસ પહેલાં જ કૈવાસ માનસ સરોવરના પથેની ચોપડી ઉવાડી
વાચવાનું શરૂ કર્યું વાંચતા વાંચતા એવો રસ જામ્યો કે સાંજ સુધીમાં
ચોપડી પુરી થવા આવી થોડાંજ પાના બાકી હતા ત્યાં કોઈ મળવા આવ્યું

ધડીક આવનાર સામે જરા મનમા અણગમા જેવું થયું કારણ કે છેક હિમાલયમા લગનાન આસુતોના મણિ મંદિર મુઘી પહોંચી ગઈ હતી છતાં આતિથ્ય સત્કાર તેજ આપણે મુખ્ય ધર્મ એટલે એટલું વાચવાનું બાકી રહ્યું અદલુત રસ જમાવ્યો છે ધડીક કોઈ અનુભવ વાચનારને એમ લાગે કે તમે પોતેજ ત્યાં ગયા છો એટલું બધું દાંત્વનિક વર્ણન તેમજ હિમાલયના નિહર્ગ દર્શન તમે કરા ના છે વાચતા વાચતા માણસ વાચનના જાવાવેશમા હિમાનયમા જ વિહરે તો હોય તેવું લાગે તમે તો શ્રદ્ધાળુ તેમજ સાહસિહ છો વગી પરમાત્મા તેમજ પૂજ્ય બાપા તરફની તમારી શ્રદ્ધા એની મોની છે કે, આજ નહિ

પહાડી મનુરો

તો કાલ પછુ કૈલાસ જવાના તે વાત નહી જ છે પણ મારા જેવી માટે તે વિચાર ડરેલા જ આ જન્મ માટે અશક્ય છે એટલે અમે તો શ્રદ્ધા અને પ્રેમથી આવી ચોપડીઓ વાંચી મનમા ને મનમા કૈલાસ-માનસરોવરના દર્શન કરી સતોષ માનનારો રહ્યોજ

કોઈ પણ લેખક વાચક કે વ્યક્તિ દ્વારા મારા માણસમા ઘણા નોંધ હોય છે ઘણી વાર એવું બને છે કે લખી શકે તેટલું કોઈ બોલી શકે નહિ ઘણા બોલી શકે તે લખી શકે નહિ જેટલું દ્રશ્ય વેશ્ય હોય તેટલું હુબહુ કનમમા

આં સર્વે પોતાની કલાને વેરી જાણે ત્યારે સાંચો કલાકાર ગણાય. જે ખીજને પણ પ્રગટ થવા પરોક્ષ રીતે દર્શન કરાવી શકે. તમે આજ મુઘી અમરપંથ, ભગવાન અમરનાથ, બદરિકાશ્રમ તેમજ કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે ચારે પુસ્તકો જનતા પામે મુક્યા જેમાં યાત્રા કરનારને સર્વ વસ્તુનો ખ્યાલ આવી જાય. અત્યાર મુઘી ઘણાં પુસ્તકો આવા પ્રકારના નીકળ્યા હશે પણ આવી સંપૂર્ણ હકીકતવાળા બહુ ઓછા હશે તેમ મારું માનવું છે. કે જનતાને પુરી હકીકત પુરી પાડી શકે. આટલો શ્રમ, વિપુલ વાંચન તેમજ ઉંડું અને ચીંતનશીલ નિરીક્ષણ કરનાર બહુ ઓછા નજરે ચડે છે. આ માટે હું ફરીવાર આપને 'અનેક મન્યવાદ આપું છું' અને પરમાત્મા તેમજ પૂ. બાપા તમને તંદુરસ્તી સાથે લાંબુ આયુષ્ય આપે તેજ.

ધરમાં અ. સૌ. અમારા બહેન તેમજ સર્વ જાળકોને શુભાખીષ પાઠવશી પુન્ય આપના ચરણમાં અમારા વંદન વીરપુર જાઓ ત્યારે કરશો.

— વાંચો —

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫. ફોટા ૬૫. પાકું પુકું પચરંગી જોડે

કિંમત રૂા. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂા. ૧-૮૪

લેખક - સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

પ્રકાશક :

કનકરાય સૌભાગ્યચંદ રાજદેવ

અંપા કુંજ, ૪૨ પ્રહલાદ પ્લોટ,

રાજકોટ.

૭૫

એલેન્જ ફેંકીને કહું છું.... રાયશીને કાંઈ નહિ થાય અને....

નાઇરોબી તા. ૫-૮-૫૬

ભગત શ્રી ગીરધરરામ હરીરામ
શ્રી વીરપુર

જય જલારામપાણિ, સા લખવાનું આ એ પત્ર હારે એક ૧ ફા. ૧૦૦૭
એકસોનો મોકલાવેલ છે તેના પોંચ લખશે. બીજી ગયા માસમાં મારા
કાકાના દીકરા ભાઇનું અચાનક પેટમાં દુખાવો થવાથી અણધાર્યે ટાઇમ
ઓપરેશન કરાવ્યું પડ્યું. તે બાદ અચાનક ઓપરેશન કરાવા બાદ બીજી
લવણી બીમારી થઈ જવાથી માથાનો એકદમ દુખાવો થવા લાગે. ને
પાછાનો ભાગ આજે દુખવા લાગે. તેની તબીબી કંડી મોટા ડોક્ટર
ઇરોપીનને બોલાવીને દવા ઈન્જેક્શન વીગેરેનો જંદોખસ્ત કરીને તે લોકો
રાત્રે ૧૧ વાગે ગયા. ને ડોક્ટર બે હતા તેણે સીડી ઉતરીને અમારા
ઓળખીતા એક બોલને ભાઈ રજખાલીને વાત કરી કે ધીયાન રાખજો આ
ભાઈ સવાર માંડ કાઢશે એટલે એ ભાઈને એ કહ્યું કે તમે ગભરાઓ નહોતે
તમારી સામે એલેન્જ ફેંકીને કહું છું જે રાયશીને કાંઈ નહિ થાય ને એને
ખરાખર આરામ થઈ જશે જાઓ છીએ તમારા ડોક્ટરને ત્યારબાદ રૂમની
અંદર આવી ધીનો દીવો કરી અગરખતી કરીને છું પોતે ૩ વાગા મુખી બેઠો
ને જલારામપાને અરજ કરી કે બાપા અમારું સત રાખજો ને મને તો પુરો
વીસવાસ છે ને હાયમના માટે મારી બીડ લાંગળા આવે છે. તો તે ભાઈની
તબીબત ખરાખર છે ને ધાયું કામ જલારામપાએ કરી આપ્યું છે. સવારે
ઘણું આરામ જોવામાં આવ્યું તે બાદ ત્રીજી રાતે જલારામપાએ રાતે મને
દર્શનનો લાભ આપ્યો ને મારી એક નાળીએલની માનતા હતી. જે નથી
થઈ એટલે એક નાળીએલના ૨ દુકડા ખતાવ્યા ને પોતે વાંસો વારીને ચાલી
ગયા. હાથમાં લાકડીને માળા. સફેદ વસ્ત્ર પેરેલા બાપા કાંઈપણ બોલ્યા વગર
ગયા ને વાંસોવારીને ચાલ્યા ગયા તે અમારો ભત્તી અનુભવનો પરચો છે.
તે પ્રમાણે આ બીમાર પડેલા ભાઈનો ગયા ડીસેમ્બરમાં મોરબાસા કસ્ટમમાં
સરકાર તરફથી મોટી ધોમતનો માલ જપત કરવાની બાબત આવી હતી તે

વખતે પણ આજ પ્રમાણે બાપાએ મદદ કરીને કામ પાર પાડેલ છે. આ મારો તત્ત અનુભવ છે.

એક પોસ્ટલ ઓફર રૂ. ૧૦ થોડા દીવસ પેલા મોકલાવેલ છે તે બાપનું ઓપરેશન કરવાના. તે ઉપરાંત આજે રૂ. ૧૦૦ નો એક મોકલાવેલ છે. ડીસેમ્બરની આખરનો એક તમેને મોકલાવી આપેલો તેની પોંચ પણ આવી ગયેલ છે જલાબાપાની માફકજ એક લોળાનાથની પણ મેરબાની છે તો તે હંમેશાના માટે મદદ કરતા આવે છે. હવે મારાથી નાળાએલ અહીં લંગાણું નથી તો તમે ત્યાં ૧ નાળાએલ લઈને વધારીને વેચી આપશો.

બાપીના પેસા અનદાનમાં ત્યાં ગરીબોને વસ્ત્ર આપશો. ગરીબોને મીરદાનનું લોળન કરાવશો. જલાબાપા આખરી કામ હોય તેના ઉપર તરત ધીયાન આપે છે. બાપી કસોટી પણ કરે છે. આ મારો અનુભવ કહે છે.

એજ. જય જલારામ
લી. પ્રેમચંદ લોળભાઈ.
બીમારનું નામ રાયસી મેપા.
નાઇરેબી.

પાપ અને પારો કોઈ પચાવી શકતું નથી. કોઈ માણસ બનોમાતો પારો ખાય તો કોઈને કોઈ દિવસ તે શરીરે ફુટી નીકળે; તેમ પાપ કરીએ તો તેનું ફળ કોઈને કોઈ દિવસ ચોક્કસ લોગવવું પડે.

શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ

૭૬

૧. કલ્પનામાં પણ ન આવે એવો ગેળી ચમત્કાર થયો....
૨. પ્રસુતિ પ્રસંગે પૂજ્ય જલારામ બાપા સામેની ભીંત ઉપર હાજર હોય એવો ભાસ થયો હતો....

P. O. Box 92

Ndola (N R)

૧૮-૮-૫૬

જય જલારામ

પૂજ્ય ગિરધરરામ બાપા તથા શ્રીમાન સૌભાગ્યચંદ.

આ સાથે પૌન્ડ ૨૦ નો પોસ્ટ ઓર્ડર બીડયો છે. મળેથી વળતો જવાબ લખશો. પૈસા પૂ. બાપાની માદીએ ધરાવશે. ભુદી ભુદી માનતાઓ લીધી હતી અને સફળ થતા પૂ. બાપાની માનતા પૂર્ણ કરવા પૈસા મોકલ્યા છે.

તા. ૧૬-૭-૫૬ ના રોજે રજીસ્ટર દવરથી પૌન્ડ ૭ નો પોસ્ટલ ઓર્ડર બીડયો હતો. પરંતુ અગાઉ જવાબ આવ્યો નથી. આશા છે કેવર મળી મળ્યું હશે. પરંતુ ધીરપુર લખ્યો હતો. તે આગળ લખાયેલ ૬ માસ પહેલાં પૌન્ડ ૫૭ બીડયા. જે પૂ. ગિરધરરામ બાપાને આવ્યા ન હતાં. જેથી તે પૌન્ડ ૫૭ અને બીજી ત્યાર પછીની માનતાના પૌન્ડ ૨૭ મળી ૭૭ તા. ૧૬-૭-૫૬ ના રોજ મોકલ્યા છે.

બાદ પૂ. બાપાની અત્યંત કૃપા છે. વર્ણન તો કેવો થઈ શકે તેમ નથી. દરેક તકલીફમાં પૂ. બાપાને યાદ કરીએ છીએ અને બાપાને સંભારતા જ તકલીફ દુર થાય છે. તકલીફ મને તેવી મહાન હોય કે પછી સાધારણ હોય. બાપાની કૃપાથી કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ થઈ રહેતી નથી. પૂ. બાપાની કૃપા હરહંમેશ રહે એવી પ્રભુ પ્રાર્થના.

આજથી ૧૧ વર્ષ પહેલાં કેટલાક રેનેહિમિત્રો, તરફથી પુજ્ય બાપાના પરચાની વાતો સાંભળી. નવા જમાનાની કંઈક અંશેની અસર અને દરેક પ્રસંગને તત્વથી નિદાણવાની કંઈક ભાવનાને લઈને લાંબા વિચારે બાસ

શ્રદ્ધા બેસાડી ન શક્યો. પરંતુ મનુષ્ય ન્યારે તકલીફમાં મુકાય છે ત્યારે તકલીફો દુર કરવા ગમે તે કરવા મન લલવાય છે. તે પ્રમાણે મારે બન્યું મારી પતિને પ્રસૂતિ પ્રસંગે હોસ્પીટલમાં લઈ ગયાને ૨૪ કલાક થયા. છતાં કશા સમાચાર ન મળ્યા. અત્યંત પીડા થાય છે એ સમાચારે મન ચીંતાથી ઘેરાયું અને પુત્ર્ય બાપને કસોટીએ ચડાવ્યા. સાંજે માનતા લીધી કે ક્ષેમકુશળ સમાચાર આવે તો પુત્ર્ય બાપની ગાદીએ પગ શીર્ણગ મોડલીશ. મળ્યકે નસનો ફેન આવ્યો કે પુત્રનો જન્મ થયો છે અને કશી પણ તકલીફ નથી. પૂ. બાપા પર એવી શ્રદ્ધા બેસી કે આજ પૂ. બાપાને અતન્ય ભકત થઈ ગયો છું. માનતા વિષેની વાત મેં મારી પતિને કહી ન હતી. આઠ દિવસ પછી ઘેર આવ્યા બાદ ખુદ મારી પતિએજ વાત કહી કે હોસ્પીટલમાં એક અજળ બનાવ બન્યો કે પ્રસૂતિ પ્રસંગે પૂ. જલારામ બાપા સામેની ભીંત પર હાજર હોય એવો ભાસ થયો હતો. હું તો આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈ ગયો. હજુ પણ એ આશ્ચર્યમાંથી મુક્ત થઈ શકતો નથી. એ પ્રસંગ યાદ આવતા હૃદય બીનું થઈ જાય છે કે પૂ. બાપાની આદલી બધી કૃપા ? તકલીફ દુર કરી પણ સાથે સાથે ખુદ બાપા ત્યાં હાજર રહ્યા ! ભકત મારે આદલો અબાધ પ્રેમ કે બાપા ૧૦૦૦ માઇલ દુરના પ્રદેશમાં આદલી ઝડપે આવી ખુદ હાજર રહ્યા !

માનતાની વાત મેં મારી પતિને અગાઉ કરી હોત તો કદાચ મારી બુદ્ધિએ એ પ્રસંગને ભ્રમજ્ઞા તરીકે ગણવા દેશીશ કરી હોત. પરંતુ આતો મારી પતિએ પોતે થઇને વાત કરી તેમજ તે પહેલાં મારી પતિને ફક્ત પૂ. બાપાના નામ સિવાય વધુ માહિતી ન હતી તેમજ ન તો આગળ એવી કરી માનતા લીધી હતી અને ન આ પ્રસંગે કરી માનતા લીધી હતી. આ પ્રસંગ પછી પુ. બાપાની શ્રદ્ધા એવી અચલ થઈ ગઈ છે કે નજીવી બાબતોમાં તરતજ બાપા યાદ આવી જાય છે.

એ માનતાની પગ શીર્ણગ અબાઉના પત્રમાં બીડી છે. બીજી ૯૭૭ શીર્ણગ જુદી જુદી માનતાઓના છે.

બાદ આ પત્ર સાંચેના પૌન્ડ ૨૭૭માં પૌન્ડ ૫૭ મારા પુત્ર દિલીપ-કુમારની બીમારી વખતની માનતાના છે. એને “રૂમેટીક ફીવર” થયો હતો. રોહ્ટરે ભારે કાળજી રાખવા જણાવ્યું અને બને તો હોસ્પીટલમાં મોકલવાની સલાહ આપી. કારણ આ પ્રકારના તાવની લયંકરતા એ છે કે સંપૂર્ણ કાળજી ન લેવાય તો મોટે ભાગે હૃદયને કોમ્પ્રેસ પ્રકારે ન મટે એવી ખામીઓ ઉત્પન્ન કરે છે. રોહ્ટરની વાત સાંભળતા હૃદયે લયની મુલતરી અનુભવી, છતાં પુ. બાપાની અચલ શ્રદ્ધાએ લયંકરતા ન ગણકારતા દિલીપને હોસ્પીટલમાં ખસેડવાની રોહ્ટરને ના પાડી અને જાતી દેખરેખ

નીચે સારવાર કરવાનું પસંદ કર્યું. પૂ. બાપાને યાદ કરી ગાદીએ પૌન્ડ પુ ધરાવવાની માનતા લીધી. ૧૫ માસની સારવાર પછી Heart Specialist ને ખતાવ્યું તેમજ X-RAY પણ લેવડાવ્યો અને અભયબી પામતા ડૉક્ટરે જણાવ્યું કે હૃદયને કશી પણ ખામી આવી નથી. ઘેર આવી બાપાના ચરણોમાં મરતક સુક્યું અને આર્થના કરી કે બાપા આવી કૃપા હરદમેશ રાખજો.

બીજા પૌન્ડ પુ મારી પૂ. માતૃશ્રીને Kidney Cancer છે એવા સમાચાર ડૉક્ટરે આપ્યા તે પ્રસંગે લીધેલ માનતાના છે. ઓપરેશન કરવું પડશે અને મોટી ઉંમરે ઓપરેશન મોટી અસર કરે છે એ સત્યને ધ્યાનમાં લેતા ઓપરેશન ન કરવું પડે અને સાફ થાય એવી માનતા લીધી અને ડૉક્ટરે ઓપરેશન કરવાની ના પાડી પરંતુ Radium Treatment થી મોટા ભાગની તકલીફ દૂર કરી. સંપૂર્ણ આરામ તો થતો નથી. છતાં દુઃખાવો ઘણો જ ઓછો છે. આપ પૂ. બાપાને વિનંતી કરસો કે એમને સંપૂર્ણ આરામ કરે. પૂ. માતૃશ્રીને એક વખત દેશ જવાની ઇચ્છા છે પરંતુ અશકિત અને રોગોની ભયંકરતા એટલી બધી છે કે આશા ફળે કે કેમ એ પ્રશ્ન છે. છતાં પૂ. બાપાની કૃપા થાય તો એ ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ શકે. આમ તકલીફ લઈ આટલી હંમારા તરફથી આર્થના કરસો કે જેથી પૂ. માતૃશ્રીની આખરી ઇચ્છા પૂર્ણ કરવાનું સદ્ભાગ્ય મળે નહિ તો જીવનભર એ ડંખ રહેશે. પછી તો જેવી પૂ. બાપાની ઇચ્છા. અદ્વા તો અચલ છે જ કે બાપા નિરાશ તો નહીં કરે.

અને બીજા પૌન્ડ પુ મારી ખુદની તકલીફ પ્રસંગના છે. મારા એક ગાદ મિત્રના અકાળ અવસાનથી હૃદયને ભારે આઘાત લાગ્યો. પારવાર તકલીફોનો સામનો કરી વજ્ર થઈ ગયેલ હૃદયે એવો ભયંકર આચકો અનુભવ્યો. કે હૃદય ભગ્ન થઈ ગયું. મનની સ્થિરતા ડોલી ગઈ અને ગમે તેટલી બુદ્ધિપૂર્વકની દલીલો છતાં મન નિર્બળ થઈ ગયું. વિચારોએ અહોનિશ એકજ કેન્દ્રબનાવ્યું અને એના પરિણામે જે નિંદ્રા ગુમાવી. સાથે સાથે ભુલાયેલ ભવિષ્ય ઠાળ યાદ આવ્યું. નિંદ્રા માટે દવાની ગોળીઓ લેવી પડી દરરોજ ગોળીની જરૂર પડવા લાગી. નિંદ્રાની ફાણે શ્વાસોશ્વાસની ક્રિયામાં ન સમજી શકાય એવી રૂઠાવટ થવા માંડી. અને શ્રુત્યુનો પડઘો દેખાવા માંડ્યો. શ્રુત્યુ દરતાં શ્રુત્યુનો ઝઝૂમી રહેલો ભય કેટલો ભયગ્રેસ્ત છે એ અનુભવે જ આલેખી શકાય. હતાશ થયેલા હૃદયે નવું જીવન આપત ક્યું. પૂ. બાપા યાદ આવ્યા. આર્થના સમયે પૂ. બાપાની માનતા લીધી કે આ તકલીફ દૂર થાય તો આપની ગાદીએ પૌન્ડ પુ મોકવા અને રાત્રે સુતી વખતે પૂ. બાપાના પરચાની ગંધથી આવૃત્તિનું વાંચન કરું અને નિદ્રા સમયે પુસ્તક સાથેજ લઇને

મુતો. કલ્પનામાં પણ ત આવી એવો ગળી ચમત્કાર થયો મને ગાઢ નિદ્રા વિના તકલીફે આવી ગઈ. ૩૫ દિવસ પછી પહેલી જ વાર નિરાંતે નિદ્રા આવી અને ઉઠતાં જ હૃદયની અને મનની કમજોરી ક્યાં જતી રહી લેની કલ્પના પણ કરી શકતો નથી. શરીરમાં નવચેતન આંબુ' અને મનની નિર્જાતા દુર થઈ ગઈ વિચારોમાં હિંમત આવી. કહેવાની જરૂર નથી જે ઉપની દયા તેજ દિવસથી બંધ કરી હતી. ઉઠતાવેંત બાપાના ચરણોમાં 'મરતક મુક્યુ' અને માર્થના કરી બાપા આવી કૃપા દર્શાવે રાખશે. હલ દેકા તકલીફ દુર થઈ ગઈ. કોઈ કોઈ વાર નહિ લેવી તકલીફનો સામનો કરવો પડે છે. અને ખોરાક પર કાપ મુકવો પડે છે.

રાત્રી ભોજન લેવાથી તકલીફ વધુ થાય છે છતાં બાપાની કૃપાથી એટલી બધી હિંમત આવી છે, કે એ તકલીફને તકલીફ તરીકે નથી ગણતો. હજુ આવતા ત્રણ મહિના બચે છે. આપ પૂ. બાપાને નમ્ર પિતંતી કરશે કે આવતા ત્રણ મહિનામાં મરણતમાં પણ બાપાની કૃપાથી વંચીત ન રહું.

બીજા પોન્ડ પુ મારી પતિની તેમજ મારી નાની માનતાઓના છે જે આપ પૂ. બાપાની ગાદીએ પધરાવશે અને આપને ઓછાલાગે તે ઉપયોગમાં લેશે. અરુ.

રામ નામમે' લીન હે' દેખત સખમે' રામ,
તાકે પદ વંદન કરૂં જય જય જલારામ.

લી. સેવક,
નગીનલાઈ અમવાનલાઈના
જય જલારામ.

‘અર્જુન, ફરી હું તને કહું છું કે- ‘જો મારા નામે કાળજી કાઢીને આપે છે તે મારા નામે પુત્ર પણ આપી શકે છે. તારી પાસે કાળજી નોંધું કે તું ગામમાં દહેજ નાખવા ગયો?’ હવે સમજ્યો અર્જુન! સાત ભવમાં ન હોય તો પણ મારા ભક્તોનું વચન સિદ્ધ કરવા મારે આવડું પડે છે. હું તો મારા ભક્તોને આધીન છું.’

૭૭

જલાખાપા પ્રત્યક્ષ છે અને નજરોનજર દર્શન આપે છે.

આજની તા. ૧-૬-૫૬

જપોનામ જલીયાણું કહે પાપનો નાશ,
કર જોડી મકનજી કહે રાખો દ્રઢ વિશ્વાસ.

મુ. વીરપુર.

આ બનેલ પરથાને લગભગ બે માસ થયેલ છે.

મોઢવાડાથી લીઃ મકનજી મધુરાદાસના ઘણા કરી પગે લગામણુ વાંચલે બાદ લખવાનું બે અમો રાજકોટ અમારી બાનું આંખોનું જામરવાનું ઉપરેશન કરાવવા ગયા હતા ફરી વીરપુર ઉતરેલા તે પહેલાં પણ વીરપુર અમો ત્રણથી ચાર વખત આવી ગયેલ. જલાખાપાના ખૂબ ખૂબ દર્શનનો લાભ લીધેલ પણ જ્યારે અમો રાજકોટથી વીરપુર આવેલ ત્યાં એક રાત્રી રહેલ ખૂબ દર્શનો લાભ લઈ પ્રસાદી લીધી રાત્રી પડતા સૂઈ ગયેલ. સવારના ચઢા પાણી જમીને ચોરખંદર જવા ગાડીએ ગયેલ ત્યાં ગાડી એક ક્ષણે મોડી આવતા ત્યાં રેશન ઉપર બેઠા હતા. ગાડી આવી જરા પણ ખોટી ન થતા એકદમ ઉપડી ગઈ તેમાં હું બે મથ્યો તે હાથમાં બેસી ગયો. અમારા ઘેરથી પણ બે હબો મથ્યો તેમાં બેસી ગયા અને ટોસીમાનું શું થયું તે ખબરજ નહિ અને આંખે પાટો હોવાથી ચડી શક્યા કે કેમ તે હું ગાડીમાં પિયાર કરતા હતા ત્યાં તો થોડા માઈલ ઉપર રેશન આવેલ ત્યાં કોઈ ૧૫ થી ૨૬ વર્ષના જુવાન આદમી અમારી ટોસીમાને લઈ ત્યાં એક ટંક, બીરત્રો ત્યાં બે જોરી લગભગ બે મણ જેટલું વજન ખેલે ઉપાડી મારી પાસે આવીને કહ્યું હ્યો તમારા માતૃશ્રી ત્યાં તમારો સામાન હું તમારા માતૃશ્રીને વીરપુરથી ગાડીમાં બેસાડી દીધેલ છે. હવે બધું સંભાળસો. મેં પૂછ્યું આ મારા માતૃશ્રી છે ત્યાં આ સામાન નીચે પડ્યો હતો તે તમે કેમ ઓળખી શકો ત્યારે તે ૧૬ વર્ષના બાઈએ કહ્યું કે હું તમોને ખરાબર ઓળખું છું. એમ કહી ક્યાં ગયા તે પતોજ નહિ હજી હું કહું કે આ બીચારો બે મણ વજન ખેલે ઉપાડી લઈ આવ્યો ત્યાં ટોસીમાને સોંપીઆ તેથી આપણે બે રૂપીઆ આપીએ જ્યાં પેસા

કાંઠવા જતો હતો ત્યાં તે તેનો પતોજ નહિ અને ગાડી ઉપડી ગઇ. અત્યક્ષ જણાયાપા હતા એમજ ખાની યાય નહિતર મને તેડું સગું માણસ પડ્યું એ મળ્યું વજન ઉપાડી સોંપી આપે એવો આ જમાનામાં દાખલો નથી. આ પરચો અત્યક્ષ જણાયાપા હતા એવી અમારી વાત છે. નજરની બનેલી તે આ પરચો આજ્ઞાતીમાં છાપવા અમારી નમ્ર અરજ છે.

જણાયાપાની બે.

આ ૧૬ વર્ષનો જુવાનભાઈ સામાન આપવા ન આવ્યો હોત તો અમે જે સ્ટેશને ગાડી ઉભી રહેત ત્યાંથી ફરી વીરપુર સ્ટેશને માસની તપાસ કરત ત્યાં ટોસીમાની તપાસ કરત તેમ વિચાર કરેત. ગાડીમાંથી ઉતરી ટેસનમાં જતો હતો ત્યાં તે ટોસીમા ત્યાં જુવાન ઊંઠકે ખંભે માલ લઈ મારા હબ તરફ આવતા જોયા. મારા હવને શાંતી થઈ. આ અહીં ક્યાંથી? ટોસીમાને પૂછ્યું માતુશ્રી તમે અહીં ક્યાંથી. ત્યાં મારા માતુશ્રીએ કહ્યું કે આ ઊંઠકે અને ગાડીમાં બેસાડી અને આ તમારો સામાન છે. હું તમોને તમારા દીકરા પાસે પહોંચાડી જઈશ. એવી રીતે કહી વીરપુરથી બાબુના પહેલા સ્ટેશન સુધી અમેને સોંપી ગયેત. નહિતર અમારો સામાન ક્યાં અને અમારા માતુશ્રી ક્યાં એમ વિચાર કરતા હતા. તે સામાન પાછો મળવાની અમેને આશા પડ્યું નથી ત્યાં જણાયાપાની દયાથી ઘેર બેઠા બધું શાંતીથી મળી ગયું. જણાયાપા અત્યક્ષ છે અને નજરે નજર દર્શાવ આપે છે. એવી અમારી ખાત્રી ઉપરથી કહું છું. ખરે એમ લાગે હોય તે તેના જરૂર અદાબુના જમાનામાં પડ્યું દર્શાવેના લાભ મળે છે.

બોલો જણાયાપાની બે.

લી. મકનજી મયુરાદાસ, મોઢવાડા.
પોરબંદર તાલિ, પોસ્ટ (મોઢવાડા)

જ્યાં મુખ્ય ચલ કંઈજ નથી કરતો ત્યાં ધર્મિની કૃપા કામ આવે છે. રામનામ ઉપર મારી આસ્થા ધણી વર્ધેલી છે.

અદાપૂર્વક જે જે નામનો જપ જપે તે હંમેશા સુરક્ષિત છે. એમ હું માનુ છું.

મહાત્મા ગાંધીજી

૭૮

માનતા કરી અને વળતે દિવસેજ સુઝવા લાગ્યું.

સસડી તા. ૩-૬-૫૬

સ્વસ્થાનશ્રી, જલ્લાખાપાનું વીરપુર.

પરમ પૂજ્ય શ્રી. ભક્તરાજ ગીરધરરામ હરીરામની પવિત્ર સેવામાં.

શ્રી સસડીથી લી. સેવક પટેલ પરોક્ષ રામચંદ્રા પ્રણામ.

બાદ જણાવવાનું જે અમને જલ્લાખાપાને પરચો જણાયો તે લખીએ છીએ કે અમારા માતૃશ્રીને પચીસ દીવસ અ'ધાપો રહ્યો અમોએ દવા કરેલી પરંતુ તેનાથી આરામ થયો નહીં. તેથી અદ્વાયી જલ્લાખાપાની માનતા એક શ્રીકૃષ્ણ તથા સવાપાસેર સાકરની કરેલી. તેમને વળતે દીવસેજ સુઝવા લાગ્યું. બીજી પરચો અમને તાત્કાલીક જણાયો કે, અમારા કુટુંબમાં અમારી કંઈબાને હાથે વા ચવાયો કાંઈપણ કામ કરી શકતા નહીં. દવામાં ખુબ પેસાનો ખર્ચ કર્યો. પણ કોઈ રીતે આરામ થાય નહીં. ત્યાર બાદ જલ્લાખાપાની માનતા કરી. માનતામાં એક શ્રીકૃષ્ણને સવાપાસેર સાકરની કરી. તો ત્રીજી દીવસે સાવ આરામ થઈ ગયો છે. તો અમોને આ કલ્પિયુગમાં પણ તાત્કાલીક પરચો મળ્યો છે. તે આપને હર્ષથી લખી જણાવીએ છીએ.

—

.

જે ચેનનને જડ અને જડને ચેનન્ય કરી શકે છે એવા સમર્થ શ્રી રઘુનાથજીને જે જીવ બળે ॥ તેને ન્યન્ય છે.

—o—

ત્યારે 'દુઃ' દનો ત્યારે 'દરિ' ન દના, દને 'દરિ' છે 'દુઃ' નથી રનો પ્રેમની મળી અદ્વૈત સાંકડી છે તેમાં જે જળા નથી રહી શકતા. '

૭૨

અચંબા સાથે ગાડી લઇને આફ્રિકન ઘરે આવ્યો....

Joshi Brothers (Nyasaland) Ltd.

P. O Box No 121

Blantyre 27 9.1956

(Nyasaland)

શ. રા. મુરબી શ્રી. સૌભાગ્યચંદ મંગળભાઈ

મુ. રાજકોટ.

સવિનય લખવાનું કે :- આ સાથે પોસ્ટલ ઓર્ડર રી. ૨૦ વીસનો પુણ્ય જલારામ બાપાની ગાડી ઉપર ધરવા બીહુ' હુ'. તે અમારાવતી ધરી ઉપકૃત કરીશ.

પુ. બાપા પ્રત્યેની અમારી શ્રદ્ધા દિવસો-દિવસ વધતી રહે છે. ઘણા રોજ પહેલાં અમારી બોક્સ-બોડી ગાડી અમારે વહેંચવાની હતી. એક આફ્રિકન સાથે કેશ રૂ. વેંચવા સોદો થયો. ગાડી દ્વાય કરવા આપી અમે બે-કલાક રાહ ભેઠ બીજે દિવસ પણ ચાલી ફરી નહિ ત્યારે અમારી ચિંતા વધી. આફ્રિકન એમતો ભણીતો હતો પરંતુ તેના ગામની કે તેના નામની ખાસ ખબર ન હતી એટલે પોલીસમાં પણ ફરીયાદ કેવી રીતે કરવી ! અમે તો મુંઝવે ગયા અને કોઇને અમારી મુશ્કેલ પણ કહી શકીએ તેવી સ્થિતિમાં ન રહ્યા. કારણ કે નામ પુછ્યા તસવાય કામકાજ કહેણ. એમાં કોઇને કહીએ તો પણ અમોને જ મુખ્ય લેખે એટલે આ સંજોગોમાં અમોને પુ. બાપા ઉપર જ આધાર રાખી-વિનંતિ કરી કે પુ. બાપા, અમોને મદદ કરે ! હું આ સંકલ્પ કરી રહ્યો હતો ત્યાં અચંબા સાથે-ગાડી લઇને આફ્રિકન ઘરે આવ્યો-અમોએ તો ગાડી ભેઠ પુ. બાપા પ્રત્યેની અમારી અનંત શ્રદ્ધામાં બહુજ વધારો થયો છે. સુરકેલીમાં પુ. બાપાનું રમાણ એક મહાન જડીબુટ્ટી લેણું છે. અમે અમારા ઘરમાં પુ. બાપાની છબીને પુણ્ય અમે હંમેશાં સાંતિ અનુભવીએ છીએ અને પ્રાર્થીએ છીએ કે પુ. બાપા અમારું દરેક રીતે કામ પુર્ણ કરી લાવનામાં વધારો કરે !

એન લી.

મનમુખલાલના વંદન

૮૦

ચુંદણી પહેલાં આઠ દિવસથી ખાલી દુધ અને ભાત
લેવાની માનતા લીધેલ . .

ભાદ્રમ ૧૧૮૬.

નાઇરોબી તા ૪-૧૦-૫૧

પરમ પુણ્ય લકત શ્રી ગીરધરરામ હરીરામની મેવામાં

જત નાઇરોબીથી લી આપને હર વખત યાદ કરનાર સેવક આગજી
જોધવજીના ૪૫ જલારામ વાંચ્યો

આપના તરફથી અગાઉ મોકલેલા પેગાની રીસીટો નામવાર મળી
જે માટે આભાર

નીચેની બીના આપની હવે પછીની નીકળનાની આવૃત્તિમાં પરચાડ્ય
છાપના મહેરબાની કર્યો તે ઉપકાર થશે

અહિં ઈસ્ટ આફ્રીકામાં દર ચાર વર્ષ બાદ ચુંદણી જ ગ થાય છે અને
તેમાં અમારે હોશીયાળ માણસોને ચુંદીને કાઉન્સીલમાં મોકલવાના હોય
છે આ નખતે તા ૨૬-૬-૫૬ અને તા ૩૦-૬-૫૬ ના ચુંદણી થઇ હતી
અમારા મતદારો તરફથી અમોએ મી ચુનીસાલ મદન ઉભા રાખેલ (જેઓ
૮ વર્ષ થયા કાઉન્સીલમાં નામ કરતા આવ્યા છે) અમોએ પુણ્ય શ્રી
જલારામ આપના આશીર્વાદ લઇ તેમની માનતા કરેલ કે જે મી ચુનીસાલ
મદન મજકુર ચુંદણીમાં ચુંદારો તે પુણ્ય આપની જગ્યામાં અત્યેન માટે
રૂ. ૧૨૫ મોકલાવીશું જે આ ગાદે ડાહડ રૂ. ૧૨૫ નો બીટલ છે
જે મને પહેલે સમયે મજકુર ડાહડ ભાઈની પાધવસાલ માવજી દેમાઇ
તરફથી છે અને નાનતા પણ તેમનેજ કરેલ હતી ચુંદણી પહેલાં આઠ
દિવસથી તેઓ ખાલી દુધ અને ભાત ખાવાની માનતા પડ કરેલ અને તેના
પરીણામ બાદ જ અત્ર લેવાની અને પુણ્ય આપનો નાટીએ ધરવાની માનતા
તેમનેજ કરેલ તે જખી નિગત સુધારીને છપાવ્યો તે બહુ ઉપકાર થશે

જે ઉપગંત ના માથે બીજો ડાહડ નં. ૩૦૬૩૩૨ રૂ. ૧૦૦
ભાઈની નેરામભાઈ લક્ષ્મણ તરફથી પુણ્ય આપની પવિત્ર જગ્યામાં અત્યેન

માટે મોકલાવેલ છે જે પુન્ય બાપાની ગાદીએ ધરવા કૃપા કરશે। અને પહેંચ લખશે। ફાફટની વિગત નીચે મુજબ છે.

ફાફટ નંબર R 306332, Rs 100 Rajkot મુજબ જેઠા લીમીટેડનો છે

બીજે ફાફટ નંબર 06591 Rs 150 રૂા. ૧૨૫-૦-૦ બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયાનો રાજકોટ ઉપરનો લાઇથી માધવલાલ માવજી દેસાઇ તરફથી ઉપર મુજબ માનતાનો છે. જે બધી વિગત મુજબ છપાવવા કૃપા કરશે। બીજે ફાફટ રૂા. ૧૦૦-૦-૦ લાઇથી જેરામભાઈ લક્ષ્મણ તરફથી અનક્ષેત્ર માટે છે. જેના નામની રીસીટ મોકલાવશે.

પુન્ય બાપા અને આપશ્રીના પ્રતાપથી અમો, અમારું કુટુંબ અને ખાલ બન્ધાંઓ રાજપુશીમાં છીએ. દંમેશને માટે પુન્ય બાપા અને આપના આશીર્વાદ ચાહીએ છીએ.

છઠ્ઠી આવૃત્તિમાં ઉપરનું લખાણ આવી શકશે કે કેમ ? ન આવી શકે તેમ હોય તો સાતમી આવૃત્તિમાં લખશે.

આંહિથી અમારા લાઇઓ અને બન્ધાંઓના દંડવત પ્રણામ.

અમારા જેવું કામકાજ લખશે.

જવાબ લખશે.

લી. સેવક પ્રાગજી ઓધવજી રાજના
જય શ્રી જલારામ.

બર્માની કહેવતો.

સાધુઓ અને ઋષિઓ પાતળા હોય ત્યારે મુદર લાગે છે. ચાર પગવાળા પ્રાણીઓ ત્વડાં હોય તો મુદર લાગે છે. મુરગો વિદ્વાન હોય ત્યારે મુંદર લાગે છે અને સ્ત્રીઓ પરણેલી હોય ત્યારે મુંદર લાગે છે.

૮૧

મને જરાયે આસ્તા નો'તી પણ પછી....

RANJAN MAVJI

Box 195

MOMBASA

હું મોઝખાસાથી લી. રંજન માવજીના પ્રણામ માન્ય કરશે.

જલારામનું નામ મેં ૧૯૫૪ માં સાંભળ્યું હતું પણ મને તેના ઉપર આસ્તા જરાય ન હતી. ધીમે ધીમે મેં જલિયાણુના પરચાની વાતો સાંભળી અમુક ઓપડીઓમાં મેં તેના ઘણાં ઘણાં પરચા વાંચ્યા. આખરે મને પણ ઘોડી ઈદ્દા બંધાવા લાગી અને એક દિવસ અકસ્માત મારા ત્રીશ શિર્સીંગ બોવાઇ ગયા. અને મેં દીલમાં જ કહ્યું કે જો ત્રીશ શિર્સીંગ મળી જાય તો હું પાંચ શિર્સીંગ જલારામ બાપાને આપી દઇશ. સાંજ પડતાં મારા શિર્સીંગ મળી મયાં. એક ચમત્કાર મેં જોયો ત્યાર પછી મને વધારે ઈદ્દા થઇ. મારા કાકાને એકનો એક દીકરો જન્મદમાં આવી ગયો અને મગજ ફરી ગયો. અને તેણે કામધંધો છોડી દીધો. ત્યારે મેં કહ્યું કે, હે જલિયાણુ મારો ભાઈ માલો થઈ જાય અને કામે લાગી જાય તો હું જો નાળિયેર વધેરીશ અને ભજન કરીશ અને જલિયાણુની માનતા તરતજ મફળ થઈ અને મેં તા. ૨૪-૧૧-૫૬ ના રોજ ભજન કર્યા મારી તા. ૮-૩-૫૬ ની લિપિત માનતા સફળ થઇ છે

મારી બીજી માનતા મારા નાના કાકાને ઘરે પારણું બંધાય તો હું જોડ દીવા, જોડ નાળિયેર અને સવાપાંચ શિર્સીંગનો પ્રસાદ કરીશ. તેમાં પણ મને સફળતા મળી મારી કાકીને ઓપરેશન કરાવ્યું અને મારી અભિલાષા પૂર્ણ થઇ, આટલી આટલી મારી ઈચ્છાઓ જલારામે પુરી કરી અને હજુ પુરી કરતો આવે છે અને લેમ લેમ પુરી કરશે તેમ તેમ હું કરતી આવીશ. અને હવે મારા દિલમાં જલિયાણુનું નામ દર ધડી રહ્યા

કરે છે. બાપા આ ગરીબ પુત્રીની આશા જરૂર પુરી કરશે એવી આશા રાખું છું અને હજી માસી ઇચ્છાઓ પુરી કરશે એમ હું માનું છું.

જલાબાપા હંમેશાં હાજર રહે છે. બાકી વધારે તો હું શું લખું ?

હે જલિયાળુ હંમેશા આ ગરીબ પુત્રીની આશા પુરી કરશે એવી પ્રાર્થના કરું છું.

હે જલારામ અમારા કુટુંબનો વંશવેલો વધારજો.

ત્યાંનું તમારું સરનામું મને પુરૂ લખ્યો. જેથી મારે મારા બાપ માટે માનેશ બાપાના જેસા મોકલવા અનુકૂળ પડે.

હી. પુત્રી રંજનના

મળ્યામ

પાર્વતીજીએ મહાદેવજીને પૂછ્યું કે, ' ભગવાનને મળવાનો રસ્તો શો ? ' મહાદેવજીએ જવાબ આપ્યો કે, ' મહા એજ રસ્તો છે ' સુરવાક્યમાં અચળ અને અટલ વિશ્વાસ વિના સમ્પ્રિદાનંદનો લાભ થતો નથી.

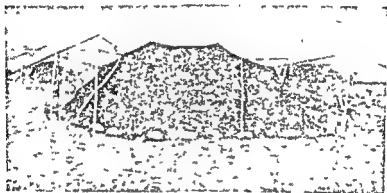
શ્રી રામકૃષ્ણ ઉપદેશ.

જગદલપુરથી લોહ ભંડારના માલિક શ્રી ભગવાનજી-
ભાઈ લખે છે કે-

આ પુસ્તકો વાંચી જે આનંદ

શ્રી ભાઈ કનકરાયભાઈ સૌ. રાજદેવ, રાજકોટ.

આપને ત્યાંના પુસ્તક ભંડાર શ્રી જલારામ, ભગવાન અમરનાથ,
અમરપંથ, કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે, શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈએ શ્રી
બાપાની સહાયતાથી આ અશ્રીકૃત લેખ લખેલ છે તે વાંચી આનંદમગ્ન
થઈ જવાય છે

આ પુસ્તકો જે ભાઈ જાત્રા કરવા જાય તેને માટે મીઠા રૂપ છે જે
ભાઈ (અમારા જેવા) જાત્રા કરવા જઈ નથી શકતા તેના માટે જાત્રા રૂપે
છે. મને આ પુસ્તકો વાંચી જે આનંદ થયો છે તે હું લખી જણાવી
શકતો નથી

શ્રીકૃપા શ્રી બાપાશ્રીની.

— વાંચો —

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫ ફોટા ૧૫. પાકુ પુકું પથરંગી જોડે.

કિંમત રૂ. ૪-૮૪

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

કેરોએ (B. E. Africa) પો.બો. નં. ૨૭ થી શ્રી ચંપાળહેન લખે છે કે-
લાખો જીવનપંથીઓના તમે એક જીવનપંથ દર્શક છો
કારણ તમારા પુસ્તકો વાંચીને જ....

પૂ. ભાઈ શ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ,

કોણુ જાણે પણ આપની પુસ્તક બહાર પાડવાની કૃપા અનોખી લખ
છે કે સૌને લેવાનું ને વાંચવાનું મન થાય.

સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ આપને પ્રભુ જગદારામ સુખી રાખે એવીજ આશીશ
છે. ને ધણાં વર્ષો જવાડે કે જેથી અમને દરરોજ નવીન પુસ્તકો વાંચવાના
મળે. અને કેટલાય અજ્ઞાનીઓને જ્ઞાન મળે કે પ્રભુએ શું નથી કર્યું.

મારા મનથી હું તમને એટલી ઉપમા આપુ છું કે લાખો જીવન
પંથીઓના તમે એક જીવન પંથદર્શક છો. કારણ તમારા પુસ્તકો વાંચીને જ
સૌ લક્ષ્મી પંથે દોરાય છે.

શ્રી. કેરોએથી દીપુભાઈ તથા ચંપાળહેનના
જય જગદારામ.

વાંચા : કેલાસ—માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫. ફોટા ૬૫. પાકું પુકું પચરંગી જેટલ.

દિવસ રૂા. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂા. ૧-૮૪

લેખક : સૌભાગ્યચંદ્ર મંગળજી રાજદેવ

રોચન-નીગાલા, પોસ્ટ-પાટણા (ભાલ)

મા મુળધરાધ

તા ૩-૧ -૬૦

મુળધરાધી શાહભાઈ લખે છે કે-

સતત બાર કલાકનો સમય લઈને પુસ્તકનું
વાંચન પુરું કર્યા પછી નિદ્રાદેવીને આધીન થયો.

શ્રી માનનીય રતેદી ભાઈશ્રી, મા રાજકોટ.

આપશ્રીના તરફથી પ્રકાશન થયેલ પુસ્તક “કેલાસ માનસરોવરને પર્યે”
મે મગાવેલ પુસ્તક આપતા વાચવાની શરૂઆત કરતા મનમાં નહીં કરેલ
કે- વાચન આઠ દીવસે અવરથ પુરું કરવું.

પરંતુ વાચન જેમ જેમ આગળ વચાતું ગયું તેમ તેમ મનોવૃત્તિની
લાલસા વધતી ગઈ કે પુસ્તકનું વાચન આદીથી અત મુઠ્ઠીનું ગમે તે ભોગે
પણ પુરું કરવું

પો બો ન ૧૮૮૩ મોઝાસાથી શ્રી ગોરધનજીસલાહ લખે છે કે—
આમાં ખીસ્સાને કાંઈ કાપ પડતો નથી.

શ્રીમાન શ્રી સૌભાગ્યવત્સલાઈની મેવામા, મુ રાજકોટ

કેનાસ માનસરોવરને પથે વાચ્યુ ખુબ વાચ્યુ, ધરાઈને વાચ્યુ

તેમજ

અહીં બેઠા બેઠા પણ આ પુસ્તક રાખી અહીંથી રનાના થઈ પીરપુર
પહોંચ્યા મનાવેન મારગ કાપના કાપના આનમોડા પહોંચ્યા પાંચે મજનોએ
જઈ પહોંચ્યા જવાય છે આમા ખીસાને કઈ કાપ પડતો નથી

માટે

ભને તમે ખીજ વખત પણ જશે તો પણ અમે રાખનાર તે જલ
આપ્યા છીએ

અને

તમે ખીજ વખત જઈ કાંઈક વધુ માગીતી આપો તો પણ અમે
તો અહીં બેઠા બેઠા આ પુસ્તક મગાવી યાના કરી બેશુ.

હવે

ભને ખીજ આદિતિમા આ પુસ્તકનું નામ “માનસરોવરના પથે” રાખો
કે ખીજુ કઈ અમેએ તો યાત્રા પુરી કરી ચઢ્યા છીએ

સાથે સાથે

આપ સહકુટુંબ નજવાના કેમે અને તે સભ્યોનાં ધણીક પુત્રોમા
આપ પણ એનાદનો વધાના કન એવી સહેજ ભાવના રાખીને વિરમુ છુ

હી લાઈ ગોરધનજીમ હ સરજ આખરીઆના
જયશ્રીકૃષ્ણ વાંચરોજ

વાંચો : કેલાસ—માનસરોવરને પથે....

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાકુ પ્રકૃતિ પચરગી જોકે

કિંમત રૂ. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

૮૨

અદ્ભુત અને અલૌકિક પરચો.

૧. યમુના કિનારે મથુરામાં પડી ગયેલી કિંમતી મોતીની માળા પાછી આણુંદ (ગુજરાત) માં ત્રણઆનામાં કોઈ વેચી જાય છે અને દેશાધ-ભાઈને પાછી મળી જાય છે.
૨. જોયું ! બાપા મારો સામાન જધો સાથે જ લાવ્યા.

તા ૨૫-૧૧-૧૯૫૬

૧૯૫૪ના માર્ચમાં મારી બદલી બાંદીકુઈ થઈ અને ૩૦ મી એપ્રિલ ૧૯૫૪ના રોજ મારા માતૃશ્રીનું અવસાન થયું. એમનાં બારમા તેરમાની ક્રિયાને માટે શ્રી યમુના કિનારે મથુરા સહકુટુંબ ગયાં ત્યાં નદી કિનારે એક કિંમતી મોતીની માળા કાંતે પડી ગઈ કે ગુમ થઈ તે વખતે મારાં પતિનો જલાખાપાને કહ્યું કે, નાકની નથને તાણિએરમાંથી કાઢી આપી એ વાત તો સાંભળી છે. તો એજ રીતે મારી માળા મેળવી આપે. આ વાતને વર્ષ બીતી ગયું મારી બદલી લાવનગર થઈ અને મારો સૌથી નાનો પુત્ર આણુંદમાં વહલજ વિધાનગરમાં બણતો હતો તેરબઓમાં લાવનગર આવવા નીકળ્યો ત્યાં દેશન પાસે પાથરણું પાથરી ખોદાં મોતી વગેરેની માળાઓ દાનની બુટો વિગેરે વેચવાવાળો બેઠો હતો. મારા પુત્રને થયું કે એ એની નાની બહેનને માટે હાંધ માળા જેવું લઈ જાય. એની સાથે બીજા બે છોકરાઓ પણ હતા એ ત્રણે જણાઓએ મોતીની માળાઓ પસંદ કરી તેમાં મારા પુત્રે પણ લીધી. કિંમત પુછતાં ત્રણઆના હતી. એટલે ત્રણઆના આપી માળા લીધી. ઘેર આવી બહેનને માટે માળા લાવ્યા છું એમ કહી તે ખતાવી તો મારા પતિની અજ્ઞયળી વચ્ચે બોવાયેલી માળા જોળખી તે માળામાંથી ઘોઠા મોતી કાઢી દાનના હાંપ કરાવેલા તે મોતીની સાથે સરખાવી જોઈ. સોનીને ખતાવી ખાત્રી કરી જોઈ અસહ બરા મોતીની માળાની ખાત્રી થઈ. આ રીતે પૂજ્ય જલાખાપાના રમરણ આવથી બોવાયેલી વસ્તુ પાછી મળી.

૧૯૫૪ ના ઓક્ટોબરમાં મારી ખટલી મુંબઈ થઈ. મુંબઈમાં ઘર તો તરત મળે નહિ એટલે મારે છ મહિના મુંબઈમાં એક મિત્રને ત્યાં સાંતાક્રીસમાં રહેવું પડ્યું. અને મારું કુટુંબ ગોંડલ ખાતે રહ્યું. ૧૯૫૦ ના માર્ચ મહિનામાં મને થાણા ખાતે મહાન મળ્યું. એટલે મારા કુટુંબને ગોંડલથી મુંબઈ આવવા લખ્યું. મને રજા મળી શકે તેમ નહોતી. હું તેમને તેડવા જઈ શકું તેમ ન હતું. મારા પુત્રો પણ કોલેજમાં ભણતા હતા એટલે તે પણ જઈ શકે તેમ નહોતા. આખું ઘર ઉકેલી બધાય સામાન મુંબઈ લાવવાનો હતો. મારા પતિને પહેલાં મુંબઈથી થઈ દારણુ ધરમાં ખાજરો-ધઉં-ચોખા-ખાંડ વિગેરે હતું. તે કાઢી નાખતા છવ ન થાલે. મેં તેમને લખેલું કે રેશનની કોઈ ચીજ પણ લાવશો નહિ. એટલે શું કરવું. એની વિમાસણમાં પડ્યા. પુન્ય જલાખાપાને પ્રાર્થના કરી કે બધો સામાન તેમની સાથેજ મુંબઈ આવે આગળ પાછળ નહિ. અને સવા રૂપિયાની ખાધા માની એમને ગોંડલથી બપોરના સૌરાષ્ટ્ર મેઇલમાં નીકળવાનું. મારા એક મિત્ર તેમને મળ્યા અને કહ્યું કે, મેઇલમાં મારા ઘરના ૮૪ દાગીના જઈ શકે નહીં પણ મારા પતિએ કહ્યું કે, “પુન્ય ખાપાને કહ્યું છે એટલે એજ રરતો કાટરો.” એમ કહી બધાય ૮૪ દાગીના ગોંડલ રેશન ‘સેટ ફોર્મ’ ઉપર ખડક્યા. મારા નસીબે મેઇલ ગોંડલ ૧૦ મિનીટ વહેલો આવ્યો. સાથે એક ખાલી લગેજવાન પણ અનાયાસે લેતો આવ્યો. તેમાં બધાજ દાગીના મુકી તાણું માર્યું. વિરમગામ જતાં મોટી ગાડી સૌરાષ્ટ્ર મેઇલમાં પણ ખાલી લગેજવાન મુંબઈ જતો હતો. તેમાં અમારા ૮૪ દાગીના ટ્રાન્સીપ કરાવ્યા અને મારા પતિ અને કુટુંબની સાથે સામાન મુંબઈ આવ્યો. દાદર રેશનને હું તેમને તેડવા ગયો અને ૮૦ખામાંથી સામાન ઉતારવા ગયો ત્યાં તો ગાડી ઉપડી ગઈ. અને સામાન પણ ગાડીની સાથે ટ્રાંસફર ગયો. મેં મારા પતિને મારા મિત્રની સાથે થાણા લોકલમાં જવા કહ્યું. અને હું ટ્રાંસફરમાં અડધાપ કલાકમાં રૂ. ૬)માં એક મોટર લારીમાં સામાન મુકાવી એજ લારીમાં હું થાણા જવા નીકળ્યો. રસ્તામાં પોલીસ ચોકી આવી ત્યાં સામાન તપાસવાની માગણી કરી. મેં થાણાના પોલીસ મુબીન્ટેનન્ટ જે મારા મિત્ર છે તેમની ઓળખાણ આવી એટલે મને જવા દીધો, અને બ્યારે અરધો સામાન ધરમાં ઉતરી ગયો હતો ત્યાં મારા પતિ અને બાળકો આવી પહોંચ્યા અને મોલી

.. “યુ, ખાપાએ મારા સામાન સદીસલામત લાવી આપ્યો છે.”

અને તમારા લખવા છતાં બધીજ ચીજો સાથે આવી છે. નહીંતો કેટલી મુશીબત થાત.

અમે મુ'બઈમાં રહ્યા ત્યાં સુધી રેશનની દુકાન જોવી પડી નહોતી અને સારું અનાજ વિગેરે 'બાવા મલ્યુ'. આમ બાપાએ મહેર કરી.

નરેન્દ્ર સિંઘરાય દેસાઈ
નંદન કુંજ, શેરી નં. ૧૧,
ભગનાથ પ્લોટ, રાજકોટ.

બાપા તો ખરેખર પિતા જ છે.

૧૯૫૬ ની ૮ મી ઓગસ્ટ હતી. વાતાવરણ સવારમાં તો ધણું 'સારું' હતું. પરંતુ મહાગુજરાત અને હિંદુસ્થાની રાજ્યરચનાનું આંદોલન આજે બનશે એવો ખ્યાલ નહોતો. સર્વે સર્વના કાર્યમાં હતાં ત્યાં બપોરે બાર સાડાબારે બપોર પડ્યા કે અમદાવાદ વિદ્યાર્થીઓએ કોલેજમાંથી છુટીને કેંગ્રેસ હાઉસ ઉપર સરઘસાકારે મહાગુજરાત લે'કે રહે'ગેનાં મુત્રોના પોકાર કરતા જઈ રહ્યા છે. તેમાં કેટલાક નિશાળીઓ પણ હતા. તેમાં મારા અનિત ઉમર-૧૭ પણ ગયો છે 'રહે'તો સાધારણ જ માનેશું' ત્યાં બપોર પડી કે ગોળીબાર થયો છે ને છોકરાઓ સહિદ થાય છે. મારા પત્નીએ તથા 'રહે' ગ'બીર ધારેશું' નહિ, ત્યાં બપોર પડી કે અનિત ત્યાં જ છે. ને ચારેક કલાકથી જડતો નથી તેથી તપાસ કરી પત્ની પડ્યો નહિ. તે વખતે પાંચેક વાગે મારા પતિને ચીલમાં ફેલ ક્યો ને તેમનાં હાથમાંથી તો પેન પડીજ ગયું ને એકદમ બહાર આવી મોદરમાં નીકળી પડ્યા ને જલીયાબુને પ્રાર્થના કરી કે 'બાપા તું પાર ઉતારશે' બાબો ઘેરજ હતો બાપાની કૃપા અદ્ભુત છે ને ગોળીબાર વખતે બાબો તો કેંગ્રેસ હાઉસ ઉપર જ હતો તેણે તે બધું 'જેયું' ને થડકારે પણ અનુભવ્યો. રીક્ષાઓ તોડાવીને રોડે પણ પત્ની નહોતો લાગ્યો. તે બાપા ઉપર છોડયું' ત્યારે પાંચ છ કલાકની ચીંતાને અંતે ૧૦ જ મીનીટમાં મળી ગયો. ખરેખર બાપા તો પિતા જ છે. બીજા નાના બનાવો તો ધણાંએ હોય છે પણ આ તો જીવનનો સોદો બાપાના નામ પર જ છોડ્યો હતો. તે પાર પાડનારો છે તેમાં સંશય નથી.

એલ. સૌ. યશોધરા ઉપાકર મેડે
અમદાવાદ
C/o ઉપાકર દી. મેડે
રાયપુર આકાસેક કુવાની પોળ.
અમદાવાદ.

૮૩

૧. છેવટમાં બન્યું પણ તેણું જ. નોટીસ નોટીસની જગ્યા પર રહી ગઈ.....
૨. પ્રભુએ તથા આપાએ તેના સામું જોયું અને તેનો એકજ દીકરો બચાવી લીધો.
૩. મને હવે એટલી બધી શ્રદ્ધા થઈ ગઈ છે કે હું જીવનમાં શ્રદ્ધા વગર કાંઈજ માનતો નથી.

RATILAL MULJIBHAI SHAH.
BEHIND POST OFFICE.
EAST KANDIVLEE (B. S. D.)

શ્રી રામ જય રામ જય જય રામ

તા, ૨૩-૨-૫૭ શનીવાર

શ, રા, પૂજ્ય લકત ગિરધરરામ હરિરામ

વીરપુર (જલારામપાણી)

આજથી ફક્ત બે માસ પહેલાંનીજ વાત છે, હું મુંબઈમાં છેલ્લાં સાત વર્ષથી એક ખાનગી હારખાનામાં નોકરી કરું છું. મધ્યે નબળો પડવાથી મને ડિસેમ્બર ૧૯૫૬ માં છુટા કરવાની નોટીસ મળી ગઈ મેં તે નોટીસ પર સહી કરી સ્વીકારી પણ લીધી, તેજ અરસામાં અમારા બાળુમાંથી એક બાઈ જે લોહાણા છે તે તથા તેનો પુત્ર તથા પુત્રની વહુ વીરપુર જઈ આવ્યાં હતાં અને મને અચાનકે જલારામ ખાખાનો ફોટો તથા તેમની અમર ઇતિહાસ નામની છુટ્કા બતાવી. તે મેં ઘણીજ રસપૂર્વક વાંચી અને થયું કે જો આ વસ્તુ સાચ સાચીજ છે અને તેનો અનુભવ આપણે કરીએ. એમ વીચારી મેં મારા ઘરમાં સર્વની સામે જલારામ ખાખાની ગાદીએ રૂ. ૫૭ અંકે પાંચ રૂપિયા ધરાવવાની માનતા કરી કે મારી નોકરી તથા નહીં. છેવટના બન્યું પણ તેણું જ. નોટીસ નોટીસની જગ્યા પર રહી ગઈ અને શેઠીયાઓએ કાંઈપણ એક સજ્જ ઉચ્ચાર્યા વીના નોકરી ચાલુજ રહી. ત્યાર બાદ ૧ લી જાન્યુઆરીએ મેં મારા મોટા હોકરાનું ઓપરેશન કરાવ્યું. બીજે દિવસે મારા પાટોસીના હોકરાને મેં મારા હારખાને મારી ખાવીનો ફોટો તથા કાગળ આપી રવાના કર્યો પરંતુ કમનસીબે તા. ૨

તાન્યુઆરીને રોજ તેજ છોકરાને જતાં જતાં કોટનટ્રીનું સ્ટેશન પર અચાનક રેલ્વે એક્સીડન્ટ થયો, રેલ્વે એક્સીડન્ટ સવારના ૯-૩૦ મીનીટે કોટનટ્રીન પર થયો. અમોને રાતના છોકરો ન આવ્યો ત્યારે ફીક્ક થઈ કે શું થયું? તપાસ કરતાં માલમ પડ્યું કે છોકરાને એક્સીડન્ટમાં સપડાવું પડ્યું અને તેજ રાતના અમો ૧૧મ વાગ્યે જો જો હોસ્પિટલમાં જઈ તપાસ કરી તો તેના જમણા પગનું હાડકું તથા મગજનું કોઈ હાડકું તુટી ગયું. એમ કહેવામાં આવ્યું છોકરો જીવંત રહ્યો છે જાણી એ જલારામની માનતા કરી કે જો તેના મગજમાંથી ફેકચર અચાનક દુર થઈ જાય તો રા. પુ બાપાની ગાદીએ ધરાવીશ અને તેજ રાતના પ્રભુની ઈચ્છા અનુસાર અમો સાંજના જો પુન કરીએ છીએ તે ન થઈ શકી. કારણ કે છોકરાને પત્તો મેળવી સાંજના ૧૧ બે વાગે અમો મુંબઈ હોસ્પિટલથી કાંદીવલી પહોંચ્યા, આખરે લાચાર બની રડતા હૃદયે બાપાની ઉપર આસ્થા રાખી શ્રીરામ જય રામ જય જય રામ કરતાં કરતાં હું મુઠ ગયો સવારના ત્યારે અમો હોસ્પિટલ ગયાં ત્યારે એક નર્સે જણાવ્યું કે તેના મગજમાં ફેકચર નથી ફક્ત તેના જમણા લાગનું પગનું હાડકું જ તદન તુટી ગયું છે, પ્રલોની જેવી કૃપા સમજી હું તદન શાંત રહ્યો. આ છોકરો અમારા પાટોસીનો છે. જેઓ જ્ઞાતિ લોહાણા જામખંડાલીયાના છે. સદર છોકરો તેની માનો એક જ હીલો છે. બાપ છે નહિ. પ્રભુએ તથા બાપાએ તેના સાચું જોયું અને તેનો એક જ દીકરો બચાવી લીધો. બાપી દ્રેધનની વચમાંથી કુટબોલની માફક ફેંકી દીધા પછી પણ અચાનક હલાર હાથવાળાએ કેવી રીતે બચાવ્યો તેની કલ્પના સારા જેવો પામર હલુ કરી શકતો નથી, ત્રીલો કીસ્સો મારો ચોતાનો એક વર્ષના નાનો બાલો છેલ્લા બેત્રણ માસથી બીમાર રહેતો તેને જીવવાની જશય આશા નહોતી એક વખત હું મારી નોકરીની ફરજ પર હતો અને મને અચાનક સમાચાર સાંપડ્યા કે બાલો ઘણોજ વધુ બીમાર છે અને છેલ્લી ઘડી પર છે તમો જલદીથી ઘેર લાવો. હવે ઘેર જ્યાં માટે પણ એક કલાકનો રસ્તો, રસ્તામાં ઘણાજ ખર્ચ ખોટા વીચારો આવ્યા ને છેવટની હૃદયે નક્કી કર્યું કે મારો જલારામ બાપો અને જો છોકરાનું મ્હો લેવા માટે રાજો તો જરૂર પાંચ રૂપીઆ ગાદી પર ધરાવીશ આવી રીતે મને હવે એટલી બધી શ્રદ્ધા થઈ ગઈ છે કે હું જીવનમાં શ્રદ્ધા વગર કંઈજ માનતો નથી, રામ કૃપાથી અમો જીવો માંજના પ્રતિદીન એક કલાકની રામધુન કરીએ છીએ તે પુનમાં બાપાની જરૂર સહાય છે, હવે બાલો તદન સારો થઈ જાય ત્યારે તેની મા એ માનતા કરી છે કે વીરપુર જઈ બાપાની ગાદીનાં દર્શન કરવાં, શ્રીરામ પ્રભુ બાપા પર અડગ શ્રદ્ધા રખાવી છે અને પુનમાં રસ આપે છે એજ માંગીએ છીએ, તમો કૃપાથી અમો અને કુશળ રહીએ તેજ માંગીએ છીએ.

એવ. દર્શનાભીલાષી
રતીલાલના જય જલારામ.

૮૪

આજે હું આપના પ્રતાપથી અપીલમાંથી છુટી ગયો છું.

જેશી કાન્તિલાલ મોહનલાલ

પી. એ. એક્સ નં. C/o K. Y. A. Ltd.

અલખરગન (કેન્યા કોલોની)

તા. ૩૦-૫-૫૭

શ્રીયુત, ગીરધરલાલ બાપા જોગ, શ્રી વીરપુર

અલખરગનથી લી. આપના દાસ લાઇ જેશી કાન્તિલાલ મોહનલાલના જય જલારામ વાંચ્યો. આ સાથે શ્રી. ૧૫૧૭ નો ડ્રાફ્ટ ૧ મોકલ્યો છે તે પૂજ્ય બાપાની ગાદીએ અમારા વતી ધર્યો.

આ શીર્ષક ૧૫૧૭ મોકલવાનો પરિચય નીચે મુજબ છે તે આપના અંકમાં છાપવા કૃપા કર્યો. હું રાત્રે મોટરથી આવતો હતો અને મારી મોટર અચૂક સંજોગોને લીધે પોલીસે પકડી અને મારા ઉપર કેસ કર્યો અને જેમાં અહીંની કોર્ટ મને ત્રણ મહીનાની જેલની સજા કરી.

પૂજ્ય બાપાની મહેરબાનીથી તથા કૃપાથી તે સજા ઉપર અપીલ કરી અને અપીલની સુનાવણીની તારીખ ૨૦-૫-૧૯૫૭ ના રોજે તાઇરાબીમાં સુપ્રીમ કોર્ટમાં થવાની હતી. આ અપીલમાં હાજરી દેતા પહેલાં હું નકુરના રહેવાસી શ્રીયુત મગનલાલ રૂગનાથ ઠક્કરને મલ્યો, અને તેમણે મને શ્રી. ૧૫૧૭ બાપાની ગાદીએ ધરવા તથા મને માનતા લેવાનું કહ્યું અને સાથે સાથે આશીર્વાદ આપ્યા કે તમોને પુજ્ય બાપાના આશીર્વાદથી કંઈ અડચણ નહીં આવે.

આજે હું આપના પ્રતાપથી અપીલમાં છુટી ગયો છું. અને જે જગ્યાએ નોકરી કરતો હતો તેજ જગ્યાએ આપના પ્રતાપથી અને કૃપાથી ફરી ત્યાંજ નોકરી ઉપર લાગી ગયો છું અને લાઇથી મગનલાલ રૂગનાથના કહેવા મુજબ શ્રી. ૧૫૧૭નો ડ્રાફ્ટ મોકલ્યું છું તે તે બાપાની ગાદીએ ધરી રસીદ મોકલી આપવા કૃપા કર્યો.

સાથે સાથે શ્રી. ૨૫૭-૨૫ વધારાના મારા ધર્મપત્નીએ ઉપરની બાબતમાં બાપાની માનતા કરી હતી, તે પણ આ સાથે છે. બીજી પ્રસાદ તથા કંઠીઓ પુજ્ય બાપાના ફોટાઓ તથા તમારી છઠી આવૃત્તિ મોકલાવ્યો. જે કિંમત થશે તે લખ્યો એટલે તુરત મોકલી આપીશ જય જલારામ

લી. જેશી કાન્તિલાલ મોહનલાલ.

૮૫

જલાળાપા ! તે ખરેખર અમારી લાજ રાખી. નહિ તો
અમારી દશા શું થતે !

ઝીવ્વાભાઈ દરિબાઈ પરમાર
C ૦ મગમવા ખુદ કું.
મરાઠવા
(કેનીઆ)
તા. ૫-૧-૧૯૫૩

શ્રી શ્રી મુ. મીરખરશમ બાઈની સેવામાં
વીરપુર

પૂજનીય !

જય જલારામ

જાન વિદાય થઈ નાઈરોબી પહોંચ્યા પછી ફરી મેધરાજએ પંથરામણી કરતા વરસાદ શરૂ થયેલ. આ સંચોટ અનુભવ તેમજ પરચો મારી આંખે જોયો. આથી અમો સૌ પૂ જલાળાપાના પરચાથી તેમજ તેઓની અમારા ઉપર કૃપાથી અમો સૌના હૃદય પીગળી જતા આંખમાં હર્ષના આંસુ આવી ગયા કે, જલાળાપા તેં ખરેખર અમારી લાજ રાખી નહિં તો અમારી દશા શું થતે.

આથી આ સાથે શી ૫૦૭ પચાસના પોસ્ટલ ઓર્ડર નીચે પ્રમાણે મોકલું છું તો અત્રણેત્રમાં ઉપયોગ કરવા વિનંતી છે

શી ૪૦૭ પોસ્ટલ ઓર્ડર નં. Y/64 378586

શી ૧૦૭ પોસ્ટલ ઓર્ડર નં. L 3/84 131420

૫૦૭

અહિં અમો સર્વે પૂ જલાળાપાની કૃપાથી આનંદમાં છીએ

લી. સેવક,
ઝીલ્લાભાઈ હરિભાઈ પરમારના
જય જલારામ

ધર્મ શસ્ત્રમાં વખ્યુ છે કે- અજ્ઞાન મદાપરિત છે, અને ત્રણ તાપનો નાશ કરનાર છે, ત્યાં સુખ કરનાર છે માટે દમેશા મદાપૂર્વક તેનું અભ્યાસ કરનાર પુણ્ય અક્ષય સુખને પામે છે, અને આ લોકમાં ઉત્તમ યથ પામીને મોક્ષપદને પામે છે

ભૃગુની નામની ત્રીજી વર્ણમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે- અત્ર બ્રહ્મ છે, અત્રીજ આ બધા પ્રાણીઓ જિવન થાય છે, જન્મીને અત્રીજ જ જીવન મારજ થાય છે અત્રની નિંદા કરવી નથી તે જી છે.

અન્નિ પરાળમાં અત્રને ધર્મ, કામ, મોક્ષનુ પગમ સાધન મળ્યાન્યુ છે

કામો જેનું કામ કુળ નથી બુધ જેવો કામ ગમ નથી મોક્ષ અન્નાન જેનું કામ પુણ્ય કામ નથી

૮૬

ખરેખર અદ્ભુત પરચો છે.

પુન્ય વદનીય ભક્તરાજ,

તા ૨૪-૬-૫૭

વાત, એવી બની કે મારા વડીલ બધુ (ફેઈના દીકરા) પાસે “બાપાના પરચા” નામનું પુસ્તક કોઈક મિત્ર પાસેથી આન્યુ તે વાચતા હતા તે દિવસે. હરિયાન એ પુસ્તક સમય મળેથી થોડા ઘણા પાના ઉથવારી જતા મારા વડીલ બધુ તો પુસ્તક વાચીને જેમનું હતું તેમને પાધુ આપી આન્યા પરતુ મને વાચવાની ઘણી ઉત્કંઠા થઈ તાલાવેલી લાગી અને આદેક દિવસમા મનકુવ પુસ્તક પાધુ મેળવ્યુ ઘણી ઉમેદ અને શ્રદ્ધાથી પુસ્તક વાચવાનું ચાલુ મામની લગભગ ચૌદ તાશીખથી શરૂઆત કરી હતી શ્રદ્ધાપુર્વક યથાસમયે “બાપજીના પરચા”નું વાચન કરતો હતો ત્યા તાશીખ ૧૮ મીએ રાતે તળીયત બગડી તે દિવસની રાત તો સીક પરતુ બીજા દિવસે એવઢે તા ૧૮ મીને બુધવારે રાતે લગભગ દસ વાગે તાનની શરૂઆત થઇ મગજ ઉપર તાવની અસર વધારે જણાવા લાગી અને કોઈક લનારો વાવરાની પજુ અસર થના માડી અને તાન વધુ હોવાથી ઘેનમા બબડનાની શરૂઆત થઇ રાતે દસ વાગે સુતો પરતુ રાતના એ વાગા સુધી નિદ્રા ન આવી કેટાણ્યો ઘરમા એકલો હતો બીજુ કોઈ મળે નહિ છોડરાઓ દેશમા હતા તાવ વધારે વડતા એનેસીનની ગોળી લીધી ત્યા તો “બાપજીના પરચા” વાળા પુસ્તક પર નજર પડી અને થયુ કે ‘વોરો મમય બાપજીનું નામ હઈ થોડાક પરચાઓ વાચુ’ વાચવાની શરૂઆત થઇ, વાચ્યા પરતુ મગજ ઉપર તાવની વધારે અસર હોવાથી ઘેન પરતુ ન હતુ છેવટે “બાપજીને નિત તી કરી કે હરે મને નિદ્રાદેવીને શરણે મોકલો કે જેથી આવતી કાલે હું ઓફીસે જઈ શકું અને સનાર થતા તાવ ઉતરી જાય તથા ગુરનારે પાછો તાવ ન ચઢે અને ઈન્દુએજાની અસરમાથી

ખથી જાવ તો મારે તમારા દરબારે રૂ. ૫૭ નો મનીઓર્ડર તા. ૨૪-૬-૫૭ ના દિવસે કરી દેવો આમ બાપજીને વિનંતી કરીને હું તો બીજાનામાં લાંબી તાણી ગયો. અને ખરેખર ! આશ્ચર્ય સાથે જણાવું છું કે તે દિવસે રાતે ઘણી ઉંઘ કાઢી હોય તેવું બીજે દિવસે સવારે ઉઠતાં સાથે લાગ્યું બીજે દિવસે ઓફીસે પહોંચ્યો અને બાપજીની કૃપાથી તાવ પણ પાછો થયો નહિ ગુરુવાર તા. ૨૦-૬-૫૭ નાં દિવસે સવારે બાપજીના પુસ્તકે મંત્ર પુષ્પાંજલી કરી, અને નિષ્કૃંચ કર્યો કે “ખરેખર ! અદ્ભૂત પરચો છે.” અને બાપજીની કૃપાથી આવેલી માંદગીને ટાળી શક્યો.

મારી માનતા મુજબ “બાપજી”ના અન્નદાનનાં ક્ષેત્રમાં મોઠ્ઠેલ નાણાનો ઉપયોગ કર્યો. એજ વિનંતી.

લી. નગીનદાસ બીખાભાઈ મિસ્ત્રી
ના જય જલારામ.
દંડવત પ્રણામ.

અદા.

શુન્ની અપાર શક્તિમાં વિશ્વામ વાળો શિષ્ય શુન્ન માત્ર નામ ઉચ્ચારીને નગીના પ્રવાહ ઉપરથી ચાલી ગયો આ જોઈને શુન્ને પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો, ‘ઓરો ! મારા નામમાં પણ શું આટલો બધો પ્રતાપ છે ! એટલે, મારી પોતાની શક્તિ ઘણી જ છે અને હું ઘણો મોટો છું !’

બીજા દિવસે તેણે ‘અદ-અદ-અદ’ કરતાં નદી પરથી ચાલી જવા માણ્યું; પણ જોયો તેણે નગીના પાણી પર પત્ર મૂક્યો કે, તુરંત જ તે ડૂબી ગયો.’

અદા આશ્ચર્યકારક પરચાઓ કરી શકે છે, પણ અદંકાર અને ગર્વ એ મનુષ્યના દાગ છે.

૮૭

C. A. Patal
P. B. No 299
Dar-es-Salaam.

૧. જન્મની સાથે મૃત્યુ જડાયેલું તો છે જ પરંતુ અકાળે આશાભર્મા બ્રેન્ક્યુએટ યુવાન પુત્રના મરણનો કારી ધા સહન કરવા એમના માબાપને પૂરતું જલાબાપા શક્તિ આપે છે. અને યુવાન મરણ પથારીએ પડ્યા પડ્યા પુરુષ બાપનો ફોટો હૃદય સાથે ચાપી બધાને કહે છે...
- “બોલો જલારામ : ”

શ્રી ચતુરભાઈ લખે છે કે :

મારા પુત્રને સોમવાર તા. ૧૪-૧૨-૫૫ ના રોજ સમારના બોફીસે જતાં ઘરના બારણા આગળ ઉલટીની રાફતાત થઈ. ઉલટીઓ ખોરાક પાણી લે કે દુરત થતી, સાધારણ ખોરાક પાણી પેટમાં બે મિનિટ પચી રહેતું નહિ તે દિવસે બપોરે ૩-૩૦ વાગે તેનાં કાકી બેવા માટે આવ્યાં તે વખતે ખાટલામાં સુતાં સુતાં “અખંડ આનંદ” વાંચતો હતો, તેમની સાથે તેણે વાતચીત કરી અને તેનાં બા તથા કાકીને ખાટલા ઉપર બંનેને બેસાડ્યા. પછી તેણે વાત વાતમાં કહેવા માંડ્યું કે કદાચ હું જાઉં તો કોઈ રહશે નહિ કાળાં કપડાં પહેરશે નહિ, પોતાનો સ્વભાવ આમ મરકશે અને આનંદી હોવાથી તેનાં બાએ સાચું માન્યું નહિ અને સમજ્યા કે છોકરો મરકશે કહે છે, ઉપર મુજબ તેણે ચાર વખત કહ્યું. તેણે પોતે મરવાનો છું તેનો શબ્દ એક પછી વખત વાપર્યો નથી ફક્ત એટલું જ કહેતો કે કદાચ હું જાઉં તો ઘોડીવાર ખાદ તેણે તેનાં મોઢાં બેન કે જેઓ તે વખતે બહાર કોઢને ત્યાં બેસ્યા માટે ગએલ તેમને બોલાવવા માટે જણાવ્યું. નાની બેન નાનો બાઈ તથા બેનના બે ભાણાઓને ખાટલામાં પોતાની બાજુમાં બેસાડ્યા અને ફરીથી વાતચીત કરવા માંડી કે મારા બાપુજીને કહેજે કે કોઈ પછી જાતની પેસા બાળત ચીન્તા કરે નહિ. કોઢના ઉપર ગરમ થાય નહિ, વિગેરે ઘણી ઘણી ભલામણ કરી. માફી આટલી નાની ઉંમરમાં હું કોઢની સાથે ઉંચે સાદે બોલ્યો નથી અને કદાચ બોલાયું હોય તો માફ કરશો. ત્યાં તેનાં બાએ તેને કહ્યું કે બાઈ તને તો આવી મરકશે કરી હંમેશાં આનંદ કરવાનું

મન થાય છે ત્યારે તેણે જવાબ આપ્યો કે કદાચ હું જાઉં તો માફી માગી લઉં છું. ઉપરની વાત કરતાં સુધી તેનામાં દરેક બાબતનું દુનીયાદારીનું જ્ઞાન હતું. વાતચીત કરતાં કરતાં એકદમ બેબાકજો થઈ ગયો. હોય તેમ બેઠો થઈને તેણે પોતે પોતાના હાથથી ચીતરીને મઢાવેલ શ્રી જલારામ બાપાનો ફોટો કે જે તેણે પોતાના ખાટલાની ભીંત ઉપર ટાંગેલ હતો તેની માગણી કરી ફોટો આપ્યો કે ગુરતજ કુદી કુદીને છાતી માથે જોરથી ભીંસવા માંડ્યો. બેઠલાઓને એમ લાગ્યું કે ફોટો ગુટતાં તેની છાતીમાં કાચ પેસી જશે પણ જોરથી દબાવ્યા છતાં પણ ફોટો અકબંધ રહ્યો. ફોટો છાતીએ દાબતો હત્ય અને બેઠલાઓને કહે કે હું જલારામ છું " બાલો જલારામ, જલારામ" બધાંએ તે મુજબ બોલવા માંડ્યું એટલે તેણે બોલવાની શરૂઆત કરી કે હું બહુ વયે આ ઘરે આવ્યો છું ને આને નાની ઉંમરમાં મારી સાથે લઈ જાઉં છું. દુનીયા એની બહુજ શદ જુએ છે મારે મારી સાથે લઈ જાઉં છું દુનીયાની સેવા કરીને પછી આ ઘરે પાછો આવીશ, મારે કોઈ શંકાકળ કર્યો નહિ. ઉપરની વાત કરતી વખતે જાણે કે કોઈ દેવીઓએ શરીરમાં અવેશ કર્યો હોય તે મુજબ આખું શરીર ધ્રુવ હતું. તેનાં બાએ તે વખતે નારીએલ મંગાવી દીધો કરી નારીએર વધેયું. આમેય અમોને બધાને શ્રી જલારામ બાપા ઉપર પુરેપુરી આસ્થા તો છે.

તેનાં બાને વિચાર થયો કે બધાં આવ્યાં પણ તેના બાપુજી આવ્યા નહિ તેથી મને બોલાવવા માલુસ મોઢયું હું ઘરે આવ્યો એટલે તેમણે કહ્યું કે જુઓ મહેન્દ્રને આવું થઈ ગયું છે મારે ટોકટરને બોલાવો. ટોકટર બોલાવવાની વાતચીત થતી હતી તે સાંભળીને તેણે જણાવ્યું કે મારે તો ટોકટરની એવાની કોઈ જરૂર નથી આજુબાજુના માલુસોને બહાર પડી એટલે ઘણા જણ ભેગા થઈ ગયા જે આવે તેને તેતો એમજ કહે કે બાલો જલારામ હું ટોકટરને બોલાવવા મયો તે દરમિયાન તેણે કહ્યું કે હું નાની ઉંમરમાં મઢાવેલ મંદિર મયો નથી એટલે તમો બોલું માનશો પણ હું જલારામ છું ત્યારે તેનાં બાને થયું કે લાલો પુછીએ કે જલારામ બાપા આપ પધાર્યા હો તો મને દર્શન આપો તેમણે પુછ્યું પણ ખરૂં પણ તેમને દર્શન રોનાં થાય પણ તેના જવાબમાં બાપાએ એટલું દહેલ કે જરૂર પડે મને યાદ કરજો હું દુનીયાની સેવા કરવા જાઉં છું પણ જલારામનું નામ કોઈ જુલો નહિ

ટોકટરને બોલાવીને હું આવ્યો ટોકટરે તાપ માપવા મોઢામાં થરમામીટર મુકવા પ્રયાગ દર્શાવ્યું પણ જ્યાં જલારામ જલારામ નામનો લપ વાલતોજ હોય ત્યાં થરમામીટર મહેજ દર્શાવ્યું થાકીને ટોકટરે શરીર તપાસી જણાવ્યું કે મમલે મદમી પડી મમલે અને બેબાનપણમાં બાલે છે એટલે

તરતજ જવાબ આપ્યો કે હું પુરેપુરો લાનમાં છું. અને મને તમારી સેવાની કે દવાની કોઈ જરૂર નથી તમો જલારામ જલારામ બોલો.

છેવટે શ્રી ચતુરભાઈ લખે છે કે, તે પછી ડોક્ટર દવા દયે છે પરંતુ બીજે દિવસે મહેન્દ્રનું પ્રાણપ્રત્યેકીર્તિ બંધ છે અને સૌ વિલાપ કરે છે અને વધુમાં લખે છે કે મારા દીકરાએ છેવટ સુધી જલારામના નામનું જ રટણ કર્યું અને બાપાએ આજલા દિવસથી અમારામાં એટલી બધી શાંતિ મુકેલ હતી કે-અમોને આમ થશે તેનો સ્વપ્ને પણ ખ્યાલ આવે નહિ ધરનાં બધાજ માણસોને એકદમ શાંતિ હતી

ઉપરની યિગત દુઃકાલમાં લખેલ છે છતાં આપને કોઈ સુધારો કરવો હોય તો કરી શકો છો અનેલી માચી હજીકત છે જલારામ બાપાનું નામ અમો ઘરમાંથી કોઈ આ છંદગીમાં તો ભુકી રાખીએ તેમ નથી. અમારો તો નાતી ઉંમરમાં હાલો અને સમજદાર દીકરો મયો તેનુ દુઃખ તો હોયજ પણ તેના આત્માને શ્રી જલારામ બાપા લઇ ગયા છે તો ત્યાં તે આત્માને શાન્તિ મળે તેજ અભ્યર્થના

લી ચતુરભાઈ એ પટેલના જય જલારામ

ભાઈબધ ચોર કુટુંબ કબીલા મુહબ્બત મનવબક્ષી
દયા ધર્મ કર સાહેબ સમરો ખીનતી નાનકકી,
ખીનતી નાનકકી રે ખમર નહિ આ જુગમે પવકી,
મુક્ત કરમે રામ સમરમે કે જાને કબકી,

કબુ વહા ઉગ્યાહ કે દોશ આવે,
કબુ ગોઝ સિંહુ ખીધાતા જનાવે
નહિ ગેમ કે હારીયે નીરનેના,
રખે જ્યો પ્રભુ ત્યો ખુશમે રહેના

દલસુખવાવ ઠાકોર ટેલર

પી ઓ બોક્સ ૨૪૧

થીકા તા ૧૨-૧૦-૬૦

પો બો. ૨૪૧ થીકા (આફ્રિકા)થી દલસુખભાઈ ઠાકોર લખે છે કે-
મારી પાસેથી દરેક માણસો વાંચવા માટે લઈ જાય છે.

ભાઈશ્રી કનકરાય સૌભાગ્યચંદ,

મીનુ બટીકાથમ, ભગનાન અમરનાથ, કેલાસ માનસરોવરને પંથે તથા
અમરપથ દરેક પુસ્તકો વાંચનાના બહુજ દીન થાય છે અને યાત્રા કરવા
જઈ રહ્યા હોય એમનું થાય છે

આપના મોકલાવેલ પુસ્તકો દરેક માણસને વાંચવાનું બહુજ દીન થાય
છે અને અત્યારે હાલમાં મારી પાસેથી દરેક માણસો વાંચવા માટે લઈ જાય
છે. એ આપના બહુજ માટે લખ્યું બસ એજ

હી દલસુખના જથ જલારામ વાંચશો

— વાંચો —

કેલાસ-માનસરોવરને પંથે

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાકુ પુઠું ત્રિગી જોડેટ.

કિંમત રૂ. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

લેખક — સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

લુધસ ટ્રીયાર્ડ પો. બો. નં. ૨૭૭, બહેન શ્રી મુલદાબહેન લખે છે કે—

બાણે શંકર પ્રભુને ધેરજ જઈએ છીએ.

૧૧૪ સૌભાગ્યચંદલાઈ,

તમારા તરફથી કેલાસ-માનસરોવરને પંથે છુક મળી છે. તે મેં વાંચી
તીધી છે ને હવે બધે વાંચવામાં ફરે છે. છુક વાંચીને એમજ થાય કે આપણે
પણ સાથેજ યાત્રા કરીએ છીએ કારણ કે તમારું લખાણ એટલું સરસ છે
વાંચતા એમજ થાય કે વાંચીએ છીએ યાદ ન રહે પણ એમ લાગે કે મુસા-
ફરીજ કરીએ છીએ. મૃત્યુ પછી કેલાસ મળે કે ન મળે સાથે પુણ્ય હોય તેને

કદાચ કેલાસ મળતું હશે પણ એવું પુણ્યસાળી તો કોઈજ હોય. પણ છુક
વાંચતા એમજ થાય કે કેલાસ શંકર પ્રભુને ધેરજ જઈએ છીએ. ને ખીલું
જે પુર્વ જન્મની નોંધ છે તે ખરેખર જણવા નેવી છે કારણ કે ધણા તો
પુર્વ જન્મમાં માનતા જ નથી હોતા પણ આ હીસાબે તો પુર્વ જન્મ છેજ.

એજ. લી. મુલદાના જન્મ જસારામ.

— વાંચો —

કેલાસ-માનસરોવરને પંથે

પાના ૪૦૫. ફોટા ૬૫. પાકું પુઠું પચરાંતી જોડત.

દિન ૩૧. ૪-૨૫

પોરતેજ બોક્સ સાથે ૨૧. ૧-૮૪

લેખક : સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

૮૮

“હે બાપા ? આપના ચરણો સમીપ છેલ્લા શ્વાસ છુટે.”
એ કેણું ધન્ય . કેણું ભગ્ય....

ધન્ય મૃત્યુ

॥ જલારામ સત્સંગ મંડળમાં બનેલી અલૌકિક સત્ય ઘટના ॥

॥ કવિ શ્રી હંસરાવભાઈનો દેહોત્સર્ગ ॥

(સને ૧૯૫૭)

આવ્યો તમારે દાર... આવ્યો તમારે દાર... સરખામાં સ્યો સ્યો હરિ...
બૂધર ઉનારો ભાર... બૂધર ઉનારો ભાર... સરખામાં સ્યો સ્યો હરિ...
પકું પકું યાઉં... બીજો ક્યાં જાઉં ?... ક્યાંજો નહિ છવ જાપે... સરખામાં

વીરપુર,

તા. ૨-૮-૧૯૫૭

જય જલારામ.

ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ સપ્તેમ નમસ્તે

આપનો તા. ૧ નો પત્ર મળ્યો. અધે કવિશ્રીની હકીકત મારી જ લખેલી છે જરા સારા અને રપષ્ટ અક્ષરોમાં અત્રે મેં માગતર મનમુખલાલભાઈ પાસે લખાવી હતી એટલું જ. લેખક તરીકે મારું નામ મુકી શકે છે. કારણ મારી નજર સામે બનેલી હકીકત છે. એ લખાણને આપ સ્થાન આપશો. એટલું કવિશ્રીને ગૌરવ મળશે. આ માટે આપનો આભાર.

સર્વેને મારા જય જલારામ કહેરો પૂ બાપાની બાલુમાં બેસીને તમારા પત્રનો જવાબ લખ્યો છે એમનું પડખું અને હુંક હંમેશાં મલતા રહે એજ પ્રાર્થના.

લી. સ્નેહાધિન,
શીવજી કુંવરજીનાં
જય જલારામ

સંસારમાં જન્મીને જોણે જીવન સાથેક ક્યું. “શરણમાં હોયો હોયો હરિ” એ જેમનો જીવનભરનો પોકાર રહ્યો. એવા વિનમ્ર અંધ કવિ શ્રી હંસરાજ-ભાઈ પૂજ્ય જલારામજીના શરણે રહેલા નમ્ર સિધ્ધ હતા.

પૂજ્ય બાપાના ઘણાં પદો તેમણે રચ્યાં. બાપાના જીવનને અનેક બાબતોથી તપાસ્યું. પ્રભુપદે બિરાજમાન શ્રી જલારામજીને “ગુરુસ્થાને” રથાપી તેનાં અનન્ય ઉપાસક બન્યા.

પૂજ્ય બાપા! એટલે સમર્થ ગુરુ.

જેમની કૃપાથી કવિશ્રીને જીવનનાં છેલ્લા કાળ દરમિયાન શ્રી પ્રભુનાં દર્શન ત્રણેક વખત થયાં. આ પવિત્ર એકરાર અને ધન્ય પ્રસંગો જીવનના છેલ્લા દિને, છેલ્લી ઘોડીકે મિનિટો પહેલાં વર્ણવ્યા અને સમર્થ ગુરુ સમા “જલારામ બાપા”ની અલૌકિક સિદ્ધિઓનો પરિચય કરાવી ચકિત કર્યા.

તેઓ ભૂલેશ્વર કુલગદલીમાં દર ગુરુવારે થતા પૂજ્ય બાપાના સત્સંગમાં અચુક હાજરી આપતા.

પૂજ્ય માતાજી “ધીરબાઈમા”નું પ્રતિક તેમનીજ પ્રેરણાથી ત્યાં સેવામાં મુકાયું અને આજે પણ સેવાય છે.

વર્ષોની તેમની ગુરુવારની યાત્રા પૂજ્ય બાપાએ સાથેક કરી.

તેમના જીવનનો અંતિમ દિન ગુરુવાર નિર્માળ થયો.

તેમના જીવનની ત્રિય પ્રવૃત્તિ, સત્સંગ, તેમની શુભેચ્છી નીકળેલા અને સહુએ ળીણેલા શબ્દો.

“જલારામ જાગો, ફરી તમે જાગો, જગદીશને જગાડો.”

એ શબ્દો ઉચ્ચારતાં તેમણે “શ્રી જલારામ સત્સંગ મંડળ”ના કિનારે પોતાની “જીવનયાત્રા” પૂરી કરી. અને એ જમીને પવિત્ર બનાવી સૌ ધોતાઓ જાણે અલ્પરૂપે પૂજ્ય બાપાની યાત્રામાં મુકાયા, અને સાક્ષીભૂત બન્યા.

શ્રી શાંતિ પ્રાર્થના પછી, કવિશ્રીએ પ્રારંભ “શ્રીમદ્ ભાગવદ ગીતા” ના પ્રલોકથી કર્યા. તેમનું પહેલું વાજન જે અંતિમ પ્રાર્થના રૂપે હતું.

“પડ પડ થાઉં, બીજે દયાં જાઉં... જીવ દયાંવ નહિ જ પે...

ઘર જુ માં હોયો હોયો દરિ.....”

તેમની આત્મનાદનું અતિમ પ્રાર્થના રૂપે ભજન તેમણે રજુ કરીને સહુ શ્રોતાઓને મુગ્ધ કર્યા અને એ અતૌકિક પવિત્ર છાંયાના દર્શન માટે સહુનું મન અને ધ્યાન કેન્દ્રીત કર્યાં.

કવિને તેજના વર્ણનો વચ્ચે ફરતાં તેજના ચક્રો વચ્ચે શ્રોતાઓ ભેળ રહ્યા હતા, તેમનો સાચોય દેહ ભવ્ય અને દેહિષ્ઠ્યમાન બનતો જતો હતો.

"સત્સંગ મંડળ"ની અગાસીમાં બેઠેલા કેટલાક ભાઈઓનું ધ્યાન આકાશ તરફ ગયું.

ચલાળાવાળા "આપા દાતા ભગત" એક વખતે શ્રી રામચંદ્રજીની આરતી કરી રહ્યા હતા. ત્યાં આપોઆપ એ આરતીની દિશા બદલી, અને વહેતા પ્રેમ અશ્રુઓ વચ્ચે તે ગગન મંડળની આરતી ઉતારવા લાગ્યા.

સૌ ચક્રિત થયા.

આપા આ શું ?

એક અવાજે સૌના મુખેથી તે પ્રશ્ન ઉદભવ્યો.

આપાનો ડાબો ધંદડીવાળો હાથ આકાશ તરફ ગયો.

ભુઓ !

"આ જલાભગતનું વિમાન લાય છે."

એમ તેઓ બોલ્યા.

આ પ્રસંગનું અગાસીમાં બેઠેલા એક ભાઈ વર્ણન કરી રહ્યા હતા.

જેવો તેમનો હાથ ભાવપૂર્વક આકાશ તરફ વળ્યો. અને મુગ્ધ શ્રોતા-જનોની નજર પણ આકાશ તરફ ગઈ અને અહીં "હંસરાજભાઈ" કળી પડ્યા.

"પૂજ્ય આપા" ની પવિત્ર છાંયામાં વાતાવરણની પવિત્ર એકધારી અસરે સરજાતી જતી હતી.

બીજી તરફ જાણે રાજા ચિત્રકેતુના દરબારમાંથી જલાબાપાને સંદેશો મળ્યા કે,

તમારા આશ્રિત જીવની અતિમ યાત્રા પૂરી થાય છે. તને લેવા જવાની વ્યવસ્થા પૂરી કરે.

પૂજ્ય બાપા, અંધ કવિને કંઈ દ્રષ્ટિએ જોતાં તેનું ભાવપૂર્વકનું દ્રવ્ય તપાસીએ

‘આવા પવિત્ર.’

‘કેવા પવિત્ર ?’

‘કે જેણે જન્મીને પાપ કૃત્ય કર્યું નથી’

એટલું જ નહિ પણ આંખે જોયા પાપમાં જે છવ માફીભૂત બન્યો નથી

મન અને ચિત્તથી જેમણે સદાય રામ સમર્પા છે અને જીલેથી મદાય સહુનું કષ્ટાણુ બાંધ્યું છે એના જીવને અંતિમ સમયે લેવા હું જાતે જ જઈશ

સદ્ગુરુના આશ્રિત જીવને ગુરુ અંતિમ સમયે દર્શન આપે છે એ સિદ્ધાંતના અંધનમાં રહીને “શરણે ત્યો ત્યો હરિ” એ રીતે જન્મતા જીવને બાપા જાણે જાતે લેવા પધાર્યા

છેલ્લી પળોના મિલનની કંટપના “એ ધન્યપળો” હતી

એક બાલુ “પૂજ્ય બાપા” શ્રી હરિનો સ દેશ લઈ પધાર્યા આ ધન્ય દર્શન કરવા દેવોએ મૌ ચ ચળ ચિત્તવૃત્તિઓને એક ધ્યાન અને શાંત કરી “પૂજ્ય બાપા” ના શબ્દો

“ભક્ત દેહધારી કવિ હંસ તમારી જીવન યાત્રા સાથેક થઈ”

“તમારી માર્ગના મંજુર રહી”

“શ્રી હરિના શરણમાં લેવા, તમારો આવાગમનનો ફેરો ટાળવા હવે તમારો હાથ મને આપો” આમ કહી જાણે બાપાએ હાથ લંબાવ્યો

પૂજ્ય બાપાનો, પવિત્ર દેહની છાંયા દેખાતાં અને પ્રેમાળ સ્વર હાને પડ્યા લેજો જ વાજ તવાળો હાથ વાજ ત હાથમાથી સરી પડતાં ઉર્મિભર્યા હૃદયે ઉંચો થયો બાપાએ એ હાથ જાન્યો છેલ્લા શબ્દો

“તમે જાગો જગદિશને જગાડો” એ શબ્દો બોલતાં કવિ બાપાના શ્રી ચરણમાં ઢળ્યા

જમણી આખમાંથી બે હર્ષના અક્ષુબ્ધિઓ દેખાયાં ભક્તનું તે જ ભગવાનમાં સમાયું, છતાં એ નિઃચેતન દેહની કાન્તી અને ઓજસ વધતાં જતાં હતાં

પૂજ્ય બાપાના આસનની દિશાએ હળી પરેલા “હંસરાજભાઈ”ને ચત્તા કરી બોળામાં લેતાં, ત્યાં આ દ્રવ્ય લેનારાઓમાં એક સજ્જન ડોક્ટર પણ હતા, અને તેમણે જાહેર કયું કે કવિનું હૃદય કામ કરતું બંધ પડ્યું છે.

થોડીક પળોમાં આ અલૌકિક ઘટના બની ગઈ.

સૌ કોઈ હાજર રહેલા, ધ્યાનાવસ્થામાંથી જાણે મુક્ત થતા હોય તેવી રીતે સૌની અવ્યજ્રવૃત્તિઓ ફરી જાગૃત થઈ.

શું બન્યું!

શું બન્યું!! એ ચોકસાઈમાં સૌ પડયા.

ભકતનું મૃત્યુ “સત્સંગ મંડળમાં” સત્સંગના સમયે અને “જગદિશ”નું નામ મુખમાં અને સ્કેંકડો નર-નારીઓ ઝીલનારા તેની વચ્ચે આપા દાના વાળી વાત.

“શ્રુઓ એ જાણામગતનું વિમાન જાય.” તેજ પળે જાણાબાપાનો શરણાંગત છવ ગુરુ તેજમાં સમાયો.

“તમે જગદિશને જમાડો.”

જગદિશ જાગ્યા.

અને હંસરાજભાઈ જગદિશને જમાડી પોતે પોડયા.

પૂજ્ય જાણાબાપાનો આશ્રિત છવ, પૂજ્ય બાપાની જેમના તરફ અધાર કરેલા હતા તે છવને અંતિમ વિદાય આપતી વખતે રામ રટતાં, મુખમાં બાપાના શ્રી ચરણોથી રૂપાનાણું મૂકવામાં આવ્યું.

બાપાના પૂજન સાહિત્યનો એટલે કુમકુમ, ચંદન, ચોખા, ફૂલ ઇત્યાદિથી પૂજન અર્ચન કરી પૂજ્ય બાપાની પછેડી ઝોડાડી.

ફૂલોના હારોની એક શુંદર ચાદર બનાવી તેમને ઢાંક્યા.

“આનંદ મંગળ કરે” આરતી, હરિ ગુરુ સંતની સેવા”

આ આરતીથી તેમને સન્માન્યા.

ગુરુધામના યાત્રિકને ગુરુપદના અધિકારી મળ્યા. કુમકુમ, ચોખા અને ફૂલોથી સૌ નરનારીઓએ વધાવ્યા.

ત્રણ ત્રણ પ્રદક્ષિણા ફરી, વંદન કરી અંતિમ વિદાય આપી.

અંતિમવિધિ, અગ્નિસંસ્કાર માટેનું સ્થાન ખુબ પાણીએથી ઘોઘ, શીતળ અને પવિત્ર ખનાવવામાં આવ્યું. અખીલ, ગુલાલ વિગેરેથી સુરોભિત ખનાવવામાં આવ્યું. અગ્નિસંસ્કારના સ્થાનની ફરતું વીમાન ચીતરવામાં આવ્યું. તેમાં શ્રી રામનું નામ લખી ભક્ત કવિનો દેહ પધરાવ્યો. પહેલી ચીનગારી આ રાજદોથી પ્રગટાવી.

“હે રામ ! આપની અનામત આપને સુખત ! !

અને સૌ વિદાય આપનારાઓએ શરૂઆતમાં ઉપાડેલી ધૂનને ફરીથી વહેતા પ્રેમ અશ્રુઓ વચ્ચે ફરી ફરી ગૂંતવી.

“ ઠું શ્રી રામ જય રામ જય જય રામ ”

“ નયનાં ભસે હર્યાંરે, મારા અંતરમાં અજવાળું ”

“જલારામ સત્સંગ મંડળ” એ કવિનું અંતર હૃદય અને હૃદય પલ્લ હૃદય. એ અંતરમાં એમણે ભક્તિનાં, અજવાળાં, પાથર્યાં, એ સત્સંગ મંડળને એમણે અજવાળ્યું. એ પથરાયેલા ગાલીઆપર જ્યાં કવિશ્રી પોઢ્યા, એ ગાલીયા, અને પથરાયેલા સાધનો કવિશ્રી માટે મોક્ષ ધામની સીડી, નાસરણી કે પમથિયાં બન્યાં તેમ સૌ માટે બને એજ આર્થના.

લી.

શીવજી કુંવરજીનાં
જય જલારામ.

શ્રી જલારામ સત્સંગ મંડળ,
કુલગણી, બુલેશ્વર,
મુંબઈ ૨.

જય જલારામ.

હાજરાહજૂર જલારામબાપા

લેખક - લેખક શ્રી યોગેન્દ્ર ધનુભાઈ મહેતા B Sc

આ નેખના લેખક શ્રી યોગેન્દ્ર ધનુભાઈ મહેતા B Sc નો પરિચય હું આપું તે કરતા તેઓની કનમ જ વધુ આપો નારણકે તે કનમમાં પુણ્ય માયા પ્રતેની શ્રદ્ધા લાગેલાર લગેની છે

શ્રી યોગેન્દ્રભાઈ સૌરાષ્ટ્ર સરખારના રાજકોટ ખાતે ઉદ્યોગ અને પુરવઠા ખાતામાં ગેઝેટેડ ઓફિસર હતા પરંતુ જામનગરમાં ભરાયેના પ્રશંનની પુરી સફળતા માટે પોતાની દાઢી રાખવાથી નામનાર જામસાહબ બાપુએ પોતાની રમુજ શેનીથી એક જગેર સમામાં શ્રી યોગેન્દ્રભાઈની માય રાગતાની ઓગખાણ આપ્યા પત્રી એ મરખાગી નર્તુગમાં વધુ જાણીના થઈ ગયેના

લેખક

સમય ઘણો યોટો હતો લખનોમા ઉત્તમ પ્રદેશની મગનાર તરફથી એક અખિલ હિંદ પ્રદર્શન ભરવાનું હતું તેમા સૌરાષ્ટ્ર નગરના તરફથી પહેલીજવાર સૌરાષ્ટ્રના નાના યોટો ઉદ્યોગો યામોદ્યોગ અને શુદ્ધિદ્યોગ તથા દેગા દૌશ'વાના નમુના લેગા -રી ઓમવાના હતા અને 'પ્રદેશન વેગન' લઈને રાજકોટથી ઉપડયા બાખરા, સિંદોર, લાનનગરથી નમુના લેગા કરી તળાવ થાંને મહુવા જઈ રહ્યા હતા હાઇનર ગોલિવવાડ ઝાવાના આ રસ્તાથી અપરિચિત હતા

તળાવ સૂચસ્તિના મમથે પહોંચ્યા

તળાભથી મહુવાનો રસ્તો અટપટો છે. તેમાં ઉપરાઉપરી આવેલ દુકાળ સમયે રાહત કાર્ય રૂપે ઠરેલા રસ્તા ઉપરથી જતાં મહાંડ ચાર પાંચ માઇલ પહોંચ્યા હશે ત્યાં અંધકારના ઓળા અવનિ ઉપર ઉતર્યા.

કેડી દેખાતી ખંધ થઇ અને એમને એમ આગળ જતાં એક જામની આસપાસની સીમમાં ત્રણ ચક્કર લગાડ્યા પછી ગામ બહારનો રસ્તો મળે નહિ.

મારા મિત્રે કહ્યું “આખી રાત આ ગામમાં કાઢવી પડશે કે કેમ?”

મેં કીધું “સુંઝાવાની જરૂર નથી-જલારામના રસ્તો દેખાડશે.”

ત્યાં તો પાછળથી બે ત્રણ ગામડીયાનો અવાજ સંભળાયો. ‘એ ભાઈ, આમ નઈ આમ જાઓ.’

અમે મોટર ઉભી રાખી.

પેલા ભાઈઓને ‘પૂછ્યું’ તો કહે કે ડાબી બાજુની કેડી મહુવા જાય છે.

અમે આગળ વધ્યા. દસબાર ફુટ ગયા હશે ત્યાં પેલાઓએ બુમ મારી.

‘ ઇ બાજુ નો જતા.’

અમે મોટરના પ્રકાશમાં ચાર પાંચ પાળિયા જોયા. જરા આગળ વધ્યા હતા તો પંદર વીરા ફુટના ખાડામાં વેગન ઉંધે માથે ગયું હોત. મેં મારા મિત્રને કહ્યું.

‘ જોયું જલારામનાં કેવા બચાવ્યા.’

આગળ ચાલ્યા.

ફરી દસ પંદર મિનિટ બાદ કેડી જોવાપ્તી.

હું તો મનમાં જલારામના...જલારામનાની માળા જ ફેરવતો હતો.

ત્યાં અંધારામાંથી ડાબી બાજુએથી દમ બાર ભેંસો નીકળીને સીધી ચાલવા માંડી.

અમે તેની પાછળ પાછળ લગભગ પોત્રો માઇલ ગયા હશે ત્યાં નદીનું નાળું આવ્યું. પાણીની ઉંડાઈ સે બબર પડે-પડ લગભગ ખરો ત્રણસો ફુટ પહોળો.

અમે ત્યાં ઢાંકીએ તો ગાડી ફસાઈ જાય

ત્યાં તો ખાણુમાંથી એક ગાય નીકળી અને જાણે અમને દોરતી હોય અને કહેતી હોય કે મારી પાછળ પાછળ વેગત હાંકે આવો તેમ પાણીમાં આગળ ચાલી.

અમારા ડ્રાઇવરને તેની પાછળ પાછળ હાંકવા કશું ને સામેપાર ખરી કેડી ઉપર પહોંચ્યા.

પાંચ સાત માઇલ જામ થયા હશું ત્યાં થોડી વાડીઓની વચ્ચેથી ગાડી નીકળી-અમને સંભ્રમ થયો કે સાચે રસ્તે હશું કે કેમ ?

ત્યાં દૂર બે જણાને કેડીમાં વચ્ચે ઉભેલા જોયા.

અમે તેમની નજદીક પહોંચતાં વેગત ઉભું રાખ્યું-તો કહે અમે મહુવાથી આ વાડીમાં 'પીકનીક' કરવા આવ્યા હતા.

અમારા સ્વાથીઓ અહીં રોકાયા છે અને અમારે મહુવા પહોંચ્યું છે પણ ખરે રસ્તો આ કેડીએથી બહાર નીકળ્યા પછી આવશે.

અમે તેમને સાથે લીધા અને ખરે રસ્તો આવતાં મારી સુધી તળાજાથી મહુવા એકાદ કલાકમાં પહોંચાય તે અમે ચાર કલાકે પણ પહોંચ્યા ખરા.

મહુવા એક રાત રોકાઈ, બીજે દિવસે સાંજે સાવરકુંડલા પહોંચ્યા ત્યાં ઠામ સાંજે જ પતાપીને રાત્રે જ નીકળી રાતના બે વણ વાગે રાજકોટ પહોંચવા ધારણા હતી.

ડ્રાઇવરને અમરેલીથી કુંકાવાવ ગોંડલના રસ્તાની બબર ન હોવાથી લાઠી ખાણુ હાંકી.

રાતના ૧૨-૩૦ થયા હતા.

અમરેલીથી બહાર નીકળતાં સડક ઉપર પથરા પાથરેલ સડક શીપેર થતી હતી.

રિવાજ પ્રમાણે રસ્તા શીપેરનું બોર્ડ ન હતું.

ખાણુમાં કેડી કરી હતી પણ ડ્રાઇવરને એમ કે થોડે નજીક ત્યાં પાછી સારી સડક આવશે.

ચાર પાંચ માઇલ રોકાઈ ક્યાં વગરની સડક ઉપર આવ્યા હશું ત્યારે ડ્રાઇવરને ટાયરને ઓછું નુકસાન થાય તે ધરાદાથી બેતરમાં ઉતારી દેવાનું મન થયું. એક ઠેકાણે તેણે ઉભી રાખી હું ઉતરી ગયો મારા મિત્રો બેસી રહ્યા.

રસ્તો ખેતરથી માત આઠ કુટ ઉંચો હતો ઢાળ બહુજ સાંકટો હતો અને
બાબુ જી છ કુટના ખાડા ઢાળ ઉપરથી નાની માંકડી ગાડી ગ્રહાંડ ઉતરી શકે

અમારું વેગન ઉતરતાં તો ઉતારું પલ્લ પાછળનું ડાબું પેડું પેલા
રસ્તા, ઢાળ ને ખાડામાં ફમાઈ ગયું.

મેં ગાડી ઉભી રાખવા કહ્યું

મિત્રોને ઉતાર્યા

દૂધવરે ભોગ કરીને મશીન રેઇઝ કરતાં ગાડી તેડી તેડી જઇને સામેના
લેખડમાં ફમાણી

જમણુ આગણું પેડું ખાડાથી બે કુટ ઉંચે લેખડ ઉપર રાફડો હતો
મોટરનું લાઈટ બાહુ રાખીયે તો બેટરી બેસી નાચ

અંધારું ઘોર ને અધારી રાત

આબુબાબુ ખેતર ને જગસો

જમણી બાબુના ખાડામાં અઠવાડિયા પહેલાં પડી ગએલ વરસાદને
કારણે માટી નરમ હતી

ઉપરથી તડિયાં પલ્લ અંદર બીનો દાઢવ, અમે મમલત કરી

જલાખાપાનું નામ લઇને અમયજ રાત્રે એક બાગે અંધારામાં રાત્ર કપો

રસ્તા ઉપરના પથરા ઉપાડી દુધેળીમાં બે-બે ચાર-ચાર લઇને જમણી
બાબુની આનબના પેલા નીચે ઢમસો કરવા માંડ્યો

સવારના પાથ થયા

દુનગો માંડ યાગ-પાંચ ધ થ થયો હજુ દોઢ કુટ બાકી હતું. છતાં રહેજ
પેલાને આધાર થાય ને મોટો રીવર્મ લઇને ખેતરમાં કેડી ઉપર ચડે તેમ
કરવા અમે દાઉવરને કહ્યું

ડાઈવરે રીવર્મ લીધી પલ્લ દાગી બાબુ રસ્તા ઉપર ન ચડાવતાં જમણી
બાબુ પેલા કાઢવવાળી જગ્યાએથી ડાઈ લેવાનો ચત્ત કરતાં આમતાં બંને
પેલાં જમીનમાં છ છ ઈંચ પુમી નયાં અને અમને અમજાયું ફળ (?)
મળ્યું.

થાકયા

હવે તો એ જેઠ ચડાવીને પૈડાં ઉંચા કરીને પાછળથી કોઇ મોટો ખટારો ખેંચે તોજ મોટર બહાર નીકળે તેમ હતું.

બાળુમાંજ તાનું બાંધેલું સિમેન્ટનું ગરનાળું હતું. તેની ઉપર સિમેન્ટ કોંક્રીટને બીજાનું ગણીને અમે થાકીને જરા આડે પડખે થયા,

ફાઇવર અને એક લાઇને નજીકના-પાંચ છ માઇલ પાછળ-રહી ગયેલ ગામમાંથી ૧૫-૨૦ માણસોને એ ચાર મોટાં જડાં દોરડાં લાવવા મોકલ્યા.

થોડીવારમાં સડક ઉપર ખડખડાટ સાંભળ્યો.

ફરથી અમરેલી બાળુથી કાંઈક રસ્તા ઉપર ચાલ્યું આવે ખાસે આવતા ટ્રેક્ટર-નીકળ્યું. અમરેલી અને લાડી વચ્ચેનો રસ્તો રીપેર થતો હતો.

એ રાત્રીની માલિકીનો હોઈ હોઈ વાંધાસર કામ એ માસથી બંધ હતું.

પથરા નાખેલ પજુ સ્ટીમ રોલર અટકી જવાઈ રસ્તા ઉપર શર્કાંગ થયું ન હતું. એટલે અમે વેગન તેવા રસ્તા ઉપર ચલાવતાં-તેમાં ચીલો પડેલ એટલે પેલા ટ્રેક્ટરવાળાને એમ થયું કે રસ્તો ચાલુ થયો લાગે છે.

તેઓએ આવીને તેમનો જેઠ સ્કુ લાવીને અમારા વેગનનાં આગલાં પૈડા ઉંચા કરવા ઠંભાકે સુધી ચલત ક્યો જેઠને પથર ઉપર ગોઠવી જેઠ ઉંચો કરે તો જેઠ ત્યાંને ત્યાં પથર જમીનમાં ઉંડો ઉતરી જાય.

આવા મોટા મોટા પાંચ છ ઇંચ જડા છ આઠ પથર જમીનમાં ઉતરી ગયા પણ પૈડું એક દોરા જેટલું ઉચું ન થયું.

ટ્રેક્ટરવાળા થાક્યા.

સવારના સાડાસાત થઈ ગયા હતા.

ફરી પાછો અવાજ આવ્યો. અને અમરેલીની દિશામાંથી એજ નાદુરસ્ત રસ્તા ઉપર એક સ્ટેશન વેગન ચાલ્યું આવે.

તેના માલિક અને ફાઇવરે ઘણી મહેનત કરી પણ ફસાયેલાં પૈડાં કાંઈ નીકળ્યાં નહિ.

તે વેગનના માલિકે મને તેમની જોડે લાડી જવા અને ત્યાંથી ખટારો, મજુરો વિગેરે લાવવાની મુચ્છતા કરી. હું તેમના વેગનમાં બેઠો ને તેમણે અમારું વેગન ડાબી બાજુના ઢાળમાં ફસાયેલ તેની સામેનાજ જમણા ઢાળેથી વેગન નીચે કેદી ઉતારી ઉપર વેગન હાંક્યું. આગળ ચાલતાં તેમણે કહ્યું કે તમને ઇંચરે બચાવ્યા ને તમે ડાબી બાજુ ઉતર્યા-જો આ જમણે

રસ્તે આવ્યા હોત તો-તેમ કહેતાં તેમણે વેગન ઉભું રાખી રસ્તાની કેડી
જ્યાં અચાનકે અદ્રશ્ય થતી હતી તે ખાટો દેખાડ્યો.

આ ખાટો ૨૦ ફુટ 'ડાયામીટરનો' પહોળોને ૬૦ સાંઠ ફુટ ઉંડો. તેમાં
પાણી ભર્યું હતું.

પેલા ભાઈએ તેનો ઇતિહાસ કહેતાં જણાવ્યું કે આ ખાડામાં ત્રણ
ચાર અકસ્માતો થયા છે. અને તમે (અમે) જો આ રસ્તે રાતે આવ્યા હોત
તો સ્ટેશન વેગન સહીત તેમાં બેસનાર બધાજ ઉંદરના પાંજરામાં પકડાયેલ
ચાર પાંચ ઉંદરને પાણીના તળાવનાં જબોળવામાં આવે ને જે નિથતિ થાય
તેથી અમારી બધાની વલે થાત. કોઇ મોટરમાંથી તરીને નીકળી પછુ ન
શકત, અને આજુબાજુના લોકોને પણ આઠ દસ કલાક પછી કદાચ
બચર પડત.

આ કુવાની માલિકી અંગે કંઈ વાંધો છે માટે કોઇ તેની પાળ
બંધાવતું નથી.

પછી તો લાઠી જઇ જાહેર બાંધકામ ખાતાનો ખટારો લાવી, રાતના
ખારે ફસાયેલ વેગન બપોરના ખાર વાગે કાઢી લાઠી બપોરે એક વાગે
દાતળ કરી, આ પીને, નહાઇ ધોઇને રાત્રે આઠ વાગે રાજકોટ હેમખેમ
પહોંચ્યા.

એક માત્ર રાતે આકાશના તારા ગણતાં ને ધરતીને ખોળે શ્રમયજ્ઞ
અંધારમાં કરીને કાઢી તે સિવાય જલાબાખાની કૃપાથી નતો સ્ટેશન વેગનને
જરાય નુકશાન થયું કે નતો અમને કોઈ ને.

વીસમી સદીમાં આ રીતે રમરજુ માત્રથી જલાબાખા રક્ષા કરે છતાં
લોકોને ઇન્દ્રા કેમ નહિ બેસતી હોય ? તેની ચર્ચા કરતાં રાજકોટ પહોંચ્યા.

જામનગરમાં સૌરાષ્ટ્ર સરકાર તરફથી (ગ્રીવુ) ઔદ્યોગિક અને પ્રથમ)
વિકાસ પ્રદર્શન મે-જુન ૧૯૫૪ માં ભરવાનું હતું. તેની સંપૂર્ણ રચના અને
વ્યવસ્થા સેવકને (મેવક એટલે શ્રી યોગેન્દ્રભાઈ) સોંપાયેલ અને સેવકે જ
કામગીરી જલાબાખાના ભરોસે સ્વીકારી. મુ શ્રી. સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ પાસે
બાખાના એક ફોટાની માગણી કરી. બાખાનો ફોટો સમયસર પ્રદર્શન રાજ
થતા પહેલાં જામનગર આવી ગયા.

રોજ ઉઠીને તેનાં દર્શન કરી, તેના નામની માળા ફેરવીને પ્રદર્શનની
કામગીરીએ જતો.

ચાર ચાર માસ મુખી એકધારી મેવકે અને તેના સ્નાયુદાસે વીસ
વીસ કલાકની કામગીરી કરી. બપોરના અઢી વાગે ને રાત્રે અઢી વાગે રોજ
જમતા. કોઇને શ્રમ પણ લાગ્યો નથી. કે માથું પણ દુખ્યું નથી.

રત્ને આબ્યા હોત તો-તેમ કહેતાં તેમણે વેગન ઉભું રાખી રત્નાની કેડી
ન્યાં અચાનકે અદ્રશ્ય થતી હતી તે ખાટો દેખાડયો.

આ ખાટો ૨૦ ફુટ 'ડાયામીટરનો' પહોળોને ૬૦ સાંઠ ફુટ ઉંડો. તેમાં
પાણી ભર્યું હતું.

પેલા લાઇએ તેનો ઇતિહાસ કહેતાં જણાવ્યું કે આ ખાડામાં ત્રણ
ચાર અકસ્માતો થયા છે અને તમે (અમે) જો આ રસ્તે રાતે આબ્યા હોત
તો સ્ટેશન વેગન નહીત તેમાં ભેગનાર બધાજ ઉદગરા પાંજરામાં પડાયેલ
ચાર પાંચ ઉદરને પાણીના તળાવના ઝોળાનામાં આવે ને જે સ્થિતિ થાય
તેની અમારી બધાની વલે થાત કોઇ મોટરમાથી તરીને નીચળી પણ ન
શકેત, અને આજુબાજુના લોકોને પણ આઠ દસ કલાક પછી કંઠાય
ખબર પડત.

આ કુનાની માલિકી અંગે કંઇ વાતો છે માટે કોઇ તેની પાળ
બધાવતુ નથી.

પછી તો કાઠી જઇ જાહેર બાધકામ ખાતાનો ખડાદો લાવી, રાતના
ખારે ફસાયેલ વેગન બપોરના બાગ વાગે કાઢી કાઠી બપોરે એક વાગે
હાતણું કરી, ચા પીને, નહાઇ પોષને રાત્રિ આઠ વાગે રાજકોટ હેમખેમ
પહોંચ્યા.

એક માન રાતે આકાશના તારા ગણતા ને ધરતીને ઝોળે ધમધમ
અ ધારના કરીને કાઢી તે સિવાય જલાબાપાની કૃપાથી નતો સ્ટેશન વેગનને
જરાય જુકશાન થયું કે નતો અમને કોઈ ને.

વીનમી નદીમાં આ રીતે તમરણ માગથી જલાબાપા રક્ષા કરે છતાં
લોકોને ધ્રુવા કેમ નહિ ભેતતી હોય ? તેની ચર્ચા કરતાં રાજકોટ પહોંચ્યા.

જામનગરમાં સૌરાષ્ટ્ર તરફાર તરફમાં (નીચું જૌથોગિક અને પ્રથમ)
ચિકાન્ત પ્રદર્શન મે-જુન ૧૯૫૪ માં ભરવાતુ હતું તેની મ'પૂર્ણ' રચના અને
વ્યવસ્થા સેવકને (રેન્ક એટલે શ્રી યોગેન્દ્રભાઈ) સોંપાયેલ અને સેવકે તે
કાનગીરી જલાબાપાના ભરોસે સ્વીકારી તુ થી સોબાગચય દલાઇ પારો
બાપાના એક ફોટાની માગણી કરી બાપાનો ફોટો સમયસર પ્રદર્શન રાત્ર
થતા પહેલા જામનગર આવી ગયો.

ફોટો ઉઠીને તેના દર્શન કરી, તેના નામની માળા ફેરવીને પ્રદર્શનની
કામગીરીએ જતો.

બાર બાર માન ગુપ્તી એકધારી સેવકે અને તેના સાવીદારોએ વીર
કલાકની કામગીરી કરી બપોરના બાગે ને રાત્રે બાગે રાત્ર
જમતા કોઈને ધમ પજુ લાગ્યો નથી કે માયું પણ દુખ્યું નથી.

બાપાની કૃપા અપાર છે.

તે ઉપરાંત પ્રદર્શનને સફળતા મળે, આગ ન લાગે, વાવાઝોડાથી રટોલો ઉડી ન લાય કે સરકાર અને તેના કાર્યકરોની પ્રતિકાને ધક્કો પહોંચે તેવો એક પલ્લુ બનાવ ન અને તે માટે સેવકે જલાબાપાની માનતા રાખીને દાદી રાખી હતી. (જે અંગેના અહેવાલ અને નામદાર રાજપ્રમુખશ્રીનું રમુછ શેઠીનું બાપજી-કાકુંન વિગેરે સૌરાષ્ટ્રના એક બે અખબારોમાં પ્રસિદ્ધ થઇ ગયેલ છે)

પ્રદર્શન સફળતાથી પુરું થયે બાપાની જગ્યામાં વીરપુર જઇને દર્શન કર્યા બાદ-દાદી ઉતરાવી.

સેવકના જીવનના નાના મોટા રોજના બનાવોની યાદી અને સેવકના મિત્રો અને સગાં-સંબંધી જેને જલાબાપામાં શ્રદ્ધા છે તેના અનુભવોની વિગત લખવા જતાં મોટો ખાસ દળદાર અંક-બુદોજ-ખહાર પાડવો પડે.

બાપા શૈને સદ્ગુણિ આપે, અમી દ્રષ્ટિ તેના સર્વે સેવકો અત્યે રાખે અને ભારત તથા દુનિયાની સુખશાંતિ માટે આપણે ચત્ન કરી શકીએ તેવા આશીર્વાદ આપે.

બાપા હાજરા હજુર છે અને રહેવાના.

જય જલારામ.

પોતાને આંગણે અન્નદાન કરવું તે ઈષ્ટ છે પરંતુ જ્યાં સદાવ્રતો ચાલતાં હોય ત્યાં અન્નદાન આપવાથી તો અનેકગણુ પુન્ય મળે છે.

ઘરને આંગણે અન્નદાન આપવામાં અમલ્ય લાભ મળે છે, પરંતુ અન્નક્ષેત્ર ચાલતાં હોય ત્યાં અન્નદાન કરવાથી તો અમલ્ય ફળ મળે છે કારણ કે ઘરે તો એકાદ અતિથિ જમાડી શકાય, પણ અન્નક્ષેત્રમાં આપાકું દીધેલું અન્ન તો સેંકડો સાધુ મહાત્માઓ, અતિથિ, અભ્યાસતના ઉદરમાં જાય અને આશીર્વાદ આપે, તેથી આપણા બે કોઇ પાપ હોય તો નષ્ટ થઈ જાય.

યાત્રિકો ! હાલો હવે આત્મમોડા અને આત્મખાતુના
તીર્થસ્થળોના દર્શન કરીએ !

એક બ્રિજ મહાત્મા

કનૈયાની મોરબીના અદ્યક્ષ નાદો સાહેબો Nixon Saheb એ
'સર્વેવ છોડ્યુ અને કૃપ્યુપ્રેમી મની સર્વોત્તમ' મેળવ્યુ છા માટે અને
આ ઉત્તર વૃદ્ધાવન કયા આવ્યુ એ બાજુવા આપે કૈલાસ-માનસરોવરના પથે
વાંચ્યુ જ પડશે ।

વધુ માટે—

— વાંચો —

કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫ ફોટા ૬૫ પાકુ પુકુ પચરગી જોકેટ

કિંમત રૂ. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

નેપાક . સૌભાગ્યચંદ મગજણ રાજદેવ

આપના જનભોજ્ય પુસ્તકો સમાજ શિક્ષણ ખાતાને તો અતીત ઉપયોગી નિહ તેવાં છે તેમા ધર્મ અને સાહિત્ય ઉભય છે

આવું સોહાબાપુ પુરતક સરતી કિંબતે ગુજરાતને ચરખે ધરતા બદલ
આપને નમિનદન અર્પું છું

તમારા પુસ્તકોમાં પ્રગટ થતી તમારી જાગ્રી વ્યવહારવ્યક્તિતા, ચીવટ, ખત, અને હુદ્દિ શક્તિ જતાવી આપે છે કે, “તમે વ્યાપાર ઉદ્યોગમાં પડો તો તાળો કમાઈ શકો છો એ લાખોની લાનચૂને લાત મારી શરદા સેનગ, વિદ્યાપ્રવાર, સરકારપ્રવાર, ધર્મપ્રવાર અને પૂજ્ય બાપાના નામ તે લીનાના પ્રવાર પાછળ તમારું જીવન ખર્ચો છો એ નિગ્રાહી પનારએ તમેને “કૂડીર” તરીકે સંબોધ્યા છે

જગતનું કલ્યાણ એ પ્રકારની વ્યક્તિઓજ કરી શકે છે કહતો સત ને
જા ગુરૂદીર તમે સાચા સતના શિષ્ય અને સ્વભાવે ગુરૂપીઠ છો તમારી એ
ગુરૂવંશતા તમારા વિન્યાર અને વર્ણનોમા પ્રગટ થાય છે

જેણે કાધી જગતને, જલ્દારામની જાણ
તે “મગલસૂત”નું સદા, કરો રામ કે ચાણ

શુભેચ્છ,
આચવલાલ ત્રિભોવન રાવળ

વાંચો : કેદાસ-માનસરોવરને પંથે.....

પાના ૪૦૫ રોગ ૬૫ પાકુ પુકુ પવરગી જ્યેષ્ઠ

કિંમત રૂા. ૪-૨૫

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૮૪

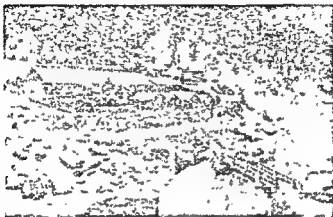
ત્રેખક સૌભાગ્યચક્ર મંગળજી રાજદેવ

ઉત્તરકાશી (હિમાલય) થી સંત દેવીદાસજી લખે છે કે-

ધાર્મિક ભાવનાથી ભરપુર આ ગ્રંથ વાંચકોને માનસિક શાંતિ આપે તેવા છે.

જ્યેન્મ આશ્રમ, ઉત્તરકાશી.

તા. ૨૧-૧૨-૬૦

શ્રીમાન આત્મબંધુ સૌભાગ્યચંદ તથા ભક્ત મંડળ, રાજકોટ.

વિ મારી જીવન યાત્રા આનંદપૂર્વક પૂર્વવત ચાલી રહી છે. તેવીજ રીતે આપ સર્વ કુશળ હશે- આપશ્રીના સ્નેહભર્યાં પત્ર મળ્યાં, મળ્યાં તુલ્ય આનંદ થયો. સાથે 'કુલજાળ' નો એક અંક મળ્યો, જેમાં મંગોત્રી-ચમુનોત્રી યાત્રાનું પાઠકથન છપાયેલું છે. તે તથા ટેલાસ-માનસરોવરને પંથે આપશ્રીને હૃદયે લખાયેલું રહસ્યરહસ્ય સુકપોષ્ટથી મળ્યું તે બદલ આભાર- વિશેષમાં આપની પુસ્તક લખવાની શૈલી ધણીજ અદ્ભુત છે. ભાષા ધણીજ સાદી, સરળ અને સાધારણ વાંચક પણ સમજી શકે તેવી છે, ધાર્મિક ભાવનાથી ભરપુર આ ગ્રંથ વાંચકને માનસિક શાંતિ આપે તેવા છે. હિમાલયની યાત્રા જોએ કરી શકે નહિ તેઓને આપના ગ્રંથો ધણીજ લાભદાયક થઈ પડશે. હું આપની સર્વ રીતે સફળતા ચાહું છું. મહાત્મા દિનબંધુજી આજકાલ કેટલાક દિવસથી કાશી બનારસમાં આનંદમયી માતા આશ્રમમાં છે. ઉચ્ચ કોટીના મહાત્મા છે. મારો પરીચય છે. સત મહાનંદજી ઝં નારાયણ લખાવે છે. આંધી હું જનસુઆરી તા ૧૫ સુધી છું. પછી નૈમીષારણ્ય અને ગરમીમાં કાશીર જવા વિચાર છે. હું પણ લખું ત્યારે પુસ્તક મોકલશો.

લી. સંત દેવીદાસજીના જય જય જલારામ

.....

પ્રવિણ સદન, શેરી નં. ૨,
ભકિતનગર સોસાયટી,
રાજકોટ.
તા. ૪-૩-૬૧

....આપને ખુબજ ધન્યવાદ.

રા. રા. મુરખીધી સૌભાગ્યચંદલાઈ,

આપશ્રીનું “કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે” એક ખેડકે પુરુ કયું—કરું જ
પડકું કારણ કે આપે લાંચકાને કૈલાસ-માનસરોવરને પંથે લઈ જવાને બદલે
ખરેખર માનસરોવરમાં સ્નાન કરાવી શ્રી કૈલાસની પરિક્રમા કરાવી સદેહે
કૈલાસ પહોંચાડ્યા તે બદલ આપને ખુબજ ધન્યવાદ. આપની મુંદર, સરળ
અને રસમય શૈલીએ જે ભકિતપૂર્ણ અને ખુબજ માહીતી ભરપુર ચમત્ક્રિય
રજી કયું છે તે કોઈ દિવસ જુલો નહીં ચકાવ.

શ્રી બાપા આપને આવી અનેક યાત્રાઓ કરાવે અને અમેને પણ
આપની સાથે (પુસ્તક દ્વારા) યાત્રા કરવા હરહંમેશ અમે એજ અર્થવર્તા.

લી. નયંત રાહતા
જય જગદીશ સ્વીકારશે.

૯૦

બાપા હાઝરા હજુર છે

ડાયાલાલ યુનીલાલ પટેલ
મુસોમા પી. એ. ૧૯

શ્રીમાન સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ,
સુ રાજકોટ.

૧૯૪૯ થી ૧૯૫૪ સુધી હું જાંઝીબાર હતો ત્યાંદે છેલ્લા વર્ષમાં મને જહાબાપા વિશે સાંભળવાનું મળ્યું. અને તેજ વખતે મેં ત્યાંના લાઇ નરસેરામ લવજ એશી પાસેથી તેમનો ફોટો મેળવી પુસ્તક પઞ્ચ મેળવ્યું.

પુસ્તક વાંચી મને જહાશમ બાપા મત્તે આસ્થા વધતી ગઇ અને તેમનો ભકત બની ગયો.

એ ત્રણ વખતે મારે તેમની માનતા માનવી પડી અને તેમાં હું ફળીભુત થયો. અને ત્યારથી મારી તેમના મત્તે આસ્થા વધતી ગઇ.

જાંઝીબારમાં મારું પૈસાનું પાકીટ ગુમ થઇ ગયેલ. ઘરમાં બધે ગોત્યું પરંતુ મળેલ નહીં. છેવટે બાપાની માનતા રાખી અને તપાસ કરતાં મળી આવ્યું.

હારેસલામમાં એપ્રિલ ૧૯૫૫ માં મારા સોનાનાં હાથનાં બદન ક્યાંક ગુમ થઇ ગયેલ જ્યારે બાપાની માનતા માની અને તપાસ કરી ત્યાંદે મળી આવ્યા.

બાપા હાઝરા હજુર છે. અને હું તેમના મત્તે પુન્ય લાવ ધરાવું છું.

લી. આપનો.

ડાહ્યાભાઈ યુનીલાલ પટેલ

૬૧

૧. અમદાવાદના મોટા મોટા ડોક્ટરોની સારવાર કરી પણ ...
૨. સગાંઓ ત્યાં વડીલો મોઢામાં આંગળા નાખી ગયા કે આ કંઈ જાતનો ચમત્કાર .. ડોક્ટરો તાલુબ બની ગયા.

ૐ

રહેવાનું સ્થળ:-

શાન્તિલાલ રાયચંદ રાહ

કે. પુરપોતમ લાલજીની વાડી

સ્ટેશન રોડ, દેના બેંકની બાજુમાં

મકાડ તા. ૧૭-૬-૫૭

લક્ષ્મી શ્રી ગીરધરરામજી મહારાજની પવિત્ર સેવામાં

શ્રી જલારામ મંદિર.....શ્રી વીરપુર.

મકાડ (મુ'બઈ) થી લી. એવક શાન્તિલાલના જય જલારામ વાંચરો. પૂજ્ય શ્રી જલારામ બાપા પ્રત્યેની ભક્તિનો પ્રભાવ પાડતો એક અદ્ભૂત પ્રસંગ અમારે આંખો બંધી ગયેલ છે જે આપને જણાવતા ખુબ હર્ષ થાય છે

“ શ્રી જલારામ બાપાની ભક્તિનો અદ્ભૂત પ્રભાવ ”

પૂજ્ય બાપાના નામના સામર્થ્ય અને શક્તિએ અમદાવાદ ખાતે સરસપુર ગામમાં તુલારસેરીમાં ચૌદાદે માણસોને અજાતજાતીમાં ગરકાવ કરી દીધા છે અને નીચેના બનેલ જનાન પણી આવે તો ઘેર ઘેર પૂ બાપાની છબી પધરાવાય ગઈ છે અને નિયમગર તેમની પૂજા અને રામનામની ખૂબ થઈ રહી છે. બનાવનું ઠેકાણું નીચે મુજબ છે.

શાહ પ્રભુદાસ ભાઈચંદ દોશી

તુલાર સેરી

જહાંમાના કુવા સામે

સુ. સરસપુર (અમદાવાદ)

આ સદગૃહસ્થ શ્રી પ્રભુદાસ મારા સાહુલાઈ થાય છે. તેમની પત્ની સૌ. ઇન્દુમતી જ્ઞેન છેલ્લા બે માસથી બીમાર રહ્યા કરતા હતા તેમાંય એક મહિનાથી તો તેમની સ્થિતિ સાવ લાજ થઈ ગઈ. દિવસના ૪૫ થી ૫૦ ઝાડા, હેડકી ઉપર હેડકી ઉપડી આવે, છાતીનો મુંઝારો થાય અને ત્યારબાદ બેશુદ્ધ થઈ પડકાઈ પડવું એ રીતે બીમારીમાં તેઓ ખાટલાવશ થઈ ગયા.

અમદાવાદના મોટા મોટા ડોક્ટરોની સારવાર કરી.

કોઈ પણ પ્રખ્યાત દાકતરને જોડવો નથી એવી રીતે તેમની સારવાર કરવામાં આવી. પૈસાના આંધળું મુકી દીધા પરંતુ ડોક્ટરોએ હાથ ખંખેરી નાખ્યા. બધાએ આશા મુકી દીધી દરદીને જોખા ઉપર જોખા આવવા લાગ્યા. એકાદ વખત તો જીવનના અંત વખતે જે દીપ પ્રગટાવવામાં આવે છે તેઓ દીવો પણ પ્રગટાવાઈ ચુક્યો. કોઈ કારી ફાવતી નથી. ડોક્ટરોને શું કરવું તે મુશ્કેલ નથી. દરદીના હાડ માંસ સાવ તત્ત્વહીન થઈ ગયા છે. બિછાનામાં દરદીનું દ્રશ્ય હાડકાના માળખાડૂપે જ દેખાઈ રહ્યું છે. અને દરદીના જીવનની કોઈને આશા નથી રહી. સૌ ધડીઓ ગણી રહ્યા છે.

મોંઘીના સમાચાર સાંભળી સ્વિચાર તા. ૮-૬-૫૭ ના સવારના સાત સાડા સાતના સુમારે દરદીના મોટી જ્ઞેન સૌ. કલ્યાણીદેવી મુંબઈથી આવી ચડે છે. ઘર આપીને જોયું તો બધા મુમસામ બેઠા છે. દરદી પધારીમાં દેખી ન શકાય તે રીતે અચેતન અવસ્થામાં પડેલ છે. પોતાની નાની જ્ઞેનની આ સ્થિતિ જોઈ કલ્યાણીદેવીનું હૈયું હાથ ન રહ્યું. મરણ પધારીએ પડેલ પોતાની જ્ઞેનને વળગીને ગમે તેટલો કાણુ રાખવા છતાં પણ જોરથી રડી જવાય છે. હૈયું ખાલી થયા પછી શ્રી કળ્યાણીદેવી પોતાની બકિત, શક્તિ અને શ્રદ્ધાને પડકારે છે. કળ્યાણીદેવીનો હું તમોને ઘોરો પરિચય આપું. શ્રી જલારામ બાપાના પુસ્તકની છેલ્લી આવૃત્તિમાં "અણુમોહ રત્ન" ના સિપક નીચે જે નિવેદન કરવામાં આવેલ છે તે મેં મારા પ્રત્યક્ષ અનુભવ પછી કરેલ છે અને તે સુજળ તમો જાણો છો કે મારા પત્ની શ્રી જલારામ બાપાના અનન્ય ભક્તોમાંના એક અને અખંડ ઉપાસક બની ગયા છે. ઉપર દર્શાવેલ શ્રી કલ્યાણીદેવી તેજ મારા ધર્મ-પત્ની છે અને તેમની અચળ શ્રદ્ધા, અવિચળ ભક્તિ તથા કારમી તપશ્ચર્યા મને પણ ઘણીવાર વિચાર કરતો કરી મુકે છે. તેમાંય આ વખતે તો તેમની શ્રદ્ધાએ માન મુકી દીધી અનેક સ્વજનો અને સગાંઓને કહી દીધું કે તમો બધાએ બનતી બધી કોશિષો કરી જોઈ. હવે આ મરણને આરે આવેલો દેહ મને સોંપી દીધો. દાકતરોને બંધ કરી દીધા. હવા બધી ફેંકી દીધી અને પોતાની જ્ઞેનના મૃતઃઆય થઈ ગયેલા દેહને પોતે

સંભાળી લીધો દરદીને પોતાના હાથમાં લઈ જાપાને પડકાર્યા કે “દુઃખીયાના બેવી મળ્યાતા જલારામ, જરાક આ નાના બાળકો સાચુ તો બુઝો. એકે વ્યક્તિના ચાલ્યા જવાથી આ આખો માળો ચુંથાઈ જશે છોકરાંય બે હાલ થઈ જશે, પુરૂષનું જીવન ધુળધાણી થઈ જશે તમારા નામને હું આજે હોડમાં ચુકું છું અને તેમાં બે કાંઈ ખામી આવશે તો દુનીયામાં ભક્તિ બેવી વસ્તુને કોઈ નહિ માને, તમારી પત્ત જારો અને ભક્તોની પત્ત જાય એટલે ઇશ્વરની પત્ત પહેલા વહી નઈ કહેવાય તો મારા પ્રભુ, લાજ રાખજો” એમ કહી પોતાની બહેનના મોઢામાં પાણી આપી પ્રતિજ્ઞા મુકી કે “મે જે કંઈ આ ચાતુર્માસમાં જીત-તપ કર્યા હોય તેનું સર્વસ્વ દાન હું તને અર્પણ કરું છું” અને હે બાપા, જો મારી ભક્તિ નિરૂપાય અને સત્ય અંતઃકરણપુર્વકની હોય તો આ ટાંકણે તમે રખે-વાળી કરજો અને તમારી વચન-મિધીને એક વધુ પરચો ખતાવજો” એમ કહી બાપાની છબી પાસે દીવો કરી, ધ્યાન ધરી કુક્ત દસ રોર ચોખા દરદી ઉપરથી ઉતારી બાપાના અગ્રફેર ખાતે એક બાણુ રાખી દીધા અને રાત દિવસ આંખનું મદકુ માર્યા ન ર તેમનાથી બનતી સારનાર સાથે અખંડ રામ નામની ધુન ચાલુ રાખી સગાં બહાલાઓને કહી દીધું કે હવે ઇન્દુભતીની જગાબદારી બાપાને રીરે છે તમે કંઈ ઉપાધી કે ઉચાટ કરશા નહિ, તેમ હો હા કે ઘોઘાટ કરસો નહિ અને હું પ્રતિજ્ઞા કરું છું કે મારી બહેન મને દેસાત સુધી મુકવા આવશે ત્યારે જ હું અહિંથી જઈશ

કોઈ અજબ ચમત્કાર થાય તે રીતે બે જ દીવસ પછી દરદીના ઝાડા બધ થઈ ગયા, હેડપી બધ થઈ ગઈ અને જે દરદી કોણને પછુ ન ચોળખી શકે છે ન બોલી શકે તેની ત્રિથનીમાં હતી તે બધા સગા-સબધી સાથે વાતચીત કરતી થઈ ગઈ દરદીને બધું ખાવાની છુટ આપી દીધી

સગાઓ તથા વડિલો મોઢામાં આંગળા ધાતી ગયા કે આ કંઈ જાતનો ચમત્કાર હોકદરો તાજુબ બની ગયા

ત્રીજો, ચોથો, પાંચમો અને છઠ્ઠી દીવસ થયો ત્યાં તો દરદી ચાલતી થઈ ગઈ અને સમાજને ખતારી આપ્યું કે અનન્ય ભક્તિ, અગુટ શ્રદ્ધા અને આત્મ વિશ્વાસ જો હોય તો ઇશ્વર કેટલી સદૃઢ કરે છે બહો મહીનાની માંદગી પછી મરણપચારીએ પડેલો દેહ એક અઠવાડિયાની અંદર બાપાના નામ ઉપર હરતો ફરતો થઈ જાય એ શું ખતાવે છે ?

અને પછી તો આખી હુલાર શેરીમાં બાપાના નામની તથા રામ નામની ઘેર ઘેર ધુન લગાવાઈ નઈ એક દીવસ તો ખામ બજનોનો જ પ્રોથામ ગોઠવ્યો અને બાપાની ધામધુમથી પૂજા કરી અત્યારે દરદી હરે ફરે છે

અને ગયા સોમવાર તા. ૧૧-૬-૫૭ ના રાતના અમદાવાદથી મુંબઈ જતા જનતા એક્સપ્રેસ મારફત ઉપડનારા મારા પત્નીને ઠેકે સ્ટેશન મુખી શ્રી ઇન્દુમતી બહેન વળાવવા પજી આવેલ.

ઉપરની ઘટના બીરુકુલ લેગરોજ વગર સત્ય રીતે બનેલ છે અને સરસપુરમાં હુદાર સેરીમાં તમે તપાસ કરાવશે તો વધારે વીગતો લાખવા મળશે.

આજે સવારના જનતા એક્સપ્રેસ મારફત મારા પત્ની અમદાવાદથી અહિં મુંબઈ-મલાડ ખાતે પહોંચી ગયા પછી તેમની મારફત આ ઘટના વિગતથી લાણી ખુબ આનંદ થયો છે. શ્રી ઇન્દુમતી બહેનના નામથી અહિં શ્રી જલારામ બાપાનું આજ્ઞાન કરાવવાનો અને લગત ગોઠવવાનો કાર્યક્રમ થોડા દીવસમાં અમલમાં મુકાઈ જશે.

આજે મનીઓડરથી રૂ. ૫૧૭ પૂ. બાપાના અન્નક્ષેત્રમાં મોકલાવ્યા છે જેની વીગત નીચે મુજબ છે.

રૂ. ૩૮૭ અમદાવાદથી ઉપરની ઘટનામાં જાણીતે ચોખાનો કીમતના તથા બીજા અન્ય સજ્જનો તરફથી આ આનંદ પ્રસંગે મળેલી ભેટ.

રૂ. ૧૩૭ અમારે ત્યાં બાપાની પેટી રાખી છે તેમાં પ્રસંગોપાત જમા કરેલી રકમ.

કુલ રૂ. ૫૧૭

આ રકમ સ્વીકારી આભારી કરશે તથા આ પ્રસંગ આપ ગમે તે રીતે લેહર કરી શકો છો.

હી સેવક શાન્તિલાલ રાયચંદ શાહ
તા જય જલારામ.

ઓફીસનું સરનામું :

૩ હવનલાલ (૧૯૨૬) લીમીટેડ
મરીન લાઇન, લીબર્ટી બીલ્ડીંગ.

મુંબઈ-૧

૬૨

૧. આપનો ફોટો જોયો અને હીસ્ટરી થોડી વાંચી અને તરત જ આ જાહેરાત બહારાણી....
૨.જાણે ટેલીવીઝન 'સવીચ ઓન' તરત દુઃખ દુર

C. D Jagirdar

Engineer-In-Charge

P. W. D. Water-Supply

Kilembe mains

Kilembe (UGANDA)

તા. ૪-૧૦-૫૭

મુરબીશ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ રાજકોટ.

જ્ઞાતાભાઈશ્રી કુસળ હોય. આપની કુસળતા અંતરથી પ્રાર્થુ છું. સાથે સાથે અંતરના ઉડાણથી જો ગુરૂદેવ શ્રી જો જલારામ. મુરબી. આપનો મહા ભાવ્યવાન છે કે પુણ્ય બાપાશ્રીની ગાદી નજીક છે. ખુબ બળભાગી છે. હવે હું મારી અંતીમ કહાણી લિખી આપને સ્વીકારવા સેવક આશ્રમપુર્વક બીનતી કરે છે. હું ગુજરાત મુરતી. નો-વતની છું. ૧૯૨૦ થી આફ્રિકામાં છું કંઈક વખત ઇન્ડિયાની સફર થઈ છે ન્યાતે હોંદુ છું. બચ્ચપણનાં સંજોગો અને સંઉત્કાર તદ્દન નાસ્તીકન હતો. ૧૯૫૪ સુધી સને. પુણ્ય ગુરૂદેવ જલારામજીનો એક નાનો ફોટો ક્યાંકથી ખબર નહિ કોઈ જુક કે કોઈ ચોપાનીયામાંથી મળ્યો. સાથે સાથે થોડી હીસ્ટરી પણ આપની મળી વાંચવા ને ખબર નહીં તે વાંચતા તરતજ તેજ વખતે મારું અધકારમય જીવન જે હતું તે લગત થયું અને જાણે પુનરન્નમ પાળ્યો હોય તેમ તીવ્ર ભાવનાઓ પ્રગટી અને સહવાર સાંજ બાપાશ્રી જલારામનો ચર્ચુરજ દાસ થયો અને જે વખતની પ્રાર્થના પુર્ણ થાયું થઈ દરેક બાબતોથી ટકરાતો નોકરી બહેવારમાં લાખો કમાઉ છતાં તેમાં તદ્દન ફાગું નહિ રાત દી તનતોળ મહેનત કરું પરંતુ જીની કહેવત મુજબ “ચોરીનું ચાંદાણે લય. હોદ્દો ૨ રેને તીતર ખાય” તે મુજબ કોઈ નહિ ને કોઈ એવી વ્યક્તિ ટકરી જાય કે તદ્દન મને કીલીનરોવ કરીજ

નાખે વહેપારમાં ખુબ કમાઉં આગર લેવડન થઇ જાય નોકરીઓ સારી સારી મળે તેમાં એ પગાર હઠાર ખારસો સીઝોંગ પરંતુ તેમાં એ એવા સંભોગો અને ગાથી મળે કે તદ્દન સાફ કરી નાખે આમ આશ્વતો લાધે દકરાતાં દકરાતા આપાત્રી ગુરૂદેવ જલારામના ફેદાનો અને તેમની હીરદોરી યોડી વાંચી અને તરતજ આ છ'ંઠગી ખડલાણી દરેક વાતે મુખી છું ૧૮૫૪ થી ગવર્નમેન્ટ નોકરીમાં નોકર છું કોઈપણ દુખલ જગ્યાતાં આપાત્ર ખરા દીલથી નામ લેતા ગમે તે બાબતો હો તરત નીકાલ મુલક પ્રમાણમાંજ દરેક વાતે બાપાએ આ મેનકને બચાવી લીધો છે શુ લખું ખરેખર જલારામ બાપા તો ગમે ત્યાં હાઠરજ દીન કે રાત દુર કે નજીક લાગે દેવીનીકત સ્ત્રીય એવ તરત દુખ દુર હાલ જ્યા હું કવેગે માર્ન કુગર ઉપર જમીનથી ૨૦૦૦ જે હાલ કુટ ઉપર વોટર સ્પષ્ટાય એન્જનીયર છું ત્યાં મારી પાસે એન્ડ્રેજ એટો કુતરો છે તે બીમાર પડ્યો પંદર દીવસથી ન ખાય ન પાણી પીએ એક શનીમાર મે સવારની નીચમ પ્રમાણે બાપાની સેવા કરી પ્રાર્થના કરી શીરો બનાવી નમવેદ પ્રમાદ જ્યો કુતરાને બાપા નજીક લઇ જઇ સ્તુતી કરી ખુબ ગુરૂદેવ બાપા આ મુગુ જાનવર પછુ તારો હાસજ છે બાપા તમે જુવો છે આજ કેટલા દીથી ખાતો નથી બાપ દયા કર એ મુગા ઉપર-બહાર આવી નમવેધનો પ્રશાદ મે ખાધો કુતરાને આપ્યો તરત ખાણું આણુ થયુ અને તે કુતરો બીલકુલ ઊંક છે બીજી બાબત લખ્યું તો મારે કોઈ બાબત છુપાવવી જોઇએ નહિ મારી પાસે કુકડાઓ છે તે એના રોગને લઇ તદ્દન આધરા થઇ ગયા તદ્દન દેએજ નહિ કઈકે ઉપાય કરતા તમામ મરનાની અણી ઉપર તરત મને પેરણા થઈ અને પ્રાર્થના નખતે બાપાને કહ્યુ બહાવા બાપ આ બીચારા પ્રાણીઓ તારા ધર આગળ જાજ કેટલા દીથી આધરા થઈ દુખી થાય છે એનુ શુ થાય બીજે દી અવારથી તરત કુકડાઓને મટવા માંડ્યુ પહેલા જરા જરા આખો ખુની પગી એક આખ પગી જાને આખો અને મડયા હાગના અને ખાવા-આ તદ્દન માચી અને જે મહીના ઉપરની વાતો છે ત્રીજી વખત વોટર સ્પષ્ટાય રહ્યુ એક દી માફ પાપીનુ એન્જન એઈલ એન્જન વાકુ થયુ કોઈપણ લોગે જે એન્જનોમાથી એક પછુ ચાલવાને ના પાડે મારા સ્તાફના માણસો પછુ થાકી ગયા હું પછુ થાક્યો ખતતા બધા પ્રયાસો કર્યા રાતને વખત તેમજ નામોશીની વાત પછુ ખરી નથી કોઈ ચીજ કુટી, નથી કંઈ ખરાજ દરેક બાબતો તપાસી એક કરતા જે મોટા એન્જનો એક માથે સંપ કરી ચાલવાનુ નાજ કહે મારી પછુ મતી શુ કાણી એકેએક મારા સ્તાફના માણસો પછુ કંટાળી જઈ માથે હાથ દઇ બેઠા વાફ તરત નજીક નદી એટલે વીરા કુટ ઉપર જ બહાર ચાલણી રાત બહાર પરચર ઉપર બેઠો અને કંઈ બાપાને વાયરલેશ કે બાપા એ નાથ ગુરૂદેવ જલા આતો લાજ ચાલી જાજ ૪૫-૫૦ વર્ષનો

હું એન્ડનીયર ગમે તે મશીનરી કે એન્જનો આજ દી નથી અટક્યો અને આજ ખખર નહિ આ એન્જનોને કંઈ જાતનો રોગ લાગ્યું પડ્યો ખાપ રસ્તો કાઢ હું તારા શીવાય કોને યાચું “વારે ધાયો મારા ઝોળી ધોકાનો ધણી” હું અદર એન્જન રૂમમાં આવી તરત માણસોને કહ્યું કરો રેલા ન ખર એકતા એન્જનને, માણસો કહે સાહેબ અત્યાર સુધી કેટલી દ્રાય કરી નથી જ સાક્ષતા તો હવે શું ચાલશે એ

ફીકર નહિ છેવી દ્રાય જ્યાં એકજ આવકા સાથે મડયા ભાગવા માણસો અજબ થયા

હું તો જે જ િયાણા હે નાથ-હે દાદા ક્ષમા કર ખાપ તને હંમેશની તરતી ખાપ રહેમ કં નાથ યાદ કરી આ તહમાં ખુબ ક્ષમા માગુ પછી ન ખર હું ખીશું એન્જન કરો દ્રાય તરત તે પણ લાગ્યું

શાહબાન ! મારા ડુનીયાના એન્ડનીયર જલા ખરે તું અટકાહો સાથે જ કરીતા સાબ રામભગત ગુરૂદેવ તને કરોટો પ્રણામ હો આવી તો હજારો આફતોમાંથી તીરની માફક બચાવ્યો છે બચાવે છે સાચી શ્રદ્ધા હોની જોઈએ પછી ગમે તે હો ગમે તેવા પાપીને પણ તારનારો ધણી જલારામ તને કરોટો વદન હો ખાપ

તો હાલ હું તો પરમકૃપાળુ ગુરૂદેવ જલારામની કૃપાથી બાદશાહિથી છુટ હું અને દરેક વાતે તેની કૃપાથી આજાહ હું મારી દરેક ઇનકમમાંથી દસ ટકા બાપાશીના અન્નદાનમાં મોકલું છું નયા મહીનાથી પહેલો હપ્તો સી ૪૫૭નો પોસ્ટલ ઓર્ડર રૂ. ૨૭૨૨થી ચાલે છે અને દરેક મહીને ૪૫૭ જ એ તીરનીવાદ

ભાઈથી આપ જ્યારે વીરપુર જાવ તો ખુબ ખાપાને ધોતીએ મુજ ગરીબતા જરૂર જે જલારામ કહી મને આભારી કરો છું અને વારમવાર આ રોનક આપને પણ યાદ કરી જરૂર કામજો નખતો રહેશે તમારા લખેલ પુસ્તકો દરેક વાંચુ છું દરેક મ માસાથી મગાવ્યા છે તેમજ ખન્ય હો તમને ભાઈથી તમારા લખેલા પુસ્તકોના વાચનથી લાખો નાસ્તીકોને ખરો રસ્તો મડ્યો અને તે મહિ તમને અતરથી આશીષો વરસાવે છે તેમાનો હું પણ એ ખુબ જોડા જાભાઈ સૌભાગ્યવદ અને શ્રી જલાબાપા હજી પણ આપને ખુબ તનુરુતી અને નદણુદી આપે જન કંથાપ્તતા કંઈ પુનકો ૩૫૫૧ અજ-ચાનતા દુર કરો એજ ઇચ્છતો તમારો તમ રોવક જાગીરદારના જે જલારામ ગુરૂ

સી ડી જાગીરદાર એન્ડનીયર હનચાન
પી ડી વોટર ૨૫૫૫૫ કલેન્ડરે માઇન
(કલેન્ડરે યુનાનના)

હસ્ત લિખિત ગ્રંથમાંથી ઉતારો.

શ્રી સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાયના સ્થાપક વંદનીય
પૂજ્ય શ્રી સહજનનદ સ્વામીએ સોંપેલ જુનાગઢ ગાદીના
મહત્ત માધુ સદ્ગુરુ શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી
પૂજ્ય જ્ઞાનાપાને કહે છે

“તમારો આવો વિનય અને ભક્તિ જોઈ.”

શ્રી સ્વામીનારાયણ સપ્રદાયના વડનાન ગાદીના પ્રથમ આચાર્ય ધુરધર શ્રી સ્થુનારજી મદારા / સ ૧૯૧૮ માં જુનાગઢ જુગઅક્ષર સ ૨ શ્રી ગુણગીતાનંદ સ્વામીનો આનુર્મતિમા સમાપ્ત કરીને વિભવ રીધી (યા) નતમડગ સાથે સ ગુ શ્રી ગુણગીતાનંદ સ્વામી તેઓડીને ગામ બીચરી (રાજકોટ પામે) નુધી વળાવવા આન્યા હતા અને પાંચ મગતા મજકોટ, ગુદામરા, ગોડન વીરપુર જેતપુર અને વડાન થઈ જુનાગઢ આવા આ વિચારણુ દરમિયાન વીરપરના પાદરમા વિસામે નેના નાન્યા હતા પૂજ્ય ભગતરાજ જનારામને આ ખબર મગતા તેઓશ્રી સ્વામી પામે આવ્યા અને પોતાની જગ્યામા આરામ નેવા નામીનતિ પ્રાર્થના કરી સ્વામીએ કહ્યુ કે, 'અમારાથી બીઓ હોય ત્યા અવાય નહિ' તેથી ભક્ત શ્રી જનારામે કહ્યુ કે, 'તેમને બીજે મોકની જગ્યા સાફ કરી આપને ખબર આપુ છુ તો આપ ૧૩૨ પધારજો

એવે! તેમનો અતિ આગ્રહ અને મદ્દલાવ જોઈ સ્વામીશ્રી સતત કમ સહિત ત્યાં પધાર્યા અને તેમના આગ્રહથી રમોણ કરી જમ્યા અને બપોરે પ્રસન્ન થયા શાલ્મલી નખતે તેઓ બોલ્યા જે તમારો આવો વિનય અને ભક્તિ જોઈને અમે રાજ થયા છીએ અને તમારી અને તમારી જગ્યાની વિધતિ અને નીતિ દિન પ્રતિદિન વધતી જાય એવો માન્ય આશીર્વાદ છે

આ પ્રસંગ પત્રી પણ સુ હુણાનીતાનદ આમી સત મહા સાહે
એક જે વખત તેમના આમદથી વીરપુર ન થાગા પધારના

(મેવાતાવાળા કૃષ્ણ મહારાજના હસ્તવિખિત ૫ થમાથી ટા
નદવરલાલ મનજીભાઈ ટાકે મેળવેલ હપ્તકત)

આ યથા કૃપણ મહારાજના પુત્ર વેળનાથભાઈના પુત્ર બદરીનાથ-
ભાઈ પાસે હાલ મોજુદ છે

୫୫ ଇତିହାସ

na 6-6-49

[illegible]

ચક્રવર્તી રાજગોપાલાચાર્ય

પીવા માટે આપણે તળાવમાંથી ઘડામાં પાણી ભરીએ છીએ પાણીને વધુ દલાવ્યા વિના ધારથી ભરી લઇએ તો ઘડામાં સ્વચ્છ પાણી આવશે, બહુ દનાવી એક સપાટે પાણી ભરીએ તો કાદવવાળું પાણી આવશે, બિન્ન બિન્ન પ્રકારના ઘસેલા વાતીને, વિવિધ પ્રકારની વાતો સાંભળીને આપણે આપણી બુદ્ધિને કનુષિત અને કારશીન ન કરવી જોઈએ મન પવિત્ર રાખીને અવિચળ ભક્તિ, ધ્યાન, તથા ઉપાસના ધીરે ધીરે પણ કરતા જઈએ તો આપણે યોગ્ય માર્ગ પર ચાલી શકીએ તળાવની જેઠે આપણી બુદ્ધિ પણ વધારે પડતી ન ચલાવવાથી જ સ્વચ્છ રહે છે, નહીં તો કીચક જેવી જ થઈ જાય છે.

ધ્યાનમાં લીન થઈ ગયેનો ભક્ત વારંવાર કહે છે 'હે પ્રભુ, કર્તા, પ્રારથુ, જે કંઈ હોય તે બધું તું જ છે હું તો નિમિત્તમાત્ર છું બધી વસ્તુઓમાં તારો જ મદદિમા છે મારાથી જો કોઈ સારું કામ થઈ જાય તો તેનો મથ તને જ છે આ ઘર, આ હાથ, બધું તારું જ છે હું તારો સેવક છું તારી સેનામાં જ આનંદ છે

આ રીતે વારંવાર યાદ કરીને જો આપણે ભક્તિમય જનન જુગારીએ તો અહંકારનો પડદો દુર થશે અને સામેનું દિવ્ય દ્રશ્ય સાક્ષ સાક્ષ દેખાશે

રામકૃષ્ણ ઉપનિષદ

૯૩

ચત્રભુજભાઈને ત્યાં છોકરો બાપાની
મહેરબાનીથી સાંપડ્યો છે....

તા. ૨૬-૧૦-૫૭

C. D. Kotecha

Box 42 Cholo

N. Land.

શ્રી ચત્રભુજ દેવજી કોટેચા. તેમજ, સૌ. બા. બેન લલીતાબેન રહેવાસી
એને હર્ષભરેકા એલો ન્યાસાલેનું.

જાત બાપથી ચત્રભુજભાઈ મારા ૧૯૪૭ ના બાપબંધ હતા. એમને
મહુ કૃપાથી એમના છવન માટે પૈસે ટકે શ્રી જલારામ બાપાએ કૃપા
રાખ્યા છે. પરંતુ એમને એકે દીકરો નોતો ફક્ત ત્રણ દીકરીઓ હતી.

આ વકતે ન્યારે બેન શ્રી લલીતાબેન ગર્ભવંતી હતા ત્યારે પુન્ય
જલારામ બાપાને યાદ કરી હું બોલ્યો કે આ વકતે જલારામ બાપાની
મેરબાનીથી શ્રી ચત્રભુજભાઈને ત્યાં છોકરો સાંપડે તો મારે જલારામ
બાપાની ગાદીએ પા. ૧-૫ શિ. મોકલવી અને તે મુજબ બાપશ્રી ચત્રભુજને
ત્યાં છોકરો બાપાની મેરબાનીથી સાંપડ્યો છે. જેથી આ સાથે પા. ૧-૫
શિ. મોકલવી છે તે પુન્ય બાપાની ગાદીએ ધરાવસો.

દા. હમનલાલ ગોવિંદજી પટેલ.

ચક્રવર્તી રાજગોપાલાચાર્ય

મિજ શાંતીમાં આવેના નોકો એકમીજને મળે ત્યારે ખૂબ જોરથી વાતો કરે છે. ભોજન શરૂ થનાવે ત અરાજ ઓછો થઈ જાય ખીર આપ્યા પછી તો એ ખાનાના અવાજ સિવાય બીજો કોઈ અવાજ સંભળાતો નથી પેટ ભરાઈ ગયા પછી તો એકદમ જીવ આવે છે અને સૌ સુષ્ટ જાય.

— —

વાદ અને પ્રતિવાદ પરમાત્માના દર્શન પહેલાં થાય છે. ભગવાનનું દર્શન થતાવે ત એકદમ શાન્તિ થઈ જાય છે. આપણે જ્યારે બનરમાં દાખન થઈએ છીએ ત્યારે વણો સોરખકાર માનુષ પડે છે. પરંતુ અદર ગયા પછી આપણું મન જ્યારે વસ્તુઓના ભાવ પૂછવામાં અને ખરીદવામાં મશગૂલ થાય છે ત્યારે આપણને કોઈ સોરખકાર જણાતો નથી. જ્યાં સુધી આપણે પ્રભુથી દૂર રહીએ છીએ ત્યાં સુધી વાદ-પ્રતિવાદનો સોરખકાર આપણને સંભળાતો રહે છે, પરંતુ તેની નજીક પહોંચ્યા પછી આપણે તેમાં એકદમ લીન થઈ જઈએ છીએ.

— —

કદાચના ઘીમાં પૂરી મૂકવામાં આવે છે ત્યારે ‘હુન’ એવો અવાજ થાય છે. પરંતુ એ પૂરી ફૂલીને બરાબર ચડી જાય છે ત્યારે કોઈ અવાજ થતો નથી. ભક્તિ કરનારાઓ પણ શરૂઆતમાં ખુબ બોલે છે. મનનો વિમલ થતા તેઓ સુષ્ટ થઈ જાય છે.

રામકૃષ્ણ ઉપનિષદ

— —

૯૪

બાપાની આખડી રાખી અને.... !

હડોરા.

નાઇરોબી

તા. ૨૪-૧૧-૫૭

પુણ્ય ગીરધરરામ બાપાની પવિત્ર સેવામાં

શુ વીરપુર

નાઇરોબીથી લી. પુલ્લભાઈ મુશ્વરભાઈના જય જલારામ વાંચરો.

બીજું મને બાપાની આખડી રાખી તેનો નીચે પ્રમાણે પરચો થયો છે.

(૧) મારા માતૃથી ઈન્ડીઆથી એપ્રિલ ૧૯૫૭ ના માં નાઇરોબી આંખમાં. આંખ્યા બાદ ૨૦ દીવરાની અંદર એમને ઉલટી અને તાવ શરૂ થઈ ગયાં એટલે મેં બાપાની આખડી રાખી જે મારા માતૃથીની બીમારી સારી થઈ જશે તો શી. ૧૦૦ બાપાને ચરણે ધરીશ. હવે એમને ખરાબર આરામ છે. એ બાપાની આપિય કરી છે એ વાત તીર વિવાદ છે.

(૨) હું નાઇરોબીથી આઠ માઇલ દુર સાંભલાજની વાડી કંઈ હું અને વાડીની અંદર માણસો કામ કરનાર ત્યાં આપણે દેશી નોકર મળી કુલ શી. ૩૦૦૦ નો ખર્ચ થાય છે. આ સંલોગોમાં ચાલુ સાલ વરસાદ ઘણો હોવાને લીધે ૧૦ માસની અંદર સારી એવી રકમ ખોટ આવી પછી મેં બાપાની આખડી રાખી જે મારી વાડીની ઉપજ સારી થશે તો હું બાપાને ચરણે શી. ૫૦ ધરીશ. ત્યાર બાદ હવે વાડીની ઉપજ સારી થતી જાય છે અને હું કંઈ સુદતમાં કરજો સુકત થઈ જશે.

આ સત્ય ઘટના છે અને આજ બાપાના પરચામાં છપાવવા યોગ્ય લાગે તો છપાવવા આપને વિનતી કંઈ હું. મારા તથા મારા ઘરનાં બધાના જય જલારામ વાંચરો. આ સાથે રૂ. ૧૦૦ (શી. ૧૫૦) નો ડ્રાફ્ટ નં. ૫૧૦૬ No. 95/29 તા. ૧૧-૧૧-૫૭ નો બીડયો છે જે બાપાના ચરણે ધરી યોગ્ય વ્યવસ્થા કરો. મારો દીકરો તથા મારી વાઇફ આપને ત્યાં જાનેવારી ૧૯૫૭ માં આવી એકી પોકાનાં દર્શન કરી આંખ્યા

લી. પુલ્લભાઈ મુશ્વરભાઈ પટેલ

ના જય જલારામ.

હડોરા કામ

બેંકશ ૯૦૩૨

નાઇરોબી

તા. ૬. જે આશુત્થીમાં આ પરચો છપાવો એની મને વકલ મોકલાવરો.

દ: પુલ્લભાઈ

ચક્રવર્તી રાજગોપાલાચાર્ય

જે મૂર્તિની વિધિપૂર્વક આપણે મેવા કરીએ છીએ તેને કેવળ એક ગિહ્ન ન સમજીએ પરમેશ્વરનો વાસ બધી જ જગ્યાએ ॥ તે એ મૂર્તિમાં પણ મોજુદ છે આપણા પુર્વજો મદિરા વગેરેમાં સ્થાપિત કરેલી પ્રતિમાઓને હમેશા ભગવાનનો અવતાર માનતા આવ્યા છે— રામ અને કૃષ્ણને આપણે ભગવાનનો અવતાર માનીએ છીએ, બરાબર તે જ રીતે જે પરમેશ્વરે માછલામાં, કાવ્યબામાં, વરાહમાં અનતાર લીધો તે આપણા તીર્થસ્થાનોની બધી મૂર્તિઓમાં પણ મોજુદ છે આપણા સતો તથા જ્ઞાની આચાર્યોએ એ ક્ષેત્રોમાં ભગવાનનાં દર્શન કર્યા છે એ પવિત્ર સ્થાનોમાં તેઓ ભક્તિથી તરબોળ થઈને નાચતા, ગાતા અને જ્ઞાનદ મેળવતા રહ્યા છે

કહેનામ છે કે એક વખતે રસ્તે જાતા રામાનુજાચાર્યે કેટલાક બાળકોને માદીથી મદિરા અને તેમાં શેપશાયીની મૂર્તિ બનાવીને રમતા જોયા બાળકોએ બનાવેલી એ મૂર્તિને આચાર્યે સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા આપણા હાથે બનાવેલા ચિત્રો અને મૂર્તિઓમાં ભગવાનનો વાસ કેવી રીતે હોઈ શકે, એના પ્રકારની ચર્ચા કરવી અથવા મરકરી ઉઘાવવી એ મુર્ખતા છે

રામકૃષ્ણ ઉપનીષદ

૯૫

મરખાસાથી મહમદખાન લખે છે કે-

નાઘરોળીની જેલમાં મેં પૂ. બાપાના જીવન ચરિત્રનું
પુસ્તક વાંચ્યું... માનતા કરી અને..!

શ્રીમાન મુરબીશ્રી સૌભાગ્યાચંદલાઈની સેવામાં,

લિ મહમદખાના સલામ, જયશ્રી જલારામ.

૧. જેલમાંથી છુટી ગયો.

૨. શુભ થયેલ વસ્તુની કિંમત મળી ગઈ.

જલાબાપાના નામની અખૂટ શ્રદ્ધા પ્રગટાવનાર સત્ય ઘટનાને હું
આપ સમક્ષ રજૂ કરું છું કે જે ઘટનાઓ પૂન્ય જલાબાપાનો મારા
હૃદયમાં અનેક સ્થાન આપ્યું છે.

મને ઝીંઘીની મરખાસામાં ખૂન કરવાના આરોપ ઉપર થઈ હતી.
મરખાસાથી મારી નાઘરોળીની જેલમાં ટ્રાન્સફર થઈ હતી. નાઘરોળીની
જેલમાં મને એક લાઇએ “ લકતશ્રી જલારામજી બાપાનું અમર ઇતિહાસ ”
ખતાવ્યું અને માનતા કરવાનું કહ્યું તે દીવસથી મેં માનતા કરી કે જો હું
1958 માં અથવા એની પહેલા જેલમાંથી છુટી જાઉં તો જલારામ બાપાની
ગાદીએ ૧૦૦૧ શીર્ડોગ ધરીશ, હું તા. 27-11-57 જલારામ બાપાની
મદદથી છુટી ગયો છું, તેના માટે બાપાના લાખ લાખ આભાર માનું છું.

બીજું કે એક માણસને મેં વસ્તુઓ રાખવા માટે આપી હતી તે
માણસ વસ્તુઓ વેચીને ખાચ ગયો તેના માટે મેં 45/- શીર્ડોગની માનતા
કરી હતી, અને તે માણસ મને કિંમત આપી ગયો હતો.

અને આની સાથે ૧૦૫૫ મનીઓડર પૈસા મોકલું છું તેની પહોંચ
લાખશે.

Mehamedkhan.

C/o Isaac H. A. S.

Box 1344 Mombasa

૯૬

મારા ઘરમાંથી જલાખાપાની માનતા રાખી અને....

જય જલારામ

શ્રી ૧૧

તા. ૧૨-૨-૫૮

શ્રીમાન શ્રી કેનકરાય તથા આપના ફનેલીઓને હૃદય સદા સુખી રાખે.

જત જલાખવાનું કે આ સાથે શી. ૨૦/- નાં પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલવાલ છે. તે પટાવી જે પૈસા આવે એ વીરપુર જલાખાપાનાં સ્થાનકે મુકવાના છે એ હમારી માનતાના છે એમાના શી. ૧૦/- ની માનતા છે મારી બીમારી અંગે ને મને સરદી ઉધરસ કાયમ માટે રહેતી અને ઉધરસ વધવાથી કફ અને સ્વાસ ઘણોજ ઉપડતો હતો મારું કામ ટોકટોકની કંપાસા અને લીરા ઘણીજ કલા કરી પણ કંઈ આરામ ન થયો અને લીરાથી ટોકટોકે હતો બીમારી કહી જગ્યા બદલવા માટે પણ કહેલું કે યુગાન્ડા છોડી મોઝામ્બિક જવું પડશે પણ મોઝામ્બિક ન જતા મારા ઘરમાંથી જલાખાપાની માનતા રાખી કે સાથે થઈ જાય તો જલાખાપાના ચરણે શી. ૧૦ મોકલવા તે આજરોજ મોકલવે છીએ અને બીજી માનતા હતી નોકરીની કેમકે ગઈ તારીક ૧ ના રોજ મને જીનેરીમાંથી રજા મળતા અત્યારે ચાલુ સીઝનમાં નોકરી મોતવી ચુકેલ હોય મારા ઘરમાંથી માનતા લીધી હતી કે જલદી પાછી નોકરી મળી જાય તો જલાખાપાના ચરણે શી. ૧૦ મોકલવા અને જલાખાપાના આશીર્વાદથી મને નોકરી મળી ગઈ છે અત્યારે હું ગુલુ જનસમાં છું.

તે જાણસે અને આગળની માનતાથી મને અત્યારે ઘણું જ સાથે અને એ બંને માનતા સુળખના શી. ૨૦-નો પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલવાલ છે તે પટાવી તમે વીરપુર જરૂર જરૂર પહોંચતા કરો અને વીરપુરનું એડ્રેસ મારી પાસે પૂરેપૂરું ન હોવાથી મેં તમોને તકલીફ આપી છે માટે તકલીફ માફ કરો અને આટલું કામ જરૂરથી કરો અને વીરપુરનું એડ્રેસ મોકલવા મહેરબાની કરો એજ પત્ર વાંચી પત્રનો જવાબ આપો એજ

જી. વલ્લભભાઈ

VALLABHABHAI P. KARA

C/o Gulu, Gnars

P O Box 20, Gulu

(UGANDA)

C/o ગુલુ, જનસ
પો. બોક્સ ૨૦, ગુલુ

૯૭

૧. સોમવારનું પીતળ મંગળવારે સોનું થયું અને મેં કહ્યું ..

यह सब हमारा बापा की करामत है

શ્રી પુન્ય જલારામ બાપાની શ્રદ્ધાથી કરેલી માનતા જરૂર ફળે છે

આમગાંવ તા. ૭-૪-૫૮

શ્રીમાન શ્રીયુત શ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈની સેવામાં મુ. રાજકોટ.

જાત પરમ પુન્ય બાપાની ખરી શ્રદ્ધાથી કરેલી માનતા ફળે છે તેનો દાખલો ગયા અઠવાડીયામાં મળેલ તેની વીગત નીચે મુજબ છે.

આમગાંવથી ચીખલી ૩૮ માઈલ દુર છે. ત્યાં જવા માટે હું તથા મારા દીકરા ડાયાલાલની વહુ આમગાંવથી ૧૫ ની મોટરમાં, ગજાનન મોટર સરપીસમાં રવાના થયાં. ચીખલી ૧૫ વાગે પુગા. ચીખલી પુગા પછી હું અમારી દુકાન બે હાલમાં ૧૫ વરસથી શ્રી જલારામ કીશજી બંડાર નામની ચાલે છે ત્યાં જઈ હું દુકાને બેસી ગયો સોમવાર બજારનો દીવસ તો ઘરાણી સારી હતી અને વેપાર થાકુ હતો તેવામાં ૪૫ વાગે ઘેરથી ચીકી આવી ગળામાં ચેરવાના ચેતનું લાપીટ ખોવાણું ક્યાં ખોવાણું તેની ખબર નથી આમગાંવમાં ઘેર ગળામાં ૧૦ વાગા સુધી હતું ત્યારબાદ ખપોરના અચાનક તજર ૪ વાગે પડી તો ગળામાં પહેરેલ ચેતમાં લાપીટ ન મળે શ્રી ડાયાલાલ ચીકી વાંચી વીચારમાં પડી ગયો ક્યાં ખોવાણું હશે.

મેં કીધું : 'બાપા ઉપર શ્રદ્ધા રાખો જ્યાં ખોવાણું હશે ત્યાંથી જરૂર મળશે.' ચીખલીમાં ઘેર ગોતણું કરી, રસ્તામાં ગોતણું કરી આખર વિચાર આવ્યો આમગાંવ ઘેર પડી ગયેલ હશે સતતા દા વાગે હું આમગાંવ પુગો ઘરમાં બધે જોયું સવારમાં ચારે તરફ જોયું. કયરો બધો તપાસ્યો પણ લાપીટ મળ્યું નહીં ચીખલી ટપાલ લખી લાપીટ મળેલ નથી પરંતુ મંગળવારે સવારમાં પુલ્લ કરી, ઉઠ્યો સ્ફુટી થઈ પૂજ્ય બાપાને પ્રાર્થના કરી છીનો દીવો કર્યો માનતાં માની કે લાપીટ મળશે તો પુન્ય બાપાની

ગાદીએ ૧૧૧ રૂ. નું મનીઓર્ડર મોકલી આપીસ આ માનતા માની હું ગયા મોટર સ્ટાન્ડ ઉપર જે મોટરમાં બેસી અમો ગયા હતા તે બસ તે મેં સોમવારે રાતના તપાસેલ છતાં બસ ડ્રાઇવર તથા કંડાક્ટરને પુછાસ કરી ડ્રાઇવરે કીધું જે ચીખલીમાં કંડાક્ટરને કોઇ પીતળનું કુલ જડેલ છે અને કંડાક્ટરે જે ચાર જણાને બતાવ્યુ સૌએ કીધું જે પીતળનું છે જેથી તેણે શું કયું ખબર નથી. કંડાક્ટરને બોલાવ્યો કંડાક્ટર કહે હા. તમો બેઠા હતા તે સીટ નીચેથી પીતળનું કરજુ કુલ જડેલ છે પરંતુ પીતળનું લાગતા મેં ખાસ ધ્યાન આપ્યું નહી અને મેં ઓફીસમાં આ વાત કરી નહી ફક્ત ચીખલીમાં ત્રણ ચાર જણાને બતાવ્યું મેં કીધું લાવ. મને લેખા દે તેણે લાવી આપ્યું મેં તેને રૂ. ત્રણ ઇનામના આપ્યા અને કહ્યું જે, આ સોનાનું છે તેણે તથા બીજા ત્યાં ઉભેલા જે ત્રણ ડ્રાઇવરે જોયું બધા કહેવા લાગ્યા હા. સોનાનું છે. ગઇ કાલે સોમવારે સૌને પીતળ લાગ્યું તે આજે સોનું લાગ્યું 'સોમવારનું' પીતળ મંગળવારે સોનું થયું તેથી પૂજ્ય બાપાને પરચો, કારણ જે સોનું સમજે સોનું કોઇ કહે તે પછી આપવાની દાનત કોણ કરે પીતળ સમજી તેણે આપ્યું અને મારા હાથમાં આવતાં સોનું થયું કંડાક્ટર ત્રણ વીચારમાં પડ્યો કહેવા લાગ્યો કે

કલતો પીત્તલ દેખાયા બાજ સુના કેસા દેખા રહા. મૈને કહા હા
 હમારા જલીયાળ બાપાને આપકું દુસરી બાજ દીર્ઘી કલકી બાજે
 પીત્તલ દીઘાઈ દેતીથી યો બાજે બાજ સુના દેઘાઈ દેતી હૈ' યહ સબ
 હમારા બાપાકી કરામત હૈ.

વાત એમ બની જો સોમવારે સોનું સમજત તો પછી આપણને ક્યાં હાથમાં આવવાનું હતું પરંતુ તેણે પીતળ સમજી પાધું આપ્યું અને પીતળ છે આમ સમજી તેને દબાવાનો મોહ થયો નહી સોનું સમજત તો જરૂર દબાવી દેત અને ક્યાંય વેચાઈ જત પરંતુ પરમ પૂજ્ય બાપાને આ બધી ફીકર હતી બાપા તો હજારા હજુર છે બાપા ઉપર ખરી શ્રદ્ધાથી કોઈ વાત છોડી દીઓ બાપા આપણને જરૂર સંભાળે આ કલીયુગમાં બાપા તો જાગતી જોત છે. હજુરા હજુર છે તે શ્રદ્ધા વિશ્વાસથી જાણવા મળે છે.

લી. ખીમજી પીતાંબર પોપટ
 આમગાંવવાળાના નય જલારામ
 વાંચસોછ.

ગિરિ પ્રવચન.

*

પુરાતન કાળથી તમે સાલજતા આ-આ છે કે સોગન કદાપિ ઉથાપતા નહીં, પણ પરમ પિતા સમક્ષ સોગન મુજબ વર્તજો
પરંતુ હું તમને કહું છું કે કદીમે સોગન ખાશો નહીં
સ્વર્ગનાથે નહીં કેમકે ધ્વજરત્ન એ સિંહાસન છે
પૃથ્વીનાથે નહીં, કેમકે એ ઝોમનું પાય-નાજઠ છે
તમારા મસ્તકનાથે નહીં, કેમકે એક વાગ પણ તમે ધોળો કે કાળો કરી શકો એમ નથી.

સ્પષ્ટ 'હા' કે 'ના'માજ તમારા મતબ્બો દર્શાવજો, કેમકે એનાથી કંઈ પણ વધુ એ દોષિત છે,

તમારી જાતની કદી ચિંતા ન કરશો તમે શું ખાશો-પીશો કે શું પહેરશો-એકશો એની ફિકર રીંદ કરો છો ? જીવન અન્ન કરતા અને આ દેહ એના પરના લુગડા કરતા કંઈ વિશેષ નથી શું ?

ગગનમા વિહરતા આ પખીઓ જીઓ. ન તો તેઓ વાવણી કંઈ છે કે ન કાપણી કે ન ખણી ભેગી કરે અને છતાંયે એમને તમારા પરમ પિતા પોપતા નથી શું ?

અને યુગકાલતાની ચિંતાય શીદ કરો છો ? ખેતરમા પાગરતા ધુબેા જીઓ તેઓ કદી કાતે છે ?

ઓ અશ્રદ્ધાજીઓ, તમારા પરમ પિતા ખેતરમાના ઘાસને પહેરાવે-ઓઢાડે છે તો તમને નહીં પહેરાવે-ઓઢાડે ?

તથી એમ ન વિચારશો કે ખાશું શું ને પીશું શું ને પહેરશું શું ?

કેમકે સ્વર્ગમા વસતા તમારા પરમ પિતા તમને આ મધી ચીજોની જરૂર છે એ જાણે છે

માગે અને તમને મળશે, ખોળે અને તમને જડશે, ખખડાવે અને ધ્વજરત્ન દ્વાર બિધડશે.

કેમકે જે માગે છે એને મળે છે, જે ખોળે છે એને જડે છે, જે ટકારે છે એને માટે બિધડે છે

એવો તે ક્યો માણસ હશે જે પોતાના પુનરોદય માગતા પાણી આપે ?

તમે જો તમારા બાળકને સારી ચીજો આપવી જોઈએ એમ જાણતા હો તો પત્રી સ્વર્ગમા વસતા તમારા પરમ પિતા તો જે માગશે એને ખુબ ખુબ કત્યાણુકારી ચીજો આપશે જ ને ?

—૨૨૫

૯૯

જલિયાણના ધામમાં કેઇ ચીજ ક્યારેય ખુટતી નથી આ વાત સાચી લાગી

શ્રીમાન શ્રીચુતથી, લાઈથી સૌભાગ્યચંદલાઈની સેવામાં મુ. રાજકોટ

જતુ પરમ પુન્યમાન દયાળુ બાપાની કૃપાથી હું તથા મારે ઘેરથી નાના રાબુને લઈ ખામગાંવથી તા. ૧૮-૩-૫૮ના શ્રી વીરપુરની યાત્રાએ નીકળ્યાં કારણ જે નાના રાબુની તબીયત ઉંઝેશાં નરમ ગરમ રહે નાનો રાબુ બે વરસનો યથે ત્યારથી ઉંઝેશાં બીમાર રહે એક દીવસ નાના રાબુની તબીયત બગડી ચીંતા થવા લાગી. એટલે નાના રાબુને પરમ પુન્યમાન બાપાને બોળે કહ્યું હવે અને પરમ પુન્યમાન બાપાનો છે, તે નાના રાબુને સુખી રાખે આમ નિશ્ચય કર્યો હતો આ હોકરો પાંચ હોકરો ઉપર આવેલો એટલે હોકરાની માયા બહુજ સૌ કેઇ નાના રાબુને ચ્યાર કરે પરંતુ બીમાર રહ્યા કરે દવાઓ કરીએ પરંતુ બરાબર તબીયત રહે નહીં જેથી નિશ્ચય કર્યા મુજબ પરમ પુન્યમાન બાપાને બોળે જલદી મુકવા જતું અને પરમ પુન્યમાન બાપાની ગાદીએ નામ રાખવું આ વિચારથી વીરપુર જવાનો વિચાર કર્યો તા. ૧૬ ના જતું હતું નાના રાબુને સહજ તાવ થઈયો તા. ૧૭-૩-૫૮ના ૧૦૧૧-૧૦૨ તાવ આ પરીસ્થિતીમાં કેમ જતું. બીમાર કર્યો જય જલારામ. નીકળી જતું આ હીસાબે તા. ૧૮-૩-૫૮ ના સાંજના નીકળાં રેડમાં બેઠા ખામગાંવથી બુસાવળ સુધીમા તાવ ઓછો થઈ ગયો બુસાવળથી જલમાંવ સુધીમાં તાવ ચાલ્યો ગયો શું બાપાની કૃપા. પરમ પુન્યમાન બાપાને ચરણે જતાં આ ચમત્કાર જલમાંવથી મુરત ઉતરી વીરમગામ ગયા. રેડવેમાં બીડ ગરદી સખત રોકડ કઢાસમાં. ભેસવા ગયા ત્યાં પછી બીડ ગરદી શું કરવું પરંતુ બાપા સહાયક બાપાને ગામ જવાવાળાને જગ્યાની અડચણ પડે. કહેવત છે નો પડે, આ વાક્ય અનુસાર હમાલતા કહેવાથી દસ માણસનું કંપાટ'મેન્ટ તકત ખાલી મળી ગયું પછી તો પરમ પુન્યમાન બાપાની દયા બેંક બીસ્તરા નાખી મુક ગયા રાતના ૧૦૧૧ નો દાઇમ ગાડી ઉપડી અર્ધા કલાક પછી માણસો આમતેમ જગ્યા માટે ખુબ ફરે પરંતુ અમારા કંપાટ'મેન્ટમાં કેઇ આંબુ

જ નહીં આખરી ગાડી ઉપડી ત્યાં સુધી શું પુજ્ય બાપાની દયા. સંભારે
 શું તો અભયબી લાગે છે સવારમાં આંબુ રાજકોટ બંદશન ઉઠી દાતણ
 કરી ચઢા પાણી પીધાં ગાડી ઉપડી કોઇ કંપાટમેન્ટમાં આવે નહીં શું
 બાપાએ અમારા માટે રીઝર્વેસેન કરાવી લીધું હશે કે કેમ? આંબુ
 રાજકોટનું ભક્તીનગર સ્ટેશન, ભક્તીનગરમાં આગાખાનનો યોગામ.
 આગાખાનના ધર્મના માણસો ઝોરાબૂ, તથા બીજા પ્રદેશના ત્રણ ત્રણ
 દીવસથી રેલમાં ચડી શકેલ નહીં અને ખુબ હેરાન થયેલ તો ગાડી આવતાં
 દોળે દોળાં ગાડીના સામે ઉભેલા સૌ કોઈ સખત બીડ કરે ગાડીના
 દરવાજે લટકે બારીઓ ઝાલી લટકે ટૂંક પોટકા અંદર ફેંકે પરંતુ અમારા
 કંપાટમેન્ટનો દરવાજો ખોલી શકે નહીં. પંદર વીસ જણા આવી દરવાજાને
 ખુબ ઠોકે પરંતુ દરવાજો ખુલે નહીં તેમ કોઈ અંદર આવવાની હીમત
 કરે નહીં. ગર્હી સખત ગાડે આંબ્યા ગાડે દરવાજો ખોલવાની કોશીય
 કરી સાંધાયાળાએ કરી પરંતુ કોણ આકુ બેસી મથું કે દરવાજો ખુલે
 નહીં તેમ ઉપરથી બારીમાંથી આવવાની કોઈ હીમત કરે નહીં ગાડી
 ઉપડી શું તો વિચાર કરતો રહ્યો વાહ બાપા! વાહ બાપા! તમારી દયા
 અપરંપાર છે શું અમલકાર.

અહીં મજબુત બનતી ચાલી, ગોંડલ આંબુ ગાડીમાં પગ ચુકવાની
 જગ્યા નહીં કોઈ ચડી શકે નહીં કોઈ લટકી શકે તેટલી પછ જગ્યા મળવી
 મુશ્કેલ કારણ ખુબ માણસો લટકતા મુસાફરી કરી રહેલ હતાં તેટલામાં
 એક ખુટો માણસ પ્રાણીજી જેના દેખાવનો અમારા કંપાટમેન્ટ પાસે
 આંબ્યા શે કીધું બાપા બેસવું છે તેણે કીધું હા મેં કીધું લાવ દરવાજો
 ભેંટે દરવાજાને ખોલતાં વાર ન લાગે હેન્ડલ ઉથું ક્યું દરવાજો ખુલી
 ગયો પ્રાણીજી ખુટા મહારાજ અંદર આવી બેસી ગયા. સાથે બીજા પછ
 પછી પેસેન્જર ચાર પાંચ આંબ્યા. ભલે આંબ્યા અમારે તો ગોમટા એકજ
 સ્ટેશન પછી વીરપુર ઉતરવું હતું પરંતુ વિચાર કર્યો ભક્તીનગરમાં આટલા
 માણસો મહેનત કરી ચાકી ચાલ્યા ગયા દરવાજો ઉઘડ્યો નહીં હેન્ડલને
 દબાવી ઉચકાવી ચાલી ગયા અને ગોંડલમાં આમ એક મિનિટમાં દરવાજો
 ખોલી શકાયો. શું બાપાનું રહસ્ય હશે. મારી અહીં ખુબ મજબુત બની.
 વીરપુર આંબુ પછી તો આનંદનો પાર નહીં શ્રી જય જલારામ શ્રી જય
 જલારામનું નામ હંયામાં આંબ્યાજ કરે મોઢે તે નામની માળા ફેરવાઈ
 ટાંગામાં બેસી બાપાના દરબારમાં ગયા. શું આનંદ, શું ઉમળકો, નહીં
 • ઘોષ પરવારી શ્રી પરમ પુજ્ય બાપાની માનતા એટલે શ્રી પુજ્ય બાપાની
 ગાદીના દર્શને ગયાં. ત્યાં શ્રી પરમપુજ્ય બાપાના અતિ આનંદથી દર્શન
 થયાં. શ્રી પરમપુજ્ય બાપાનો ટોલીઓ બેઠ બાપાના અલૌકિક દર્શનનો
 લાભ લીધો. શ્રી રામચંદ્ર પ્રભુના દર્શન કર્યા શ્રી જોળી-ધોકો, શ્રી

હતુમાનજી વીગેરેના દર્શન કર્યા આનંદનો પાર નહી. નાના રાણુને શ્રી પરમપુત્ર બાપાને જોળે, મન, વચન, કાયાથી આપ્યો શ્રી પરમપુત્ર બાપાને વિનંતી કરી આ છોકરો તમારો છે. સાલે નરવો રાખજો શ્રી પરમપુત્ર બાપાએ વિનંતી સાંભળી અને આનંદ આનંદ થઇ ગયો હવે શ્રી પુત્રરીને કીધું આ છોકરાનું નામ બાપાની ગાદીએ રાખવાની માનતા છે. શ્રી પુત્રરીએ આનંદમાં આવી કીધું બોલ્યા જે યોગીરાજ સુખી રહો મારું મોહું સાકર-પેડાથી મીઠું કરાવ્યું. ઘરમાંથી પજુ મોહું મીઠું કંચું નાના રાણુના મોઢામાં શ્રી પુત્રરીજીએ પેટી તથા સાકર મુક્યા અને બાપાના યોગીરાજનું મોહું મીઠું કરાવ્યું આ વખતનો શું આનંદ જે વર્ણન કરવાની શક્તિ મારામાં નથી.

પછી પરમપુત્ર બાપાનો પ્રસાદ લેવા બેઠા. શું ગોળ-પાપડી ગાંઠીયાનો દવાદ શું કામ કરનારનાં ઉત્સાહ મોટી પંગત બેઠેલી તેમાં હોડતા હોડતા પીરસનારા બાપા જરા પજુ વીસાસો લીધા વગર પીરસનાર બાપા, બધાને તાણુ કરી ખવરાવનાર બાપા. શું જનના માણસોને જેમ જમાડે તેમ સૌને જમાડતા હતા આ ભોધ મને તે વીરપુર ભુમી દ્યમ્ ભુમી લાગી, શ્રી ગીરધરરામજી બાપા તે મોટા મુની જેવા કોણ આવે કોણ લાય. વીગેરેની કાંઈ પંચાત નહી. પુત્ર બાપાની સામે ઓઢલે બેસી ફક્ત જોયા કરે શ્રી પુત્ર બાપાને ત્યાં રાઈ-રંક સરખા ગણાય સૌને પ્રસાદ લઇ જવાની આજ્ઞા કરતા પુત્ર બકતરાજ ગીરધરરામજી બાપા. હું તે તેમના પાસે થોડો વખત બેઠો પરંતુ કમળ જેવા નિસેપ નારાયણ જરા પજુ અભિમાન નહી, તેમ જરા પજુ ચિન્તા નહી, આક્રિંકા આવે, શુંબઈ આવે, ખરાડ આવે, કે કલકતા આવે કે સૌરાષ્ટ્ર આવે કે ગામડાના આવે સૌને માટે સરખી ટ્રસ્ટિ. ભેદભાવ નહી બજનમાં ગવાય છે કે શ્રી પુત્ર બાપાના દરબારમાં રંક રાય સરખા આ વાત સો ટંક સાચી ઠરી મને તે મારી જિંદગીમાં વીરપુરમાં એવો આનંદ આવ્યો જે દસેરા દીવાળીથી વધારે આનંદી દિવસ પસાર થયો, શ્રી મહાદેવજીના દર્શન સાંજના કર્યા. શ્રી બાપાની સમાપ્તિ પગલાંના દર્શન કર્યા સાંજની આરતીના દર્શન કર્યા, શું આરતીનો આનંદ શું દેખાવ, શું ગીરદી શું આનંદી વાતાવરણ વાદ વાદ બાપા જય જલારામ તમારી દયા અને માયા કોણ જાણી શકે. આરતી પછી સૌ જમવા ગયા શું ખીચડા કદીતો દવાદ, શું રોટલા વાદ જલિયાણુ, વાદ જલિયાણુ, આ તે ચૌવીસ કલાકે શું.

જલિયાણુના ધામમાં કોઈ ચીજ ક્યારેય ખુટતી નથી આ વાત સાચી લાગી.

રાતના ભોજન પછી બજન કીર્તન સાંભળ્યા અને વિચાર કર્યો કે,

ખહુલ લોકો આવે છે માટે સૌને લાભ મળે તો જગ્યા શા માટે રોકી રાખવી. જેથી રાતની ૧૧મા ની રેલથી રવાના થઈ લાઠી પુગ્યા, લાઠીથી વરસડા પુગ્યા, વરસડા એક દિવસ રોકાઈ અમરેલી, બગસરા થઈ જન્મ-ભુમિ તોરીના દર્શન કર્યા ત્યાંથી ખાજા વરસડા આવી ભાવનગર રવાના થયાં ભાવનગર રોકાઈ સીધા ઘેર. ભાવનગરથી ખામગાંવ આવ્યાં. ખાસ મહત્વનું જે આઠ દીવસની શુસાફરીમાં જરા પજુ ત્રાસ નહીં. ઉત્તરગરો રેલમાં થાય નહીં દીવસના પજુ અમો જે ડબ્બામાં બેઠા હોઈએ ત્યાં ગડદી નડે તહીં પુજ્ય બાપાનો આસરો લીધેલ માણસ ક્યાંય પજુ દુઃખી થતો નથી તેમ તેને જરાપજુ ત્રાસ થતો નથી. તેની ખાત્રી પુરી મને થઈ અને મને બાન થયું પુજ્ય બાપા ઉપર વિશ્વાસ બેઠો અદ્વા બેઠો છે, શ્રી પુજ્ય જલારામ બાપા જ્યાં ત્યાં સંભળો હાજરાહશુર છે.

કલિયુગની બગતી જયોતી છે જ્યાં ત્યાં સર્વ ઠેકાણે સહાય કરે છે તેની પુરી ખાત્રી થએલ છે તે જાણુશો.

બોલો શ્રી પુજ્ય જલારામ બાપાની જય...જય...જય...જય...જય...

હી. ખીમજી પીતાંબર ચૌપદ
ખામગાંવ વાલાના
જય જલારામ વાંચશો.

તા. ૬.- આ પત્ર લખું છું તા. ૬-૪-૫૮ના રોજ પુજ્ય બાપાની દવાથી નાના રાત્રીની તબીયત સારી છે પરમપુજ્ય બાપાનો યોગીરાજ મઝામાં છે અને શ્રી પરમપુજ્ય બાપા યોગીરાજને મઝામાં રાખશે તેવી ખાત્રી પુરી અદ્વા છે.

હી. ખીમજી

+++++
+ શ્રદ્ધા એ મોટામાં મોટું બળ છે. શ્રદ્ધાહીનનો અતિ
+ પરિશ્રમ પણ વિફળ જાય છે. પરિશ્રમનું વૃદ્ધ ત્યારે જ
+ ફળ આપે કે જ્યારે તેમાં શ્રદ્ધાનું જળ સિંચાય છે.
+ “સૌરભ”માંથી
+++++

૯૯

૧. બટુકભાઈના લગ્નના ખર્ચની સગવડ....અને ખરે
વખતે મારા પુત્રનું પાસ થવું એ ઘટના અમર
ગાથા છે.

૨. જેને આપામાં શ્રદ્ધા ન હોય તેને મારે ઘરે મોકલજો.

વલંસાડ, ૨૧-૫-૫૮

હનુમાન ભાગડા.

માતાશ્રમરણ્ય પુજ્ય જલારામ આપાના ચલ્લમાં.

વીરપુર

ગઈ તા ૧૪-૫-૨૮ અત્રેથી મેં દશ રૂપિયા આઠઆનાનું મનીઓર્ડર
મોકલેલું તે કેમ મોકલનામાં આંચું એ કહાણી, ખરેખરે અભયખીમાં
સુખી દે તેવી છે.

પાત એમ બની કે તા. ૨૩-૧૧-૫૭ શનિવારના રોજ હું પ્રથમવાર
આપાના દર્શન કરવા વીરપુર આવેલો. જગ્યા અને વ્યવસ્થા ભોધ મારી
ખાધી થઈ કે, આપાના નામે વાજુ તરે તેમાં જોડું નથી. હું મારા
પુત્રનું વેશવાળ ભાવનગર પામે જુલકી નામના મારી જન્મભુમિ (અસલ
હાત અત્રે ૨૬ હું)માં તા ૧૫-૧૧-૫૭ શુક્રવારે બોલબોલી આપા પાસે
જઈ મારી સ્થિતિની ફરીયાદ કરી તે હુકમ કરે તે પ્રમાણે ચાલતું.
વેશવાળ તો ચયું પછુ લગ્ન કરતાં ચારહજાર રૂા બુલે, ન મેળવી શકું
તો એર પીતું પડે મારી પાસે ચાર પાઇ નહોતી તેમ મારા ધંધામાંથી
ચારહજારનો વધારો નીકળે તેવી જરાય આશા નહોતી આ સંલેગોમાં
આપાના ચરણમાં માથું સુખી ઢોલીયાના દર્શન કરી “આપાને ધા નાખી
કે, નરશી મેતાની જેમ માફ કામ ઉકેલી દેજો નહીં તો પત જશે.” આપાના
પરચા નિમિત્તે પુરી માહિતી સાચે શ્રદ્ધા હતી. કરગરી આપા સામે બીની
આખે અરજ ચુલતી ત્યારે અંતરમાંથી અવાજ થયો કે, કામ પતી તય
ત્યાં સુખી ધરે ન આવાની બાધા રાખ. ધીના કામમાં ધી પડી જશે. આ

ખાધા તુરત ઢોલિયા-સામે-નમન કરી લીધી અને, ખાપાને ત્યાં લા
વાગે લોજનન લઇ ગ્રેષ્ઠમાં અગ્રે-ધરે આવી મારી પતિને ખાપાના
અવાજની વાત કરી.

બીજે દિવસ મારાં પતિએ કહ્યું કે, હું પણ ધડિની ખાધા લઉં છું
કે, માથે સૌથી નાનો પુત્ર વિનોદ ફસ્ટ ધર સાયન્સમાં અગ્રેથી વલસાડ
સેન્ટરમાં ફસ્ટ ક્લાસ ફસ્ટ આવે તો ખાપાને સવાપાંચ રૂપિયા મોકલી
ખાધા છોડવી.

મેં જો લગ્ન માટે ચારહજારની સગવડ ખાપા ઉતારી દે તો સવાપાંચ
રૂપિયા મોકલવા અને ધીરપુર જ્યાં સુધી ન આવી ખાપાના દર્શન કરું
ત્યાં સુધી દર માસ રૂ. ૫૦ મોકલવા કરવા.

પુણ્ય ખાપા! પછી તો મહીના પર મહીના થાવા માંડ્યા લગ્ન
૧૫-૫-૫૮ વૈશાખ વદ ૧૨ ના વધાવાયા જાન અગ્રેથી દેશમાં લઇ જવાની
હતી. અડધી સગવડ ખાપાએ એવી કુનેહથી ઉતારી દીધી કે, મરી ગયા
પછી મારી ડાયરીમાં ખાપાના પરવાની અજબ શક્તી મારી પ્રજા વાંચી
અજબજબ થશે. નાસ્તીક આસ્તીક થશે. હવે લગનના ૨૦ દિવસ ખાકી
રહ્યા. વરણું હજાર રૂ.નું આવે, જાન લાવતગર લઇ જવા લાવવાનો ખર્ચ
વગેરે એક હજાર રૂ. મળી બે હજાર કર્યાંથી મળશે. એટલામાં લગનના
આઠ દી રહ્યા છે રૂ. ૧૫૦૦)ની સગવડ ઉધરતી થઇ ગઈ. હવે પાંતસોની
ઘટતી કહાણી બહુ વિચિત્ર છે. તા. ૧૪ મીએ સવારમાં જાન વિદાય થનાર
હતી. ઉપર આજ નીચે ધરતી મરણ જીવનનો સવાલ ઉભો રહ્યો ત્યાં તો
૧૩-૫-૫૮ મંગળની સાંજે ચાર વાગે મનમાં નહીં, ચીત્તમાં નહીં અને
સ્વપ્ને આશા નહીં પણ મારા પુત્ર વિનોદ ફસ્ટ ક્લાસ ફસ્ટ વલસાડ
સેન્ટરમાં પાસ થયાનો ફોન આવ્યો મારાં પતિની ખાધા ધડિની છુટી
પણ મારું શું? ત્યાં તો રાત્રે ૭ વાગે પાનસો રૂપિયા ન ધારેલા સંજ્ઞાએ
ધેર બેઠાં મારાણી વગર આપી ગયા.

ખાપાની દયા થઇ જાન વિદાય વખતે રૂ. ૧૦૦નું મનિઓર્ડર કપું
ખરી વાત જો કે ખાપાને પૈસાની જરૂર નથી પણ તેના સાચ અને તેના
સેવકો માટે અણી વખતે હાજરાહજુર થઇ આનંદ મંગળ વરતાત્રે એ
કળતુગનો મહિમા ઓછો નથી. મારું આખું ગામ અને સંજ્ઞા વિચારમાં
પડ્યું કે કેવી રીતે સગવડ ઉતરી. જાણકાર જાણે છે કે, ખાપા મારે
ત્યાં હાજરાહજુર છે. “જેને ખાપામાં શ્રદ્ધા ન હોય તેને મારે ઘરે
મોકલજો.”

તત ગદ્ય પરમેખાદ આનંદથી લગ્ન કરી ઘરે આવી ગદ્ય છે બાપાની દયા છે. વરપોડીયાં બાપાની દયા હશે તે વીરપુર ગુધી આવી આશીષ લઇ જશે. મારા પુત્ર ખટ્ટકલાઈના લગ્નના ખર્ચની સગવડ અને ખરે વખતે મારા પુત્રનું પાસ થવું એ ઘટના અમર ગાથા છે.

ઘડિની બાધા હવે ભેડીએ છ મારા રાખી અને લગ્નમાં બાપા પીવામાં બાંધો ન આવે તે વખતે બાપાએ મહેર કરી એજ.

હી. ડી. ૩
ચુનીલાલ કુબેરદાસ મોદીના
પાયલાગણ.

CHUNILAL D. MODY

Agent

Life Insurance Corporation of India

H Bhagde, BULSAR

Agent Code No 332867 (Dt. Surat)

મા એ શુદ્ધ સત્યગી બાપામાં પહેલો શીખાય
છે અને છેલ્લો વિસ્તાર્ય છે.

શેકસ પિયર

૧૦૦

શ્રદ્ધા રૂપી.

ફેજદારી કેસમાંથી નિર્દોષ છુટકારો.

પુન્ય વડીલ શક્ત શીશમણી જલારામ ખાપાની પવિત્ર સેવામાં.

શ્રી જલારામ ગીરધરરામ હરીરામ, સુ. પીરપુર.

જત સવિનય સાથે લખવાનું કે-

આજરોજ પોસ્ટ ઓફિસ શીર્ડીંગ પર)ના નીચે મુજબ નંબરના મોકલ્યા છે.

Y-64 478603

N-72 51937

તે શીર્ડીંગ પર)ના પોસ્ટલ ઓફિસ જલારામ ખાપાની માદીએ અમારા વતી ધરશે અને અગ્રદેશમાં ઉપયોગ કરશે. તે શીર્ડીંગ પર) અમારી ખાની માનતા કહેલ તે ફળીભુત થઈ છે. તેના મોકલેલ છે. માનતાની વિગત નીચે મુજબ છે.

અમે ખ'ને લાઇએ ઉપર ફેજદારી કેસ હતો અને તે કેસમાંથી અમે ખ'ને લાઇએ નિર્દોષ જો કુટીએ તો ઉપર મુજબ માનતા માનેલ અને જલારામ ખાપાની કૃપાથી તા. ૩-૬-૫૮ના અમે ખ'ને લાઇએ નિર્દોષ કુટી ગયા છી. જલારામ ખાપાની કૃપાથી. હવે આ પર)એ જલારામ ખાપાની ભુકમાં પ્રસિદ્ધ કરાવશે એજ. અમેને ખાપા ઉપર પુરેપુરી શ્રદ્ધા છે અને ખાપા અમારા અવારનવાર મુસ્કેલ કામ કરી આપે છે. અમારા ખ'ને લાઇએ વતી તથા અમારા કુટુંબ વતી ખાપાને દેલીએ પગે લાગશે તથા ત્યાં દરેક ભક્ત જનોને મારા તથા મારા કુટુંબના જય જલારામ કરશે અને પત્ની વળતી પોંચ લખવા કૃપા કરશે અમારું એડ્રેસ નીચે મુજબ છે.

લી. જોડ ગોરધનદાસના

જય જલારામ વાંચશે.

ગોરધનદાસ ડાયાલાલ કોટેયા

પો. બો. નંબર ૨૭

વાયા સ્વાર્જા

નાનસીઓ, ઉકરેવે.

૧૦૧

રોજ બાપાના પુજન થાય છે અને ઘરે ઘરે
એમના ચોપડા વંચાય છે.

તા. ૩૦-૬-૫૮

રા. રા. શ્રીમાન કનકેશય સૌભાગ્યચંદ રાજદેવ જોગ નમસ્તે.

આજથી ત્રણ વર્ષ ઉપર હમારા એક ઓળખીતા બાઈ તરફથી જલારામ બાપાના પરચાની અનેક વાતો મળી ત્યારથી હમો હરહમેસ જલારામ બાપાને હરધડી યાદ કરતા રહ્યા છી. હમોને પણ જલારામ બાપાના નાના મોટા પરચા મળતા રહ્યા છે. એટલે હમોને બાપામાં પુરે-પુરી શ્રદ્ધા ભેડી છે હમો એક મોટો પરચો તો એ મળ્યો કે તે હમો હમારી નિદગીમાં કદી બુલીશું નહીં અને આ પરચાની વીગત નીચે મુજબ છે. જે તમો હવે પછીની આવૃત્તિમાં આનું સ્થાન આપવા મહેરબાની કરશો.

હમારી સ્ત્રી સાત વરસથી બિમાર હતી. તેઓ નવ મહિના છેક બીજાનામાં હતી. ઝાટો, પેશાબ પણ બીજાનામાં જ કરાવવો પડતો હતો કુદરતી રીતે ઝાટો થતો ન હતો જીવાળ આપો તો પણ થાય નહિ અને એનીમાથી પાપી ભરો તો પણ ખરો ખુલાસો થાય નહિ ત્યાર બાદ જલ્દા બાપાને પાથે પડી માનતા રાખી તો કુદરતી રીતે ઝાડા થવા લાગ્યા. એક મોટો પરચો તો એ થયો કે, હ, સાત વરસની બિમારીને હથે દુઃખી થાય હું પણ દુઃખી હમારે નોકરીએ જવું પડે સાંજે આવી એમની સારવાર કરવી પડે આવા બધા સંબોગમાં હમોને જલારામ બાપાની યાદ આવી હમારી સ્ત્રીને હમારી ત્યાં કામ કરવાવાળી હતી તેની સાથે મળ્યા બીજાનું સાફ કબુતું અને એમને હુગડા બદલ્યા અને સુવાડયા પછી બાપાને યાદ કરી પ્રાર્થના કરી કે, હવે બાપા હદ થાય છે. બિમારી સારી થાય એવી સ્થિતી રહી નથી તો તમો આ દુઃખી બાઇને તમારી પાસે બોલાવી લ્યો.

આમ પ્રાર્થના ખરા દીલથી કરી અને તરતજ રૂપાન્તર બદલાયું અને દશ મિનિટમાં હમારી સ્ત્રી આ માયાવી દુનિયા છોડી સદા માટે

છાડી ગયા. હમો તો વિચારમાં પડી ગયા. આવો જલારામ બાપાનો પરચો હું નિહાળીમાં કેવી રીતે ભુલું. હમારી સાથે બીજા લાઇઓને પણ આવા નાના મોટા પરચાની વાતો કરી તેમને પણ બાપાના શક્ત બનાવ્યા અને તેઓને પણ આજે અનેક ફાયદા થયા છે. “જેજ બાપાના પુજન થાય છે અને ઘરે ઘરે એમના ચોપડા વંચાય છે અને નાના નાના દાનો અન્ન-દાનમાં મોકલાય છે અને હમો પણ હમારી રિથતી પ્રમાણે મોકલતા રહીએ છીએ. બાપામાં અમોને ઘણીજ શ્રદ્ધા છે. જેવી રીતે અમોને પરચા આપ્યા તેવા બાપા હરેકને આપતા રહે એજ અંતમાં બાપાને મારી વિનંતી છે. ઉપદ ઉપરનો પરચો તમો તમારી સાતમી આવૃત્તિમાં આપશો એવી આ સેવક આશા રાખે છે ઉપદ બાપા બધાનું કલ્યાણ કરે એજ.

લી. ।

રતનજી ખુશાલ સોલંકી
ના જય જલારામ
જય ભારત.

RATANJEE K. SOLANKI
27 C. 19st Vrededorp
JOHANNESBURG

૧૦૨

શક્ત પાંચ પૈસાની માનતા કરી અને ફળી.

દીવ તામે વધ્યાકબારા
તા. ૧૪-૭-૫૮

વીરજી નથુ કતરાવાલાના જય જલારામ

સાથ લખવાનું કે પુન્ય શ્રી જલારામ બાપાનો પરચો એક અમોએ હુંક મુદતમાં જોયો છે. અમારા બેન રાજબાઈના નાકમાંથી સોનાની ચુક ગુમ થએલ તે ફરીથી મલે તેવી આશા ન હતી. પણ પુન્ય શ્રી જલારામ બાપાની માનતા પાંચ પૈસાની કરી દીવસ પાંચ પછી નાના છોકરાના ગંઢફરાકની પીઠ બાબુથી ચુક જેવી હતી તેવીજ હાલતમાં મળી આવી છે આવા નાના પરચા જોઈ અમોને વધારે આસ્તા ભેટી છે. કે પુન્ય શ્રી

જલારામ બાપા અમારું મનનું ધારેલું કામ પાર પાડી આપશે તે ચોક્કસ મને વિશ્વાસ છે.

વિશેષ લખવા વિનંતી કે, તમે શ્રી જલારામ બાપાના ફોટાનો છુક-પોસ્ટ અમારા ઉપર મોકલાવેલ તે અમોને મળી ગયો છે. તે બદલ આપનો ઘણો ઉપકાર. પુન્ય જલારામ બાપાને અમો દરરોજ ધુપ અગરબત્તી કરીએ છીએ.

આપના ઉપર કાગળ લખવા વિલંબ થયો તે બદલ માફી માગું છું.

વીરોશ અમારા ઉપર પુન્ય શ્રી જલારામ બાપાની જગ્યાના ખુશી પત્ર લખવા મહેરબાની કરસો. ભગત સીદી ભગવાન ઉપર આપનો પોસ્ટ-કાર્ડ મોકલી ગયું છે.

હી. વી. એન. કતારાવાલાના
જય જલારામ.

૧૦૩

એક આફ્રિકન બાપાની માનતા રાખે છે અને કહે છે.

પરમ પુન્ય ભગતબાપા ગીરધરરામજી હરીરામજી, શુ. બીરપુર.
જત આ પરચો ઠાળરા હલુર છે. તા. ૫-૬-૫૮ નાં સવારનાં ૭ વાગે અમારી દુકાને એક આફ્રિકન નામ ગ્રીસમેલી વાકોબી જતે મગાન્ડો આવેલ અને તે બહુજ ફીકરમાં હોય અમોએ તેને પુછેલ કે શું બાબત છે તો તે કહે કે, આજે લીકર લાઇસન્સની મિટિંગ નાની મુઝી અને તેને એ આ મિટિંગમાં એપલીકેસન લાયસન્સ લેવાની કહેલ અને સી. ૨૦૦૦) બેહતરનો ખરચ કરેલ છે. અને જો આજે લાઇસન્સ નો મળે તો ઉપરનાં ફીલ્ડિંગ લાય અને તેને તેના ગણ ઉપરાંત ખરચ થાય આ બાબતની જ ફીકર છે એટલે અમોએ મગાન્ડો પ્રીજવેલ વાકોલીને કીધું કે, જો સી. ૧૦) દસ બાપાની ગાદીએ ધરવાનું નથી કર, અમો તને ખાત્રી આપીએ છીએ કે, તારો દાખજો નિસકળ નહીં જાય અને ચોખા દિલથી જો ઉપરનાં ફીલ્ડિંગનું તું માનીસ તો જરૂર બાપા તને મદદ કરશે અને તેજ ટાઇમે આફ્રિકને અમોને સી. ૧૦) દસ આપી કહે કે, “હી રૂપિયા

પલ્લેકા લેપ લેપ કુપા બાપા અજ સોમ્બા બાપાકુ સમડીઆ મીમી એટલે સૌએ કબુલ કરી શી. દશ તેની પાસેથી લઈ બાપાની પેટી અમારી દુકાને રાખીએ છીએ તેમાં નાખી દીધાં. લગભગ ૧૨૫ વાગે તે આફ્રિકન સમાઈક દાક આવી કહે છે, “વલાર્થ સુચુ બાપાના સમડીઆ મીમી લેપ મીમીનાં કુમસા પીટી લાઇસનસી કીમા બેવો બાડોકી તુમા કીસીલીગી મનુરી વેવેનાં તુમા લેપ લેપ ઉપરની લાપા સેનકની લાપા છે ને તેનાજ શબ્દોમાં અમે લખેલ છે એટલે આ અફ્રિકનને લાઇસનસ મળી ગયું છે. આ સાથે શી. ૧૦) દસનો પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલેલ છે તે આ આફ્રિકન વતી બાપાની ગાદીએ ધરી તે નાણાનાં બાવાતું બનાવી બચાઓને વહેચી દેશોછ એજ પિનતી.

બાપાનાં પરચા અમોને લગભગ ૫૦ થી ૬૦ નેટલા મળેલ છે બાપા હાજરા હજુર છે અમો બાપાને ખુબ માનીએ છીએ એજ.

હી. ગોપાલજી મોરારજીનાં

જય બાપા જલારામ.

ઉપરની વીગત તમારી નવી આવૃત્તિમાં જરૂર ઉપાવશોછ કેમકે બે આફ્રિકનો બાપાને માનતા થાય તેા ઘણુંજ સરસ કહેવાય એજ.

ઉપરના આફ્રિકન લાપાના શબ્દોમાં સુધારાને
અવકાશ હોવા સંભવ ખરો, કારણ કે તે અક્ષરો
અમને બરાબર નંધ બેડાં નહિ.

લેખક.

૧૦૪

શ્રી જય જલારામ

ભાયાની કુઈ

કરમસદ, તા. ૧૬-૯-૫૮

તાલુકો-આણંદ, જિલ્લો-ખેડા.

શ્રી જલારામ બાપામાં શ્રદ્ધા રાખવાથી
બાપા દરેક કાર્ય સફળ કરે છે.

શ. રા. પુન્ય શ્રીયુત સૌભાગ્યચંદ મંગળજી

અંપાકુંજ, ૪૨ પ્રહલાદ પ્લોટ, રાજકોટ.

કરમસદથી લી. પા. મુળજીભાઈ હાથીભાઈના જય જલારામ બિ.

અમારા રેનેહી ભાઈ રમણલાલ શંકરલાલ ભેપી આફ્રિકા જવાની વખતે
માસ ઉપર આવેલ તેથી તેમણે પાસપોર્ટ કરાવવા તબવીબ કરેલી પબ્લ
એક અગર ખીલ કરીને પાસપોર્ટ તૈયાર કરાવવામાં ઘણો વખત ગયો ને
દાખમસર પાસપોર્ટ તૈયાર થઈ શક્યો નહિ, જેથી આફ્રિકાથી પત્ર આવ્યો
કે જલદી આવો નહિ પરમીટ પાછી મંગાવવા સુલવાળા કહે છે. તે પત્ર
લઈ પાસપોર્ટ એન્ટ પાસે ગયા તેણે કહ્યું કે, વાર લાગશે, ક્યારે તૈયાર
થાય તે નહીં નથી તેથી ભાઈ રમણીકભાઈ ઘણાં મુંઝવણો ને મારી પાસે
તા. ૫-૯-૫૮ ના અરસામાં આવ્યા અને કહ્યું ઘણી મહેનતે પરમીટ આવી
ને દાખમસર ન લઈ તો પરમીટ પાછી મંગાવવા કહે છે. એ હકીકત
સાંભળી મેં તેમને જલાબાપાની બાધા રાખો એકું ન હતી શક્યો કારણ
કે, અંગ્રેજી ભણેલાને ચાલુ જમાનાના માણસને બાપામાં વિશ્વાસ ન આવે
એમ ધારી મેં મારા મનમાં તેમનો પાસપોર્ટ એક અઠવાડિયામાં તૈયાર
થઈ આવે તો રૂ. ૧-૪-૦ ની નહવી માનવા માની એટલે લાગુ બાપાએ
મારી દાદ સાંભળી હોય તેમ બાધા રાખ્યે બે દિવસ ન થયા ત્યાં તો
પાસપોર્ટ તૈયાર થયાનો એન્ટનો પત્ર આવ્યો અને તે મને વંચાવવા
મારી પાસે આવ્યા ત્યારે મેં બાધાની હકીકતથી વાકેફ કર્યા તેથી તેઓ
ઘણાં ખુશ થયાં અને તા. ૧૬-૯-૫૮ ની ઉપરતી રટીમરમાં આફ્રિકા જવા
પબ્લ મુંબઈ ગયા. બાધાના રૂ. ૧-૪-૦ નો મનિઓર્ડર વીરપુર કર્યો છે.

આ પરચો પરચા પુકમાં છાપવા મારી નસ અરજ છે.

મારા સરખું કામ સેવા કરમાવશે.

લી. મુળજીભાઈ હાથીભાઈના
જય જલારામ.

૧૦૫

તખીયત સારી થઇ ગઇ છે.

M V JOBANPUTRA,
Box 1
KAKIRA (Uganda)
22-11 58

પુન્ય શ્રી ગીરધરરામ હરિરામની પવિત્ર સેવામાં,
જોમ શ્રી વીરપુર.

જાત લખવાનું કે તા ૨૧-૧૧-૫૮ ના રોજ શિ. ૭૫૫ મોડેલેલ જે મળેથી પહોંચ લખશે.

સવિનય લખવાનું કે, મેં પૂન્ય જાપાના પરચાની બુક વાંચેલ છે. અને મને કંઈક જાપાના પરચાનો અનુભવ પણ મળેલ છે. ઉપરાંત હાલ દુરતમાં જાપાના પરચાનો એક મહાન અનુભવ થયો છે.

હકીકત જોમ બની કે તા ૨૦-૬-૫૮ ના રોજ મારા ચિ. પુત્ર પ્રભુદાસ-ને લોહીની ઉલટીઓ થઇ હતી અને તેને તારકાલીકે છઠ્ઠા હોસ્પિટલમાં ખસેડવામાં આવ્યો હતો. બીજે દીવસે રવિવારે તખિયત જુબજ લખી ગઇ હતી, અને આસરે ચાર વાગ્યે બે લોહીની ઉલટી થઇ હતી. આ સમયે મારા કુટુંબમાંથી શિં સવાપચીસ માટે જલારામ જાપાની માનતા થઇ. ચિ પ્રભુદાસના શરીરમાં લોહી તદ્દન ઓછું થઈ ગયું હોવાથી ટોકલરોએ લોહી સોષવા પ્રયત્ન કર્યા જલારામ જાપાની કૃપાથી તરતજ તે મળી ગયું, તેમજ તે લોહી જુબજ સહેલાઈથી શરીરમાં ચડી ગયું. અત્યારે તેને જલારામ જાપાની કૃપાથી તદ્દન આરામ છે.

ગઇ કાલે મોડેલેલ સિર્ગોમ સવાપચીસ માનતાના છે તથા જાપાની બીજ અનેક માનતાઓના છે, જે જાપાની ગાદીએ ધરવા કૃપા કરશે.

આ પત્ર પૂજ્ય બાપાની ચોપડીમાં પ્રસિદ્ધ કરવા મહેરબાની કરશે.
બસ એજ

દઃ મોહનલાલ વીરજી
જય જલારામ વાંચશે.
કકીરા, તા. ૨૧-૧૧-૫૮

જય જલારામ.

પુજ્ય બાપા ગીરધરરામ હરીરામ બાપાની સેવામાં, વીરપુર.

અમોએ શી. ૭ખુનું મનીઓડર કરેલ છે. તે બાપાની ગાદીએ અમારા
વતી ધરી દેશે. ૭.

ફા. ૭) સૌભાગ્યચંદલાઇને આપશે, બાકાના ફા. ૪૩) બાપાની
ગાદીએ ધરીદેશે. અને ફોટા ૨ નાના બાપાના કારની અંદર રાખી સંકાય
તેવા મોકલશે.

લી. મોહનલાલ વીરજી
તા જય જલારામ વાંચશે.

૩

સીડી અને દેવપ્રતિમા બન્ને પથ્થરનાં જ હોય છે, પરંતુ એક ઉપર
આપણે પગ મુકીએ છીએ ત્યારે બીજાની પૂજા કરીએ છીએ, નગનું પશુ પાણી
છે અને ગંગાજળ એ પશુ પાણી જ છે, પરંતુ ભાવથીજ પ્રતિમાને દેવત્વ
પ્રાપ્ત થાય છે, અને ભાવથીજ ગંગાજળને તીર્થત્વ પ્રાપ્ત થાય છે જેનામાં
આવી ભાવના છે. તેનીજ પાસે ભગવાન છે. ભાવજ ભગવાન છે. “વિશ્વસાચી
ધન્ય જાતી તેયે વસતી દેવાચી.” (વિશ્વાસની જાતિ ધન્ય છે, ત્યાંજ ભગવાનનો
નિવાસ છે.) આમાં સંદેહ શી છે? સંદેહ, કુતર્ક અને સંકર્ષ-વિકર્ષ એજ
મહા પાપ છે, અને ભાવ એજ મહાપુણ્ય છે.

સંત, તુકારામ અધ્યાય ૫ મે

૧૦૬

આ કળબુગમાં બાપાનો પરચો હાજરાહજુર સાબીત
બની રહે છે તે પ્રત્યક્ષ દાખલો જોઈ આ સત્ય વસ્તુ
પ્રભુની સાક્ષીએ લખું છું.

ૐ શ્રી જય જલારામ બાપાકી જે.

તા. ૧૧-૨-૧૯૫૬

શ્રી જય જલારામ બાપાને હમારા જે પ્રજ્ઞામ વાંચસો.

પુન્ય મહાશય શ્રી ગીરધરરામ હરિરામ ભગતની પ્રવીર સેવામાં,
હુ. પીરપુર,
વાયા રાજકોટ, (સૌરાષ્ટ્ર)

શ્રી. હાવલથી સાઉથ આફ્રિકાથી હરહરમેશના યાદના કરનાર રામભાઈ
દરસનજી તથા ધરના સર્વેના જય જલારામ દિવકારસો.

સવિનય લખવાનું જે પુન્ય જલારામ બાપાની છઠ્ઠી આવૃત્તિ વાંચતા
મને શ્રી રામ જય જલારામ બાપા પર આ કળીયુગમાં પુરેપુરી શ્રદ્ધા છે.
તેમજ હમારા ધરમાં દરદોજ બાપાના ફેદા આચળ પ્રાર્થના દરેક છોકરાં
તેમજ અમે કશીએ છીએ અને દીવો અગરબત્તીથી બાપાને યાદ કરી
પુજત કશીએ છીએ અને બાપા હમારામાં અચળ શ્રદ્ધા અંતરમાં બધારતા
જાય છે. અગાઉ મેં તમારા પર જે પત્ર લખ્યા હતા તેમજ બાપાના નામે
માનેલી માનતાના પેસા પજુ છિટીસ પોસ્ટલ એડરથી મોકલ્યા હતા
તે તમને મળ્યા હશે જ. તા. ૨૩-૧-૫૬, ૫-૨-૫૬ તા અને મેં તા. ૭-૨-
૫૬ તા હમારા જેયજી પુત્ર ચી. રજુછોડને ખંભામાં ખરડા પાછળ દુઃખાવો
હતો. તેમજ આંખે તેમજ મગજે દરદ રહે છે જેથી હમારે ડાક્ટરની
ઘણી દવા કરાવી પજુ તરમ પડવું નથી જેથી ઉપલી તારીએ અમેને
જલારામ બાપાએ પ્રેરજ્ઞા કરી અને ધીને દીવો અગરબત્તી કરી બાપાનું
નામ લઈ અંતરમાં યાદ કર્યા અને આ મારા જેયજી પુત્ર રજુછોડ રામા-
બાઈના શરીરમાં જે જે વ્યાધી દરદ કરે છે તે પ્રભુ શ્રી રામ જય જલારામ

બાપાની કૃપાથી આઠ દિવસમાં તદન સાફ થાય તો મારે જલા બાપાની જગ્યાએ ઠાકોર ભાગવાનને ૧-૫-૦ મોકલવા અનુદાન માટે તેમજ બે શ્રીફળ વધેરવા લખવું અને તેની પ્રસાદી દરેક હાજર હોય તેને વેચી દેવી ત્યાં સુધી મારે ટેક છે કે, “દુધ અગર દુધવારી ચા પીવી નહી” અને માનતા ચલાવી લખસો જેથી પ્રભુ જય જલારામ બાપાના ફેટા આગળ દુધ ધરી મારે માનતા ઊડવી. માનતા રાખ્યા બાદ ચી, રજીઊડને પ્રભુની કૃપા શ્રી જલારામ બાપા તરફથી કૃપા થવાથી હાલ તદન સાફ છે, અને બાપાના આશીર્વાદ કાયમ અમારા પર રહેો જેથી કોઈ પણ શરીરના રોગથી મુક્ત રહી તંદુરસ્તી રહે એજ પ્રાર્થના.

બીજું મારા બે મિત્ર રહ્યરોગથી દરદ ભોગવે છે તેના માટે મારા ખરા અંતઃકરણથી જલા બાપાને યાદ કર્યા અને તેમના વતી જલા બાપાને વિનતી કરી કે, તે બાઇએને કુંક ટાઇમમાં સારા કરે જેની માનતા ૧) રૂપિયા દરેક દીઠ માનતા સખી બાપાની જગ્યાએ મોકલવો. આવી નજીવી માનતા ખરા ભાવથી રાખી હોવાથી તેમને હવે ધણોજ આરામ લાગે છે. પ્રભુ તેમને તદન તંદુરસ્ત કરી દીએ, અને તેમના અંતરમાં જલાબાપા પ્રત્યે શ્રદ્ધા વધે એવી પ્રભુ પ્રાર્થના છે.

એક બાઇ હોસ્પિટલમાં છે ત્યાં પણ તેમને આરામ લાગે છે. બીજી માનતા એક અઠવાડીઆ ઉપર શ્રદ્ધા પૂર્વક જલાબાપાને યાદ કરી રાખી છે તે નીચે મુજબ પરચો સાક્ષાત બન્યો તેની નોંધ લેશો કે, જલાબાપા તમો કૃપા કરો તો હમારા જેયઠ વહુને પ્રસુતીનો સમય નજીક હતો જેથી થી રામ જલાબાપાને યાદ કરતાં વિનતી કરી કે, તમારી કૃપાથી હમારે ઘેરે ઊકરાનો જન્મ થાય. બે ઊકરી પછી ઊકરાનો જન્મ અને તે તમારી દેખરેખ હેઠળ વગર કપ્ટે. જેથી તમારી જગ્યાએ ૫-૫-૦ અનુદાન માટે મોકલવા તેમજ એક શ્રીફળ ઠાકોરની જગ્યામાં વધારી પ્રસાદી વેચવી તેમજ ૧૦ રોર સાકર ધરી પ્રસાદી વેચવી ત્યાં સુધી મારે શોપારીની માનતા છે જે બાવી નહી.

તો તે વિનતી બાપાએ સાંભળી પ્રસુતી થવા અગાઉ પાંચ મિનીટ પહેલાં બાપાના ફેટા આગળ ધીનો દીવો તેમજ અગરબત્તી કરી ૫-૬ મુકી જલાબાપાને યાદ કર્યા કે ધીમાં મુકેલ દીવેટ સાગી હતી તે જલાબાપાની તરફ તેમના ફેટા સાગી ફરી ગઇ દીવો સળગાવ્યા બાદ તે બેઇ અમારી ધણીઆણી ધણીજ અચરત પાખ્યાં કે, સામે દીવેટ દીવાની સળગાવી જલાબાપાના તરફ ભેટી હોઈ તેમ આબાદ ફરી, મર્ઝ. ૫, કલાક ને ૪૫ મિનીટ ઊકરાનો તંદુરસ્તી સાથે વીના તકલીફે જન્મ થઇ ગયો તા. ૧૫-૨-૫૬ ના રવિવારે સાંજના. જેથી અમો આખા ઘરને જલાબાપા પ્રત્યે લાખોમણી શ્રદ્ધા વધી છે અને આ “કળીયુગમાં બાપાનો પરચો

હાજરા હજુર સાબીત બની રહે છે તે પ્રત્યક્ષ દાખલો જોઇ આ સત્ય વસ્તુ પ્રભુની સાક્ષીએ લખું છું.” જેથી બીજી આવતી આવૃત્તિમાં છપાવવા કૃપા કરશે જેથી આ કળીયુગમાં નાસ્તીકને પણ આસ્તીક થઇ રૂપી થવાથી જલાખાપાની કીર્તિ વધતી જ રહેશે જેમ આ ઉપલો બનાવ બનેલ તે દરમીયાન ભોજરામજી લોકતની છવન કયા વાંચતો હતો ત્યાં જલાખાપાને ત્યાં સંવત ૧૯૦૬માં શ્રી ગુરૂજી ભોજરામજી સ્વર્ગે સીધાબ્યા તે વખતે આશીર્વાદ આપ્યા હતા કે, તારું મુંડિઆને અન્નદાન આપવાનું સદામત ચાલ્યા કરશે, અને કળીયુગમાં જેમ જેમ કળિકાળ વધતો જશે તેમ તેમ તારા નામનો ચમત્કાર વધતો જશે. એજ સમય વાંચતો હતો ત્યાં જેયજી વહુએ પુત્રનો જન્મ આપ્યો પાંચને ૪૫ મિનીટે સાંજના તા. ૧૫-૨-૫૬ રવિવારે સાંજના અરેબર બક્ષીદારી જલાખાપાને તેમજ તેમના શ્રી ગુરૂજી ભોજરામજીને અમારા ઘણાં ઘણાં પ્રજ્ઞામ જગ્યાએ પાઠવશે અને અમારા વતી આખા ઘરના સર્વે માટે આશીર્વાદ માંગશે એજ ચિનતી.

આ સત્ય હકીકત ઇશ્વરની સાક્ષીએ લખી છે. શ્રી ગિરધરામજી હરિરામ ભગતને જજ્ઞાપવાનું કે, આ પત્ર મળ્યેથી બાપાના દોહીઆએ અમારા વતી પ્રાર્થના કરી આશિર્વાદ માંગશે કે, અમારે ત્યાં તા. ૧૫-૨-૫૬ તા ૫-૪૫ મિનીટે જન્મ થયેલા ચી. પુત્રને શુભ આશિર્વાદ મળે જેથી અમારા કુટુંબમાં અમારા કુળને લાગ્યશાળી બનાવી તેજસ્વી છુદ્દી-સાળી થઇ કિર્તીમય કાયમ અમારાં પર રહે એવી પ્રભુ પ્રાર્થના જય જલારામજી કી જે સાથે લાંબુ આયુષ્ય અને તંદુરસ્તી રહે.

આ સાથે વધારાના જેયજી પુત્ર ચી. રજુહોડભાઇ રામભાઇને ત્યાં પુત્ર જન્મ થયો. શ્રી રામ જલાખાપાની માનતા ફળી તે બદલ રામભાઇ કસનજી તરફથી ૫-૫-૦ (પાંચ પૌંડ) અન્નદાન માટે મોકલું છું તે જગ્યાએ ધરાવી જલાખાપાના શુભ આશિષ માંગશે. અને હરહમેસ પ્રભુ પાથી આ કળીયુગમાં જલાખાપા તો શ્રી રામ ભગવાનનો જ અવતાર માનું છું આ બીજા પત્રમાં માનતાની વિગતવાર માનેલી માનતાના પૈસા લખી મોકલું છું તે ધ્યાનપુર્વક વાંચી અમારા વતી વીરપુર જગ્યાએ શ્રી જલાખાપાને ધરાવશે અને શુભ આશીર્વાદ અમારા વતી માંગશે કે અમારા ઘર કુટુંબ તંદુરસ્તી અને સંમપત્તી સાથે આખાદી કાયમ રહે સાથે બાપાને હરહમેસ યાદ કરવાની પ્રેરણા કરતા રહે એજ ચિનતી.

- સી. રામભાઈ કસનના પ્રજ્ઞામ
જય જલારામ વાંચશે.

આ માનતાની વીગતવાર નાણાં મોકલ્યાં છે બેની નોંધ લઈ પહેંચ મોકલશે.

૧ રામભાઈ કરસનજીએ તા. ૮-૨-૫૬ ના જલાખાપાની માનતા રાખેલી તે ચી બ્યેષ્ટ પુત્ર રજુછોડલાઈ રામાની તે આંખ તેમજ માથના ફાખાવા વગેરે નીમિત્તે તંદુરસ્ત શરીર રહે તે માટે અન્નદાન માટે ૧-૫-૦ ૫-૦

બે શ્રીફળ તથા ૧૧ ચોર સાકરની માનતા ચડે ત્યાં સુધી માફે દુધ લેવાની માનતા છે. અડાબ્યા બાદ જણાવશે.

૨ અમારા બે મિત્રોને હૃદય રોગગ્રસ્ત દરદ હવુ' તેને જલાખાપાની કૃપાથી આરામ થઈ જાય તે માટે દરેક દીઠ રૂ. ૧૧) બાપાની જગ્યાએ મોકલવો તો ભય મળી તેમની સિલોંગ ધરાવશે. જલાખાપાના આશિષ મળે તે માગશે. રૂ. ૫-૦

૩ અમારા ચી. રજુછોડલાઈ રામાને ત્યાં ચી. પુત્રનો જન્મ થાય એવી એક અઠવાડિયું અગાઉ માનતા જલાખાપાની રામભાઈ કરસનજી તરફથી અદ્વાપુર્વક રાખી હતી તેના જલાખાપાના આશીર્વાદથી આપેલો પુત્ર. માનતા અન્નદાન માટે બાપાની જગ્યાએ વીરપુરમાં ધરાવશે માનતા ચડે ત્યાં સુધી સોપારી ખાવી નહી માનતા બાપાને ધરાવી લખી જણાવશે ૧ શ્રીફળ બાપાને વધેરી વેચશે. ૧૧ ચોર સાકર ધરાવી વેચશે.

૪ જન્મ થવા આગળ પાંચ મિનીટ પહેલાં અમારી ઘણીઆણીએ બાપાના ફોટા આગળ ધીનો દીવો અગરબત્તી કરી સ્ત્રી વખતે બાપાને ધરેલી કે અમારી માનતા ફળીકું છે તે અદ્વાથી જગ્યાએ ધરાવશે જન્મ તા. ૧૫-૨-૫૬ ના રવીવારે સાંજના ૫ કલાક ને ૪૫ મિનીટે થએલો મૃત્યુના આશીર્વાદ મોકલશે.

૫ રામભાઈ કરસનજી તરફથી ખુશાલીમાં શ્રી જલારામ બાપાએ સાક્ષાત માનેલી માનતા ફળીજીત કરી તે બદલ શ્રી રામ શ્રી જય જલારામ બાપાની જગ્યાએ નિમિત્તે ઠાકોરને ધરાવવા અન્નદાન અગર તમને ઠીક લાગે તેમાં વાપરશે આ સાથે બેન્ક ડ્રાફ્ટ બારકડી બેન્કનો મોકલુ' હુ', ૫-૫-૦

આ લખેલ પરચા તમને ચોખ્ખ લાગે તેમ સુધારા વધારા કરી બીજી આવૃત્તિમાં છપાવવા ચોખ્ખ લાગે તેમ છપાવશે. ઇશ્વરની સાક્ષીએ જલાખાપાની સાક્ષીએ ખરી લખીકત લખી છે તે એટલાજ માટે કે, આજના કળીયુગમાં બીન અદ્વાળુને ઇશ્વર પ્રત્યે અદ્વા બેસે એજ પ્રભુ પ્રત્યે પ્રાર્થના.

કુલ પૌંડ ૧૨-૧૦-૬
વધારાના ૪-૬

કુલ ૧૨-૧૫-૦

૧૦૭

પુન્ય બાપાનું સ્મરણ કરતાં જાણે હાઝરાહજુર હોય છે.

KUMAR & Co
General Merchants
(Wholesale and Retail)
Prop. : A. K. Laxmidas
38 Lobengula Street
BULAWAYO, S. Rhodesia
તા. ૧૩-૩-૧૯૫૬

પરમપૂન્ય જય જલારામ બાપાની પવિત્ર સેવામાં. ભક્ત ગિરધરરામભાઈ તથા અન્ય ભક્તજનો વગેરે, વીરપુર.

હી. પારંવાર સ્મરણકર્તા અરૂણકુમાર કે. લક્ષ્મીદાસ તથા કુંડ'બ પરિવાર વગેરેના જય સીયારામ... જય જલારામ સ્વીકારોછ.

ચિ. અમે અમે કુંડ'બ પરિવાર સહિત પૂન્ય બાપાની પરમ કૃપાએ ક્ષેમ-કુશળ છીએ. તેમ હરહંમેશ કૃપા વરસાતી રહે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

આપશ્રી ઉપર તા. ૨૪-૧૧-૫૮ ને રોજ શિ. ૫૬૦) મોકલેલ અને તે આપને મળ્યાની તા. ૧૪-૧૨-૫૮ ની રસીદ પણ પત્ર સાથે મળી હતી.

અવારનવાર જ્યારે જ્યારે પ્રસંગોપાત્ત ધરમાં લાલ બાળકોને કંઈક તબિયત નરમ થાય તો તે પ્રસંગે પુન્ય બાપાનું સ્મરણ કરી કૃપા ધાર્તાં ચમત્કારીક રીતે તુરતજ હરતાં કરતાં થઈ જાય છે. તેમજ અમે હરદોજ સવાર સાંજ બાપાના ફોટા આગળ બાળકો સહિત પ્રાર્થના ક્રુપ-દીપ વગેરે કરીએ છીએ અને નાનાં બાળકો તો પૂન્ય બાપાનું સ્મરણ કરતાં ભૂલતાં નથી.

અમારી અગાઉની તથા આજ સુધીની જે જે અહીં પૂર્વકની માન-તાઓ ફળી છે અને ફળતી રહે છે જે અગાઉનાં પત્રોમાં વિગતવાર અવારનવાર લખી જાણાવેલ છે. તો સર્વ હકીકત પણ છપાવવા કૃપા કરશોછ. કારણ કે, એથી અન્ય ભાવિક અને અહીંજ ભક્તજનોને માહિતી મળે અને સાથે સાથે અમળ અહીં જારી રહે.

ભગવાન અમરનાથ અને અમરપંથનાં પુરતકો પણ અવધ મેળવી

મોકલવા કૃપા કરશે. તેમજ પુણ્ય બાપા અંગેનાં કોઈ બીજાં પણ એવાં પુરતક હોય તો તે પણ સાથે મોકલવા કૃપા કરશે.

જે કિંમતો હશે તે આપના જણાવ્યા પ્રમાણે રવાના કરી શકીશ.

મારે મારી દુકાનમાંથી દરેક માસે બજાએ પૌંડ જુદા કાઢી પૂજ્ય બાપાના ચરણાવિદમાં ધરવાની ગયા વરસથી માનતા રાખેલી હોવાથી હવે પછીનાં ડિસે. ૧૯૫૮ થી માર્ચ ૧૯૫૯ ચાર માસનાં બાકી રહેલાં તે મોકલ્યાં છે.

પૌંડ ૮-૦-૦ ડિસે. થી માર્ચ ચાર માસનાં.

૧-૦-૦ પરચુરણ માનતાનાં.

૦-૧૦-૦ મારી ધર્મપત્નિની માનતાનાં.

૦-૧૦-૦ વધારાનાં જમા હોવાં.

૧૦-૦-૦

આ સાથે દસ પૌંડના પોષ્ટલ ઓર્ડર રવાના કર્યાં છે. જે મળેથી મત્યુત્તર પાઠવશે. એવી આશા છે. ઉપરાંત આપનાં પત્રમાં જણાવ્યા પ્રમાણે રૂ. ૬-૩૫ અગાઉનાં જમા રહેલાં છે તેનાં શ્રીકૃષ્ણ તથા સાકર અને ધૂપ-દીપ પૂજ્ય બાપાની ગાદીએ ધરી ભક્તજનોમાં વહેંચી દેશે. અને ઉપરની રકમ પુણ્ય બાપાનાં સદાશ્રુત અન્નદાનમાં વાપરવા મોકલી છે.

પરમપુણ્ય બાપાની ગાદીએ અમારા કુટુંબ પરિવારનાં હાર્દિક વંદન.

સર્વે ભક્તજનોને અમારા જય સીયારામ- જય જલારામ પાઠવશે. એજ કામ સેવા લખતા રહેશે.

હી. નસ સેવક.

અરુણકુમાર કે. લક્ષ્મીદાસનાં

જય સીયારામ, જય જલારામ.

ભક્ત શ્રી નિરધરરામભાઈ તથા અન્ય ભક્ત મંડળ વગેરે વીરપુર

જય જલારામ બાપાની પવિત્ર મેવામાં જુલવાયેથી અરુણકુમાર કે. લક્ષ્મીદાસ અને અમારા મૃદ પરિવાર સહિતનાં જય જલારામ બાપાની જય જય અને અને હંટવત પ્રણામ.

પિ. આ નીચે જણાવ્યા પ્રમાણેની હપ્તક ઉપરાંત તે અગાઉ પણ કેટલીક હપ્તકો પુર્ણ થવા બદલના પત્રો લખેલા છે. અને ન્યારે ન્યારે પુણ્ય બાપાનું પુણ્ય સ્મરણ કરતાં બાળે હજુરાહજુર હોય છે. અને માનતા ફળાનુત થતી લય છે. જે આ સાથે વિગતવાર હપ્તક છે.

પહેલું કેટલાક સમયથી પુન્ય જલારામ બાપાના સ્થાનકે અન્નદાનમાં દર મારો બખ્ખે પૌંડ મારા વેપારમાંથી જુદા કાઢી મોકલી આપવા એવો નિયમ કરેલો છે. તે અમાણે જીન, જીલાઈ, ઓગસ્ટ, સપ્ટેમ્બર, અક્ટોબર, નવેમ્બરના મળી ૧૨ પૌંડ આ સાથે સામેલ છે.

બીજું અમારા ઘરમાં પેઇન્ટ કરવામાં આવતો હતો. તે વખતે અમારી બે વર્ષની છોકરી નામે પુર્ણિમા ઘરમાં રમતી હતી અને એ સમય દરમિયાન છોકરી દરપેનદાઇન પી ગઇ હતી. અને છોકરી ભેશુદ્ધ બની હતી. પરંતુ પુન્ય બાપાને યાદ કર્યા અને રક્ષા કરવા સ્મરણ કર્યું. અને દવાખાને લઇ જઇ દવા કરતાં સાફ થઇ ગયું. ઘરે આવી ગુરતજ ટોકટરને ફોન કર્યો પરંતુ સમયસર ટોકટર હાજર ન હતો. એટલે તાત્કાલિક હોસ્પિટલમાં લઇ ગયા. અને સીફ્ટરને આ હકીકત જણાવી. જેથી મેં અને નાક વાટે ઉલટી કરાવી. એટલામાં ટોકટર હાજર થયા અને તેને ઉપરની બીના જણાવી. ઉલટી કરાવ્યા પછી ટોકટરે કહ્યું કે હજી એને હોસ્પિટલમાં રહેવા દો મેં કહ્યું કે બાળક નાનું છે ત્યારે કહ્યું કે આપણે સ્પેશલ ટોકટરની સલાહ લેવી હોય તો સાંજે છ વાગ્યે ફરી આવજો. આટલું કહી છોકરીને એક ઇન્જેક્શન આપ્યું. ત્યારબાદ ટોકટર ૬-૩૦ ના ગાળામાં આવ્યા. તેણે પચ્ચ તપાસ કરી અને હકીકત જણાવી. એટલે ટોકટર સમજી જવાથી બાળકને ઘરે લઇ જવાની પરવાનગી મળી ગઇ. જેથી ઘરે લાવી બાપાના નામનો દોલો કીધો અને માનતા રાખેલી તે અમાણે પૌંડ ૨-૨-૦ તે પચ્ચ આ સાથે મોકલ્યા છે.

ત્રીજો દાખલો :- તા. ૨૫-૮-૫૮ ના મારી બીજી છોકરી નામે નક્કીની- ને રાત્રે એકાએક તાવ થઇ ગયો. અને લગભગ અઢીથી ત્રણના ગાળામાં એણે ખૂંસ પાડી, જેથી અમા લગી ઉઠ્યા અને સરીર ઉપર હાથ મૂકી તપાસ કરી તો લગભગ ૧૦૪ ડીગ્રી તાવ હોવો જોઇએ. ત્યાર બાદ મીટર સહ તાવ માપતાં એક પેઇન્ટ વધેા ગુરતજ બાપાની માનતા રાખી કે હે બાપા સધાર પડતાં તાવ ઉતરી જાય તો તમારા દ્વારા પૌંડ ૧-૧-૦ મોકલી આપીશ. અને બાપાનું નામ લઈ એક એનેસીન ગોળી પાણી સાથે આપી. લગભગ મળકે ચાર વાગ્યે તપાસી જોયું તો તાવ રહ્યો ન હતો અને સધાર પડતાં તો છોકરી રમતી ફરતી થઇ ગઇ. ખરેખર એ પચ્ચ પુન્ય બાપાની કૃપા ઉતરી હતી.

ચોથો દાખલો :- જ્યારે મારા ઘરમાં મારી ધર્મપતિને બાળકના પ્રસવ અગાઉ કષ્ટ પડવાના ચિહ્નો જણાવવા લાગ્યાં તે સમયે એટલે તા. ૨૬-૧૦-૫૮ ને સ્વિવાર લગભગ રાત્રે દસ વાગ્યે હું રૂમમાં બેઠો બેઠો જલારામ બાપાની પ્રાર્થના કરતાં કરતાં જરા ઉંઘ જેવી

આવવા લાગી એટલે બાણે મારી સામે જલારામ ખાપા જેવા આવી ઊભા. અને કહે કે, જો આ બાળક- મારી સામે હાથ લંબાવ્યા તુરત આંખ ખોલી જોયું તો કોઈ નહિ. સૂવાના રૂમમાં નસ' વગેરે પ્રસુતિની શબ્દ જોતા બેઠા હતા. એટલામાં ખાપાની કૃપાથીજ અમારા ફેમીલી ડોક્ટરનો ફોન આવ્યો કે, તમે લઇને હોસ્પિટલમાં આવો. તો મેં ઘરમાં કહ્યું છતાં ઘરના માણસોએ ન માન્યું. ત્યાર પછી મેં નસ'ને કહ્યું કે, ડોક્ટર સાથે વાત કર તે પ્રમાણે નસ' વાત કરી તો ડોક્ટરે કહ્યું કે કંઈ પણ ખોટું કામ થયું તો હું તને બદનામ કરીશ. કારણ કે બાધના કેસની મને ખબર છે. તને ખબર નથી. હું અહીં હોસ્પિટલમાં શું કરવા આવ્યો છું. માટે તું અત્યારે ને અત્યારે અહીં લઇ આવે છે કે કેમ ત્યારે નસ' હા પાડી જેથી હું બીજા ડોક્ટરોએ સુતેલા મૂકી એ લોકોને મોઢરમાં બેસાડી હોસ્પિટલમાં લઇ ગયો. અને લગભગ અગીયારના ગાળામાં એ લોકોને મૂકીને હું પાછો ઘરે આવ્યો. ખાપાને હાથ જોડી પ્રણામ કર્યા અને વિનંતી કરી કે આ બાળ તમારા હાથમાં છે. અને તમેજ એના રખેવાળ છો અને રક્ષા કરજો.

(એક વાર આવજો જલારામ રાખવા સેવકની લાજ મારી કુંપડીએ) એવી ધૂન કરી ખારી ખારણાની તપાસ કરી ફરી હું હોસ્પિટલમાં ગયો. એટલે લગભગ ૧૧-૧૬ મીનીટે લગભગ સાડા અગીયાર વાગે ડોક્ટરે આવી મને કહ્યું કે બાબાનો જન્મ થયો છે. અને વહેલો ન રડવાથી ઓકસીજન આપવું પડ્યું છે. લગભગ ૧૧-૨૦ મિનિટે જન્મ થયો અને દશ મિનિટ પછી રડવાતું ચાલુ કર્યું હતું. ખરેખર આ વખતે પણ ખાપાએ મારી અરજ સાંભળીને હાજરાદબુર પધારી સેવકની આશા પૂર્ણ કરી.

બાદ ન્યારે અમે સાધારણ માનતા રાખીએ છીએ ત્યારે પણ અમારી અરજ સાંભળે છે અને દરેક કામકાજમાં સફળતા રહે છે. ફરદોજ શત્રે ચૂતી વખતે, ઉઠતી વખતે અથવા રમત-ગમત વખતે પણ ખાપાનું નામ તો કેટલી વખત લેવાતું હશે. તેનું વર્ણન શું કરું ફક્ત જલાખાપા જ રંગ રંગમાં રમી રહેલ અમે અહીં દર સનિવારે બજન મંડળમાં જઈ તેમાં પણ જલાખાપાનાં જ બજન ગવરાવું છું. અને મનને આનંદ અને સંતોષ થાય છે. ખાપા અહીં હિન્દુસ્તાનથી કેટલા દૂર વસ્યા હતા. છતાં તેમનો પ્રતાપ આફ્રિકા સુધી આવી પહોંચ્યો. વીરપુર- ખુલવાયોથી ૫૦૦૦ માઇલ દૂર છે છતાં આ ગામમાં જ એમની જૂમિ હોય એમ મને દેખાય છે.

બાદ-પરચાની જૂક મોકલાવી આભાર- ભગવાન અમરપંથની જૂક પણ મોકલાવવા કૃપા કરસોછ ખાપાજીની સાતમી આવૃત્તિ નીકળે તો તે

પણ મોકલરોજ. તેમજ બજનાવલીની જૂક પણ મોકલરોજ. આ સાથે ધરતીમાતાનું બજન લખી મોકલ્યું છે તે બજનાવલીમાં છપાવવા કૃપા કરોજ.

આપને ત્યાં સર્વેને અમારાવતી જય જલારામ બાપાની જય જય પાઠવરોજ, બાપાજીના દોલીએ અમારા દંડવત પ્રણામ પાઠવરોજ. કામકાજ જણાવતા રહેસો. પૂજ્ય બાપા સૌનું કંઠ્યાણુ કરતા છે. અને કરી રહ્યા છે તે ખદલ પ્રભુ દરેકને સહાય કરે એવી અમારી સૌની હાર્દિક પ્રાર્થના છે જય જલારામ બાપાની જય જય છે

અમારા ખુલવાયોમાંથી અમારા એક મિત્ર નામે જમનાદાસ દામોદર-દાસ ફેમીલી સાથે દેશ આવવા રવાના થયેલા છે. તેમની સાથે એક પૌંડ બાપાની ગાદીએ બુકવા આવેલ છે. તે પણ આપ સર્વેની તેમજ બાપાની ગાદીનાં દર્શન કરશે એજ.

લી. નસ સેવક.

અરુણકુમાર કે. લક્ષ્મીદાસના
બાપાને-જય જય પાય વંદન

(તાઃકા:-બધા મળી આ સાથે પૌંડ રપુના પેષ્ટથી ઓડર મોકલ્યા છે. તે પૂજ્ય બાપાના દ્વારે સ્વીકારી આભારી કરરોજ મહેથી પત્ર જવાબ લખવા કૃપા કરોજ એજ અરજ)

વિગત:-

- પૌં.- ૧૨-૦-૦ દર માસે બાબે પ્રમાણે છ માસના કુલ.
૧૦-૦-૦ પુત્રને સારી રીતે જન્મ થયો તે માનતાની.
૨-૨-૦ છોકરી દરપેનદાઈન પી જતાં બાપાની કૃપાએ બચી જવાથી. માનતાના.
૧-૧-૦ છોકરી (બીજી) માંદગી એકાએક આવવાથી અને માનતાને લીધે મટી જવાથી. તેના.
૨-૧-૦ પરચુરણ નાની માનતાના.
૦-૧૬-૦ સવારોર સાકર અને બે શ્રીકૃષ્ણ બાપાજીની ગાદીએ પદ-રાવી લકત મંડળમાં વહેંચરોજ.

એક અમરપંથ જૂક, મોકલાવરો. એક નવી બજનાવલી તથા પરવાની સાતમી આવૃત્તિની જૂક મોકલાવરોજ. પૈસા ધટે તે જણાવરો તે પ્રમાણે મોકલી આપીશું. એજ.

આ હકીકતો આવૃત્તિમાં જાવવા પવનંતી છે.

૧૦૮

ડોક્ટર કહે છે કે—

“ No Medicine for this...”

પણ બાપાની માનતા કરી અને ...

ૐ

નાઇરોબી તા. ૨૮-૩-૫૬

પબ્લીક વર્ક્સ ડીપાર્ટમેન્ટ P W. D.

Po Box 9944

શ્રી જલારામ બાપા સત્ય છે.

શ્રી જલારામ બાપાની જય હો.

મુરબીશ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ

અંબાકુન્જ ૪૨ મહલાદ પોલીસ

રાજકોટ (સૌરાષ્ટ્ર)

નીચેની હકીકત જે બાપાએ હાજર રહીને કેવી રીતે બતાવી તે જણાવું છું અને ઘણા માણસો જેઓ હજી બાપાને માનતા નથી તેમની જાણ માટે લખું છું.

મંગળવાર તા. ૨૮-૩-૫૬ હુતાશણીનો દિવસ અપોરનાં ત્રણ વાગ્યાનો સુમાર મારી બાણેજ (દીકરીની દીકરી) ઉમર પ્રકત આઠ માસ ખાટલા ઉપરથી નીચે ઉપે માથે પડી ગઈ (લગભગ ચાર ફુટ નીચે) અરધા કલાક બાદ બેહોશ થઈ ગઈ, આંખો ચડી ગઈ. તરત જ ડોક્ટર પાસે લઈ ગયા. ડોક્ટરે તપાસ કરવાની ના પાડી કે આમાં મારાથી કંઈ નહિ થઈ શકે. તરત જ સરજન પાસે લઈ ગયા. સરજન કહે આને એકદમ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરી દે. તરત જ હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા. સરજને તપાસ શરૂ કરી અને કંઈ કે માથાના પાછળના ભાગમાં (અંદરના ભાગમાં) લોહીની ફુટ થઈ છે અને અંદર લોહી કયાં જમા થાય છે તે ખબર પડતી નથી. જે ત્રણ દિવસ પછી ખબર પડે ત્યાં સુધી કોઈ ચક્કુ દવા ન થઈ શકે

(આપણે જેને ધનુર્વા કહીએ છીએ તે) ત્યાં સુધી જો છ'ંદગી હોય તોજ ખરે, મને સંજો ખબર પડી. હોસ્પીટલમાં જઈને મેં તપાસ કરી તે અંદર જવાની મનાઈ. કોઈને પણ જવા ન દ્યે. સાંજના ચારથી ૭ સુધી જવાની રત્ત. પછી અંદર જવાની મનાઈ. મેં ડોક્ટરને વાત કરી કે મને ફક્ત અરથો ક્લેક જ અંદર જવા દ્યો. ઘણી સમજાવટ પછી અંદર જવાની રત્ત મળી. જઈને જોઉં છું તો દીકરી બેહોશ છે આંખો ચડી ગઈ છે અને ગળામાં ઘરડ ઘરડ અવાજ થયા કરે છે. ડોક્ટરે આંખો જોઈ તો આંખો સફેદ થઈ ગઈ છે. મેં ડોક્ટરને ત્યાં પુછ્યું તો કહે કે No Medicine for this for two or three days, Afterwards operation will be made. ત્યાં સુધી કંઈ ન થઈ શકે. પેર ડોક્ટર બહાર ગયા. અને મેં દીકરીને માથે હાથ મુકાને બાપાની દયા માગી કે “હે જલ્દીથાણુ. મારા બાપ, મારા નાથ, જલાસો અલા, મારી દીકરીને સવાર સુધીમાં સાફ થઈ જશે તો હું આપની બાદીએ રી. ૨૨ મોકલાવી આપીશ. મારા બાપ મારી હાજ રાખજે અને સહાય થજે અને ખચાવજે” આ પ્રમાણે ત્રણ વાર બાપાની દયા માગી અને દીકરીને માથે હાથ ફેરવ્યો અને બાપાની રક્ષા માગી. ત્યાં તો મને બહાર જવા માટે કહેવામાં આવ્યું. હું બાપાનું નામ લઈને બહાર આવ્યો.

બીજે દિવસે સવારમાં ખબર પડી કે તબીબત સારી થઈ ગઈ છે, હું સંજો પાંચ વાગ્યે (પ્રધવારે) ફરીવાર જોવા ગયો અને બાપ માનસો કે મેં શું લેયું? બાપાની દયાથી દીકરી રમે છે. દુધ પીએ છે અને તબીબત સારી થઈ ગઈ છે. જે બાળકની તમામે આશા છેડી દીધી હતી અને જેને માટે ત્રણ દિવસ સુધી કોઈ ઉપાય નહોતો, તેની જલ્દીથાણુ બાપાએ રક્ષા કરી અને જે ન બનવાનું હતું તે સાફ થઈ ગયું. મેં ફરીવાર ત્યાંજ પ્રાર્થના કરી કે હે બાપા, જો દીકરી કાલે જ પેર જશે કે તરત જ હું આપને રી. મોકલી આપીશ. જેથી રીતે આજે આપે સારી કરી દીધી તેવીજ રીતે કાલે પેર જવાની રત્ત આપસો, મારા બાપ! અને આપ માનસો કે શુક્રવારે બપોરે ડોક્ટરે પેર જવાની રત્ત આપી. હવે આપ સમજો કે મંગળવાર, હુતાશણીનો દિવસ. અહિં પુનર્મનું ચલણ આ પ્રમાણે રાત્રે અચાનક બીમારી. અને બાપાની દયા વગર શું બનત? જો બાપા સહાય ન હોત તો મારી દીકરી ખત? કદી નહિ. બાપાની દયાથી જ ખતી ગઈ છે. અને મેં આજ રોજ રી ૨૨ નો ચોસ્ટલ ઓડર વીરપુર બાપાની બાદીએ (ગીરધરામ હરીરામ બાપાને) મોકલી આપેલ છે અને આપને આ હકીકત જણાવું છું તે એટલા માટેજ કે બાપા હાજરા ઉભુર છે અને જેને અદા ન હોય તે આથી સમજશે કે બાપાની દયા વગર કંઈ નથી બનતું.

ઉપરની હકીકત આપને ઠીક લાગે તે પ્રમાણે લખીને આપ છપાવશો. તેથી ઘણા માણસોને શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય. મારા કુટુંબમાં તો બાપા ઉપર અખૂટ શ્રદ્ધા છે તેથી જ. " જોલો જલારામબાપાની જય "

એજ દઃ રેવાશંકર જી, વ્યાસનાં
જય જલારામ વાંચશોજી.

૧૦૬

હવે છેલ્લે તમારો આશરો છે.

મને ગઈ સાલ તા. ૧૦-૫-૫૮ ના રોજ ખનુસ્વાત જેવા અસાધ્ય બિમારી થયેલ. તે વખતે મને મુંબઈ જે. જે. ધારૂતાલમાં દાખલ કરેલ હતો ત્યાંના સર્જનથી તથા મોટા મોટા ડોક્ટરોએ કહ્યું કે કોઈ બી સંજોગમાં આ કેશ બચી શકે તેમ નથી તેમ અમારા સગાવાલાને કિંમ્મ આ સાંવાળી અમારા માણસો હતાશ થઈ ગયા ને છેલ્લે તેમને જલાબાપાને માનતા કરિ કે હવે છેલ્લે તમારો આશ્રો છે ને તમે આમાંથી બચાવો ને જો. સાડ થાય તો અમે તમારા જગે દર્શનને આવશુ ને શ્રીફલ ત્યા ફા. પા ધરશુ તે મુજબ બાપાએ અમારે હાંકલને સાથ આપીને મારિ તબેલ સારી થઇને તે મુજબ હું આજ દને બાપાને માટે આવિ જે માનના કરી હતી તે પુરિ કરિ આવિય રિતે હમેશને માટે જલાબાપા અમારુ રક્ષણ કરે એ પ્રાર્થના છે

લી. માધવદાસ લાલદાસ શહા.
મુ: પોસ્ટ પેળુ જલો કોલાબા.
તા. ૨૮-૩-૫૬

૧૧૦

શ્રી જમશેદજીભાઈ લખે છે કે:

બાપાના ગુણ ગાઇએ એટલા ઓછા છે.

બાપાનો છેલ્લો પરચો મુજ ગરીબ પર એ જરૂર છેલ્લી આવૃત્તીમાં
છપાવ્યો.

ચાલુ સાલમાં ફેબ્રુવારી આખર તારીકે અત્રેથી રવીવારીના સાંજે
શુભ યોગડીયે બાપાની યાદ સાથે ગાડીમાં બે દત્ત મહા ભર્યો. અને
સોમવારે સારા યોગડીએ સવારમાં રવાના થયો બાપાની દેવુતી બોલતા.
હવે માલ પચ્છ કેવો બીસકોટ, નાનખટાઈ ચબ્બાને લોટ. અને ૮૦૦ કીલ
રવીટ. જ્યાં ૬ માર્ચે મજલ કાપી ત્યાં તો વરસાડથી ધોધમાર વરસવા
સરૂ થયા. જ્યાં રસતો પચ્છ નહીં માલમ પડે હવે સુ' કરુ' તાડપડતી
એક નહીં પચ્છ બે બે હાંકી હતી. પચ્છ માલ કેવો કાંઈ નહીં કરતા. જો કે
બાપાના ભજન લલકારતો જ હમેસાં ગાડી હાંકું પુ. બાપાને ધા નાખી.
હે જલ્દીયાચ્છ હવે સુ' કરૂ. આપી કસોટી હોય. ત્યાં તો તુરત વરસાડછ
બાપાની રહેમથી ખંધ થયા. તે જરોબર આઠ દીવસ કંત્રીમાં ફરી બાપાની
મેહેરથી બધા માલ ખપી ગયા. અને પાછો ફરતા બધે પુછ કરી તો બધા
ગરાઈ અને કાઠઓથી સમાચાર મલયા છે તમે બે માઇલ ગયા નહીં
હસોને વરસાડછ ધોધમાર પછાડીથી વરસ્યાં હતા. અને તમેજ જોવ કે
આખે રસતે પાણી જ પાણી. આમ બાપાની કૃપાથી સુખરૂપ ૪૦૦ માઇલ
જવાનો અને ૪૦૦ માર્ચે આવવાના ફરી ગેર આવયો પુ ખરે જ ખરખા
હાજર હજુર જ છે. મારી માયના છે જે બાપા દરેકની મુશ્કેલી બાપા લાવે
છે અને લાવસો જ્યાં હોય. તેમને હમારો હબ્બો વંદન. હવે ગયા પીકનો
બીજો પરચો-હમારો આપડો દીકરો કેમસરૂ ૧૦ દનની લોરી હાંકે છે.
૧૦૦ કીલો મેટર પર ગામ ચીનાપાનથી દસ દત્ત મકાઇનો લોટ બરી
અત્રે આવવા રવાના થઇ નહીં પાર આવયો જો કે દરેકજ બીજ બાજુ
બધે ફરી વેપાર કરે છે પચ્છ તે દીવસે થાબડા વાલાને સુ સુહુલ પડયું તે
આડો થઈ ઉલો કે ગાડી થાબડા પર વગર પરમીટે નહીં જ ઉતરવા દઉં
જણી માંગણી પ્રીધી. દીલગીર થઇ બે માઇલ ચાલી ગેર આવયો મારા

મંગાવી લેશે. પરચાઓ જરૂર સ્વીકારશે અને તે સ્વીકારી શકે છે કે નહીં તે બાબત જણાવશે કાગળ પર લખશે.

હી. પીનોદરાયના જય જલારામ.

૧૧૨

જલાબાપા ઉપર જે કોઈ ખરા દીલથી મદદ રાખશે તેને હાજરાહજુર તુરત ફળ આપશે.

બાપા ઉપર સંપૂર્ણ મદદ રાખી માનતા રાખવાથી કાંઈ ફળીભૂત થાય છે.

એકન તા. ૨૦-૧-૫૬ શનિ
પોસ્ટ બો. નં. ૧૬૨, (એરબયા)

પુન્ય મુરખી શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ મંગળજીભાઈ રાજદેવની સેવામાં,
શુ રાજકોટ.

• વી. લખવાનું કે પુન્ય જલાબાપાનો પરચો જે થયો છે તેની કુંઠે વીમત લખું છું તે આપની દલે પાછીની આશુત્થિમાં મેઝા લાગે તે હાપશે.

હું આજ એકનમાં વરસ ૫૦ થયા છું તે દેશ અવાર નવાર આવું છું પરંતુ મને જલાબાપાના પરચાની ખબર બ્યારથી આશુત્થિ પાંચમી વાંચવામાં આવતા મને તે બુક દાંધમાંથી તુકવાનું મન ન થયું જે દિવસમાં વાંચીને પુરી કરી પાછી મને બાપા પ્રત્યે એકદમ મદદ બેઠી અને મેં માનતા કરી મને બાપાએ તુરત ફળ આપેલ તે માનતા મેં વીરપુર જઈ અત્રેનામાં મારી યકિત પ્રમાણે આપેલ. પાછી પાછો હું સંકેદમાં આવ્યો તે મેં એક આપતા માત્ર એક આરખ પાસેથી લીધો. માત્ર લઈ રાત્રે પેર

પાછી વિચાર થયો જે માત્રમાં રી. ૫૦૦ પાનસો તુકરાની જવાની છે. દલે મું કરકું મુની જખતે બાપાને યાદ કરી માનતા કરી બાપા દાન/રા હજુર છે મને ત્રણ દીવસમાં સદાય થયા અને ત્રીજે દિવસે આરખ વેપારી

મલ્યો જે દુકાને આવતો નથી તેને કહેવ જે શું વિચાર કરે છે એ કહેલ
જે તારા માલમાં ગુફાની છે ગુરત આરખ વેપારી કહે સોદો કેનસલ છું
રાજ મે રી ૧૦૦૭ સો ગુફાનીના આપવા માટે કહેવ તેને નાપાડી જીએ
બાપા હાજર હજુર જેથી મને એકદમ શ્રદ્ધા બેઠી હવે રાતને દીવસ
હાલતા ચાલતા કશું સંકટ પડે બાપાને યાદ કરું છું. બાપા કરેકના
દુખ મટાડે છે

તા. ૧-૬-૫૬ ના દીવસે રાજકોટથી મારી પુત્રી કુસુમ ત્યાં મારા
જમાઈ કેશવલાલના પત્ર હતાં તે અડીથી ફરવા ગયેલ અને મારા નાનાભાઈ
પાનાચંદ પ્રેમચંદ પ્રેમપાન તિવાસમાં રહે છે ત્યાં ઉતરેલા ત્યાં પત્ર ૧૭
મારી ઉપર મારી પુત્રી કુસુમનો મલ્યો જે મીનાની તબીયત ખરાબર નથી
ગુરત મે જવાબ લખ્યો જે આ પત્ર મલશે તબીયત સુધરી જશે આપણે
જલાબાપા ઉપર શ્રદ્ધા છે ગુરત વળતી પોસ્ટમાં જવાબ મલ્યો જે મીનાની
તબીયત સારી છે મે મારા તરફથી રૂ. ૫૫ અંકે સવા પાંચ વીરપુર જઈ
અનક્ષેપમાં આપ્યાવશે તે મોકલી આપ્યા હશે જલાબાપા ઉપર જે કોઈ
ખરા દીલથી શ્રદ્ધા રાખશે તેને હાજર ગુરત ફળ આપશે બાપા પાસે મારી
અરજ જે મારી ત્યાં મારા કુંડળની તંદુરસ્તી સારી રાખે મને મારા
નાનાભાઈ છગનલાલ પ્રેમપાનમાં રહે છે તેને લલામણ છે જે જલાબાપાના
જે પુસ્તક હોય તે મોકલવા મારી પાસે ખરચા-અમરનાથ-ભાજનાવલી છે
તે દરરોજ વાંચવાથી આનંદ રહે છે તે મારા ભાઈ છગનલાલે મોકલેલ છે

હી. ગોરધનદાસ પ્રેમચંદ મહેતા જય જલારામ

૧૨૩

આપાની ક્યાથી પગના ૧૮ ટુકડા પણ સંધાઈ ગયા.

L. V. Kotecha
P. O. Box 178
Mombasa

પરમ પુણ્ય વંદનીય શ્રી ગીરધરરામ હરીરામ, શ્રી વીરપુર.

તા. ૫/૨ ના રોજ એકસીડન્ટ થવાથી મારા જાને પગ ભાંગી ગયેલા. ડોક્ટરે First Aid Treatment કરી અને મોખ્યાસા હોસ્પિટલે મોકલાવ્યા. ડોક્ટરે જણાવેલ કે હાળા પગમાં Fracture છે તથા જમણા પગમાં Knee Cap ખસી ગઈ છે માટે ખાસ વાંધા આપશે નહિ (હાંમત આપવા પુરતું જ જણાવેલ).

મોખ્યાસા ગયા બાદ બીજે દિવસે X Ray લીધા બાદ ખબર પડી કે હાળા પગના ગોઠવણના લેઈન્ટના ૪ ટુકડા તથા જમણા પગના ગોઠવણના લેઈન્ટના ૧૮ ટુકડા થઈ ગયા છે. બધા માણસોનું ધારતું થયું કે પગ કદાચ કાપવો પડશે. મારા સૌંદર્યથી લક્ષ્મીદાસભાઈ પણ વિચારમાં પડી ગયા અને અહીં એટલે મોખ્યાસામાં બસબસ સમવડ ન હોય તો ઈન્ડિયા ટ્રીટમેન્ટ માટે મોકલવા તૈયારી બતાવી પરંતુ ડોક્ટરેએ તેમ કરવા ના પાડી. હું પણ ટુકડાનું સાંભળીને વીચારમાં પડી ગયો. હવે કોઈ બીજો રસ્તો ન હોવાથી પૂણ્ય શ્રી જલારામ આપાને યાદ કર્યા અને કહ્યું કે "હે શ્રી જલારામ આપા મારા પગ ઓપરેશન વીના સાબત થઈ જશે તો હું આપની જગ્યામાં સી. ૫૦૫ મોકલી આપીશ.

હવે થયું એમ કે હાળા પગમાં કોઈ પણ લાતના ઓપરેશન તથા પ્લાસ્ટર સીરાય કે વીક પછી બધા ટુકડા સંધાઈ ગયા અને પગમાં મરા પણ બાક રહી નહી.

૫ અઠવાડિયા પછી ન્યારે જમણા પગનું બેન્ડેજ હોડવામાં આવ્યું ત્યારે તેના ૧૮ ટુકડા પણ સંધાઈ ગયેલા. પરંતુ પગ સીધો કેવો ઉપડી

શકતા ન હતો. ડોક્ટરોએ ત્રણ અઠવાડિયા સુધી માફીશ વગેરેની બધી માયાકુદ કરી પણ પગ સીધો ઉંચો ઉપડ્યો નહિ. ફરીથી મેં જલારામ બાપાને યાદ કર્યા અને માનતા કરી કે “હે જલારામ બાપા બે મારે પગ સીધો ઉંચો ઉપડશે તો હું આપની જગ્યામાં બીજા સી. ૫૦ મોકલી આપીશ. માનતા કર્યા બાદ બે દિવસમાં મારે પગ ઉંચો થવાની શરૂઆત થઈ.

ઉપર મુજબ માનતાના સી ૫૫૧ તથા પરચુરણ બીજા મંત્રી કુલ સી. ૧૨૨ નો ડ્રાફ્ટ રૂ. ૪૧૫ નો આ સાથે મોકલાવેલ છે જે મદ્યેથી શ્રી જલારામ બાપાની માદીએ ધરી અનજ્ઞેયમાં વાપરશે. અને ઉપરને સરનામે પહોંચી લખશે.

ઉપરાંત મારે ઘેરથી માનેલ સી. ૧૦૦ આપને મોકલાઈ ગયેલ છે તથા હજુ પણ પગમાં જરા બામી છેને સારું થઈ જશે તો બીજા માનેલ સીલીંગ મોકલી આપીશ. હું માનુ છું કે શ્રી જલારામ બાપા જરૂર સારું કરી દેશે. એજ શ્રી જલારામ બાપાને મારા હળવે વંદન હો.

લી. આપનો સેવક લક્ષ્મીદાસતાં પ્રણામ.

જો બની શકે તો શ્રી જલારામ બાપાનો મોટી સાઈઝનો ફોટો ઉપરને સરનામે મોકલસો અને ‘બચ’ જણાવસો તો મોકલી આપીશ.

૧૧૪

બાપાનું વર્ણન કરવાના શબ્દો મારી પાસે નથી
એટલે વધુ તો શું લખું... ?

વડોદરા, શુક્રવાર
તારીખ ૧૧-૬-૫૬

શ્રી ૧

સ્વસ્તી શ્રી ગામ વીરપુર મહા સુભાસ્યાને પુન્યારાધે પરમ પુન્ય ભક્ત શ્રી ગીરધરામજી હસીરામજી વીગેરેની પવીત્ર સેવામાં લી. વડોદરાથી સેવક હસીરામજી ભેચરદાસ ઠક્કરતા દંડવત પ્રણામ માન્ય કરશે. બીજું લખવાનું કે પરમ પૂજ્ય જગાબાપાની મહેરબાનીથી આદી સર્વે પ્રુશી આનંદમાં છીએ. બીજી અને જણાવતા ઘણાજ હર્ષ પેદા થાય છે

પણ એ તો જે થવાનું હતું તો થઈ ગયું એટલે આ વાત અળગી કરી આપણે તો નરસૈયાના જીવનમાં 'શામળાએ' 'સાતમ' તિથિ કેમ પસંદ કરી હશે તે વિચારીએ.

કારણ કે-

આપણા જલારામજીની જન્મતિથિ પણ 'સાતમ' છે.
નરસૈયા કહે છે.

૧. " ચેન સુદી સાતમ મોમવારે
મેં મનમાં ક્યો વિચાર
જેમ તપશ્ચર્યા માડી મેં તો
રહ્યો નિરંતર વન મોઝાર "

નરસૈયાએ તપશ્ચર્યા શરૂ કરી સાતમે.

બીજો પ્રસંગ

૨ સંવત ૧૫૧૨ના માગસર સુદી સાતમે જુનાગઢમાં દામોદરરાય
'ભગવાને નરસિંહ મહેતાને હાથોહાથ હાર પહેરાવ્યા,
એટલે- દયાળુ દામોદરે નરસૈયાને દસ'ન દીધા પણ સાતમે

ત્રીજો શ્રાદ્ધ પ્રસંગ

૩ " પદર સૈકા પુરારે ચોથા વરસમા હોજી (૧૫૦૪)

કારતક સુદી સાતમે આખ્યા અવિનાશ "

એટલે અવિનાશ આખ્યા પણ સાતમે.

અને એજ કારતક સુદી સાતમને શોમવાર આપણા જલારામજીની
જન્મતિથિ-પણ સાત સંવત ૧૮૫૬.

અને નક્ષત્ર...

જે નક્ષત્રમાં શ્રી રામપ્રભુ જન્મ્યા-તે અભિજિત નક્ષત્ર. અને આપણા
જલારામજી જન્મ પણ અભિજિત નક્ષત્રમાં...

આવી તિથિ...આતુ નક્ષત્ર...

જેના જીવનમાં આવતું હોય તો તે અઢેકડું લાગ્યું પરંતુ સાચોસાચ
નિરધનપણું સાચતું હોય તો...

તો નરસૈયાએ ગાએલું ગાવું કે...

સુખ દુઃખ મનમાં ન આણીએ,
રઘુનાયના ઘડીઆ...

કારણ સુખ અને દુઃખ એ તો જાગ્યે લખેલા લેખની વાવું છે.

કારણ ! !

શિવજી સામે સદાય સામું બેઠને બેસનારા પોઠીઆના જાગ્યમાં
લખેલા ઘાસના તણખલા પલ્લ શિવજી છોડાવતા નથી

અને

જાક્રતા દીકરાની જાનમાં વડનગર જનાર જમદીન્ધર પલ્લ શામળાના
કપાળે લખેલા લેખ મટાડી શકતા નહિ હોવાથી શામળાઆએ 'ચાર ફેરા'
ફેરાં પછી બે જ વરસે 'અગન પીછેડો' આપવો પડ્યો.

કેવું કારણ દુઃખ અને સાથે કેવા કારમાં લેણ એ નરસૈયાને નાગરી
નાત તરફથી સાંભળવા પડ્યા હશે અને ત્યારેજ એમને નિરધનપણું
વસતું જાગ્યું હોવાથી નમણું નરસૈયો બાહ્યો કે-

“ નિરધન ને વળી નાત નાગરી
હરિ ન આપીશ અવતાર... ”
પણ અંતિમ સરવાળો !

એ નિરધન નાગરને આજે પ્રજાતતા પહોરમાં સંભારી સંભારી
એના પુનિત નામને યાદ કરનારાઓની સંખ્યા ઓછી નથી.

કેવું સદ્બાળ ! !

અને કારતક સુદી સાતમે જન્મેલા આપણા જલારામના પુનિત
નામને સંભારનારાઓની સંખ્યા પણ ઓછી નથી.

કેવું સદ્બાળ !

બંને લકતા - બંને નિર્ધન... પણ એમને સંભારનારા ધનવાન બંને
છે... ધન્ય બંને છે.

૩૧-૩-૬૧
ચેત્ર સુદી ૭

જય જલારામ

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા.

SHRI G. F. MANKODI
I. A. S.

સચિવશ્રી ગ્રામ વિકાસખાતે
ગુજરાત રાજ્ય
અમદાવાદ,
તા. ૧૫ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૭

અમદાવાદથી ગુજરાત રાજ્યના સચિવ શ્રી
મંકોડીભાઈ I. A. S. લખે છે કે—

“ઇશ્વર કરે તે સારા સારું એવી
દ્રઢ ભાવના જરૂર થાય એવું આ
લખાણ છે.”

પ્રિય વાંચકી સૌભાગ્યઅંદબાધ,

“સારા કામમાં આંખળી ચિંધ્યાનું પક્ષ પુન્ય છે.” એમ માનવારને
ન્યાયે કોઇને સારા કામમાંથી રોકવાનું કર્તવ્ય આપી પડે તો પાપ ન
લાગે ને? છતાં કેવળ નિર્મળ પ્રેમથી પ્રેરાઇને, ત્રણેક વર્ષ અમાઉ
આપને કૈલાસ માનસરોવરની યાત્રામાંથી રોકીને એ એવું પાપ વહોયું
હતું. આપની કૈલાસ યાત્રાની ક્રંપના ક્રેટલી પ્રબળ હતી એનો હું સાક્ષી
હું. એવી ક્રંપનાની તૃપ્તિથી આપને જાનંદ થાય તેમ મને પક્ષ થાય ન.
મને તો વળી ભેપટો જાનંદ થાય, કારણ કે આપને રોકવાનું પાપ
પોવાઈ હત્ય, તેનો, અને આપના આત્માને સાત્વિક સંતોષ મળે તેનો.

કૈલાસ માનસરોવરની યાત્રા અંગેનું આપનું પુસ્તક આદી થી અંત
ગુપ્તિ વાંચી ગયો. કોઇ માનુસ આવી યાત્રા કરીને ઘેર આપીને નિરાંત
પોતાનાં અંતત સર્માં-બદાઈ કુંદુબીજનને માંડી માળીને વાત કરતા
રોપ એ સાંભળવાનાં રસ પડે એટલે રસ આ પુસ્તકના કોઈપણ વાચકને
પડે એનાં મને શંકા નથી. મને તો જરૂર એવો રસ પડ્યો છે. બપો

વાચકો જાણે આપનું કુંડુંબ હોય એ ભાવનાથી યાત્રાની વાત કરતા હો, એવી લાગણી થાય છે. ભારતની સંસ્કૃતિમાં, યાત્રાની ભાવના ઘણી ઉદાત્ત અને ઉપકારક છે. એ માણસને કુંડુંબ, જ્ઞાતિ, ગામ, પ્રદેશરૂપી સંકુચિતતામાંથી બહાર કાઢી વિશાળ ભારત અને એની વિશદ માનવતાના સંપર્કમાં લાવી તેનાં વિધિવિધ રૂપનાં દર્શન કરાવી ને માણસને માનવ બનવામાં સહાય કરે છે અને છેવટે તો આપું માનવ કુંડુંબ એ પોતાનું કુંડુંબ છે એ ભાવનાની પ્રતીતિ કરાવે છે. “તદા દિશ્વં મવત્યેક નીટમ્” એટલે કે આત્માને સાચાં સ્વરૂપનું જ્ઞાન થાય ત્યારે તેને આપું વિશ્વ એક પક્ષીના માળા જેવું લાગે છે; એ ઋષિઓની ભાવના સિદ્ધ કરવામાં યાત્રા એ એક અતિ સુંદર સાધન છે. આપે તો લગભગ બધી કંઠજુ ગણાય એવી યાત્રાઓ કરી નાખી છે. અને જાણે એના પર “કળશ” ચડાવતા હો એ રીતે કેલાસ માનસરોવરની યાત્રા પણ કરી આબ્યા એ માટે આપને લાખલાખ ધન્યવાદ.

પુસ્તકની શૈલી હૃદયંગમ અને રૂચિકર છે. જેમ જેમ વાંચો તેમ તેમ વાંચકને વધુ બૂબ જાગતી જાય અને આપું પુસ્તક ક્યારે પુરૂં થયું એની લગભગ ખબર પાડુ ન રહે એવું છે. તેમાં વળી સહયાત્રીકોનું અંગત પાત્રાલેખન એવું સદૃશ અને સ્વાભાવિક રીતે થયું છે કે “ખાખીખાવા,” “બચુભાઈ ગોળવાળા,” “જયંતિભાઈ કુંડલીયા” વગેરે પાત્રો જાણે વાંચકનાં પરિચિત બની ગયા હોય એમ લાગે છે. વાંચનાર પોતે પણ જાણે કે સહયાત્રીક હોય એવા તેને સતત લાસ થાય છે.

મારાં હૃદયને સૌથી વધુ અસર કરી આપની અને આપના સહયાત્રીકોની બહિત અને શ્રદ્ધાએ. તીબેટના નરનારી અને ખાળ-ખાલિકાઓને “જય જલેશમ” કહીને પૂજ્ય ખાયાનો પ્રસાદ આપી ધન્ય કર્યા તો માટે આપ સૌને મારા હાર્દિક ધન્યવાદ છે. અંતમાં “કિચખંપા” ના અવસાનના સમાચાર વાંચી, કોઈ જાણીતા સ્વજનનો વિદેહ યયો હોય એવી લાગણી થઈ. ઇશ્વર એમના આત્માને શાન્તિ આપે.

જાણુવા જેવું હોય તે પોતાની પાસે સંઘરી રાખવાની સામાન્ય મનોવૃત્તિ હોય છે. એથી ઉલટું જેટલું જાણુવા જેવું છે તે સઘળું બધાને જણાવી દેવું એવી આપનાં લખાણ પાછળની ઉપકારક મનોવૃત્તિ, એ આપની યાત્રાનું જાણે કે ઇશ્વરે આપેલું દાન હોય એમ મને લાગે છે. આપના આ પુસ્તકના પકનથી કોઈપણ સમજુ માણસને માનવતા, હૃદયની વિશાળતા, ઇષ્ટ પ્રત્યે બહિત, સદગુરૂ પ્રત્યે અહમ શ્રદ્ધા અને અંતમાં “ઇશ્વર કરે તે સારા-સારૂ” એવી દ્રઢ ભાવના જરૂર થાય એવું આ લખાણ છે.

સામાન્ય રીતે કોઈ વ્યક્તિના વખાણ તોણે મોટે કરવાનું યોગ્ય નથી ગણાવું, છતાં સત્ય-કથનને એ વ્યવહારીક બાધ નથી, એટલે જ ઉપરની લાગણી આ પત્રમાં ટપકાવી છે. અંતમાં એક પ્રશ્ન અને ઉત્તર. દેશી રજવાડાનું કારભાર એ તો મુત્સદીગીરી અને વ્યવહારીક દ્રષ્ટિએ ચતુરાઈ, પણ આધ્યાત્મિક દ્રષ્ટિએ કદાચ નીચા ઉતરે એવી શક્તિ માગી છે, એવી લોક-માન્યતા છે: એવું કારભાર કરતાં કરતાં આ ભક્તિ, આ શ્રદ્ધા, આ લખાણની સૈલી એ બધું ક્યાંથી આવ્યું? મને ઉત્તર પણ મળે છે: કે શ્રદ્ધા અને ભક્તિયુક્ત હૃદયને કુયોગ્ય વાણી પણ મળી જ રહે છે. વાદબીક, તુરસિંહ, મીરા અને સુરદાસ એ કાંઈ મૂળ કવિઓ નહોતાં. મુખ્યત્વે તો એ ભક્ત હતાં. પણ કૃષ્ણ અને ભક્તિની સત્ય વાણી એટલી મીઠી મધુર અને હૃદયસ્પર્શી હોય છે કે લોકો તેને કવિતા કહે છે. કેવાસ માનસરોવરની યાત્રાની આપની કવિતા એ પણ પૂર્ણ શ્રી જલારામની પ્રસાદી અને સદગુરુદેવના આશીર્વાદનું પરિણામ છે. આપ એ દૃષ્ટ પ્રસાદીના અધિકારી બન્યા છે તે માટે હાર્દિક ધન્યવાદ. ઇશ્વર આપની આધ્યાત્મિક ઉન્નતિમાં ઉત્તરોત્તર વધારો કરે એ આર્થના છે.

અંતમાં, આપ તથા આપના સહ-યાત્રીકોને મારા પ્રેમપૂર્વકના નય-જલારામ.

આપની કુરાળતા ચાહું હું

વિનંતિ આપને

મંદોડીલાઈના સપ્તેમ નમસ્કાર
તથા જય જલારામ.

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા.

D. M. Buch

I. A. S. (Retd.)

RAJKOT.

Dated : 2-1-63

હુના સૌરાષ્ટ્ર રાજ્યના મુખ્ય સચિવ
શ્રી ડાહરભાઈ બુચ I. A. S. (Retd) લખે છે કે :

“ યાત્રાની રખડપટ્ટી શાં વાસ્તે ”

એવા પ્રશ્ન આપોઆપ સમી જાય તેણું
પુસ્તકનું લખાણ છે.

“ વિશ્વાસ ત્યાં વિશ્વંભર ”

રા. શ્રી રમેશી સૌભાગ્યચંદભાઈ,

કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા કરી આવ્યા બાદ આપે તે યાત્રાનું વર્ણન
પુસ્તકરૂપે પ્રગટ કર્યું તે વાંચ્યું છે. આવી મહાન યાત્રા કરવાનું તમોને
સહભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું તે તમારા હૃદયની ધન્ય ઘડી ગણાય. યાત્રાનું વર્ણન
વાંચતાં એ પણ ખાતરી થઈ કે કૈલાસ સુધી પહોંચ્યું તે સંત-મહાત્માના
આશીર્વાદ તથા સહાય વિના અને શ્રી મહાદેવની શરણાગતિ વિના શક્ય
નથી, આપની શ્રદ્ધા, ભક્તિ તથા દહનિશ્ચયની પ્રતીતિ આ પુસ્તક આપે છે
એટલું જ નહિ પરંતુ આપની સિદ્ધ કેલમથી તથા પ્રજુપ્તેમથી લખાયેલ
વર્ણન વાંચનારના મનમાં પણ શ્રદ્ધા અને ભક્તિ ઉત્પન્ન કરી મનુષ્યને
આવાં દૈવીરચાન તરફ આભિમુખ બતાવે છે, “ યાત્રાની રખડપટ્ટી શા
વાસ્તે ” એવા પ્રશ્ન આપોઆપ સમી જાય તેણું પુસ્તકનું લખાણ છે.

“ વિશ્વાસ ત્યાં વિશ્વંભર ” એ સૂત્ર આપે સાર્થક કરી બતાવ્યું છે.
આપને યાત્રામાં હરહંમેશ દૈવી સહાય મળવાનું કારણ આપની શ્રદ્ધા
તથા આપનો અડઝ વિશ્વાસ છે. પુસ્તક વાંચનાર અનેક ભારતવાસીને
આ પુસ્તક વાંચતાં જ આવાં પર્યટન કરવા પ્રેરણા થવાની જ. અનેક
લોકોને આત્મકલ્યાણના સન્માર્ગે ચાલતા કરવામાં આપનું પુસ્તક
સાધનભુત થવાનું જ અને એ એ આપને મળવાનું, યાત્રાના અનેક
પુસ્તકો લખાય છે, પરંતુ આવાં લોકભોગ્ય આત્મીયતાની શૈલીથી

લખાયેલાં પુસ્તકો હજી લેયાં નથી. એટલે જ આખાલવૃદ્ધ આપણું પુસ્તક રસ તથા આનંદથી વાંચે છે. પુસ્તકની ભેટ તો આભારના શબ્દો માગેજ, પરંતુ તેમાં રહેલ વસ્તુ પીરસવા અને તેનો સ્વાદ આપવા વાસ્તે તો વંદન કરું છઉં.

ડાકરરાય મોહનલાલ ખુચ.

વાંચો :—

કૈલાસ—માનસરૌવર યાત્રા

(ત્રણ ૧૯૬૧)

પાના ૫૨૮ - રૂાા ૭૫.

પ્રી હરજીભેડ

પાકું ખાઈ-ડીમ

કિના ૩૧. ૫-૦૦

પેપરબેક બોન્ડ પેપર રૂા. ૧-૧૦

.....
વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા.

Gajanan B. Joshi
M A L L B, Advocate

Tel. No 800
Opp:- Moti Tanki,
RAJKOT. c s
Dt 29-12-1962

સૌરાષ્ટ્રના પ્રખ્યાત ધારાશાસ્ત્રી
શ્રી ગજનનભાઈ જોશી એમ એ એલએન
બી એડવોકેટ લખે છે કે :

...વાંચકને પોતાની સાથે જ
પ્રવાસના પગલે પગલે લઈ
જાય છે.

શ્રી કૈલાસ માનસરોવરની યાત્રા બીજી યાત્રાઓ કરતાં કઠીન મનાય
છે. પરંતુ ઘણી યાત્રાના અનુભવે સાચા યાત્રિક બનેલા શ્રી સૌભાગ્યચંદ-
ભાઈએ તો એ કઠીનતા સામે કૈલાસના દર્શનની લાવનારું ભાતું ખાંધી
શ્રી જલારામ બાપા પરની અતુટ શ્રદ્ધાના સહારે આ યાત્રા એ પૂરી કરી.

તેમના આ પ્રવાસનું પૂરતક વાંચતાં પ્રવાસ અંગેની ઝીણામાં ઝીણી
વિગત તથા યાત્રા અંગેના જરૂરી માધનો અંગેની માહિતી ખૂબ જ
ઉપયોગી છે અને તેમની લોકલોચ્ય શૈલીદ્વારા વાંચકને પોતાની સાથે જ
પ્રવાસના પગલે પગલે લઈ જાય છે. જેના પરિણામે દરેક વાંચકમાં એક
છતાંતુની જ્ઞાના અને સુસુક્ષ્મની મમતા ઉભી થાય છે.

ગજનન જોષી

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા.

G. B. Kotak

નવસારી બીકર્ડીંગ,
દાદાભાઈ નવરોજી રોડ.
સુ'બધ-૧,
૨૫-૬-૬૨.

શુભર્ષી બોર્ડના અધ્યક્ષ અને કૈલાસ યાત્રિક
શ્રી ગિરુભાઈ કોટક લખે છે કે:

‘ગુજરાતીમાં આવા પુસ્તકો
ઓછા છે’

શ્રુ. ગાઈથી સૌભાગ્યચંદભાઈ,

‘કૈલાસ માનસરોવર યાત્રાનું’ પુસ્તક મળ્યું. એક બેઠકે ૪૪ વાંચવાનું
મન થયે ત્યારે એવું મતિવાળું લખાણ છે. આ વાંચી પછા પછાને કૈલાસ
માનસરોવર જવાનો તરવરાટ જાણી દશે. અને સાથે સાથે પછી બધી
ગુપચોગી માહિતિ પણ આપેલા છે કે જેથી તમા પાત્રિકને ઓળખાં ઓળી
તકલીફ પડે. ગુજરાતીમાં આવા પુસ્તકો ઓછાં છે. કાકા કાવેશ્વરને
દિમાગપ મવાસ ત્રીસેક ૪૪ પહેલાં વાંચ્યા હતા ત્યારથી મને દિમાગપનું
‘વેંચાણ રહ્યા ૪૪ કનું’ હતું. તેમજ આપનું પુસ્તક વાંચ્યા પછી કેટલાયને
દિમાગપ થતા તરફ જાગાવશે.

મારાં પણ તે યાત્રાના સ્મરણો તમા આપ છે. આ પુસ્તક મારે
જાવને પછા અભિનંદન.

પૂ જાવાને મારા મળામ.

શ્રી. ગિરુભાઈના જંદન.

વાંચો : કેલાસ-માનસરોવર યાત્રા.

JAI-HIND

Raj Ratna Nanji Kalidas Mehta;

M. B. E.

Uganda Road,
PORBANDAR.

પોરબંદરથી રાજરત્ન શેઠશ્રી નાનજીભાઈ
કલિદાસ મહેતા લખે છે કે :

‘બુકનું’ લખાણ અને શૈલી
ખૂબ સારાં છે ”

ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ રાજદેવની સેવામાં, ત્રાં. રાજકોટ,

આપનો તા. ૧૫ મીનો પત્ર મળ્યો છે, જે બહુ આપનો આભાર.

આપે મોકલાવેલ કેલાસ માનસરોવર યાત્રા નામની બુક મળી ગઈ છે. અત્યારે વાંચન ચાલુ છે. અહીં બુક વાંચી છે. બુકનું લખાણ અને શૈલી ખૂબ સારા છે. વાંચીને બહુ આનંદ થયો છે. જે ચાર દિવસમાં પુરી કરીશ.

બીજું નામે પ્રમાણે આઠ બુક ઉપર નામ લખીને આપ અમારી મહારાષ્ટ્રા મીલ સોપ, ધર્મેન્દ્ર રોડ ઉપર મી. વોરાને મોકલી આપશો.

(૧) સવિતાબેન નાનજીભાઈ મહેતા,	તુંબઘ
(૨) શ્રી મહેન્દ્રભાઈ નાનજીભાઈ મહેતા	હુગામી
(૩) શ્રી પી. બી. મહેતા લાયબ્રેરી	હુગામી
(૪) શ્રી બીજીભાઈ હોમયા કોલન ત્રાં.	જન્ના
(૫) શ્રી ધીરેન્દ્રભાઈ નાનજીભાઈ મહેતા	પોરબંદર
(૬) શ્રી આચંદન્યા ગુરુકુલ (૩) કોપી	”

આપના નામનો રૂા. ૪૦ નો એક આ સાથે મોકલાવેલ છે. આપ તો પૂ. જલારામ બાપાને ગળે બાંધીને ફેરવો છો. એટલે સફળતા આપે તથા તે દેખીતું છે. આપ કેલાસ અમરધામની યાત્રા કરી આવ્યા. મારે ઘણા દાઇમથી જવાની ઈચ્છા હતી પણ વુજાવસ્થાને કારણે બતી શકું નથી. ગયે વખતે પણ આદમોડાથી પાછો આવ્યો. આ વખતની આ માસની યાત્રામાં અયોધ્યા, ચિત્રકુટ, પ્રાગરાજ, કાશી, લક્ષમણકુડા, હરદ્વાર, લખનૌ, કાનપુર, વિ. જન્મોત્તી, ગન્મોત્તી વિ. સ્થળોની કરી આ અમરધામની એક જ યાત્રા અધૂરી રહી ગઇ છે. આપે લખેલી છુક વાંચીને દર્શન થયા જેટલો સંતોષ મારું.

અત્રે કુશળતા છે. આપ સૌની કુશળતા ઈચ્છું છું. બાળકોને શુભાશિષ્ય.

આ વખતે રાજકોટ આવીશ ત્યારે આપને જરૂર મળીશ. આવતી દીવાળી પછી ગુરૂકુલના વાર્ષિક ઉત્સવમાં થોડા દીવસ માટે માગસર સુદ બીજના રોજ પુર્ણાહુતી થશે ત્યારે જરૂર એક આદિ આવશે. ઘણા વખત થયા બેગા થયા નથી.

લી.

સ્નેહી નાનજી કાલીદાસના નમસ્તે.

વાંચો :—

કેલાસ—માનસરોવર યાત્રા

(સને ૧૯૧૧)

પાના ૫૨૮ - રૂા. ૭૫

શ્રી કલર જેકેટ

પાકું બાઈ-ડીઝ

કિંમત રૂા. ૫-૦૦

પોસ્ટેજ બેકસ સાથે રૂા. ૧-૫૦

વાંચો : કૃત્તાસ-માનસરોવર યાત્રા.

ૐ

મલ્લદર.

તા. ૨૮-૭-૬૨

પદ્મભૂષણશ્રી

ભક્તકવિ શ્રી દુલાભાઈ કાગ

લખે છે કે :

“ હાળી આંખ દુઃખે છે પણ ...! ”

શ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ,

મારી યાત્રાની ખબર જાણી આપે જીવન નેટકાં કીમતી આ બે પુસ્તકો. સોફ્ટવેયં તે અમૃત સમાન છે. તેમ બીજા કાર્યોએ લખ્યું તેમ હાથમાંથી હેઠાં મુકાતાં નથી હાળી એક આંખ દુખે છે તે હાથથી ખંધ રાખી જમણી આંખે ત્રણ દિવસથી બને વાંચી તાપ્યાં યાત્રાળુને આ દિવ્યચક્ર સમાન છે. એમાં પણ બધા દેરી સજ્જ પ્રયોગો સૌરાષ્ટ્રની સોભા છે. ‘ જે જાલીઆણી ’ મને જે પછાડી લોકગીત પણ બહુ સુંદર છે, આપણું ભક્ત જોળીયું બહુ જાનથી સૌરાષ્ટ્રનું જ હશે.

રા. શ્રી તાતજી રોહતા પ્રભાત ઇચ્છા પાંચ વરસથી મને ચારે ધામ કરાવવાની છે એથીજ આ પ્રસંગ ઉભો થયો છે. ગોંડળના શ્રી હરિલાલ અમારા ભોમિયા છે.

આપને વાચદે તો હું આપી નથી શક્યો એનું મને બહુ દુઃખ છે. પણ આપના પવિત્ર પગલાં કોઈ દિવસ “ કાગને માળે ” મલ્લદર કરવાની આ. લરી વિ. કરું છું.

વિરપુર વિષે થોડાં નવાં ગીતો લખવા માટે બહુ ઇચ્છા છે જેવી જાલીઆણીની પ્રેરણા. આપના ઘરમાં તાનાથી સોદાને મારા દંડવત.

શ્રી. કાગના.

૧૧૫

મે જલાખાપા ઉપર જ અદ્દા રાખી લગ્ન લીધા અને
ખરેખર જલાખાપાએ જ મારી લાજ રાખી.

મહુનાલ દુર્ગાશ કર દવે
પોરડ ખારથીયા
વાયા પાનેવી મોટી
મુ અરેનિયા
મધ્ય સૌ

પરમ પુજ્ય શ્રી જલારામ બાપાની ચવિન સેવામા

હ પરમ પુજ્ય લકત શ્રી ગિરધરરામ હરિરામની સેવામા,
લેખ શ્રી વીરપુર, તા ૨૦-૧૦-૫

અરેલિયાથી વી છાં મહુનાલ દુર્ગાશ કરતા પરમ પુજ્ય લકતરાજ શ્રી
જલારામ બાપાને મારા લાખ લાખ સાબ્દામ વ દન હોલો

જત ૭ એક મામડાનો મામુની શિક્ષક છુ મારા પિતાથી મારી નાની
ઉમરમા જ અમાને છાં રૂવર્ગવાસી બન્યા છે પરમા જે કાઈ પાચ
પૈસાની બચત પોતે કરેલ તેમથી રૂા ૧૫૦૦) મારા મામાને તથા પાચસો
રૂા બીજા સગા મળ પીઓ આથે લેતી દેતીમા આપેલ લાડમા અનુકની
સ્થિતિ જ પૈસા પાછા ભરપાઈ કરી શકે તેની નથી અમુક ના મુકર થયા
આમ મારા આગળ કાઈ મારા પિતાથીની મુડી તો નહી જ

ત્યારે બીજ બાબુ મારા પિતાથીની દેવાલીમા મારો રાખ ધ થઈ
મથેડ એટલે કે તે પાતને આને આઠ આઠ વર્ષના વાબુ વાયા દતા
જેથી દવે ઝગ્ન કરવા સિવાઈ બીજે ઉપાય પજુ નહિ ઉપડે અમુક
વેપારીને મારી ટપન કયા ન બગાડી આમ કરવાથી મારી આગળ
રૂા ૫૦૦) જેવી રકમ થઈ પરતુ આની દુડી રકમમા ઝગ્નનો ખર્ચ તો
ઉપડી ન જ શકે માટે ખુબ પ્રયાત્ન કર્યા પરતુ દરેક રીતે નિષફળ થયો
ઉપડે વિચાર આપ્યો કે દવે લે જલાખાપા મારી બાબુ રાખે તો રહે
નહિતર કાઈ ઉપાય નથી જેથી જલાખાપાના સિરે મારો ભાર મેડી મે

જલાળાપા ઉપર જ શ્રદ્ધા રાખી લગ્ન લીધા અને ખરેખર જલાળાપાએ જ મારી લાજ રાખી. અને શું બન્યું તે હું પણ લાણી શકયા નહિ

મારા લગ્નમાં રૂ. ૧૪૦૦નું ખર્ચ થયું છે. તે પાછળથી હિસાબ કરતા જણાઈ છે જ્યારે મારી આગળ રૂ. ૫૦૦ રોકડા હતા પરંતુ જેમાંથી આટલા ખર્ચાની બાદ મારા વડીલો અને હિસાબ આપવા આવ્યા ત્યારે દરેકની વચ્ચેમાં રૂ. ૫૦૦ મારી બચત રહી છે. તે મને બોલાવી કોંપી કે લાઇ આ તારી વધવડનો હિસાબ હવે તું સંભાળી લે આ શાગ્રહો જ્યારે મેં સાંભળ્યા ત્યારે મારાથી રહેજે બોલાય મયુ' કે વાહ રે જાન્યાણ વાહ

૧૧૬

બાપાએ આપેલ થાપાના તથા ચરણોના દર્શન
જે હજાર માણસોએ જોએલાં ...

શ્રી જલારામ જયતે

ગીરગઢડા તા. ૧૪-૧૧-૫૬

આ પત્રનો જવાબ કવરના ઉપરના સરનામે મને મોકલવા મેં કર્યોજી.

પુન્ય વડીલ શ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજીની પચીસ સેવામાં ગીરગઢડાથી શ્રી. જલારામ બાપાનો સેવક બાબુલાલ દેવચંદ કાનાબારના જથ જલારામ વાંચરો જત લખવાનું કે સંવત ૨૦૧૬ ના કારતક શુદ્ધી ૭ની શ્રી જલારામ બાપાની જયંતિ વખતે કોડીનાર તાલુકાના ગામ ડોળાસા ગામે પુન્ય જલારામ બાપાએ એક ૧૫ થી ૧૬ વર્ષના કુંભારના છોકરાને સાક્ષાત દર્શન આપી પર્ચો પુર્ચો છે જેની વીગત નીચે મુજબ સત્ય આપને લખી રહ્યો છું. જે આપની જાણ માટે લખી રહ્યો છું. જે આપ પર્ચા પત્રમાં રજુ કર્યો અને વીસેષ માહિતી માટે પાછળના સરનામે ડોળાસા ગામે છુલાણા જ્ઞાતીના લાઇઓ તેમજ ગામના અન્ય લાઇઓ પર પત્ર લખી. આપ પુછાવી શકો છો આ હકીકત બની છે તે ખરેખર સત્ય હકીકત છે

નજરે જોનારાઓમાં ગામના ઘણા લોકો અને આપણા કુટુંબના ભાઈઓ
 છે જેની વીગત નીચે મુજબ છે.

કારતક શુદ્ધ ૭ ડોળાશા ગામમાં આજે લગભગ ત્રણ વી ચાર વર્ષથી
 ધામધુમ રીતે ઉજવે છે એણે સાલ પછી એ પ્રમાણે જ શ્રી જલારામ
 બાપાની જયંતી ધામધુમથી ઉજવી હતી શ્રી જલારામ બાપાનું આખ્યાન
 બાબુના ગામ વેળાકોટના રહીસ શ્રી જોશંકર સુંદરજીને ડોળાશા મુકામે
 બોલાવેલા સાતમના દિવસે સાંજના ૬ થી શ્રી જલારામ બાપાનું આખ્યાન
 શરૂ કર્યું ગામના અનેકભાઈઓ એ સારા પ્રમાણમાં હાજરી આપેલી
 ડોળાશા ગામની અંદર નાની મોટી ચોરીઓ બહુજ યાય છે એટલા
 માટે તેજ ગામના રહીસ અને મારા નામેરી શ્રી બાબુલાલ દેવચંદ ત્યાંના
 વેપારી છે અને પરચુરણ માલની દુકાન છે એક બાબુ શ્રી જલારામ
 બાપાનું આખ્યાન શરૂ હતું અને રાત્રીના લગભગ સવાત્રણના મુમારે શ્રી
 બાબુભાઈએ તેમનો નોકર બોલે કુંભાર છે અને ૧૫ થી ૧૬ વર્ષની ઉંમર
 છે તેમને બાબુભાઈએ કહ્યું કે તમે જે જણા જઈ દુકાનની અને ઘરની
 તપાસ કરી આવો ત્યારે અંધારૂં ઘાર હતું તે બંને જણા રાત્રે ગામમાં
 દુકાનની તપાસ કરવા ગયા. કુંભારના ઊંઠરાની સાથે બીજી જણુ હતો તે
 બાબુભાઈને ધરે ગયો અને કુંભારનો ઊંઠરો દુકાને આંટો મારવા ગયો
 ત્યાં પુન્ય જલારામ બાપા સફેદ કપડામાં હાથમાં લાકડી અને માળા
 લઈને દુકાનની બાજુમાં ઉભેલા તેને જોઈને કુંભારનો ઊંઠરો ચમકી ગયો
 અને શરૂ ફાટી ગઈ ત્યારે શ્રી જલારામ બાપાએ તે ઊંઠરાને વાંસામાં
 કંકુનો થાપો માર્યો અને કહ્યું કે તું બીમાં હું જલારામ છું અને દુકાનની
 દેખરેખ રાખું છું તે અરસામાં વાત કરીને અલોપ થઈ ગયા પછી તે
 ગામના લોકો ત્યાં આગળ અને દુકાનની બાજુમાં કંકુ પડેલું અને કંકુનાં
 પગલાં પછી હતાં પછી દરેક લોકો તે કુંભારના પગે લાગ્યા અને તે
 કુંભારના ઊંઠરાને પગાર રૂ. ૩૦૦૦ હતો તેમાંથી રૂ. ૫૦૦૦ પગાર કરી
 આપ્યો છે ઉપર પ્રમાણેની સત્ય હકીકત આપની સમક્ષ રજુ કરું છું જે
 આપ લક્ષમાં લેશો ખસ એજ.

તા. ક.- જોશંકરભાઈએ શ્રી જલારામ બાપાનું આખ્યાન પોતાની
 આત્મબળ શક્તિથી સંગીતમાં સારા રતવાળું બનાવ્યું છે જે આપને
 યોગ્ય વખતમાં ત્યાં મોકલી આપીશું તે લખ્યો.

ખસ એજ દઃ બાબુલાલના જય જલારામ
 વાંચશો.

ડોળાશાનું સરનામું-

૧. રતીલાલ આજુ દલ કાનાબાર

૨. વાયા વેરાવળ.

૩. ડોળાશા. (કોટીનાર તાલુકો)

શ્રી ૧૧

શ્રી જલારામ વીજ્યતે

પુન્ય ભક્ત બાપા શ્રી ગીરધરરામજી બાપા સું. વીરપુર

ટોળાસાથી લી. ઠા. બાબુલાલ દેવચંદના ધણાજ હેતથી જય જલારામ વાંચસોજી વીરોશ ખુશાલી સાથ લખવાતું કે અમારે ત્યાં સં. ૨૦૧૬ ના કારતક સુદી ૭ રાત્રીવારના રોજ બાપાની જન્મ જયન્તી શ્રી ટોળાસા મહાજન વતી અમારા ગામના પુર્વ દીશામાં ચોક છે ત્યાં ઉજવેલ ભગતી ભાવથી ખુબ રસ લઈ જયન્તી ઉજવવામાં સર્વ ટોળાણુભાઈઓ તથા અન્ય લાવીકો મળી લગભગ બેએક હજાર માણસો હતાં ખુશાલીમાં જણાવવાતું કે અમારું નાતું એવું ગામ હોય ધરનાં સર્વ કુટુંબ સહીત બાપાતું આખ્યાન સાંભળવા સ્થાન ઉપર ગયેલાં ઘરે તાળાં મારેલ હતાં છતાં ધર દુકાને ધ્યાન કરવા અમારા ભોગ માણસ તરીકે લાખોભાઈ તામે કુંભાર-કારતક સુદી ૨ થી તપા રાખેલ તેને જલારામજી કરેલ છે, એકાદ વખત દુકાને ત્યાં ધરે આંદો જઈ આવતું તે ભાઈ લગભગ રાત્રીના ૨૫ થી ૩ ના સુમારે ધરે આંદો મારવા આવેલ. અમારા ધરની આગળના ભાગમાં ખપાટોથી બંધિત લાળીવાળી એસરી છે ત્યાં આવી લાખાએ ફળીયામાં ઉભા રહી. બેટ્રીની લાઇટ ધરનાં તાળાં ઉપર કરી તે વખતે પુન્ય શ્રી જલારામ બાપાએ સાંકળ પકડી ઉભેલા જોયા. લાખો જુરો ખચકાણો એટલે સાક્ષાત બાપાએ કહ્યું બેટા સુંદરમાં હું જલો બાપો. પોતે હું અહીં આવ. એટલું કહેતાં લાખો બાપાને પગે પડી ગયો ત્યારે ઉભો થતાં પુન્ય બાપાએ સુખડ તથા લરમ ચંદન કપાળમાં ક્યું અને પાછો ક્યો એટલે વાંસાના મધ્ય ભાગમાં થાપો મારો જે થાપો લાખાને મોજુદ બધા લાવીકોએ જોયો અને કહ્યું કે બેટા સુંદરમાં તમે બધા આનંદ કરો હું અહીં રખોપું કરું હું તેમને લાખાએ પ્તાન ઉપર આવી વાત કરી. જેથી હું ધરે આવી અને તપાસ કરી તો ધરના જતાં કાખા હાથ ઉપરના તથા ધરમાંથી આવતાં જમણા હાથનાં ખારની તરફ પુન્ય બાપાની ચાખડીના ગલાવથી ઢગલી ઢગલી મને દર્શન થયાં કે ગરો તેવો ચીતકાર હોય તો પછુ તેવાં ચરણો અને નહી મને ઉમળકો આવે અને પ્તાન ઉપર જઈ સરવે જ્ઞાતી ભાધો તથા અન્ય લાવીકોને વાત કરી મારૂ હૃદય પુન્ય બાપા મારે ધરે આવી રખોપું કરવા તરતી લીધી. તે બદલ ઉમળકાનાં આશુ સારી વાત કરી બીજી બાજુ મારૂં ગરીબતું કુંપકું પાવન કરી મને કૃતકૃત્ય કર્યો તે બદલનો આભાર માની સરવે ભાઈઓએ બાપાની જે જોલાવી અને પા કલાક સુધી જે જે ના પોકાર થયા તો તેની ખુશાલીમાં રૂ. ૧૫ મોકલો છે તે અગ્રદાનમાં આપું છું. તે સ્વાભાર બાપાના ચરણોમાં ધરીને સ્વીકારશો અને મારા વતી બાપાના

ઢોડીયા સામી નજર કરી મારા ઘરની રક્ષા કરવા તરતી લીધી અને માફ ગરીબનું કુંપકું પાવન કયું તે બદલના લાખ લાખ વંદન કરી. બીજું હું તો ગરીબ માણસ છું બાપાની મહેરબાની મારા ઉપર ખુબ જ છે અને જે બાપાને ગમ્યું તે બદલનો હું તેમનો ખુબજ આભાર માનું છું વધુ તો હૃદયનો ઉમળકો લખી શકતો નથી પણ આવા કળીકાળમાં પણ પોતે પધારી મારા જેવા ગરીબ ઉપર મીઠી નજર રાખે તે કંઈ એાધું ન કેવાય. મારે છાપામાં છપાવી પસીધી પામવા તમોને જાણ કરતો નથી પણ આજના યુગમાં પણ મારા જેવા ઉપર ખુબ ભાવના લાગણી આવતા રાખે તે કંઈ એાધું ન કેવાય તે બદલ તમોને ખાતરીમાં જાણ કરું છું.

વધુમાં આવા યુગમાં પુન્ય બાપાએ દર્શન આપી પરચો આપ્યાનો દાખલો સાંભળવામાં આવ્યો નથી. જેથી મારે આપના ઉપર આવી ખાતરી દપાલ લખવી પડી છે તો મારા વતી જરૂર બાપાને વંદન કરી અને અમ જેના રાંક ઉપર આવી મીઠી નજર રાખા કરે એવી અરજ કરીશું બાકી તો મારા ઉપર ખુબ ખુબ બાપાની દયા છે જ છબીઓમાં દર્શન કરતો હોઉં ત્યારે કુંપકું બાપાશ્રીનું મરક મરક હોય પછી બીજું તો મારે શું જોવે એજ વિનંતિ એજ સં. ૨૦૧૬ના કારતક શુદ્ધ ૧૦ મંગળવાર

તા ૬ આજના યુગમાં આવા સમયમાં પુન્ય બાપાએ આવી મારા ઉપર દયા કરી તે બદલ બાપાની ખ્યાતી વધારવા તેમના પુસ્તકમાં પરચાનો વધારો કરવો હોય તો આપની ઈચ્છા પ્રમાણે કરીશું.

બાપાએ આવેલ આપનાં તથા ચરણોના દર્શન જે હજાર માણસોએ જોયેલાં આ પ્રસંગે આખ્યાનમાં પુન્ય બાપા જલારામબાપા પાસેથી શ્રી હરીએ માતાજીની માગણી કરી અને ત્યારે બાપાએ માનુશી વીરબાઈ માને અર્પણ કરી ત્યાગી જીવનમાં આવ્યા તે વખતે શેઠ રૂપચંદ જેરાજ ધાણવાળાના મહાનની બાજુમાં આવેલ જ્ઞાનની બાજુમાં આખ્યાન થયું હતું.

દા. દાસાનું દાસ બાજુલાલ દેવચંદના
જય જલારામ

૧૧૭

બાપાની માનતા એકેય નિષ્ફળ નથી જતી

જય જલારામ

તા. ૧૮-૧૧-૫૬

કોરોગે

(આફ્રિકા)

પરમ પુણ્ય ભગત ગીરધરરામજીની પવિત્ર સેવામાં,

હી, કોરોગેથી બહેન ચંપાના જય જલારામ વાંચ્યો. અમારા વતી બાપાની ગાદીએ પગે લાગશો.

બાપા એ તો બાપા જ છે. ખરેખર એના પરચાની તો શું વાત લખવી એજ સમજવું નથી. એ તો હાજરા હબુર છે. સવારે બોલાવો કે સાંજે કે બપોરે કે રાત્રે શું જ્યારે બોલાવો 'યાદ કરો' ત્યાર હાજર જ છે.

બાપાની માનતા એકે નિષ્ફળ નથી જતી. જેવી માનતા લીધી કે 'યયુ' બાપાએ તો અમારા દીલમાં ધણી શ્રદ્ધા પ્રગટ કરી છે. એમને તો અમારા કોદી કોદી પ્રજ્ઞામ છે. અરે ભગતજી જ્યાં એકએકના મૂખ લેવા સરખી યે કોઈ હાંમત ન હતી, કોઈ અમારું નહતું ફક્ત જલારામ સીવાય અને જેવા તેને યાદ કર્યા એવામાં તો કોણે ભણે તે કેવી રીતે એકએકને સમજાવે ઉભા રાખી દીધા કે પછી એના પર શ્રદ્ધા ના બેસતી હોય તોયે બેસે જ. અને તેય પાછી કેવી ? 'અ'ધ' નહીં પણ 'દદ' કે જે કદી મનમાંથી ખસી ન શકે. ખરેખર બાપા તો બાપા જ એજ અમારા પ્રભુ છે. એટલે એને (એના ગાદીએ) અમારા વતી ખૂબખૂબ પગે લાગજો.

આ સાથે પોસ્ટલ ઓરડર રી રખું નો મોકલું છું તે બાપાના અત્રક્ષેત્રમાં વાપરશે એવી અમારી માનતા હતી. મળ્યે પહોંચ લખશે તો આભાર

પોસ્ટલ ઓરડરના નં. X1 79 010885 21/-
E3 86 256110 4/-

25/-

હી. કોરોગેના

ચંપા પરમારના જયજલારામ
વાંચશો

P O. Box 27

૧૧૮

બાપુના હાથમાં માળા હતી તે ફરવા લાગી....

સોમાલાલ અમૃતલાલ ઠંકર
તા. દીપાવર
છ. બનાસકાંઠા
પો. બાબર.

શ્રી જલારામ એ નમઃ

મિય બ'પુએ,

તમારે ત્યાં બજનાવળી, જલારામ બાપાનું છવન ચરિત્ર, તેમના ફોટા
પત્રાદી છે. તે અમારે આંહી વાંચવા ભેષ્યે છે.

આંહિ જલારામ બાપાને ખુબ માનવાવાળા છે. અને તેઓ ખરેખર
માને છે. આંહી જલારામ બાપાએ પરચો પુર્યો છે. શું પરચો છે. તે નીચે
સુજા છે.

લોહાણા ઠંકર હરગોવિન્દલાલ, ગામ બાબરના રહેવાસી ૬-૧૦ વાગેના
સુમારે બ્રાહ્મણી ચપટીએ જાય છે, તે તેમને ઘેર ગઇ હતે અને ત્યાં જલારામ
બાપાને ફોટો ધરના બારણા ઉપર હતો, તે ફોટાની અંદર બાપાના
હાથમાં માળા હતી તે ફરવા લાગી. જે લોટ ફરવા આવેલા હતાં તેઓ
ધરનાં માણસોને પુછવા લાગ્યાં તેમણે કહ્યું કે, આ ફોટાની અંદર શું
ગોઠવ્યું છે. કે કંટ...કંટ... અવાજ થાય છે. ઘડિયાળમાં કેવા અવાજ થાય
છે તેવા અવાજ થતા હતા, હરગોવિન્દની પત્નિ ગબરાઇ ગઇ અને ધરમાં
જતી રહી પેલા બે જણાએ તે ફોટાને નીચે ઉતાર્યો તેઓએ પ્રેમથી તેમનાં
દર્શન કર્યાં એમના હાથ ધુજતા હતાં શરીર ચલાયમાન થતું હતું તેઓ
ખડગાંઠ હસતા હતા, આ બધું તેમણે જોયું. હરગોવિન્દ ઘેર ન હતા તે
દુકાને હતા બાપાનું હલન તે ઓછામાં ઓછું ૧૫ મીનીટ થયું હતું ખસ
અને બજનાવડી તથા બીજા પુસ્તકોનું સુચીપત્ર મોકલ્યો. તે જોઇને પછી
અમો મ'ગાવશું આ પરચો સ્પષ્ટ નજરે જોયેલો છે. કાગળમાં નહી
સમાધી ઉતાવળથી લખેલું છે. પદ્ધતિસર નથી લખ્યું ફરી વખત લખીશ
તમો સુચીપત્ર મોકલ્યો.

આ વાત વિસ્તાર પુર્વક જણાવી નથી હુકમાં આટલું જણાવેલ છે.

લી. ઠંકર સોમાલાલ અમૃતલાલ

૧૧૯

ઉશ્કેરાયેલા આફ્રિકન ટોળાએ ચિ. વિરેન્દ્રને કે મને
હાથ પાણુ ન અડાડ્યો તે થી બાપાનો પ્રતાપ.

B R. PATEL & SONS

General Merchants

Wines, Spirits Provisions. Building Materials. Hardware.

Phone 129

P. O. Box 226

NYERI,

તા. ૭-૧૨-૫૬

શ્રી ગિરધરરામ બાપા,

આ સાથે પરચો મોકલાવેલ છે જેની વાંચ રચના બરાબર કરી શ્રી
બાપાની નવી પુસ્તકમાં છાપરો જેથી માણસોની અંદા વધે અને મારા જેવા
દુખીયા માણસોના દુઃખ દુર થાય.

લી. આપનો

ભોગીલાલના જય જલારામ.

સુરખી સોભાગ્યચંદભાઈ,

આ નિચેનો પરચો બનેલી સત્ય હકીકત ■ અને તે થી જલાબાપાની
નવી પુસ્તક છપાવો તેમાં છપાવરો જેથી તેમના તરફની અંદામાં વધારો
થાય અને મારા જેવા માણસોને તેથી શાંતી થાય.

હું મારા સ્નેહી ભાઈશ્રી રમણભાઈના ચિ. વિરેન્દ્રકુમાર ને તેમ મારા
ધર્મપત્ની તેમ બાળકો તેમ મારા સ્નેહી ભાઈશ્રી રમણભાઈના ધર્મપત્ની
અ. સૌ. ધન્દુબહેન તેમ તેમના માના બહેન જેઓ કંપાલાથી ફરવા

આવેલા તેમ ચિ. વિરેન્દ્રકુમારની નાની બહેન ચિ. ચંદ્રલતા આ બધા મારા સાથે હતા.

મારા મીત્ર રમણભાઈને દમનો રોગ છે અને ચિ. વિરેન્દ્રકુમાર ઈંગ્લેન્ડ બહુવા જવાનો હતો અને તેની એરોપ્લેનની ટીકીટ તારીખ ૫-૪-૫૬ની થીક થએલ પબ્લુ આગળ બે દિવસ પહેલાં મારા મિત્રને દમ ઉપલ્લે એટલે ડોક્ટરે બહાર ન નીકરવાની સલાહ આપી જેથી હું મારા એક આફ્રિકન ફ્રાઈવરને લઈ ન્યેરાથી નેરોબી જતો હતો, કારણ એરોપ્લેન નેરોબીથી શતતા ૭-૪૫ એ ઊપડવાનું હતું અને મારા સાથે રસ્તામાં સંગાત હિસાબે મારો ફ્રાઈવર હતો.

મારા પાસે ફોર્ડ બોક્સ બોડિ કાર હતી જેમાં આગળ હું તેમ ચિ. વિરેન્દ્રકુમાર તેમ મારો ફ્રાઈવર હતા હું ગાડી ચલાવતો હતો અને પાછળ શ્રી ઇન્દુબહેન તેમના બહેન બાનુબહેન, બેબી ચંદ્રલતા તેમ બાનુબહેનની નાની બેબી, મારા ધર્મપત્ની કુમુદ, મારો ચિ. પ્રકુલચંદ્ર, વિજય તેમ હસમતી તથા સ્મીતાકુમારી આમ પાછળ હતા ગાડીના પાછલા દરવાજે દરરોજ પ્રમાણે તાળું મારેલું.

હું ન્યેરાથી ૧૧ વાગે નેરોબી જવા રવાના થયો અને ૨ વાગે પોગી જવાની ઈચ્છા રાખતો પબ્લુ પ્રભુએ કંઈક બીલું નહીં કરેલ.

આઠ માઇલે મારી કારને 'પંચર થયું'. જે વીલ કાઢતાં મને એક કલાક થયો. ન્યેરાથી કરાતીના ૧૮ માઇલ છે, મેં કરાતીના મારા બનેલી બાબુભાઈના ગેરેજમાં પંચર કરાવવા ગાડી ઉભી રાખી પંચર કરી ત્યાંથી નિકળ્યાં દશ માઈલ મયો હોમસ અને એક આધેડ ઉમરનો આફ્રિકન ટોસો રરતો પાસ કરતો હતો મેં તેને બચાવવા ધણી કોરીસ કરી પબ્લુ મારી ગાડીના ધકાથી તે પટકાઈ દુર પડ્યો અને ત્યાંજ તે વખતે તેના પ્રાણ નીકળી ગયા.

ગામ નજીક હતું લગભગ એકહજાર જેટલા આફ્રિકનો ભેગા થઈ ગયા અને મને મારવાની વાતો તેમની બાપામાં કરવા લાગ્યા. ધણીં તે કહેતા કે, આ બંદાં છાંટરાં બધાને બહાર કાઢી મારી નાખો અમે બધા ધણીં મુંઝાયા પબ્લુ અમેને શ્રી બાપા ઉપર પૂરી શ્રદ્ધા હતી અને આમાંથી ઉગારવાની ધા નાખી ત્યાં તે બે આફ્રિકનો મોટી ઉમરના આવી મારા રક્ષણ માટે મારી પાસે ઉભા રહ્યા મારી પાસેથી ગાડીની ચાવી આ લોકોએ લઈ લીધી જે હું બાગી ન લાવ તે માટે.

મારી સાથેના બધા ગાડીમાં હતાં દરવાજે તાળુ હતુ મારો પુત્ર ચિ. પ્રકુલચંદ્રએ આ માટે શ્રી જલારામને માનતા માની કે હે બાપા મારા

પિતાજી (એટલે હું) ને આ લોકો નહિ મારે અને હમારી ગાડીની ચાવિઓ આપશે તો હું શિ. ૫- તમારા પેટીમાં નાખીશ આ ઉસ્કેરાયલા ટોળાએ મારા આફ્રિકન કાષ્ઠવરને સાફ કાઢી નાખી અને ઘોડી મારામારી પણ કરી ચિ. વિરેન્દ્રને કે મને હાથ પણ ન અડાડયો તે શ્રી બાપાનો પ્રતાપ જે હમારા નજીક બે ડોસા (આફ્રિકનો) આવિને ઉભા રહયા જેમા એક માણસ મને મારી નાખવા ઘણો ઉસ્કેરાયો હતો તેની સાથે એક ટોસાએ મારામારી કરી લીધી પણ બાપાની કૃપાથી મને હાથ પણ ન અડાડયો ત્યાર પછી આવિ જરૂરીયાત પ્રમાણેનો કાગળીયા કર્યા અને મારા ઉપર કેસ થવાનો થયો.

હું ચિ. વિરેન્દ્ર તેમ બધાને લઈ પાછો ન્યેરા રાતના આવ્યો મારાં ધર્મપત્ની કુમદ તેમ બહેન ઇન્દુબહેને શ્રી બાપામાં પૂરા શ્રદ્ધા હતી જે મારા ધર્મપત્નીએ શ્રી બાપાને શિ. ૧૧ (સવા અગીયાર) શ્રી બાપાની જગ્યાએ મોકલાવીશ ત્યારે ઘી લઈશ અને શ્રી ઇન્દુબહેને જે મારા ધર્મની બહેન છે. તેમણે શિ. ૧૧ (સવા અગીયાર)ની માનતા રાખેલી જે કેસ નહિ થાય અને છુટી જાય ત્યારે શ્રી બાપાની માનતા કર્યા પછી એક પીઈસ આમ બાપાની ઉપર પૂરી શ્રદ્ધાથી બાધાઓ લેવાઈ.

બીજા બાબુએ પોલીસે તપાસ કરી પણ મારી બૂલ ન નીકરતાં તારીખ ૧-૬-૫૬ ના મને પોલીસ રેટેશનેથી કાગળ આવ્યો કે: આ એક્સીડન્ટમાં રાહદારીની બૂલ થઈ મારી કોઈ બૂલ ન હોવાથી આ એક્સીડન્ટની કાષ્ઠ બાંધ કરી દીધી છે અને તમારા પર કોઈ કેસ નથી જે કાગળ વાંચી આંખમાંથી બે આંસુ સરી પડ્યાં

શ્રી બાપાના ચરણોમાં મસ્તક ઢળી પડ્યું તેમના તરફની શ્રદ્ધામાં ઘણો વધારો થયો.

સિવાય નાની મોટી ઘણી સુશકેલીઓમાં બાપા સહાય કરતા છે અને દર વખત કરસે તેમ મારી આર્થના છે.

મારા ઘરમાં બાપાનો મોટો ફોટો છે પૂજામાં ચાંદીની સુતી છે જે બહેન ઇન્દુબહેન વીરપુર આવ્યાં હતાં મારા ઘરમાં બાપાની પેટી રાખી છે તેમાં નારીયેરના તેમ નાની મોટી બાધાના ચેસા નાંખીએ છે અને પછી જગ્યામાં મોકલતા છીએ દહ મારી બાપા પાસે બાધા છે અને બાપા બાધા પૂરી કરાવશે છે તેવી મને ખાત્રી છે.

આ હકીકત સત્ય છે અને મારા ધર્મપત્નીની માનતા છે કે આ પરચો ખાપાની ખુકમાં છપાવીશુ તો આમાંથી થીક લાગે તેટલું ટુંકાવિ અને નવી છપાવો તે ખુકમાં છપાવસો.

એજ ધીરપુર લવ ત્યારે હમારા વતી બધાને જય જલારામ કહેસો અને ખાપાના દોલીએ પગે લાગસો.

લી ભોગીલાલ રામાભાઈ પટેલ

મુ. ન્યેરી કેનીયા

ના જય જલારામ વાંચસો

૧૨૦

સાચે જ પૂજ્ય જલારામખાપાએ
તેની રક્ષા કરી છે અને તેને ઉગાર્યો છે

ભોરસદ.

તા. ૫-૩-૬૦ શનીવાર

ભક્ત શિરોમણી ભગતશ્રી ગિરધરરામ ખાપાની સેવામાં

ભોરસદથી લી. ભાઈલાલભાઈ માથેકલાલ ઠાકરના જય જલારામ વાંચસો.

જલ અમારા એક મિત્ર હમણાજ આપની જગામાં આવ્યા હતા તેમની પાસે પૂ જલારામખાપાની એપડી મંગાવેલી તે વાંચી છે તેથી ખાપાના અનેક પરચાઓ વિશે ખૂબ લાલ્લુવા મહ્યાં છે. અમોને પણ નીચે પ્રમાણે ત્રણ પરચાઓ થયેલ છે. તે આપની સેવામાં લખાવવાની રજા લઉં છું. અને સદરહુ અમારા પરચાઓ આપને યોગ્ય લાગે તો નવી આવૃત્તીમાં છપાવવા કૃપા કરસો.

૧. અમારે બે પુત્રીઓ હતી. અને બીજી પુત્રી દસ વર્ષની થયા બાદ તા. ૨૭-૪-૫૭ શનીવારના રોજ અમારે ત્યાં પુત્રનો જન્મ થયો તે જન્મ

વખતે તો ઘણો જ તંદુરસ્ત હતો. પરંતુ ત્રીજી દીવસથી સખત તાવ તથા કમળો થયો અને ત્યારથી જ તેની માંદગીની શરૂઆત ચાલુ થઈ ગઈ. અને દીવસે દીવસે તે માંદગી ભયંકર સ્વરૂપ પકડતી ગઈ. અમો ઝી ઘણા ડોક્ટરો તથા વૈધરાજોની દવાઓ કરી પરંતુ તેને કોઈપણ દવા લાગુ પડતી જ નહીં. અને તેથી અમો તથા અમારા સગા સંબંધીઓ બધાએ તેની આરા ઊઠી હતી. તેવામાં અમારા એક સગા અમદેલી બાબુથી આવેલા તેમણે પૂ. જલારામબાપાના પરચાઓની હકીકત કહી અને પૂ. જલારામબાપાના ફોટાવાળું ગળામાં પહેરવા માટેનું એક માદળીયું અમોને આપ્યું. તે અમોએ તેને પહેરાવ્યું. ત્યાર પછી તા. ૧૯-૧૨-૫૭ ગુરુવારના રોજ સવારમાં છ વાગે અમારી નાની પુત્રી તેને બોળામાં લઇને દવા પાતી હતી. અને તે વખતે તે એકદમ રટી ગયો હતો અને તેનું શરીર ઠંડું પડી ગયું હતું. પરંતુ જી વખતે હું પૂત કરવા ભેડો હતો અને ધીમે દીવો પછુ ચાલુ હતો તેથી મેં મારા ખરા અંતઃકરણથી પૂ. જલારામબાપાની બાધા રાખી કે મારા પુત્રને જનોઈ દેતાં પહેલાં પૂ. જલારામબાપાને ત્યાં વીરપુર જરૂર પગે લગાડીશ. અને સાથે જ જલારામ બાપાએ તેની રક્ષા કરી છે અને તેને ઉગાર્યો છે. અને ત્યારબાદ પોણા કલાકે તેણે આંખ ખોલી તથા તેના શરીરમાં જીવ આવ્યો. ત્યાર બાદ હવે તો તે ખુબ તંદુરસ્ત થઈ ગયો છે અને અમારા સગા સંબંધીઓ જેઓએ તેને જોયોહો તેઓ તો અત્યારે તેને બીજકુલ બોળખી ન શકે તેવો પૂ. જલારામ બાપાની કૃપાથી થયો છે.

૨. મારા સાદું ચીમનલાલ જેઠાલાલ ભટ જેઓ હીંમતનગર સરકારી નોકરીમાં ઉલ્લા માંચ છ વર્ષથી હતા. તેઓ તેમના ખાતાની પરિક્ષામાં ત્રણ વખત નાપાસ થવાથી તેમને ખાતામાંથી કુદા થવાની એક માસની નોટીસ પણ મળી ગઈ. જ્યારે અમોએ તે વાત જાણી ત્યારે મારી પત્નીએ ખુબ શ્રદ્ધાથી પૂ. જલારામબાપાની બાધા મારી કે તેમની નોકરી તેજ ખાતામાં ચાલુ રહેશે તો અમો જ્યારે વીરપુર અમારા પુત્રને પગે લગાડવા આવીશું ત્યારે રૂ. ૧૫૦) સવાઅગીયારનો થાળ ધરીશું અને તેમ બાધા રાખ્યા પછી બેજ દીવસમાં અમારા ઉપર મારા સાદુનો પત્ર આવ્યો કે તેઓ ખાતાની પરિક્ષામાં સારા નંબરે પાસ થયેલા છે. અને તેમની નોકરી પણ ચાલુ જ રહી છે. આ અમારો બીજો પરચો છે.

૩. અમાર પુત્ર ગોપાલે તા. ૧-૨-૬૦ ના રોજ અમારા મહાનની રસ્તા ઉપરની બારીમાંથી અહોહાનું સોનાનું ચેન્ડલ આશરે અરધા તોલાનું સવારના દસ વાગ્યાના અરસામાં સરીયામ રસ્તા ઉપર નાખી દીધેલું. તેની અમોને ખબર પડતાં અમોએ અમારા મહાનમાં બધે ખુબ તપાસ કર્યા બાદ રસ્તાની બારીમાંથી રસ્તામાં તપાસ કરી પણ ન મળ્યું

પછી અમોએ પુ. જલારામ બાપાને શ્રીફળ તથા દીના દીવાની બાધા રાખી કે તરત જ રસ્તામાં ધુળમાં દબાઈ રહેલું તેજ ચેન્ડલ બારીમાંથી જોઈ શકાયું અને અમોને તે સહીસલામત મળ્યું છે. આ હિ અમારા ત્રીજો પરચો.

આ રીતે અમોને પુન્ય જલાબાપા વખતો વખત મદદ કરે છે અને અમારા આખા કુટુંબના બધા જ માણસો પુન્ય જલારામ બાપાને ખરી શ્રદ્ધાથી સંપુર્ણપણે માનીએ છીએ અને બાપા અમોને સહાય કરે છે. અને અમોને પૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે, પુન્ય બાપા અમોને ભવિષ્યમાં પણ વખતો વખત સહાય કરતા રહેશે જ એવી અમારા અંતરની ભાવના છે.

પુન્ય જલારામ બાપાનો કયો વાર હોય છે. ગુરુવાર કે રાત્રીવાર અમો શ્રીફળ અને દીવાની બાધા રાખી છીએ તે પુન્ય બાપાના ફોટા નજીક કયા દીવસે શ્રીફળ વધેરડું તે જરૂર જણાવવા કૃપા કરશે. અમો પુન્ય બાપાના ફોટા પાસે દરરોજ સવાર સાંજ દીવો, અગરબત્તી કરીએ છીએ. કારણ કે અમો ત્યાંના અભાગ્યા છીએ તેથી આ અમાણે પૂજાવડું પઠ્યું છે. અને આપને તરદી આપવી પડે છે. એજ

લી.

અમો છીએ

ભાઈલાલભાઈ માણેકલાલ ઠાકર

ના જય જલારામ

અમારું સરનામું

ભાઈલાલભાઈ માણેકલાલ ઠાકર

બળીયા ઠાકા પાસે

બોરસદ

વાયા: આબુ'દ હલ્લો: બેડા

૧૨૨

હું નિર્દોષ છુટ્યો છું.

C/o S. M. Daltoni

Box 505

તા. ૨૧-૩-૬૦

કંપાની.

પરમ પૂજ્ય ભગત શ્રી ગીરધરરામ હરીરામની સેવામાં વીરપુર.

કંપાણી લી. પરમ પૂજ્ય જલારામબાપાની ચરણ પાદુકામાં ચરણ-
પસ કરનાર સેવક પરશોત્તમ ઓધવજીના પ્રણામ સ્વીકારશે.

નીચેની મારા ઉપર બનેલી વિગત હવે પછી બાપાની સાતમી
આવૃત્તીમાં જો મગદ કરશે. તો મારા ઉપર ઉપકાર કરશે. મારા ઉપર
એક કેસ થયેલ તેમાં મને નવ માસની જેલની સજા થઈ હતી. મેં બાપા
પાસે ધા તાળી કે બાપા હું નિર્દોષ છું, મને બચાવ તે બાદ મેં અપીલ
કરી તેમાં હું નિર્દોષ છુટ્યો છું. મેં આ કામળ સાથે શી. ૧૪૧) અંકે
એકસો એકતાલીસ બાપાની પ્રસાદી તરીકે મોકલેલ છે. તે બાપાને
ચરણે ધરી મારા વતી બાપાને પ્રાર્થના કરશે. કે હે બાપા હંમેશા જે
મદદ કરે છે તે પ્રમાણે મારા ઉપર કૃપા દ્રષ્ટી રાખી છે. તે પ્રમાણે મારા
તથા મારા બાળગોપાળને સહાય કરતા રહેશે. બાપી વધારે શુભ લખતું
આ એ લખાણમાં કાંઈ સુધારો પડાડો કરવો પડે તે કરશે. અને મનકુર
કામળ જરૂર સાતમી આવૃત્તીમાં જાપસો તેથી અરજ છે. ઉપરની રકમ
સુદરજ માધવજી મારફતે આપને મોકલાવેલ છે. તો રસીદ મોકલશે.

લી. આપના ચરણરજના અભિલાસી

પુરોહિતમ ઓધવજી દેવના

પ્રણામ સાથે જય જલારામ

દઃ સંતીકાન્ત પુરોહિતમ દેવે.

૧૨૨

મારો વહાલો બાપો આમ ભકતની
લાજ જવા દે એવો નથી.

પો. બો. નં. ૧૨,

ફેલ્ટ'હોલ.

૨૫-૩-૧૯૧૭

જોગ, શ્રી ગામ વીરપુર,

પરમ પુન્ય ભકતશિરોમણી બાપા શ્રી જલારામ બાપા,

પરમપૂન્ય ગિરધરરામ બાપા, પુ સૌભાગ્યચંદલાઇ, શ્રી જયગુપ્તરામ-
બાપા, તથા બાપાની જગ્યાના સર્વ ભાવિક જનોને મારા વંદન.

હી. ફેલ્ટ'હોલથી બાપાનો સેવક રમણ.

હું બાપાની કૃપાથી અહીં કુશળ છું. આપ સર્વ કુશળ હો એવી
બાપાને આશા.

ઘોઠાજ સમય પહેલાં મને પુ. બાપાનો પરચો મળ્યો. જે નીચે
મુજબ છે.

મારા પત્નીને ટીચર ટ્રેઇનીંગ કોલેજમાં ફાઇનલ થયું હતું અને નાઇવેબી
કોલેજમાં અરજ કરી. પરંતુ પાછળથી વાત મળી કે પરખેલાને લેતા નથી.
ન્યાયે મોઝબાસા મયો ત્યાં પુ. બાપાએ પ્રેરણા કરી કે મોઝબાસાની
કોલેજમાં અરજ કરો. જો કે અરજની તારીખ પુરી થઇ ગઇ હતી, પરંતુ
બાપાની કૃપાથી ત્યાંના પ્રિન્સીપાલે અરજ સ્વીકારી. પછી મારા પત્ની
અ. સૌ. નિર્મળાએ એન્ટ્રસ એકસામ આપી. સંજોગોવસાત જરાબર ચેપર
નહિ ગયું. અને આમ અને પુ. બાપાને ભાદે કસોટીમાં મુક્યા બાપાને
ચરખે પગ પચાસ સિદ્ધિ પરવાની માનતા કરી. બાપાના જે લાખ લખ
કરવાનો નિદાય કર્યો બાપાનો સત્પત્ર વાંચવો શરૂ કર્યો.

પરિણામે બાપાની કૃપા થઇ. જ્યાં જરાયે આશા ન હતી, ત્યાં ફાળા
આકાશમાં આસાડી પીજળી થઈ.

નિર્મળાને મોઝાસાની કોલેજમાં જગ્યા મળી અને આજે અમે દંપતિ બાપાના ગુણગાન ગાઈ દિવસો આનંદમાં વીતાવીએ છીએ. જી જગ્યા ન મળી હોત તો અમારા મનના મનોરથ તુટી જાત પણ મારો વહાલો બાપો આમ ભક્તની લાજ જગ્યા દે એવો નથી. માનતાના પૈસા દર મહિને થોડા થોડા કરી મોકલી આપીશ. અમારા કુટુંબ વતી બાપાના હોલિયે પગે લાગસો.

ઉપરનો પરચો જેમ બન્યો છે તેમ પ્રમાણે લખી બહારવ્યો છે. આશા છે કે આ પરચાથી મારા જેવા આશાલુચ્યાં માણસો વધારે શ્રદ્ધા ધરાવતા થાય. બાપા જરૂર બધાની આશા પુરી કરે છે. આ પરચો મુધારી વાપિંક પુસ્તકમાં છપાવશે.

લી. બાપાનો બાળક
રમણુ નરોત્તમ

—૦—

૧૨૩

આ જલાબાપા લાકડી લઈ આવ્યા હતા.

KUMAR & Co.

P. O Box 1458

A 43 Lobengula Street.

BULAWAYO. S RHODESIA

29-3-1960

પૂજ્ય ભક્ત શ્રી ગીરધરરામ હરિરામ તથા અન્ય ભક્તજન મંડળ મુ. વિરપુર.

શ્રી. યાદ કરતાં અરુણકુમાર કે. હર્મીદાસ તથા ઘરનાં શ્રી. બાળકો વગેરેના જય જલારામ જય શિયારામ... ..

શ્રી. પૂજ્ય જલારામ બાપાની કૃપાએ અમે સૌ કુરાળ છીએ.

બાદ લખવાનું કે આ સાથે પૌંડ ચૌદનાં પોપ્પલ ઓઈર નાચે મુનબનાં બનાવે અંગે લીવેલી માનતાનાં મોકલી આપું છું. જે મળેથી

પ્રત્યુત્તર આપવા કૃપા કરશોછ અને હવે પછી છપાતી આવૃત્તિમાં બનેલા બનાવો ઉપર શ્રદ્ધાપૂર્વક લીધેલી જલારામબાપાની માનતાથી ક્ષેત્રકુશળ ઉગરી ગયાની હકીકત છાપવામાં આવે તો ખબર વાઘો નથી."

ગયા ઉચ્છેદનર માસમાં અમારી પત્નિને પ્રત્યુત્તિ વેળા ઓપરેશન દ્વારા પુત્રીનો જન્મ થયો હતો. પરંતુ તબિયતમાં કંઈ વાંધો પડવાથી બાળક બહાર આવતા મરણ પામ્યું હતું. ત્યાર પછી બાળકના માતાની તબિયત બરાબર ન રહેવાથી તેમજ ઓપરેશન કરતી વખતે જે તાકા મારવામાં આવ્યા હતા તે ઉપરાઉપરી ઉઘટી થવાનાં કારણે તુટી ગયાં અને હોહીનો પ્રવાહ ચાલુ થઈ ગયો. તુરત ટોકન્ટરે આવી તુટેલા તાકા ફરી માર્યા પરંતુ તબિયત એથી વિશેષ ગંભીર બની અને આશા રહી નહિ એટલે તુરત હોસ્પિટલમાંથી ઘેર આવી. તેજ રાત્રે તુરત જ બાપાનાં સ્થાનકે પગે લાગી સંભાળ્યા. અને લગ્ન ગાયું અને બારથી પ્રભુનાં ગાળામાં કોઈ સફેદ લુગડાંવાળું વૃદ્ધ માણસ સરીર પર હાથ ફેરવી ચાક્યા જાય છે. ખરેખર આવા પ્રભાવે ધીરેધીરે સરીર સુધારા પર આવતું ગયું અને હાલમાં હવે કરી અસર રહી નથી. આ જ પૂજ્ય જલારામ બાપાનો પ્રતાપ- એ માનતાનાં ઇ પૌંડ.

૨. તા. ૭-૩-૧૦ ને રોજ રાત્રે અમારી ચાર વર્ષની છોકરી સૂતી હતી. સરીરમાં કોઈ જાતની ખામી માત્રમ પડતી નહતી. અને રાત્રે લગભગ ૧-૩૦ વાગ્યે પીએ પીએ વધુ શ્વાસ લેવા મંડી. અને વધી જતાં તથા એકાએક સરીરમાં તાવ ચઢવાથી કાંસવા લાગી. અમે ઉઠીને જોઈએ તો સરીર એકદમ ગરમ અને તાવ વધુ જોસમાં જોત જોતામાં તે અંખનાં ટોળા પળ ફેરવા લાગી અને સરીરમાં પળ ઉપરાઉપરી મેંચ આવવા લાગી મેં ફીકું પડી ગયું, તુરત ટોકન્ટરને ફોન કર્યો. એકાદ બે સગાને બોલાવી હકીકતો જણાવી. ફોન કર્યા પછી અમે બાપાનાં ફોન સામે ઉભા રહી સ્તુતિ કરી કે આ બાળક તમારું જ છે. એની રક્ષા કરજો. એની માતાએ જલારામ બાપા જલારામ બાપાનું પાંચ છ વાર બૂમ પાડી નામ લઈ રમરજી કયું".

ટોકન્ટરે આવી સરીર તપાસ્યું તો ૧૦૪ ડિગ્રી સરીરમાં તાવ હતો. તુરતજ ઇન્જેક્શન આપ્યું અને આરામ કરવાનું કહ્યું. લગભગ સાડાત્રણ વાગ્યે બાળમાં આવતાં કળું કે બાપુછ બે માણસ ચાક્યા. મેં કળું ક્યાં છે ? જલારામ બાપા જવા ચાક્યા. મેં કળું તું સુઈ જા. મેં એની અંખ ઉપર હાથ મૂકી રમરજી કયું" જ્યાં ચારનો સુમાર થયો ત્યારે કહે છે કે બાપુછ જ્યાં જનદીસાની આરતી કરો. સ્થાન કરી આરતી કરી-પછી સાત વાગે ઉઠાડી મેં પૂછ્યું શું શું થયું હતું. અને તારી અંખે કોણ કોણ જોવામાં

આવ્યા હતા. ત્યારે એણે જલારામ બાપાનાં ફોટા તરફ એક બતાવ્યું કે આ જલારામ લાકડી લઈ આવ્યા હતા. બાપાની કૃપાએ ટાકરી હાલમાં ફેમકુશળ છે. એ માનતાનાં બે પૌંડ- અને નિયમ પ્રમાણે બે માસનાં ચોકલવાનાં હતા તેનાં છ પૌંડ મળી કુલે ૧૪ પૌંડ ચોકલ્યા છે. એજ અત્યુત્તર લખશે.

લી. સેવક કુમાર તથા ચિ. બાળકોનાં
જય જલારામ. જયરાયારામ.

૧૨૪

છેવટે બાપાને સ્વપ્નામાં આવીને કહેવું પડ્યું કે,
“દીકરી ફીકર કરીશમાં- મારો ડાકર સારા વાના
કરી આપશે.”

શ્રી ૫

Kantilal Ranchhod Popat
Box N. 12 Mumbai MARACH
B E. A. Kenya.

શ્રી મરાઠ, તા. ૨૬-૩-૧૯૬૦

૧. ૨. લકત શ્રી ગીરધરરામ હરીરામની પવિત્ર સેવામાં,
ભોગશ્રી વીરપુર. ઇન્ડિયા

મરાઠથી લી. કાન્તીલાલ રંછોડાં પોપટના જય જલારામ વાંચશે. જ/ત લખવાનું કે આ કાગળ સાથે ટ્રીફ ૧, શ્રી ભંડ એક બરોડા લી.ને રાજકોટનો નં. EA KI 59, 000351 નંબરનો રૂપિયા ૯૦૧ અંકે નવરો એકનો બીજો છે. તે સંભારી બાપાની ગાદીએ ધરાવી દેશે આ રૂપિયાથી આપ બાપાની જગ્યો ઉપર શુધારોવધારો અમર કોષપજુ કામ બાપાની જગ્યો ઉપર અમર તો બાપાના લાકડવાયા ગરીબોને ખવરાવવું તે કરી શકે છે. આ રૂપિયાના રશી. ૧૩૫૧/૫૦ સેન્ટ થાય તેની વિગત આએ કાગળમાં હું તમોને આપું છું અને ૧૯૩૪ માં આવી પડેલી ભયંકર બીમારી તે વીરો.

(મારી ૧૮૩૪ થી બીમારીની વિગત)

૧૮૩૪ ના વરસમાં મારા પીતાશ્રી, માતૃશ્રી, ભાઈ અમો ઘરમાં ૪ જણાં હતાં અમારી સ્ત્રીતી લેણએ તેની નારી ન હતી તેમાં એક દિવસ સવારના વહેલા લગભગ ૪ ગાગ્યે રાત્રીના હું મારા મોટાભાઈ સાથે જંગલમાં મકેકા ખરીદ કરવા ગયેલ ત્યાંથી લગભગ દિવસના ૧૧ થી ૧૨ વાગે અમો ઘેર આવા હું આવીને સીધો ખાટલે સુતો અને બીમારી લાગુ પડી આ વસ્તુ લેણને મારા પીતાશ્રી ત્યાં ભાઈ, માતૃશ્રી વીગેરે હતાશ પામી ગયા બીમારીમાં બીજું કંઈ નહીં પણ ચક્કરી અને બેશુદ્ધ લાગે કે માણુન ખવાશ થઈ ગયું. આવી આ બીમારી ન લેતી પાણી યા અગ્ની યા કોઈપણ જગ્યા

આ પછી મને બીજે દિવસે આરામ થયો હવે પછી આ બીમારીએ એક વરસની અદર એક દિવસ ચુકર ક્યો તે કે દિવાળીને દિવસે જ અને ત્યારે શારદા પુન્ય ચાતુ થાય ત્યારે મને ગમે તે જગોથી નીચે પછાડે અને બેશુદ્ધ કરી દે છે આ પછી મારા પીતાશ્રીએ જે કરવાનું હતું તે ચુકતે ઉપાય કરાવી લેયા પણ કોના બાપાની તાકાત છે કે મને મેલે તે પછી ૧૮૪૩ માં મારા પીતાશ્રી સ્વર્ગ પામ્યા એ પછી મારા મોટાભાઈ ત્યાં હું અને મારી માતૃશ્રીએ વિચાર કર્યો કે દેરામાં જગ્યે અને પેલા બીમારીનું કંઈ કરીએ કારણ આ મોટો કંટાળો હતો આ દરમિયાનમાં મારા મોટા ભાઈએ પણ હજી લગ્ન કર્યા ન હતા આમ પછી તો એક બાજુ બીમારી બીજી નાણાની પણ જે નાણાં નીચું મોટાભાઈના લગ્ન પણ કરવાના હતા આ પછી ૧૮૪૫ માં મારા મોટાભાઈના લગ્ન થયા પછી તો મારા મ બધા ૧૮૪૬ માં થયો પછી તો લગ્નનો ચુકરે દાઈમ પણ થયો હું મારા ભાઈ ત્યાં માતૃશ્રીને ના પાળતો હતો કે મારે લગ્ન નવી કરવા લગ્ન ન કરવાનું કારણ કે દેરા ફરતા હોય ને મને નીચો પછાડો તો હું શું કરીશ મહત્ત્વમાં મારી શું હાનિ થયે પણ ભગવાન બરોડે લગ્ન નરસ રીતે પત્ની ગ્યા હવે લગ્ન પછી મારી બીમારીએ સરખા ધારણ કયું ૧૨ મહીનાને ખરડે ૧ માસ આવ્યા કે ને ખરડે ૫ થી ૪ થો ૩ થી ૨ થી ૧ પછી તો અકવાળીયે અકવાળીયે મને નષ્ટ બીમારી લાગુ પડી. પછી તો મારા મોટાભાઈએ દવા કરાવવામાં બીજાનું પાપુ લેયુ નહીં દેરા ધામાએ માતાનું તોમો ઉપદ ૧૮૫૨ માં પારાયણ બેન્ડાડું આઠ દાળા મુખી શ્રીમદ ભાગવત વચાણું પણ આચાર આ પછી તો મારા કર્તા પણ મારી પત્નીને આગ્યા હતું તે પણ મારી ભેટે આપી ભાગીદારી બની પણ પત્ની હોય ભાઈ હોય કે બા અનર માં પણ કરે શું જેની ઉપર ઇન્કા અને પછી તો બાપા યાદ આવ્યા મેં બાપાની આનતા કરી કે જે બાપા મને આ બીમારીમાંથી હાલો ત્યારે તમારી જગ્યાને શી. ૫૦૦

મોકલીશ. એ પછી તો મારા કર્તા મારી ચોભાગ્ય પત્નીએ બાપા ઉપર રાંદા રાખી અને છેડે બાપાને સપનામાં આવીને કેવું પૈકું કે દિકરી ફીકર કરીશમાં મારો ઠાકર સારાવાનાં કરી આપશે પછી દર પુનમનાં બાપા આવી સપનામાં બહામણ કર્તા અને કહેતાં કે દિકરી તું ગણરામાં એક દિવસ બધું સાફ થઈ જશે પછી તો બાપાએ મને બે દિકરા ૩ દિકરયું આપ્યું બાપાની આર્તી ઉઘરમા ઉતરવા લાગી ઉ પછી તો રાંદા રાંદા તે રાંદા જ્યો નામ જલીઆણુ કહે પાપનો તારા કર જોડી મોહન કહે રાખો દ્રઢ વિશ્વાસ બસ પછી તો લગવાન પોતે કહે છે કે બે હુ નથી આપી શકતો તે મારા લકતો આપે છે બસ પછી ઉવટ ૧૯૫૬ માં નવરાત્રીનાં દિવસોમાં એવો તો મને પછાડો કે માથા ઉપર ૨ ટાંકા લેવા પૈડા અને ડોક્ટર પાસે જતું પૈકું ૫ જુ ૫ દિવસમાં તો આરામ અને ડોક્ટર કહે કે કાંતીભાઈ તમારી બીમારીની દવા હવે બાપાએ મને આપી છે આ ગોળીઓ ખાતા જશે તમારે ૩ થી ૪ વરસ ગોળી લેવી પછી તો આરામ આરામ અને આરામ મનમાં થયું ડોક્ટર સાથ તમારી પાસે તો એક નહીં ૫જુ એકે હબર વાર હું આ બીમારી વારતે આવેલ ૫જુ બાપાની જ્યારે મેરબાની થાય ત્યારે ને હવે મને બાપાની મહેરબાનીથી સાફ થઈ ગયું છે તકકલીફ કોઈ લાતની નથી.

શી. ૫૦૦ મારી એટલે કાંતીલાલની બીમારીનાં જેની વિગત આમાં આપી છે તે

શી. ૨૫-૨૫ હીમતલાલ વૃજલાલ આતી રસીદ જુદી મોકલીશ.

૮૨૧-૨૫ હું દુકાનમાંથી ડેઇલી શી. ૧ બાપાનું જુદું રાખું હું તેનાં ભેગા થયેલ

૧૩૫૧-૫૦

હવે મને સાફ છે બે ઠાકોરની ઈચ્છા હશે તો અમે જરૂર એક વાર ત્યાં વિરપુર બાપાની જગ્યાએ દર્શન કરી જશું બીજુ આ બીમારી વિશે તમોને યાદ હશે મેં તમને જણાવેલ હતું કે આ બીમારીથી હું બહુ જ લાગ્યાર થઈ ગયો હું તમોએ લખેલ કે ત્રણ ઉપર વિશ્વાસ રાખો સાફ થઈ જશે. હવે મું લખું ૨૫ વરસનું કેટલું યાદ રહે છેતાં ને યાદ આવતું ગયું તે લખું છે બીજુ કે આ મારી બીમારીની વિગતનું બે આપનો વિચાર હોય તો છઠી આવર્તીમા લખશે સુધારો કરીને મારો આ કાગળ જરૂર નીરાંતથી વાંચશે લખવામાં ક્યાંઈ ફેરફાર હોય તો સુધારીને વાંચશે. બાકી ત્યાંનાં તવીન જરૂર લખશે સદાવૃત્ત ચાહુ હશે અને ડેઈલી લગભગ કેટલા માણસ જગ્યામાં જમે છે તો જરૂર લખશે બાપાના ઢોલયે જઈ મારા પગે લાગણુ કહેશે. બીજુ મને યોગ્યક યાદ છે કે ૪ થી ૬ તો ૫ મી આવર્તીમાં તમોએ લખેલ છે કે ને બધાય રૂખ્યા મોકલે

છે તે એમજ લખે છે કે બાપાની ગાદીએ ધરાવી દેસો અને અન્નદાનમાં વાપરેલો અન્નદાન શીવાઈ પજુ નાણાની જરૂર પડે બાપાની જગ્યામાં સુધારા વધારાની તો હું તમને જણાવું છું કે આ રૂ. ૯૦૧- તમે કોઈપણ બાપાની જગ્યાએ વાપરી શકો છો આ શીવાઈ ઘોળા દાઘમમાં બીજો ફ્રાફ મોકલીશ જેની વીગત ફ્રાફની સાથે જણાવીશ બીજા કે બાપાની ચાહગીરી વાસ્તે જરૂર કાંઈક મને મોકલાવશે. અગર પરશાદી બાપી અને અમો સર્વ ખુશી મલ્લમાં છીએ ત્યાં સર્વને અમારા પગે લાગજી કહેરો. ત્યાંના નવીનો જરૂર લખતા રહેરો. આ દાસોને ભુલશે નહીં. બસ એજ

હી. છોડ કાન્તીલાલ રજુછોડના
જય જલારામ વાંચરો
કા પોતાનાં

—o—

૧૨૫

આ એક મારા જીવનમાં બનેલી અપૂર્વ
દૈવીચટના મેં જોઈ

શ્રી રામ

બંદરદાઠ,
બીલીમોરા (છ. સુરત)
તા. ૧૨-૫-૧૦

પૂજ્ય ગિરધરરામ બાપાના ચરણોમાં સાક્ષાત્ કંડવત્ નમ્ર પ્રજ્ઞામ...

બિલિમોરાથી આપ સંતને વારંવાર નમસ્કાર પાઠવનાર બાઈ રમેરી પ્રત્યક્ષ અને તાદરા પછે અનુભવના એક જે બાપાના પરચા આપના પૂજ્ય પાદ ચરણોમાં ધરી વિરતું છું.

આ એક અનુભવ મને મારી કોલેજની સ્કોલરશીપની બાબતમાં થયો.

કોલેજની પ્રથમ પરીક્ષામાં સફળતા મને પૂજ્ય જગાબાપાના પ્રતાપે મળી. અને આપે કોલેજ તરફથી રૂબરૂ ચીસ રૂ. મારા માટે મંજૂર થયાં. હવે બીજા વખત એવું બન્યું કે જે વિદ્યાર્થી બીજા પરીક્ષામાં સારા માર્કે સફળ થાય તેને જ રૂ. ૩૦ પાછા મળે.

બીજી પરીક્ષા વખતે મેં તદ્દન ઓછું પાંચેકું. હા, પરીક્ષામાં સફળતા તો મળે પણ સારા માર્ક કેમ મળે? આ પ્રશ્ન ઉપરિચિત થયેા છતાં મારા હૃદયમાંની શ્રદ્ધા એક પર્વતની જેઠે અચલ અને અડગ હતી. મેં અંતઃકરણ પૂર્વક માનતા કરી અને સાથે રૂ. પાંચનો મ. ઓ. પણ કર્યો ત્યાં તો આ શું ?

હું એક તરફ મ. ઓ. ચૂકવી ધરે આભયો ત્યાંજ મારા સ્નેહી મિત્રે મને પત્ર પાઠવીને જણાવ્યું કે Scholarship રૂ. ૩૦૭ ફેલોશ તરફથી મંજૂર થઇ છે. અને તે લેવા તને જોડાવે છે. હજી તો પરીક્ષા લેવાય નથી. રીટાઈડ આબુ નહોતું ત્યાંજ મારી Scholarship મંજૂર થઈ. આ એક બાપાનો તાદશ પરચો જ મેં અતુલ્યો, અરે! નજરે નજરે પ્રત્યક્ષ લેયો.

બીજી વખત પરીક્ષા લેવાઈ અને તેમાં હું ધણાં સારા માર્ક મેળવી પાસ થયેા.

આ એક મારા જીવનમાં બનેલી અપૂર્વ-ભૂતપૂર્વ દેવી ઘટના મેં એક મને બાપાના ચરણોમાં વારંવાર નમસ્કાર કરવાનું મન થાય છે.

હું ફરી ફરીને પ્રભુને પ્રાર્થના કરું છું કે “હે પ્રભુ તું મારા હૃદયમાં ઠરી ગયેલી અચળ અને અડગ મેફ પર્વત સમી શ્રદ્ધાને ઠદીયે ચલિત કરીશમા”

જક્ષાબાપામાં મારી શ્રદ્ધા હજીયે છે તેના કરતાં વિશેષ મજબૂત-બને એવી નક્ક અભ્યર્થના સાથે વિરજું છું.

બક્ષ એન.

હિ. રમેશભાઈ સાંતિલાલ ગાંધીના
જય જલારામ-જય સિયારામ
જય ગિરિધર બાપાજી જે

વાંચો : કેલાસ-માનસરોવર યાત્રા

સોરઠ જિલ્લાના માણ કલેક્ટર
શ્રી જયંતિલાલભાઈ જોષનપુત્રા લખે છે કે:
... આવી વિકટ યાત્રા ન કરી શકે
તેવાઓને પણ પુસ્તક વાંચતી વખતે
જાણે પોતે પણ તે અનુભવ કરી
રહેલ હોય ...

કેલાસ-માનસરોવરની પરમ પુનિત યાત્રા માટેની માહિતી આ પુસ્તકમાં ઘણીજ તવરૂપથી અને વિગતપૂર્ણ હોય ઉત્તરાખંડની હરફોઈ સ્થળની યાત્રા માટે પણ ઘણી ઉપયોગી અને રસપ્રદ નિવડે તેવી છે. યાત્રાનો શરૂઆતથી ઉવટ સુધીની નાનામાં નાની જરૂરીયાતોની, ખુબ ઠાણજીપૂર્વક નોંધ લેવામાં આવેલ છે જે અનેક યાત્રીઓને આસીર્વાદ રૂપ થઈ પડશે.

આખું પુસ્તક ઇષ્ટમાં તથા ગુરૂદેવમાં નિષ્ઠાથી તરબોળ છે, અને તેવી સદા ભક્તિથી જ આવી ઉત્તરાખંડની વિકટ યાત્રાઓ આ પુસ્તકના લેખક તથા તેમના સાથીદારો સફળતા અને આનંદપૂર્વક કરવા ભાગ્ય-શાળી થયા છે હરેક પ્રકરણ આપા ઉદાત્ત ભાવોથી ઇતકતુ હોઈ, વાચક વગેરે સદાની ભૂમિકામાં રિયત કરી દે છે. ભાષા સરળ, સદાજ, રસુજ અને ધરગથુ હોઈ, આખાજ પૃથ્થ સૌને ખૂબજ રૂચિકર થઈ પડે તેવી છે.

યાત્રા પંથમાં જે જે મહત્વનાં સ્થળો આવેલાં છે તે દરેકની વિગત રસપ્રદ રીતે ઝીજીવટથી રજુ કરવામાં આવી છે તેમજ યાત્રા અંગે નાનામાં નાના સદાપ નેઓના તરફથી મળેલ હોય તેના ઉલ્લેખ કરવાનું લેખક સુદેવ નથી તે તેની ચુલ્યાદી લેખન સદા સુચવે છે.

આવી વિકટ યાત્રા ન કરી શકે તેવાઓને પણ પુસ્તક વાંચતી વખતે જાણે પોતે પણ તે અનુભવ કરી રહેલ હોય તેના ઠાંપક સંતાપ મળે તેમ છે.

ચાહુ યાત્રાએ આવી દનિઝ વિગતવાર નોંધ કરવી તથા યાત્રા પુરી થયા પછી બહુલ દુઃકા સમયમાં પુસ્તક આકારે જતતા સમક્ષ રજુ કરવી, તેમાં લેખકનો ઉત્સાહ તથા શરીર અને મનની તાજગી, કાર્યદક્ષતા અને તાત્કાલિકતાનો સુદર ખ્યાલ આવે છે ।

આવી યાત્રા, પુર્વના શુભકર્મના પરિપાક વિના વિચારાતી નથી કે પાર પડતી નથી આવી યાત્રા કરવાના સાત્વિક નિષ્કર્ષ પછી તે ઇશ્વરી શક્તિ અનેક રીતે મહાઅનુભવ થાય છે સંત પુરુષોના આર્શીવચનો ઉમંગને પ્રબળ ટકાવી સફળતાની ટોચે લઇ જાય છે બીજાઓની સહાય પામી અનાયાસે સદામેથી આવી મળે છે જેમ આ યાત્રામા શ્રી રામદાસજી ખાવા, દત્તાત્રેયાનદજી, શ્રી શાન્તિલાલજી, ભરિત બહેન, બપાજી વગેરેની અને “શાન્તાકુલ પવનચંદ્ર, શિવચંદ્ર પથા” થઈ જાય છે

આવી યાત્રાથી હવનને ધન્યતા અનુભવ્યાનો આનંદ ઉભળી આવે છે તે આ પુસ્તકમા ઠીક ઠીક દેખાઈ આવે છે ઇશ્વરની સૃષ્ટિના અપાર સૌંદર્યની ઝાંખી થાય છે જેને વાણી કેમ વર્ણવી શકે ? તેનો આનંદ એટલો તે સુગંધ નિધતિ

આવી વિકટ યાત્રામાં અચુક સ્થળોએ હવન ઠોલા ખાણ હોય તેવી અને ગભરાટ પેદા કરે તેવા વાતાવરણની વાયપુર્ણ દારૂમા, પોતાના ઇન્દ્રિય કાંકણુદી બારી આર્યના તથા સદગુરુ સતના અભય વચનોનાં વિચારાસ અને સ્મરણ એજ આશા ટકાવીને ક્યારેક તે “મારે એક ડાહ્યુ ખસ થાય” તેવી અદ્ધામા તરબોળ કરી દે અને હે દિવ્ય પ્રકાશ ! મારો પાના પથ આપણ અજવાળે જાઓ તેવો બની પ્રગટ કરાવે ” પોતાના ઇન્દ્રિય જાણે હાજર હજુર થઈ રક્ષણ કરતા રહે છે તેણે કાંઈક જાન કરાવે અને તેણે આધુ દિગ્દર્શન વાચકે વૃદ્ધને આ પુસ્તકના વાચનમા કોઈ કોઈ સ્થળે થાય તેણે છે

આવી ક્ષણો જીવાત્માને વિશુદ્ધ કરી પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપ તરફ ખેંચી જાય છે “કેલાસ માન સરોવર યાત્રા” માં આવા અપાર નૈસર્ગિક સૌંદર્ય અર્ચનકુ પ્રહણ ન કરી શકે તે સમયે આધુ કાંઈક શુ જન થાય કે.

“દિવ્ય તેજે કરો, દેખતા નેન આ,
સ્વપ્નતાથી દશે દિશ બાણુ,
પથ મારા પ્રકાશિત સહુ થાય એ,
માણુ હુ દીનબધુ દયાણુ

આવી યાત્રાએ તો જીવનમાં સદલાગ્યરાણીઓને પણ ક્યારેક થાય છે, પરંતુ તેનો આહવાદ કાયમી મળતો રહે તે માટે દષ્ટિગોચર થયેલાં, અવજૂનિય દ્રવ્યો, પરમાત્માની અકથ્ય વિભૂતિઓનું આકલન અવારનવાર માનસ દષ્ટિ સમીપ કરતા રહેવાથી અવશ્ય મળ્યા કરે અને તેમાંથી પરમાત્મ-દેવત પ્રગટ કરવાનું છે, કે જેના પરિણામે જીવની અલ્પજ્ઞતા, ઈશ્વરની સર્વજ્ઞતાનું જ્ઞાન થતાં, રાગ, દ્વેષાદિ દોષોને સ્થાન રહે નહીં. “રાગ દ્વેષ ઇર્ષ્યા મદ મમતા, સ્વપ્ને ઇને ન ધ્યાવે, કરે નિરંતર ધ્યાન આપકા, પ્રેમસે” ગુણ ગણુ આવે” તેવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત થતાં, યાત્રાની અને જીવનની ધન્યતા અનુભવાય.

આવી ધન્યતા પ્રાપ્ત કરવા વાચક-વૃંદોમાં જીજ્ઞાસા ભગૃત થાય તેવી સર્વેશ્વર મત્યે પ્રાર્થના. આવી સ્થિતિ તો વિશ્વ સંતો પામી ગયા છે.

“અગમ અગોચર નયન ગોચર વિષ્ણુ,
અંતરનો નહિં દળે તંતરે”

સંત કોઈ સાધી ગયા રે-”

તેવી ધડી, તે જીવનની ધન્યતા.....હરિ ઝૂ”

વાંચો : કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા

રાજકોટ લો કોલેજના પ્રિન્સિપાલ શ્રી સંઘવી
સાહેબ લખે છે કે :

કોલેજ જીવન પછી લગભગ એક બેઠકે
સમગ્ર પુસ્તકનું વાંચન પુરું કરવાનો.
આ પુસ્તક સિવાય અન્ય કોઈ પ્રસંગ
બન્યો હોય તેવું યાદ નથી-એવું સરસ
આ પુસ્તક.....

Harsukhbhai S. Sanghevi
M.A LL.B.
Principal,
A. M. F. Law College,

phones : } O. 688
 } R. 543
Jagnath Plot
P. B. No 231
Raikot (India)
તા. ૧૮-૩-૬૩

પરમ સ્નેહીશ્રી સૌભાગ્યચંદલાઇ,

આપનું કૈલાસ માનસરોવર યાત્રાનું પુસ્તક હમણાંજ પુરું થયું.
કોલેજ જીવન પછી લગભગ એક બેઠકે સમગ્ર પુસ્તકનું વાંચન પુરું કરવાનો
આ પુસ્તક સિવાય, અન્ય કોઈ પ્રસંગ બન્યો હોય તેવું યાદ નથી.
કૈલાસ માનસરોવર, ગંગોત્રી, જમનોત્રી, ઇત્યાદી જગ્યાઓના સ્મરણો
રોમાંચક છે. પર્વતાધિરાજ હિમાલયની આસપાસ આ બધાં યાત્રાના
સ્થાનોનો મહિમા વીરળાએલો છે એટલે પુસ્તક વાંચવાની તથા આ
સ્થાનો સંબંધી વિશેષ જાણવાની પણ ઉત્કંઠા હતી. આ ઉત્કંઠા, આ
પુસ્તક દ્વારા સરસ રીતે સંતોષાણી એમ મારે અવશ્ય લખવું લેઈએ.

આપની સિદ્ધ હસ્ત લેખન શૈલીનો આ પુસ્તકમાં સુંદર પરિચય થયો.
સંપૂર્ણ વિગતો, ચીવટપૂર્વકનું વર્ણન, સરળ રીતે વહેલી લોકલોચ લાવા

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

ૐ

જય શ્રી જલારામ

હાંનથી શ્રી દોલતરાયભાઈ લખે છે કે.

૧. કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રાનું પુસ્તક
જેમ જેમ વાંચતા જઈએ તેમ તેમ
વધુ રસ આવતો જાય છે.
૨. તળપદી ભાષા વાંચનારને કંટાળો
લાવે એમ નથી....

Dolatray R.

17 Maynell Crescent

London E-9

England

તા. ૨૫-૩-૬૩

રા. રા. શ્રી શ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ તથા શ્રી કનકરાય
ભાઈ તથા આપના ઘરના અન્ય કુટુંબીજનો સુ. રાજકોટ લી. હાંનથી
આપને યાદ કરનાર દોલતરાયના મળ્યામ, જય જલારામ.

મિ. આપનો પત્ર તા. ૧૭-૨-૬૩ નો મળ્યો વાંચી અતી આનંદ
મળ્યા લેટલો લાભ.

આપે મારા લખ્યા મુજબના નામ પર પુસ્તકો મોકલ્યા તે તે તે
પારસવો રવાના કર્યા તે બદલ આભાર તેમજ દોલત ચેસ્ટરલ પેટ્રોલ
સાથે મોકલ્યો તેથી વાકેફ!

આપનું માનસરોવરનું પુસ્તક (યાત્રાનું પુસ્તક) પ્રથમ જ વાંચ્યું
વાંચતા એમ ન ગાળે તું કોઈ સાક્ષારનું પુસ્તક વાંચુ છું કે કોઈ અસા-
પારજી લેખકની નોંધેલ વાંચુ છું તેમજ એમ જણ નથી ગાળતું કે પાર્મિકિતું
વાંચુ લખેને ખર્ચામૂલ તું આપની લેખન સેવી એટલી સરળ - સચોટ

અને મુંઢર છે કે સાધારણ બે ચોપડી શું પણ માત્ર લખી વાંચી શકે એવો અગર ઊંચી ગ્રેજવેલને, આપના પુસ્તકનું વાંચન બીલકુલ ન કંટાળો આવે, ન થાક લાગે, ન કોઈ બેચેની થઈ. બીજા વીચારે પુસ્તક વાંચતા વાંચતા મગજમાં પેસે. આપની લખરાની કળા અને સાદી ભાષા વાચનારને નીમળ અને સચોટ લાગે એમ છે. જેમ જેમ વાંચતા જઈએ તેમ તેમ વધુ રસ આવતો જાય છે અને ધમધમતા તાપમા શરિરને ઠંડક આપવા ઠંડા નદીના જળમાં સ્નાન કરી બહાર નીકળી ફરી પાછા તાપને લઈ ફરી ઠંડા પાણીના વહેણમાં ડુબડી મારી દઈએ ને શીતળતા ધાય એજ શીતની આપની લેખન શૈલી છે. કે જેમ જેમ પુસ્તક વાંચીએ તેમ તેમ ફરી પાછુ એમજ થયા કરે કે હવે પછી શું વાર્તાલાપ આવશે હવે પછી શું થશે એ શીતની આપની તકપતી ભાષા વાંચનારને ઠંટાળો લાવે એમ નથી. એ લખતી સહેલી નથી એતા જેને પ્રભુ વરદાન હોય તેજ લખી શકે. આ ઉપલી બાબત બે કંઈ મારી જ્ઞાન અને ખુદી અનુસાર લખ્યું ને બાપાની કૃપાથી જ લખ્યું છે. એની અખુદ હયા તીએ સુખચેતથી દિવસ પસાર કરે છું.

લી. દોલતરાય રજુહોડછ પ્રભાપતીના
પ્રણામ વાંચશે
જય જલારામ

વાચો : કેલાસ-માનસરોવર યાત્રા

પ્રીતિરીત્યા (દક્ષિણ આફ્રિકા) થી બહેનશ્રી
કાંતાબેન પારેખ લખે છે કે :

“કેલાસ યાત્રા”ની બુક વાંચતાં વાંચતાં
મારાથી એમજ બોલાય ગયું કે—

આટલી ઠંડી એટલેજ પગને માથું દુઃખે
છે મને ખબર ન રહીકે હું બુક વાંચું છું.

તા. ૫ બુધવાર

બાઈશ્રી જત હબવાનું કે મેં એક માસ પહેલાં આપને એક કાગળ
રજીસ્ટર કરેલ છે તેમાં ત્તા પૌંડનો ડરાક છે તો તે તમોને મળ્યો કે નહિ.
જો મળી ગયો હોય તો પૌંચ લખસો કારણ કે મને ચીંતા થાય છે કે
ફાંફ પહેંચ્યો કે ક્યાંક ગુમ થઈ ગયો તો પછી અહિં તપાસ કરીએ બીથું
મેં કેલાસ માનસરોવર બુક ખુરી કરી છે હવે અમારા મંડળમાં વાંચવી
શરૂ કરશું મને ખબર કરતા આ બુક બહુ ગમી કેટલી અઘરી યાત્રા તથા
કેટલી ઘડા ન્યારે હું બુક વાંચતી હતી ત્યારે અગાધારસનો અપવાસ
હતો ને જરાક શરીરમા કસર પડતી હતી તોય બુક વાંચતી હતી તેમાં
જેન્ટીબાઈના અપવાસ તથા તમે ઘાટે બેસવાનું કહ્યું ને ત્યાંનું વજન
વાંચીને ખરેખર મને ખ્યાલ ન રહ્યો કે મને ઠીક નથી મારાથી એમજ
બોલાય ગયું કે આટલી ઠંડી એટલેજ પગને માથું દુઃખે છે મને ખબર
ન રહી કે હું બુક વાંચું છું ને આ બધું બુકમાં છે, ત્યારે તો મને એમજ
લાગ્યું કે હું પોતે જાત્રા કરું છું ને એટલે જુખ તથા તબીયત ખગડી છે
પછી એકવાં એકવાં વીચાર આવે છે કે માનવીનું મન કેવું છે. તેમાં જે
તમે માની યાદ વીસે લખ્યું ત્યારે ખરેખર આંખમાં પાણી આવી ગયા
કે ભલે મને તેવડા થઈએ પણ મા તે મા છે, બીથું ગુજરાતના નાથ
રાલપીરાજ તથા પાટણની મજુતા તે ગ્રેયેય ચોપડી વાંચી છે તેમાં

મીનબદેવી સીધરાજ સાદુ કેટલું કરે છે તે બધું તમારું માનું લખાણ વાંચીને યાદ આવે છે તેમાં કાકને મંજરીનું પણ સરસ સંવાદ આવે છે તે એજ બીલુ' હમણું અર્ધ કીસમીસના મહીના એટલે આખા વરસનો વેપાર આ ડીસેમ્બરમાં હોય એટલે દુકાને પણ મદદ કરવા જુ' પડે એટલે દાઇમ એાછો મહે તો પણ રાતનાં જુક વાંચીને પુરી કરી બીલુ' તો મને ગ'જોત્રી જતમોત્રીની જુક તથા કૈલાસના પંથે તે જુક પણ લેઇએ છે તો તમે મને પોસ્ટ કરી દેશો ને કેટલા પૈસા થાય તે લખસો એટલે મોકલી દઉ'. બીલુ' જુક વાંચીને ખંપાઇનું સાંભળીને ઘોડીકવાર તો એમ થયું કે કેમ કોઇ આપણું સજન હોય તેમ જરાવાર છપ બાપો પણ બધાને એ પંથે બાપું છે, બાપી તો તમે હાંમત કરીને આ કૈલાસ જાત્રા કરી તે મજુની મરજી સીવાય થાયજ નહિ મને તો એમ ચોક્કસ લાગે છે પછી તો તમોને વધુ ખજાર પડે બાપી કહીને તો ખરીજને ખરીજ હાલ એજ ત્યાંના તાના મોટાને યાદ તથા પંદન કાગળનો જવાબ પુરત લખસો હાલ એજ.

લી. બેન કાંતા પારેખ
ના જય જલારામ.

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

વીરમતિ બહેન
ત્રિવેદી

અમદાવાદથી શ્રી વીરમતિ બહેન ત્રિવેદી
લખે છે કે :

૧. આપના પુસ્તકો સાથે રાખી પ્રવાસ
કરનારને મારી માન્યતા પ્રમાણે આ
ભુમિમાં જરાપણ તકલીફ પડે નહિ
એટલી બધી વિગતો તેમાં વર્ણનાત્મક
રીતે આપેલી છે.

૨. પૂ. જલાબાપાની શું વાત કરવી !
ઝિંડી શ્રદ્ધા ધરાવનારને બાપા ઊંઠી
આંચ આવવા દેતા નથી, નહિતર
મારી મોટરનું તો 'બજ્યું' બની
ગયું હતું. છતાં....

અમદાવાદ

તા. ૩૦-૩-૬૩

પૂ. શ્રી સોભાગ્યચંદલાલ.

આપનો પત્ર તેમજ શ્રી. વિનોદચંદ્ર મારફત મોકલેલ "અમર યાત્રા"
નું પુસ્તક મળ્યું છે તે બદલ આભાર માનું છું. ફોટો આપને મળી ગયા
તે બાબત, બાકી બહેનનો ફોટો ગમે તેવો હોય તો પણ ગમે. આપે
વર્ણીતો મારામાં જે બગિચા લાવવા ધારણ કર્યો છે, તેથી આવો વધુમાં
આપને રહે તે સ્વભાવિક છે. બાકી તો સ્થૂલ દેહની બધી લીલા છે.

જે દિવસે અમર યાત્રાનું પુસ્તક આપ્યું તે દિવસે હું બહારનામ હતી
એટલી ખટોરાઈને આવી ગયા હતા બીજા દિવસે જાણેના આવી નવાઈ પોઈ
પૂજાપાઠ કરી વાંચવાનું શરૂ કરી દીધું છે આ પત્ર લખું છું ત્યારે આપ
શ્રી કૈલાસની મહાદિગ્ધા કરી હારચેન પાછા આવી ગયા છે તેથી અપવાદ
પાડી ઉતાવળ કરવી જોઈ છે કારણ કે ચોપડીઓનું છાપ કામ થાકુ છે
અને તેમાં માફ મંતવ્ય આપને સુકું છે એટલે આપને જાદી જરાબ
લખું છું.

હિમાલય વિષે લગભગ આપે પાંચ પુસ્તકો બહાર પાડ્યા એટલે હિમાલયની ચારે દિશા ચાર ખુણાઓ સર્વનું વર્ણન આપી ગયું અત્યાર સુધી હિમાલયની ઘણી પુસ્તિકાઓ વાંચી સુક્યા હોયશું' પણ આટલી વર્ણનાત્મક પુસ્તિકાઓ મને વાંચવા મળી નથી. મારી ખુબજ નાની ઉંમર હતી એટલે લગભગ નવ વર્ષની ત્યારે સ્વામી શ્રી હંસદેવનું "કૈલાસ-માનસરોવર દર્શન" નામનું પુસ્તક મેં વાંચેલું બાળ્યાવસ્થામાં જ તે ચોપડીથી હું ખુબ પ્રભાવિત બનેલી અને એકવાર નહિ પણ બે-પાંચવાર વાંચી નાંખેલું તે પછીના ગાળામાં એકે પણ પુસ્તક હિમાલય વિષે વાંચ્યા મળ્યું નહિ. અને મળ્યું તો કંઈ મજા ન આવી. ઉપરે આ પુસ્તકોએ મને ખુબજ આતંદ આપ્યો છે, અને સાથે સાથે આપણા ભારત દેશ માટે ગૌરવ અનુભવું હું કે જ્યાં આવી દેવ ભુમિ તેમજ તીર્થ ભુમિઓ રહેલી છે. આપની વર્ણન કરવાની છતાં લાવણ્ય અનેાધુ' છે તેમાં કયિ કે સાહિત્યકારની કલમ નથી પણ હૃદયના સાચા ઉદ્ગારો છે. વળી બાપા પણ એટલી સરળ અને સુંદર છે કે, ગમે તેવા યોગ્ય અભ્યાસવાળો માણસ પણ આતંદથી રસપૂર્વક વાંચી શકે. વળી સરસ્વાતમાં રાજકોટથી શ્રી કૈલાસ સુધીની લખેલાં માધ્યેજ, સાથે લઈ જવાના સાહિત્યનું લીસદ તેના ફોટા વગેરે પ્રવાસી માટે ખુબજ ઉપયોગી નીવડે તેમ છે. એ ચાલતલુ ભુમિમાં જતાં ત્યાંના માનવીઓ માટે સમજણ ઘોડા, મજુરો વગેરેના દર જે કરકસરતી દ્રષ્ટિએ છતાં સંપૂર્ણ જરૂરીયાત વાળીજ થીલો ગણાય તે હરેક પ્રવાસી માટે આસિર્વાદ સમાન મને લાગ્યું છે. આપના પુસ્તકો સાથે રાખી પ્રવાસ કરનારને મારી માન્યતા પ્રમાણે આ ભુમિમાં જરા પણ તકલીફ પડે નહિ એટલી બધી સુક્ષ્મ વીગતો તેમાં વર્ણનાત્મક રીતે આપેલી છે અને આ બધું જોતાં અને જોઈું કરતાં આપને કેટલો શ્રમ પડ્યો હશે તેની સહજ કલ્પના આવે છે.

સારા સાહિત્ય માટે આજે ઘણી બ્યાખ્યાઓ છે. ટાયલાં કુટે, રંગરાગ વિલાસ અને બીલાસ રસથી ભરપૂર હોય તેને પણ આજે બંધું સાહિત્ય માનવામાં આવે છે. એવા ઘણાંક સાહિત્યોની જુદી જુદી પ્રશંસા થતી હોય છે. પરંતુ મારી માન્યતા મુજબ જનતાને જે સાહિત્ય અનુરૂપ થાય ઉપયોગી થાય અને જનતા એ સાહિત્યનું સ્વરૂપ બની જાય તેને હું સાચું સાહિત્ય માનું છું બાકી તો માણસના મનને મેલ ચડાવનાર સાહિત્ય આજે જનતાની કુ સેવા કરી રહ્યું છે તે સર્વને વિદિત છે.

શ્રી કૈલાસ માનસરોવર રાક્ષસ તાલ સર્વના વર્ણનો વાંચતા અનેક-વાર રોમાંચ થઈ આવ્યા છે અહાહા કેવી સ્વર્ગભુમિ અને કેવી તેની કઠીનતા આપની વાત સાચી છે. અદ્વા વચરની સર્વ વાત નકામી છે. અદ્વા એજ પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર છે. પરમાત્મા ચાર જુગ કે આઠ જુગ

ધારણ કરી આપણી સામે ઉભો નથી રહેતો પણ જેમ જેમ તેની ઉપર થઈ વધતી જાય છે તેમ તેમ આપણે તેની સમીપ જતાં જઈએ છીએ અને છેવટે ગમે તે સ્થિતિ આવે પડે છતાં પણ આપણને તેના ઉપરની શ્રદ્ધા જરા પણ ડગતી નથી તેવી રીતે આપ સર્વને પણ કેલાસ યાત્રા શ્રદ્ધાથી જ થઈ છે. પેલા પાંચનપુરના યુવાન બાઈ તેમજ પેલા બંગાળી યુવાનની શ્રદ્ધા કેવી અજબ છે? કોઈ પણ સાધન સામગ્રી વગર માત્ર શ્રી કેલાસ ઉપરની અદ્વત્ત શ્રદ્ધા એજ તેઓને જીવતા રાખ્યા અને યાત્રા કરાવી માટે કોઈપણ ઇશ્વરી સાધના કરવા માટે મનુષ્ય પાસે સૌથી મોટું સાધન શ્રદ્ધા જ છે.

પૂ. જલારામપાની શું વાત કરવી સંતો મહાત્માઓ પૃથ્વીનું રક્ષણ કરવા માટે પરોક્ષપણે કેવું કામ કરી રહ્યા છે તે તો જેને અતુલ્ય હોય તે જ જાણે તેની રીતે પૂ. બાપા ઉપર ઉંડી શ્રદ્ધા ધરાવનારને બાપા ઉની આંધ આવવા દેતા નથી તેનો દાખલો મહારા કુટુંબનું રક્ષણ પૂ. બાપાએ કેવી રીતે કયું કયું તે નીચે પ્રમાણે છે તે લખાણમાં જરા પણ અતિશયોક્તિ નથી.

૧૯૫૭ ઓગસ્ટની ૧૪ મી તારીખ હતી આવળુ વદ ૪ (બોળચોથ) હતી. શ્રી ત્રિવેદી સાહેબ તે સમયે દીલ્લી ડ્યુટી ઉપર હતા આવળુ માસે હોવાથી મને પૂ. બાપાના દર્શન જવાની ઓચિંતા ઇચ્છા થઈ સાંજના મારી ફીયાટ ગાડીમાં બેસી અમે આઠ જણા બરાબર ૪-૩૦ મીનીટે રાજકોટથી ઉપડ્યા. મારી સાથે મારી બે દીકરીઓ મારા જમાઈ હું મહારા પહેલ તેના એક પુત્ર અને પુત્રી અને મહારા મોટો પૂત્ર ફાઈથીંગ કરતો હતો રાજકોટથી બારેક માઈલ આગળ ગયા વર્ષા રૂપ હોવાથી બીજો બીજો વરસાદ વરસતો હતો રીબડા ગામ હોડયુ એકાદ માઈલ આગળ ગયા હોઈશું ત્યાં સામેથી ધમધમ કરતો ૬૦ માઈલની સ્પીડે એક ખટારો ખોટી બાલુએથી ચાલ્યો આવે. અમારી ગાડી એક ગરનાળા ઉપર હતી. ગરનાળુ તો ખસાર કરી દીધું પણ ખટારાએ પેતાની સ્પીડ જરાપણ ઓછી ન કરી અને ખોટી સાઈડે જ આવવાનું ચાલુ રાખ્યું. મને લાગ્યું કે આ માણસ જે ખટારો હાંકે છે. તે કાંતો પીપેલ હાલતમાં છે અને કાં તો તેને હાંકતા બરાબર આવડતુ નથી તેથી જરૂર અકસ્માત થશે ખટારો ચમકતાની જેમ નજીકને નજીક આવતો ગયો મેં મહારા પૂત્રને કહ્યું કે બાઈ આપણા બંધાનો કાળ આવી ગયો છે. પૂ. બાપા બચાવશે તો જ બચીશુ માટે એક બાલુએ ઉભી રાખી દે અમે ગાડી ટાપી બાલુ ગરનાળા માથે ઉભી રાખી દીધી. ગરનાળામાં વર્ષાને અંગે માથોડું પાણી હતું ખટારો આવ્યો માત્ર દસેકે કુદ દુર રહ્યો. ફાઈવર એક કરવા ગયો પણ એક ન તામતા ખટારો રસ્તા ઉપર આટો થઈ ગયો અને જેમ કોઈ

ખ્યાતનામ બેટમેન બોલને સ્ટોક લગાડે તેમ ખટારાએ અમારી નાનડી ગાડીને જે ધક્કો માર્યો કે ગાડી ઉછળી અમને આઠે જણને લઇ પડખા-લેર ગરનાળામાં જઈ પડી. જ્યારે ખટારાએ ધક્કો માર્યો ત્યારેજ મેં સર્વને કહી દીધેલું કે આપણું મૃત્યુ આવી ગયું છે. આહો ચીસો ન પાડતાં જલારાખાતું ઈન્ડિયન સ્મરણ કર્યો. અને સર્વ બાળકોએ મારી આજ્ઞા પાળી મોટર પડતા સર્વ તેના કાચ ફુટી ગયા પણ માન કાચના થોડા ધસારા સિવાય અમને આઠમાંથી કોઈને કંઈ ઇલા ધર્મ નથી. અંગ્રેજીમાં જેને ચીરેકલ ન મનાય તેવું બન્યું. જ્યારે મોટર અકસ્માત થાય ત્યારે ફાઈવરનું મૃત્યુ પહેલું જ થાય ગાડી પડી ત્યારે મને એમજ થયું કે રશ્મિભાઈનું શું થયું હશે? પણ તે તો જે વીડ ગલાસ મોટરનો તુટી ગયો તેમાંથી સૌથી પહેલો નીકળી એક ટેકરી જેવો ઢાળ હતો ત્યાં જઈને ઉભો હતો. તે પછી તો આવતી જતી મોટરોની સહાય મળી રાજકોટ પહોંચી ગયા અને ટોકડરી સારવાર લીધી મોટરનું તો ભણ્યું જ ખતી ગયું હતું.

આવી પૂ બાપાનો કીકા છે તેનું વર્ણન કેરી રીતે થાય. તે પૂજ્ય બાપાની કૃપાથી શ્રી ગુરુજ કે જેઓ ત્રીકાળ જ્ઞાતી છે સર્વ વસ્તુના ભણ-કાર છે જેનો પણ મને ભત અનુભવ છે. અને જેવડે આપણા ભોળીઓ આપો શિવશંકર ડેલાસપતિ તેની કૃપા ત્રણ કૃપા મળતાં રૂપાંદા ઉભા થઇ ભય તેવી કઠીન યાત્રા સરળતા પૂર્વક આપ કરી આપ્યા તે માટે હું પણ આપની બહેન તરીકે તેઓ ત્રણે વિભુતીઓને સા. દ. નમસ્કાર કરું છું.

આપે આપેલા શંકર પ્રભુનું નામ મેં માનસેશ્વર ધારણ કરાવ્યું છે. તેના પૂજા પાઠ હંમેશા સારી રીતે થાય છે. મને લાગે છે કે થોડા ઉપર બેઠા બેઠા જે શંકર આપે બોધા અને જેનું વર્ણન આપે આપના પુસ્તકમાં કર્યું છે તે જ મારા માનસેશ્વર લાગે છે કારણ કે બહુ વર્ણન મળતું આવે છે.

ડેલાસનું વર્ણન કેલું શુંદર વખતું છે, કે મહેલો દેખાય અટારીઓ દેખાય ગ્રંથા દેખાય વાહ મારા બહાડા શંભુનું અને મા ભૂવનેશ્વરીનું મધિમંદિર પણ ત્યાં જ હશે ને. એવરેસ્ટ સર કરનારાઓ વીદેશીઓ કે હિંદીઓ ઉછ ડેલાસને સ્પર્શી શક્યા નથી તે પણ એક વિચારવા જેવી વાત તો છે ને? કારણ કે ભગવાનનો ભેદ પામર મનુષ્ય કેમ લાગી શકે એટલે નારિતક બનો કે આસ્તીક બનો પણ આપણી ભુમિમાં દેવોનો તો વાસ છે હું તો પરોણાપણે અત્યારે ડેલાસમાં ફરી રહી છું રાત્રિની તિદ્રામાં માનસરોવર રાક્ષસતાલ ડેલાસ તેના રસ્તાઓ ધાટીઓ સર્વ

ચલચિત્રની જેમ દેખાય છે. તો આપને કેવો અનેરો આનંદ આપ્યો હશે. તે અહિં એકા કલ્પી શકું છું.

ક્યાં કાલ જેવી કારખી ચીસો પડતા અમદાવાદના મીઠતા ભુંગળા ક્યાં હડકાયા કુતરાની જેમ દોડાદોડ કરતાં માતવી અને ક્યાં હિમ પ્રદેશ કેટલો તકાવત કેટલી શાંતિ માણસ વિજ્ઞાન પાછળ દોડ્યો. જીવન જરૂરીયાતની ઘણી ચીજો ખતાવી પણ સદાને માટે માણસની શાંતિ ચાલી ગઈ વિજ્ઞાને રાવણનો ધ્વંસ કર્યો એજ વિજ્ઞાન આજે ચંદ્ર સાથે બધોડા ભરતાં માતવીઓને શું કરશે તે અકલ્પનીય છે. મુખ રોધવા માણસ દિનરાત ભસે છે પણ કેવી રીતે મળે છે દુઃખતા જંગલો વીંધી વીંધીને અને ઊંચડે લે હાથમાં આવે છે તેને મુખ માની મહાલે છે. સાચુ મુખ તો આપે લીધું કે જેના સ્મરણો પણ જીવન પર્વત આપને મુખજ ન રહેશે અને આંખો મિચીલા અનેકવાર આપ કૈલાસ ફરી ફરીને જશે.

ઘણીવાર આપણે આપણા પુરાણો વાંચીએ છીએ ત્યારે ઘણાય વર્ણનો વાંચીએ ત્યારે આપણને લાગે કે શું આણું વર્ણન હશે. કે આ સાહિત્યકારોના અલંકારો હશે પણ મેં એ દ્રશ્ય જે કાશ્મીરમાં જોયું ત્યારથી મને લાગ્યું કે ખરેખર આ વર્ણનો સાચા છે. તે જગ્યાનું નામ “માનસખલ લેઈક” વુડર લેઈક જતા પહેલાં આ જગ્યા આવે છે. તેનો દેખાવ કેવો છે? શ્રીમદ ભાગવતમાં નવમા સ્કંધમાં ગજેન્દ્ર મોક્ષના મજા અધ્યાય છે. જેમાં ગજેન્દ્ર ત્રિકુટા ચળ પર્વતમાં રહે છે ત્યાંથી તે પોતાની હાથણીઓ લઈ સરોવરમાં સ્નાન કરવા આવે છે તે સરોવરનું અને પર્વતનું વર્ણન ખરાખર આ માનસખલ સરોવર જેવું જ છે આપ ગજેન્દ્ર મોક્ષનો અધ્યાય વાંચી જોશો અને આપે પણ આ માનસખલ સરોવર જોયું જ હશે તેની માથે સરખાવશો તો હુબહુ ખ્યાલ આવશે.

એટલે વિમાલયના સ્મરણો એ તો અહમુત સ્મરણો છે. વધારે શું લખું વળી આપની ગગોળી જન્મોત્તરો ચોપડી મને મુખજ ગમી છે ઘણી વાંચા જ કરું છું તે યાત્રા પણ ઘણી કપ્પદાયક હતી છતાં પણ આપે તે પણ પુરી કરી.

હરિનો મારન છે શુભનો નહિ કાચરનું કામ જોને તેના જેવું છે દેહ ઉપર આસક્તિ રાખનાર મનુષ્યને કંઈ સાધ્ય નથી. મોતને મુઠીમાં લઇને ફરનારો જ આ લોક અને પરલોક નિવડ કરી શકે છે. આપને અનેક ધન્યવાદ આપું છું આવી પવિત્ર ભુમિમાં પ્રયાજ કરનારને મારા અનેક વંદન છે. વધારે શું લખું જો ઝખરા જેવું તો સાચી બીજ ચોપડી ખની ત્ય તરી આ કલાન યાત્રા છે. ઊંચડે ચોપડી વાંચતા એક ખેડ ખનુ મયો

કે આખી યાત્રાના હીરો સમાન ખંપાણ ગુજરી ગયા બેહો દર વાર કૈલાસ પ્રદક્ષિણા કરી તે તો રાંકરના ગજુજ ખન્યા હશે ચાલો લેણદેણની વાત છે આપની સાથે તેનું છેલ્લું લેણું હશે.

પર ખુબ ઢાંચો થઈ ગયો છે માત્ર આપને લખવા ખાતરજ આ બધું લખું છું. બાકી બીજો કોઈ પ્રસિદ્ધીનો ઉદ્દેશ નરો પણ નથી.

શ્રી ત્રિવેદી સાહેબ તો ખુબજ કામમાં રહે છે કારણ કે તેઓની પણ ગુજરાતની વસ્તી મજૂનીના વિવિધ પુસ્તીકાઓનું છાપ કામ રાફ થઈ ગયું છે. હાલ તો તેજ તેમની કૈલાસ યાત્રા છે. એટલે હરોશ હું નેટલું વાંચું છું તેટલું રાત્રે તેમને કહી સંભળાવું છું ખુબ ખુશી થાય છે. હવે તો સમય મળે આખી ચોપડી જ તેમને વાંચી સંભળાવીશ. તેમને પણ યાત્રાનો ખુબ રોખ છે. તેઓએ આપને ફોલ રમરણ પાઠવ્યા છે. આપની પુસ્તીકામાં બદરિકાશ્રમ ચોપડીનું નામ વારંવાર આવે છે. આ ચોપડી મને મળી નથી એટલે માફ વાંચવાની બાકી રહી ગઈ છે.

આપ સર્વ કુશળ હશે. મહિલા કોલેજ વિષે લાણુ સર્વ કમિટીના મેમ્બરો બહુ સારા સુદયા છે. અને પુન્ય બાપાની કૃપાથી સરસ ચાલશે મારી અનેક શુભ ઘટનાઓ છે જ.

ઘેર મારા બહેન તથા બાઈઓ બહેનો સર્વને યાદ કરશે. અમદાવાદ આવવાનું થાય તો આપણે ત્યાં જ આવવાનું રાખશે એવી ખાસ મોરી ઈચ્છા છે.

વીરપુરમાં પૂન્ય બાપાના ઢોઢીયાને, શ્રી રામચંદ્રજી ભગવાનને અમારા પ્રણામ પાઠવશે. પૂન્ય ચિરધરલાલ બાપા તેમજ પૂન્ય બાને પણ પ્રણામ પાઠવશે.

કામકાજ લખશે.

લી. વહાલી બહેન.

વાચો : કેલાસ-માનસરોવર યાત્રા

સીક્રીમધી ભારત સરકારના ટ્રેડ એજન્ટ
શ્રી એ. કે. બક્ષી લખે છે કે-

"I Can be sure of its value and usefulness"

A. K. Bakshi, Indian Trade Agency,
Indian Trade Agent Gartok,
Camp Gangtok (Sikkim) Western Tibet.
D. O. No. 17 (2)-WT/62/292

Dated May 24, 1962.

My dear Shri Rajdevji,

' Thanks a lot for your kind letter dated
the 13th May, 1962 received just now. The

GOVT. OF INDIA
TRADE AGENT (Tibet)

Camp, TANKLAHUT

શ્રીમતી નાથા પી. સી. તા.દેવ,

parcel containing a copy of your valuable publication "Kailash Mansarovar Yatra" has been duly received by me. Although, unfortunately, I cannot read Gujarati yet from the arrangement of photographs and general get-up of the book as also considering the pains and untiring efforts on your part which have gone into the making of this book, I can be sure of its value and usefulness. I am trying to get hold of some friend who could translate the relevant portions of interest for us.

It was really very thoughtful of you to have remembered me and I Once again thank you for this lovely gift, which I am transferring to our library for the benefit of several others interested in this subject of holy pilgrimage Kailash Mansarovar.

With best regards

Yours Sincerely
A. K. Bakshi

Shri S. M. Rajdev,
Champa Kunj
42 Prahlad Plot,
Rajkot (Surashtra)

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

વડોદરાથી શ્રી ઉછરંગરાયભાઈ સ્વામિયા લખે છે કે-

“કૈલાસ”નાં પ્રત્યક્ષ દર્શન કરવાની પ્રેરણા કરતું
આ પુસ્તક....

સાધારણ જન સમુદાયમાં એવી માન્યતા છે કે શ્રી કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા તો એટલી બધી કઠીન છે કે, જ્યાં ફક્ત સાધુ-સન્યાસીઓ જ જઈ શકે છે. આપના એકવડા બાંધાના શરીર સાથે ભારતની મહાન કઠીન યાત્રા કરી આવી, આ હમણાંને લાગી નાખી છે. આવી યાત્રામાં જરૂર છે ફક્ત “પુરી શ્રદ્ધાની” અને નહિ કે “શારીરીક સંપત્તિની” આપે પણ જણાવ્યું છે કે-

“બાકી પુરી શ્રદ્ધા-“પુરી લગન”-હોય તો આ યાત્રા આપણે માનીએ છીએ એટલી કઠીન નથી. બાકી કઠીન તો છે જ. પરંતુ શ્રદ્ધાના બળે, કર્શી વધુ તકલીફ જણાતી નથી અને શ્રદ્ધા ન હોય તો...! પાંદર વજ્ર લંકા થઈ પડે છે.

કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા અંગે આવી સંપૂર્ણ માહિતી આપતું પુસ્તક હું જાણું છું ત્યાં સુધી આ પહેલું જ હશે.

આપની “ગુરુ-ભક્તિ” અને “ધર્મ-નિષ્ઠા” ખરેખર વંદનીય છે. આ દુર્લભ મનુષ્ય શરીરમાં દેવોને પણ દુર્લભ એવા “ભગવાન આચુતોષ” ના ગેસલ્યાં રૂપી “કૈલાસ” નાં પ્રત્યક્ષ દર્શન કરવાની પ્રેરણા કરતું આ પુસ્તક વધુને વધુ અમાર પાસે એવી લાગણી સાથે

લી.

ઉછરંગરાય પેટુંઠરાય સ્વામિયા
ઉચ્ચી પેશન-સામ્રાજ્ય રીડ
વડોદરા

વાંચો : દેલાસ-માનસરોવર યાત્રા

અમદાવાદ ન્યુપિટર મિલના મેનેજર શ્રી અંબાલાલભાઈ લખે છે કે...

• મેં પોતે જ જાના કરી એટલો સંપૂર્ણ
આનંદ થઈ ગયો છે ...

The Ahmedabad Jupiter Spinning
Weaving & Mfg Co Ltd

M. Parakh & Co. Private Ltd
Managing Agents

Dadhechi Road
post Bot no 43
Ahmedabad 2 10 1962

રૂનેહીવાલશ્રી કનકરાયભાઈ શ્રીમતી બેન તથા વડાસાં બાળકો તથા
સરવે કુટુંબીજનો,

વિ આપના તરફથી મને મળેલાં ને મેં મંગાવેલાં તમામ પુસ્તકો, પાંચી પછી લીધાં છે. ખૂબજ સરસ ગુંદર ને વર્ણન કરવાની રીત ખૂબજ અનેરી વાંચનારને રસ આનંદ ને લાગે. ચોતે સાક્ષાત મળુની સામેજ હોય ને ચોતે જાત્રા જ કરતો હોય તેવી લાવનાનો લાસ થાય છે જ, આપની વર્ણન કરવાની શક્તિ ને રીત અલૌકિક છે. તેમજ લાવના ખૂબજ ઉચ્ચ કોટિની ને આકર્ષણ કરનારી છે જ, મને હવે મેં ચોતે જ જાત્રા કરી એટલો સંપૂર્ણ આનંદ થઈ ગયો છે. હવે આ જાત્રાએ મારાથી આ છ'દગીમાં કે લવમાં થાય તેમજ નથી, કરવાનો વિચાર રાખું તે પછી અરથાને જ ને આ છ'દગી કે આ ભવમાં કંઈપણ બને તેમજ નથી એવો નોકરીમાં ગુંથવાઈ ગયેલો માણસ હું મારી ઉંમર પછી સંતાપન વરસની છે અમદાવાદમાં ઉડેલાં ગુજીરીસ વરસથી રહું હું નોકરીમાં એક દિવસ ગેરહાજર રહ્યો નથી કે વડોદરાનું રેલેશન કે વડોદરા ગામ જોયું નથી પંદર વરસથી સીનેમા જોયો નથી તેમજ દસ વરસથી રેલ ગાડીમાં બેઠો નથી, હવે મને જો આપની પાસે જાત્રાના વર્ણનનાં નીચેના રચણોનાં પુસ્તકો હોય તો મને જણાવશો તેમજ તેની કીમત જણાવશો એટલે દરેક મહીને હું અમુક મંગાવતો જ રહીશ ને તે આપ મને હું લખું એટલે વી પી થી જ ગોઠવેલો તો આપની મારા ઉપર મહાન કૃપા થશે. હું એક ચોટી બીજનો મેનેજર છું ને આશરે ૩૦૦૭ પ્રણ હજાર માણસોના પર હેન્ડલેજ રાખું હું અમુ કૃપાથી જ.

(બદ્રીકાશ્રમ, અમરનાથ, અમરદેવાસ ને ગંગોત્રી જમનોત્રી તેમજ જલારામ બાપાનાં સંવારણાં આટલાં પુસ્તકો આપની કૃપામૃત રૂપે મને મળ્યાં છે ને બીજાને વાંચવા પછી આપ્યાં છે હવે મને તો હોય તો નીચેના પુસ્તકોની જરૂર છે.

- (૧) દારકો-બ્રહ્માસ પાટણ વીગેરે કાઠીઆવાડ બાલુની યાત્રા.
- (૨) શ્રીનાથ દ્વારા કાંકરેણી એકલિંગજી-અજમેર ઉદેપુર વીગેરે.
- (૩) ગોકુળ મથુરાં, શ્રદ્ધાવન, કાળવન, શ્રીશીરાજ, પુષ્કરરાજ.
- (૪) હરદ્વાર, રૂપીકેશ, સદ્મખજ હૂડા.
- (૫) આચા-દીલ્હી વીગેરે તે બાલુનાં રથળો.
- (૬) અયોધ્યા- કાશી, બનારસ.
- (૭) જગન્નાથપુરી વીગેરે બાલુનાં રથળો અંગેની વીગતો:-
- (૮) તેમજ શ્વેતાખંડ, રામેશ્વર બાલુની જગ્યા અંગેની કોઈ માહિતીનું પુસ્તક હોય તો તે પણ જણાવશો.

(૯) અગર તો જુલયાત્રા દર્શન જેણું કોઈ પુસ્તક હોય તો તેમાં જુલની યાત્રાનું વર્ણન મળી શકે ગોકુળ, મથુરાં, શ્રદ્ધાવન-તેમજ પરીકમાઓ અંગેની કોઈ માહિતી હોય તો તે પણ આપશો. જવાબ આપવા નમ્ર બિનંતીને યાચના છે. એજ

દા: શાંતીલાલ

વાંચો :—

કૈલાસ—માનસરોવર યાત્રા

(સને ૧૯૧૧)

પાના ૫૨૮ — ફાદ ૭૫

શ્રી કલર જેડેલ

પાકું બાઈ-ડીંગ

કિંમત રૂ. ૫-૦૦

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૫૦

વાંચો : કલાસ-માનસરોવર યાત્રા

સેલીસબરીથી શ્રી રામભાઈ પટેલ લખે છે કે:

....આવો સુંદર વાંચન સામગ્રીનો રસથાળ....

॥ ૐ શ્રી રામ ॥

॥ ૐ શ્રી નયનકારામ ॥

RAMBHAJI M. PATEL

P. O. Box. 239

SALISBURY

S Rhodesia

તા. ૧૪-૬-૧૯૬૨

પરમ રનેહી ભાઈ શ્રી કનકભાઈ,

મુ. રાલકોટ.

પ્રજ્ઞામ સાથે લખવાનું કે આ સાથે પૌંડ ૧-૧૦-૦ ના પોસ્ટલ ઓર્ડર આપશ્રીના નામના બનાવી બીડયા છે જે પૌંડ ૧૫ આપશ્રી પાસે રાખશે અને તેમાંથી મને ગંગોત્રી જમનોત્રી યાત્રા તથા ભગવાન અમરનાથ નામના બન્ને પુસ્તકો અને તેટલી વહેલી તકે મોકલી આપવા કૃપા કરીશ. વિ. આપશ્રીએ મને મોકલાવેલ પુસ્તક “અમરધામ” યોડા સમય પર મળ્યું છે હવે તેની કિંમત કેટલી છે તે જણાવશો. બેથી તે રૂંબ હું આપશ્રીને મોકલી આપું. “અમરધામ” નું વાંચન શરૂ કર્યું છે. મુ. પૂ. સૌભાગ્યચંદ્રભાઈએ તો અમારા જેવા પર ખરેખર ઘણી જ કૃપા કરી છે. યાત્રા પ્રવાસનાં પુસ્તકો રચીને દરેકે દરેક તીર્થસ્થોનાં દરાન કરાવી અમને એવા પ્રભુના સાન્નિધ્યમાં લાવી દીધા છે કે જેના વિચારોમાં હરહંમેશા નિમગ્ન રહીએ છીએ. પૂ. સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ ઘણું દુર હોવા છતાં મને તો મારા વીડ જેમજ લાગે છે. આવો સુંદર વાંચન સામગ્રીનો રસથાળ અમને ત્રેમથી પીરસતા રહીને અમારા પર અનહદ ઉપકાર કર્યો છે. જે બદલ અમે તમેશ્રીના ધણાજ સન્નિધિ છીએ. મુ.શ્રીને હું પસંનલી ન ઓળખતો છતાં મારું મન હંમેશાં તમેશ્રીના પ્રતિ હોય છે. જે રહેલ. આવી સુંદર યાત્રાઓ થોડા અમોને તેનું અહાનશ પાન કરાવશે એવી વિનમ્ર ભાવના સેષ્ટું. જે રહેલ મુ. પૂ. સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ તથા આપશ્રીનાં આગ્રહીને મારાં તથા મારાં મુડુંબનાં સૌનાં સવિનય સંગ્રેમ પ્રજ્ઞામ સહ ૐ નય સન્નિધિદાનંદ પાઠવશો.

હવે બાપી રહેતી શિ. ૧૦- વીરપુર પૂ. જીવારામ બાપાના ઠોલીએ (આપ તઓ ત્યારે) મુકશોજી અને મારા વતી પૂ. બાપાને સાપ્તાંગ પ્રણામ કરશોજી આ રકમ માનતાની છે. જે રહેજ. નજીકના ભવિષ્યમાં દેશ આવવા વિચાર છે. આવીશ ત્યારે જરૂરી હું આપશીને રૂબરૂ મળીશ. બાપાની ગાદીવાળા પૂ. ભગતબાપા, પૂ. મોટાબા, પૂ. જયગુરુ-રામબાપાને અમારા સૌને સવિનય સપ્તેમ સાપ્તાંગાવત પ્રણામ પૂર્વક ઈ જય સીયારામ પાઠવવા કૃપા કરશોજી. તેઓ સૌનો અનુચ્છ અમારા પર નિરંતર વહેતો રહે એવી નમ્ર પ્રાર્થના અહીંના હું બાપાને તથા પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પ્રત્યે અર્પણપૂર્વક કરું છું સર્વ સંતોને તથા ભક્તમંડળને અમારા ઈ નમો નારાયણ પાઠવશોજી.

હવે છેલ્લે જણાવવાનું જે ચિત્રકુટ નિવાસી તેમજ આપશીના ગુરુ એવા શ્રી સદગુરુ પ્રાતાન્મરણીય, પરમપૂજ્યપાદ શ્રી રણછોડદાસજી મહારાજ વિષે હું થોડું ઘણું આપશી પાસે જણાવવા ઈચ્છું છું. આપશી મને આપનો નાનો બંધુ માની મારા કાર્યમાં સહાય કરશોજી આપશી મને તેઓનું સરનામું જણાવશોજી. તેમજ એઓથી કદાચ જે રાજકોટ પ્રધાને તો મારા જેવા કિંકર પર અનુચ્છ કરવા પ્રેરણા કરશોજી. સદગુરુ શ્રીનાં ચરણાર્પિદોમાં મારા સાપ્તાંગ પ્રણામ સહ “ઈ નમો બ્રમણે” એમ પ્રાર્થના સહ વીરયુ છું. આપશી મારા કાર્યમાં મને સંપૂર્ણ સહાય કરશોજી એવી સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા સાથે મેં લખ્યું છે. મને આશા છે કે આપ મને નિરાશ કરશો નહિ.

આ સાથે પૂ. સદગુરુજીને પત્ર લખ્યો છે. તે તેમને બીડી આપશોજી તથા આપશી મારા નિમિત્તે તેમને કૃપા કરવા તથા પ્રત્યુત્તર આપવા કૃપા કરવાનું પત્રદ્વારા જણાવશોજી. મારા લાયક કામકાજ જણાવશોજી. બૂલચુક માટે ક્ષમા કરશોજી

તો હાલ એજ. દા.

આપના રામભાઈના સપ્તેમ
જય જીવારામ સ્વીકારશોજી

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

ભાવનગરથી શ્રી નિરંજન કાપડીઆ લખે છે કે:-

....જાણે કે યાત્રા કરતા હોય તેમજ લાગે છે....

NIRANJAN STUDIO.

Station Road, Bhavnagar

તા. ૩-૬-૬૨

મુ. સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ,

તમારો પત્ર તથા છુકે મારા કાગળ લખ્યા પછી તુરતજ મળી ગયું હતી. પુસ્તક 'કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા' જાહુ સરસ રીતે લખાયેલ છે અને જાણે કે યાત્રા કરતા હોય તેમજ લાગે છે અને જવાની ઇચ્છા કરવા કોઈને પણ પ્રેરે તેવું છે. મારા બે કાગળોની પાછળ બીજો કોઈ આશય હતો જ નહીં પરંતુ વાંચવાની જગ્યાસાથે અંગેજ લખેલા તમારા બીજા પુસ્તકો કોઈ જતા આવતાની સાથે મગાવવાની ઇચ્છા છે તે માટે પછી લખીશ. આવતી સાલ આપ કંઈ જવાના છો કે નહીં? કોઈવાર રાજકોટ આવશું તો આપને મળીશ ભાવનગર આવવાના હો તો જરૂર મળશે. અથવા ક્યાં આવવાના છો તે જણાવશો. આપની તબીયત સારી ઇન્સુ છું.

લી. નિરંજન કાપડીઆના
જય ભારતી.

વાંચો : કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા

હીંબડીથી વકીલ શ્રી અમૃતલાલભાઈ લખે છે કે:-

“કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા” વાંચવાથી
મને પરમ શાંતિ થઈ છે.

ૐ નમઃ શિવાય

હીંબડી

તા. ૧૫-૮-૬૨

પરમ ભાગ્યવત શ્રીમાન, સૌભાગ્યચંદ્રભાઈની પવિત્ર સેવામાં,
મુ. રાજકોટ.

હીંબડીથી લી. વકીલ અમૃતલાલ ચતુર્ભુજ શાહ એડવોકેટના મણ્ડામ.
ચિ. ચિ. સાથે લખનારું કે - આપનું છેલ્લું પુસ્તક “કૈલાસ માનસરોવર
યાત્રા” વાંચવાથી મને પરમ શાંતિ થઈ છે. પરમ પૂજ્ય સદ્ગુરુદેવ
રણછીડદાસજી મહારાજ હાલ ક્યાં બિરાજે છે? રાજકોટ ક્યારે પધારવાના
છે? મને તેઓશ્રીનાં દર્શન કરાવો. આપનાં દર્શન કરવા માટે હું તા.
૨૨-૮-૬૨ ના રોજ રાજકોટ આવવા માગું છું તો તે તારીખે રાજકોટમાં
હાજર રહેવાની કૃપા કરવા ખાસ વિનંતી છે.

લી. અમૃતલાલ વકીલના
મણ્ડામ.

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

ગ્રેહફોર્ડ (યુ. કે) થી

શ્રી બી. પનજ મિસ્ત્રી લખે છે કે-

....મેં પુસ્તક વાંચ્યું મને ઘણું જ ગમ્યું....

B. PANJI MISTRY

31 Mannville Terrace

Bradford. 7

10 July 1962.

પરમ પૂજ્ય સૌભાગ્યચંદલાઈ મંગલજી રાજદેવ.

ના દનેહ રમરજીમાં ગ્રાહફોર્ડથી બીજુલાઈ પાનજ મિસ્ત્રીના જય જલારામ વાંચરો.

જાત અગ્રે હમે સૌ બાપાની દયાથી શેપકુશળ છીએ. પ્રતિ આપ સૌની કુશળતા માટે પ્રભુ પ્રાર્થના.

જાત સેવામાં નિવેદન સાથે જણાવવાનું કે આપે મોકલાવેલ પુસ્તક માનસરોવરને પંથે મને અહિં ધરમેઠાં સહી સલામત મળી ગયેલ. અને માયાનો જવાબ પણ આપથીને લખેલ છે. જેથી વિદીત થયા હરો.

બાઈ! તમે વિશ્વાસથી પુસ્તક મોકલ્યું. પછી મારા તરફથી વિશ્વાસપૂર્વક પુસ્તકની કિંમતની પ્રતિક્ષા અતુરતાથી કરિ રહ્યા હશેને? છતાં કિંમત મોકલતાં થોડો ભેદ થયો છું. તે માટે શું કરીશ અખર છે ને દુઃખા સિવાય બીજું શું હોય શકે? તે આ પત્ર સાથે સિલીંગ દસનો પોસ્ટલ ઓર્ડર હમે આપતા નામથી રવાના કરીએ છીએ. તે કૃપા કરી ફવીકારી લેશો. અને પૈસા મળી જાય એટલે જવાબ લખવા કૃપા કરીશો. મેં પુસ્તક વાંચ્યું મને ઘણું જ ગમ્યું. અને હાલમાં મારા બધ વાંચે છે. રસપૂર્વક તેની નોંધ લેશો. તમારી લખવાની શેલી ખૂબ સરસ છે. અને સાથે સાથે થોડી થોડી જગાએ હાસ્ય રસીક વાર્તાલાપ અને જેવા કે, જો પગ લપર્યો. તે યાત્રા અહિં જ પૂર્ણ થઈ ગય. વિગેરે વિગેરે. તમારી સાથેના સમુદ્ધ યાત્રીકોનો મીલન સ્વભાવ પણ સરસ છે. સૌભાગ્યચંદલાઈ

આવું કુદરતી સંહિદ્ય નીરખવાનું હમારા ભાગ્યમાં ક્યાંથી હોય! પણ પુસ્તક મારેના ફેટા બોધ ધન્યતા અનુભવીએ છીએ. આવું દળદાર મોહક પુસ્તક બધા બનાવી શકતા નથી. પણ બાપાની દયાથી અને શરસ્વતીની આપથી પર પરમ કૃપા જરૂર હોય એવું જ લાગે છે.

લી. S. M. ની યાદમાં બીજુલાઈના જય જલારામ

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

વડોદરાથી શ્રી વેણીભાઈ પરીખ લખે છે કે :

લખાણ બહુ 'Homely' છે ..."

ૐ શ્રી નારાયણાય નમઃ :

વડોદરા તા. ૧૭/૫

પૂ. શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ-પ્રેમ સહિત મધુમ અને નય શ્રી જલારામ.

આપનો પત્ર ત્યાં પુસ્તક "કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા" મળ્યાં છે. અત્યંત આભાર! મધુ કહે પુસ્તક મળ્યું અને રાતના થોડું વાંચ્યું. લખાણ બહુ Homely છે એટલે વાંચતાં આનંદ આવ્યો. તમોએ એક સુંદર કૃતિ જનતા આગળ રજુ કરી છે અને એ રીતે જનતા જનતાઈની અતિ ઉત્તમ સેવા કરી છે. શ્રી નારાયણ આશ્રમને તમારા હૃદયમાં તે સ્થાન હંમેશાં માટે છે જ પણ પુસ્તકમાં જે સુંદર શબ્દો ચિત્ર રજુ કર્યું છે એથી ઘણાંના હૃદયમાં આશ્રમની પણ તમોએ સુંદર સેવા કરી છે. શ્રી નારાયણ આશ્રમના તમારા વર્ણનમાંથી થોડો ભાગ અમો અમારા આશ્રમના પાંચમાં વર્ષના નિવેદનમાં પ્રસિદ્ધ કરીશું. આપની આજ્ઞા મળશે જ! આપ જાણી જાણું ક્યારે આવવાના હો. ખની કહે તો વાંચવા આપના મકાસને મોકલશે, જુની કોપી વાપરેલી હશે તો પણ ચાલશે. સગવડ હોય તો મોકલશે નહિ તો ચીનતા ના કરશે. એજ અમારા લાયક કામકાજ લખશેજ. આશ્રમને આપે કોપી મોકલી જ હશે. એજ સર્વે શ્રી જલારામ પ્રેમીઓને તમારા સવિનય મધુમ.

લી. આપનો વેણીભાઈ

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

પ્રોફેસર શ્રી અન્નભિયા લખે છે કે:-

“ અનેકને ઉપયોગી બનવાનું ”

શ્રી રામ

પ્રોફેસર કે જે અન્નભિયા
વિદ્યાનગર રોડ,
રાજકોટ-૧
તા ૨૨ મી ડીસે ૬૧

શુભળી શ્રી સોબાગ્ય દબાઈ,

“ કૈલાસ માનસરોવરનો યત્રા ’ વિશેષ આપના લેખાકોમા અરેખર એક પ્રકારની રચાયત્તા, રચના રજુઆતસેવી અને વર્ણનપ્રગલ્ભતા લેખા મળ્યા છે સાહિત્ય દૃષ્ટિને બાળુએ રાખીએ તો ઉપયોગિતાની દૃષ્ટિએ પણ તેનું એાધુ મહત્ત્વ તથી, કાગળ કે પ્રવાસ સાહિત્યમા ઉપીતોની સામગ્રી વ્યાપક લેખએ, તે દ્વારા સામાન્ય વ્યક્તિને પણ એ વાસ્તવિક દર્શન કરાવી શકે, તે આમા છે વળી, ભક્તિત ઝમતુ હેયુ અહીં સાધોસાધ વચ્ચે થયુ હોયને લેખાકો શુદ્ધ વર્ણન જ નથી બની રહેતા, પણ એક પ્રકારની આદ્ર્વિતા અને મુગ્ધ નિદ્રામાકારિત ધરાવતા બની રહ્યા છે તમારો વ્યક્તિગત પ્રવાસ અથવા યાત્રા આ રીતે અનેકને ઉપયોગી બનવાનું સામર્થ્ય ધરી રહેત છે બવિધમા આ લેખે આપની પ્રયાસ પર પરાની અપેક્ષા સાથે નિરમુ છુ

પ્રોફેસર કાલિદાસ જે અન્નભિયાના
વહન સાથે
જય શ્રી જતારામ

વાંચો : કેલાસ-માનસરોવર યાત્રા

સૌરાષ્ટ્રના કેળવણીકાર શ્રી દ્વે લખે છે કે :

“ વાચકોને પણ ભાગીદાર બનાવો છો.....”

શિક્ષણાધિકારી કચેરી
ભાવનગર.

શ્રી સીમાગ્યચંદ્રભાઈ

આપની કેલાસ માનસરોવર યાત્રાનું વર્ણન અમે સહકુટુંબ વાંચતાં હતાં. આને બારમા હપ્તાથી એની પૂર્ણાકૃતિ થઈ તે પણ મારાં પત્ની તથા બાળકો સાથે બેસીને વાંચી. ખુબજ આનંદ થયો. તમારી યાત્રાનાં પુણ્યમાં તમે સહુ વાચકોને પણ ભાગીદાર બનાવો છો તે બારે ઉત્તમ સત્કાચ છે. આવું સાહિત્ય કાયમ લખતા રહો. કુશળ હશે.

લી. સ્નેહાધીન
નાયાલાલ દવેનાં પ્રણામ.

વાંચો : કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા

વડોદરાથી શ્રી ચંદ્રવદન મહેતા લખે છે કે :

.... વાંચીને ફરવાનું મન થયું છે.

વડોદરા યુનિવર્સિટી હોસ્ટેલ.

વડોદરા.

તા. ૧૭ જુલાઈ

સ્નેહીલાલ સૌભાગ્યચંદલાલ,

હું હમણાં જ પરદેશથી આવ્યો અને આપનું પુસ્તક 'વાંચી ગયો દીકરી ચંદ્રિકા ચંદ્રેશને પણ ખતાવ્યું', તેમજ એની મહેનપણી ખિન્દુ ધીમા (રાજકોટવાળા) ને પણ ખતાવ્યું.

વાંચતા મળ આવી જુવાનીમાં કંથન ગંગા તરફના પહાડોમાં હું બહુ ફર્યો હતો. આ બાબુ એટલું ફર્યો નથી, પણ વાંચને ફરવાનું મન થયું છે. કદાચ જરૂર. મનમાં ગ્લાનિ એકજ થાય છે કે બહાર આટલા તપસ્વીઓ, યાત્રીઓ વડવાઓથી કૈલાસની મહાદિવ્ય કરી, એ કૈલાસ ભારતભૂમિની છત્ર છાંયડી છાંંડી ચિનાઓને આશરે કેમ જઈ પડ્યા ? અને ત્યાં જ્યાં પરમીટ કઢાવવી પડે એ ઘટના અસહ્ય લાગે છે. હવે, કાલના અસ્તિમ પગથારમાં એ પણ એક યોજના હશે.

કુશળ હશે, ફરીથી આપનો આવાર માત્ર હું અને યાદ કરવા માટે, અને પુસ્તક ભેટ કરવા માટે; અને રાખી છે એવી માયા ભાવ રાખવા વિનંતી કરું છું.

ચંદ્રવદન મહેતાના

ચંદન

વાંચો : કેલાસ-માનસરોવર યાત્રા

રાજકોટ રામાયણ પાઠશાળાના અધ્યક્ષ શ્રી માધવલાલભાઈ લખે છે કે :

પુસ્તક વાંચતા જાણે કેલાસના બધી બાબતી
દર્શન કર્યા જાણે ભેળાં ને ભેળાં ...

॥ શ્રી જ્ઞાનકી જીવનો અવતિ ॥

માધવલાલ ત્રિમુવન ગઢલ.

રામાયણ પાઠશાળા.

પ્રદલાદ રોડ, રાજકોટ, (સૌરાષ્ટ્ર)

1 JAN. 1963

અકૃત્વા પરમં તાપં, અત્વા ચ્ચલમંદિરં;
અકલેશયિત્વા ચાત્મનં, યદલ્પમપિ તદ વદ્મ.

સૌજન્યમુધા સાગર, રૂઢિમંત્રિનું શ્રી સૌભાગ્યદેભાઈ સદા
સપરિવાર સુખી રહે તથા પ્રતિદિન ઉન્નતિ પામે.

શુભાશીર્વાદ સાથે નિવેદન છે- યાત્રા સંધ નિકળે ત્યારે બ્રાહ્મણ-
સાધુને ધર્મધર્મ લઈ જતા ને રૂઢી જાતના લોકો આપતા.

તમોએ તમારું “કેલાસ માનસરોવર યાત્રા” પુસ્તક ભેટ આપી
આ લુગ લુગી પ્રથા પાળી તે માટે તમારો અત્યંત આભાર માનું છું.

પુસ્તક વાંચતાં તમારી સાધોસાધ-પડખો પડખ રહીને યાત્રા કર્યાનો
આનંદ પ્રાપ્ત કર્યો છે.

“જાણે રાજ પૂજન આરતીમાં તમારા ભેળા માનસરોવર ને ગૌરી-
કુંડમાં પજુ રનાન ટાણે ભેળા ને ભેળા. તમારી સાધોસાધ જાણે કેલાસના
બધી બાબતી દર્શન કર્યા! અરે! આખી બાવાની ચટાકેદાર રસોઈ પણ
જાણે તમારી સાધોસાધ જ જમ્યા !!!

હાથરીના રૂપમાં લખાયેલું 'તમારું' આ યાચાવળુંન શ્રદ્ધા વધારનારું,
પ્રભુપ્રીતિ બદાવનારું અનેક માહીતિઓથી પ્રચુર, વિનોદોથી ભરપૂર
અને પ્રકૃતિના સુંદર વર્ણનોની ખાજુ સમૃં છે.

સુંદર ને સ્વચ્છ છપાઈ, પાકું ખાઈડાંગ, આટું પેપરનું જેકેટ પુષ્ટ
પરંત ફોટા ૭૫ છતાં કિંમત માત્ર રૂપિયા પાંચ તે સસ્તા સાહિત્યથી પણ
અત્યંત સસ્તી કિંમત છે.

દોહરા

સાગર સદગુણ લકિતના,
સમલકિત લાંડાર;
જલારામમાં જેમની,
આસ્થા અપરંપાર.
સાધુ પ્રાણલુના સુહૃદ,
નેકે ટેકે નિર્ધાર;
તે મંગલપ્રતનો સદા
વર્તા જય જયકાર.

આ પુસ્તક પ્રત્યેક પુસ્તકાલયનો સાચો સજ્જમાર ગણાશે.

એન લિ. માધલાલ ત્રિ. રાવળ.

બેહનસર્જર્ગ (દક્ષિણ આફ્રિકા) થી શ્રી ડી. આર. ભટ્ટ લખે છે કે :

મારા પત્નિની એક અંગ્રેજ સખી....પુસ્તકના
થોડાક વાંચનથી રાજી રાજી થઈ ગઈ.

ૐ

From,—

D. R. Bhatt.
57 End. St.
Johannesburg.
South Africa.

પ્રતિ,

શ્રી કનકરાય સૌભાગ્યચંદ રાજદેવ.

અંબાકુંજ રાજકોટ

રા. બાઈશ્રી,

આની સાથે શીર્ડોંગ ૧૫ ના પોસ્ટલ ઓર્ડર જે તો આપ તરફથી
પ્રકટ થયેલ અંગ્રેજી-જામનાની યાત્રાનું પુસ્તક રજીસ્ટર્ડ બુ. પો. થી
રવાના કરીશ.

આપનાં સર્વ પ્રકાશનોનું મુખી પત્ર પણ મોકલશો. આભાર

હી ડી. આર. ભટ્ટના જય જલારામ
વાંચશો.

શ્રીમાન સૌભાગ્યચંદબાઈની સેવામાં મુ. રાજકોટ.

અત્યાર મુખીનો મારો પત્ર વ્યવહાર શ્રી અંબકરાય બાઈ પ્રતિ હતા
કારણ આપ જેવા પ્રવૃત્તિશીલ આત્માને લખી આપની સેવા પ્રવૃત્તિમાં
ભંગ કરવો મને ઉચીત નહિ લાગતું આજ સવારેજ આપનો પત્ર મળ્યો.
શ્રી જલારામ બાપાના આરેય હાથ આપ ઉપર છે. નહિતો આબુ નિસર્ગિક
લખાણ સરજી રાકાય નહિ.

અહિં મારાં પત્નિની એક અંગ્રેજ સખી Miss Noucli Bsc (London)
ને આપના પુસ્તકનું થોડું વાંચન કરી મારી પત્નિએ સમતત્યુ ચિત્રો
ખતાબ્યાં એ અંગ્રેજ નારી રાજી રાજી થઈ ગઈ-તેણે ભારતનો અમરનાથ
સિવાયનો લગભગ સારો પ્રવાસ કર્યો છે આપ કોઈ કામ અધિરો તો
રાજી થઈશ. અત્યંત આભાર.

હી પીરજલાલ ભટ્ટના
જય જલારામ.

૧૨૬

મેં કહું કે ' સાહેબ મને તમારા કરતાં મોટા
ડોક્ટર મલી ગયો છે અને તે છે મારો જલોખાપો !'

Lallubhai K. Bardolia

P O Box 1049.

Salisbury

S. Rhodesia.

સોલ્સબરી તા. ૧૮-૫-૧૦

શ્રી ૫

જય જલારામ.

ભગત શ્રી ગિરધરરામ હરીરામ બાપાની પવિત્ર સેવામાં ભોગ,

હું. વીરપુર સૌરાષ્ટ્ર.

સવિનય જણાવવાનું કે આપને જે યોગ્ય લાગે તે આ પરચો હવે
પછી પુણ્ય શ્રી જલારામ બાપાનું જે પુસ્તક બહાર પડે તેમાં છાપશે.
વિગત તો મુજબ છે હું સ્મરેશમાં શ્રી બારડોલી જિલ્લા સુરતનો રહેવાશી
હું હું દેશમાં ૧૯૫૬ ના અક્ટોબર માસની આખરમાં મારી ફેમીલી સાથે
આવ્યો હતો અને વીરપુર પુણ્ય બાપાની જગ્યામાં મારી ફેમીલી સાથે
પુણ્ય બાપાના દર્શનને માટે ૧૯૬૦ ના ફેબ્રુઆરીની શરૂઆતમાં આવ્યો
હતો ત્યારે ભગત શ્રી જલારામ બાપાનું છઠ્ઠી આવૃત્તિનું પુસ્તક લેતો
આવ્યો હતો બારડોલી પાછા આવ્યા બાદ લગભગ એક મહીના પછી
કોઇ કોઇ દીવસે મને ચક્કર આવવા લાગ્યા તે મેં મારા જે ફેમીલી
ડોક્ટર હતા તેમને એ વિષે વાત કરી કે મને કોઈ કોઈ દીવસે રસ્તે
ચાલતા અને ઘરમાં પણ ચક્કર આવે છે તે તેમણે મને જણાવ્યું કે
તમારો પેશાબ લઇ આવજો તે મુજબ હું તેમની પાસે પેશાબ લઈ ગયો

તો તેમણે ગેશાખની તપાસ કરીને જણાવ્યું કે તમને મીઠી ગેશાખનો બાધો છે તો મેં કહ્યું કે ત્યારે એનો ઉપાય કરો તેમણે કહ્યું કે તમારે એને માટે ૧૫ થી ૨૦ ઈન્જેક્શન લેવા પડશે અને તમને સંપૂર્ણ આરામ થઈ જશે તો તે જુજબ તેમના કહેવા પ્રમાણે ઈન્જેક્શનો લેવાના ચાલુ કર્યા ૧૨ ઈન્જેક્શનો લીધા છતાં પછી મને કંઈ ફેર ન લાગ્યો હવે ઘરમાં બાપાનો ફોટો અને બાપાનું પુસ્તક તો હતો જ અને પુસ્તક મારી નવરાસની વેળાએ વાંચતો હતો પુસ્તકમાંના પરચાઓ વાંચતા વાંચતા મારા દીલને એમ થયું કે ડોક્ટરના ઈન્જેક્શન છોડી દઉં અને બાપાની બાધા લઉં બીચાર બાવળો કે તરત જ ઉપડ્યો ડોક્ટર પાસે ડોક્ટર ક્વાબાનામાં જ હતો મેં જઈને જણાવ્યું કે ડોક્ટર સાહેબ આપનું બીલ કેટલું છે તો તે કહે કે કેમ બલો એટલી બધી ઉતાવળ કેમ કરો છો ? હજી તમારા ઈન્જેક્શનો તો બાકી છે ? મેં કહ્યું કે સાહેબ તમારા ઈન્જેક્શનોથી મને કંઈ આરામ જણાતો નથી અને હવે બાકીના ઈન્જેક્શનો મારે લેવા નથી તમારે જે બીલ થયું હોય તે જણાવો એટલે તે હું ચુકતે કરૂં તો તેમણે કુલ ૫૫ રૂ. થયા હોવાનું જણાવ્યું મેં તેમનું બીલ ચુકવીને તેમને કહ્યું કે સાહેબ મને તમારા કરતા એક મોટો ડોક્ટર મળી ગયો છે અને તે છે મારો જલો બાપો હું તો તેમની બાધા લેવાનો ત્યારે ડોક્ટર મારા સાથે જ જોઈ રહ્યા બીજે દીવસે સવારે નાહીને ઘરમાં બાપાનો જે ફોટો હતો તે ફોટો બીંત સાથે ટેકવીને બાપાને પગે લાગીને મેં બાધા લીધી કે હે બાપા બાળ પછી જો મને ચક્કર ન આવે અને હું સાજો સમો રહે-શીયા (આફ્રિકા) પહોંચી જાઉં અને મારા બાળ બચ્ચાને મળુ (કેમકે હું બધા મારા બાળ બચ્ચાને રોડેશીયા ચુકી આવ્યો હતો ફક્ત મારી મીસીસ એકે નાના ઓકરાને જ સ્વદેશ લાવ્યો હતો) તો હે બાપા તારા થાનકે અન્નદાનમાં શીંલીંગ ૨૫ મોડેલી આપીશ કેમ જાણે બાપાએ મારી અરજ સ્વીકારી હોય તેમ ફોટો જે મેં બીંત સાથે ટેકવ્યો હતો તે રહેજ એક બાબુ નમ્યો ને મને ખાત્રી થઈ કે બાપાએ મારી ચિનતી સ્વીકારી છે મેં મારી મીસીસને એ બાબતની વાત કીધી અને તેણે પછી શીંલીંગ ૫ ની જુદી બાધા લીધી તો આ સાથે શીંલીંગ ૩૦ માનતાના અને બીજા શીંલીંગ ૨૦ જે મોકલ્યા છે તેમાંથી ભગવાન અમરનાથ અને અમરપંથનું એક એક પુસ્તક મોકલજો રકમમાં જો કંઈ ફેર હોય તો જણાવશો કે નેથી હું તરત જ મોકલી આપીશ જો રકમ વધે તો તું અન્નદાનમાં વાપરશો જગ્યામાં દરેકે દરેકને મારાને મારી મીસીસ અને ઓકરાઓના નમસ્કાર કરેજો આપને અને પુણ્ય બાપાને મારા પાચે લાગજી છે જે સ્વીકારશો જુલચુક માફ કરશો અને ઉપર જણાવ્યું તેમ આપને જો યોગ્ય લાગે તો આ પરચો છપાવશો કેમકે મને તો ખાત્રી થઈ છે કે પુણ્ય બાપા તો હાજરા હજુર છે કોઈપણ મનુષ્ય જો તેમની ઉપર સાચી યદ્દા રાખે

તે જરૂર સફળ થાય છે પુન્ય ગિરધરશંકર બાપાને જણાવવાનું કે આ
પત્રનું લખાણ મારા ધારવા કરતા વધી ગયું છે તો તે બદલ આપનો
અમુક સમય લીધો બદલ માફી ચાહું છું એવ ફરી ફરી જણાવવાને
મારા પાચે લાગણ છે

જય જલારામ

જય જલારામ

જય જલારામ

લી. લલ્લુભાઈ કે. બારડોલીયાના

જય જલારામ

તા. ૬. પુસ્તકો નીચેના શીરનામે મોકલશે

L K BARDOLIA

P O Box 1049

SALISBURY

S. RHODESIA

ગ્રીટીશ પોસ્ટલ ઓફિસ નંબર $\frac{Y}{99}$ 116156

" " " " $\frac{L4}{57}$ 973900

અનુક્રમે ૨ પાઉન્ડ અને ૧૦ શીલીંગના છે

પહેંચ હજાર મહેરબાની કરશે.

૧૨૭

અમારા પારસી મિત્રને બાપાના પરચા ઉપર
સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા થઈ.

બનામે ખુદા

જંગબાર

તા. ૧૬-૧-૬૦

પરમ પૂજ્ય બ્રહ્મચારી શ્રી રામચંદ્ર રામ હરીરામની પવિત્ર સેવામાં,
શ્રી. વીરપૂર (સૌરાષ્ટ્ર)

એતાન શ્રી જંગબારથી લી. સેવક પરવીજ હોરમસજી અમદાવાદના
જય જલારામ વાંચ્યો! બાદ લખવાનું જે મારા ઘરેથી મુલાવડના ટાઇમમાં
બહુજ તકલીફ હતી અને મેં મારા ઘણાંયનીને જંગબાર, પેમબા, અને
હાલેસલામ લખ જઈને ટાઈલ્ડરને પૂછી સલાહ લીધી ત્યારે બધા ટાઈલ્ડરોએ
ઓપરેશન સીવાય કેશ મુઘરે તેમ નહીં એમ જાનવા મલ્યુ ત્યારે મેં
હાલેસલામમાં એક જેનાબાઈ કરીને નસ પાસે જઈને વાત કીધી ત્યારે તેને
પોતે વગર ઓપરેશન કર્યે બચાવે! જન્મ થાય એમ કહ્યું ત્યારે મેં શી.
૫૧-૨૫ જલારામ બાપાની માનતા કીધી અને બાપાની દુવાથી કામ
સલામત પાર પડ્યું ત્યાર પછી મેં બીજી માનતા ખુશાલીની માની તેના
શી ૫૧-૨૫ મલી જુમલે શી ૧૦૨-૫૦ મોકલ્યા હો તે જલારામ બાપાના
અનસેત્રમાં વાપડ્યો અને અમારા તરફથી જય જલારામ કર્યો.

લી. સેવક

પરવીજ હો. અમદાવાદના
જય જલારામ વાંચ્યો.

VISANJI HANSRAJ & SONS.
General Marchants &
Commission Agents
Direct Importers & Exporters
P. O. Box No. 253
ZANZIBAR

તા. ૨૦-૬-૧૯૬૦

પૂજ્ય બકતરાજ ગિરધરરામ હરીરામની પવીત્ર સેવામાં,

શુ. વીરપુર (સૌરાષ્ટ્ર)

જાત લખવાતું કે અમારા જંગમવારના એક પારસી મીત્ર પરવીજ હોરમસજ અમરોલીયાની વડુને સુવાવડ (મસુતી) ના દાઇમે ધણીજ તકલીફ હતી અને એવો મુશકેલીનો દાઇમ હોવા છતાં તેઓએ અત્રેથી પેગ્મા, દારેસલામ વિગેરે સ્થળોએ ટોક્ટરોને બતાવી પૂછી લીધેલ પરંતુ બધા ટોક્ટરોએ સલાહ આપી હતી કે ઓપરેશન કરાવ્યા સીવાય કશું સુધરે એવી આશા નથી. ત્યારે મને તેને મારા મીત્ર તરીકે સલાહ આપેલ હતી કે જલારામ બાપા ઉપર તમે પુરી શ્રદ્ધા રાખો અને તેની માનતા કરો કે જો માવી વડુ (ધર્મપતિ) ને આ કેશમાંથી બચી જાશે અને મસુતી દાઇમે બચુ' કાંઈ જાતની તકલીફ વગર જન્મ થારો તો હું શ્રી. પશુરપ જલારામ બાપાના અન્નક્ષેત્રમાં લેદના મોકલાવીશ એવી માનતા લીધી જેનાંબાઈ કરીને એક નક્ક' પાસે જઈને આ વાત કરી ત્યારે જેનાંબાઈએ પણ હાંમત આપી કે તેને ઓપરેશન કરાવ્યા વગર બચ્યાંને જન્મ થારો ત્યારે જેના બાઇએ એમ કહ્યું ત્યારે અમારા પારસી મીત્રને બાપાના પરવા ઉપર સમજુઈ શ્રદ્ધા થઈ અને કહ્યું જો બાપાના આશીર્વાદી મસુતીનું કામ સક્ષામત પાર પડી જાશે અને બચુ' ત્યાં તેના જન્મદેનાર મા બાંને તંદુરસ્ત રહેશે તો હું બીજા શ્રી પશુરપ પુરીલેદના આપીશ એટલે કુલ શ્રી ૧૦રુપ૦ બાપાની બાદીએ ધરાવી અન્નક્ષેત્રમાં મોકલાવીશ. તે પ્રમાણે બાપાની કૃપાથી તેની ઘરવાણીએ બચુ' કાંઈ પણ તકલીફ વગર જન્મ આપેલ હતો અને બાંને મા દીકરાની તબિયત પણ સારી રહી હતી અને આજસુધી બાંનેની તબિયત બાપાની કૃપાથી સારી છે તેથી તેની માનતાના શ્રી પશુરપ ત્યાં ખુશાલીના શ્રી પશુરપ મળી કુલ શ્રી ૧૦રુપ૦ સેન્ટની હુંડી ના. ૬૨૭૦ રૂ. ૬૮૩૩ નયા પૈસાની મુબઈ બંદરની પુરોશોતમ લીલાધર ઉપરની લખેલ અત્રેથી જોડાવાલ બેંકર્સની તા. ૨૦મી જુન ૧૯૬૦ની તમોને મળકુર કાગળ સાથે મોકલાવી છે. તે કાગળી લેશે અને તેની પહોંચનો કાગળ ત્યાં શ્રી ૧૦રુપ૦ (રૂ. ૬૮૩૩) નયા પૈસાની રસીદ પરવીજ હોરમસજ અમરોલીયાના નામથી લખી અમને

મોકલાવશે. અને આ હકીકત તમારા તરફથી પ્રગટ થતી નવી આવૃત્તિમાં જે પરચા (પ્રગટ કરે છે) છપાવે છે તેમાં છપાવી બહાર પાડશે, તથા અમારા નામનો કાગળ (પ્રગટ કરેલો) તથા પરવીઝ હોરમસજી અમરેલીઆના નામનો કાગળ તથા રસીદ દરેક એકજ અમારા નામનું એડ્રેસ કરીને મોકલાવશે. અને તે બાઈ. સી. મેલમાં કાગળ (કવર) મોકલશે જેથી તમને પોસ્ટનો ખર્ચ ઓછો પડે, માટે બાઈ એરમેલથી મોકલશે નહીં આ ખાસ તમારી જાણ માટે લખેલ છે. સી. મેલ જે કાગળ અમોને મોકલે મલશે તે માટે ચિંતા નથી. બીજું પરવીઝ હોરમસજી અમરેલીઆના હાથનો લખેલ કાગળ તા. ૧૬-૬-૬૦ નો આ સાથે બીડયો છે તે સંભાળી લેશે.

બીજું મને ૧૯૫૨ના જાન્યુઆરી તા. ૨૦ મીને રવિવારના લંકાને એટેક થયેલ હતો તે તમારી ૫ મી આવૃત્તિમાં પ્રગટ થયેલ છે. તેને આજે ૫૫' હું નવ અને પાંચમીની તથા છે. મારી બિમારી બાપાની કૃપાથી અને તેની શુભાશીષથી સારી રહેલ છે ફક્ત હાલથી ચાલી શકાતું નથી તેથી નવ વર્ષથી ઘરમાં જ બેસી રહેતું પડે છે. બહાર ફરવા પણ નીકળી શકાતું નથી પરંતુ મને અર્થ છે કે તે પણ જરૂર મદી જશે.

હી વીસનજી હંસરાજના પ્રણામ

૧૨૮

પુજ્ય બાપા તો પુલની પાખડી પણ સ્વીકારે છે.

સૌ. રાહિણી નતીન દેસાઈ
બી. એ. (ઓનર્સ)
ડિપ્લોમા ઈન લાઇબ્રેરી સાયન્સ,
જાદાખાડી,
યુજનંદ બાગની રેડાને,
સુરત. તા. ૩૦-૬-૧૯૬૦

જ્ઞાના પતિને માછલી ખાતામાં (Fisheries) સૌરાષ્ટ્રમાં નોકરી હતી, રાજકોટ હતી ત્યાં સુધી ઠીક હતું પરંતુ પછી તો કુંઈ કુંઈ સુદ તે એક વર્ષમાં ઓખા, ભાતવગર, અને વેલજી બહલીઓ થઈ ત્યારે રહે પૂ. જલારામ બાપાને ઝરજ કરી કે બાપા આમ તો હું જ્ઞાના પતિ સાથે

રહી ન શકું કારણ મહારી નાની બાળકીની સંભાળ પણ લઈ ન શકાય, માટે એવી નોકરી અપાન કે બ્યાં પગાર સારો હોય અને અમે અમારા વતનની નજીક સાથે રહી શકીએ. મહારી અરજ સાંભળી અને ન માની શકાય એટલા સારા પગારવાળી નોકરી સુરતમાં મળી.

પુણ્ય બાપા કસોટી પણ આકરી કરે છે. નોકરી માટે જે દિવસ ઇન્ડરબુ હોતો તેના અઠવાડીયા પહેલાંથી મહારા પતિને તથા મહારી સામુને ૧૦૩-૧૦૪ તાલ આવતો હતો કેમે ક્યો નોરમલ થાય નહિ. ઉજૈતથી ઇન્ડરબુ માટે મુંબઈ જનારુ હવે દાકતરો એમને પથારી છોડવાની મના કરતા હતા. નિયત દિવસે અને સમયે મુંબઈ ઇન્ડરબુ માટે ન પહોંચે તો સારી આરામ આપતી નોકરી લાયક મહેં ફરી પુણ્ય બાપાને પ્રાર્થના કરી કે બાપા હવે અમારી લાજ તહાઈ હાય. ઇન્ડરબુના માત્ર બે જ દિવસ પહેલાં તાલ નોરમલ થાય એવી આરામ પડી અને દાકતરોની સલાહને અવગણી હું એમને લઈને મુંબઈ પહોંચી ત્યાં તાલ તકત નોરમલ ઇન્ડરબુ પાડ્યો અને નોકરી મળી અને એમની નીમણુક સુરત મોકલે થઈ.

હજી પણ પૂ. બાપાએ કસોટી એ ફરી પાછી મહને ચડાવી સુરતમાં ધર ન મળે. ધર વગર અમે સાથે રહીએ પણ શી રીતે ?

ફરી પૂ. બાપાને પ્રાર્થના કરી બાપા તહેં અમારૂં નાવ ખીતારે તો આણ્યું પણ ધર અપાવે તો નિરાંત થાય. પણ સુરતમાં ધર અને તે પણ મહોદું અને સરતા બાડામાં મળે પણ કેમ ? બધે તપાસ કરી નિરાશા મળી. થયું સામાન પાછા મોકલી દઈએ પણ મહેં પૂ. બાપાને કહ્યું હવે તો તહારી લાજ લાય છે માટે કંઈક કર. તાબુબીજરી રીતે એક મિત્ર મારફત ટેલીફોન જોડી એક મુંબઈમાં રહેતા વાઈના મકાન માટે માગણી કરી તેમણે પોતાનું પાંચ મોટા ઓરડા-રસોડા-બાથરૂમ-ફરશ લગરૂ ચોંક વિગેરે સગવડવાળું મકાન અમને ફક્ત માસિક રૂ. ૫૫૫ના બાડામાં આપવા કબૂલત આપી અને મકાનની ચાવી પાકુ અમને સુખત કરાવી. એક તરફથી ટ્રકથી સામાન આવ્યો અને બીજી તરફ અમને મકાનની ચાવી મળી.

મહારી મુંબઈવાળા વખતે મહેં પૂ. બાપા ઉપર ગુસ્સો ક્યો ને કહ્યું બાપા આ વખતે મહારૂં કામ છું નહીં કરી આપે તો તહારૂં નામ પણ નહિ લઉં અને તહારી રહામે પણ નહિ જોઉં. મહારી નાદાન ધમકીનો ઉત્તર ઉપર મુજબ આવ્યો.

આ પ્રમાણે પૂ. બાપા લાજરા હબ્બર છે. ફક્ત એમનું સમરણ કયું કે કામ થયું તે છતાં હું એમના ઉપર ગુસ્સો કરું એ મહારી નાદાનીયત નહિ તો બીજું શું ?

પૂ. બાપાની માફી માગવા સારૂ આજરોજ હું વીરપુર આવી છું અને મહારી નજીવી રૂા. ૩૫ ની લેટ ધરવા આવી છું. તોફરી મળી કે તુર્ત મહે' પુ. બાપાને ચરણે રૂા. ૨૫) ધરવા મનીએરડરથી મોકલાવ્યા. પુ. બાપા તો કુલની પાંખડી પજુ સ્વીકારે છે.

જય શ્રી જલારામ

વીરપુર

તા.

૩૦-૬-૧૯૬૦

લી. સૌ. રાહિણી

જતીન દેસાઇ.

૧૨૯

આ હળહળતા કલિકાલમાં પરચા સિદ્ધ જલાબાપાના
દર્શને આવવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા છે

મીસ્ત્રી જીવજીભાઈ હરજી પીઠડીયા

લાકડા બજાર,

કરજ-માંડવી.

તા. ૧૦ સપ્ટેમ્બર ૧૯૬૦

પ્રતિ;

શ્રી સૌભાગ્યચંદ્ર મંગળજી રાજદેવ,

લેખક-સંપાદક : શ્રી જલારામ (મહાત્મ્ય)

જય જલારામ સાથે જાખવાનું જે પરમકૃપાળુ પરમાત્માની કૃપાથી અહીં સર્વકુશળતા છે. અમારા પુણ્યોદયે અમારા એક મિત્ર પાસે શ્રી. જલારામ બાપુનું આપનું લખેલ પુસ્તક વાંચવા માયું, તે ખુબ લાવ અને દાદાથી અમોએ વાંચ્યું અને આ કલિયુગમાં પજુ જલાબાપાના પરચા લાણી અમને ખુબજ હર્ષ થયો.

આ અરસામાં અમારા ગુપ્ત શ્રી રામજીભાઈની પુત્રી ચિ. વસંતબેન. ઉ. વ. (૩) ની છે, સખત રીતે ખિમાર પડી. અમે સંકલ્પ કર્યો કે, ચિ.

વસંતએન ખરાખર થઇ રહે તો પૂ. બાપાની ગાદીએ રૂ. પુરપ સવાપાંચ ધરાવશું એ રીતે અમારા ધર્મપત્નિએ શ્રી જલાબાપાની છબીને બે તાળિયેર ધરાવવાનો સંકલ્પ કર્યો હતો.

આ સંકલ્પ કર્યા બાદ નવાઇ તો એ વાતની છે કે, સારા દાકતરની દવાઓ લેવા છતાં તાવ સાડીત્રણ ડીગ્રી હતો તે ઉતરતો નહતો, તેમાં આ સંકલ્પબળે કામ કયું અને તાવ ઉતર્યો, એવીજ રીતે ગળામાં ગાઠ નીકળી હતી, તે બાબતમાં પણ બાપાના માનતાથી ફેર પડ્યો. આ સ્પષ્ટ પરચાથી અમને થયું કે, આ કલિકાલમાં પણ પૂ. બાપા હાજરા હજુર છે.

એવીજ રીતે અમારી ન્યાતનો એક દશ વરસનો છોકરો છે તેને એક માસથી મુંઝારો થતો હતો, એમના વડીલોએ ગભા પ્રમાણે દવા-ઉપચાર કરાવ્યા, પણ કરીક કરક પડ્યો નહિ, અમારા પડોશી પચ્ચાણભાઇ જરા પટેલ સાથે અમે એના ઘેર ગયા, છોકરો તદન જ એકવડીયા બાંધાનો છતાં, ત્રણ ત્રણ માણસોથી પકડાય નહિ. અમેએ એજ વખતે સંકલ્પ કરાવ્યો કે, આ છોકરાને ખરાખર થઇ રહે તો પુન્ય જલારામ બાપાની ગાદીએ રૂ. ૧૦-૨૫ સવાદશ ધરાવવા. પરિણામે આજ દશ દિવસ થયા છોકરાને શાંતિ છે, અને ઘણો ફરક પડી ગયો છે.

આ હળહળતા કલિકાલમાં પરચા સિદ્ધ જલાબાપાના દર્શને આવવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા છે, અને પુન્ય બાપાનો હુકમ થશે ત્યારે દર્શન થશે.

હી. જલારામ સેવક
શ્રીશ્રી જીવજીભાઇ હરજી

૧૩૦

મેં ધારેલ ન હતું પણ મને તુરત જ આકસો
શીલીંગના પગારથી નોકરી મળી ગઈ.

MISTRY G. A. CHAVDA

P. O. Box. 14

Mbeva T. T.

શ્રી છ. એ. ચાવડાના જય સીયારામ

શ્રી. જોગ રાજકોટ શ્રીમાન સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજકોટની સેવામાં

જોવાથી હી. મીસ્ટ્રી છ. એ. ચાવડાના જય સીયારામ વાંચરો.

આ જે બીના હું આપને જણાવું છું તે બીના તા. ૨૧-૬-૫૮ ના રોજ બનેલ સત્ય ઉપકેત હું આપને લખું છું પુન્ય જલા બાપા હાજરા ઉત્તર છે ૧૯૫૮ ની સાડમાં હું એક બાઇ સાથે ખેતીમાં પાટનર થયો મહેનત મારી અને પૈસો તે બાઇનો અને જે લાભ મળે તેમાં અર્ધો ભાગ તેવી રીતે એગરીમેન્ટ કરીને મેં કામ શરૂ કર્યું પાક સારો આવવા માટે મેં મારી ખનતી મહેનત કરી વાવેતર કર્યું પાક પણ સાસ પ્રમાણમાં થયો પણ મારા સંલોભો માઠા હોય કે તે બાઇની નીતિ ખાલી હોય તો તેવા સંલોભો તે બાઇએ આમ છે તેમ છે કરી વાંચો ઉઠાવ્યો ચોખાની વાડણી ચાકુ હતી મેં આઠ માસ સતત મહેનત કરીને પાક તૈયાર કરેલ પણ બાપાને બધા સારાવાના કરના હશે તો મને આપોઆપ એવો વિચાર આવ્યો કે, ચાલ છવડા જેમ ધંધરની મરજી હશે તેમ થશે. તેમની મરજી વિના તરણું પણ હલી શકું નથી. આ વાત બન્યા પહેલાં એમીલ ૧૯૫૮ માં મને એક બાઇ પાસેથી જલાબાપાની અમર ચરિત્રની છુક વાંચવા મળેલ હતી તેમાં મેં પુન્ય બાપાના અનેક પરચાઓ વાંચ્યા હતા તેથી તે દીવસે મને આપોઆપ એવો વિચાર આવ્યો કે બાલે પાક તૈયાર થયો આપણે કંઈ ભોળું નથી તેવી પ્રેરણા બાપાએ કરી હોય એમ મને લાગે છે. હું તમામ તૈયાર થયેલ પાક છોડી તા. ૨૨-૬-૫૮ ના રોજ સાંજના જે જલીયાણુ તારો આસરો. તે અનેક ગરીબોની ધા સાંભળી

છે તો મારી ધા સાંભળ બે હું તારી પાસે ધા નાખું છું કે. મારી નીતિ સાચી હોય અને મેં જો ખરી નીતિ રાખી હોય તો તું સવે સંભાળી લેજે. અને મારી નીતી ખરાબ હોય તો તેનો ખદલો મને આપજે એમ કહીને હું પગદંટે અરૂણ જંગલમાં ચાલી નીકળ્યો એક મને સખત તાવ હતો અને જંગલમાં જ્યારે પાંચ માથલ ચાલીને જઈએ ત્યારે મેંધન રોડ ઉપર પહોંચી રમેયા જતાં કોઈ પણ વાહનો મલે. બાપાનું નામ લઈ ચાલી નીકળ્યો રસ્તામાં તાવે જોર પકડ્યું અને ચાલવાની શક્તી રહી નહિ પણ બાપાનું નામ લેતાં લેતાં હું સાંજના ૭ વાગ્યાના સુમારે મેંધનરોડ ઉપર આવ્યો ત્યાં પહોંચતા ખજાર મળ્યા કે ખસ લમણાં જ ઉપડી ગઈ મેં વિચાર્યું કે હવે શું ધાય પાછો અમારો સામ્રો હતો ત્યાં પણ પહોંચી શકું તેવી શક્તિ પણ નોતી અને અરૂણ જંગલ હવે શું કર્યું એમ વિચાર કરવા લાગ્યો અને બાપાનું સમરણ કરી કપાળે હાથ દઈને બેઠો બાપા તું બેઠી થને તારે આશરે છું એમ કરી બેઠો અંધારૂં ઘોર થઈ ગયું આગળ બેઠરી પણ નહિ પણ હું વિચાર કરું છું ત્યાં અચનાક એક લેન્ડ શાધર જંગલમાંથી હું જે રસ્તેથી આવ્યો હતો તે જ રસ્તેથી આવી અને ઉભી રહી અને મને પૂછવા લાગ્યા ટોં છંડેજાના ના તાકા કોઈકા રમેયા એટલે મને કહે ચાલ બાપા રમેયા જરૂં છે બેસીજા હું તો અચરજ પામી ગયો વગર પૂછયે મને બોલાવીને બાડીમાં બેસાડીને રમેયા હું રહેતો હતો ત્યાં મારે ઘેર મુકી ગયો અને બીજે જ દીવસે મેં ધારેલ નહવું પણ મને તુરત જ આકંસે શીર્ડોગના પગારથી નોકરી મળી ગઈ અને કાસે લાગી ગયો તો ત્યારથી મને શ્રદ્ધા બેઠી કે મને આ તમામ મુશીબતોમાંથી ઉગારનાર પુન્ય બાપા જ છે તો ત્યારથી હું દર માસે પચાસ શીર્ડોગ વીરપુર બાપાને મોકલવાનું નીમ લીધું છે અને હું મોકલતો જાઉં છું મેં છઠ્ઠી આશુતી તથા લજનાવલી માટે વીરપુર પુન્ય ગીરધરરામજી બાપાને લખેલ તો આપનું એટલે મને મળ્યું છે તો આપ બે બુકે છઠ્ઠી આશુતી અને એક લજનાવલી એક અમરપંથની બુકે મોકલશે જે ખર્ચ થશે તે હું મોકલી આપીશ એટલી ખરજ છે એમજ મોકલો તો બધો ખર્ચ લખી મોકલશે. છઠ્ઠી આશુતી પુસ્તક ૨. લજનાવલી, અમરપંથ એટલા પુસ્તક મોકલશે જે ખર્ચ થશે તે હું મોકલી આપીશ અગર તો દરેકની કીંમત લખો એટલે પોસ્ટ ઓફર મોકલું.

દ: જી. એ. ચાવડાના
જય સીયારામ

૧૩૧

અ તરમાંથી જવાબ મળ્યો

“આપનો પરચો જોવા હોય તો માનતાની જરૂર છે”

॥ ૩૩ ॥

ધીરજલાલ જમજીવનદાસ ગઢિયા
સેન્ટ એન્થોનિસ નાઈન,
હરપતઘટા, મેગલોર ૧
તા. ૨૧-૧૦-૧૦

આફ્રિકાનું સરનામું
ધીરજલાલ જમજીવનદાસ ગઢિયા,
જમજીવનદાસ દેવચંદ ગઢિયા,
C/o ગીરધરનાથ એન્ડ કું
પે. બો. ૨૧૨૮.
કમ્પાવા, યુગાન્ડા (પૂર્વ આફ્રિકા)

શ્રી સોશાયલિસ્ટ રાજદેવભાઈ

C/o શ્રી ગીરધરરામ હરીરામ, વિરપુર

ભાઈશ્રી,

આજથી ૭ વર્ષ પહેલાં બનેલા આ પ્રસંગનું વર્ણન આપવાની
શુભતા અને ગ્રેરજા મહારાજ શ્રી વિષ્ણુદાસ રામચંદ્ર કુખડે તરફથી
હોવાથી તેમના ચર્ચે આ બધું અર્થજ્ઞ કરે છે

મારા જીવનમાં આ પ્રસંગને હું મહાન પરચો માનું છું તેથી મારી
દૃષ્ટિએ આ પ્રસંગને જીવન જોવાની તરીકે અપનાવું છું મારા લખા-
ણમાં જરા પણ અતિશયોક્તિ નથી તેની ખાતરી આપું છું આપણે પણ
જીવનમાં “સત્યના પ્રયોગો” કરવા જોઈએ તેથી મારી માન્યતાને દિસાએ
આ પ્રયાગને અસુદય માની જનતા નમસ્કાર આ પરવાને રજુ કરે છે

અમારું કુટુંબ ધણી વર્ણવી પૂર્વ આફ્રિકામાં રહ્યો થયું છે મુળ
વતન નાગોથી (ગુના ૧૩) મારા જન્મ પૂર્વ આફ્રિકાના થયો “સિનિયર
કેન્થોન” ત્રીજી અજયામ કંપાણી “મર્ચન્ટેન્ડ હન્ડીયન સ્ટુડમાં કરી
હું મુખ્ય વધુ અજયાસાયે” જાઓ. “ઈન્ટર નાઇન” પાસે કર્યા બાદ
પોતા માર્કેટને માટે અને મેડીકલ કોલેજમાં જગ્યા ન મળી

મારી મહત્વાકાંક્ષા ડોક્ટર બનવાની હતી અને તે પણ નિસ્વાર્થ સેવાલાવી ડોક્ટર બનવાની ધગશ હતી. મેડીકલ કોલેજમાં જ્યાં મેળવવા મેં ખુબ પ્રયત્નો કર્યા હિંદની દરેક મેડીકલ કોલેજમાં “અરહ” પહોંચાડી, અનેક જગ્યાઓ ભેઘ અને મોટી લાગવગો લગાડી. ખર્ચ કરવામાં પણ કયાશ ન રાખી પરંતુ માફ કરમનસીબ કરમાયેલા કુલની જેમ બંધ રહ્યું. જેમ જેમ મને નિષ્ફળતા મળતી ગઈ તેમ તેમ મેં મારો વિચાર વધુ દઢ બતાવ્યો અને નકી કયું કે આકાશ પાતાળ એક બતાવી ડોક્ટર જરૂર બનવું, પરંતુ દરેક મનુષ્યને ઇશ્વર સમક્ષ સાબ્દાંગ હંકવત પ્રણામ કરવા ભેઘએ અને અંગ્રેજીમાં પણ કહેવત છે” ‘Man Praises and God disposes’. એટલે મનુષ્યની મહત્વાકાંક્ષા પૂર્ણ કરવા ઇશ્વરની કૃપા પહેંચી ભેઘએ.

ધાર્મિક જ્ઞાનને અને સાચી પ્રાર્થનાને મારા જીવનમાં મેં જેવું તેવું સ્થાન નથી આપ્યું પરંતુ હૃદયમાં ઉતારેલ છે. ખાધા ખાડ પચી ગયું અને પચેલું લોહી ક્ષાર હૃદયમાં આબું. સાચી પ્રાર્થના માટે ધાર્મિક જ્ઞાનની જરૂર નથી. નિસ્વાર્થમય વૃત્તિની પ્રાર્થના તે સાચી પ્રાર્થના, ભે પ્રાર્થનાનો હેતુ માત્ર આત્મ શાન્તિ પૂરતાં હોય તે પણ ભેઘએ તેવી સાચી પ્રાર્થના ન કહેવાય. મનુષ્ય જન્મ આપ્યો તે માટે ઇશ્વરનો અંતઃ કરણ પૂર્વક આજ્ઞા માનવો અને તે માટે દરેક કાર્યમાં સવાર સાંજ તેમનું ધ્યાન ધરવું તે તદ્દન સાચી પ્રાર્થના. આ પ્રાર્થનાને જીવનનું કર્મ કહેવાય છે અને ગીતાનો મહત્ત્વ સંદેશ એ વસ્તુ દર્શાવે છે કે દરેક મનુષ્યે કર્મ કરવું પરંતુ કર્મફળની આશા ન રાખવી તે પ્રમાણે તદ્દન નિસ્વાર્થમય વૃત્તિથી કરવી ભેઘએ. પ્રાર્થનામાં જુદા જુદા રૂપો અને જુદી જુદી રીતે અનેક મહાન પુરૂષોએ અપેક્ષા છે તેમાનું કોઈપણ રૂપ આપણે આપણું જીવનમાં લાવી શકીએ છીએ.

કોઈપણ પ્રાર્થનામાં ઇશ્વર પાસે જે કંઈ વસ્તુ માગી હોય તેનાં બદલામાં શ્રીફળ, રૂપિયા અથવા ફળફળાદીનો ભોગ ધરવામાં આવે તે વસ્તુને સાચી પ્રાર્થના નહિ પરંતુ “કરાર પ્રાર્થના” કહી શકાય. ઘણીવાર “માનતા” શબ્દ આપણે સાંભળ્યો છે પરંતુ તેવી વસ્તુ સ્વાર્થમય ગણાય છે. ઇશ્વરનો “પરચો” જુદા જ પ્રકારનો ભેદ બતાવે છે. “પરચો” બધાને નથી થતો. જેમની માનતા નિસ્વાર્થમય અને બીજાને લાલચાયક હોય તેવી માનતા જરૂર ફળે છે અને તેને ઇશ્વરનો પરચો કહેવાય છે.

મેં નિસ્વાર્થમય વૃત્તિથી ઘણું વર્ષો પ્રાર્થના કરી હતી પરંતુ મને ભેઘતી વસ્તુઓ કોઈવાર મળી ન હતી. જ્યારે મેડીકલ કોલેજમાં જ્યાં ન મળી ત્યારે લગવાન શ્રી જલારામજીપાને મેં પુછ્યું “શા માટે મારી

કસોટીઓ થાય છે અંતરમાંથી જવાબ મળ્યો “બાપાનો પરચો ભેગો હોય તો માનવાની જરૂર છે” મેં તરતજ કહ્યું “મારે નિસ્વાર્થ મય વૃત્તિની સેવાજ કરવી છે તો હું ડોક્ટર બન્યા બાદ વિરપુરની સેવા કરીશ” હું માનતા માં વધુ વિચાર રાખતો ન હતો પરંતુ અખતરા રૂપે મેં વિરપુરની સેવા કરવાની માનતા માની પરંતુ બાપા સાથે બીજી પલ્લુ શરત કરી ડોક્ટર બન્યા બાદ આસપાસનાં સારા મ ભેગો અને યોગ્ય તક તેમને આપવા રહેશે જાણે તે જ વખતે જલારામબાપા મારી સાથે વાત કરતા હોય તેમ મને લાગ્યું; જો કે અંતરનો અવાજ હતો જવાબ મળ્યો “કસોટીઓ પુષ્કળ થશે” પરંતુ છાતી ઠોકીને કહ્યું “માણુ હશે ત્યાં સુધી કસોટીઓનો સામનો કરીશ”

મેડીકલ કોલેજમાં જગ્યા ન મળવાથી આર્થિક ગયો ઉપર મુજબની પ્રતિજ્ઞા મેં લીધી અને બાપાનો પરચો નિભળીતાં વેગે થયો બીજે જ દિવસે મને કસ્ટુરબા મેડીકલ કોલેજ તરફથી જવાબ મળ્યો જેમા મને જગ્યા આપવાની ખાત્રા મળી કોલેજની ફી મોકલી અને તરત જ જગ્યા મળી

આ સિખ્મપ્રતિજ્ઞા હતી મારી સમક્ષ ખડી છે આજે હું ડોક્ટર બનવાની અણી ઉપર હું કસોટીઓના કુંગરો માથે લીધા મોતના પંજામાંથી અનેકવાર બચ્યો હતો પણ કસોટીઓના પંજામાં સપડાયેલો છુ તેમ છતાં હસતા હસતાં હું ડોક્ટરની છેત્રી પરીક્ષાની તૈયારી કરી રહ્યો છું

આશા રાખું કે હું વહેલી તકે ડોક્ટર બની જઈશ અને ભગવાન શ્રી જલારામ બાપા મને બધી રીતે સહાય કરશે જેથી હું વિરપુરની યોગ્ય સેવા કરી શકીશ તેની મને શ્રદ્ધા છે

વધુ ન લખતાં હું વિનંતી કરૂ છુ કે બાપાના બધા પરચાઓમાં મારો આ પરચો જનતા સમક્ષ રજૂ કરશે અને પૂર્વ શ્રદ્ધા છે કે બાપાના વાકતો હુ ખી નહિ થાય બાપા પરચા ખુબ કરશે મારા પરચાઓનું મોટું પુસ્તક લખાય તેમ છે અને બાપાની જો ઈચ્છા હશે તો હું એ પુસ્તક યોગ્ય સમયમા બહાર પાડીશ જેથી જનતાને અનેક રીતે પ્રેરણા મળે

મને સુવન આપવા બદલ અને પ્રેરણા આપવા બદલ હું મહારાજ શ્રી વિષ્ણુદાસ રામચંદ્ર દુબ ટેનો અત કરજુ પૂર્વક બાબત માનુ છુ.

એજ લી ધીરજવાલનાં
જય સિપારામ

હરી ૐ થી રામ જય જય રામ જલારામ તરતવતી દેરીજ ૐ

(આ લાઇએ M B B ૬ ની ડિયો પ્રાપ્ત કરી છે અને છેડે માથ' ૧૯૧૩ મા પૂ બાપાની માદીએ પગે લાગવા પલ્લુ આવી નયા છે (લેખક)

૧૩૨

ધણા પૈસા દવામાં ખર્ચવા છતાં જે દર્દ નહોતું
મટતું તે બાપાની માનતા કરવાથી મટી ગયું છે.

■

તા. ૫-૧૨-૬૦

સુ. શ્રી કનકભાઈ,

જાત મારી પત્નીને ઉલ્લા જે વર્ષથી હિસ્ટરીઆના ઓડકાર આવતા
હતા. એક પણ મિનિટના અંતર વગર ઓહિયાં ઓહિયાં ચોપીસે કલાક
ચાલુ રહેલું હતું.

તા. ૨૬-૧૦-૬૦ ના રોજ અમોએ વીરપુર આવવા માટે વિચાર કર્યો
ત્યારથી ઓડકારે ખૂબજ ભેર પડેલું. શરીરમાં ઉલા થવાની પણ હિંમત
રહી નહતી. અને ૩૧મીનો દિવસ નક્કી થયો હતો.

આ પરિસ્થિતિમાં વીરપુર જવાનો વિચાર મારે માટે યોગ્ય નહતો.
કારણ કે વીરપુર જવા માટે નીકળ્યા પછી તાબયતનું ઠેકાણું ન રહેતો.
હાંથી મુસાફરીમાં હેરાન થતું પડે. પણ મારી સાથે આવનાર રમણલાલે
કહ્યું કે જો તમારે ન આવવું હોય તો મારે પણ અવું નથી, માટે
જલાબાપાના ભરોસે ચાલો.

તા ૩૧મીએ સાંજના અમો નીકળ્યા ત્યારે ઓડકાર ખૂબજ આવતા
હતા. અમદાવાદના રોડસને પહોંચ્યા પછી અચાનકે મારા મગજમાં એક
વિચાર સ્ફુર્યો, અને જો માનતા રાખી કે ઓડકાર બંધ થયા પછી બાપાને
પગે લગાડી એક શ્રીકૃષ્ણ વઘેરી રૂ. ૧૦ બાપાના ચરણમાં મૂકીને ત્યાર-
બાદ જ મારે વીરપુરનું પાણી પીવું.

તા. ૧-૧૧-૬૦ના રોજ સવારે સાડા આઠ વાગે અમો વીરપુર ઉતર્યા
ત્યારે ઓડકાર ચાલુજ હતા. ત્યારબાદ બધાએ ચાપાણી કર્યા પણ મેં
કંઈજ લીધું નહિ. અને બધા સાર્વજનિક ખાયરૂમમાં નહાવા ગયા. ત્યાંથી
નહાયા પછી અમો જગ્યામાં આંબા અને સ્ટ્રીમંડળ કપડાં ધોવા રહ્યું
ત્યારે પણ ઓડકાર ચાલુ હતા. મને એ તરસ પણ ખૂબજ લાગેલી.

બાર વાગે પડતી પંગતમાં બધાને જમવા ઉઠવાનું કહ્યું. બધા ઉઠ્યા પણ મારી માનતા પુરી થયા વગર મારાથી સી રીતે ઉઠાય ને કે તરસે ખૂબજ લાગવાથી તે વખતે પાણી પી લેવાનો વિચાર થયેલો પણ મેં મન મક્કમ રાખી પાણી પીધું નહિ.

ઘોડીવારે સ્ત્રીમંડળ પરવારીને આવી ગયું ત્યારે ઓડકાર બંધ થઈ ગયા હતા. તેથી મેં માનતા કરી પાણી પીધું જમ્યા. અને બીજો એક દિવસ જગ્યામાં શેકાઈ જીનાગઢ તરફ રવાના થયા.

આજે આ વાતને એક મહિનો વીતી ગયો છે, મારી પત્નીને એકપણ ઓડકાર ત્યારબાદ આવ્યો નથી. બે વર્ષમાં એક પણ દવાખાતુ બાકી ન રાખી ઘણા પૈસા દવામાં ખર્ચવા છતાં જે દર્દ નહોતું મટતું તે બાપાની માનતા કરવાથી મટી ગયું છે. ખરેખર બાપા મારા જેવા દુઃખિયાઓના દુઃખ દૂર કરતા જ રહે એ આશ્ના.

લિ. ગ્રેમથંદ કુલથંદ ઠક્કર

પરા કાપડ બનાર ખેડા ગૂજરાત.

તા. ૬ - મને મળેલ આ પરચો પુસ્તકમાં છપાવવો હોય તો છપાવવો. તેથી મારા જેવા કંઈક ઇશ્વરમાં ન માનનાર નવયુવાનને સુખદિ મળે.

૧૩૩

હેવટે પૂજ્ય જલારામબાપાની માનતા કરી...

ૐ

પી. એ. બોક્સ નંબર ૬૩૫૭

તામરોળી તા. ૬-૧૨-૧૯૬૦

પૂજ્ય બાપાશ્રી ગીરધરરામ બાપાની સેવામાં,

વિનંતી સાથે લખવાનું કે મારા પુત્ર ચી. દીનકરરાયને જમણા હાથની પેલી બે આંગળીએ બહુજ ખરાબ ખરજતું થયેલ તેનાથી તે હાથથી ખાઈ પણ શકાતું નહીં એ ખરજતું લગભગ ૧૨ મહીના રહ્યું બહુ જ દવાઓ કરી પણ કંઈયં મટવાની આશા ન રહી. હેવટે પૂજ્ય જલારામ

બાપાની માનતા કરી કે જો મારા પુત્ર ચી. દીનકરશયને થયેલ ખરજી મટી જશે તો પૂજ્ય જલારામ બાપાના અન્નક્ષેત્રમાં સી. ૨૦ ચોકડી આપીરા હવે ખરજી સાથે મટી ગયેલ છે અને માનતાના સી. ૨૦ આ સાથે છે. જે બાપાના અન્નક્ષેત્રમાં વાપરેલો છે.

શ્રી. બાપાનો સેવક
શુકલ લાલશંકર માણસંકરના
જય જલારામ વાંચશો.

આ પત્ર જ્યારે આપ જલારામ બાપાની ચોપડીની નવી આવૃત્તિ ઉપાવો ત્યારે તેની અંદર છપાવશો એવી મારી આપને વિનંતી છે.

૧૩૪

મેં માનતા રાખી જલાબાપાની અને
૧૫ દિવસમાં આરામ થઈ ગયો

N P Patel (273)
C o W. D L. T. D.
Private Bag.
NAIROBI

જય જલારામની જે

હું આ કાગળમાં સ. ૫૧ નો પોસ્ટ ઓર્ડર મોકલાવું છું. તે સ્વીકારી લેશો. મારી માનતા હતી કે મને જલાબાપા સાથે કરે તો મારે સ. ૫૧ મોકલવા.

માનતા આ પ્રમાણે હતી. મારી જમણી આંખમાંથી પાણી નીકળતા હતાં. આમ મને ૧૫ દિવસ થયું આંખથી નુકસાની ન હતી અને જેમ પાણી નીકળતાં તેમ મારું મોઢું ફરતું ગયું. હવે હું સુખી કે હવે મારું મોઢું અને આંખ જશે. મેં માનતા રાખી જલાબાપાની અને મને ૧૫ દિવસમાં આરામ થયો હોસ્પિટાલે ગયો તો મારી બીમારી મારે દવા ન હતી તો મને જલાબાપાએ સાચું કયું છે મારી લાજ રાખી છે.

અને સ. ૫૧૭ જલાળાપાની સ્થાનકે રાખવાની માનતા લીધી છે દેસા આવડું છે બે જલાળાપા મને વીરપુર લાવશે એવી આશા છે.

લી. આપનો સેવક નારણભાઈ પી. ૫૨૩
ના જયજલારામ

આ પોસ્ટ ઓફિસમાં નામ છે કનકરાય સૌભાગચંદ છતાં તમે જલાળાપાને સ્થાને મોકલાવવા મહેરબાની કરો જલાળ જલદી આપસો.

૧૩૫

જ્યાં જુઓ ત્યાં આજે 'જય જલારામ'ના ડંકા વાગે છે.

R. B PATEL

P. O. Box 67

KILOSA, Tanganyika

પૂ શ્રી ગીરધરરામ હરીરામ તથા અન્ય પ્રભુ ભક્તોની સેવામાં
વીરપુર

આજના ધન્ય દિવસે અને ધન્ય ઘડીએ આપ જેવા પ્રભુ ભક્તો સાથે પૂ. જલારામ બાપાને યાદ કરવા ભાગ્યશાળી બન્યો તે બાપાની જ પ્રેરણા સમજું છું. આજે જલાળાપાના પવિત્ર અન્નક્ષેત્રમાં સી. ૧૦૭ મોકલતાં આજે જો આનંદ યાય છે તે કેમ સમજાવી શકું. જુઓ કે કારણ વિના કાચું હોણું નથી તેમ આજે તા. ૧૮-૧-૬૨ ના દીને મારા તિર્થસ્વરૂપ પરમ પૂ માતૃશ્રી લક્ષ્મીબેન જુલાભાઈ સહીસ સુરત દિષ્ટિક્રમામ સાંકળી ટિંગ્લરના) દેવદોષ થતાં એમના નિમીત્તે મારી સકિત અનુસાર જલાળાપાના પવિત્ર અન્નક્ષેત્રમાં સી. ૭૭ એ નિમીત્તના અને સી. ૩૭ નાની મોટી બાધા આખડીના સમજવા. મને વા નું દર્દ સખત ઉપડી આવેલ તે વખતે મારી દવાની તડામારી લેતાં મારી થદાણુ ધર્મપતિ કે જેને વિદ્વાં અને જલારામ ભક્ત તરફ પૂર્ણ થદા હતી તેમજ બાપાને ધા નાખી બાધા રાખી હંમેશા બાપાની પ્રાર્થના કરતાં ખોળો પાથરી નમ્ર આહુતી પ્રદામારી એ પૂ બાપાના શુભાશીષ મેળવી શકી. તે દરમ્યાન મને પજુ થોડી થદા જન્મી છતાં અતિદેઈ-ન્દિવળ બનતા

ટોકટરને ત્યાં જવા ઉપડયો અને રસ્તામાં મેં નિજીવ ઘડાના બળે કરી
ધા નાખી હે બાપા મારી ધ્વજાતો ડગમગી અને દવાખાનાનો આશરો
લેવા આદ્યો હવે તને ઠીક લાગે તેમ કર આટલું જોડતાં ટોકટરને દવા-
ખાનાની બહાર જતાં જોઈ પાછો ફર્યો ફરી બીજા દિવસ પર રાખ્યું ત્યાં
પચાસ દહા રાત્રે આરામ જણાયો સાથે ડગમગતી ઘડા નેંચા સ્થિર થઈ
કારણ હું પછી એજ જમાનાનો છું કે જે જમાનામાં પેંઘની અથવા
નાળીએરની બાધાએ કુબેર સંસ્પતિની માંગણી થાય છે, કળયુગનો પ્રભાવ
એવો છે તેમાં માનવ માનવતા મૂકે તેમાં અતિશયોક્તિ નથી, આજનો
માનવ સમુદાય મોટા ભાગનો ધર્મ દાન કિર્તી માટે કરતો હોય છે, જ્યાં
જુઓ ત્યાં મારા તારાની ખેંચતાણોથી પ્રેમભાવના ગુમાવી માફ મારા
બાપાનું તારું મારું સૈયાઈના સુને, ઇર્ષા અને અભિમાનના પડળો જ્યાં
આવી ગયા હોય તેવા સમયે જલારામ બાપુ ઓપરેશન ટોકટર બની
જ્ઞાનના દીપકો જલાવે-તો જ ઈશ્વરનો ઇન્કાર થતા જમાનામાં ઘડાતું
મોજુ નાસ્તીકતાઈથી કચરો બહાર ફેંકી આસ્તીકતાનો સાગર નિર્મળ
બનાવી શકે તો જ વિજ્ઞાનીકોને ચઢેલો પાળો નીચે ઉતરે આજનો વિજ્ઞા-
નીક આકાશ પાતાળ એક કરી ઇંદ્ર રાજધાની પર છાપા મારવા તૈયાર
થયો છે, જુઓ કે વિજ્ઞાનીકોની શક્તિ વખાણવા લાયકે જરૂર છે પરંતુ
એ બીચારાને ક્યાં બબર છે કે એ દેવી રાજતંત્ર મેળવનારા જેટલા
ગયાતાં તે બધા ભૂ ગિતા થઈ ગયા છે તે જાણ્યા છતાં-ઈશ્વરના ઇન્કારના
મટે મરત બની દોહાદોહની હરીફાઈ જલાવે છે એ રેસમાં કેાઈકનો નંબર
જરૂર લાગશે, તે માનવની છેલ્લી શક્તિનો પરચો સ્રોતે અભયથી ઉપ-
જાવનાર 'બરો ? પરંતુ મરે ભૂમીનું મગતરૂં સ્વર્ગ' સહનતું રાજવી ન થઈ
શકે હો, કારણ માનવના એ છેલ્લા પગથીઆથી પ્રભુના દાર વચ્ચે દેવી
ખીણ છે તે મોહહરી મરત થઈ પ્રભુ જ્યોતિને પરાજ્ય કરવાં જતાં
પતંગીઆઓનું આખરી સમાધીનું કબ્રધાન પછ્ત કહી શકાય છે, એમ
મને મારી અદ્યપણુદિથી ભાસે છે બહુકે મારો અંતર આત્મા કહે છે
બાકી આજના વિજ્ઞાનીકને એ મારી વાતો યેલીઆની યેલછા જેવી જરૂર
દેખાશે તમારા જેવા પ્રભુના પ્યારા બંદાઓને શું લાગે તે જલાખાપાતા
પ્યારા બંદાઓને શું લાગે તે જલાખાપાના બકત મંડળ તરફથી જાણવા
ની આશા રાખું છું, પૂરી કરશે તો પ્રભુની પ્રસાદી સમજરા અને પ્રભુ
બકતોનો આભારી થઈશ

આહું નાસ્તીકતાનું વાવાઝોહું જ્યારે આત્મીકતાની ધર્મ ધલને
હયમથાવી રહું હવું અને નાસ્તિકતાની પતાકા ફરકવા તૈયાર થયું છે
એમ જોઈ ફરી સાગરમાં રોપ શય્યામાં પોઢેલા ભગવાનને યયું કે હવે
તો ધર્મ ધલ બચાવવા આક્રમણકારીઓની જ્ઞાન ઠેકાણે લાવવા કંઈક

નમ્ર પ્રયાસ થયો નોંધએ એમ વિચારી મહાલક્ષ્મી લગવતિને સ બોધીને કહ્યું કે ચાલો તૈયાર થાન આપણા તેજમાથી થોડું થોડું તેજ વિરપુર જલારામ ભકતમાં અને વિરૂમામાં મુકી આકમણ ધારીએ. ગામે લાલ ખત્તીનો સીંગલ આપીએ નહિ તો ચાત્વીકતા લોપાતાં આપણા પર વિજય મેળવશે તો પછી હું કર્તા રોનો હાલો જંદ કરે. એતો હાંફળા ફાંફળા આવી પુગ્યા વિરપુર અને એક રામનામથી શું થઈ શકે છે તે અને અત્ર લેવા દાનમાં શું મહત્તા સમાએલી છે તેનો પરચો બાપાએ સ્વદેહે ખતાવ્યો. પ્રભુ સકિત ત્યાં પ્રાણ અને પ્રકૃતિ લોગી બળે ત્યાં બાપી શું રહે જ્યાં જુઓ ત્યાં આજે જય જલારામના ડંકા વાગે છે, અને એ ભરવી નાદે નારતીકતા પુછડી પટપટાવતી ભાગે છે વાહરે પ્રભુ એલીયા તું પણ ખરો કે દેશ પરદેશ સુધી દોડવામાં પાછી પાની કરતો તથી મારા વાલાને જરા યાદ કરે ત્યાં તો ઝાળી-ધોકો લઈ હાજરા-હજુર હોય વાહરે પ્રભુ તારી પણ લીલા છેને જો થઈ છે તે એક વગર ભણેલા સાધારણ માનવીને પણ તું દેવ ખનાવી ધરે ધરે તેની જે બોલાવે છે અને નારતીકતા સ્વાર્થી પુલારીએ કે જેઓ વાવતાજ લખવાની ઈચ્છા રાખતા હોય પામ્ય મિનીટ સ્થીર થિતે પ્રભુ ભજતાં ભજતાં છવડો આકાશ પાતાળે પહોંચી જાય તેવાની સાન (ભાવણ પિરસી) ડેકાણે લાવવાને કિમીએ ખતાવ્યો પછી તરત દાનને મહા પુનને કંથો મુરખો જતો કરે તેમ, લાલે લાલો લોટીને કહેવત સાચી

લખણુ' ધણુ' હણુ' પણુ' અતિશયોક્તિ લાગવાથી જય જલારામ ગુરૂદેવ કહી લખાણુમા મુધારે કરવાનો સર્વ હક્ક તમારા ઉપર છોડી નવી બુકોમાં પ્રગટ કરવાની શુભાકંક્ષાએ વિરમું છું

હી અન્નક્ષેત્રની અમર પતાકા જન્મોજન્મ અખંડ જોવા મળે એવી આકાશ સેવતા તમારો દાસાનુદાસ-
રજુછોડદાસ બુલાભાઈના
લાખો ડંડવત પ્રણામ સ્વીકાર્યો.

૨૩૬

હમોએ બાપાના ધરાઈ ધરાઈને દર્શન કર્યા....

મંબાસા, તા. ૬-૩-૬૨

શ્રી ૧૧ ગણપતી ગજાનંદકી જે...

તિથ' સ્વરૂપ લકતશ્રી ગીરધરરામ મહારાજની સેવામાં,
જોગ વીરપુર.

મંબાસાથી લી. સેવક તાપીબેન મકનજીના પાચલાગણુ સ્વીકારીએ.

જલ લખવાનું કે, પરમ પુણ્ય બાપાના પરચાનો પ્રસાદ અમોને પણ મળ્યો છે. વિગતે લખવાનું કે, હમો મંબાસાથી નૈરાળી બસમાં સાલ ૨૦૧૮ ઠારવકે સુદ ૧૨ ને રવીવારે તા. ૧૬-૧૧-૬૧ ના દીવસે સવારે મંબાસાથી સવારે સાડા આઠ વાગે નૈરાળી જવા બસ ઉપડી તે એસી થઈ અરસાને રસ્તે થઈ જતા અરસા સુધી રાત્રે એક વાગે કીંજબાના મેદાનમાં ઉપર ખાતે વરસાદ ઘણો થવાથી ત્યાં એક ગળનાળું હોવાથી પાણીનું જોર વધારે હોવાથી ત્યાં રાત્રે બસ રોકાઈ મધ ગળનાળાથી પચાસ પોણોસો ફુટ દુર બસ ઉભી રહી. પણ વરસાદ પુરક હોવાથી ત્યાં બસ ઉભી હતી ત્યાં સુધી પાણી આખા વીરતારમાં પસરી ગયા ને બસના વીલ પણ એક ફુટ પાણીમાં ડુબી ગયા ત્યારે હમારા બધાના હોસકોસ ઉડી ગયા તે વખતે બસના દરવાજા પણ ખંધ કરી દીધા ને હમોએ તેજ વખતે રાત્રે જલાબાપાને સંભાળ્યાં ને મનમાં મનમાં બાપાનું 'રદણુ ચાહું કયું' કે તેજ વખતે બસના આગળના કાચના દરવાજા પર બાપાનાં હમોએ દર્શન કર્યા તેમાં બાપા માથે પાછડી ને હાથમાં લાકડી લઈ એવા સ્વરૂપે દર્શન દીધાં તેજ વખતે હમોએ બાપાના ધરાઈ ધરાઈને દર્શન કર્યા ને બાપાને અરજ પણ કરી કે બાપા આ જીરજન જંગલમાં હમારૂં કોઈ તમારા સીવાય નથી માટે તમે બચાવો તો બચાવો એવી

અર્જ કરતાની સાથે વરસાદ વરસતો બંધ થઇ ગયો ને આરતે આરતે સવારે પાંચ વાગે એટલે પાણી ઉતરી ગયા ને નૈરોળી બીજે દીવસે એક વાગે પોંચી ગયા એ ઉપરથી હું લખું છું કે બાપા સાક્ષાત સંભાળતાની સાથે આવી પોંચે તે એજ અરજ છે. બાપાને તરતી આપી તેની હું માફી માગુ છું. લી. આપની સેવક તાપીબેન મકનજીના એકંથી હજારવાર પાપ લાગણ સ્વીકારશેજી એજ હમારા ઘરના સર્વના છે.

લી. બાપાના પરચાનું પાન કરનાર
તાપીબેન મકનજીના પાપલાગણ
સ્વીકારશેજી.

આ પરચો આશુતીની છુકમાં છપાવો તેમાં પ્રગટ કરશેજી એજ.
લી. તાપીબેન

૧૩૭

....ત્યાં બને આફ્રિકન ક્યાં અલોપ થઇ ગયા
તે મને ખબર ના પડી.

જય જલારામ જય જલારામ જય જલારામ

શ્રી જય જલારામ બાપાની જય હો, કાગળ લેટ લખાણું તો માફ કરસો,

શ્રીમાનશ્રી ભાઈશ્રી વડીલ બંધુની સેવામાં એતાન શ્રી બામ નેરી કેનીયાથી લી. આપના જતાબાપાના સેવક માવજી કાનજી તથા અમારા બંધા કુટુંબના જય જલારામ વાંચજો.

બીજું હાલમાં તમેને લખવાનું કે ડીસેંબર માસમાં અમારા ઉપર આક્રમ આવેલ હતી તે નીચે પ્રમાણે છે.

૧૫. સાથ હું નામરોળી ગયો હતો તો પાછો બીજા દિવસે સાંજે ૭ વાગે હું ઘરે આવેલ તે વખતે મારી પાસે શ્રી. ૧૮૦૦ રોકડા હતા અમારું ઘર પહાડી ઉપર નીચેથી બે આફ્રિકન કાળા લોકો આવતા મેં

નજરે લેયા તે લોકો ડાકુ હતા. બરાબર સાંજે ૭ વાગે હું બસમાંથી નીચે ઉતરી ઘરે જતો હતો અને ૨ માણસને લેયા અને હું મુંઝાણો કે હવે મારે જીવું કંઈ બાબુ કારણ મારી ૧ ઘડીઆળ તથા શી, ૧૮૦૦ કેસ હતા મેં માવજીએ રાઉ પાડી હે જલાળાયા મારી સાહીતા કરસો એમ બેવાર પોકાર કર્યો ત્યાં બંને આફ્રિકન કયાં અલોપ થઈ ગયા તે મને ખબર ના પડી અને હું જલાળાયા જલાળાયા કરતો હોડ મુકી ઘરે ગયો અને જલાળાયાને નાળીએર ત્યાં સાકરની માલતા કરી અમે શાંતિથી શીર્ષાંગ બચી ગયો આ પળચો મેં નજરો નજર લેયો છે અને બાપા અમારા કુટુંબની રક્ષા કરે એવી બાપા પાસે મારી માગણી છે. તે આ પડચો તમે આપરો બીજી આવૃત્તિમાં જરૂર આપરો.

લી. માવજી કાનજી

જય જલારામ જય જલારામ જય જલારામ જય જલારામ જય જલારામ
હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે રામ હરે રામ

લી. માવજી કાનજી પ્રજાપતિના જય જલારામ વાંચશો

Box 10 Nyeri (M. K. P.)

(K. C)

૧૩૮

એટલીજવારમાં એક ચમત્કાર થયો.

K. K. Doshee

C/o Dr. K. J. Doshee

Doshee Falia

MANDVI

Kutch

શ્રી સૌભાગ્યચંદાઈ,

પરમાર્થ અર્થે આપને એક તસ્વીનો વધારે કરી નીચેનો પરચો હવે પછીની આવૃત્તિમાં યોગ્ય લાગે ત્યારે ઉમેરવા વિનંતી છે.

૧૯૫૫ ની સાલની વાત છે. INT. Soc. ની પરીક્ષા આપવી હતી અને પરીક્ષામાં કોઈ પણ રીતે પાસ થવાનું ન હતું. પરીક્ષાના સમયે જેમને ત્યાં રહીને હું અભ્યાસ કરતી હતી તેમના મુખ્ય માણસનું મરણ થયું પરીક્ષા આવવાનો સમય બહુ જ નજીક હતો. એ દરમ્યાનમાં વાંચન તો

કંઈ થઈ શકતું ન હોતું. ઘેર જઈ વાંચવા હિંમત ચાલતી નહોતી કારણ કે જેના મુખમાં ભાજ લીધો હોય તેના દુઃખમાં અવશ્ય ભાગ લેવોજ લેઈએ.

આ પરીક્ષા આપવા માટે રાજકોટ આવવાનું હતું પરીક્ષા આપવા જતી વખતે ત્યાંના પ્રેક્ષકોએ આશા પણ રાખી નહોતી અને ધણા વિદ્યન સંતોષી હિતેચ્છુઓ એવું પણ ઘેર (પૂ. પિતાશ્રી)ને લખાણ કંઈ હતું કે ભણાવવાનું છોડાવી દેવો, મને પોતાને પણ પાસ થવાની ખાતરી નહોતી એક વિષય પુરતી નહિ પણ આખીય પરીક્ષા પુરતી કારણ કે માંદગી દરખાન અને મરણ પછી વાંચન થયું ન હોતું.

હું રાજકોટ પરીક્ષા આપવા આવી ત્યાં દુકાને દુકાને એક છબી પાસે દીવો કરતાં મેં ધણાંને જોયાં પછી અચાનક એક બાઈ મળ્યા તે પણ એવું જ કહેતા હતા કે મારે એવો નિયમ છે કે, હું શ્રી જલારામને દીવો ક્યાં વગર ખાતી નથી. મને પણ એજ વખત મુખ ન ઘણા ઉત્પન્ન થઈ. મેં પણ માનતા કરી કે, હે બાપા ! આ પરીક્ષા આપ્યા પછી હું તરત જ તમારા દર્શનાર્થે આવીશ અને ત્યાં સુધી કંઈ પણ ખાઈશ નહિ માત્ર આ, દુધ ઉપર રહીશ.

Theoryની પરીક્ષા પુરી થઈ એટલે પ્રતિજ્ઞા મુજબ હું વીરપુર ગઈ આ રસ્તે મારાથી અભણ હતો પણ બધું એવી રીતે બની ગયું કે ભણે જેણે પ્રેરણા આપી તેણે બધી વ્યવસ્થા કરી.

દર્શન કરી આવ્યા પછી પંદર દિવસે પ્રેક્ટીકલ્સની પરીક્ષા હતી પ્રેક્ટીકલ્સ પાસ કરીને ભૌતિક સાત્રના પ્રેક્ટીકલ્સમાં ભય હતો અને જે પ્રેક્ટીકલ્સમાં ભય હતો તે જ પ્રેક્ટીકલ્સ મને પરીક્ષામાં આવ્યા કે જે ને માટે મેં રાત દિવસ પ્રાર્થના કરી હતી... આવો ન ધારેલો પ્રેક્ટીકલ્સ લેઈ હું ગભરાઈ ગઈ મારામાં જે ઈશ્વની જ્યોતિ જલી રહી હતી તે નાશ પામી પણ મેં હિંમત શુભાવી નહિ અને શ્રી પ્રભુનું સ્મરણ ચાલુ રાખ્યું અને કંઈ પણ ભૂલ થઈ ગઈ હોય તો મારી માંગી. એટલી જ વારમાં એક ચમત્કાર વ્યવો. પરીક્ષક જેઓ સાધારણ રીતે કોઈની દરકાર કરતા નથી તે મારી પાસે આવ્યા અને મને કહ્યું કે બેન, ગભરાપ નહિ તમને જે પ્રેક્ટીકલ્સ લેઈએ તે માંગી દેવો. આતુ કોઈ દિવસ પરીક્ષકો કહેતા જ નથી પણ આમા બાપાની કૃપા હતી.

પરિણામનો દિવસ નજદીક આવ્યો. પાસ થવાની તો આશા જ નહોતી એટલે પરિણામ લેવા શું ભઈ ઘેર પણ કોઈને બાળે પરિણામ છે એવી વાત પણ કંચેલ નહોતી અને કોઈને ખાતરી પણ નહોતી કે હું પાસ થઈશ.

પરિણામનો જે દિવસ હતો તે તો જ્યાં દીપો અને કંઈ પણ પરિણામ લેવાની ઇચ્છા કરી નહિ બીજી દિવસે રૂથાનિક-પેપરમાં પરિણામ લેયું ત્યાં તો નંબર હતો મને થયું કે કદાચ કોઈકે ભારી મરકરી કરી હશે કારણ કે બધાની પૂરેપૂરી ધારણા જ હતી હું ચોક્કસ જ નપાસ થઈશ.

પૂ. જલારામ બાપાની કૃપાથી હું પાસ તો થઈ ગઈ પણ મેં સાથે સાથે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે પૂ. બાપા જો મને પાસ કરશે તો હું પરચો ત્યાં લખી મોકલાવીશ જેથી બાપિક લોકોને યદ્દા વસે.

પણ કોણ જાણે મને ગુ' થઈ ગયું આ વાતને વર્ષો વીતી ગયા ત્યાર પછીના એક વર્ષમાં મેં સફળતા મેળવી નથી. હવે મને એમ લાગવા માંડ્યું કે તે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે હું પરચો લખીશ પણ આજ દિન મુધી મેં પાલન કર્યું નથી તો હવે સત્વર તેનું પાલન કર. એ હુકમનું પાલન કરી આજે મને થયેલો પરચો લખી મોકલાવું છું.

લી. કૃષ્ણા કે દોશીના

જય જલારામ.

૧૩૫

તરત જ બાપાની મદદથી મને સહાય મળી
અને ગુડો લાગી ગયો.

॥ ૐ ॥

મેરી તા. ૮-૫-૬૨

P. W. D. NYERI

પો. બો. ૧૭

શ્રી જલારામ બાપા સત્ય છે અને હાજર હબુર છે

પુત્ર્ય શ્રી ગીરધરરામ હરીરામ શુ વીરપુર.

આજરોજ આ સાથે શી ૩૦ નાં બે પોસ્ટલ ઓર્ડર બીરેલ છે.

બેનાં નં W8/95 972085 શી. 20/-

તથા L5/28 595380 „ 10/-

30/- આ પ્રમાણે બે પોસ્ટલ ઓર્ડર

બીરેલ છે તો રસીદ ત્રીજે પ્રમાણે મોકલશે.

શ્રી સરદ ગીલેટી કરાટીના	શી. ૧૩-૭૫
નલીનીબેન રેવાસંકર વ્યાસ નાઈરોબી	,, ૬-૦૦
શ્રી રેવાસંકર છ. વ્યાસ P.W.D. નેરી	,, ૧૦-૨૫

કુલ રી ૩૦-૦૦

આ પ્રમાણે ત્રણ રસીદ મને નીચેને સરનામે મોકલાવેલી. મારી હકીકત નીચે પ્રમાણે હખી મોકલાવેલ છે તે સૌભાગ્યચંદભાઈ રાજદેવને મોકલવા મહેરબાની કર્યોછ. જેમાં મને પૂજ્ય જલારામ બાપાએ કેવી રીતે મદદ કરી છે અને મારી છંદગી બચાવેલ છે.

નીચેની હકીકત આપને ત્યાં વાંચવી હોય તો બાપાની ગાદી પાસે લકતોની હાજરીમાં વાંચશો અને પછી રાજકોટ મોકલાવી આપશો.

હા આર છ. વ્યાસનાં
જય જલારામ

શ્રી સૌભાગ્યચંદભાઈ રાજદેવ,

તા. ૩-૫-૬૨ ને ગુરુવારનાં રોજ હું તથા અમારી સાથે બીલે માણસ શી. એક લાખ વીસ હજાર રોકડા લઇને પગાર દેવા જતાં અહિંથી ફરી માર્ગે ઉપર પહોંચ્યા બાદ ગુંડાઓએ છરીને પીસ્તોલ સાથે અમારી ગાડી રોકીને હુંડ ચલાવી. મને નરદનમાંથી પકડીને ઝાડીમાં લઇ ગયા અને માર માર્યો તથા છરી બતાવીને મારી નાખવાની ધમકી આપી. મારા હિલમાં એકદમ બાપાનું સ્મરણ થયું અને માનતા કરી કે “હે જલારામ બાપા હું જો સાંભળે નરવો આજે ઘેર પહોંચીશ તો આપને બે નાળીયેર વધારીશ” અને તરત જ બાપાની મદદથી મને સહાય મળી અને ગુંડા ભાગી ગયો, અને હું ઘેર આવી ગયો મને જમણી આંખ ઉપર સખત મુકો મારેલ છે પણ બાપાની ક્યાથી મારી આંખમાં કંઈ પણ હરકત આવી નથી તેથી બાપાને હું શી. ૧૦-૨૫ માનતાનાં મોકલાવું છું જો બાપા હાજર ન હોત તો હું બચવા પામેલ હોત નહી. મને બાપાએ જ બચાવેલ છે. આ તદ્દન સત્ય હકીકત છે અને મને બાપાએ જ મદદ કરેલ છે.

હા રેવાસંકર છ. વ્યાસ
P. W. D. નેરી

૧૪૦

આપા તો સાક્ષાત્ પ્રભુ છે.

જલારામ આપાની જય હો તા. ૧૮-૫-૬૧

પરમ પૂજ્ય વડીલ મુરબી ભક્ત જલારામ આપાની સેવામાં

વડીલ ગિરધરરામજી હરીરામજીની સેવામાં

જાત લખવાનું કે આ સાથે શી. ૫૦ અંકે પચાસનો પોસ્ટલ ચેક નં. XI 063150 ખાતે L 5 590899 નો ચેકલાવેલ છે મને કે તુરત પૌંચ લખવા નમ્ર વિનંતી છે મેં આપાની માનતા કરેલ છે તા. ૧૫-૫-૬૧ તા રોજ સાંજે પાંચ વાગે જ્યારે હું કામ ઉપરથી આવેલ ત્યાં મારા પુત્રનો પેસાળ લાલ થઈ ગયો હતો (જલેક મોટર) આખું ઘર ચીંતામાં હતું મારા દીલીપકુમારને મોટરમાં લઈ ટોકટર પાસે ગયો અને મોટરમાં આપાની માનતા લઈ લીધી કે મારા દીકરાનો પેસાળ જલદી સુધરી જાય તો શી. ૫૦ આપાની જગ્યામાં મોકલી આપીરા અર્ધા દલાકમાં અમો ટોકટર પાસેથી આવ્યા ત્યાંજ પેસાળમાં સુધારો થવા લાગ્યો અમોએ આખી રાત ઉભાગરે કર્યો સવારે બીજકુલ પેસાળ સફેદ થઈ ગયો આપા તો સાક્ષાત્ પ્રભુ છે અમારા ઘર ને જલાખાપા ઉપર બહુ જ દયા છે તો મોકલાવેલ શીલીંગ જગ્યામાં આપાની આદી ઉપર ધરસો અને અમારા નતી એટલું કહેજો કે અમારા ઉપર અમી કપ્ડી રાખે અમો તો પામર માણસ છીએ બીજું શું કરી શકીએ બીજું આપાની નવી આવૃત્તી છપાઈ હોય તો મને મોકલવા મહેરબાની કરીશો કીમત પણ લખસો આ પરચો નવી આવૃત્તીમાં છાપવા નમ્ર વિનંતી છે.

વળતો જવાબ તુરત લખસો કરજો કે મારા વાઈફે પૌંચ ન આવે ત્યાં મુધી (અટક) લીધી છે. બાકી આપાની મહેરબાનીથી ખુશી મનમાં છીએ.

ખસ એજ લી. પ્રભુદાસના જય જલારામ વાંચશોજી

મારું સરનામું

કા. પ્રભુદાસ કાનજી ખયામ

C/o. મીવાની સુગર મીલ લીમીટેડ

સુ. મીવાની (કેન્યા) બી. ઇ. એ.

PRABHUDAS KANJI KHAGRAM

C/o. M S M. (K) Ltd.

P. O. MIWANI

KENYA B.E.A

૧૪૧

અમને બાપા ઉપર શ્રદ્ધા બરાબર છે

Anara 13.6.62

શ્રીરામ જય જલારામ.

મા. અ. ત્વા ભક્ત શ્રી ગીરધરરામની સેવામાં, મુ. વીરપુર.

પ્રતિ શ્રી અનાડાથી લી. હરજીવન કુંવરજીના ધણુ ધણુ જય જલારામ સ્વીકારશે.

વિશેષ આજ્ઞા M. O. થી રૂ. ૧૫૫ પંદર બાપાના ચરણમાં અનહાન માટે મોકલું છું તે મને પહોંચી જાયશે. બાદ અમો દુરગા ખાતે રહીએ છીએ અને હમેશા પત્ર વહેવાર ત્યાંથીજ થાય છે પરંતુ હાલમાં આંધ્ર આબ્યા હોવાથી પત્ર ત્યાં M. O. આંધેથી કરેલ છે. વિગત નીચે મુજબ.

૧. આજથી લગભગ ૨૫ વરસ પહેલાં અમારા ઘરેથી અમારા પતિની તબિયત ઘણી ખરાબ એટલે આખરી હાલતમાં હતી. તેજ વખતે આર્થિકતા (જલાબાપા) યાદ આવી ગયા અને રાત્રિ દિવસ તેજ જ રદન કરવા લાગ્યા. અને મનમાં સંકલ્પ કર્યો જે બાપા તબિયત મુધર્યા બાદ અમો (વીરપુર) આંદો લગાવી જશું. અને અમારી શક્તી પ્રમાણે તે કરી છુટશું. ત્યાર બાદ ત્રીજી રાતે મારી પતિએ સુતાં સુતાં પ્રથમ તો દીવાલમાં બાપાની જોરી જોઈ. ત્યાર બાદ ડાહો જોયો. એટલે જ સંશયમાં પડી ગઈ. એટલે પુરતજ (જલાબાપા) ના અરધા ફેટાની આકૃતિ જોવામાં આવી એટલે તે પુરત સમજી ગઈ કે (જલાબાપા) આબ્યા સવારમાં મારી પાસે વાત કરી એટલે મેં કહ્યું જો મેં આ પ્રમાણે બાપાની માનતા કરી છે પણ મને દર્શન ન થતાં તને દર્શન થયાં ત્યાર બાદ તબિયત વરતી થઈ. ગઈ. પરંતુ આર્થિક સ્થિતિના સંજોગો તમે જે અત્યાર મુખી છું ત્યાં આવી શક્યો નહીં હવે છેલ્લા બાર મહિનાથી મારી પતિના મગજની સ્થિરતા બરાબર નથી, કોઈએ કંઈ કરી નાખ્યું હોય એવી શંકા હંમેશાં રહ્યા કરે. તેમ માનતા કરી છે તે પુષ્ટ નથી થઈતેની પણ હમેશાં દીલમાં ફીકર રાંધા રહ્યા કરે તેથી તે માનતાના રૂ. ૧૭

બાપાની ગાદીયે ધરવા મોકલું છું. અને બાપાનો ન્યાયે હુકમ થારો ત્યારે ત્યાં દર્શન કરી જશું. હવે (બાપા જાણે અને એની દીકરી જાણે)

બીજા ૩. ૫૭ મોકલ્યા છે. તેની હકીકતમાં અમે (જલ્લાબાપા) ના નામની આટા ચંપી ચલાવી છે. તેમાં ધાનનું હરર પજ્જ લગાવેલ છે પણ તેનું ગવરમેન્દી લાઇસન્સ હજુ મળ્યું નથી તે અંગે ખરચો પણ કર્યો આખરે થાકીને તેનો ભોજો (બાપા) ઉપર નાખી દીધો છે. હવે બાપા જ તે વસ્તુ સુધારશે તે બાબતના ૩. ૫૭ છે.

બાદ અમોને છેલ્લા ૨૩ વરસથી T. B. ની બીમારી છે તે બાબતની મારી ખતિએ ૩. ૫૭ બાપાના નામની માનતા કરી તે વખતે મને બાપાનો અનુભવ નહોતો. પરંતુ તે હમેશા મને ટકોર કર્યા કરે જે વીરપુર ૩. ૫૭ મોકલવા ઉપર બાપાની થાકીને મને બાપાની ચોપડી પડે આવી વંચાવી અને બાપી વસ્તુ મને શમજાવી એટલે અમે તુરત ૩. ૫૭) તે માનતાના તથા ૩. ૧૭) મારી દીકરીયે બાપાની ગાદીયે મોકલી દીધા. મારી દીકરીને પણ છેલ્લા ૧૨ વરસથી T. B. ની બીમારી છે. પરંતુ અમને બાપા ઉપર શ્રદ્ધા ખરાબર છે. અને તે અમારું નીભાળ્યે લય છે. બાપાના પરચા તેા ધણાં મળ્યા છે. પણ કેટલાનું કૃતાંત આપવું જાણે આ પહેલેા રીપોર્ટ બાપાના ચમત્કારનો મોકલું છું. ત્યાં સર્વે લાઇઓને અમારા ધણાં ધણાં જય જલારામ. પુન્ય સૌભાગ્યચંદ્રભાઇને ધણાં ધણાં જય જલારામ.

પહેાંચ દુર્ગાના શરનામે લખશે.

હરજીવન કુંવરજી
શ્રી જલારામ ફોરેર ગીલ
કે. શંતલા લગાન.
દુર્ગા. (M. P.)

લી.

હરજીવન કુંવરજી
ના જય જલારામ
૧૪-૬-૬૨

૧૪૨

બાપાની માનતા કરી અને....

મુ. તરકતળાવ તા. ૧૧-૭-૧૨

સરવે ભક્ત શ્રી ગીરધરરામ હરીરામ બાપાની સેવામાં મુ. વીરપુર ગામ તરકતળાવથી લી. આપને હર હંમેશ પાદ કરનાર હકર પ્રીતમભાઈ ગોઠળદાસના મજામ વાંચસો બીજું લખવાનું જે જલારામ બાપાનાં પરચા અમારા ગામમાં આપ્યા છે તે સાચા છે તે હમણું જ આપ્યા છે પટેલ નારણ દેવશીનો બળદ રૂપીઆ ૫૦૦ ની કિંમતનો બળદ માંદો પડ્યો તેમને નારણભાઈ મને મળ્યા ને મેં તેમને કહ્યું કે તમે જલારામ બાપાને એક શ્રીકૃષ્ણ વધેરો તો સાલે થઈ જશે તેમણે શ્રીકૃષ્ણની માનતા કરીને એક કલાક પછી બળદે ખાવાનું શરૂ કર્યું બળદ સાલે થઈ ગયો બળદને વલો થયો હતો.

પરચો બીજો : અહીંના તરકતળાવના કાઠી મુરગભાઈ માણામુરભાઈ છે તેમનાં દીકરા ગોવિંદભાઈને આખું સરીર વાથી જલાઈ ગયું ખુબ દવાઓ કરી ડોક્ટર પાસેથી ખુબ ધન્યેકશનો લીધા પણ સાફ થયું નહિ પછી તેમનાં બાપુ ગોવિંદભાઈનાં પ્રીતાઈ મને પ્રીતમભાઈને મળ્યા ને પ્રીતમભાઈએ જલારામ બાપાની માનતા કરવાનું કહ્યું માનતા એક શ્રીકૃષ્ણતા કરી તે વખતે જ દીવસે આરામ જણાયા માંડ્યો અત્યારે સાવ સાફ છે નહિતર ખેતર ભય તોય જવાણું નહિ તે લોકો ચલાલા દાતા ભગતનાં સંમદાયમાં માનતા હતા છતાં જલારામબાપાને માનતા થઈ ગયા છે.

પરચો ત્રીજો : અહીંના પટેલ જીવરાજ રાવળની લેંસ ૧ પાણીનો ખાડો ગોડો હતો તેમાં ખુલી ગઈ કેમય નીકળતી ન હતી હું પ્રીતમભાઈ રોક ત્યાં નારણ દેવશી ત્યાં હરીજન મુળા સાજણ ત્યાં હંમેશા જીવરાજ આટલા બધા લેંસને કાઢવા ગયા પણ પચીસ માણસો આવે ત્યારે લેંસ નીકળી નહિ પણ મેં તેમને કહ્યું કે જલારામ બાપાની માનતા કરો તેમણે જલારામ બાપાની માનતા કરી એક શ્રીકૃષ્ણ વધેરવાની એટલે ગુરત જ લેંસ ખાડામાંથી પોતાની મેળે ખાડામાંથી નીકળી ગઈ છે. અમેએ ચાર બળાંએ જલારામ બાપાનું નામ લઈને કાઢી.

પરચો ચોધો . અહીંના પટેલ પુના જોડાને ઘણા વરસોનું જીવન દમનુ દરદ હતું. પણ કેમય મદનુ ન હતું કેટલીએ દવા કરી રોગદરો પાસેથી દવા ત્યાં ઇન્જેક્શનો લીધે છતાં સાફ થયું નહિ પછી તે બાપા મને ઘણા જ ટાઇમે મળ્યા ને જલાબાપાને માનતા નોતા પણ મેં તેમને કશું કે, પુના બાપા તમો એક શ્રીફળ જલારામ બાપાને વધેરો તો તમોને દમનો રોગ મટી જશે પછી તેમણે જલાબાપાની નાનત કરી ને ઘણા વરસનું જીવન દમનુ દરદ મટી ગયું અત્યારે તે બાપાને માનતા થઇ ગયા છે તેમના દીકરા બચુસાઇ પુનાભાઈ પણ માનતા થઇ ગયા છે

પરચો પાંચમો . તરકતબાવનાં કાઠી ખમીઆ ચુરમલાઇ માણચુર-ભાઈની ભે સ રૂપીઆ ૫૦૦ ની કિંમતની માટી પડી ભે મને આમ નીકળતું હતું કેટલીએ દવાઓ કરી પણ સાફ થયું નોતું પણ જલારામ બાપાની એક શ્રીફળની માનતા કરી ને સાફ થઇ ગયું છે, તે ભે સ અત્યારે સાચ તરથી છે તે જુએ છે કુધ રોર ૧૦, એક દંડે કરે છે તે લોકો જલારામ બાપાને માનતા થઇ ગયા છે તે બાણસો

પરચે છઠો . અહીંના પટેલ હરજ દેવશીના માતૃશ્રીની આખો દુખતી હતી ને અ ધાપો થઈ ગયો હતો પણ જલારામ બાપાની એક શ્રીફળની માનતા કરી એકદમ ચુકના માડયું ને અત્યારે સાચ સાફ છે ને જલારામ બાપાને માનતા થઇ ગયા છે અત્યારે તેમની ઉંમર ૬૦ વરસની છે અ ધાપો મટી ગયો છે ને જલાબાપામા માનતા થઇ ગયા છે તે લોકો સ્વામી નારાયણના ધર્મ પાળે છે છતાં જલારામ બાપાને ખુબ માને છે

પરચો સાતમો . એક વખત જલારામ બાપા ફતેપુર આવ્યા ફતેપુર જલારામ બાપાના ગુરૂનુ ગામ હતું એટલે અવારનવાર જલાબાપા ફતેપુર પધારતા ને ફતેપુરથી જ માઇલ દુર તરક તળાવ આમ આવેલ છે તે તરક તળાવ ગામમા ઠંડર આજુ દજ હેમરાજ સોનપાળ નામના એક લોહાણા મૃદસ્થ રહે છે તે આજુ દજ હેમરાજ જલારામ બાપાના અનન્ય સેવક હતા બલની ત્યાં ધીરતનીયા હતા તે ઠંડર આજુ દજ હેમરાજને ન્યારે બખર પડી કે જલારામ બાપા ફતેપુર આવ્યા છે તે આજુ દજલાઇ જલારામ બાપાને ફતેપુરથી પોતાને ગામ તરક તળાવ તેડી લાવ્યા ને આજુ દજ હેમરાજને જમવાનું શું કરવું તે જમવાની રસોઇની તરબતમા પડયા પણ જલાબાપાએ કીધું કે આજુ દજલાઇ આપણે કાંઇ તવીન નવલું કાંઇ કરવું નથી ઘરમા જે હશે તે ખાઇ લેશું તે વખતે ઘરમા જીવનનું ધાન ને દહીં હતા તે કુમરો ને દહીં ખાઇ ને જલારામ બાપા આશીરવાદ દઇને આવ્યા ગયા અત્યારે આજુ દજ હેમરાજના દીકરા ગોકળદાસલાઇ છે ગોકળદાસલાઇના દીકરા ગીરધરલાલ ત્યાં મીતમલાલ

બંને દીકરા તરક તળાવમા રહે છે તેઓ જલારામ બાપાને ખુબ માને છે
આ પરચો જલારામ બાપાની હેયાતીનો છે તે જાણુશો

પરચો આઠમો તરક તળાવ ગામમા એક પ્રીતમલાલ ગોકળદાસ
લોહાણા ગૃહસ્થ રહે છે તેમની દીકરીને પેસાળનુ દરદ હતુ દીકરી વરસ
બે ની તેમણે જલારામ બાપાની રાા રૂપીઆ ત્યા શ્રીફળનુ ત્યા બે ધીના
દીવાની માનતા કરી માનતા કરીને બીજે જ દીવસે જ સાડે થઈ ગયુ છે
તે દીકરીનુ નામ લક્ષ્મીદેવી છે તેની ઉંમર વરસ બેની છે પ્રીતમલાલ
ગોકળદાસના ધરમા કેઇ પછુ માણુસ બીમાર પડે એટલે તરતજ જલારામ
બાપાની માનતા કરે એટલે સાવ સાડે થઈ જાય

પરચો નવમો તરક તળાવ ગામમા ઠાકરશી કેશવ કરીને એક કણુબી
ગૃહસ્થ રહે છે તેમને રાત્રે ખુબ ઉઠદી થઇ રાત્રે બાર વાગ્યે જલારામ
બાપાને સલામી સવા રૂપીયો ત્યા એક શ્રીફળની માનતા કરીને સાવ
સાડે છે તે ઠાકરશી કેશવ સ્વામી નારાયણનો ધર્મ પાળે છે છતા
જલારામ બાપાને માને છે આ બધાય પરચા નજરે લેયેલ છે તે સાચા
છે તમારા પુસ્તકમા આ બધા પરચા છાપવા અમારા વતી મેરબાની
કરો

પરચો દસમો અહીંના પટેલ નારણ દેવશીની આખમા આઠડાનુ
શીર પડયુ ને આખ સાવ કુટી મધ ને સુગતુ સાવ બધ થયુ આધળા
થઇ ગયા તેમણે જલારામ બાપાની એક શ્રીફળની સવા પારોર સાકરની
માનતા કરીને સાવ સાડે છે તેમને નવો અવતાર તેમની ઉંમર વરસ
૫૫ વરસની છે આ દસેય પરચા તમે જલારામ બાપાના પુસ્તકમા
છાપાવવા મેરબાની કરો એવી અમારા ગામના મજાનનોની વિનતી
બસ એજ આ પરચા કવરમા બીકુ પુ આ પરચાનુ કવર મળે તુરતજ
જવાબ આપશો વળતી દપાલે

લી ઠકર પ્રીતમલાલ ગોકળદાસ સોનપાળ
ના જય જલારામ વાચરો

તુ તરક તળાવ
પોસ્ટ પીઠવાલળ
હરકો અમદાવાદ સૌરાષ્ટ્ર

૧૪૩

... આમ બાપા વિદ્યાર્થીઓની વહારે ધાય છે ...

જય જલિયાણ

જોગશ્રી ગામ વીરપુર, પરમ વંદનિય પ્રાતઃસ્મરણિય પૂ. ગિરધર બાપા તથા પૂ જયમુખ બાપા.

મોઝબાસાથી લી. સેવક રમણના જય જલિયાણ વાંચશો.

આપ સર્વ ત્યાં કુશળ હશે! એવી બાપાને પ્રાર્થના સાથે આ એક નીચેનો પરચો તમોને લખી જણાવું છું.

ગયા વરસે મારો બાઈ નામે બિપીન, કેન્યા મિલીમીનરી એક્સામી-નેશનમાં બેસવાનો હતો. બાઈ બાણવામાં ઠોઠ, અમને તો જરાયે આશા ન હતી કે બાઈ પાસ થશે. પરંતુ અમે તો જલ્લાબાપાની માનતા લીધી અને ખૂબ મહેનત કરી, પરિણામમાં શક હોય જ શું? બિપીન કે જેની પાસ થવાની આશા ન હતી, તે પહેલાં એડમાં પાસ થયો. કેન્યામાં આ પરીક્ષા બહુ જ ટકલું મનાય છે અને સાથે જ અધરી છે. એ માનતાના પૈસા તો મેં પરિણામ મળ્યું એજ દિવસે મોકલાવી દીધેલ પરંતુ પત્ર લખ્યો નહતો.

આમ બાપા વિદ્યાર્થીઓની પક્ષ વહારે ધાય ■ વિદ્યાર્થીઓએ સાથે સાથે મહેનત પણ કરવી તો બાપા જરૂર સહાય કરશે.

ઉપર જણાવેલ પરચો બાપાની ચોપડીમાં છપાવવા કૃપા કરશે. જેથી બુદ્ધિવાદમાં વિદ્યાર્થીઓને જરા અદ્ધા બેસે.

અંતમાં મારા વતી, બાઈ વતી અને સર્વવતી બાપાને એટલી પ્રાર્થના કરશે કે અમને બધી વાતે સુખી રાખે.

લી. સેવક રમણના
જય જલિયાણ.

૧૪૪

ડોક્ટરે હાથ ધોઈ નાખ્યા પરંતુ બાપા ઉપર શ્રદ્ધા
રાખવાથી આરામ થઈ ગયો.

બાપા હાજરા હજુર તો છે જ તેમાં જરાપણ શંકા નથી.

જય જલારામ

ચોપડવા

તા. ભથાઉ ૬મ્મ

તા. ૧૨-૮-૧૨

મુ. ભોગશ્રી વિરપુર (સૌરાષ્ટ્ર)

પૂન્ય ભગત શ્રી ગિરધરરામ હરિરામની પવિત્ર સેવામાં,

જત પૂન્ય જલારામ બાપા મારા ઘણાંએ કાર્યમાં સાથ આપીને
મને આગળ વધાર્યો છે અને મારી લાજ રાખી છે. તે બદલ મને પૂન્ય
બાપા હરધડીયે યાદ આવે છે. વિશેષમાં બેટલું વધુ લખું તેટલું ઓછું
અને પૂન્ય જલારામ બાપાએ મને જે જે કાર્યમાં સફળતા આપીને પરચા
નીચે શુભ છે.

(૧) સિ. ગામ ચોપડવા પોસ્ટ વિરાઈ તાલુકે ભથાઉ ૬મ્મના રહીશ.
કબુલી ભોજરાજભાઈ જુઠાભાઈ બારવડીયા લખવાનું કે અમારા ઘરથી
ખિમારીનો પ્રસંગ બે વર્ષથી ચાલુ છે તથા ડોક્ટરોની દવાઓ તથા
ઇન્જેક્શનો બહુજ લીધેલ છે. છતાં તે કોઈ દવાથી આરામ થયેલ નથી.
આજથી આઠ દિવસ પહેલાં સખત ખિમાર પડેલ જેથી અમારા પાડોશી
ઠા. વિસનજીભાઈ રજીછોડદાસ અમારે ઘરે આવેલ ને અમને જલારામ
બાપાની વાતો તથા પરચાથી સમજાવેલ, તે ઉપરથી અમોને જલારામ
બાપા ઉપર શ્રદ્ધા બેઠી. ને તેજ વખતે તેમની દુકાનેથી જલારામ બાપાની
છબી મંગાવી, તેમના કહ્યા પ્રમાણે દીવો તથા અમરજાતી કરી તથા પાણી
જલારામ બાપાનું નામ લઇને અમારી પત્નીને પાએલ. તથા જલારામ
બાપાને ત્યાં વિરપુર આવીને સવા પાંચ રૂપિયા જલારામ બાપાને ચરણે
ધરાવવાની માનતા લીધેલ તેથી અમારી પત્નીને આઠ દિવસમાં સંપૂર્ણ
આરામ છે. તે માનતા અમોને દાર્ઘમ મળવાથી વિરપુર આવી કરી જઇશું.

(૨) અમારા ચિ. ખારવડીયા વેલછવાઈ લોજરાજવાઈ તા. ૧૨-૮-૬૨ ના દિવસે બે વાગ્યાના સુમારે રમતા, રમતા અચાનક ઈસ્ફેરીયા આવેલ બે કલાક રહેલ ત્યારે અમે જલારામ ખાપાની સવા રૂપિયાની માનતા રાખેલ બે છોકરા બેઠા થાય કે તુરતજ સવા રૂપિયાની પ્રસાદી જલારામ ખાપાના ફોટાને ધરાવીને વેંચશું એવી માનતા લીધેલ ત્યારબાદ બેજ મિનિટમાં છોકરા આજસ મરડીને તેના પિતાશ્રીના ખોળામાં બેઠા થયા. જેથી તેજ વળતે જલારામ ખાપાના ફોટા સામે ધીનો દીવો તથા અગરખત્તી કરી છોકરાને જલારામ ખાપાના ફોટા સામે પગે લગાડી તથા પ્રસાદી ધરાવી પછી પ્રસાદી ગામના ખાળકોને આપવામાં આવી. જેથી અમારા ખાળક તથા અમારાં પત્ની તથા અચોને જલારામ ખાપા ઉપર પુરી શ્રદ્ધા છે. અને ઉપરની હકીકત સત્ય છે. જે હવે તપી ખાપાની આવૃત્તિ છપાવો તેમાં ઉપરની હકીકત જરૂર છપાવવા મહેરબાની કરશો.

ખાપા અચોને સદાય માટે સુખ દુઃખમાં સહાયતા કરે એમ અચો પ્રમુખીએ હીએ ત્યાં જગ્યામાં ગિરધરખાપા, તથા જયસુખ ખાપા, તથા જલારામ ખાપાના સર્વે ભકતોને અમારા દંડવત પ્રણામ કહેશો.

સિ આપનો સેવક

દા. ગણુપતભાઈ નથુરામ સથવારા.	ખારડીયા લોજરાજવાઈ બુઠાભાઈ
લોજરાજવાઈ બુઠા ખારવડીયાના	ગામ-ચોપડવા, પો. ચિરધ.
રૂબરૂમાં કહેવાથી.	તા. ભથાઉ-૬૨૭.
જય જલારામ	છ. ૬૨૭ (સુજ)

તા. ૧૬-૮-૬૨ સુ. ચોપડવા
પો. ચિરધ તા. ભથાઉ-૬૨૭
નામ. ડા. વિસનજીભાઈ રણુછોડદાસ

જય જલારામ.

(૧) આને ચમત્કાર ન કહું તો શું કહું ?

(૨) શ્રદ્ધા અને સાચા પ્રેમથી માનેલી માનતા કદી પલ્લ નિષ્ફળ જતી નથી.

(૩) ખાપા તો પરમાત્મા સ્વરૂપ છે તેમાં શંક નથી.

(૪) હાજરાહજુર દાખલા આપું છું જેનું વર્ણન થઈ શકે તેમ નથી.

(૫) પુ. જલારામ ખાપા ગરીબોના બેલી બધાની રક્ષા કરે છે. અને તેના પર સાચી શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ રાખવાથી કોઈ માનતા અફળ જતી નથી જરૂર માનતા ફળે છે. એ સનાતન સત્ય છે.

પરમકૃપાળુ રઘુકુલમણી શ્રી રામચંદ્રજીના વહાલા પરમ લકંતરાજ પૂજ્ય જલારામ બાપના પવિત્ર ચરણકમળમાં અમે સર્વે કુટુંબીજનોના સાપ્તાંગ દંડવત પ્રણામ હોજો, સુ. વીરપુર.

ચોપડવાથી લી. આપનો આજ્ઞાકિત સેવક ચિ. ઠંકર વિસનજીભાઈ રજીછોડદાસના સાપ્તાંગ દંડવત પ્રણામ માન્ય કરીશો.

વિશેષમાં આપ વડીલને લખવાનું કે, બાપાની કૃપાથી અમારા સહ-કુટુંબ ખુશીમલતમાં છે. ને આપણને પણ હમેશાં યાદ કરીએ છીએ. લખવાનું કે અમારા કુટુંબમાં બિમારી તથા કોઈબી કામમાં અમે જલારામ બાપને સંભાળીને તેમની છબી સામે ધીનો દીવો તથા અગરબતી કરી તેમનું નામ લઈ અમારી યથાશક્તિ અનુસાર અનેક વખત માનતા લીધેલ તે બાબત જણાવું તથા વખત અમે કુટુંબ સહિત વીરપુર જલારામ બાપના દર્શન કરી ગએલ ને માનતા કરી ગએલ ને, તથા અહીં બેઠા માનતા કરેલ ને અનેક કામ જલારામ બાપના પ્રતાપે સફળ થએલ. જે જે માનતા પેસાની લીધેલ તે હરહમેશાં અમે મનીઓ-હરથી મોકલી આપેલ છે. જલારામ બાપના પ્રતાપથી અમે સહકુટુંબ સુખી છીએ ને હરહમેશાં જલારામ બાપાની પ્રત્યે સદાય હોય એવી જલારામ બાપાની અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અનેક બાબતમાં જલારામ બાપને સંભારવાથી અમારી મનોકામના ફળીબૂત કરેલ છે ને હરહમેશાં કરશે એવી અમારી આશા જલારામબાપા પ્રત્યે છે. ઉપરની દહીકત જેટલી લખું તેટલી ઓછી છે કારણ કે અનેક વખત અમેને જલારામ બાપાએ સદાય કરેલ છે અને કરશે કોઈ કોઈ દાઈમે દુઃખ ઓચિતું આવેલ છે. પરંતુ જલારામ બાપાનું નામ સમરતાં તથા તેમની માનતા લેવાથી તેજ દાઈમે દુઃખ દુર થાય છે. તેવા અનેક વાર અમેને પરવા મળ્યા છે. ને જલારામબાપા પ્રત્યે અમને થતા પુષ્કળ છે. અમારા ડોક્ટર પણ જલારામબાપા છે, અને તે સદાય કરે છે, અમારા આખા કુટુંબને જલારામબાપા પ્રત્યે પૂર્ણ આરથા છે, ને હમેશાં થાય એવી અમારા સહકુટુંબની અંતરની માગણી છે.

તા. ૬. - ઉપરની દહીકત અમારી લખેલ સત્ય છે. જે જલારામ-બાપાની હવે આવૃત્તિ નથી જે હયાલ તેમાં ઉપરની દહીકત સર્વે હપાવવા આબારી કરશે એવી આપના સેવકની નમ્ર વિનંતી છે. ત્યાં જગ્યામાં સર્વેને અમારા નય જલારામ વંચાવશે.

જપો નામ જલીયાણું કરે પાપનો નાશ,
કરે ભેળી વિસનજી કહે રાખો દદ વિંચાસ.

રામ નામમેં લીન હેં દેખત સખમેં રામ,
તાકે પદ વંદન કરેં જય જય જલારામ.

ટીપ :— ઉપરની હકીકત જ્યારે છપાવે ત્યારે અમોને પોરટ ફાડંથી જણાવવા મેં, કરશો જેથી અમો તે પુસ્તક મંગાવી શકીએ. તેમનું પુરેપુરું સરનામું લખશો.

જય જલારામ સર્વે વાકતોને અમારા વતીથી પંચાયશો એજ વિનતી દયાલ જરૂરી લખશો.

શ્રી. રમેશાધીન સેવક,
કમર વિસનજીભાઈ રજુછોડદાસના
જય જલારામ વાંચશો.

શુ. ચોપડવા.

(પો. ચિરઈ, તા. બચાઉ-કરંજ.)

નામ- દત્તાત્રી વિસનજીભાઈ રજુછોડદાસ

મુળ વતન : જુના કંઠારીયા,

હાલ : ચોપડવા.

રસકંસની દુકાન

તા. ૧૫-૮-૧૨

જય જલારામ

શુ. ચોપડવા

પો. ચિરઈ

તા. બચાઉ કરંજ,

મેં માતતા લીધીને બાપાએ મારો પગ મટાડ્યો તા. ૧૮-૮-૧૨

ચોપડવાથી શ્રી. ચિ. આઝાદિત સેવક દુળળીયા રાવજીભાઈ કરશન દાસના જય જલારામ વાંચશો.

વિનંતી સાથે જણાવવાનું કે ગઈ કાલે દિવસના આઠ વાગે મારો પગ અચાનક જલાઈ ગયેલ જેની પીડાથી ભીડી પાણી શકાતું નહિ તેમજ ચલાતું પણ નહિ. જેથી મેં મારી માતૃથીને કહેલ કે આની દવાતું શું કરશું ત્યારે મારી માતાજીએ બારવડીયા ભોજરાજભાઈ જુકાના છોકરા વેલજીને ધરૂડીયા આવેલ તે બે કલાક મટેલ નહિ ત્યારે ભોજરાજભાઈએ જલારામ બાપાની માનતા કરેલ ને બે જ મીનીટમાં જલારામ બાપાએ

છોકરાને આજસ મરડીને બેઠો હતેલ ત્યારે તેમને ઘરે મારી માતાજીની હાજરી હતી. જેથી અમારી માતાજીને જલારામ બાપા પ્રત્યે થયેલા બેઠીને અમોને અમારી માતાજીએ જલારામ બાપાની માનતા કરાવેલ. જે પણ મટી નરો. એટલે વિરપુર જલારામ બાપાના ચરણે લગાડી જઈશું ને બાપાને ચરણે સવા રૂપિયાની માનતા કરી જઈશું ઉપરની માનતા લીધેલ ત્યારે જલારામ બાપાનો ફોટો અમારા પાટોશી કંઠર વિસનજવાઈ રહ્યોછોડકાસને ઘેરથી લાવીને ધીનો દીવો તથા અગરબત્તી ઉપરની માનતા રૂપિયા સવાની લીધેલ જેને બીજે દિવસે અમોને આરામ ખરાખર થય ગયેલ છે. ને ઘરતું કામકાજ કરીએ છીએ, અમે વરસાદની મોસમ છે. જેથી દાર્દ્રમ મલવાથી જલારામ બાપાનો હુકમ થયે વહેલાસર વિરપુર બાપાના હર્શન કરી રૂપિયા સવા માનતાનો ધરાવી જશું. ત્યાં જગ્યામાં ગિરધરબાપા તથા જયશુભબાપા તથા અનેક ભક્તોને અમારા જય જલારામ વંચાવસો.

લિ. દુબળીયા સિવજી કરશન

મુ. ચોપડવા

રો. ચિરધ

તા. બચાઉ કમ્બ.

તા. ક. :

- ઉપરની હકીકત હવે જે નવી આવૃત્તિ છપાય તેમાં આ હકીકત છપાવવા મહેરબાની કરશો ઉપરનો લખલો અમોને ફળીભુત થયેલ છે, ને જલારામ બાપા હર હમેશાં સામતા કરે એવી અમારી તત્ત્વ માધર્મતા છે.

જય જલારામ

તા. ૧૮-૮-૧૨

૨૪૫ માનતા લીધા બાદ....

શ્રી પુણ્ય ગીરધરજીવ બાપાની પવિત્ર સેવામાં

(લોગ મુ. વિરપુર જલાબાપા)

લી. મગનજીવ લીલાધરના જય જલારામ પાંચસો.

મુ. ૨૧/કોટ

જાત લખવાનું જે પુણ્ય જલારામ બાપાના ચમતકાર અમોને થતા. પુણ્ય જલાબાપાની ઓપડીઓ છપાય છે તેમાં આ ચમતકારો છપાવી આપવા અમારી નમ્ર અરજ છે.

અમો મુળ પતની જામખંભાળીયા તાલુકાના ગામ બાકથરના હાલ રાજકોટ દસ વર્ષ થયા આવેલા હવે પહેલો ચમતકાર નીચે મુજબ.

જે અમારી પત્નિ મંબાબાઈને માસિક વળતે દુખાવો સંખત રહેતો અને ખુન પજુ બહુજ આવતા અને લગભગ ત્રણ દીવસ શુધી તો બેભાન જેવી ક્ષિયતી રહેતી અને તે દર્દ લગભગ વીસ વર્ષનું હવું જે દર્દ માટે અમો જામ ખંભાળીયા વેદો ત્યાં ડોક્ટરો ત્યાં જામનમરના ડોક્ટરોની ખુબ દવાઓ કરી ત્યાર બાદ રાજકોટમાં દસ વર્ષ થયા રહેવા આવેલા ત્યાં પજુ ખુબ દવાઓ ડોક્ટરો ત્યાં વેદોની લીધેલી ઉદલે જતાના હોસ્પિટલમાં સુશીલા પુષ્કરજીં બેનને બતાવેલ તેને ઓપરેશન કરવાનું કહેલ તો ઓપરેશન પજુ કરાવેલું જેનાથી પજુ કાંઈ આરામ થયેલ નહીં. ત્યારપછી અમોએ જલાબાપાની માનતા રૂ. ૫-૨૫ એટલે સવાપાંચ રૂપીયાની અને શ્રીફળ જે ધરવાની માનતા કરેલ છે જે માનતા લીધા બાદ તુરત જ જે સંખત દુઃખવો થતો તથા ખુન પજુ સંખત આવતા તે આસ્તે આસ્તે આરામ થતો રહ્યો અને આજે બીલકુલ ત્રી દર્દ પજુ જવું રહેલ, નીરાંગી શરીર જેવું થયેલ.

ત્યારબાદ સં. ૨૦૧૫ માં બીજો ચમતકાર જે અમારી પત્નીને પદ્મધાત થયેલો જેમાં હાથ-પગ તથા જીભ ડાબી સામકતાં જલાઈ ગયેલ ત્યારે પજુ મોટી મુસીબત ઉભી થયેલ, માણસ રોકવા પડેલ અહીં કોઈ અમારા

ભાઈઓ રહેતા ન હોય અમે તો મુશ્કેલીમાં મુકાઈ ત્યારે પણ જલા-
ભાપાને યાદ કર્યા અને તેની માનતા રૂ. ૨૫૫ સવાપચીસની કરી તો
બીજે જ દીવસે હાથ તથા પગ છુટા થવા લાગ્યા અને અઠવાડીયામાં તો
બીજકુલ હાલતા ચાલતા તથા છલ પજુ જે જલાતી તે પણ છુટથી
ખોલવા લાગ્યું અને બીજકુલ આઠ દીવસમાં આરામ થઈ ગયો.

બીજે પરચો : જે મને કાનનો દુખાવો સાં. ૨૦૧૮ના ચૈત્ર માસથી
ઘોટો ઘોટો થતો અને રસી પણ ચાલુ રહેતા તો એક દીવસ તો સખત
દુખાવો ઉપડ્યો અને અંદર સોજે પણ થએલ જે દવાઓથી કંઈ ફેરફાર
થતો નહીં તો જલાભાપાને યાદ કર્યા ને ફક્ત જલાભાપાને બે ચોખા
ધીના દીવા માનેલ જે માનતા લીધા બાદ તેજ દીવસે રાતના દુખાવો
૧ વાગે ઓછો થતાં બીજે દીવસે બીજકુલ દુખાવો બંધ થયો અને રસી
પણ અઠવાડીયામાં બીજકુલ બંધ થઈ આજે બીજકુલ આરામ થયો છે.

તા ૩૦-૧૦-૬૨ સુધીમાં જલાભાપાની દયાથી અમે આનંદ કરીએ
છીએ અને અમેને જ્યારે સંકટ વખતે જલાભાપાને યાદ કરીએ ત્યારે
જલાભાપા જરૂર હાજર રહે છે આજે જલાભાપા પણ હાજર છે એમ
અમે માનીએ છીએ એવ

દઃ મગનલાલ લીલાધર
ના જય જલારામ વાંચ્યો.

માફું સરનાયું -
મગનલાલ લીલાધર
જ'કસન પ્લોટ, નં. ૧૧
બીડકંઠમાં (બગવાન નિવાસની સામે)
રાજકોટ.

૧૪૬

...અને મને પરચા પણ ખતાવ્યા છે..

રામીસી તા. ૨૮-૮-૬૨

પ્રથમ પૂજ્ય જય જલારામ બાપાની સેવામાં

શુ. વીરપુર બારત

રામીસીથી લી. જીવા ત્રામતનાં જય જલારામ વાંચ્યો જત આ સાથે શી. ૧૦- નાં પોસ્ટલ ઓર્ડર નં, L 5 6145-70 નો મોકલ્યો છે.

28

જે મળ્યેથી પોસ્ટમાં વટાવી પૂ. બાપાના ચરણમાં મારાવતી ધર્યો.

હેલ્થ સાતેક વરસથી હું પૂ. બાપા પર બહુ જ શ્રદ્ધા રાખું છું અને મને પરચા પણ ખતાવ્યા છે. જેમાંના ત્રણેક પરચા અહિં રજુ કરું છું.

૧. સને ૧૯૫૭ ના ઓક્ટોબર માસમાં અચાનક હું વીરપુર આવેલ અને ત્યાં રાત રોકાઈ મસાહ લીધેલ અને તેજ અરસામાં મારી આફ્રિકાની પરમીટની ફોર્મિય ચાલતી હતી. અને મેં માનતા કરેલ કે જો પરમીટ મળે તો રૂબરૂ ફરી વખત પૂ. બાપાનાં દર્શન કરી યથારાહિત મુજબ ધરવું અને ૧૯૫૭ ના નવેમ્બરની ૧૭ મી તારીખે પરમીટ મળી અને હું ત્યાં ૧૯૫૮ ના જાન્યુઆરીની ૨૧ મી તારીખે રૂબરૂ ફરી વખત ત્યાં આવેલ હતો.

૨. સને ૧૯૬૧ ના ઓગસ્ટની ૨૦ મી તારીખે મારી બેળી મોઝા-સામાં રા. વરસની ગુમ થયેલ અને એકાદ કલાક બધી જગ્યાએ મોતી વળ્યાં પોલીસ રેસને રીપોર્ટ કર્યાં પણ કેમે કરી મેળ ખાધો નહિ છેવટે મારી બેળીએ પૂ. બાપાને યાદ કર્યાં અને મળે તો શી. ૧૦- દરા મોકલી આપવાં અને પુરતજ એક હિંદી લાઇ તેડીને લઇ આવ્યા.

૩. સને ૧૯૬૨ ના જુલાઈ માસમાં મારી નોકરી તુટવાનો મને લય લાગ્યો અને લગભગ ૬૬% નડી હતું ફરી બાપાને મેં યાદ કર્યાં અને નોકરી સહીસલામત રહી જાય તો શી. ૧૦- પૂ. બાપાને ધરું જે ઉપરોક્ત શી. આજરોજ મોકલ્યા છે.

આમ હરવખતે હરઘડી પૂ. બાપાને યાદ કરીએ છીએ અને નાની નાની માનતા ઘર બેઠાં પઞ્ચ કરીએ છીએ જેવા કે પીપરમેન્ટ, સાકર, શ્રીફળ, અને પૂ. બાપાનો ફેરો પઞ્ચ ઘરમાં રાખેલ છે.

આપ નવી આવૃત્તી છાપો ત્યારે ઉપરના ત્રણે પરચા છાપવા મે. કરો અને બાપુનાં સંભારણું કોઈ નવી આવૃત્તી બહાર પડી હોય તે જવાબ લખશો.

બીજું હું દેશમાં પોરબંદર તાબે ગામ ભોમીયાવદરનો વતની જ્ઞાતે ગહેર છું. દેશમાં બવન'મેન્ટ સર્વન્ટ તરીકે માસતરનું કામ ત્રણ વરસ કરી અને અહિં જા વરસથી માસતરનું કામ કરું છું. અને તા. ૧૫ મી એગસ્ટથી મુગર ફેક્ટરીમાં કામ કરું છું. હવે સ્કુલનો સ્ટાફ એમ કહે છે ફરી સ્કુલમાં કામ કરી. અને મુગર ફેક્ટરીનો સ્ટાફ એમ કહે છે કે ફેક્ટરીમાં કામ કરી તે જરા હું સુંભળ ગયો છું કે ક્યાં કામ કરવું સાફ માથે હિસાબ બને સારું છે. તે પૂ. બાપાનું સ્મરણ કરી વળતો જવાબ લખવા કૃપા કરશો.

હવે વધુ લખી આપને કંટાળો નથી ઉપજાવતા તકલીફ બદલ આભાર જવાબ જરૂર લખશો.

એલ લી. ૨૫૧ સામત નાં
જય જલારામ વાચશો

Address

JIVA SAMAT

P. O Box No. 158

MOMBASA

Ramist Sugar Factory

KENYA B E. M

૧૪૭

આ માનતા લીધી અને એક અઠવાડિયામાં....

જય જલારામ

તા ૫-૧૦-૧૯૧૯ શુક્રવાર

શ્રી વીરપુર મહાશુભસ્થાને પરમ પુણ્ય ભકતરાજ ગીરધરરામજી ઉવિરામજીની પવિત્ર સેવામાં,

નાઇરોબીથી જલારામ બાપાના સેવક ડાહ્યાબાઇ અને તેમના પત્નિશ્રી દેવીબેન લ્હન્યુઆરીમાં દેશ ગયા હતા. તેઓ બોમ્બેની કસ્ટમમાં પકડાઈ ગયા અને તેમની જનસ ઉતારી લેવામાં આવી. જનસ તો વધારે હતી નહીં ખાત્રી ૩૦ તોણા જ હતી. તેઓને બહુજ કંઈું પણ કંઈ વાળું નહીં. તેઓએ દેવીબેનના જુના પાસપોર્ટની માગણી કરી પણ પાસપોર્ટ તો નાઇરોબીની ઇમ્પ્રીગેશનમાં હતો તેઓ પાછા નાઇરોબી આવીને માન માન પાસપોર્ટની ડુપ્લીકેટ કઢાવી અને મોકલી. પણ કસ્ટમને તો બધું ડુપ્લીકેટમાં લખેલું લોઇતું હતું. આ બીના લણી દેવીબેને બાપાની માનતા લીધી કે જે જનસ મળી જાય તો શી ૨૦ બાપાની જગ્યામાં મોકલવા.

આ માનતા લીધીને એક અઠવાડિયામાં તો ઇમ્પ્રીગેશન જુનો પાસપોર્ટજ પાછો આપ્યો, અને જનસ મળી ગઈ એટલે આ રીફર્મિંગ અમે મોકલીએ છીએ. તો આપ કૃપા કરી આ રીફર્મિંગનો ઉપયોગ અનુદાનમાં કરો, અને એક નાળિયેર પણ ધરાવો.

આ પરચો પુસ્તક છપાઈ ત્યારે છપાવરો બાપાને તકલીફ આપી છે એટલે બાપાને પ્રણીત અક્ષથી હરહંમેશ યાદ કરીએ છીએ. એજ. જગ્યામાં સૌને અમારા જય જલારામ કહેશો.

લી. નાઇરોબીથી

જમનાદાસ ડાહ્યાબાઇના

જય જલારામ

१४८

WHEN I TOOK THE VOW IN THE NAME OF JALA BAPA

C/o Commissioner, Eastern Division,
Levuka,

Fiji Islands.

13 th October, 1962.

Dear Mr. Rajdev,

I am sending herewith a British Postal Order for five shillings which I should be grateful if you will kindly donate to 'Bhakta Shri Girdhar-ramji to be used at his discretion.

This donation is from me and it is sent in appreciation of the fact that my wife had been having stomach trouble for some-time but when I took the vow in the name of Jala Bapa, she been relieved of this trouble.

Yours faithfully,
(H. N. singh)

૧૪૯

લોટરી લાગે તો બાપાને અરધા પૈસા મોકલવા અને....

શ્રી ૧૧

તા. ૭-૧૧-૬૨

જય જલારામ

સવસ્તાન શ્રી મુ. વીરપુર ભક્તશ્રી ગીરધરરામ હરીરામ

લી. કરાટીનાથી મુમેકર ઝવેરભાઈ કુંવરજીના જય જલારામ જત આપને આ સાથે રૂ. ૩૮૦-૦૦નો ડ્રાફ્ટ મોકલ્યો છે તે બેંકમાં વટાવી આપ બાપાના અનક્ષેત્રમાં વાપરસો વીગત એમ છે કે હું કામ કરતો હતો ત્યાં એક ભાઈ મારી પાસે રોટેસીયાની લોટરી લઈને આવ્યો અને કહ્યું કે ઝવેરભાઈ તમે એક લોટરી લો મેં ના પાડી કે ભાઈ મારી પાસે લોટરીના રી. ૫-૦૦ નથી તો તેમણે કહ્યું કે પાંચ દીવસ પછી આપસો તેજ વખતે મને બાપા યાદ આવ્યા કે અને મન સાથે વીચાર કર્યો કે લોટરી લાગે તો બાપાને અળધા પૈસા મોકલવા અને અમે લોટરી મારા વાઈફના નામની લીધી હવે પાંચ દીવસ પછી લોટરીની ટીકીટવાળાને પૈસા આપ્યા અને પછી મને એ વાતનો ખ્યાલ પછુ નહી કે લોટરી લાગશે વીસ દીવસ પછે ટીકીટવાળા ભાઈ આવ્યા અને મને પુછ્યું તમારી ટીકીટ લાવો મેં એમને આપી તો જોઈને કહ્યું કે તમોને રી. ૧૦૦૦ ની લોટરી લાગી તે પછી મને એક કલાકમાં પોસ્ટમાંથી એક મલ્યો મેં બાપાનો મોટો આભાર માન્યો અને રી. ૫૦૦ અને બીજા રી. ૭૪-૦૦ મળી રી. ૫૭૪નો ડ્રાફ્ટ રૂપિયા ૩૮૦-૦૦ મલ્યા તે મોકલ્યા છે તે વટાવી બાપાના સદાવતમાં વાપરસો અને બાપાને હમારા વતી ઘણાજ પ્રેમથી અણામ કરસો હું ગરીબ હું, સને ૧૯૬૦માં હું આવ્યો ત્યારે મારી દુકાન અહીં બળી ગઈ હતી અને તે વખતે હું વીરપુર બાપાના જોજીને પોસ્ટાલ દરમન કર્યા હતા અને બાપાની કૃપાથી હાલમાં સારી રીતે દાળ રોટલો મળે છે આ વીગત હવે પછી બાપાની ચોપડી છપાઈ તેમાં છપાવસો તો આપનો મોટો આભાર થશે, અને ૫૫ વાંચી જવાજ આપસો.

ઝવેરભાઈ કુંવરજીના જય જલારામ

નંદુભેન ઝવેરભાઈના જય જલારામ

૧૫૦

જ્યાં પાસ થવાની જરાયે આશા ન હતી ત્યાં....

R. N. Parmar

P. O. Box 1217

Mombasa

(KENYA, E. Africa)

જય જલારામ

૯-૧૨-૬૨

લોગશ્રી ગામ વિરપુર પૂ જિરધર બાપા તથા જયમુખરામ બાપા તથા પૂ. જલજાલ બાપા તથા શ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ તથા જગ્યામાં સર્વેને અમારા પગેલાગજી.

મોઝામ્બિકથી સેવક રમણના જય જલારામ વાંચસોઝ

બીજી, પત્ર લખવાનું કારણ એજ કે અમાઉ મેં મારા બાઈની પરીક્ષા બાબતમાં પત્ર લખેલો. તેમાં મેં મારાવતી બાપાને પગે લાગી મારા બાઈ માટે આસીર્વાદના માંગણી કરેલી. તે મુજબ બાપાના આસીર્વાદ ફળ્યા છે. બાપાએ હજારો માઉ દુર રહીને પણ મારા બાઈની રક્ષા કરી છે.

શ્રી જલારામની કૃપાથી બાઈ પરીક્ષામાં પાસ થઈ ગયો છે. નવાઈની વાત એ છે કે જ્યાં મને આશા ન હતી ત્યાં એનો વર્ગમાં ૩૨ ઊંકરાઓ-માંથી ૪ થો નંબર આવ્યો.

આમ બાપાની અમારા પર કૃપા ઉતરી છે. ત્યારે વરસે પણ જ્યાં પાસ થવાની જરાયે આશા ન હતી. ત્યાં એ પ્રથમ વર્ગમાં પાસ થયો હતો. આમ ઘોડી મહેનત અને શ્રી પ્રાતઃસ્મરણિય જલારામની પ્રાર્થના કરવાથી જરૂર પાડેલા ફળ પ્રાપ્ત થાય છે.

પૂ બાપાની અમારા પર અતી દક્ષિ અખંડ રહે એવી અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે.

ત્યાં પીરપુર અમારા સૌ વતી બાપાના દોહાલિયે અને શ્રી જોગી પોકાને પગે લાગશી.

બાપા ભારત આવે ત્યારે જરૂર બાપાના દક્ષિન કરવા છે.

શ્રી. બાળ રમણના

પગેલાનજી વાંચસોઝ.

તા. ૬. આ પત્ર વરસા તરીકે છાપવા માટે નમ્ર વિનંતી છે.

વાંચો : કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રા

મુખ્યધના પ્રખ્યાત યુક્તસેવર અને પબ્લિશર્સ શ્રી એન. એમ. ડક્ટરની કંપનીના માલિક શ્રી નંદલાલભાઈ લખે છે કે :-

....અનેક અનુભવ સિદ્ધ રાજ્ય પ્રયોગો એવી તો સરળ અને સહજ રીતે “કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા” ના આ ગ્રંથમાં....

નંદલાલ મો. ડક્ટર
૧૪૦, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ
મુખ્ય-૨
રવિ તા:- ૨૬-૮-૬૨
સોમ તા. ૨૭-૮-૬૨

શ્રીમાન ભાઈશ્રી સૌભાગ્યચ દલાઈ,

લી. નંદલાલના સપ્રેમ વંદન

તમોએ પ્રેમપૂર્વક મોકલાવેલ “કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા” નું પુસ્તક એક પ્રકાશકની દૃષ્ટિએ નજર ફેરવવા માટે જનમાખટમીની રાત્રિએ હાથમા લીધું પરંતુ એક વાચક તરીકે વંચાઈ ગયું. અને મેં તમારી નજરે કૈલાસ દર્શન કર્યો અત્યાર અગાધિના તમારા યાત્રા વર્ણનના કોઈ પુસ્તક મેં વાંચ્યા ન હતા આ પ્રથમ વાંચુ કુદરતની કરામતને ઝીલવામા ક્યાંક ક્યાંક તો તમારી આખે શક્તિશાળી કેમેરાના પાવરફુલ લેન્સનું કામ કર્યું છે

“મારા કરતા વધુ સારી રીતે કવિહૃદય લખી શકે” તેમ તમો ઘણા સ્થળે લખો છો પરંતુ ભકતહૃદયી કઈ રીતે લખે તે તમારા પુસ્તકમાથી કવિઓએ શીખવા જેવું છે. ખાલી શબ્દોના સાથિયા-માથી આધુનિક એવી અટપાચુથી કવિતાઓ લખાય છે. પરંતુ જેવું જીવ્યા તેવું કહ્યું તેવા સાચા સાહિત્યના દર્શન આજે ખૂબ ઓછા

ધાય છે. કારણ કે આને મોટે ભાગે જીવતર ખોવાય ગયું છે. નરસૈયાના “વૈષ્ણવ જન”.... અને ગીરાના “ગિરધર ગોપાલ — આને પણ લકતહૃદયમાં કનૈયાને જીવાડે છે.

જેમ અત્યેડ વ્યક્તિત્વ ધરાવતી વિભૂતિઓની બીજી જોડ મળવી આ સંસારમાં મુશ્કેલ હોય છે તેમ શુજરાતી ભાષામાં અમુક તળપદા સોરઠી શબ્દ પ્રયોગો એવા છે કે તેવા શબ્દની તોલે બીજા કોઈપણ શબ્દને ન સરખાવી શકાય એટલું જ નહીં પરંતુ આવા શબ્દનું વજન ધરાવતો બીજો કોઈ શબ્દપ્રયોગ કે અર્થ પણ ન મળી શકે. આવા અનેક અનુભવસિદ્ધ શબ્દ પ્રયોગો એવી તો સરળ અને સહજ રીતે “કૈલાસ માનસરોવર યાત્રા” ના આ અંધમાં કરવામાં આવ્યા છે કે જાત અનુભવના લખાણ સિવાય બીજો કોઈ આ રીતે આવા શબ્દોનો ઉપયોગ સહજ રીતે કરી શકે નહિ. જે બાબત સમજાવવા માટે પાનાના પાના ભરી શબ્દો લખાય તે બાબત મગજમાં ઠસી જાય તે રીતે આવા શબ્દ પ્રયોગો સુંદર રીતે સમજાવી શકતા હોય છે.

માનસરોવરમાં સ્નાન કરતાં પહેલી યાદી લેખકને મા ની ધાય છે. જનેતાની આ અંજલિ સમસ્ત જગત જનેતાઓને તમે પહોંચાડો છે. “રૂવોમાં રહિયો રૂવોમાં.” (પાન. ૨૨૫) ઉપરના તમારા શબ્દો દ્વારા ખરેખર જેને હેયું છે તેવા દરેકની હાલતમાં જનેતા આવીને બેસી જાય છે. માતૃ હૃદયની અમીરાતને આ અંજલિ દ્વારા તમે સજીવ કરી છે.

પાના ૧૨૦ ઉપર: “યુવાન ઝરણાની મસ્તી” લેખકને જે રીતે મસ્ત બનાવી દે છે અને આ સુંદર દર્યને જે રીતે લેખક શબ્દોમાં ઉતારે છે તે ખરેખર અદ્ભુત છે.

પાન ૧૭૧ ઉપર “કાળ જળરો બહુગર છે.”

પાન ૧૭૭ ઉપર “આપણે દહાસા હારે શું લેવા દેવા ? એ તો દહાસાની હારે ‘લેવડ દેવડ’ કરવાવાળા એ રસ્તે જશે આવશે.” સામાન્ય વાંચક આ શબ્દોનો મર્મ નહીં પકડી શકે, મેનનની મુલ્તવી રહેલી આ કામગીરી ગોવાની માફક કાળ બહુગર જરૂર સફળ બનાવશે એમ ધ્વજીએ.

પાન ૧૯૪ ઉપર એક યાત્રિકનું “આત્મ નિરક્ષણ” દેખાય છે. પાના ૧૯૮ ઉપર “કલ્પના એ જીવન છે અને જીવન છે તો કલ્પના છે. સૃષ્ટિ એ બ્રહ્માજીની કલ્પનાનું સ્વરૂપ છે” આ દ્વંકાક્ષરી શબ્દોમાં ઘણું ઘણું કહેવાયું છે. પાના ૨૦૭ ઉપરનો “અંતરનું જંતર” નો શબ્દ પ્રયોગ અદ્ભુત છે પાના ૨૧૨ ઉપર કુબેરની અલકાપુરીની વર્ણનમાં “રંગરાગ અને રોશની” ની જે મહેફિલ જમાવી છે તેના છેલ્લા શબ્દો : “અહીં કંઠુસાઈ નો’તી કકળાટ નો’તો અને ‘કયુ’ કવોટા’ કે કલેશ નો’તા પણ અહીં તો રંગરાગ અને રોશની” હતાં. ‘કયુ’ અને કવોટા એ કેંગ્રેસ ગવર્મેન્ટની અદ્ભુત સિદ્ધિઓ- ને (?) તમે કૈલાસમાં જઈને પણ વર્ણવી બતાવી ? કમાલ.

ભલે ભોળાનાથ એ પણ સાંભળે.

પાન ૨૨૩ ઉપર—

પહેલી ડૂબકી મારી (માન સરોવરમાં) અને જાણે “અમૃતના આંધણમાં” “કાયાએ એના કલેવર બદલવા માંડ્યા.” માનસરોવરના પાણીથી પુણ્યાત્માના કાયાના કલેવર જરૂર બદલાતા હશે. પરંતુ “અમૃતના આંધણમાં” સ્નાન કરાવતા લેખકના શબ્દ સાગરમાં પણ આ તાકાત છે, તેણું અનુભવાય છે.

પાન. ૨૭૧

“જાગતી જ્યોત જલારામ” અમારી હારોહાર છે. ગુરૂજીના આશીર્વાદના હસ્તાક્ષર અમારી પાસે છે”

યાત્રિકની સાથે જે અશરીરી સંતોનો સથવારો અને સહારો છે જ એવી જીવંત શ્રદ્ધાળુ જવલંત પ્રતીક ઉપરના શબ્દો પૂરા પાડે છે. અને બુદ્ધિના તરંગોને બંધ કરનાર જ આવી શ્રદ્ધા પામે છે અને તેને જ આ શ્રદ્ધા ફળે છે

પાના ૪૫૮

“રોટીમાં છે રામ” — પૂજ્ય જલારામ બાપાનો જીવનસંદેશ કયી સરસ રીતે લેખકે છેલ્લે મૂકી દીધો છે ?

વાંચો : ભગવાન અમરનાથ

કચ્છ ભુજથી શ્રી અંતરીઆલાઇ લખે છે કે :-

“ યાત્રાના પુસ્તકો અદ્ભુત છે. ”

શ્રી રામ જય રામ જય જય રામ.

॥ જય જલારામ ॥

મહેન્દ્રરાય કે. અંતરીઆ
નાગર ચક્રો,
ભુજ-કચ્છ.

તા. ૩-૫-૬૩

મુરબી શ્રી સોભાગ્યશંદભાઇ.

જય શ્રી રામ સાથે લખવાનું કે મેં આપનાં જલારામ- ખદરિકાશ્રમ તથા અમરનાથનાં ત્રણે પુસ્તકો વસાવેલ છે. ત્રણે પુસ્તકો અવર્ણનીય છે. અમરનાથનું પુસ્તક વાંચતાં ખરેખર એમજ લાગતું હોય છે કે ત્રણે સાથે યાત્રા જ કરતા જ હોઈએ બર ઉનાળામાં પુસ્તક વાંચતા હોઈએ તો પણ જ્યારે ખરફના વરસાદ વગેરેનું વર્ષન આવે છે અને જ્યારે હાતીલ ઠંડીનું વર્ષન આવે છે ત્યારે ઉનાળો જુલાઈ જાય છે અને વાંચનાર પણ ઠંડી અનુભવે છે આજુ અદ્ભુત વર્ષન ખદરિકાશ્રમનાં વર્ષનમાં પણ આવે છે. બન્ને યાત્રાનાં પુસ્તકો અદ્ભુત છે. ત્રણે પુસ્તકો ઘણી જગ્યાએ વાચન માટે ફરે જી મારી પાસે હેડકવાટરમાં તો જવલેજ રહે છે. બાકી લગભગ તો ત્રણે પુસ્તકો ફીસ્ટ્રીક્ટમાં જ ફરતાં હોય છે. આપ ખરેખર મહદ્ભાગ્યશાળી હો કારણ કે ભગવાન અમરનાથની કઠીન યાત્રા તેમજ ભગવાન ખદરિકાશ્રમની યાત્રા બે વખત- તેમજ એક વખત પ્રાતઃ સમર્પિત સદગુરુ શ્રી રણછોડદાસજી બાપુ સાથે અને બીજી વખત પુન્ય બાપા શ્રી ગીરધરરામ મહારાજની સાથે. એમ પુણ્યશાળી મહાત્માઓનાં સંગમાં કરી. ઉપરાંત આપ હિમાલય માનસરોવર વગેરે પણ જઈ આવ્યા હોજા. આવી રીતે મહાન યાત્રાઓ તો કરી આવ્યા પરંતુ આપને તો ખબર જ હશે કે, સાત્રમાં એવો ઉલ્લેખ છે કે બાલે તમામે તમામ યાત્રા કરી આવો પણ જ્યાં સુધી શ્રી નારાયણ સરોવરની યાત્રા ન થાય ત્યાં સુધી બીજી બધી યાત્રાઓ અપૂર્ણ ગણાય. નારાયણ સરોવર અમારું પાટોશી

યાત્રા ધામ છે એટલે રહેજે અમને તો નારાયણ સરોવર ખત્યે મમતા હોય જ. નારાયણ સરોવર છે તો જ કચ્છમાં મહાનમાં મહાન પુરોનો પધરામણી થાય છે. એ રીતે કચ્છનાં મહદ્ ભાગ્ય છે, તો આપને તથા પુણ્ય બાપા શ્રી ગીરધરરામ મહારાજને પ્રાર્થના કરું છું કે, આપ પણ નારાયણ સરોવરની યાત્રા નિમિત્તે જૂજ પધારી જૂજને આપ બંનેનાં દર્શનનો લાભ આપો તો આપનાં ઝણી થઈયું.

અમારા શ્રી હાટકેશ્વર સત્સંગ મંડળમાં છેલ્લાં ત્રેવીસ વર્ષથી અવિરત રાતના ૬ થી ૧૧ સત્સંગ થાય છે. આ સમય દરમિયાન કોઈ મહાત્મા કથાકાર, કીર્તનકાર વગેરે કોઈ હોય તો તેઓશ્રીની વાણીનો લાભ લેવાય તર્જીતર ભજન-ધુન થાય... મહાન ભક્તોની જન્મ જયંતિઓ પણ ઉજવાય છે. જલારામ બાપાની જયંતિ પ્રસંગે સપ્તાહ ઉજવાય છે. તો આપને પણ જૂજ પધારી નારાયણ સરોવરની યાત્રા માટે આમંત્રણ આપું છું જે આપ સ્વીકારી લેશો. પુણ્ય બાપાને પણ જૂજ પધારવા માટે અમારાં સત્સંગ મંડળ તરફથી હાર્દિક પ્રાર્થના કરું છું. પુણ્ય બાપાને તથા આપને અનુકુળ રહેવા વગેરેની તમામ વ્યવસ્થા આપનો પત્ર આવેથી થઈ જશે. પરંતુ એક વખત આપ જરૂર જૂજ પધારશો જ એવી અર્જા છે. અને વિશ્વાસ છે કે આપની યાત્રાઓનાં પૂર્ણવિરામ માટે નારાયણ સરોવર આવશે જ આપનું હિમાલયની યાત્રાનું પુરતક બહાર પડ્યું હોય તો નીચેને સરનામે પીપીથી ચોટલો.

મહેન્દ્ર કે. અંબરીયા

એકાઉન્ટન્ટ

ગુજરાત ઇલેક્ટ્રીક સીટી ભાડ

કચ્છ ઇલેક્ટ્રીકલ ડીવીઝન,

જૂજ.

ભક્ત ચરણ રજ

મહેન્દ્ર અંબરીયા

કૈલાસ-માનસરોવર યાત્રાના પુસ્તક સંબંધે

રાજકોટથી પ્રસિદ્ધ થતાં દૈનિક 'જયહિંદ' લખે છે કે-

"કૈલાસ-માનસરોવરની યાત્રાએ જવા ઈસ્ખનારાઓને માર્ગદર્શક થઈ પડે તેવો આ ગ્રંથ છે."

રાજકોટથી પ્રસિદ્ધ થતાં દૈનિક 'કુલછાબ' લખે છે કે-

"પુસ્તક પુરૂં થાય છે ત્યારે પોતે લખે લેખકની સાથે જ યાત્રા કરીને પાછો ફર્યા હોય એવો અનુભવ વાંચકને પણ થાય છે."

ભાવનગરથી પ્રસિદ્ધ થતાં 'ભાવનગર સમાચાર' લખે છે કે-

"દરેકને આ પુસ્તક વાંચવાની અસે ભક્ષામણ્ણ કરીએ છીએ."

મુંબઈથી પ્રસિદ્ધ થતાં 'લોહાણા હિતેન્દુ' લખે છે કે-

"યાત્રા કર્યા બેઠલો આનંદ કરાવી લાય છે."

ખાગબહારા (જ રાયપુર) થી શ્રી જેરામ દેવજી લખે છે કે-

"તમારી લખવાની કળ એવી છે કે તે વાંચીને શુદ્ધામાં પણ આવે લાય છે ને નાર્મિક આસ્તિક બને છે."

બ્રેહ્મોર્ષી ૭ (યુ. કે.) થી શ્રી એન. ડી. વલ્લભ લખે છે કે-

"પુસ્તક વાંચવામાં ખુબ રસ આવે છે જમવાનું પણ ખાત કર્યારેક ક્યારેક ભૂલી જાય છે."

અદરિકાશ્રમ બોલે છે....

આખુંદ (ગુજરાત) થી શ્રી શાંતિભાઈ ચતુરભાઈ લખે છે કે :

અદરિકાશ્રમ વાંચી એટલો બધો આનંદ થાય છે કે બીજો અદરીનાથ જઈ આવ્યા હોય એવું લાગે છે.

જોશવરનગરથી શ્રી જગજીવનદાસ હરજીવનદાસ લખે છે કે :

આતો સોનામાં સુગંધ છે. હિમાલયના પહાડો બોલતા કર્યા છે.

આલમોડા (પુ.ગી) સર્વોદય કુટિર થી ભક્તિ બહેન લખે છે કે :

રોજ રાતે કથાના રૂપમાં એક કલાક વાંચીએ છીએ.

ભુજ (કચ્છ) થી પંચજીવી હનુમાન રોરી

ભાઈશ્રી મનહરરાય આગણ ઠક્કર લખે છે કે :

યાત્રા કરવાની મરજી ન હોય તેવાના મન થઈ બીય તેવું પુસ્તક છે.

દુર્ગ (M. P)

સોલંકી રાધસ એન્ડ ફેલોસ મીફસ, શ્રી શામજી ચેપાભાઈ સોલંકી લખે છે કે :

પ્રબ મળ આવે છે.

ધમતરી સ્ટેશન રોડ, (Raipur S E RIY)

ભાઈશ્રી કોઠારી વલ્લભદાસ ગંગારામ લખે છે કે :

બીજો તીર્થ સ્થળમાં જ બેઠા છીએ.

દારેશ્વામ પો. બો. ૧૬૭ શ્રી હરિલાલ એમ. પટેલ લખે છે કે :

ચોખ્ખટ પણ તમે રસદાર કરી છે કે બીજો ધર બેઠા યાત્રા કરતા હોઈએ...પ્રજ્ઞાનાં દર્શન કરતાં હોઈએ...એવો આનંદ થાય છે.

નાઇરોબી પો. બો. નં. ૩૦૦૧૦, ભાઈશ્રી શિવભાઈ જી. મિસ્ત્રી લખે છે કે :

હું તો બીજો પરદેશમાં રહી છું પણ પુસ્તક વાંચ્યા બાદ આ યાત્રા કરી આવ્યો હોઉ તેવો મને તો સંતોષ થાય છે.

લીરમે (ન્યાસાલેન્ડ) ચો ભા. નાં ૪૫૪. બાઇ વી. લે. લાખાપુર
લખે છે કે :

કયાય પશુ ધરની ધોરાણ જેવું નથી અમે બહુ જ પ્રભાવિત થયા છીએ

દારેસલામ (ચો. ભા. ૧૬૨૮)

બાઇથી જોડણદાસ કાળિદાસ લખે છે કે :

વાચીને જ કેમ જાણે જાના કરતા ન હોઇએ !

નાઇદેબી ચો. ભા. ૧૩૧૬ થી

બાઇથી પી છ. મિત્રી લખે છે કે :

ચોપડી મુકનાનું દિન થતું જ નથી અમે જાનાએ જઈને આવ્યા
હોઇએ તેમ લાગે છે

મોરખાસા ચો. ભા. ૨૬૩ થી જે બી પટેલ લખે છે કે :

જાણે આપણે જાત્રા કરતા ન હોઇએ !

બ્રોહ્મહીલ ચો. ભા. ૫૬૧ થી બાબુભાઇ પટેલ લખે છે કે :

શા ૫-૮૮ માં આટલી હિતમ ચોપડી મળે છે

કંઠોદરા (ચુલરાત) થી, બાઇથી શુભવંતરાય દેસાઇ લખે છે કે :

વાચકોને સાક્ષાત-અનુતા દર્શન કરાવ્યા છે

સર્વોદય મુદિર આલમોડા (ચુ પી) થી

અચણી કાયકતાં શ્રી શાંતિલાલભાઈ ત્રિવેદી લખે છે કે :

વાચતા વાંચતા અતરના ઉડાણના આધ્યાત્મિક આનંદ સ્પષ્ટ તરી
આવતાં એટલે આમ એવડો લાલ પુસ્તકો વાચતા મળ્યો છે

ભુલેશ્વર ભારદ્વાજ લેન ૮/૧૨ પહેલે મળે રૂમ નં. ૧૬, મુંબઈથી

શ્રી મંગલભાઈ ચૌનજભાઈ લખે છે કે :

જેટનું વખીએ તેટનું જોધું છે

ટોલા (N II) ચો. ૧૩૦.

શ્રી એમ. વી. ભક્ત લખે છે કે :

માનાનો આનંદ આવે છે.

મળાલે પેા. બેા. નં. ૨૭૧. એચ. એમ. શેઠ લખે છે કે :

મારી આજ મુધીની ઉમરમાં જે કોઈ પણ છુક પુરી વાચી હોય અને તે પણ રસથી વાચી હોય તો તે ફક્ત આપે મોકલેવ પુસ્તકોજ.

દારેસલામં પેા. નં. ૨૬૪.

શ્રી જગુભાઈ (સુરત સાધકલ ડીપો) લખે છે કે :

ખોટા વખાણ કરતો નથી ઓળખા ઓળ દશેક વખત આ પુસ્તકો વાચ્યા હશે

વલસાડ (ગુજરાત) હનુમાન ભાગદાથી સાવંજનનિક એન્યુકેશન સોસાયટીના પ્રમુખ અને ઓનરરી સેકન્ડ ક્લાસ માસ્ટરટ્રેડ-

શ્રી ઘેલાભાઈ બીમજીભાઈ દેશાઈ લખે છે :

ખાવાનો ફરવાનો ભોગ આપી ચોપડી છોડવા માણસને મન થતુ નથી.

‘સુ’બઈ કેશન ભુવન રૂમ નં. ૩૧, લેડી જમશેદજી શેઠ, માહીમથી ભાઈ રમણલાલ એમ શાહ લખે છે કે :

અદરિકાત્રમ (અમરપથ) પુસ્તકની જમારે વાચવાની સરખાત કરી અને છેવટ સુધી વાચ્યુ ત્યારે એમજ લાગતુ હતુ કે-હુ પેાતે યાત્રા કરી રહયો છઉ અને વાચતા વાચતા હર્ષના આસુ પણ આવી જતા હતા.

ફાઈલોસ (અફ્રિકા) પેા. બેા. નં. ૨૦. શ્રી એમ કે. દેરાણી લખે છે કે :

લખવાની રીત અને લાખા તદન સરળ છે વાચતા ટાઢક-શાંતિ મળે છે.

ભાવનગરથી શ્રી લક્ષ્મી સ્વેદરના ભાગીદાર લખે છે કે :

“ અદરિકાત્રમ તથા ભગવાન અમરનાથ અને પુસ્તકો વાચ્યા-પ્રબળ આનંદ આવ્યો તમારી સાથે રહીને જ જાતે યાત્રા કરતા હઈએ તેવો વાચતા આનંદ આવે છે

એહનસખર્ગ (દક્ષિણ અફ્રિકા) થી

શ્રી પીરજલાલભાઈ ભટ્ટ લખે છે કે :

“ અદરિકાત્રમ પુસ્તક ખરેજ મને ચોડાક કલાકો સારૂ પણ અદરિકાત્રમ વધ ગયુ ”

ભગવાન અમરનાથ બોલે છે....

નાઇરોબીથી શ્રી કે. જે. પાનખાણીઆ લખે છે કે :

મને માનસિક શાન્તિ મળી હોય તો આપના પુસ્તકથી.

પો. બો. નં. ૭૦૧, ઝાંઝીબારથી

શ્રી ત્રંબકભાઈ ડી. ટાંક લખે છે કે :

વખાણુ કરતા ધરાતા જ નથી

ચેટલાદ (ખેડા હટલો) શ્રી મુધાકર ઝોન. દબે લખે છે કે :

પાંચ રૂપિયાની અદર કોઈ પણ હાડમારી વેઠ્યા વગર અમરનાથ જઈ શકાય છે.

મસવા (આફ્રિકા) પો. બો. નં. ૪૭

ભાઈશ્રી જે. ટી. આચાર્ય લખે છે કે :

વર્ણન એટલું તો કુદરતી અને રસદાયક હકીકતથી ભરપૂર છે કે મારા જેવા પ્રવાસ અને યાત્રાના શોખીનને તે અતિશય આનંદ આપે તેમા કાંઈ નવાઈ જ નથી પરંતુ પ્રવાસ યાત્રાનો જેને કટાણો હોય તેને પણ યાત્રાએ જવાનું ઉત્તેજન આપે તેનું છે

કોસ્ટી (સુદાન) પો. બો. નં. ૧૬

શ્રી. એન. જી. કામદાર લખે છે કે :

પુસ્તક હાથમા લીધા પછી પાછું મુકવાનું મન થતું નથી. જે મોઢે અને જે ધડક તેના વખાણુ કર,

સ્વાઝા (આફ્રિકા)થી શ્રી નારણભાઈ ભવાનભાઈ લખે છે કે :

આવા પુસ્તકો પ્રગટ કરી જાહેર જનતા ઉપર મદાન ઉપકાર કર્યો છે ધર ખેડા યાત્રાનો અનુભવ કે ભાસ થાય તેટલું અગ્નેક કામ તમે કર્યું છે

ન્યુ દિલ્હી ૧૬, શ્રી શ્રી આનંદજી સંઘ ચંદ્રલોક કાલકાલથી સ્વામી દત્તાત્રેયાનંદજી લખે છે કે :

આપનું પુસ્તક ખરેખર પ્રશસનીય છે

મુંબઈ રાજ્યના ગેઝેટેડ ઓફિસર શ્રી ચોગેન્દ્રભાઈ મહેતા B. Sc.
લખે છે કે :

...પૂણ્યત્રોક ગાંધીજી હૈયાત હોત અને તેમને આ અમરનાથ ભગવાનનું
પુસ્તક જોવા માટે આપ્યું હોત તો તેમણે આ પુસ્તકની ભાષા અંગે પ્રશંસા
જરૂર કરી હોત.

અરૂણ (આફ્રિકા) પો. બા. નં. ૧૪૭.

શ્રી ભગવાનલાલ શંભુશંકર માંકડ લખે છે કે :

...આવા પુસ્તકો દરેક હિન્દુઓના ઘરની શોભા રૂપ છે તેમ મને લાગે છે.

અદુરા (આફ્રિકા)થી શ્રી પ્રાણજીવન પરમાનંદ લોગતરા લખે છે કે :

...પુસ્તક હાથમાં લીધા પછી પાછું મુકવાનું મન યાતું નથી.

ઠંધીરા (આફ્રિકા)થી શ્રી જગનલાલ માધવજી લખે છે કે :

પુસ્તક હાથમાં લઈએ એટલે એમજ થાય છે કે પુરું કરીનેજ મુકીએ
એટલે બધો રસ પુસ્તકમાં આવે છે.

રાજકોટ ઠાણાપીઠથી શ્રી ત્રિભોવન હેમરાજ સેનપાળ લખે છે કે :

...પુસ્તકનું વાંચન પુરું ન થાય ત્યાં સુધી ક્યાંય ચીત ચોટતું જ નથી
ને પુસ્તકમાંજ જીવ રહે છે.

સોજનાથી શ્રી દત્તભાઈ આપાભાઈ પટેલ લખે છે કે :

...ખરેખર લેખકે અજબ જાદુ કર્યો છે.

થીરા (આફ્રિકા) પો. બા. નં. ૧૦૩.

શ્રી બચુભાઈ રવજી લખે છે કે :

...હું તો આ પુસ્તકો વાંચ્યાજ કરું છું.

મસકત (પર્શિયન ગદ્ય) શ્રી જી. એન. ગાંધી લખે છે કે :

...સોનાને મુંબઈ ન હોય અને કસ્તૂરીને રંગ ન હોય તેમ આ પુસ્તકનું
સમજવાનું છે.

મુંબઈ (મલાઈ) શિવ સદન પહેલે માળે કસ્તૂરબા રાઉ, શ્રી ચત્રલુજ
જગનલાલ લખે છે કે :

...પુસ્તક વાંચતા લાગે છે કે, જાણે ભગવાનના ધામમાં જ આપણે ન
હોઈએ ! એવું લાગે છે.

દારેસલામ પો. બોક્સ નં. ૨૪૫, શ્રી જલારામ સી. દેસાઈ લખે છે કે :

...તમારા જેવા પરદેસ રહેતા ભાઈ ગહેનો વાંચી આનંદ અનુભવે છે.

વડોદરા ગુંદાફળીઆ, રાજમહેલ રોડ શ્રી નાગરદાસ જીવજીવલ રાઠોડ લખે છે કે :

આંધળાને દિવ્ય ચક્ષુ મળે તેમ તમારા પુસ્તકમાં લખાએલ છે.

પહેલગામથી જુનાગઢના શેઠ મથુરાદાસ લીલાધર લખે છે કે :

“તમારી ચોપડીએ એવું તો માર્ગદર્શન આપ્યું કે- ‘કાષ્ઠ કાંઈ પુણ્ય’ પડે નહીં અને દરેક રથગોએ જવાનું સુગમ પડે ”

અમદાવાદથી શ્રી વીરભતિજહેન ત્રિવેદી લખે છે કે :

“દરેક પુસ્તકમાં આપની વર્ણન કરવાની જો કળા છે તે ખરેખર પ્રુબજ આકર્ષક હોય છે.”

ચેલેસ રોડ કોચીનથી પુનરા પ્રતાપસિંહ માધવદાસ લખે છે કે :

“આપનું અમરનાથ પુસ્તક વાંચી ધણોજ આનંદ મયો તેના જેવું પુસ્તક તીર્થ યાત્રાનું હજી સુધી ખીજા દ્રાષ્ટએ લખેલ નથી.”

કૈલાસ-માનસરોવરના પંથે.. બોલે છે

દ્વારકાથી જગદગુરુશ્રી શંકરાચાર્યજી મહારાજ લખે છે કે ;

આપની લેખન શૈલી બહુ સારી છે

સૌરાષ્ટ્રનું પ્રસિદ્ધ દૈનિક જયહિંદ લખે છે કે :

. બહોળા પ્રમાણમાં વચાવ એવું ધાર્મિક આ પુસ્તક છે

ભાવનગરથી પ્રસિદ્ધ થતાં 'ભાવનગર સમાચાર'ના વિદ્વાન તંત્રીશ્રી જયંતિભાઈ લખે છે કે :

'યાના વર્ણનો તો ઘણા લખાય છે અને પ્રકટ થાય છે પરંતુ એ વર્ણનમાં જે સજીવભાવ ધર્મ બુદ્ધિ અને ઇશ્વર નિષ્ઠા તોષણે એ આ મંથમાં છે અને શૈલીની દૃષ્ટિએ પ્રાસાદિક છે

અમદાવાદથી વીરભત્તિ બહેન ત્રિવેદી લખે છે કે :

વાચતા વાચતા એવો રમ બન્યો કે માત્ર મુધીમાં ચોપડી પુરી થવા આવી

સોરઠં જિલ્લાના માણ કલેક્ટર શ્રી ભોળનપુત્રા સાહેબ લખે છે કે :

શ્રી રાજદેવે ઘણો પરિત્રમ લઈ યોગેને આકર્ષે તેનું હકીકત વર્ણવે અને સરન ધાર્મિક સાહિત્ય રચુ કરી જનતાની સારી મેના કરી છે

આલમોડાથી શ્રી સાંતિભાઈ ત્રિવેદી લખે છે કે :

પુરી માહિતી ઉપરાંત સાધારણ જનતાની સરન સાદી ભાષામાં વર્ણન હોનાથી મઝા પડે છે

મુંબઈ (બુલેથર ત્રીજો ભોઈનાડો) રોકશ્રી શામજીભાઈ ગોંડળદાસ કાપડના વેપારી લખે છે કે :

કૈલાસ-માનસરોવરના પંથે પુસ્તક વાંચના માટે હાથમાં લીધા પછી પડતું મુકના દિવ થાતુ નથી

વલ્લભવિદ્યાનગરથી શ્રી મુધાકરભાઈ દવે લખે છે કે .

આપે નાતાનરણને જીવંત રાખ્યું છે-આપું ઉપયોગી સાહિત્ય ધોધરમાં વચાવ એવી અભિનંદના છે

ચાંડીચેરીથી શ્રી મધુરભાઈ લખે છે કે :

પુસ્તક મુકવાનું દિન થતું નથી

અરુસા પો. બો. નં. ૨૧૬

શ્રી વલ્લભદાસ પીતાગબરદાસ લખે છે કે :

અમો આપની સાચે માતામા જ હતા એવો આનંદ પુસ્તક વાંચતા આપ્યો છે

જગદલપુર લોહ ભંડારના માલિક

શ્રી ભગવાનજીભાઈ લખે છે કે :

આ પુસ્તકો જે ભાષાં યાના કરવા જાય તેને માટે મિત્ર રૂપ છે અને આ પુસ્તકો વાંચી જે આનંદ થયો તે હું લખી જણાવી શકતો નથી

કોરોએ (B E Africa) પો. બો. નં. ૨૭

શ્રી અ'પા ખહેન લખે છે કે -

લાખો જીવન પથીઓના તમે એક જીવન પથ દર્શક છો કારણ તમારા પુસ્તકો વાંચીને જ સૌ ભક્તિ પથે દોગય છે

મુળધરભાઈથી શ્રી પી. એન. શાહ લખે છે કે -

સતત બાર મનાકનો સમય લઈને પુસ્તકનું વાચન પુરૂ કર્યા પછી નિદ્રાદેવીને આધન થયો

મોગખાસા પો. બો. નં. ૧૮૮૩ શ્રી જી. એચ. ખાખરીયા લખે છે કે.

પુસ્તક રાચી યાના કરવા જેટલો આનંદ આપ્યો જેથી ખિસ્સાને કાંઈ કાપ પડતો નથી

ઈસનપુર પો. ટીકર રજુથી શ્રી જગતલાલ લાલજીભાઈ અનડકદ લખે છે કે -

મોપડી નીચે મુકવાની જરા પણ મરજી નો'તી થતી

પો. બો. ૨૪૧ થીકા (આફ્રિકા)થી શ્રી હલમખભાઈ ઠાકોર લખે છે કે.

મારા પામેથી દરેક માણ્યો વાચવા માટે વાંચ જાય છે

બુઈસ દીઆઈ પો. બો. ૨૭૭ મુળદ્રાખહેન લખે છે કે :

જુક વાચતા એમજ થાય છે કે કૈવાસ ચકર પ્રભુને વરેજ જઈએ છીએ

રાજકોટ રામાયણ પાઠશાળાના વિદ્વાનાચાર્ય શ્રી માધવલાલભાઈ લખે છે કે :

...આવું સોહામણું પુસ્તક સ્વતી કિંમતે ગુજરાતને ચરણે ધરવા બદલ આપને અભિનંદન આપું છું.

ઉત્તરકાશી (લિમાલય)થી સંત દેવીદાસજી લખે છે કે :

ધાર્મિક ભાવનાથી ભરપૂર આ ગ્રંથ વાંચકોને માનસિક શાંતિ આપે તેવો છે.

ભકિતનગર સોસાયટી રાજકોટથી શ્રી જયંતલાલ શાહ લખે છે કે :

...શ્રી બાપા આપને આવી અનેક યાત્રાઓ કરાવે અને અમોને પણ આપના સાથે (પુસ્તકો દ્વારા) યાત્રા કરવા હરહંમેશા મળે.

ગ્વાલા (આફ્રિકા) પો. બો. નં. ૨૬૩,

ભાર્ગવી પૂજલાલ દેવચભાઈ કારીઆ લખે છે કે :

જખાણુની શૈલી એટલી ઉત્તમ છે વાંચતાં તેમજ લાગે ગત્રાનો પ્રવાસ ચાલુ છે તે માટે જેટલા ધન્યવાદ અપાય તેટલા ઓછા છે.

ગગોત્રી જમનોત્રી પુસ્તક બોલે છે

લીખડીથી વકીવ શ્રી અમૃતલાલભાઈ ચત્રજીવ શાહ લખે છે કે :

માના પ્રસાસના પુસ્તકો લખીને તથા તે છપાવી પ્રગટ કરી- કરાવીને જિનાસુઓ મુઠ્ઠાઓ અને ધાર્મિક વનજીના માણુઓ ઉપર અમુન્ય-અનહદ-અનન્ય ઉપકાર કરેન છે

અમદાવાદથી શ્રી વીરમતિ ખડેન વિવેદી લખે છે કે :

ગગોત્રી-જમનોત્રી યાનાના વર્ણનની ચોપકા વાંચી ખુબજ આનંદ થયો છે પહેલાની માફ- આ પછુ સર્વે કામકાજ હોડી એકજ બેઠક પુરી કરી છે કરી છે નીહ પછુ કરવીજ પડી છે તેવા વાચન રસ જામ્યો હતો વર્ણન કરનાની કમા ખુબજ આકર્ષક છે

મોઝાસાથી શ્રી ગોરધનદાસભાઈ ખાખરીયા લખે છે કે -

ગગોત્રી-જમનોત્રીનું પુસ્તક તો ધરનુ ધરેણુ છે કારણુ સાત્વિક વાચન હોય તેર મેકા યાત્રાના વર્ણન નાચી આનંદ થાય છે

ખાગખહારથી શ્રી જોશમભાઈ દેવજી વાગડ લખે છે કે :

ગગોત્રી-જમનોત્રીનું પુસ્તક જ્ઞેતાજ એટલે આનંદ આપે છે કે ન પુછો વાત અને વાચતા તો જાણુ એમજ નાગે છે કે-અમો યાના કરી સ્નાન-દર્શન કરી રહ્યા છીએ

નવસારીથી શ્રી લાલુભાઈ ઈશ્વરરામ મિસ્ત્રી લખે છે કે :-

‘ ગગોત્રી-જમનોત્રી પુસ્તકને જ પ્રથમ નંબર આપી સકાય ’

જેરમો (છ હઝારીખાગ)થી શ્રી પી એસ સોલકા લખે છે કે

તમારા લખાણમાં ચમત્કાર છે કે નીસ્તારી કામગીમાં સખીએ તેમજુ ઓછુ છે ’

પો. બો. ના. ૧૮૮ દારેસલામથી શ્રી વેન્કીભાઈ જુદદેવ લખે છે કે

સામા માણુસની આધ્યાત્મિક ભાવના જાગ્રત કરે તેવા પુસ્તકો છે

ગગોત્રીસે સવ-સુદરાનંદજી લીખતે હે-

ગગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રાકા પુસ્તક મુક્તે પ્રાપ્ત હો ગયા ! આપન વહુત હો સુંદર ઓર સલ ભાવાર્મે લિખા કે, સાહિત્ય શૈલી વહુત હી અચ્છા હે ! મરે મિત્ર મુદ્દલાલ ત્રહુગુણા ગુજરાતી ભાષા મલી પ્રકાર જાનતા હ વો આપકી સાહિત્ય લેખની શૈલી સ વહુત હી પ્રમાણિત મુઝા

૧૫૧

મારા મનને મીનીટ....મીનીટ....બાપા યાદ
આવ્યા જ કરે છે

શ્રી જય જલારામ

તા. ૨-૧-૬૩

નરસિંહ દયારામ પટેલ

ડી. મુ. પો. મરોલી

સુરત. તા. ઉત્તરગામ

સ્ટે. સંભલુ.

શ્રી જલારામ બાપાનું પુસ્તક વાંચતાં મને પુરાણો તથા શાસ્ત્રોનું
રહસ્ય સમાયેલું જણાય છે.

પુન્ય શ્રી. સૌભાગ્યંદ મંગલજી રાજદેવ તથા

મુ. શ્રી કનકરાયભાઈ સૌ. રાજદેવ.

જાત મરોલીથી સંવીનય વિનતી પૂર્વકે જણાવવાનું કે તમોએ બાપા
શ્રી જલારામની ચોપડી મોકલ્યાને બે ત્રણ મહીના થઈ ગયા છે. અને મને
વાંચી આનંદ થાય છે. અને એની અંદર એટલું બધું રહસ્ય સમાયેલું છે
કે હાથમાંથી મુકવા જ મને નહીં અને ચોપડી હમો મહાભારત કે રામાયણ
વાંચે એવી રીતે હમો કુટુંબીજનો સાથે વાંચી આનંદ થઈએ છે. અને
બાપા ખરેખર હાજરા હજુર છે. એમ હમોને લાગે છે.

અને બાપા હમારા કામમાં મદદ કરે છે. અને બાપાની ચોપડી વાંચી
ત્યારથી મને એમ યાદ કે વીરપુર ક્યારે આવું અને માતા વીરબાઈ માને
સાક્ષાત્ જાગવાને આપેલા ઝોળી પોકાના દર્શન કરૂં ખસ મારા મનને
મીનીટ મીનીટ બાપા યાદ આવ્યા જ કરે છે અને હું ક્યારે વીરપુર
આવું બાપાની જ્યારે મરજી થશે ત્યારે આવશું. અને મને બાપા વહેલી
તકે વીરપુર ઉપાડી જશે એવી મને આશા છે. આ પરચો છપાવશે
ભુલ માફ કરશે. ખત જરૂર લખશે,
લી. નરસિંહભાઈ.

૧૫૨

કોઈક અણુદીક શક્તિએ હાજરા હજુર રહીને ...

શ્રી ઐ નમ જલારામ

૫૮, જોદાચંડ બંગલો
માલકમ બાગ
ભોજેશ્વરી
મુંબઈ ૧૦
૩-૧-૧૩

પૂજ્ય શ્રી સૌભાગ્યચંદ્ર,

પણા વખત બાદ પત્ર લખું છું. તે માટે ઠરજુલર કર્યો. વિરપૂરથી આજ્યા બાદ તરત જ નોકરી અંગે નેરોળી અને સોંભાપુર જતું પડ્યું માટે આદલો વિલંબ થયો.

આપ સાથે વિરપુર મુકામે જે ફેદાઓ લીધા હતા તેની કોપીઓ આ સાથે મોકલું છું જે આશા છે આપને પસંદ પડશે. આ ફેદાઓની કોપીઓ ભોળતી હોય તો આપ મને વીનતવાર લખશો તો તે પ્રમાણે હું મોકલી આપીશ.

બાપાના પરચાની વિગત જે આપે મને લખી જણાવવા કહી હતી તે આ સાથે લખી મોકલવાની રત્ન લઈ છું. જે આપને પસંદ પડે તો તમારી "બાપાની નવી આશુતી" માં સામેલ કરશો. ભોળપીની ભૂલો તમે જાતે જ સુધારી લેજો.

હમારી વીરપુરની મુલાકાતની યાદી તો કાયમ જ રહેશે પણ આપના યોગ વખતના સત્સંગથી જે આનંદ ઉમેરાયો તે દુધમાં તાકર મળ્યા બરાબર હતો. જ્યારે આપ મુંબઈ પધારવાના હો ત્યારે આપનો વધુ સત્સંગ યાવ એજ ઉમેદ છે. હમારે લાયક કામકાજ લખ્યો. પર મધેથી સર્વેના નમ જલારામ વાંચ્યો.

હી દુવાનીર બાઈ
હેપી ખરબેરજી મેવાવાલા

પૂજ્ય શ્રી સૌભાગ્યચંદ્ર,

આપણી વીરપુરની મુલાકાત દરમ્યાન આપાના પરવાની વિગત જે આપે મને પુછી હતી તે નીચે મુજબ છે :

એમ તો આજ મુખીમાં હમારા કુટુંબમાં આપાના પરવાના ધણા અનુભવો થયા છે પરંતુ આ નીચે વર્ણવેલો પરવો ખરેખર અદ્ભુત છે એમ મારું માનવું છે.

હું Air India International માં Flight Purser તરીકે કામ કરું છું. અને તે કારણથી મારે જુદા જુદા દેશોમાં હંમેશા જવાનું થાય છે. તારીખ ૧૮-૬-૬૨ ને દીને હું ઈટાલીના રોમ શહેરમાં પુગ્યો. રોમમાં હમારો બે દીવસનો મુકામ હોવાથી, મારી સાથે જ વિમાનમાં કામ કરતા બીજા બાઈ બહેનો સાથે, હમે નેપલ્સ, સોરેન્ડો અને કાર્મીનો દાપુ જોવાનું નક્કી કર્યું. મારી સાથે સોલરમાં બીજા વધુ બાઈઓ અને બે બહેનો હતા. તા. ૧૯-૬-૬૨ ને પુધવારને દીને સાંજે હમે “કાપ્રી” પહોંચ્યા. ભૂમધ્ય સમદ્રમાં આનાનો દાપુ એક ધણું જ સુંદર અને રમણીય સ્થળ છે. બજારની વચમાં એક નાનું દેવળ હવું મારી સાથે એક ખ્રિસ્તી બાઈ અને એક ખ્રિસ્તી બહેન હતાં. તેઓ દર્શનાર્થે અંદર ગયાં. હમે પણ તેમની સાથે સૌ અંદર ગયા. એક બાઈ જે હમારાથી થુદા પડી ગયા હતા તે હમારી સાથે આવી શક્યા નહીં. મારા કીચીયત મીત્રોએ ખંદગી શરૂ કરી. ખ્રિસ્તી ધર્મના રીવાજો માલુમ નહીં હોવાથી મેં શીર તમાવીને ઈશ્વરને અને જલારામ આપાને ચાલ કીધા, અને મનોમન તેમને પ્રણામ કર્યા.

તેજ દિવસે સાંજે હમે રોમ આવવા નીકળી પડ્યા. રાત્રે લગભગ સવાબાર વાગ્યે ન્યારે હમે રોમથી ૭૦ કીલોમીટર દુર હતા ત્યારે હમને રસ્તામાં ધણોજ બચકર મોટર અકસ્માત થયો. હમારી મોટર લગભગ ૧૨૦ કીલોમીટર એટલે ૭૦ થી ૮૦ માઇલની ગતીએ જતી હતી આ રસ્તો તરતનો જ બનીને તૈયાર થયો હતો. કોઈ કોઈ જગ્યાએ રસ્તાની વચ્ચે તારની વાડ ખાંધીને ચોલના તાકા બતાવવામાં આવ્યા હતા. આવા તાકાથી લગભગ સો વાર પર લાલ ખતી મુકવામાં આવી હતી.

રોમ આવવાને એક કલાકની વાર હતી રસ્તો ચઢાન ઉતરાણુનો હતો. એક ચઢાન ચડીને ટોચ ઉપર આવીને નજર કરતાં જણાયું કે રસ્તો ખંધ હતો. લાલ લાઈટ ગાયબ હતી, અને તારની આડી વાડ રસ્તો રોડીને ટોળા ધુરડીને જોતી હતી, મોટરની ગતી એટલી બધી તીવ્ર હતી કે, એક લગાવતાં જ માડી ઉધી વળી ગઈ અને છતાં ઉપર લગભગ ૨૫ વાર મુખી

ધસડાઈ અને રસ્તા આડા બેરીયરની સાથે અમડાઈ. બેરીયર ડુટીને જમીનદોસ્ત થયો અને તે સાથે હમારી માઠી ચાર-લીલા ઉપર ફરી આવી જેથી, કાચના ભૂંકે ભૂંકા ઉડી ગયા અને ગોઠરણ બોડી પણ મરડાઈને વિફૂત થઈ ગયું.

હું આગલી સીટ ઉપર ક્યારેય પાસે રસ્તાના નકશા લેતો બેઠો હતો, પણ જરાપણ અતિશયોક્તિ વીના વર્ણનું હું કે બાપાની કૃપાથી ફક્ત હાથ અને પગ ઉપર નાના ઉજરડાઓ સીવાય મને કંઈ પણ ઈલા થઈ નહતી. મારી સાથેના બીજા ભાઈઓ અને બહેનોને પણ નાના ઉજરડાઓ સીવાય બીજા કંઈ પણ ઈલા થઈ નહતી, ફક્ત એક ભાઈ જે હુડા પરી જવાને લીધે હમારી સાથે ચર્ચામાં આવી શક્યા નહતા તેમને જ ગંભીર ઈલા થઈ હતી.

મારું ચોક્કસ માનવું છે કે આ ભાતનો અકસ્માત જરૂર જ વહેંચે નીવડે 'પરંતુ કોઈક અણધીર શક્તિએ હાજરા હજુર રહીને હમારી રક્ષા કરી હતી. આ અકસ્માતે મને સાબીત કરી આપ્યું છે. કે મુશ્કેલીઓમાં ભે આપણે સાચા દીલે પ્રભુને યાદ કર્યે અને તેની મદદ માંગીએ તો હાજરાહજુર આવીને જરૂર જ તે મદદ કરશે.

ઉપલી વીગત જરાપણ અતિશયોક્તિ વીના વર્ણવી છે. મારી ખરા દીલની દુવા છે કે જેમ બાપાએ મને મારી મુશ્કેલીઓમાં મદદ કરી છે તેમ સર્વે અણાણ ભાઈ બહેનોને હંમેશા કરતા રહે એજ દુવા આશીન થાય !

આમીન ! આમીન ! આમીન !

લી, દુવાગીર લાખુદેખી બરબોરજી એવાવાલા
ના જય જહારામ વાંચરો.

વાંચો : ગ ગોત્રી-જમનોત્રી

પાના ૭૩૬ - ફાટા ૧૧૫

કિંમત રૂા. ૫-૨૫

૧૫૩

ખરેખર બાપાની ઘણી જ દયા છે.

The Surat Cycle Depot

P. O. Box 264

Dar-es-Salaam 3-1-63

રા. રા. સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ ત્યા થી. લાઇ કનકભાઈ ત્યા
આપનું બાલગોપાલ. જોગ શ્રી રાજકોટ.

જાત આપના તરફથી પત્ર નથી તો લખશો. પુણ્ય બાપાની દયાથી
અહીં સૌ કુશળ છીએ. આપ સર્વેની કુશળતા ચાહીએ છીએ,

શ્રીવાય પૂણ્ય બાપાની ગાડીએ ૨૧૦૦ મોંઠલવાના હતા જે મોંઠલતાં
લેણદ તો થયા હું. પણ બાપાની દયાથી તા. ૨૮-૧૨-૬૨ ના ફાફદ ૧,
૬ ૧૦૦-૧૧ શી. નો મોંઠલી આપ્યો છે. જે માટે યાદી આપશો કે કોઇ
સારા બહેવારીને ત્યાં વઢાવશો તો રૂ. ૧૬૫૦ થી ૧૬૭૫ સુધી મળશે.
બાકી બીજું કોઇ સારું પુસ્તક આપ્યું હોય તો જણાવશો. શ્રીવાય
નવીનમાં કંઈ નથી પૂણ્ય બાપાની દયા ઘણી જ છે અને ઘણી વખત તો
આપણને જ્યારે બીડ પડે ત્યારે બાપાનું નામ યાદ કરીએ ત્યારે જાણે
આપણને કોઇ અદ્રશ્ય શક્તિ મદદ કરતી હોય તેમ જરૂર મદદ મળી આવે
છે ખરેખર બાપાની ઘણી જ દયા છે અને હંમેશાં હાલતાં અને આવતાં
યાદ કર્યા કરીએ છીએ.

એલ લી. જગુભાઈના જય જલારામ

૧૫૪

૧. નાના મોટા અનેક પરચાઓ આપ્યે જાય છે.
૨. બાપા સાક્ષાત આવી....

DOLATRAY R.
17 Meynell Crescent
LONDON E. 8
England

ૐ જય શ્રી જલારામ

લંડન તા. ૩૦-૧-૬૩

પરમ પૂજ્ય શુભ રૂપ શ્રી સૌભાગ્યચંદ્રભાઈ તથા આપના સર્વે
ધરના બાળગોપાળો

શુ. રાજકોટ.

હી. લંડનથી આપને યાદ કરનાર દોલતરાય તથા વહુ જમના તથા
શ્રી. પુત્ર મનદર તથા શ્રી. પુત્ર રાજેન્દ્રના જય જલારામ વાંચરો.

વિ. આપના પુનીત હસ્તાક્ષરનો પત્ર તા. ૧૭-૧ નો મળ્યો વાંચી
રૂબરૂ મળ્યા જેટલો આનંદ. મધ્યસ્થે આપનો પત્રનો જવાબ આપવા
બહુલ મોટો થયો એવું કારણ તે હું બીજે આમ ગયો હોઉં અને આમ
તેમ ધરકામમાં સમય નીકળી ગયો વિલંબ થયો છે તે ક્ષમા કરશો.

વિ. આ નીચેના પરચો સત્ય છે એમાં એક તત્ત્વ આપ પણ 'ખોદુ'
વખુ' નથી તે આપને વાંચી ચોગ્ય લાગે તે હવે પછીની આવૃત્તિમાં
રૂપા કરશો. હમારી પત્નિ નામે જમનાબેનને આજે લગ્નવાગ વરસ
દીવસ થયાં આંગળાએ-કોણીયે-અને પગે મારી માન્યતા મુજબ ચાંદા
જેવું થયું હતું એને ન મનાય ખરબડું કે ન મનાય હસક તે એ અંગે

અમોએ ખુબ ખુબ હાથ ઉપાયો કર્યા અને હવાઓ કરાવી છતાં કંશોજ
ફેર પડ્યો નહીં બીજી ટોકટરી ઉપાય અને સ્પેશીયલ ટ્રીટમેન્ટો કરી પણ
કંશોજ આરામ થયો ન હતો છેવટે બાપાને માનતા તો હતા જ અને
ધુપદીપ ઘરમાં થતા આજ એમને યાદ કરી આપની પરચા બુકો વાંચી
બાપાને પ્રાર્થના કરી કે પૂ. બાપા આજથી જે હમારી પત્નિને હાથે
ચાંદા લેવું છે તે વધે નહીં અને જેટલા દીવસમાં સાફ થાય તેટલા
દીવસની રોજની એક પેની મણી તમારા અન્નદાન જે ચાલે છે તેમાં
મુઠીયાઓને રોટલા બાપા મોકલી આપીશ, તો પરમ પૂજ્ય બાપા
અને એના જમણા હાથે તમો કે જે પરચા બુક લખી તે વાંચી બાપામાં
શ્રદ્ધા રાખી આજે જે દુઃખતું નીવારણ લેજો ક્યું. અને લેના થકી થયું
તો પૂ. બાપાનો અને આપનો કદી ઉપકાર બુકી સકાય એમ તથી એ
લખવામાં મને જરા દીલને સંકોષ નથી. તેમજ નાના મોટા અનેક
પરચાઓ આપે જાય છે અને આપ્યા હતા તો પૂ. બાપાની હાજરા
હજુરની ન્યોત દુનિયામાં જવડત છે અને વીરપુરમાં બેઠા બેઠા અમ
લેવાતું તુજ સમાન લકતને નજર તાજતા રહે છે એ હું સાચે જ લખું
હું. પૂજ્ય બાપાના મારા પ્રિય ચારેય હાથ છે એ ખુલાસો હું રાજકોટ
આપીશ ત્યારે વાતો કરીશ

બીજી પરચો : હમારે ત્યાં ચી. રાજેન્દ્રને જન્મ થયો તે અગાઉ
બાપા સાક્ષાત આવી હમારી રતીને તાદરશ ચીતાર આપી ગયેલા કે પુત્ર
જન્મવાનો છે તેમજ એનો જન્મ બાપાની કૃપાથી જ સારા નક્ષત્રમાં થયો
હોય હશે. આજે સારી રીતે અમારા પ્રમાણમાં રહીએ છીએ તો જે
ખરા દીલથી બાપાને બળે છે એને પૂ. બાપા હંમેસા સંભાળ રાખે છે
એમ મને સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા છે.

પિ. આપે જે ચોપડા જાણતની વિગત લખી તે નીચે મુજબ છે તો
આ પત્ર મળે (૧) બદરીકાઅમ (૨) અંગોત્રી-જમનોત્રી યાત્રા (૩) જગવાન
અમરનાથ (૪) કેલાસ-માનસરોવરના પંથો... (૫) કેલાસ-માનસરોવર
યાત્રા (૬) બાપાના સંવારણ (૭) ચિત્રાવલી (૮) જગનાવલી (૯)
લકત શ્રી જલારામ ઇંગ્લીશ (૧૦) લકત શ્રી જલારામના છઠી આવૃત્તિના
ત્રણેએક પુસ્તકો મોકલો બાકીના નંબર એકથી નંબર ત્રણ સુધીના ૭-૭

ડાયનેમો બંધ થઈ ગયો. અમોએ ખૂબજ મહેનત કરી છતાં ચાલુ થયો નહિ છતાં ગમે તેમ કરી લેંગલોર પહોંચી જવા વિચાર કર્યો. આગળ જતાં રસ્તામાં એક બોડ જોવામાં આવ્યું. “કોડાઈ કેનલ જવાનો રસ્તો” અમો કોડાઈ કેનલ જવા માટે વર્ષોથી વિચાર કરતા હતા. પણ પ્રભુની ઈચ્છા વિના જઈ શકાતું ન હતું મારી પત્નીને એ યાદી તાજ થઈ. તેણીએ કહ્યું, “આપણે ધણા વર્ષથી વિચાર કરીએ છીએ. છતાં જઈ શક્યા નથી. હવે રસ્તામાં છે. તો કેમ તેનો લાભ ન લઈએ?”

શું કરવું અને શું ન કરવું એના વિચારમાં હું પડ્યો. મારી પત્નીની દરખાસ્ત સમયસરની હતી. અને જવા માટે મારી ઈચ્છા વધતી જતી હતી. પણ ગોરખાપાનો મત વિરુદ્ધ પડ્યો. તેણે કહ્યું, “કોડાઈ કેનલ સાતલગર ફીટ ઉપર છે અને આપણી ગાડી બરાબર નથી. લેંગાર રસ્તામાં ગાડી અટકે તો શું? આમ જોખમ ખેડવું બ્યાજબી નથી.”

મારી પત્નીને લાગ્યું કે શું આટલે નજીક આવ્યા છતાંય નહિ જવાય? કોડાઈ કેનલ જવા માટે તેણીના મનમાં ઈચ્છા અને શ્રદ્ધા ઉત્કટ હતા. એટલી તેણીએ શાંત પણ નિશ્ચિત મને ગોરખાપાને કહ્યું, “અમારી ગાડીમાં પુર્ય બાપાથી બિરાબ્યા છે અને હમેશા અમારું રક્ષણ કરે છે. છેલ્લા દશ વર્ષથી આ ગાડીમાં ઘણી સુસાફરી કરી છે. પણ બાપાથીની કૃપાથી અમોને કોઈ જગ્યાએ કંઈ તકલીફ પડી નથી. આ વખતે પણ મને એવી જ શ્રદ્ધા છે કે કંઈ મુશ્કેલી નહિ પડે, અને આ તક ચુકવી ન લેઈએ.”

ગોરખાપાને શ્રદ્ધા ન રહી. તેના મનમાં શંકા ધોળાતી હતી. તેને આ સુસાફરી જ જોખમ ભરેલી લાગતી જ હતી. તેણે બેયું કે કદાચ સૌની સાથે જવાનું નક્કી થઈ જશે તો? આ સુસાફરી પડતી મુકવી જ નોઈએ એવા હઠાથહમાં તેણે સુસ્તાથી કહ્યું, “શું તમારા જલારામ બાપા પીરપુરથી તમારી ગાડી સીપેર કરવા આવવાના છે? અને ખેરાંની વાત ઉપર વધુ વિચાર કર્યા વગર સીધા ઘેર જવું એ અકલ્લવાળું કામ છે.”

ગોરખાપાના આ જવાબથી મને સ્વભાવિક દુઃખ થયું. ઇશ્વર એના ભક્તોને કસોટી સમયે સહાય કરે છે. તો આ અમારી કસોટી છે. શા માટે કસોટીમાં ન તળાવું? (આમ વિચારણામાં અમારી ગાડી ૩૦-૩૫ માઈલ દૂર જતી રહી હતી) એ એકદમ ગાડી રોપી અને મેં નિષ્ક્રિય બેઠેર કર્યો કે, “ગમે તેટલી મુશ્કેલી પડે, છતાં કોડાઈ કેનલ જવું જ” તે નિષ્ક્રિય ૩૦૦૦ અમો કોડાઈકેનલ તરફ પ્રયાણ આદર્યું.

ગાડીનો ડાયનેમો ખમટેલો જ હતો. તે કોડાઈકેનલના રોડમાં પ્રવેશ કરતાં એકાએક પોતાની મેળે જ સારી રીતે કામ કરતો થઈ ગયો. અમો બપોને આશ્ચર્ય થયું. અને કોડાઈકેનલ કોઈપણ ભલની મુશ્કેલી વગર

અમે મરણતાથી પહોંચી ગયા બીજે દિવસે કોડાઇકેનહથી અમે ઘરે આરામથી પહોંચી ગયા હતા અને બાપાશ્રીની કૃપા સમજાવી

ઘરે જઈ મેં ગોરબાપાને પૂ જલારામ બાપાની શ્રદ્ધાની વાત કરી તેમણે કાન પકડીને કહ્યું કે "લાગવાન એના ભકતોને માટે વીરપુરથી ગમે ત્યાં તઈ શકે છે" અને પોતે ખૂબ આદર્ય પામ્યા

૧૫૭

જલારામ બાપાની કૃપાશ્રી તે કામ પૂર્ણ થાય છે.

શ્રી ૫

રા રા સૌભાગ્યચંદ મગળજી રાજદેવ,
અ પા કુળ ૪૨ મહલાદ પ્લોટ
૨૧/કોટ

જે એન મિત્રી
બાકમ ૮૨૭
મોરબાસા

(પોસ્ટલ એડ્રે નંબર)

CC 112354 E 500

58 113887 E 200

78 177586 E 0150

R3 21 667511 ■ 010-0

LS 28

આ સાથે પોસ્ટ એડ્રે રા ૧૬૫-૦૦ ના
સોંકલ્યા છે

જલાબાપાની બોપડી મારા વાશવામાં આવેલી અને તે દરમિયાન મને એક કામમા મુશ્કેલી આવવાથી મેં જલાબાપાની બાપા રાખી હતી અને જલાબાપાની કૃપાથી તે કામ પૂર્ણ થયું છે આ પેસાનો તમને ફાવે તેની રીતે ઉપયોગ કરવાની છુટ છે તેમા કોઈ ભાવનું બંધન નથી એજ જલાબાપાના ઢોલીએ મારા પાંચ લાગણ્ય દહેસો પોસ્ટલ એડ્રે મળેથી પહેલ્ય લખવા તરફી લેસોછ

હા
જે એન મિત્રીના
જય જલારામ

૧૫૮

હમેશા સફળતા મળે છે અને ...

I. B. PATEL
C/o Aspes & Co
Box. 3659
SALISBURY
28-1-63

શ્રીમાન

આ સાથે E. 5-12-૦ મોકલ્યા છે તે અમારાવતી પૂજ્ય જલારામ
ખાપાની ગાદીએ ચઢાવશે. મારા નિયમ પ્રમાણે ઠરવેલની ૧ શીટીંગ
ખાપાની ગાદીએ ચઢાવવાનો નિયમ કર્યો છે તે પ્રમાણે મોકલું છું.
મારા કામમાં હમેશા સફળતા મળે છે અને મળશે. એવી મારી પુરેપુરી
આશા છે.

હારી ઈશ્વરભાઈના
૧૪૫ હિન્દ

૧૫૬

:

જલારામ બાપા મને કહી ગયા કે તારો પાસપોર્ટ
આવતા બુધવારે મળી જશે

રામ નામ મેં લીન હે દેખત સખમે રામ
તાકે પઠ વંદન કરું જય જય જલારામ

ૐ

તા. ૧-૨-૧૩

વાર બુધ

જય જલારામ બાપા ડી જય

બુધ્ય બાપાથી તથા સાથે રહેતા રોવકો ભાઈથી સૌભાગ્યદ
મંગળજી રાજદેવની પવિત્ર સેવામાં પીરપુર.

હિ પુલવર હેમપદનથી નામરજીભાઈના જય જલારામ પાંચરો.

વિપેરા જણાવનારું કે અહીં સર્વે જલારામ બાપાની કૃપાથી મુજામાં
છે તેમ આપ પજુ હસો. એવી જલારામ બાપાને પ્રાર્થના

બાદ આ મનીઓર્ડર સાથે ૩ પૌંડ રવાના કરું છું તેમાં સવા બે
પૌંડ જલારામ બાપાની માનતાના

જલારામ બાપાની સ્થાનકે એક શ્રીકૃષ્ણ વધેશી ગરુદા ધરાવી એક
ધીનો દીવો અને છુટા કુલ જલારામ બાપાની સ્થાનકે ચઢાવવા અને દસ
શીલીંગ લુલચુકના મુગી મારા લાખો દંડવંત પ્રણામ કરેશો. બાપાએ
મને મરતાં મરતાં બે વાર બચાવ્યો. અને હવે તો જાણે બાપાએ મને
નવી જીંદગી આપી હોય એમ લાગે છે.

અત્યારે બે માસ થયા બેકાર છું. તો હું આશા રાખું છું કે મને બે
ત્રણ માસમાં જલારામ બાપાની મહેરથી નોકરી મળી જશે એની પણ જી
માનતા કરી છે. તે નોકરી મળ્યા બાદ એકલી આપીશ

આજ બુધી બે કાંઈ મેં જલારામ બાપાની માનતા કરી એ તો

એમણે દરેક માનતાઓ સફળ કરી છે તાનપણથી જ, મને એમના ઉપર પુરી શ્રદ્ધા હતી. અને હવે પણ છે.

આજથી ૩૧ વર્ષ ઉપરના આ એક વાત છે. ત્યારે મારા કાકાએ મારી પરમીટ ડ્રીનીડાડ જના માટે મોકલી હતી. અને ત્યારે મારા ધ્યા તો પણ પાસપોર્ટ ન થયો. છેવટે મુ'બમ્બઈ તા આવી અમારા ઘરના ગભરાવવા લાગ્યા છેવટે મને યોડા વખત પછી એક દિવસ જલારામ બાપાએ રાત્રે સ્વપ્ન આપ્યું અને સ્વપ્નામાં જલારામ બાપા મને કહી ગયા કે તારા પાસપોર્ટ આવતા બુધવારે મળી જશે સ્વપ્નામાં મને અમેરીકા બતાવ્યું હતું ઘરમાં મારા માતા પિતાને કહેવા લાગ્યો કે આવતા બુધવારે પાસપોર્ટ મારો મળી જશે ઘરમાં કોઈએ સાચું ન માન્યું બુધવારે ટપાલી દાખલ આવી ગયો અને એમાં દલાલે લખ્યું હતું કે પાસપોર્ટ બનીને આવી ગયો છે. ઘરમાં તો બધા અચ્ચે પામી ગયા કે તું પણ ખરો જલાબાપનો ભગત છે. આ પરચો ખરેખર સાચો છે. તે દિવસથી મને અનહદ શ્રદ્ધા બેઠી અને અત્યારે બુધવારે કહું છું.

જય જલારામ બાપા આપને મારા હબારે નમસ્કાર હે જય જલારામ બાપા સર્વેને મુખી રાખો.

ચિ. નાગરજના જય જલારામ.

વાંચો :—

કેલાસ—માનસરોવર યાત્રા

(સને ૧૯૧૧)

પાના પરટ - ફોટ ૭૫

શ્રી કચર બેકેટ

પાકું બાઈન્ડિંગ

કિંમત રૂ. ૫-૦૦

પોસ્ટેજ બોક્સ સાથે રૂ. ૧-૫૦

૧૬૦

બેલજીયમ નારીની શ્રદ્ધા રૂળે છે.

“ I put my faith in JALARAM BAPU and...
it was a real miracle”

Potgietersrus
N. Transval.
20-3-63

Jalaram Bapu

I have great pleasure in writing this letter about miracle and my faith in JALARAM BAPU.

We left kenya in 1961, for South Africa, and we settled in Transval.

My husband soon found work as manager in big book store, we were really happy couple with our four childrens.

And one day it happend, another woman who was working with my husband, took my husband a way. and he just left me alone, in few weeks time all our house broken up, I spoke to her about my husband but she wouldnot leave my husband alone, she just ignore me.

I became very sick, my nervous break down, and I came very sad, nothing could help my tears.

And one day (Last November) my husband run a way to Congo, with my two Sons, age 15, and 13, years, (left that woman.) and left me alone with my two Girls, age 11, and 9, years, without any money, and from that day I did not get any letter from my husband.

I ask many of my friend, if they know anything to change his mind, and come back to me, or call me to him in Congo, but no one could do anything and I just don't know what to do.

Than one day I made up my mind to go and see Indian family, who staying across the street, and no time I was there, I explain my trouble to the man, he told me he don't know anyone who can help you, but just pray one name 'JALARAM BAPU' and everything will come right in month time.

From that very night. I put my faith in 'JALARAM BAPU' and ask Jalaram bapu to help me in my trouble, I prayed and prayed and prayed.

Three weeks later I receive a letter from my husband, asking me to come to Congo with my two Girls.

All my gratitude is going to the great man 'JALARAM BAPU' in which I put my faith and answer my prayers.

And I will never forget the man (U. H. Khatri) who learn me the name of JALARAM BAPU.

Everyday there will be a place in my heart for his name, it was a real miracle.

I am now leaving for Congo on 23-3-1963
I also have received photo of JALARAM BAPU
which I am taking with me to Congo.

From. **Josy Differding.**

P. S. Please kindly take note that if there is any mistake in writing please put it in good manner because I am not the English, but Belgian woman, so my English is very poor.

JAI JALARAM

ગુરુ....દર્શન પ્યાસી....બાપા

ગુરુ ભક્તિ

ગુરુ ગોવિંદ હોનું ખડે, કીનક્રં લાગુ પાપ.
બલિહારી ગુરુ દેવકી, છને ગોવિંદ હીયો દિખાય

ઉપરનો દોહરો એટલો ભધો સ્પષ્ટ છે કે-ભગવાન અને ગુરુ બન્ને સાથે ઉભા હોય તો પહેલાં ગુરુને જ પ્રણામ કરવાં, બાવો ગુરુનો મહિમા સાક્ષીએ ચર્ચાવ્યો છે. પરંતુ હાલના જમાનામાં તો બ્યાં યોગ્ય ગુરુના જ દર્શન દુર્લભ હોય, ત્યાં ગોવિંદની ક્યાં'વાત કરવી ? પરંતુ મારા કહેવાનો બાવાય એવો નથી કે-હિંદુસ્તાનમાં યોગ્ય ગુરુ છેજ નહિ, યોગ્ય ગુરુ તો ઘણા છે, પરંતુ એવા ગુરુને નીરખવાની યોગ્ય દ્રષ્ટિનો અભાવ છે, પરંતુ

સામાન્ય કોટીના ગુરુ-ચેલાની વાત થઈ, પરંતુ ઉચ્ચ કોટીના આજે પણ ઘણા ગુરુ-ચેલા છે કે-જેનું નામ લેવાથી પણ પવિત્ર થવાય એવા ધન્ય નામી ગુરુઓને તો મારા હબરોવાર નમસ્કાર છે. દવે હાલના

જમાનાના ગુરુ શિષ્યની વાત છોડી જાવથી ફક્ત ૧૦૦ વર્ષ ઉપર ગુરુ શિષ્ય કેવા સમર્થ હતા !

શિષ્ય માનતો કે ગુરુ એટલે સાદ્ગત પ્રભુ પોતેજ, અને ગુરુ માનતા કે-એસો એ તો મારું મોંઘું ધન, એટલે કોઈ જાતનો પડદો રાખ્યા સિવાય ગુરુ જ્ઞાન આપતાં.

એવા મોટા સખંધ ધરાવનારા અગાઉના ગુરુ શિષ્યો માંહેના આપણા પૂજ્ય જલારામજી અને (જોગલજગતના ચાળખારાજા) સમર્થ ગુરુ જોગલરામજી પવિત્ર ચરિત્રનું વર્ણન આજ પાસે રળુ કરું છું.

પૂજ્ય જલારામજી, ગુરુ દર્શન વગર રહી શકતા જ નહિ, એટલે મહિનો, બે મહિના થાય ત્યાં તો પૂરા પચાસ માર્ગદ પગે હાસીને ફરેપુર (અમરેલી) પધારે અને ગુરુના દર્શન કરે.

ગુરુનાં દર્શન કરે એટલે એનો અર્થ એવો નહિ કે-ગુરુના મોઢા સામું જોઈને બેસી રહે અગર સવાર સાંજ તૈયાર વાપ્પા ઉપર બેસી નિરાંતે પેદ બરી પછી ગુરુ સાથે વાર્તાલાપ કરી ગામ ગપાટાં મારે પણ ખાખા તો ગુરુને ઘેર જઈ, ગુરુ સાથેના દિવસના રેઠુંદા કાર્યમાં મદદ કરે અને જાત ધસીને કામ કરે, અને રાતના ગુરુની ચરણ સેવા કરી ગોવિંદના ગુણો ગાય. પરંતુ આજે...

આજે તો નથી જાત ધસીને કામ કરનારા એકલા કે નથી જેને દેખી આપણી આંખો ઠરે એવા સદ્ગુરુ એવા સદ્ગુરુના આજે તો દર્શનજ દુર્લભ છે. ખરેખર સમય કોઈ જગ્યાએ જાહેર છે

હવે ગુરુ-શિષ્ય તરફથી આંખ ઠોકાવી, આજના યુવાન વર્ગ તરફ જોઈએ

આજના યુવાનો.....પાકિસ્તાનથી માંડીને સિનેમા સ્ટુડિ.....અને સિનેમા સ્ટુડિમાંથી ઉડીને અમેરિકન ટોલર.....અને અમેરિકન ટોલરમાંથી છટકી...મિસ યુનિવર્સલ ૧૯૬૨ મુખીના વિષયોમાંથી કોઈ પણ વિષયના ચર્ચા મુંદર રીતે કરશે, એવો કોઈ પણ વિષય નહિ હોય કે જેમાં એ રસ લેતો ન હોય પરંતુ એકજ બાબતમાં એ રસહીન થતો જણાય છે, અને તે ધર્મના...શ્રદ્ધાના...ભગવાનના નામના મહિમાના વિષયોમાં.

દુનિયામાં જેમ જેમ મુધારો વધતો ગયો તેમ તેમ માનવી વધારે ગુન્ધવાડામાં પડતો ગયો અને એ બુદ્ધિનો ઢવરો ખનતો ગયો.

આજનો માનવી વીતમી સદીના યાંત્રિક છવનના નમુના સરખો લાગે છે. દુનિયા પર મુખ સાંતિની લીલા લહેર પાથરી દેવાની મહત્વાકાંક્ષા ધરાવતી

વીસમી સદી આજે પૃથ્વીના ૫૩ ઉપર ધગધગતા અંગારા શા માટે વર્ષાવી રહી છે ? આજનો માનવી આકાશમાં વિહાર કરતો થયો છે... મહાસાગરના અગાધ જળમાં સુખચેતથી સુસાદૃશી કરી ગાનતાન કરતો થયો છે... સગી ગયેલા કે'કસાંના હાડકાં દૂર કરી જીવન આહુ રાખતા શીખ્યો છે... ચાલતા વિમાનમાં કે મોટરમાં દૂર દૂરના સંદેશા, ગાયનો વિગેરે ઝીલતાં શીખ્યો છે... આવા એક નહિ પણ અનેક વિજયો માનવીએ કુદરત ઉપર મેળવ્યા છે, પણ કીડીના આંતર ઘડનારો કયાં ભેડો છે ?... વીંછીની પુછીએ કોણે અને તો માટે જોર મુક્યા ?... મનુષ્યના ફક્ત એક વેંત લાંબા-પહોળા ચહેરા ઉપર લાખો-કરોડો અરે અળભોની સંખ્યામાં જુદા જુદા આકાર કોણે પાડ્યા... કે કોઈના ચહેરા એક સરખા ન મળે, મોઢું એક વેંતનું અને આકાર અળભોના પાડનારો, આવી અંતજ લીલા કરનારાનો અભ્યાસ કરવો બાલ્યુએ રાખી આવ્યો માનવીએ મહાન વિજયો મેળવ્યા છતાં આજનો માનવી દુઃખમાં કાં સખડે..... વધુને વધુ કાં દુઃખી થતો જાય...

આજે બંગલામાં રહેનારો સુખે સુતો નથી, કે બુંદીમાં નિદ્રા લેનારો જુખતા દુખે નિદ્રા લઇ શકતો નથી. જુદીની પાછળ દોડતાં-દોડતાં માણસ લાપતા-અહા-ધર્મ-ફરજ જેવી વસ્તુને છોડી વીસરી ગયો એજ આજના દુઃખનું કારણ હશે એમ લાગે છે.

પરંતુ આજથી ફક્ત સો વર્ષ પહેલાંના જુદા વિહોણા (I) માનવી કેવો સુખી હતો, કેવો શ્રદ્ધાળુ હતો તે જોવા માટે હજુ પણ આપણે બહુ દૂર જવું નહિ પડે. આપણાજ... સૌરાષ્ટ્રમાં..... કોઈ પણ નિઃકલ્તા કોઈ પણ એક ગામડામાં સુસાદૃશી કરો અને આવા કોઈ જુદા વિહોણા (I) જુદા જનને મળો તો હજુ એના ચહેરા ઉપર આશા અને અહાનું તેજ અમકતું હશે, એ અકૂહિ વદને હજુ પણ આપણી સાથે “આગળ” ની વાતો કરી હેરત પમાડશે કારણ કે એનું હૃદય તો એના “દાડર” મુકેલા ઠેકાણે જ આવે છે, પણ આજના માનવીનું હૃદય કદાચ કાળી બાજુથી ખસીને જમણી બાજુના કોંટના ખિસ્સામાં રહેલા પાકીટની ગરમીથી ચાલતું લાગે એટલે આજનો માનવી રૂષિયા..... આના..... પાંચમાં વાત કરતો લાગશે ત્યારે એ જુદા વિહોણા (I) માનવી ભગવાનને માથે રાખીને વાત કરશે પરંતુ જવાબ તો આપી વાતો...

આજે માનવીને કયાં કુરસદ છે કે-આવા “દાયલા” સાંભળે.

આજે તો એ તુડીઓ વાળીને દોડી રહ્યો છે એના કહેવાતા સુખ પાછળ ખેર ! દોડતા હોય ત્યાં દોડવા થી !

આપણે કયાં કોઈના ચોપીદાર નિમાયા છીએ કે-આવા “દાયલા” કયાં કરીએ.

મને તો પૂજ્ય જલારામના નામ અત્યે શ્રદ્ધા છે, આસ્થા છે અને તે શ્રદ્ધાના બળથી જે ચમત્કાર *Miracle* જન્મે છે અને તે ચમત્કારને આજનો શ્રદ્ધાળુ વર્ગ વધુને વધુ માનતો યતો જાય છે, એજ મારે મન મહત્વની બાબત છે એટલે કલ્પનાની પાંખે ચડી જે ધોડુકે ટોડિયું કરી નાખ્યું એટલુંજ ખસ કરી હવે મૂળ વાત ઉપર આવું.

બાપાના જીવન ચરિત્રની ત્રીજી આવૃત્તિ માટે વિશેષ માહિતી મેળવવા હું તથા થી વલ્લુભાઈ તા. ૬-૧૨-૫૧ના રોજ ફતેપુર અમરેલી ગયા. સાથે એક દિવસ માટે લગત જયસુખરામજી મહારાજ, ગુરુ-ગણ નિવારણ અર્થે પધારેલા.

અમો બધા સવારના ૬ વાગે અમરેલી સ્ટેશને ઉતર્યા અને ત્યાંથી દયામાં રવાના થઈ ફતેપુર ગયા.

અમરેલીથી ફતેપુર રાત્રી-૩ માર્ગે દુર છે.

ફતેપુર ગુરુભોજરામની જગ્યામાં લગભગ સવારના ૬૫ વાગે પહોંચ્યાં

પ્રાતાઃપિથિ પતાવી પહેલ પહેલા મેં જગ્યામાં આંટો માર્યો અને નિરખીને જગ્યાનું વાતાવરણ જોયું. મહામ જુના છે પરંતુ જુના મહાનમાં હજી લવજબાપા પોતાના સમૃદ્ધ સાહિત્યને સાચવીને જગતના એક ખૂણે પડ્યા છે.

લવજબાપા અમને લોભ લગતનાં ઓરડામાં લઈ ગયા.

આ ઓરડામાં એક ટોલિયા ઉપર લોભ લગતની પાઘડી અને માળા રહે છે, જેનું સવાર સાંજ પૂજન થાય છે, ઓરડો ■ તો સાવ સાદો, અને ગારાની ભીંતવાળો, પણ આ ઓરડામાં બેસી લોભજરામ બાપાએ એવી સિદ્ધિ મેળવેલી કે એ સિદ્ધિના બળે કરી કારકાથી કારકાપીશને છાપું દેવા ત્યાં આવવું પડેલું. આ ઓરડામાં પ્રવેશ કરતાં અમોને ઘણો ઉર્ષ થયો, અને મનમાં વિચાર આવ્યો કે- ‘અરે જીવ! અતે પૂજ્ય જલારામના ગુરુસ્થાનના દર્શન કરવાનું સદ્ભાગ્ય સાંપડ્યું તો, ખરું!’

અમોએ એ પવિત્ર પાઘડી અને માળાના દર્શન કર્યા.

અગરબત્તી, ધૂપ કર્યા અને પગે લાગ્યા અને એ પવિત્ર ટોલિયાની પરિકરમા કરી ઘોડીકવાર એ પવિત્ર ઓરડામાં બેઠા.

મારા મનમાં ચ્યું કે-આજે જે જગ્યા ઉપર અમો બેઠા છીએ, ત્યાં પૂજ્ય જલારામજી અને લોભજરામજીએ કોણે જાણે કેટલાયે વર્ષોનો ગાંધ

વૈકુંઠવાળાને રાજ કરેલ હશે ત્યારે એ વૈકુંઠવાળો જાતે ચાલીને દર્શન દેવા આવેલ હશે ને ?

એવી આ પવિત્ર ભૂમિમાં આવતાં અમે જાણે દેવભૂમિમાં બેઠા હોઈએ એવા અમને ભાસ થયો. ચોરડામાંથી બહાર આવી અમો રામ મંદિરમાં દર્શન કરવા ગયા.

મંદિરની અંદર થી રામ-લક્ષ્મણ અને જાનકીજીની મૂર્તિઓ છે, આ રામ મંદિર સુતાખંધ ભોજલરામ બાપાની હયાતી બાદ બંધાયેલું છે.

ભોજ ભગતની પાંચમી પેઢીએ આજે માવજબાપુ ગાદીએ છે. માવજબાપુ મોટા અને લવજબાપુ નાના, માવજબાપુ હવે તો લગભગ નિવૃત્ત જીવન બીતાવે છે, (સ્વગંધાસી થયા રાને ૧૯૫૬) અને લવજબાપુ જગ્યાની દેખરેખ રાખે છે.

લવજબાપુ ટુંબી સંસ્કૃતિના સમરણ ચિન્હ બેવા, રામાયણની ચોપાયા મોઢે, ખીતાઈતો સારો અભ્યાસ, દાખલા દલીલો અલોડ અને કોઈ વાતનું સમર્થન કરવા એકાદ બે દ્રષ્ટાંતો આપે, અને નિખાલસ હૃદયના પરંતુ જગતના એક ખૂણે રહેવાથી બંધિયાર વિચારના લાગ્યા, છતાં જ્ઞાન તો અનુકરણીય.

ફતેપુર ગામની વસ્તી માંડ ૭૦૦-૮૦૦ માણસોની હશે.

આવા નાના ગામની અંદર અમારૂં આગમન છાનું રહેજ શાનું ? એટલે બપોર પછી તો ઘણા બાઈઓ અમને મળવા આવવા લાગ્યા. પણ મળવા આવનાર બાઈઓ લગભગ બધા ૫૦-૬૦ વરસની અંદરના.

મેં એક બાઈને પ્રશ્ન કર્યો કે-“હે બાઈ ! ફતેપુરમાં કે આબુખાબુના કોઈ ગામડામાં ૯૦-૧૦૦ વરસની ઉંમરના કોઈ ‘જુદિયા બેઠા હશે કે નહિ ?’ પ્રશ્ન સાંભળી એ બાઈએ નિસારો નાખ્યો અને બોલ્યા કે-

‘રામ-રામ કરો બાઈ ! આદિ પેઢિ ખરાબ આવતા ગયા અને સાથે આ તમારા અમેરિકાના ધાન “કોડે” પડે એ પહેલાં તો એ જવડા એક એક “દાલી” નીકળ્યા. પાંચ વરસ પહેલાં તો આવા ઘણા બાબા હતા પણ એક તો ધરના અનાજના સાંસા, દુહાણા ઓછા અને પરથી પરદેશી ધાનના કોળિયા લેતાં લેતાં અને “કળાળ-કળાળ” કરતાં કરતાં એ બધાય “જુદિયા” એક પછી એક “દાલી” નીકળ્યા.

આ પરગણા ફરતાં ૨૫-૨૫ ગાઉ ઉપર કોણુ લાણે હવે તમને એકાદ રડયો ખડયો એવો લાલો મળે તો !

ખાખી તો ખાધા ૭૫-૮૦ વરસની અંદરના છે.

આ લાઇની આવી નિખાલસ ભરેલી વાણી સાંભળી મારી તો મનની મનમાં રહી ગઇ, કેમકે વીરપુરથી નીકળતી વખતે મેં તો મનોરથ ઘટેલા કે-જલાખાખા, ગુરુ સ્થાને અવારનવાર પધારતાં, એટલે ૨, ૫ પુલિયા તે વખતના જરૂર બેઠા હશે એટલે તેમને મળશું અને ખાખાના સંભારણા ભેગા કરશું. પરંતુ આ મારી આશા તો નિરાશામાં ફેરવાણી એટલે હવે તો એ છેલ્લે અમેરિકાનો ધાનનો 'રવાઇ' ચાખી 'સદગતિને' પામેલા એ વૃદ્ધીના પરિવાર પાસેથીજ કાંઇ ઘોડા ઘણાં સંભારણાં તેઓએ સાંભળેલા હોય તેજ ભેગા કરવા રહ્યા. અસ્તુ !

પહેલાં લોભ લગતની જગ્યાનું જ્યાન આપતાં હું સુકી ગયો તે આખી રહી.

જગ્યામાં દાખલ થતાં પહેલાં એક મોટો ડેલા આવે છે, અને ડેલા ખહાર એક લાંબી ઓસરી છે, જેને ધર્મશાળા કહેવામાં આવે છે. પછી જગ્યામાં દાખલ થતાં જ સામું સુનાખંધ રામ મંદિર છે, અને રામ મંદિરની પડખે જ લોભ ખાખાનો ઓરડો છે. અને આ ઓરડાની ઓશરીમાં શિવલિંગ અને હનુમાનજી બિરાજે છે તે ઓરડાની પડખે જ એક ઓશરીએ-મણુ ઓશરી ઉતાર ઓરડા છે. જે ઓરડામાં માવજી ખાખાનું અને લવજી ખાખાનું કુટુંબ રહે છે.

આ ઓરડાની સામે થોડેકે છેડે માવજી ખાખાના દુરના લાઇઓના મકાન છે, જે લાઇઓ આ જગ્યાના વહીવટથી ઘણા વખત થયા છુટા છે.

જગ્યાનો ચોઠ મોટો છે.

એક તરફ લીમટો અને તુળસી ક્યારો છે, અને ખાણમાં પૂર્વ તરફ જેને ઊઠ્યા-બેસવાનો ઓરડો કહીએ એવો એક ઓસરી ઉતાર ઓરડો છે.

તે ઓસરીમાં આવતા જતા મહેમાનોની સુવા બેસવાની સગવડ કરવામાં આવે છે. અને ઓસરીના એકે ખૂણાના કેબાટમાં લવજી ખાખાનું અણુમોલ દસ્ત લિખિત સાહિત્ય પડેલું છે અને ઓરડામાં માવજી ખાખા સુવે બેસે છે. પહેલાં તો આ ખાધા જીર્ણ મકાનો જોઇ દિલમાં જરા લાગી આવ્યું કે- 'અરે જીવ ! આ જમાનામાં જેના નામના પ્રભાવથી આજે ચમત્કાર જન્મે છે અને દેશ પરદેશમાં જેમની માનતાઓ થાય છે એવા પુણ્ય જલાખાખાના ગુરુસ્થાનના મકાનની આ દરો ! આ પર્ણકુટીઓ !

આ મકાનો લેઈ મેં બે ઘડી માટે આંખો મીંચી તો મને અગાઉના સપિંહુનિઓની પજુકુદીઓ સામે મેં મારું મન મનાવવા શુરુસ્થાનને સરખાવ્યું.

બહે આમાં મારો દ્રષ્ટિ દોષ હોય, પરંતુ આ ચાંદીના સિકાના જમાનામાં પજુ એ હજુ મકાન લેઈ દિવ દુઃખાણું છતાં પજુ આ હજુ મકાનમાં કોઈ વિરલ આત્મા વસી જવાથી ઘણીજ આદિમયતા ડાગી, અને તેમાં જ્યારે ડવડખાપાએ કહ્યું કે- સૌભાગ્યચંદ! લાણો છો? આ જેમાં જમો રહીએ છીએ એ ખોરડાં કાણે ચણ્યા ?

મેં કહ્યું કે- 'મને શું ખબર! હું તો અહીં આજે પહેલી વખતે આવ્યો છું, પજુ ખોરડાં તો ચણે કંઠિયા અને મલુર બીલું કાણુ ચણે!'

જવાબ મળ્યો ના બાઈ ના.' કરિયા કેવા ને મલુર કેવા! આ ખોરડાં તો ચણ્યા છે 'ભોલ ભગતે અને જલા ભગતે'

મેં ડવડ ખાપા સામે આતુરતાથી લેયું અને પૂછ્યું કે-

'શું વાત કહે છે ડવડ ખાપા?'

'હા, બાઈ હા, જરા નિરાંતે સાંભળો તો ખરા! આ ખોરડા ભોલ બાપે ચણ્યા, પજુ વીરપુરથી જલાભગત અવાર નવાર મદદ કરવા આવતાં. અત્યારે તમે જેમ વાતવાતમાં 'હીહા' નોદો વદાવી નાઓ છો એવો જમાનો ત્યારનો નો'તો. ત્યારે તો તો કોઈના ઘાડે હામ કરતાં, શુરુ એ હામ કરે અને સિપ્પે પજુ હામ કરે.'

'આ ખોરડાના પાણી જલાભગતે પોતાના ખંભા ઉપર ચડાવ્યા હતા. ભોલ ભગત ખોરડાં ચણતા લય, અને જલા ભગત પોતાના માથા ઉપર નારાના ટુંડલા હાથે શુરુને આપતા લય અને ઠંકર...ઠંકર...કરતા લય અને શુરુ પાણી ઉપર પાણી માંડતા લય.'

'એવી રીતે આ ખોરડાં ચણાવ્યા ત્યારે જલાભગત ખાસ વીરપુરથી આવી અહીં ખાસ મલના બે મહિના રોકાઈ શુરુની મદદમાં રહેલાં.'

'એવી રીતે આ ખોરડાં શુરુ સિપ્પે લતે મલુરી કરીને ચણ્યા છે અને હવે સાંભળો, અમારાં અવડા વાતો કરતાં કે- 'જલા ભગત વીરપુરથી મહિને બે મહિને ફતેપુર આવે, અને ક્યારેક ક્યારેક તો મહિનામાં બે વખત આવે.' ત્યારે ભોલ બાપા કહેતા કે-

'અરે જલા! આ ચોવી ચોવી માઉનો પંચ કાપી તું કાં આમ મહિનામાં બે વખત અહીં દાક્યો આવ? તેં પજુ આદમ બાંધ્યો છે,

એટલે તારે આશ્રમમાં જીવ પરોપકો જોઈએ. અને દુનિયામાં રહ્યા છીએ તો દુનિયાદારીની રીતે વરતવું જોઈએ જલા !'

ગુરુના આવા વેણ સાંભળી જલા ભગતની આંખમાં આંસુ આવતા અને ગુરુને કહેતા કે-

'ખાપા ! મારા ગુરુ ! તમારા વેણ સાચા છે પણ હું તમારા 'દરશન' વગર રહી શકતો નથી. તમારા 'દરશન'ની ક્રંપનામાં ને 'ક્રંપનામાં' માફ મન ચકડોળે ચડે છે. મારા જીવ ગભરાય છે એટલે તમારા 'દરશન'ની ક્રંપનામાં અને ક્રંપનામાં મને ચોપી ગાઉ કાપતા કાંઈ થાક જણાતો નથી. આટલું જોલે ત્યાં તો જલા ભગતની આંખમાં આંસુ દેખાય અને જલા ભગતની આંખમાં આંસુ જોઈ લોભ ભગત પણ મંડે રેવા.'

'એમ જોય જણા રૂવે, અને હેંચા ખાલી કરી પછી મંડે વાતો કરવા, અને વાતો કરતા થાકે એટલે ગુરુ-શિષ્ય તંબુરો લઇને મંડે ભજન લક્ષ્યકરવા. આવો ખાપાનો ગુરુ-પ્રેમ હતો.'

'ગુરુને તો સાક્ષાત વાગવાનું જ માને.'

'આપી જલા ભગતની ગુરુ-ભક્તિ હતી અને ગુરુનો આત્મા કારી આશીર્વાદ લીધો તો જુઓ આજે એનો પરવાપ.'

'જલા ભગતનો કંઈ આ કળિયુગમાં ચારે દિશામાં વાગે છે ને ?'

'છે કોઈ ભગતનો જગ્યામાં તુલો.'

'ગિરધરશમ ભગતે દિ ઓળખ્યો છે નહિતર તાકાત છે કોઈની કે-આ કળિયુગમાં આપી રીતે આગતા સ્વાગતા થઈ શકે, માટે ભાઈ આ બધો મતાપ જલા ભગતની ગુરુભક્તિનો છે.'

'તમને તો ખબર છે કે-વીરપુર કરતાં ગારિયાધાર હુંકડું થાય; છતાં લોભ ભગતનો જીવ જલાભગતમાં અને જલાભગતનો જીવ લોભ ભગતમાં એટલે એક બીજા અવારનવાર મળતાં.'

'જલો ભગત અવારનવાર કુતેપુર આવે, અને એવીજ રીતે લોભ ખાપા પણ વીરપુર આવે, અને છેવટે લોભ ભગત રહ્યા પણ વીરપુરમાં જ ને ? આ કાંઈ ઘોડી વાત છે ?'

'ન રહ્યા કુતેપુરમાં.'

'ન રહ્યા ગારિયાધારમાં.'

એમ કહી બાપા ડાક્યા અને જાડારમાં જઈ પડેડ રોડડાને મોટો ઘોકટો ઉપાડી ચોતાની પછેડીમાં બાપી એક કોથળામાં ડાળા ભરી અને ર-૪ પૂજા ખડના વધ ઓડા “ચામડા”ને દેવા ગયા છે

દીડા ભગતની આ વાત સાંભળી, બાપુને માળુમ હાંત કાડતો કાડતો મેડી ઉપર ગયો અને બાપુને હનતા હનતા વાત કરી કે-

‘બાપુ’ જ્યો વાત તો રોડડાં બાપીને “ચામડા”ને દેવા ગયા છે એમ કહી વિમતનાર બપી વાત કરી’

બાપુ લખમજીનાજા આ વાત સાંભળી મોદામા આંગળાં નાખી ગોડ્યા કે-

‘વાહ જતા ભગત’ ધા છે તને અને તાગ માતપિતાને

મેં પળ્યા ભગતોભોયા પજુ આને સાચી દીનતા- સાચી આધીનતા તારામા ભોઈ

ચામડામા પજુ તને ભોન- માપાના દર્શન થયા છે એજ તારી મહતા છે

‘ખરેખર’ તુ માણસ નથી પજુ માણસના રૂપમા કોઈ અવતારી પુરૂષ છે’

આ સાંભળી બાપુના ડાયરામાવી બીલો એક જણ બોલ્યો કે-‘બાપુ’ અમથુ આને કહેવાતુ હશે કે-

‘જલા સો અલ્લા’

ધન્ય છે આવા ભગતોને

બાપાના તો આવા અનેક જ ભારજીઓ હશે કોણ જાણે કેટલાય જ્યોને રોડલાથી જીતેલા હશે અને કોણ જાણે કેટલાયે, વાર રામનામ લીધા હશે એની કાંઈ ગણતરીઓ ઘોડી વાય છે ?

હવે બાપાની વચનાસંદ્ધિનો વધુ એક દાખલો આપુ’

‘દુતેપુરમાં ૯૦-૧૦૦ વર્ષની ઉંમરના કોઈ વૃદ્ધ પુરુષના તો દરોન ન થયાં એ તો મેં અમાક જણાવી દીધું છે એટલે જે આયેક વયના બાઇઓ અમને મળવા આવ્યા હતાં તેમને મેં ‘પૂછ્યું’ કે-

‘બાઇઓ ! તમારા આંગણે તો પૂન્ય જલાળાપા અવાર નવાર પધારતાં એટલે તમે કાંઈ બાપાની વાતો કરો !’

હાથરામાંથી બધા એમી સાથે બોલી ઊઠ્યાં.

‘બાઈ ! વાતો તો ઘણીયુંય ગયઠા કહેતા પણ આજ એ માંહેની કુટલીક યાદ રહે ! અને ઘણીખરી વાતો તો લવજાળાપા, બાપના જીવન-ચરિત્રની ચોપડી વાંચતાં હતા તેમાં છપાણી છે.’

‘અને બાપાના પરચા તો ઘણાયને મળતાં’

‘બાપા તો વચનતિજ પુરૂષ હતા એટલે વધુ શું વાતો કરીએ.’

પણ થોડીવાર પછી બોડાબાઈ કરીને એક વાઈ બોલ્યા કે-

‘મારા હાઠા ભીમા બાપાને, જલાળાપાએ વચન દીધેલું’ કે- જા ભીમા, મારા ઠાકરનું વચન છે કે-તારે ઘરે કોયદી દુબાણું સુકારો નહિ’ એમ કહી બોડાબાઈએ વિગતવાર વાત કરવા માંડી કે-

‘મારું નામ બોડો.’

‘મારા બાપનું નામ રામ.’

‘અને મારા બાપાના બાપનું નામ ભીમા દેવજી કનકડિયા.’

‘એ ભીમા બાપા એક વખત જલાળાપા પાસે દહોતું માદલું લઇને આવ્યા, લવજાળાપાએ વાત કરી તે પ્રમાણે ભોલ ભગત અને જલા ભગત આ બોરડાં ચણે અને સાથે મારો હાડો પણ મદદમાં.’

‘સવારે શિરામણમાં સૌ રોટલા ખાવા બેઠા.’

જલાભગતને કુંમરો બહુ ભાવે (કુંમરો એટલે ભરને ખાંડી ફેલારા કાઠી નાખે, અને પછી બાફે અને રાતે કાઠી રાખે સવારે દહો સાથે ખાય) (સોળ પેસાંતી એક મજા ભર મળે)

‘શિરામણમાં જલાભગત માટે કુંમરો આવ્યો અને ભોલ માટે રોટલા આવ્યા.’

‘લોલભગતે ધરમાંથી દહીં મંગાવ્યું, પણ દહીંના તો વણોણા થઇ ગયા હતા એટલે છાશ આવી.’

‘મારા ડાડા તો છાશ જોઇ હડી કાઢતાંને દોડ્યા અને પોતાના ધરમાંથી આખું માટલું દહીંનું ભરેલું લાવ્યા અને જલાભગત સામે ધડું.’

‘બધાયે પેટ ભરીને દહીં ખાધું.’

‘જલાભગતે કુંભરો અને દહીં ખાધા.’

જલાભગતે મારા ડાડાને કહ્યું- ‘ભીમા! તારું દહીં ખાધું. બહુ મીઠું હતું અને સાચે તારું મીઠું’ મન જોઇ મને થાય છે કે-તારાં જેવાની ઘરે તો દુઝાણાં કાપમતાં માટે વચુકનાં ન જોઇએ!’

‘ત્ત મારો કાકર, તારી ઘરે કાયમ દુઝાણાં દેરો.’

‘આ વાતને ૧૦૦-૧૨૫ વરસ થવા આવ્યા હશે પણ અમારી ઘરે દુઝાણાં મુકાળાં ગમે એવા માઠા વરસમાં ક્યારેય દુઝાણાં મુકાળાં નથી. વરે કાંઇને કાંઈ દુઝાણું તો હોયજ!’

‘આ બધો અત્યાપ જલાખાપાના વચનનો છે, એમ કહી ખોડાભાઈએ વાત પૂરી કરી.’

ખીજા બાઇઓ પામે ફરીવાર કાંઈક નાતો ટંકાવવા મેં ‘ચુકિત’ કરી જોઇ પણ એ બધો ડાયરો તો જીવરાજ મહેતા આ ચુંટણીમાં જીતશે કે કેમ? એ વાતની ગંભીરતામાં ત્રણ ગયો હતો એટલે એ રમૂજના ઢોલકામાં મારી ‘પપુડી’ ન વાગી અને ઉઘટાના એક મસ્તીખોર જુવાને મનેજ પ્રશ્ન કર્યો કે- ‘આ ચુંટણીમાં તમારા ‘પરધાનો’ બહુ મોટરો દોડાવે છે. અને જોલો શામળદાસ ગાંધી ‘મો-ફાટ’ જેમ આવે છે એમ ભરડે છે તો આવા ધંધા એ બધાય શું કરવા કરતા હશે?’

મેં જવાબ આપ્યો કે-

‘ભાઈ, એ ‘ધંધા’ કરવાવાળાને જ કોઈ દિ અમરેલીના બલ્લરમાં ઊભા રાખી તમારેજ પૂછી લેવું.’

‘પારકા પેટની વાતો હું શું જાણું?’

‘મને તો ખાપાની વાતો કરો તો હું જાણું.’

પેલો જુવાન મારો આવો જવાબ સાંભળી શરમાઇ ગયો અને કહ્યું કે-

‘માયી વાત છે.’

‘સૌ સૌના કર્યા સૌ લોગવે આપણે શું કામ!’

આમ એ વાતનો ઉપર-છટો સંતોષ બતાવી કહ્યું કે ‘ભાઈ, બાપાની ચોપડીમાં ઘણાખરા પરચા છપાણા છે તે અમે વાંચ્યા છે, આવા તે હજારો પરચા હશે. પણ અમારા ગયકા તે હાલ્યા ગયા. અને ૨-૪ ગયકા જેમણે બાપાને લેયા હતા તે આ તમારા પરદેશના ઢાણા ખાઈ ખાઈને નિસાસા નાખતા નાખતા હાલ્યા ગયા.’

ફરી પેલા જુવાનનો અસંતોષ ઉછળી આવતો જોઈ મેં વાતને બદલી નાખી. ત્યાં તે વળી એક ઠરેલ મગજનો ભાઈ બોલ્યો કે-‘તમેજ બાપાની કાંઈ વાત કરોને! એટલે અમે સાંભળીએ.’

મેં કહ્યું કે- ‘ભાઈ, હું શું વાતો કરું. હું તો જાણતો હતો અને જે કાંઈ સાંભળ્યું હતું એ બધાની ચોપડી છપાણી છે તે વાંચો.’

પેલાએ કહ્યું કે- ‘સાચી વાત છે એ ચોપડી તો લવચબાખાએ વાંચી સંભળાવી છે. મજાની છે.’

આમ આડી અવળી ઘોડીક વાતો કરી હાથરો ‘જે જલારામ.....જે જલારામ...કોઈ દિ’ પાછા આવએ’ આમ કરતાંકેને કહેવો.

હું અને શ્રી વલ્લુભાઈ રાતના હજબજ એક વાગ્યે જય જલારામ કહેતાં કહેતાં સુઈ ગયા.

જો આપણે ખરેખર આસ્તિક હોઈએ અને માનતા હોઈએ કે સાદાત શ્રી હરિ પોતેજ આપણા યોગદક્ષમની સર્વ પ્રકારે ખજર રાખે છે. અને આપણા ઉપર એના ચારે દાસ છે, તે પછી કોઈ પણ બાળન કે બીનામા લેશ માત્ર ચિંતા કરવાનું કે આપણે બીવાનું કશું કારણ નથી.

મનુ તો અનિવાર્ય છે અને એટ ઠાંડા વાગવાથી પણ નીપજે છે. છતાં પ્રભુની હઠા હવાવાની હોય ત્યાં તુધી અગ્નિ, પાણી કે કોઈ અકરમાતનો ભય નથી. કરોનો ફક્ત એ પ્રશ્ન પર રખાય.

સદ્ગુરુ શ્રી ભોજલરામજી મહારાજનું જીવનચરિત્ર

જે પુરુષો પોતાના અસાધારણ ગુણો વડે બીજા મનુષ્ય કરતાં કંઈ વિશેષ યોગ્યતા બતાવે છે તેમનો જીવનક્રમ પણ કંઈક વિચિત્ર હોય છે, જેમાંના કેટલાક અર્થ સાધવામાં કે ધર્મ સાધવામાં પ્રખ્યાત થઈ ગયેલા હોય છે અને કોઈ બિચા પ્રકારના આતંદમાં રાચતપાસ્યો તો પૈસાની ગુનેહતા સમજે જ છે.

જગતમાં જેમના નામો આજે પૂલ્કાય છે તેઓ પૈસાદાર નહોતા.

અર્થ સાધનારાની આગળ પ્રત્યક્ષ સુખની આશાઓ નૃત્ય કરી રહી હોય છે, જે તેમના સુખ સાથે જોઈને ઉત્તેજિત થાય છે, અને ગમે તેવી અસાધારણ તુરકેલીઓને છલીને સાધ્ય અર્થની સિદ્ધ કરી પોતાના નામને અમર કરી લાય છે.

પરંતુ જ્યારે મોટા માન તરફ વળેલા મહાત્માઓના જીવનક્રમ સામી દષ્ટિ કરીએ છીએ ત્યારે અર્થાદિ સાધનારાનો અર્થાંત પલ્લવ પ્રશ્ન ઝાંખો પડી જાય છે.

હાથમાં આવેલી સિદ્ધિસિદ્ધિને ફેંટી દઈને અને મુન્ય ઉપર નજર ઠેરવીને અદ્રષ્ટ વસ્તુને મેળવવા પાછળ સદાકાળ એક સરખી રીતે દ્રઢતાથી ઢંક્યા રહેવું એ કાંઈ ઓછું પરાક્રમ નથી.

ત્રિલોક વિજયી મહાત્માઓ તે જ છે કે-જેમણે મન વશ કર્યું છે અથવા 'વિખના પટ્ટા, ચાતુરી, તીનો માન સહેધ, કાનદન, નન વચ કરેન, નન

ચંદન મુશ્કેલ' એ વૃદ્ધોની વાણી છે, એટલા માટે જ આપણે જનક યાજ્ઞવલ્ક, પરિશ્ક વગેરે પ્રણવેતાઓ અને શિખિર, મયુરવન, અંબરિષ, નરસિંહ વગેરે ભકતોને વખાણીએ છીએ. અને તેમના ચરિત્રને પાવન અને શ્રોતવ્ય માનીએ છીએ.

ભકત મહાત્માનાં ચરિત્રમાં સર્વથી અદ્ભુત વસ્તુ તે હોય છે કે-જે બીજાથી બનવી ઠંઠણ છે.

ભવુંદરિ કહે છે કે. ' જ્યારે આપણે ફાટેલી લંગોટી પણ તણ શકતા નથી. ત્યારે ભકત, મહાત્માઓ સમૃદ્ધિ તણ ચાલી નીકળ્યા માટે તેમને ધન્ય છે !'

એવા કળિકાળના ભકતરાજ શ્રી જલારામજી મહારાજે સાધુજનોને શદલાથી અને ઓટલાથી સંતોષ્યા છે, અને ' જ્યાં છે ઢુકડો ત્યાં પ્રભુ છે ઢુકડો ' એ ન્યાયે જ્યાં પરમાત્માએ સાધુ રૂપે આવી, ભકતની કસોટી કરવા માટે ભકતરાજના ધર્મ પત્ની માગ્યા અને ભકતે હસતે મુખડે અપ'ણ ક્યાં એવા મહાન ભકતરાજના મહા સમર્થ શુર ભોજલરામજી મહારાજનો જન્મ સંવત ૧૮૪૧ની સાલમાં જેતપુર પાસે દેવકીગાલોલ ગામમાં થયેલો.

અહારમાં સેકાની વાત છે.

એ જમાનામાં માણસો કેવલ જુદિવાદ ઉપર નો'તા જીવતા, પણ જુદિ સાથે શ્રદ્ધા પણ ધરાવતા હતા.

ઢિલમાં શ્રદ્ધા બરી હોય, વિશ્વાસ હોય તોજ માનવી સાચી પ્રગતિને પ'થે કૂચ કરી શકે છે.

શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસથી જીવન દ્રઢ થાય છે અને માણસ સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે અને ત્યારનો જમાનો પણ મર્દાનગીનો હોતો.

એક તરફ જુનામઢમાં અમરજી દીવાનની.

ભમનગરમાં મેરૂ ખવાસની.

ગોંડલમાં બાપુ'બાબી.

અને પોરબંદરમાં પ્રેમજી ઠક્કરની હાક વાગતી હતી.

એમનાં નામ સાંભળતાં માણસોના 'છક્કા' પુટી જતા હતા.

આ બધા મર્દોની વચ્ચે વડોદરાના દીવાન વિઠ્ઠરાવની મૂઠે તો 'હાંપુ' લટકતા હતા.

ગાયકવાડી લશ્કર આવે છે એવું નામ સાંભળતાં તો કંઈક પુરુષોના ગાત્રો ગળી જતા હતા. ત્યારે ગામ માટે તો લીલાં માથાં વાદીને દેવા પડતા હતા, અને લોહીના ખાતર પૂરવા પડતા હતા અને આવા મદોની ભેદમાં કંટાર જમૈયા અને ખંભે તરવાર લડકતાં હતા. એ જમાનામાં વડોદરાના દીવાન વિઠ્ઠલરાવે ચડાઇ કરી કાઠિયાવાડના અમુક પ્રદેશ ઉપર વિજયમેળવ્યો હતો, અને અમરેલીમાં પોતાનો મુકામ રાખી ખાદરાહી ઠાઠમાઠધી રહેતા હતા.

વિઠ્ઠલરાવનો દમામ એવો હતો કે ભડભડા મહારાજાઓને એમને મળવું હોય તો વિચાર થઇ પડતો.

પડતુંદ કાયા, બરાબદાર સરીર, મોટી મોટી આંખો, અને મોટી મોટી મૂછોવાળા વિઠ્ઠલરાવને કાયા પોચા માણસો તો મળી જ સકતા નો'તા એવા સત્તાધારી વિઠ્ઠલરાવે એક દિવસ કતેપુરથી ભોલ જનતને બોલાવ્યા.

પોટેશ્વારે કતેપુર જઈ ભોલ જનતને કહ્યું. 'જનત! દીવાનજી સાહેબ તમને બોલાવે છે. હું તમને તેડવા આવ્યો છું.' દીવાનજી બોલાવે છે.

એ સાંભળીને ભોલ જનત વિચારમાં પડ્યા કે દીવાનજી મને શા માટે બોલાવે? મારા જેવા માણસનું શું કામ પડ્યું હતો?

હું કાંઈ ખાંડાના એક કે ત્રણ દી-ગીરી તો લખતો નથી. મારે આમા કાંઈક સમજદાર હશે એમ માની પોટેશ્વારને કહ્યું કે-

બાઈ તારી કાંઈ સમજદાર તો ચાલી નથી ને?

પોટેશ્વારે કહ્યું. 'ના, ના, જનત! મારી કાંઈ સમજદાર ચાલી નથી.' દીવાન બહાદુરે ચોખ્ખા સજ્જામાં કહ્યું કે-

'કતેપુરમાં ભોલ જનત રહે છે, અને આજકાલ જેની ચિણી પાતો ફેલાયો છે તે ભોલ જનતને તેવી લાવે.'

'મારે જનત આવે મારી સાથે.'

આ સાલણી ભગત તે રામનુ નામ લઈ પહેરેલે લુગડે ઘોડેશ્વાર સાથે ચાલી નીકળ્યા

આ તરફ દીવાન વિઠ્ઠલરાવ કચેરી બની બેઠા છે, એક બાબુ અમીર ઉમરાવ બેઠા છે, બીજા તરફ મદના અન્ના મૂંછે 'વળ' દેતા તલવાર ઉપર હાથ રાખીને બેલા છે

દીવાનજી તા યુની બહાર આટખની બેરખ બિઘાડી તલવારે પહેરેા બરી રહી છે

એ મમયે લોભ ભગતને જોઈ દીવાન વિઠ્ઠલરાવે આવકાર આપ્યો અને કહ્યું કે-

‘આવો લકત !’

લોભ ભગતે વિઠ્ઠલરાવને આશિષ આપી કહ્યું

‘બાલો દીવાન સાહેબ !’

‘શુ હુકમ છે ? આપની તબિયત સારી છેને ? આ જીરને શુ આજ્ઞા છે ?’

ભગતના આવા દીનતા બદેના વચનો સાલણી અને ભગતની શાત મુદ્રા અને ચોટા ઉપરનો ભક્તિ પ્રભાવ જોઈ દીવાનજીને ખાતરી થઈ ગઈ કે,

ભગત નામે છે તેા સાચા ભગત

પણ તેના નાને જે ચમત્કારિક વાતો ફેલાય છે એવો ચમત્કાર આ અણજુ ખેડુત ભગતમા લાગતો નથી

દીવાન આહેબે કહ્યું, ‘લકત ! આજકાલ તમારા ચમત્કારની વાતો શ્રદ્ધાળુ માણસો બહુ ફેલાયે છે તેા એવો ચમત્કાર મને ખતાનો, નહિતર હું તમને નજરકેદ કરીશ !’

ત્યારે લોભ ભગતે કહ્યું

દીવાન સાહેબ ! હું તો જાતે કબૂમી છું અને અણજુ હું હું તો મારા ‘વાજાઈ’નું નામ લઉં છું !’

‘મારામા કાઈ ચમત્કાર પણ નથી અને મિદ્ધિ પણ નથી’ બધી ઠાકરની માયા છે

પણ જેની પછવાડે લશ્કરની તાકાત ઉભી હોય અને જેની ત્વેરનમા ખુમારી બરી હોય એવા સત્તાધારી પુરૂષના જો આવા વચનો ઉતરે ?

વિઠલરાવે તો હુકમ કર્યો.

‘એમ ભગત ચમત્કાર નહિ દેખાડે. જાણ ! આ ભગતને એક એકાંત ઓરડામાં હમણાં પૂરી થો !’

થઈ રહ્યું.

સત્તા આગળ અને તેમાંય દીવાન વિઠલરાવ આગળ બોલવાની કોઈ ‘અતીર ઉમરાવની હિંમત ચાલીજ નહીં.

ભગતને ‘એક એકાંત ઓરડામાં પૂરી દેવામાં આવ્યા.

ભગતે ઓરડામાં જઈ પ્રભુનો આભાર માન્યો કે.

‘વાહ પ્રભુ !’

‘તારી માયા અપાર છે.’

‘હમણાં એકાંતવાસની જરૂર હતી.’

‘તાડ’ નામ હેવામાં હમણાં ખસેલ પડતી હરો એટલે દીવાન વિઠલરાવને તેજ પ્રેરણા આપી લાગે છે.’

‘વાહ નાથ ! સાડ’ કર્યું.’

‘હવે નિરાંતે બેસીને તાડ’ નામ તો હેવાશે.’

લોભ ભગત તો એક જગ્યા પર આસન વાળી બેઠા અને માળા ફેરવવા માંડી અને રામ...રામનો જાપ શરૂ કર્યો.

‘એક દિવસ...’

‘બે...દિવસ...’

‘ત્રણ...દિવસ’

‘આમ દિવસો પછી દિવસો મંડ્યા વિતયા.

આ તરફ દીવાનજીએ ભગતની વર્તણૂક જોવા ગુપ્તચરોને રોક્યા હતા.

ગુપ્તચરો રોજે રોજ ખબર આપે કે ભગત તો એક આસન ઉપર બેઠા તે બેઠાજ છે.

બેઠા બેઠા માળા ફેરવ્યાજ કરે છે.

અને આપણે જે લોજન મોકલીએ છીએ તે લોજન આનંદપૂર્વક જમી લે છે પણ ક્યારેય કુદરતી હાજતે જતાં જ નથી.

આ સાંભળી દીવાનને સહેજ આશ્ચર્ય તો થયું કે ભગત પાંચ પાંચ દિવસો થયાં છતાં કુદરતી હાજતે ગયા નથી તે નવાઈ ! પણ કદાચ ભગતના પેટમાં 'ખાદી' હશે એમ વિચારી એમણે પોતાના માણસોને હુકમ કર્યો કે 'ભગતને એક વખત નહિ...બે વખત નહિ...ત્રણ વખત નહિ...પણ દિવસમાં ચાર...ચાર...વખત ખાવાનું મોકલો ! કારણ કે ભગત કહ્યુંબી છે, એટલે સવારના સિરામણની... જપોરના ચેટલા ખાવાની... સાંજ ઢાણે શંદો કરવાની... અને રાત્રે વાળુ કરવાની એમને દેવ હશે.'

'માટે હવેથી દિવસમાં ચાર વખત અને સારી રીતે ધી-દૂધવાળા લોજન એમને મોકલતા રહેજો'

'ખડુ સારું, નામદાર ! હજુર !' આમ કહી માણસોએ મસ્તક નમાવી દીવાનજી સાહેબ સામે હાથ જોડ્યા.

આ તરફ ભગતને તો દિવસમાં ચાર ચાર વખત 'માત્રમલિદા' મંડયા મળ્યા

'ભગત તો રામનું નામ લઈ મંડયા જમવા.

જમતા લય ને રામ નામ લેતા લય અને કહેતા લય કે-

'વાહ મારા વા'લા ! આદલી બધી સગવડતા મારી તો સામ્યવાની હોય !'

આવેલા લોજનને 'ચટ' કરી અત્રદેવને ખજૂમ કરી પાછા મંડે માળા ફેરવવા.

'ન હરે કે ફરે !'

'ન ઝટો કે નહિ પેશાબ !'

'કોઈ ભતની વેદના પણ નહિ !'

બસ રામનામ લેવું અને દીવાન વિઠ્ઠરાવતા મોકલાવેલ 'માત્ર-મલિદા' ખાવા.

આમ પંદર દિવસ થતાં દીવાન સાહેબનું અવિમાન એગળા ગયું અને મનમાં ખાતરી થઈ કે, નહિ, નહિ, આ સાધારણ ભક્ત નથી પણ

રામનો સાચો 'બંદો' છે. એટલે વિઠલરાવે જાતે જાંઘ લાગતના પગ પડી માફી માગી અને કહ્યું.

‘ભગત ! મને માફ કરો.’

‘મેં તમારી કસોટી કરવા માટેજ આ બધું કરેલું.’

‘પણ આજે માફ અજ્ઞાન તારા પામ્યું છે અને હું તમારી ક્ષમા માગું છું.’

સાચા મરદોમાં એ ખુબી હોય છે કે પોતાની ભૂલ જણાતાં તરતજ તે કબુલ કરે છે અને માફી માગે છે.

આજે ?

આજે તો માફી માગવાની વાત એક તરફ રહી પણ ભુલ કબુલ કરેજ નહિ.

પણ સાચા મરદોં હંમેશાં ન્યાં પોતાની ભુલ દેખાય ત્યાં ભુલ કબુલ કરેલ છે.

કાકિયાવાડના બેતાજ બાદશાહ દીવાન વિઠલરાવને માફી માગતાં લેધ બોલત ભગતે કહ્યું કે-

‘દીવાન સાહેબ ! આમાં તમારો જરાય દોષ નથી. મારા વાલાછતી મરજી પ્રમાણે થયા કરે છે.’

‘તમે અને હું તો નિમિત્ત માત્ર છીએ, મારે કેઈ વાતનો અદસોસ કરી નહિ.’

દીવાન સાહેબને ખાતરી થઈ ગઈ કે ખરેખર સંત પુરૂષો માં કોઈ અજાણ પ્રકારના પીરસ હોય છે અને આવા સંતોના પુણ્ય-પ્રતાપેજ આદુનિયા ઉપર આ કાસ યાંબલા વગર ટપી રહ્યું છે.

‘હું જાણે તેટલો બહાદુર હોઈ પણ આ બોલત ભગત આગળ માફ મસ્તક નમે છે.’

વિઠલરાવે લોભ ભગતને પ્રજ્ઞામ કરી વિનતિ કરી કે,

‘ ભગતરાજ ! મને કાંઈ ઉપદેશ આપો, મને કંઈ જ્ઞાન વાર્તા કરો. ’

ભગતે જવાબ આપ્યો ‘ દીવાન સાહેબ ! અમો બંતે કલુષી અને વળી અભણ, તેથી આપ જેવાને શી જ્ઞાન વાર્તા કરીએ અને કદાપી હરિશીતન કરીએ તો પણ અમારી વાણી કંઠેર તેથી તમોને રૂચે પણ નહિ બાકી દીવાનજી.....

‘ શમનું નામ એજ મોટો જ્ઞાનોપદેશ છે. ’

દીવાનજીએ ફરી વિનતિ કરી કે.

‘ ભગત, હવે તમો જમે તેડું બોલશો તો પણ મને ખોટું નહિ લાગે. ’

‘ તમો સાચા સંત છો તેથી ગાળો દેશો તો પણ મારે મન અભિવૃદ્ધિ છે. ’

‘ મારે જે બોલવું હોય તે બોલો. હું ખુશીથી સાંભળીશ ’

ત્યારે લોભ ભગતે, એજ વખતે એક પછી એક એમ લગભગ ૧૫૦ ચાખખા કદા, ‘ તેમાંના કેટલાક ચાખખા તો દીવાન સાહેબ તરફ લાંબા લાંબા હાંથ કરી કરીને એમણે કદા હતા.

દીવાન સાહેબ તો અભણ ભકતના ‘ ચાખખા ’ સાંભળી ધણીજ ખુશી થયા અને લોભજરામને પગે પડ્યા અને પછીથી માનમરતબા સહીત અદબપૂર્વક ફતેપુર જવા મોટે વિદાયગીરી આપી.

આ લોભ ભગતના ચાખખા હજુ કોઈ કોઈ તખુરીઆ ભકતોને મોટે આપણે સાંભળીએ છીએ, અને નરસિંહ ભગતના પ્રજ્ઞાતિયા જાને ખીરાં-બાધના ભજનો લેટલા પ્રસિદ્ધિને પામ્યા છે, તેટલાજ પ્રમાણમાં લોભ ભગતના ચાખખા પ્રખ્યાત છે અને સર્વ સમાજે માન્ય કરેલા છે અને સાક્ષરો પણ ‘ ચાખખા ’ મારે ઉચ્ચ અભિપ્રાય ધરાવે છે અને લોભ ભગતનું કાચખા કાચખીનું બાજન તો એટલું બધું પ્રિય છે કે, મહાત્મા ગાંધીજીએ આયમ ભજનાવલીમાં પણ એ ભજનને સ્થાન આપ્યું છે, અને ખુબ પ્રસિદ્ધ છે.

એવા ગુરુ લોભજરામનો જન્મ સંવત ૧૮૪૧ ની સાલમાં લેતપુર પાસે દેવડી-આલોલ ગામમાં થયેલો.

એમના પિતાનું નામ કરસનદાસ અને માતાનું નામ ગંગાબાઈ હતું.

એમના માતા-પિતાના નામ પ્રમાણે જ ગુણો હતા, પિતા ખરેખર કૃષ્ણના દાસ હતા અને માતાજી ગંગાજી જેવા પતિતપાવની હતા.

ભોલ્લ ભગતને બે વાઘઓ હતા.

એક કરમજુ અને બીજો જસો.

કોઈ પુર્વાના સંસ્કાર બળથી કે અમે તે કારણથી ભોલ્લ ભગતને જન્મ થયો ત્યારથી તે કાંઈક વિલક્ષણ હતા.

સામાન્ય કોદિના બાળક જેવા તે નહતા.

૧૨ વર્ષની વય થતાં સુધી તે પોતે અન્ન ખાતા ન હતા. ફક્ત દુધજ પીતા હતા.

૧૨ વર્ષની વય સુધી ફક્ત દુધબર રહેવાથી કાંતિ અને સાત્વિક વૃત્તિ કેટલી વધવા પામી હોય તે સહેજે અતુમાન કરી શકાય.

આ દુધાધારી બાળકની ખ્યાતિ ચોતરફ ફેલાણી અને કેટલાક લોકો તેમને પૂર્વાના તપસ્વી કહેવા લાગ્યા.

એવામાં ગિરનારમાંથી સન્મેતવન નામના કોઈ અતિત દેવધી ગાલોલ આવી ચડયા, અને કર્ણન પટેલને ઘેર જઈ બિલા લઈ માતા ગંગાબાઈને કહ્યું કે,

‘માતા આ તમારો દુધાધારી બાળક મહાન ભક્ત થશે, પરંતુ એક વખત તેમને કોઈ રાત્તાધારી તરફથી પીડા થશે પણ પછીથી તેની કીર્તિ ચોતરફ ફેલાશે.’ તેમ કહી પાસે ઉભેલા ભોજલરામના મરતક ઉપર હાથ ફેરવી પોતાનો શિષ્ય કર્યો અને તેને અન્ન ખાવાનો અભ્યાસ પાડ્યો.

કહેવાય છે કે ભોલ્લ ભગતને, ઘરકાંધીસે જાતે આપીને ‘છાપુ’ આપેલી, જેના સંખ, ચક્ર, ગદા અને પદ્મની નિશાનીઓ, ભોલ્લ ભગતની લુગાઓ ઉપર હતી.

અને પોતે પણ એક ચાખખામાં કહેલ છે કે,

‘ચરણે ચાલી આપિયા છાપુ’ દેવા શ્યામ

આવા પ્રભુના સાક્ષાત્કાર પામેલા ભોજલરામની ખ્યાતિ વિશેષ વધવા લાગી અને ભોજલરામનું મન ભગવાનની ભક્તિ તરફ વિશેષ વધતું ગયું.

લોભ ભગતની ખ્યાતિને લઈ ઘણા લાઘવો તેમની રોવા કરવા લાગ્યા. અને ગામ પરગામના લોકો પણ તેને સિદ્ધ પુરૂષ તરીકે માનવા લાગ્યા.

ઘણા માણસો તેમના શિષ્યો થયા.

તેમાંથી જીવરામ નામના શિષ્ય લોભ ભગતને આગ્રહ કરીને પોતાના ગામ ફતેપુર તેડી લાગ્યા અને પછીથી લોભ ભગત ફતેપુરમાં જ રહ્યા.

ફતેપુરમાં લોભ ભગત ત્યાગ દશામાં જ રહેતા અને આખો દિવસ આસન વાળીને માત્ર માળા ફેરવ્યા કરતા હતા તથા જેને ‘અજ’પાત્તપ’ કહે તે એવી રીતે રામ નામના જપ કરતા.

જેને લઇને તેમના રૂંદે રૂંવામાંથી રામ નામનો ધ્વનિ નીકળ્યા કરતો.

લગભગ બાર વર્ષ સુધી આવી રીતે તપ કરવાથી ઠામ ઠામ પ્રસિદ્ધિ થઈ અને ચોતરફ ખીર્તિ ફેલાણી અને કેટલાક યુગ્મજીવો આવીને તેમના શિષ્યો થયા,

તેમની બહિત...તેમની નિષા...અને તેમનો દ્રઢ ત્યાગ...જોઇને સહુ કોઇ આશ્ચર્ય પામવા લાગ્યા.

તપો બળથી તેમને સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થઈ છે એવી વાતો ચોતરફ ફેલાણી અને ઉપર કહ્યા પ્રમાણે દીવાન વિઠલરાવે ભગતની કસોટી પણ કરી જોઈ.

લોભ ભગત તો આજન્મ પ્રહારી હતા. પરંતુ તેમના લાઈ જસા ભગતને ત્યાં સંતાન થતાં ન હતા. ત્યારે જસા ભગતે એક વખત લોભ ભગતને વિનંતિ કરી કે,

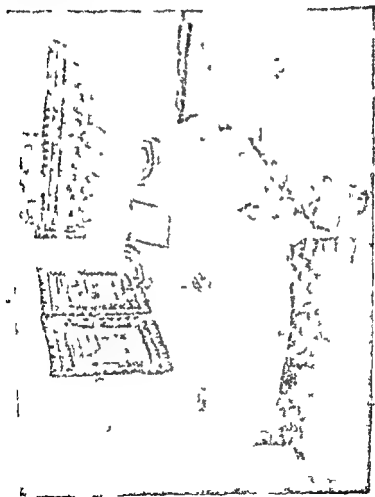
‘ મોઢાલાઈ ! કાંઈ સંતાન સુખ મળે તો સાફ ’

ભગતે કહ્યું કે, ‘ લાઈ ! તારા કર્મમાં સંતાન સુખ તો છે. પરંતુ તે સાંસારિક જીવન નહિ જિતાવે પણ મારા કામમાં આવશે ’

ભગતના વચન પ્રમાણે જસા ભગતને ત્યાં અરજણ ભગત કરીને એક પુત્ર થયેલ.

એ અરજણ ભગતના દીકરા લખમણ ભગત અને તેના વંશજો ઠાલ ગાદી ઉપર છે.

ફતેપુરના રાનડ નદિર છે અને એક જોશના યુદ્ધ મોજાગાનની મારી છે અને ત્યાં એ ડોડીના ઉપર જમતારાજના નાધાની પાપડી છે પોતેખાધતા હતા તે તથા મોને જે નાગ ફેરતા હતા તે બનેનું પૂલ થાય છે

સોલ ભગતને પોતાના લેવાજ સમયે સિધ્ધ મળ્યા હતા અને તે આપણા જ નાખ્યા

જલાખાપા, ગુરુજને ફતેપુરથી વારંવાર વીરપુર તેડી લાવતા અને પ્રેમથી ધણા દિવસો સુધી રોકતા.

ગુરુ ભોજલરામને વીરપુરમાં રહેનારું પગદ પઠવાથી તે ત્યાં ધણા દિવસો રોકાતા.

એક વખતની વાત છે ધણા દિવસો રોકાયા પછી ગુરુજએ રત્ન માગી અને કહ્યું કે,

‘જલા! હવે ફતેપુરથી આવ્યા ધણા દિવસો થઈ ગયા, માટે હવે રત્ન આપ તો ફતેપુર જઈ આવું!’

ત્યારે ખાપાએ કહ્યું કે, ‘પ્રભુ! આપ ફતેપુર જવાની વાત કરો છો તે મને ગમતું નથી માટે હવે તો આપ આંહી જ બિરાજો’

ગુરુજ બોલ્યા કે, ‘ના જલા! એમ તો ન બને, પરંતુ તારી મારા તરફની એટલી બધી ભક્તિ છે કે, તારી મમતાને છોડી ગમે પાંજ ફતેપુર જવાનું મન થતું નથી પરંતુ જલા! સંસારમાં રહીએ છીએ તો કાંઈક સંસારની દૃષ્ટિએ પજુ રહેવું જોઈએ પજુ જા હું તને આજ વચન આપું છું કે, મારો છેલ્લો મુકામ તારે ત્યાંજ હશે’

કહેવાય છે કે ગુરુ ભોજલરામને પોતાના મૃત્યુની આગાહી પહેલેથી થઈ ગઈ હતી, એટલે જલાભગતને વચન આપ્યા પ્રમાણે ‘છેલ્લો મુકામ’ કરના ફતેપુરથી ગવાના થયા

ફતેપુરથી રવાના થતી વખતે માથેહું કે

‘હવે છેલ્લી વેળાના રામ રામ રે.’

એટલે તે વખતે જ પોતાનું મૃત્યુ વીરપુર થશે તે જાણીને સૌને હળી-મળી કહેતા ગયા કે

‘હવે હું પાછો આ દેહે ફતેપુર નહીં આવું પજુ વીરપુરમાં મારા પ્યારા ભગત જલાને ત્યાં દેહ છોડીશ’ એમ કહી ભોજ ભગત વીરપુર આવેલા

ગુરુજ બોલતાના પધારવાથી ખાપા બહુ ગયા કે હવે ગુરુજનો મારે ત્યાં આ ‘છેલ્લો મુકામ’ લાગે છે, અને જન્યું પજુ તેમજ

ખાપાએ ગુરુજની બહુજ સેવા કરવાથી ગુરુજ ખાપા ઉપર બહુ જ પ્રસન્ન રહેતા અને આશીર્વાદ આપતા કે.

‘જહા, તું મારી જે સેવા કરશ તેનાથી હું એટલો બધો પ્રસન્ન થાઉં છું કે-મારો અંતરાત્મા આશિષ આપે છે-’ તું મારાથી સવાયો થઈશ. અને તારી નામના ચોતરફ ફેલાશે. તારા નામ માત્રથી સિદ્ધિ જન્મશે અને મુરજ થાંદો તપશે ત્યાં સુધી તારું બાંધેલું આ મુંડિયાને અન્નદાન આપવાનું સદાવત ચાલ્યા કરશે, અને આ ક્રિયામુખમાં જેમ જેમ ક્રિયાળ વધતો જશે તેમ તેમ તારા નામનો અમરતાર વધતોજ જશે.’

‘જા જહા ! આ હું આશીર્વાદ નથી આપતો, પણ મારો અંતરાત્મા તને આશિષ આપી રહ્યો છે, અને હું મારી જાતને ધન્ય માનું છું કે, તારા જેવો પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર પામેલો મને શિષ્ય મળ્યો.’

આમ પોતાના શિષ્યને આશિષ આપી ગુરુ ભોજલરામ સંવત ૧૬૦૬ ની સાલમાં સ્વર્ગે સીધાંબ્યા.

હાલ બાપાની જગ્યામાં ભોજલ વગતના ચરણરૂપણ એક મંદિરમાં છે અને સવાર સાંજ તેમનું પૂજન થાય છે

આપી રીતે સમર્થ ગુરુ ભોજલરામજીને સમર્થ શિષ્ય જલારામ મળી ગયા.

ધન્ય છે ગુરુ ભોજલરામ અને ધન્ય છે બાપા આપને અને આપની ગુરુ ભક્તિને !

આપ બાંને, જે સ્વરૂપે જે ઢેકાણે બિરાજતા હો ત્યાં અમારા સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ સ્વીકારશો.

પહેલાં રાત કે પહેલાં દિવસ !
પહેલાં આંખો કે પહેલાં ગાદલી !
પહેલાં મુરઘી કે પહેલાં ઇંડુ !

આ પ્રશ્નોના જવાબ મેળવવા અનેક મથામણો ચલી હોવા છતાં હજી એનો સનાતન સત્ય જવાબ કોઈને જડ્યો હશે કે કેમ ? એ એક પ્રશ્ન છે પરંતુ સતોના સહવાસથી કેવા મુખ ઉપજે છે અને બદરીનાથ પ્રભુની મૂર્તિના દર્શન માત્રથી કેટલો... અને કેવો... અવર્ણનીય આનંદ થાય છે. એ જાણવા માટે તો આપે એક વખત બદરિકાશ્રમ (અમરપથ) અવસ્ય વાંચવું પડશે.

(સને ૧૯૫૯નું પ્રકાશન)

કુંડલિયા

જના જગમે જગમગે, જ્યો મગન મડનમે સર,
 શિવ વિષ્ણુ કેમે રહે રિદ્ધિ સિદ્ધિ ભરપુર,
 રિદ્ધિ સિદ્ધિ ભરપુર, રહે જે જનમન સાચા,
 ચરણે આવે જેહ, ખેડે તુરત ભવ ત્રાસા,
 કહે મુક્ત મહારાજ, રહે ચિંતા મન દૂર,
 જલા જગમે જગમગે, જ્યો મગન મડનમે સર,

આ મુક્તાનંદ મહારાજ (પરમહસ) કૃતેપુર જગ્યા સ્થાનમાં અને
 અમરેલી કા કાળા વશરામને ત્યાં વધારે વખત રહેતા હતા તેણે આ કુંડલિયો
 મનાવેલ તે અહિંના જૂના સાહિત્યમાં ઉતારેલો ગૂઢો આનવાધી મોકલ્યો છે

પૂજન માવણ માખાના આશીર્વાદ સાથે

લિ સ્નેહાધીન લવણના

જયશ્રી સદ્ગુરુ

મોજા ભગતની જગ્યા

કૃતેપુર (અમરેલી)

તા ૧૭-૮-૫૪

આલમોહા (હિમાચલ) આલુનાળુ આવેના તીર્થસ્થળો
 સોમેશ્વર બાગેશ્વર જાગેશ્વરના વચ્ચેનો ઉપરાત કેનાથ
 પુરોપીચાન મહાત્માઓ દિમાલવના જગનોમાં રહી શ્રી કૃષ્ણ
 પ્રભુની ભકિત કરતા કરતા કેવી નિજનદની મોઝા માણી રહ્યા
 છે એના નજરો નજર જોયેના પ્રસંગોના રમ્ય વર્ણનો વાચના
 માટે આપે એક વખત ફેલાસ-માનસરોવરના પથે એ નામનું
 પુસ્તક અવશ્ય વાચનું પડશે

(સને ૧૯૬૦ નું પ્રકાશન)

માતા વીરબાઈમા

માતા વીરબાઈમા એ ભક્ત જ્ઞાનરામજી અરધુ અંગ

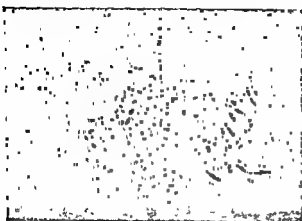
અરધુ અંગ એટલે અર્ધાંગના, અને અર્ધાંગના એટલે પત્ની વડું
Wife ને કહે છે, પરંતુ માતા વીરબાઈમા માટે તો અર્ધાંગના શબ્દ
વપરાય એજ બરાબર ગણાય જાણે કે અર્ધુ અંગ તદ્દુરસ્ત હોય અને
અરધુ અંગ તદ્દુરસ્ત ન હોય તો એ શરીરને 'પક્ષાઘાત' થયો. એમ
લોકગુણે કહેવાય છે પરંતુ જ્ઞાનરામજી તો આજીવે અંગ પૂર્ણ તદ્દુરસ્ત
હય

બીજા અનેક ભક્તોને પોતાના અર્ધા અંગ તરફથી લે ને વેઠકુ
પડ્યું છે એવું જ્ઞાનરામને વેઠકુ પડ્યું નથી

જ્ઞાનરામને મત સોફેટીમતી પેકે એના ચરધા અંગ તરફથી માથે
એકવાડના ઠામ ઠંઠવાણા નથી કે મત જ્ઞાનરામતી પેકે શેરડીના સાઠાના
માર ખાના પડયા નથી તેમ બીજા અન્ય ભક્તોની પેકે અરે! તમે કાઈ
મસાર વહેવારતું 'માન તો રાખો' અરે! તમે આ જુખ્યા મુઠ મથેલા
છાંદાઓના પેટ સામું તો જુઓ! અરે! તમે આ મારા મો સામું તો
જુઓ! કે બસ આખો દિ રાગડા તાપ્તી ખાવા માધુ લેતું બાટકયા કરેડ
છે અને મજરા અને તજુરા વચાડયા કરવા છે! આવા આવા વેળે ભક્ત
જ્ઞાનરામને ક્યારેય એના અરધા અંગ તરફથી સાબળવા પડયા નથી

પરંતુ આવા વેળેને બાલે, ભગત! હું તો તમારી દાસી! હું તો
તમારા ચરણની રજ! હા ત! આમા મુઠાણાનું કામ! આ બધું છે એ
કેનું છે! હા ભવ આ ગળાની ઝરમર અને વેચી આવો! આપણે
આ જોયી કોઈ ભૂખ્ય ભય તો તો આપણી પતંગ ભયને! આપણે તો
એનું નામ કઈએ અને કુલમજુરી કરી રોટલા ખાઈએ અને ખવરાવીએ

એમ કહી માતા વીરબાઈમા એક વખત જગ્યામાં દાણાં ખુટી જવાથી લકત

જલારામના હાથમાં
પોતાના માવતરના
ઘરની કરિયાવરમાં
આવેલી સોનાની
ઝરઝર આપે છે.

અને લકત
જલારામ પોતાના
આંગણે આવેલા
સાધુ સંતને ફેટલા
ખવરાવવા માટે
એ તા અરધા
અંગની સોનાની
ઝરઝર વીરપુરની

ખતરમાં વેચી એના પૈસા કરી સાધુસંત માટે વાપરે છે.

અરે ! આવા સાંસારિક સુખના દાખલા ફેટલાક આપું અને ફેટલાક ન
આપું ! કારણ કે જેના રામે રામેમાં રામનામનું રટણ શું છે. જે સર્વમાં
રામનું સ્મરણ જીએ છે એવા સંપાતને માવતરના ઘરનું શું અને પોતાના
ઘરનું શું ! માફ શું ! અને તારૂં શું ! એ બધું તો આજના આપણા જેવા
સંસારના સુખ ભોગવતા માણસો માટે છે.

‘સ્ત્રીધન અને પતિની માલિકી હક’ એની વ્યાખ્યા તો આપણા
માટે છે, પરંતુ અમલમાં બાબા સાથે પતિના કહેવાથી ચાલી નીકળનાર
એ આર્થ સતી નથી માટે નથી. કારણ કે એ સતી જ બોલી શકે કે,
‘ભગત ! હું એમાં કંઈ ન સમજું’. હું તો તમારી દાસી, તમારો પુકમ
હોય તે બનાવે વર્તવા તોયાર હું’ બાપુ તો મા વીરબાઈમાથીજ થઈ
શકે એટલેજ લકત જલારામનું અર્થ અંગ લે આટલું તંદુરસ્ત, આટલું
મજબુત, આટલું ત્યાગવાળું ન હોત તો આજે ‘જય જલારામ’નો
નાદ જે ઘર ઘરમાં શું છે, તે શું જત ? આજે ભણેલ કે અભણ...
વિદ્વાન કે જાંઠો... માલદાર કે માલ વગરનો... અમલદાર કે કારકુન...
સાધુ કે સંન્યાસી... સૌ કોઈ લકત જલારામને યાદ કરી અજ્ઞામ કરે છે.
અને શ્રદ્ધા રાખી માનતા કરે છે અને માનતા વળવાથી આ તાસ્તિકવાદના
જમાનામાં ‘પરચા’ રૂપી કંઈક છે એવું મળી મકામ કે નિષ્કામ પણ
અણુ અને એતા લકતો તરફ આજનો માનવી ખેંચાય છે એ ખેંચાત ?

ન ખેંચાત !

‘પણ આ બધાનું કારણ ભક્ત જલારામની અને માતા વીરબાઈમાની ત્યાગવૃત્તિ અને સંપૂર્ણ રીતે પ્રભુ તરફની ભક્તિ છે.

Unconditional Surrender બીનશરતી સરજાગતી.

ભક્ત જલારામને આંગણે બસાબર જમવા દાણે એક અન્નપુષ્પો ખાવો આપ્યો.

જલારામે ત્યારે કહ્યું કે ‘હાલો મારાજ જમવા!’ ત્યારે એણે જમવા આવવાને બદલે એવા કરવા માટે એની ખાચડી ગાળી.

કારણ કે આ ખાવો કંઈ રોટલાનો ખાનારો નહતો, પણ હોતો રોટલાનો દેનારો એટલે એને થયું કે- ‘આ ભય માણસ આજ દશ દશ વરસ થયા થેલ મજુરી કરી મારા નામે રોટલા દઈ છે એતો ભણે બસાબર પણ આ ‘સાચુકલા’ છે કે વેશધારી એની પરીક્ષા તો કર’! એટલે સાધુના રૂપે સાક્ષાત્ ભગવાન એતા આંગણે આવી કહે છે :

‘ભગત રોટી તો નહીં ખાની હૈ લોકન દેખ પહ
વૃદ્ધાવસ્થા બહુત ખુરી હૈ, નહિ ચલ શક્તા હૂં ! નહિ
ખા શક્તા હૂં ! નહિ ધર્મ ધ્યાન કર શક્તા હું ધર લિયે
સેવા કે લીયે તુંમ અપની પત્ની મુઝે દે દા !

અને જેના નામે આજે ચમત્કારો જન્મે છે એવા જલારામે શું કહ્યું :

‘અરે મારાજ ! એમાં શું ! અમારા મહાભાગ્ય ! અમારા ધન્યભાગ્ય !
કે આપ જેના સાધુ પુરૂષની સેવા થાય કારણ કે આ માટીના શરીરનો
ખપ પણ શો છે !

અંતે તો બધી જવાનું જ છે ને !

અંતે તો એની રાખજ થવાની છે ને એમ કહી ભગત બંડાર તરફ ઉપડયા.’

બસ થયું

વૃદ્ધાવસ્થા દેખાડવા ભગવાન તો શરીરને કંઠાવવા લાગ્યા.

ભગત જલારામ તો આંખો બંડારમાં.

વીરબાઈ માં આ વખતે રોટલા ઘડતા હતા, ભગત તો માતાજી

રોટલા ઘડે છે તેના સામે મોઢું નીમાણું કરીને બેસી ગયા. કારણ કે કેવી રીતે વાત કરવી એની ભગતને ધડીક તો યુગ ન પડી એટલે એ તો હે શામ! કરતાં બેઠાં.

જેથી માતાજીએ પુછ્યું-‘કેમ ભગત! આજે કેમ આમ કરી છો. કેમ તમારું મોઢું આજે નીમાણું લાગે છે. શું કોઈ સાધુ કા નથી આવ્યા ? શું કોઈ રૂપિયાનો તકાવો કરે છે ?’

ભગતે કહ્યું કે-‘ અરે જાંડારી-આવી કોઈ વાત નથી.’

‘ત્યારે શું ?’

‘મોઢું’

‘માલોને ભગત’

‘હયો સાંભળો ત્યારે’

‘જહાર એક સાધુ આવ્યા છે. મેં તેને રોટલા ખાવાનું કહ્યું પરંતુ એ તો ખાવા ભિક્તા નથી અને હઠ કરીને બેઠા છે.

મેં બહુ બહુ કહ્યું-રોટલા ન ખાવા હોય તો ફરાળ કરો...દુધ પીઓ...છાશ પીઓ...અને કટકો ખટકો લુગડાનો બેઘએ તો માગો પણ એ તો બધી વાતનું ઉહું...અને ઉહું...કરે છે અને છેવટે હું બહુ કરગર્યો-યજે લાગ્યો ત્યારે એણે માગણી કરી કે:-

‘આ હું ઘયરો થયો છું નથી ઠલાવું... નથી ચલાવું... જોને લઈ ભજન પણ યાવું નથી માટે સેવા કરવા તારી ખાયડી આપ એમ કહી તે તો તમારી માગણી કરે છે.’

‘જાંડારી ! શું કરશું હવે !’

‘અરે ભગત ! એમાં બીજું કરવાનું મેં હોય !’

‘આપણે તો સાધુ સંતની સેવા કરવી છે ને! એ બિચારા છવની કાપ્યા ન હાલતી હોય અને પ્રભુ બાળન કરવામાં માણસની જરૂર હોય અને તમારી આરા હોય તો હું એ સાધુ હારે જઈશ, કારણ કે આ કાપ્યા અંતે તો પડી જવાની છે ને? અંતે તો એ બળીને ખાક થવાની છે ને? જેથી આપણા એવા બાળ્ય ક્યાંથી કે આપણાથી કોઈ સાધુ સંતની સેવા થાય મારે ભગત તમો આનંદથી હા પાડી આવો.’

ધન્ય છે આપ! નારી! ધન્ય છે મા વીરબાઈમા તારા ત્યાગને અને તારી પતિ ભક્તિને!

અને વાંચક! ભક્ત જલારામ અને મા વીરબાઈમાના શબ્દોની એકમતા જોઈ! ભક્ત જલારામ પણ એ ‘વેશધારી’ને કહે છે કે: ‘આ શરીરનો ખપ પણ રો છે! અંતે તો બળી જવાનું છે ને? અને માતાજી પણ શું કહે છે:

‘આ કાપ્યા અંતે તો પડી જવાની છે ને? અંતે તો એ બળીને ખાક થવાની છે ને? જેથી આપણા એવા બાળ્ય ક્યાંથી કે આપણાથી કોઈ સાધુસંતની સેવા થાય.’

‘કેટલું’ સાચું છે બંનેના વિચારોમાં અને વાણીમાં.

બંને ભણે એકજ શ્વાસે છવે છે ને? અને એકજ શ્વાસે છવ્યા તો આલે એની માનતાઓ આવે છે ને?

અને આલે.....પણ.....

જવા દયો આજની વાતો આપણે તો મૂળ વાત ઉપર આવીએ.

જલારામને ‘હા’નો સંદેશો આપી માતાજીએ તો શેઠલો દીપી તાવડીમાં નાખ્યો અને હાથ પોયાં.

બસ થઈ રહ્યું.

માતાજીએ જ્યાં હસતે મોંએ હા પાડી ત્યાં તો બહાર બેઠેલા બાહ્યર હંપતો હંપતો વૃદ્ધાવરથાને લઈ મૂર્છાવશ થઈ ગયો એટલે જલારામ અને વીરબાઈમા બહારઆપી એ બાહ્યરને બેઠો કસી એની સેવા કરવા લાગ્યા.

અહાહા! શું બાવના નહીં હશે એ જોગમાયાના હૃદયમાં! શું બાવના નહીં હશે એ અત્રપૂર્ણતા અંતરમાં! કે- પતિની આરા લઈ એ સાધુ સાથે હાલી નીકળ્યા.

‘વંદન હવે એ જગતજનની મા અત્રપૂર્ણને!’

‘ભક્ત જલારામની ભક્તિને દીપાવનાર હોય તો આ વીરબાઈમા.

‘ઉવટે ઓલો પરીક્ષા લેવાવાળો ઝાળા-ધોકો સોંપીને બાગ્યો.’

આ બધી વાતોને કોઈ યુગના યુગ વીતી ગયા નથી. આ કોઈ વનરાજ આવડાના વખતની કે મોગલ સમ્રાટ જહાંગીરના વખતની વાતો નથી પરંતુ આ તો છે આપણા જ જમાનાની વાતો...

જલારામપાને અને વીરબાઈમાને જ્યેષ્ઠા દુદ્ધી આજે પણ હેંચાત છે. એટલે આ હકીકતો સોના જેવી શુદ્ધ છે અને વધુ પુરાવા રૂપ તો એ છે કે- આજે સાચા દિલે જલારામનું નામ લેવાથી સિદ્ધિ જન્મે છે. જલારામનું નામ લેવાથી રિદ્ધિ જન્મે છે. જલારામના નામનો વિજય થાય છે. જલારામના નામનો ઠંડો વાગે છે કારણ કે એ નામ પછવાડે ત્યાગ છે... એ નામ પછવાડે કોઈની પણ સેવા કરવાની ધમકા છે... એ નામ પછવાડે ‘સૌ છવોમાં ‘રામ’ એ અમર મુગ છે. એટલે એવા નામની સિદ્ધિ જન્મે એના નામથી દુખિયાના દુઃખ ઓછા થાય એમાં શું કંઈ તપીત છે!

પરંતુ આ બધાની પાછળ થોડાક જ અમર શબ્દો પડ્યા છે.

‘ભક્ત! હું કંઈ ન જાણું!’ તમે મારા પતિ અને હું તમારી પત્ની-તમારી હા હોય તો મારી ના નથી, હું તો તૈયાર છું.

અને આ શબ્દોથી ત્રિલોકનો નાથ બાગ્યો... ઝાળા-ધોકો મુકીને બાગ્યો! મૈયા... મૈયા... કરતો બાગ્યો પણ મત્તાછએ કંઈ હોત કે :

‘ભગત! આખું બોલતા તમારી છલ કેમ ઉપૂરું છે! તમને શરમ નથી આવતી! તમે જાવને! મારે તમારા સાધુશની સેવા નથી કરવી! આતો પરણીને આવી અને જરાક મુલ મળુરી કરી શેરલા દીપી આપ્યા, ત્યાં તો બાવા હારે જવાની વાતો કર્યા આવ્યા ક્યાં છે એ બાવો.....

આટલું કંઈ હોત તો.....

ન જલારામ આ દેહે બવસાગર તરી શક્ત કે ન આજે વીરબાઈમાનો ઇતિહાસ ભેગો કર્યા આટકોટના પાદરમાં મોંટરૂં આંટા મારત !!

કારણ કે આજ સુધીમાં કંઈકના દેહો બાજુ થઈ ગયા અને કંઈક દેહો દટાઈ ગયા અને તે પણ કેવા કેવાના બાજો છે ?

જેના ઘરે નોખતો વાગતી... જેના નામના ડંકા વાગતા... જેના હાલવાથી ધરતી ધ્રુજતી, જેના નામ લેવાથી નાના હેડરા રોતા છતા રહી જતાં... અરે જેની મુઠે ડોળુ લટકતા... અને જેના નામના સિકા પડતાં એવા કંઈક રાજા-મહારાજાઓ અમીરો ચાલ્યા ગયા. આજે એના નામો પજુ યાદ કરવા આપણને યાદદાસ્ત તાજી કરવી પડે છે પરંતુ બકત જલારામને કે માતા વીરભાઈમાને કે અન્ય બીજા ત્યાગી બકતોને યાદ કરવા માટે આપણને યાદદાસ્ત તાજી કરવી પડતી નથી.

પરંતુ આજે જલારામને નામે બે લાજન જાવા સહેલાં છે, જલારામના નામે એના જીવન ચરિત્રો, કે લાજનો લખવા પજુ સહેલા છે, જલારામના નામે 'દાદો દોદો' કરી બે માળા ફેરવવી પજુ સહેલી છે.

અરે જલારામના નામે શારીરિક મુખ લોગવતાં લોગવતાં રામ...રામ કરતું પજુ સહેલું છે અને જલારામના નામે મોટી મોટી વાતો કરવી પજુ વધુ સહેલી છે.

પરંતુ બળબળતા તાપમાં અને પાછલી રાતની મીઠી નિદ્રા ત્યાગી, સાધુસંત માટે શેઠલા દીપવા કે પારકી મજુરી કરવા જવું એ કંઈ જેવા તેવાના કામ નથી.

એતો જેના રોમે રોમમાં રામ નામના જાપ ચાલતા હોય જે સૌમાં રામના દર્શન કરતાં હોય એવા વિરલાઓના જ કામ છે.

બાકી બધા તો ઠીક! એતો જન્મ્યા... બાધું પીધું... નિદ્રાઓ કરી... એશઆરામ કર્યો... મોઢરોમાં ફર્યા ઉપર્યા... અને પૈસા લેખા કરી બેંક બેલેન્સ વધારી અંતે 'ચાલી' નીકળ્યા.

પરંતુ જવા દયો આવી વાતો.

પરંતુ કહેવામાં મને સરમ નથી કે બકત શ્રી જલારામના પુસ્તક માટે સામગ્રી ભેગી કરવા, શોધવા હું પ્રયત્નો કર્યા કરું છું.

પરંતુ હવન કંઈ ચાવી દીધેલું ચંદ્ર નથી કે કુટપટીના માપ પ્રમાણે ચોકસાઈથી ચાલતું જાય એટલે માતા વીરભાઈમાના જન્મસ્થળ આઢકોટ સંબંધની હકીકતનો ઇતિહાસ ચોથી આશુત્થિમાં આપવા માદી ઇચ્છા હતી છતાં હું ન આપી શક્યો એ હું કશુંત કરું છું પરંતુ મારી ગમે એવી તીવ ઇચ્છા હોય પરંતુ ધાયું તો ધરણીધરતું થાય છે. એ સર્વ માન્ય હકીકત છે કારણ કે એની ઇચ્છા સિવાય તો પાંદડું પજુ ઢાલી શકું નથી. એટલે તા. ૧૧-૧૧-૫૨ના રોજ હું આઢકોટ, જસદણ વિગેરે

સ્થળે ગયો તો ખરે છતાં શા માટે આ બધી હઠીકત ચોથી આવૃત્તિમાં ન આપી શક્યો તેનું વિગતવાર વર્ણન નીચે પ્રમાણે છે

તા ૧૬-૧૨-૫૨ ના રોજ હું રાજકોટથી રવાના થઈ આટકોટ જસદણ, વીંછિયા અને પાળિયાદ ગયેલો.

પાળિયાદમાં આપાવીસામણની પ્રખ્યાત જગ્યા છે તેમનાં દર્શન કર્યાં,

હાલના ભગત શ્રી ઉનડ બાપુ તો ખહાર સેવકોમાં ફરવા પધાર્યા હતા એટલે એમના તો દર્શન ન થયા પરંતુ માતા દર્શન થયા અને માને ન્યાયે ખબર પડી કે, 'જગા ભગતવાળા સૌભાગ્યચંદ આવેલ છે' એટલે પોતાએ મને રૂબરૂમાં બોલાવ્યો. માની ચોંટી ગઈ વાતો કરી દુધ પાત્રું અને એકાદ દિવસ રોકાઈ જવા કહ્યું પરંતુ મારે તો એજ દિવસે પાત્રું વળી જસદણ-આટકોટ થઈ રાજકોટ ભેરું થઈ જવું હતું એટલે હાથ ભેંટી કહ્યું કે,

‘મા’ આ વખતે તો નહિ રોકાઉં વળી જલાખાપાને હુકમ થાશે ત્યારે આવીશ’

આમ કહી પાળિયાદથી ઉપડ્યો.

પાળિયાદ પણ પવિત્ર જૂમ છે આપા વીસામણ બાપુની પવિત્ર જગ્યા છે વિગતવાર બધી હઠીકત ‘સોરઠી સ તોમા’ સ્વ શ્રી ઝવેરચંદ મેઘાણીએ પોતાની સમર્થ કલમે સખી છે એટલે એ સમ્મ ધનો વધુ ઉલ્લેખ આંદો કરવો અસ્થાને છે

પાળિયાદથી સવારના ૭ા વા-યે ઉપડી આવ્યો જસદણ

જસદણમાં શ્રી મોહનલાલ પુલજીધને ત્યાં ઉતર્યો

આ હામલી વખતે મને ઘુની કહેવત યાદ આવી ગય છે

‘શ કરની વાહે પોઠિયા પુલજ’

એટલે કે પોઠિયા તો છે ફક્ત ભોળિયાનાથનું વાહન પરંતુ એ ભોળિયાનાથ સાચું જોધને ભેટો છે એટલે તે પુલજ છે નહિતર એ શેનો પુલજ ?

શંકર ભગવાનની સુતિ લઈ ટ્યો એટલે પોઠિયાને પૂજવાની તો વાત એકકોર રહી પણ કોઈ અતા સાચુ નહિ જુએ ! આવો પોઠિયાને મળતો દાખલો મારા માટે જો હું વાપરૂ તો તે કોઈને વધારે ખડતો નહિ લાગે કારણ કે જલાખાપાનું નામ જાણે તો દેશમાં પરદેશમાં બધે ઠેકાણે પૂજાય છે

એટલે જલાખાપાને ભણનાર કોઈ પણ વાધ મને પોતાને સૌભાગ્યચંદ મંજળા રાજદેવ કરતા જલારામ બાપાની ચોખ્ખીવાળા સૌભાગ્યચંદ એ

‘અમારા પંથકમાં તો એમની બહુ પધરામણિયું થાતી પણ બગાડ રૂપિયા ચાલ્યાં તો બહાર (પાટરમાં) વેહેંથી રૂપે એને શું નાણાનો મોડ હતો ? એતો આપણા જેવા પાપીઓને તારવા આવ્યા હતા પણ આપણે ન સમજ્યા !’

‘જલોલાગત પંથકમાં ફરવા નીકળ્યા છે એટલા વાવડ મળે ત્યાં તો આખા પંથકમાં હવે આવી જાય. અને... મજાના જલા ભગતના સારેયા થાય. ભગત બોલાય રોજ ૧૦૦-૧૧૦ માણસ લેશું એસીને જમે. બાપાની પધરા-મણિયું થાય. કોઈ જલા ભગતને રૂપિયા આપે કોઈ દાણા આપે કોઈ મોઢડા આપે.’

‘પરંતુ એ દેવતાઈ પુરૂષ તો બધાય સામે હાથ જોડે, અને બાપલા... બાપલા... ક્યાં કરે અને એના પરચા પછે એવા.’

રસોય માથે અંચલો ઢાંકો અને પીરસવા માંડો એટલે જલેને ખાવાવાળા હાલ્યા આવે પણ ખુટે રોતું ?

‘નગરમાં મેળો થયો તો અને જલા ભગતને જામ સાહેબ પગે લાગ્યા અને કંઈ કે ‘ભગત ! મારાર સાહેબે કહેવરાવ્યું’ છે કે જલા ભગત વચ્ચે આપે અને બાપાએ વચ્ચે આપવા માંડ્યા. રોના ખુટે ? જામ સાહેબ મોઢામાં માંચળી નાખી ગયા એટલે જલા ભગત એતો જલા ભગત, હલે બીજા રહ્યા પણ દુનિયામાં જલો ભગત નહોં થાય, વાહરે વાહ બાપો બધાયથી પુગતો, આપણો જલો બાપો’

જામ કહી એ વૃદ્ધ પુરૂષ તો જલાબાપાની વાતો કરતાં હરખ પેલા જેવા થઇ ગયા અને બાપાને અંતરથી હાથ જોડી પગે લાગવા માંડ્યા.

ચત્રભુજ બાપાના મોઢેથી જલાબાપાની વાતો સાંભળી અને તો વધુને વધુ આનંદ આવવા લાગ્યો પરંતુ ચત્રભુજ બાપા હવે વાતો કરતાં ગતાં થાક્યા હોય એમ એની વાણી પીસી પાડવા લાગી કારણ કે ‘તે તો વૃદ્ધ સરીકે ! એટલે વાતો કરતાં કરતાં થકાવટ આવી ગઇ.

છેવટે તેણે કહ્યું કે-‘નીરૂ ॥ તો નથુ દેવરાજની કૃપા થાય’ આમ કહી અને કહ્યું કે, ‘આજની રાત રોકાઈ જાવને ! ભોગા રોકવા ખાશું !’

‘અરે બાપા ! રોકાવામાં કાંઈ વાંધો નથી, અને રોકાઈ પણ ભાત પરંતુ હાલે તો મારે રાજકોટ પહોંચી નોકરીએ ચડવું છે’

‘એકાદ દિ મોડા ચડજો જ્યાં... કોઈ મારી નાખે છે !’

‘મારી તો કોઈ નાખતું નથી ! પરંતુ ફરી ક્યારેક આવીશ’

આમ કહી બાપાને પગે લાગી અમ્મો ઉપડયા અને આવ્યા જસદણ.

જસદણમાં વાળું ક્યું અને થોડીવાર વાતો કરતા બેઠા

માગ ગઈયાનાં તો અત્યુજ બાપાની વાતો શુંભૂતી હતી એટલે મોહનભાઈને મેં કહ્યું કે, ‘આપણે નારદ ફાટામાફકને હારે લઈ ગયા હોત તો અત્યુજ બાપાનો ફાટો લેવાઈ ભાત’ નાગદને સાચે ન લીધો એ એક ભુલ થઈ ગઈ !’

મોહનભાઈએ કહ્યું ‘એના મુંઝાવમાં નારદને કાલતા ખટારામાં વીંછિયા મોકલી દઈશ’ આમ કહી વધુમાં મોહનભાઈએ કહ્યું કે, ‘આ બધા ફાટા એકાદ અઠનાડિયામાં તમને રાજકોટ મોકલી દઈશ’ આમ નારદને મોકલવા નળધેનો મારો ‘ઉચાદ’ ઓછો કરી થોડીક ખીજ આડાબજળી વાતો કરી અમ્મો સૌ મુઠ ગયા અને હું સનારે રવાના થઈ અગિયાર વાગ્યે તો રાજકોટ પુગી એફિસ ભેગો થઈ ગયો.

ઉપર મનાણે આટકોટ, જસદણ, વીંછિયા, પાળિયાદ વિગેરે ઠેકાણે જઈ તેની નોંધ મેં ટપકાપી તો લીધેલી પરંતુ એ નોંધ ઉપરથી દુષ્કૃત તૈયાર કરવા માટે હું ફાટાની વાટ ભેતો હતો કે જેથી ચિત્ર સહિત તેણું વર્ણન થઈ શકે

ફાટા આવ્યા, પરંતુ ધાર્મી કૃતાં બહુજ મોડા આવ્યા, છતાં એથી આવૃત્તિનું છાપગમ ચાલતું હતું એટલે ઉપયોગમાં ન આવે એટલો ખર્ચ વખત તો વીતી ગયો ન હતો પરંતુ ફાટાનું બંડલ છોડી જ્યાં મેં ફાટા ભેંચ્યા ત્યાં અને ક્યું કે, ‘આ ફાટાના બેલેક કેવી રીતે બનશે !’

કારણ કે ફાટા બહુજ ઝાખા અને ઢંઢાકા વગરના હતા.

લાઈટનું કે પોતનું કે ચિત્રનું કોઈ પણ ભાતનું ઠેકાણું હતું નહિ, છતાં બેલેક મેકરને મેં એ આશાએ બતાવ્યા કે, એ એની કોઈ ચતુરાઈ વાપરી બેલેક બનાવી આવે તો !

આટકોટ એ જુના દેશી રાજ્યના વખતમાં જામનગરના મહારાજા
જામ સાહેબના રાજ્ય નો એક મહાલ હતો.

આજે સોરાષ્ટ્ર સરકારના મધ્ય સોરાષ્ટ્ર જિલ્લામાં જસદણ તાલુકાનું
એક ગામ છે.

ધીરપુરથી આટકોટ ૩૬ માઈલ થાય છે.

રાજકોટથી આટકોટ ૨૭ માઈલ થાય.

અને ગોંડલથી ૨૪ માઈલ થાય.

રાજકોટથી સ્ટેટ ટ્રાન્સપોર્ટના ખટારા દિવસમાં એ વખત આટકોટ-
જસદણ થઈ આવતગર જાય છે અને આવે છે.

એ તો સૌના અનુભવની વાત છે કે, મોટરના કે ખટારાના પૈડા
જ્યાં જ્યાં 'ફરી વળ્યા' ત્યાં ત્યાં શહેરના અનિષ્ટો પણ ઓછાવતે અંશે
પણ એ અત્યાર ક્રુધી પવિત્રતા જાળવી રહેલા અને હજુ પણ કંઈક અંશે
પવિત્રતા જાળવવા મથતા ગામડાઓમાં પરાણે પહોંચી ગયા છે એટલે
આજનું આટકોટ જોતાં આપણને ખડુ આનંદ કે ખડુ શોક થાય એવું
રહ્યું નથી કારણ કે જમાનાની 'ઝંઝક' થોડી ઘણી સૌને સ્પર્શે છે.

એટલે આજે વૃદ્ધ શું કે યુવાન શું! સ્ત્રી શું કે પુરુષ શું! તવંગર
શું કે ગરીબ શું! માલધારી શું કે બેકુત શું! બધા જમાનાના રંગે
રંગાતા જાય છે.

પરંતુ શહેરની વાત છોડી દઇએ કારણ કે એતો થોડા ઘણાં 'અજાણ્યા'ના
તો હતા અને તેમાં સ્વતંત્રતા મળ્યા પછી 'અજાણ્યા' એટલે એ
વાતનો આપણને અફસોસ પણ ન થાય કે અરે રે! આવડા મોટા શહેરમાં
હાં કોઈ વૃદ્ધ પુરુષ હાથમા વાદળી લઈ સાંજ વખતે 'કીડિયારૂ' પુરવા
ન નીકળે?

પરંતુ ગામડાના વૃદ્ધોને પણ આજે આપણે અંશે ફારિયું નાખી હાથમાં
સોટની વાદળી લઈ પાદરમાં 'કીડિયારૂ' પુરવા જતા હોવાનું જોતાં નથી
ત્યારે થાય છે કે 'વાહરે જમાના!'

આજે વૃદ્ધને કે યુવાનને આવા 'કીડિયારૂ' પુરવા કરતાં છાપામાં
શું આબુ. ડેખરબાઈ શું કહે છે..... ચુંટણીમાં કોણ આબુ..... કયો
અમલદાર લાંચ લેતા પકડાયો આવી બાબતોમાં વધારે રસ છે.

વધુમાં આજે તો પંચાયતો પણ ઠરાવો કરી કુતરાને રોટલા નાખવા
કે ન નાખવા, ગ્રામજનને ચપટી લોટ આપવો કે ન આપવો તેના પણ ઠરાવો
કરે છે. એટલે એમાં અફસોસ કેનો કરવો..... અને રોનો ન કરવો અને

અફસોસ કરવાનો અર્થ પણ શો છે ? પરંતુ આજે ગામડામાં જવાનો કોઈને પ્રસંગ આવે તો ભારતના એ સ્વતંત્રતા લોચવતા આજના ગામડાના દરેકે જોઈ આજની મજાનું માનસ ક્યાં જાય છે તે જોજો અને તમને પણ થાશે કે... અરે રે ? પુન્ય બાપજી કહેતા હતા કે, હિન્દુસ્તાનનું હૃદય દિલ્લી નથી પરંતુ એના ગામડા છે. તો બાપુજીએ કહેલો તે આ ગામડા !

બાપુજીનું કહેલું, આ હૃદય !

ના ! ના ! બાપુજીના કહેલો આવા ગામડા હોયજ નહિ. બાપુજીના ગામડામાં કલેશ ન હોય કંકાશ ન હોય. અને વર્ગવિચ્છેદની વાતો ન હોય ! બાપુજીના ગામડામાં અધર્મની વાતો ન હોય, પરંતુ ધર્મની વાતો હોય, અને બાપુજીને પ્રાણીથી પણ પ્યારા રામ ભગવાનની વાતો હોય, અને બાપુજીના ગામડામાં તવરા જોઈ ગપાટાં ન મરાતા હોય પરંતુ બાપુજીના ગામડામાં તો ઘરે ઘરે રામાયણ વંચાતી હોય. પરંતુ આજે...

ગામડાઓની શું સ્થિતિ છે ?

પરંતુ જ્યાં દયો આવી વાતો... બાપુજીની માફક વેદવ્યાસ જેવા ભગવાન વેદવ્યાસનો દાખલો દયો ને ! સમર્થ યુગદ્ધા વ્યાસજીએ પણ હાથ ઉંચા કરી કરી પોકારી પોકારીને વિલાપ કરેલો કે-

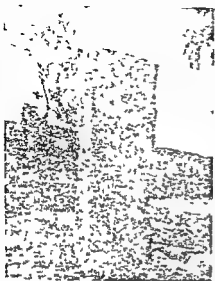
“આખો જન્મારો લોકોને સમજાવવાની મેં પરાકાષ્ટા કરી મારી તમામ કલ્પના શક્તિ-ધર્મબુદ્ધિ અને સાહિત્ય શક્તિ બધી મેં વાપરી નાખી લોકોને સમજાવ્યું કે- સદાચારથીજ ઔદિક અને પરલૌકિક કલ્યાણ થાય છે પણ હવે કોઈ માફ સાંભળવું નથી.”

દુર્યોધનનો પિતા અખંડ ધર્મ થવજી કરતો ધર્મ અધર્મનું વહન્ય પુરેપુરું ભણ્યો પણ એનું શારીરિક અને આત્મિક આંધળાપણું દુર ન થયું તે નજ થયું.

વાંચકો ! હવે પૂન્ય બાપુજી જેવા અને વેદ વ્યાસ જેવા મહાન યુગ દ્વિ પજી જ્યાં જમાના પાસે ‘પાછા’ પડ્યા હોય ત્યાં આપણા જેવાની વાત ક્યાં કરવી એટલે આ બધા તો જમાનાના રંજ છે માટે તેનો અફસોસ કરવો એ સમયની જરૂરથી કરવા જેવું છે. એવું માની આપણે પણ પાછા આપણી યુગ વાત ઉપર આવીએ.

આજે પ્રેક્ષકે ‘Short & Sweet’ કુટ્ટી વાર્તાઓ જોઈએ જીએ. કારણ કે, આજે કોઈને કુરસદ નથી.

ખસ જ્યાં ઘુઓ ત્યાં આપણને દોડાદોડજ લાગશે એટલે આજના

માનવીને લાંબી વાતા, લાંબા
ભાપણો, લાંબી ચર્ચા, કે લાંબા
લાંબા 'ટાયલા' ગમતા નથી એટલે
આજથી હલ્લરેક વરસ પહેલાં
આટકોટ મામે જામ લાખો કુઢાણી
કેવી રીતે મરાણો અને આજે
એના પાળિયાને ભરવાટો અને
રખારીઓ શા માટે દુધવતી હજી
પણ નવરાવે છે અને દર વરસે
ત્યાં શા માટે મોટો મેળો ભરાય
છે એ બધી હકીકતોને આંહી
ઉલ્લેખ કરતો નથી. છતાં જેને
આમાં રસ હોય તેને 'કન્હ દેશની
જીની વાર્તાઓ' વાંચી જવા મારી
ચિનતિ છે, અને આ લાખો કુઢાણી
ગિરનારથી મા અંબાજીને કેવી
રીતે આટકોટ સુધી લાવ્યો અને

જામ લાખા કુઢાણીની ખાંભી.

મા અંબાજી ત્યાં સુધીજ કેમ પધાર્યા! અને ત્યાં નદી કાંઠે શા માટે
રિથર થઇ બિરાજ્યા! તે આટકોટ બધ માતાજીના પુલરીને પુછી, જોડું.

આ ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ વાતોને એટલા માટે દુંડાવવી પડે છે કે,
વાંચકોને તો વીરબાઈમાની હકીકત જાણવી છે અને માતાજીના જન્મ
સ્થળના ફોટા જોવા છે. અને આપણા પુણ્ય જલાખાપા કયા સ્થળે
'ધાર ફેરા ફરેલા અને કયા સ્થળે માએ અને બાપાએ જવતલ હોમી
અગ્નિદેવની સાક્ષીએ પ્રતિજ્ઞા લીધેલી કે- 'તારા સુખે સુખી અને તારા
દુઃખે દુઃખી' એ બધી હકીકત જાણવી છે એટલે બીજો આટો અવળો
ઇતિહાસ હું આંહી રજૂ કરતો નથી.

ચાલો આપણે તો પાછા માતા વીરબાઈમાના જન્મ સ્થાન તરફ જઈએ.

અમારી સાથે શ્રી હવે ફોટોગ્રાફર માથે હેટ પહેરી એના આધુનિક
સાધનો સાથે સજ્જ થઇને ચાલતા હતા એટલે ગામ લોકોને જરા કીતુક
જેવું થયું કે- 'આ સુ! આ નાના ગામમાં!'

પરંતુ ગામ લોકોનું આશ્ચર્ય હજી સને ન સમે અને અમો કોઈ
પ્રદર્શનની 'ચીજી' લેવા હોઇએ એમ અમારી વાંહે નાના નાના

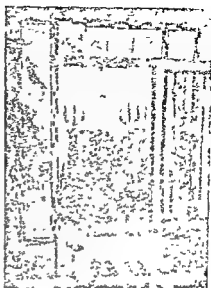
છોકરાંનું દોણું બારે ન બારે
તે પહેલાં જ ભગવાનજી બાપાએ
અમારી 'દોળી' તરફ કુણુકુણતાથી
જોતાં એક વેપારીને કહ્યું કે:-

‘આ લુઓ!’

‘આ બધા વીરખાનો ઇતિહાસ
હેવા આન્યા છે અને ફોદા
પાડવા આન્યા છે.’

‘ગામના લાગ્ય કે- આપણા
ગામમાં વીરખા જન્યા કે લેથી
આજે ૧૦૦ વરસે આ લોકો
જાગ્યા.’

‘હું તો આ લોકોને કહું છું કે-
વીરખાના નામનું આંદી સદામત
આપણું શરૂ કરો, વીરખાનું
નામ રહે એવું કંઈક કરો...’

મા અંબાજી

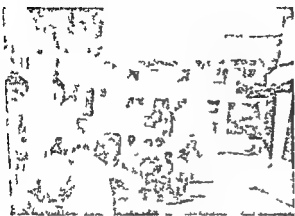
‘વીરખા જેવા અર્ધાંગના જલાબાપાને મળ્યા તો આજે જલાબાપાનો
કંઠો વાગે છે.’

‘સદામત ન આપો તો કોઈ લોકોણા ઉધોગ મંડળ રચાવો પણ
વીરખાના નામ પાછળ કંઈક કરો...’ આવી રીતે બીજા કોઈ સાંભળે કે
ન સાંભળે તેની દરકાર રાખ્યા વગર ભગવાનજી બાપા તો જોણતા જોણતા
અમારી સાથે ચાલવા લાગ્યા અને આટલોટની બગીચા વડાવી અમો સૌ
માતા વીરખાઈમાના જન્મસ્થાનવાળા મકાનની ડેલી પાસે પહોંચ્યા.

હવે આ ડેલીમાં કાબજ થતાં પહેલાં આપણે પુન્ય જલાબાપાનું
સ્મરણ કરીએ અને માતા વીરખાઈમાની જે જોડીએ કારણ કે આ ડેલીના
કમાડ કે બારસાંજ તો કદાચ માતા વીરખાઈમાએ જલાબાપા સાથે ઉભા
રહી ધરના ટોડલે કંકુવાળા હાથ કરી થાપા માર્યા હશે તે વખતના તો
મહી હોય પરંતુ સ્થળ તો આ જ છે માટે ‘જે’ જોણવાની શરમ આવતી
હોય તો મનમાં અને પૂર્વના કોઈ પુન્યના બળે કરીને જોરથી ‘જે’
જોણવામાં શરમ ન આવતી હોય તો આ વાંચતી વખતે એક વખત જોરથી
વીરખાઈમાની ‘જે’ જોડીએ...

જોડો ‘માતા વીરખાઈમાની જે...’

માતા વીરબાઈમાતા બડલાગી પિતાનું નામ શ્રી પ્રાગજી સોમૈયા
વીરબાઈમાતા જેવી એક પ્રતાપી દીકરીના પ્રતાપે એને આંગણે

પ્રભુના મહાન ભક્ત
'ચાર ફેરા' કરવા
જાવ્યા એ શું ઓછા
ભાગ્યની વાત છે

એટલે બીજા કોઈ
પણ પ્રજા માતા વીર-
બાઈમાતા પિતાજી
સબ ધે મેં કોઈને
આટકોદમા પુછ્યું
તહોં કારણ કે મારે
મન એ બહુ મહત્વની
હકીકત નથી કે
પ્રાગજી બાપા

આટકોદની બબર

નાણાવાળા હતા કે નાણા વગરના? પાણાવાળા હતા કે પાણા
વગરના? (એટલે કે મોટા મોટા ખોરડાવાળા) દાણાવાળા હતા કે
દાણાવગરના? કારણ કે શ્રદ્ધાળુને આવી વાતો જાણવા ખાસ
છટ્ટાસા હોતી નથી જેમકે શ્રદ્ધાળુને, શ્રી રામપ્રભુના પિતા દશરથ
મહારાજના નામની બબર હોય છે, પરંતુ મહારાજ દશરથના પિતા કોણ
એ પુછવાની કે જાણવાની ઓછી દરકાર કરે છે

એમ મને પણ માતા વીરબાઈમા કે જલારામ સબ ધેની હકીકત
સાથે જ વધુ સબ ધ હોય હું બીજા હકીકત તરફ ઉમેશા ઓછું ધ્યાન
આપું છું કારણ કે, મારે મન એજ મહત્વની હકીકત છે

પરંતુ આવા પ્રભુને પ્યારા લાડકવાયા ભક્તોને જન્મ આપનાર માતા-
પિતા સાધારણ માટીના તો ન જ હોય એ તો સૌ કોઈ સમજી શકે એવી
બાબત છે, એટલે આપણે તો એટલું જરૂર માનવું જોઈએ કે, માતા
વીરબાઈ મા જેવી પતિપરાયણ અને મા જગદ બા જેવી દીકરીને જન્મ
આપનાર એતા માતા-પિતા પ્રભુપરાયણ, સાત્ત્વિકભાવવાળા અને પુન્યશાળી
તો હોવા જ જોઈએ કે જેની કુળે મા વીરબાઈ મા જેવી સતીનો જન્મ
થયો

માતા વીરબાઈ માતા પિતાજીનું નામ શ્રી પ્રાગજી સોમૈયા

પ્રાગજી બાપાને બે દીકરા અને એક દીકરી

દીકરી એજ આપણા માતાજી. અને દીકરા બે તેમાં એકનું નામ નથુ અને બીજાનું નામ સુન્દરજી.

નથુભાઈના દીકરા વિઠ્ઠલભાઈ ને વિઠ્ઠલભાઈના દીકરા હરજીવન.

(વધુ વિગત વશાવળીમાં છે)

અપ્પકોટમાં હાલ હરજીવનભાઈના વિધવા દિવાળી બહેન રહે છે.

અમો ગયા ત્યારે દિવાળી બહેન ઘરે ન હતી એટલે શ્રી જમનાદાસ-ભાઈએ દિવાળી બહેનને જોલાવવા પાટોશમાંથી એક છાકરાને મોકલ્યો.

દિવાળી બહેન આવ્યા. અને દિવાળી બહેનને ત્યારે ખબર પડી કે વીરપુરથી ભગત બાપાના નાના ભાઈ આવ્યા છે ત્યારે એ તે રાજતારેડ થઇ ગયા.

પોતાએ બહુ ગ્રેમથી ચા પાણીનો આચક કર્યો પરંતુ અમોએ તે શ્રી જમનાદાસભાઈની ધરજ ચાપાણી પીધા હતા એટલે હાથ લોડીને ના પાડી. અને કહ્યું કે, 'બહેન! આહ તે અમો પીધને આવ્યા છીએ. તમારો આચક છે એટલે પાણીના લોટા લાવો.'

દિવાળી બહેન બીચારા અરધા હરખેલા થઇ પાણીના લોટા તે લાવ્યા પણ સાથે અડારીમાં ગોળ પણ લેતા આવ્યા અને અમારી પાસે અડારી ધરી કહ્યું કે- 'બીજી ભાઈ કાંઈ નહીં પણ તમો મારે ત્યાં ક્યાંથી? મારે પહેલાં મીઠાં મોઢા કરો અને પછી પાણી પીઓ.' એટલે અમો સૌએ પહેલાં મીઠાં મોઢા કર્યા અને પછી પાણી પીધું.

દિવાળી બહેનને ખબર ન હતી કે અમો શા માટે આવ્યા છીએ એટલે મેં કહ્યું કે-

'બહેન અમો આ મહાનનો ફોટો લેવા આવ્યા છીએ મારે અમારે તે જે ઓરડામાં માતા વીરભાઈમાનો જન્મ થયો હોય એ ઓરડાનો ફોટો લેવો છે, માટે તમો કહો તે ઓરડાનો ફોટો લઇએ.'

દિવાળી બહેને કહ્યું કે- 'અમારા ગયદાના વળતથી આજ રેણુ પર છે, અને વીરમાનો જન્મ પણ આ ઓરડામાં થયો છે.'

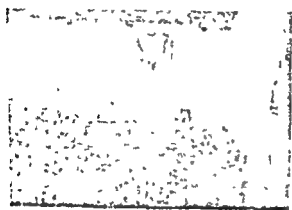
એ પવિત્ર ટેલી.

તમે! ખુશીથી ફોટો લ્યો એટલે ધી દલેએ એનો કેમેરા તૈયાર કર્યો અને
હું જોરડાની અંદર ગયો.

વાંચકો! માતા વીરબાઈમાના જન્મ સ્થળના દર્શન કરતાં મારા
દિલમાં સા સા બાવ જન્મ્યા હશે

મારા અંતરમાં સા સા ઉમળકા આબ્યા હશે એનું વર્ણન હું કંઈ
બાપામાં કરું અને કેવી રીતે કરું.

ગાચાર છું કે, મારા હૃદયના ઉમળકાના બાવનું વર્ણન કરવા મારી
પાચે પુરતા શબ્દો નથી. અસ્તુ!

સા પવિત્ર જોરડો

જોરડામાં જતાં ભેયું
કે- પદારા ઉપરની
ભીતિ જડાબાપાનો
બુનવાળી ફોટો લુના
દાર સાથે બિરાજે છે
અને પદારા ઉપર
બીજા ફોટાઓ છે.

વાંચકો! દિવાળી
ખડેન એક સામાન્ય
વિષય છે. જાએકલ
જોરડામાં મુકે છે
અને રાંધે છે, અને
પરવખરી પણ ખાઈ
જોરડામાં છે.

નકાનને નાની એવી જોરડી અને નાનું ટેલીબપ ફળિયું છે.

જોરડીનાં ઘાટ દરવાજાની પાંદી છે અને ફળિયામાં બાપું બજતબ
પડ્યું છે છે

‘બહેને દીવો ક્યોં અને પોતે હાથમાં માળા લઇને બેસી ગયા

મેં પુછ્યું, ‘હવે ફોટો પાડીએ બહેન’

‘હા બાપ! પાડો તમ તમારે’

મેં દેવેને કહ્યું, ‘હવે ફોટો લઈ લ્યો,’

દેવેએ પ્લેટ ચડાવી અને જ્યાં ‘કટ’ કરવાની તૈયારીમાં હતા ત્યાં દિવાળીએત ફરી બોલ્યા

‘બાપ જરા બરવજો હો!’

દેવેએ કેમેરાની આંખમાંથી મોહું ઉઘક્યું.

મેં પુછ્યું, ‘કાં બહેન!’

‘બાપ જરા આ વર્ણગણીએ લુગડાં છે તે આધા કરી લઉં’ અને બાપને જરા ગોળની કાંકરી ધરૂં’ એમ કહી એમણે તે વર્ણગણીએથી લુગડા આધા કર્યા અને મજુસ ઉઘાડી એમણી નાની ડબરી કાઢી ગોળની કાંકરી લઈ બાપના ફોટા પાસે ધરી, અને કહ્યું કે, ‘હે બાપ! હેતેથી જરા ગોળ આરોગો’ એમ કહી બાપને છેટો પાથરી પગે લાગી પુરા ભાવથી ફરી હાથમાં માળા લઇને બેસી ગયા

મે ફરી પૂછ્યું, ‘કેમ બહેન! હવે ફોટો પાડીએ!’

‘હા, વીરા! પાડો તમતમારે’

દિવાળી બહેનની મજુરી મળતા મેં શ્રી દેવે સામે જોયું અને શ્રી દેવેએ ‘કટ’ કરતી ચાપ દાબી અને માતા વીરબાઈમાતા જન્મસ્થાનનો ફોટો બે આધ નયો

એકાદ ‘પ્લેટ’ બગડે તો ?

એ બહીકે ૨-૩ પ્લેટ વધુ લીધી અને ફોટા લેવાનું કામ પૂર્ણ થયું

વાંચકો! ફરી એકવાર બોલો માતા વીરબાઈમાની જે...

આને દિવાળી બહેનના હરખનો પાર નો’તો આજે એને મન ધન્ય દિવસ હતો, ઉત્તળો દિવસ હતો વજુભાઈને જોઈ ‘શબરીના ઘરે રામ પધાર્યા’ એવો એનો ગરીબ ચહેરા ઉપરનો ભાવ કુપાવવા છતાં કુપાઈ સકતો નો’તો

વળુભાઇએ પણ ખુબ પ્રેમથી પુરા આગ્રહથી વીરપુર આવવા કહ્યું અને હવે તો વીરપુરમાં જ અમારા ભેગા રહો એવું જ્યારે કહ્યું ત્યારે એ લાચાર વિધવાની આંખમાંથી આંસુડા દેખાણા- અને કહ્યું કે 'વીરપુર તો હું હમણાં જ આવી હતી અને ફરી ક્યારેક આવીશ. વીરપુર તો મારી મીઠી દશ છે ભાઇ !'

વળુભાઇએ કહ્યું કે 'ખહેન ! વીરપુર તો તમારું ઘર છે તમારે શા માટે આવી જ'લજા કરવી જોઇએ. હાલો મારી સાથે ! અને કહો તો વીરપુર જઇ કોઇને તેડવા મોકલું. વીરપુરમાં અમારા ભેગા રહો-ધાય એ કામ કરો અને બાકી ભાગવાનનું ભજન કરો.'

'ભલે ભાઈ ! આવીશ !'

'બાપાને રામરામ કહેલો- ઘરમાં મારા રામરામ કહેલો' એમ કહી એ લાચાર વિધવાએ વળુભાઇ સામે હાથ જોડયા.

મેં એ પૂનિત ખહેન સામે હાથ જોડયા અને બારે હૃદયે અમે સૌ ત્યાંથી પાછા વાળ્યા, અને ખલ્લરમાં આવેલ શ્રી જમનાદાસભાઇની દુકાને બેઠા.

નાના ગામમાં તો કોઈ વાતને ઝાઝીવાર છાની રહેવાપણું હોય નહિ કોટલો ખલ્લરના એક છેટેથી બીજા છેડા સુધી અમે કોણ છીએ... કેવા છીએ... અને શા માટે આવ્યા છીએ... એની ખબર પડી ગઇ.

અગો દુકાને હજુ માંડ બેઠા ત્યાં તો દુકાનના ઓટા ઉપર ગામના નાના ઊંકરાઓ મંડ્યા ભેગા થાવા. અને નાના ઊંકરાં ભેગાં થયા પહેલાં એક પુરૂષ ઓટલા ઉપર બેઠા હતા એટલે મેં એ ધ્રુવને પૂછ્યું !

'બાપા ! કું નામ.'

'અમરસી'

'કેટલા વરસ થયાં બાપા'

'૧૭'

'ત'ંધ તો તમોએ જ'લાખ્યાપાને નહિ જોયેલા, અરુ ને !'

'સાચું !'

એ ધ્રુવને હજુ મારી સાથે વાત કરવાનો 'પોરહ' નો'તો લગતો એટલે એનો Telegraphic Language માં જવાબ પાળતા હતા. અને ઊંકરાઓ એકા દર એકેકા રહેબાઈ ફોટો એ'એ તો પોતે રહી ન લય એ માટે અંદર અંદર છાની હોંસાતોંસી કરતાં અમારો કેટો ઊંડતા નો'તા.

ગયા વખતનો ફોટા સંબંધે મને 'કડવો' અનુભવ થયો હતો એટલે શ્રી દેવેને જો' રસ્તામાં જ કહી દીધેલું કે, જો જો દેવે! ફોટા બે'ચવામાં લોભ કરતા નહિ! તમને ઠીક પડે એટલા 'પોઝ' લેજો, કારણ કે, હરવખત કાંઈ ભેટું થાતું નથી, માટે તમારે અથકાયા વગર મને પુછ્યા વગર હરજા પડે એટલા પોઝ લેવા, મારા તરફથી પુરેપુરી કુટ છે.'

'હાલે બાપ! એની જરાય ચિંતા કરોમાં કારણ કે 'મને પણ આજે મોજ ચડી છે અને વધારામાં એક જાનરરી આનિસ્ટન્ટ પણ મળી ગયો છે એટલે તમ તમારે લહેર કરો.'

આમ 'લહેર' કરવાનું દેવેએ મને કીધેલું એટલે દેવે અને કનકે દુર ઉભા ઉભા મન ફાલે એમ ફોટા લીધે જતા હતા.

કારણ કે ફોટા લેવામાં કોઈ બાતતું બંધન

હતું નહિ એટલે એ એના 'ધંધામાં' હતા અને હું, અમરસીબાઇને વાત કરવાની મોજ ચડે એટલા માટે એના સામે ઉભો ઉભો પાતો કરતો હતો, અને છોકરાવ અમારા બંને તો વચ્ચે

પરાણે મધ્યસ્થ જેવાં

મધ ફોટો પડાવવા ઉભા હતા, તેમાં કોણ બેઠો મારાથી શું પૂછાઈ ગયું એવું તો આજે મને પણ પૂરેપૂરું સ્મરણ નથી પરંતુ મારી વાત સાંભળી અમરસીબાપાએ દાંત કાઢ્યા. અને એમને દાંત કાઢતા જોઈ મને પણ ઉમળકો આવ્યો અને મનમાં થયું કે હવે બાપાને મોજ ચડે છે મરી! બાંધો નહિ!

'બાપા! તમારું નામ અમરસી એ તો ખરું પણ બાપતું નામ?'

'મારા બાપતું નામ રૂબડ!'

'કેવા હો?'

'રાજમર બ્રાહ્મણ'

'આંદીના હો?'

‘આંહીનાજ સુવા છીએ, બીજે ક્યાંના હોય!’

‘એમ નહિ બાપા! બહારથી રહેવા આવ્યા હો તે!’

‘તારે બાપ! બહારના કે’વા’

‘ત’ંધ આંહીના છે એટલે કાંઈક જલાબાપાની વાત તે કરે.’

‘શું વાત કરે!’

‘જે સાંભળી હોય તે કરે!’

‘હા બાઈ! જલાબાપાની વાતો ક્યાં જાની છે! એ તેા દુનિયા જાણે છે, તમે પણ જાણા છપાવ્યા છે ને?’

અમરશી બાપાને ‘મોઝ’ ચડી

‘પણ તમે તેા કાંઈક વાત કરે!’

મારે તેા યોડું ઘણું બાપા પાસેથી સાંભળ્યું હતું એટલે હું જબાબ કરી રહ્યો હતો એટલે અતે બાપાને મોઝ ચડી અને એ તેા ‘ઉખડયા’ અને હું મંડયો નોંધ કરવા

‘લુલો બાઈ!’

‘પણ તમારું નામ શું?’

‘સૌભાગ્યચંદ’

‘રાજકોટથી આવેા છે ને?’

‘હોણે કશું?’

‘આ જમનાદાસ-
ભાઈ ક્યારેક વાંચે
ત્યારે બહાર પડે કે
જલાબાપાના તેા
રાજકોટથી જાણા
છપાણાં છે.’ (હું
માનું હું કે શ્રી
જમનાદાસ બાઈ
લોહાણા દિતેશુ
વાંચતા હશે અને
અમરશીભાઈ ક્યારેક
સાંભળતા હશે)

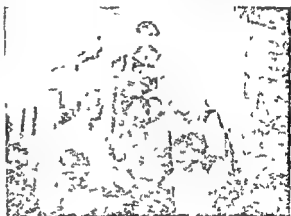
‘હા!’

‘હવે સાચું! જમનાદાસબાપ કહેતા હતા કે- તમે ફોટા બેંચવા આવવાના છો!’

‘સાચું!’

‘જુવો બાપ! જલાભગતની ખ્યાતિ કંઈ આજઠાણની નથી. એ તો મોરકાની (ધણુ વખતની) છે. હું નાનકડો હતો ત્યારથીજ આજ મુઘી

નહિનહિ તોય પાંચ દહકાથી તો હું સાંભળું છું કે જલો-ભગત કેવા હતા અને કેવા પરચા પૂરતા! મેં તો જ લાખા પાને કે પીરમાને નજરોનજર જોયા નથી પણ અમારા ગયદા વાત કરતા કે જલોભગત આ પરગણાંમાં નીકળતા પણ પહેલાં આટકોટ ન આવતા પણ કોટડા જતા

અમરશી બાપા ‘ઉખડયા’

કોટડા ઉપર ભાવ સારો અને જ્યારે અહીંનું મહાજન તેહું કરવા જાય ત્યારે અહીં આવતા! અને આને એટલે એમને એમ હાલ્યા ન આવે! પરંતુ ભજન કરતાં કરતાં આવે, એની શું વાતો કરવી બાપ!

અમરશીબાપાએ મને પૂછ્યું.

‘તમે ભૂરા ભગતને જોયેલા?’

‘સારી રીતે વીરપુરમાં રહેતા અને ભૂરા ભગતને નહિ જોયા હોય!’

‘એનું આખ્યાન સાંભળેલું?’

‘ના, એનું આખ્યાન સાંભળ્યું નથી.’

‘ત’ઈ તમે શું સાંભળ્યું છે!’ એમ કહી એ વૃધ્ધ તિસારો તાખ્યા અને કહ્યું ‘ત’ઈ થઈ રહ્યું-એ...ને...ભૂરા ભગત.’

‘ભગત મહારાજ સાથે આહીં તો એમને એમ આવે.

‘જામનાદાસભાઈને ઘરે ઉતારો.’

‘રૂડા ખાય પીએ અને દેલ કરે અને રાતના જલાભગતનું આખ્યાન રે-અને એમાંય જ્યારે વીરૂમા એલા સાધુ હારે જાય છે એની વાતો કરે ત્યારે સૌની આંખમાં મંડે આંસુ હાલવા.’

આટલું કીધા ભેશુ તો અમરશી ખાપા તો મંડ્યા કુસકા ભરવા અને રાવા...અને એ તો રાતા જાય અને કહેતા જાય.

‘અરે ભાઈ! એ સમો વહમો છે હો! સામે હાલીને કાંડું’ ઝાલીને પોતાની ખાયડીને પારકાના હાથમાં સોંપવી એ કાંઈ બેવા તેવાના કામ નથી હો!’

‘મેં તો શાસ્તરમાં કયાંય સાંભળ્યું નથી કે કોઈ ભગત પોતાની ખાયડી આપી હોય અને એલો ઉપરવાળો પજુ કેવો...એને લગ્નએ ન વળી કે હું’ શું’ માંશું’ હું!’

‘એટલે આવા કામ તો જલાખાપા અને વીરૂમાજ કરી શકે હો! ખીજાના ગલ નહિ હો ભાઈ! ભલેને મોટી મોટી વાતો કરે.’

આટલું કહી એ વૃધ્ધ પોતાના ફાળિયાના છેડાથી આંખો છુછી અને હળવે સાદે કહ્યું-

‘ભાઈ! આવા કામ કર્યા ત્યારે જ એના આજે તપ તપે છે ને! તો આજે ૧૦૦ વરસે તમે એના ફોદા ખેંચવા આવ્યા છોને? નહિતર આજ તો પંડનો દીકરો પજુ માવતરને ખટકુ રાંટલો દેતો નથી ત્યાં ખીજાના શ્રાશું તો કોણ બુએ.’

‘સાશુંને ભાઈ?’

‘સાશું ખાપા! સાશું!’

આ સિવાય અમરશી ખાપાએ તો બીજી ઘણીએ વાતો કરી પરંતુ લગભગ બીજા વૃધ્ધોએ કહેલી અને આ પુસ્તકમાં ‘ખાપાના રાંભારજી’ને લગભગ મળતી જ દોવાથી અમરશી ખાપાએ કીધી એ મેં બધી વાતોની તોંપ કરી તો ખરી પરંતુ તેનો ઉદ્દેશ અહીં કરતો નથી..

અંતે વાતો કરતાં કરતાં ખાપા પજુ યાક્યા અને બુખ્યા પેટે અમેા પજુ યાક્યા અને દવે ક્યારે ‘રાંટલાનો સાદ’ પટે એની વાદ ભેવા લાખ્યા.

ત્યાં ઘોડીક્યાર પછી જમનાદાસભાઈ ધરેથી આવતા દેખાણું.
જમનાદાસભાઈએ કહ્યું:

‘હાલો જમવાનું તૈયાર છે.’

‘હાલો!’

એમ કહી અમરશી બાપાને જય જલારામ... રામ રામ... કહી
અમો ઊઠ્યા.

હાલતાં હાલતાં, મેં જમનાદાસભાઈને પુછ્યું. ‘જમનાદાસભાઈ!
હવે કોઈ ફોટા લેવા રહી જતા નથી ને? રહેતા હોય તો લેગાલેગા
લેતા જઇએ!’

‘હવે તો રહી જતાં નથી, આપણે તો પીરમાના જન્મસ્થાનના લેવા
હતા એ તો સર્વ લીધા.’

‘આટકોટની બજારના પજુ લીધા.’

‘હવે તો કંઈ રહેતું’ નથી. છતાં પજુ ફોટા લેવાનો વિચાર થાય તો
જમ્યા પછી લેવા હરો તો લેશું!’

મેં કહ્યું કે, ‘એ તો બરાબર પરંતુ જમ્યા પછી તો અમારો વિચાર
જસદબ્જ જવાનો છે. માટે કહેા તો લેગા લેગો આટકોટના પાદરનો અને
નદીનો ફોટો લેતા જઇએ.’

‘તમારી મરજી!’

મેં કહ્યું. ‘પરંતુ બા-બા કલાકે મોડું થાય તો કંઈ પાંધેા નથીને?’

‘નારે ભાઈ ના!’ એમ તો હજુ પાટલે એસવાને બા-બા કલાકની
વાર પજુ છે, આ તો એમ કે દુકાને બેઠા છીએ તો ધરે માદલા પાથર્યા
છે તો ધરે જઈ જરા આડો પાંસો કશીએ ત્યાં પાટલા ઢળાય એટલે તમને
તેડવા આવ્યો.’

જમનાદાસભાઈ, જમવાનજી બાપા, શ્રી દેવે ફોટાચાકર અને હું
ઊપડ્યા પાદર.

જમવાનજી બાપા સાથે હતા એટલે અમને વાતો સાંભળવાનો લહાવો
તો મળ્યે જતો કારણ કે એ ‘લ્હડા બળિયા’ વૃદ્ધ પુરૂષને વાતો કરતાં
કરતાં ઓછો થાકોટો લાગતો હશે એમ લાગ્યું.

કારણ કે ધડીકમાં એ લોહાણા પરિવદની વાતો કરે... અને ધડીકમાં સમાજવાદની અને સામ્યવાદની વાતો કરે... ધડીકમાં મુછાળાની વાતો કરે... અને ધડીકમાં નમુછિયાની વાતો કરે.

વિવેક ખાતર અને એક જુદા પુરુષને ખરાબ ન લાગે એટલા માટે હું હા! સાચું બાપા! એમ ક્યાં કરું એટલે એ ભોળો છવ માને કે 'સૌભાગ્યવંદને વાતો ગમે છે' એટલે એ હાંકથે રાખે અને આપણે તો સાંભળ્યા ન સાંભળ્યા વગર 'સાચું બાપા-સાચું.'

બાપાની વાતોમાં નીરસ બની હું તો હા, હા, ક્યે જતો હતો અને શ્રી હવેના સાથે ક્યાંથી ફાટો લીધો હોય તો સાચા પોત્ર આવે! એની વાતો કરતો હતો અને મનમાં ડટે ડટે મડમથક ચાલતી હતી કે:

અરે! આજથી ખરાબર ૧૩૮ વર્ષ પહેલાં આજ પાદરમાં જહાબાપાની જાત આવી હતોને? અને અહીંજ જનના ગાડા ધુટયા હોને? અને એ જાતમાં મારા કોઈ પૂર્વજોમાંથી એકાદ બડબાગી પૂર્વજ પણ એ જહાબાપાની જાતમાં આવેલ હતોને? અને આજ પાદરે પ્રધાન ઠંકડે ગરીબોને 'બદરાસણ' આપ્યું હતોને? વાલજી કાકાએ પોતાના કાલકા બત્રીજને આજ પાદરે 'લાડીલા'ના વેશમાં ભેથે હતોને? અને આજ ગામના પાદરે માતા વીરુમાને શુક્રવા આવનાર બાયડીઓએ ગાયું હતોને કે-નું

હાહાના હેત વિસારો રે બેની... આડસ...આડસ . પીપળો.

અને આજ પાદરે પ્રાગટ્યબાપાએ મળમળા સાહે કહ્યું હતોને કે, 'પ્રધાન ઠંકર! આજથી વીરુ મારી દીકરી મદી તમારી દીકરી થાય છે.' મારે એવું...

આટલું તો માંડ બોલી બીની આંખોને કોઈ ન દેખે એમ પોતાના ફાગિયાના છેડાથી તુળી હતો ને?

પરંતુ એ બધામાંથી કોણ લખ્યું હતો કે આ 'વરપોડિયા' તો કંઈક દુખિયાના દુઃખો દુર કરશે!

આ 'વરપોડિયાઓ' ની તો કંઈક માનતાઓ હોયશે અને કંઈક વરપોડિયાઓની છેડાછેડી એને આંગળે ફુટશે.

અને એના આંગળે તો વિલોકનો પ્રાય આવશે.

આવા વિચારોથી ઘડીક મને એમ થયું કે, આ ધુળમાં આજોડું.
પરંતુ અંતે હું પણ ચાલુ જમાનાનો સિકંદરો ?

એટલે એ પાદરની ધુળમાં આજોડી તો ન શક્યો પરંતુ ચપટી ધૂળ
માઘે તો ચડાવી.

અને વિચારવા લાગ્યો કે મારા સ્વછ બાપા જનમાં આવ્યા હશે કે
ભોવાન બાપા.

એમ આંગળીના બેઠા ઉપર આંગળી મુકી હું મારા પૂર્વજોની પેઢી
ગણવાની ધૂતમાં હતો ત્યાં શ્રી દેવેએ મારી ધૂતમાં બંગાળ પાડી પૂછ્યું કે:-

‘આહીંથી લેશુંને લાઈ !’

‘હા લાઈ !’

આમ કહી મેં મારો વિચાર પ્રવાહ અટકાવી કહ્યું કે,

‘તમને કીક લાગે ત્યાંથી ભોને !’

‘સાફ !’

એમ કહી દેવેએ તો ૭-૮ ચોજ લીધા.

હવે મારા મનમાં ફરી અચાનક વિચાર આવ્યો કે વીરમા પાણી
ભરવા ક્યાં જતા હશે ! ગામને પાદર નહી તો દેખાતી નથી !

એટલે ભગવાનજી બાપાને મેં પૂછ્યું.

‘બાપા ગામને પાદર નહી તથી ?’

‘શું કામ તથી ! મજાની છે !’

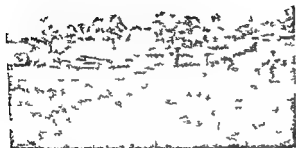
‘તો હાલોને નદીનો ફાટો લઇએ !’

‘હા !’

‘કાં શું ! માતાજી પાણી ભરવા તો આજ નદીએ આવતા હશે ને ?’

‘આહીંજ આવે ને ! પાણી સેરડો ખીજે ક્યાં હોય ?’

‘શું તમારા શહેરની જેઠે ‘ચકલી’ ફેરવી એટલે પાણી આનું એકું
ગામડામાં કાંઈ થોડું છે ?’

નદીને કાઠે ખાનાજીતુ મહિર

એટલે પુત્રીને કોઈના ખાપની 'સાડીખાર' રહેતી નો'તી '

'પરંતુ જ્યારથી એ જગ્યા શૂદ્રસ્ત્રીની થઈ ત્યારથી રૂપિયો મળતો બંધ થયો.'

આવી રીતે જમનાદાસભાઈએ નદીને સામે કાઠે આવેલ ખાનાજીતુ મહિરનો ઇતિહાસ કહ્યો અને દરેકે બેસા એકાએક એટલા 'ચોઝ' તઈ લીધા.

આવી રીતે ફોટા લેવાનું કામ પતાવ્યું

હવે તો અમે 'સાચુંકલા' જૂખ્યા થયા હતા અને જમનાદાસભાઈ પણ 'સાચુંકલા' ઘર તરફ પગ ઉપાડના માટે 'તવપાવડ' થતા હતા એટલે અમે ઘર તરફ ઉપડયા.

ધરે આવી આનંદથી જગ્યા

અને આજના દિવસને ધન્ય દિવસ માની ખાપા અને વીરખાઈમા સળ પેની અને ભુરા ખાપા અહીં આવતા તે સળ પેની આડી અવગી વાતો કરી જરા લાભો વાસો નહોતો.

ત્યા તો જસદણથી ત્રોહનભાઈ, બિઠવભાઈ, ગિરધરભાઈ અને ખાણુભાઈ આવ્યા અને રામરામ, જય જલારામ, કહીને બેઠા.

મે પૂછ્યું કે, 'કેમ ત્રોહનભાઈ' થકેડો ખાપો' અમે ત્યા આવવાનાજ હોએ.'

ત્યા જમનાદાસ-
ભાઈએ માફ ધ્યાન
એ ચી કહ્યું કે,

'ભુઓ ભાઈ!
સામે મહિર દેખાય
છે ને તે ખાનાજીતુ
મહિર!'

'ગયઠા કહેતા કે
૧૦૦ વર્ષ પહેલા
તો એ જગ્યાનું
એક સત હવે
૨૧૪ એ મહિર-
માધી એક ફોટો
રૂપિયો મળતો,

‘અરે ! એમ હાથે !’

અમને જમનાદાસભાઈએ ખબર આપ્યા હતા કે, ‘વીરપુરથી ખાપા પધારવાના છે એટલે ખાપાને તેડના ભાગ્યા છીએ’

એમ કહી વળુભાઈને પૂછ્યું કે, ‘ખાપા પધારનાના હતા ને !’

વળુભાઈએ ખાપા કેમ ન પધાર્યા એનો ખુલાસો કર્યો પરંતુ વળુભાઈના ખુલાસાથી એ ભાઈ-એનો અમ તોય દૂર થયો નહીં અને કોચવાતા દિલે કહેવા લાગ્યા કે

‘શુ અમારો કાંઈ વાકે ગુનહો છે ?’

‘ખાપા શા માટે પધારતા નથી ?’

‘અમે જ્યારે જ્યારે વીરપુર આવીએ છીએ ત્યારે ત્યારે ખાપાને નિનતિ કરીએ છીએ અને ખાપા હા હા હા કર્યા કરે છે’

આદકોટનું પાદર

‘પણ કેટલા ૧૫ થયા ખાપા આહીં પધાર્યા નથી તે ખબર છે ?’

‘ખાપા જો આમ અમને તરછોડરી તો પછી અમારું કોણ ?’

ખાપા હૃદયના ભાવો, વળુભાઈ પામે કાવવા લાગ્યા અને વળુભાઈ, ભગત ખાપા ન આવવા સખ ધેનો સાચો અને ખોટો પોતાની રીતે ખચાવ કરવા લાગ્યા અને સાચા સેવકોના હૃદયના ભાવોના શબ્દો કીવવા લાગ્યા, અને હુ જાનોગાનો ગાભળવા લાગ્યો એમા ચિઠવભાઈએ મને પડકાર્યો કે, ‘જેઠા જેઠા તાભળ્યા શુ કરો છો ?’ કેમ કાંઈ બોલતા નથી ! અમારી વાત ખોટી છે ?’

‘જરાય ખોટી વાત નથી પણ ખાપાને એ બહીકે લાગે છે કે તમો અહીંથી અઠવાડિયા પહેલાં ખાપાને ખસવા ન દયો અને રહા-પીવરાવી પીવરાવી અને ખરરાવી ખવરાવી’

‘એટલે ખાપા બહીએ છે.’

જસદણ :

જસદણ અમો પહોંચીએ તે પહેલાં તો મોહનભાઈ વિગેરે જસદણ પહોંચી ગયા હતા અને મોહનભાઈએ પોતાની ઘરે શ્રી વલ્લુભાઈના સ્વાગત માટે ભગત બાપાના નાનાભાઈને છાજે એ રીતથી તૈયારી કરી રાખી હતી એટલે અમોએ તો તરણુચ ખાઈ...શરણત પી...અને છેવટે મ્હાપાણી લીધા.

ગામમાંથી પણ બે ચાર ભાઈઓ વલ્લુભાઈને મળવા આવેલા એટલે સૌ ઘોડીકવાર બેઠા.

એ' ભેગા થયેલા ભાઈઓને વિનંતિ કરી કે,

‘ભુઓ ! બાપા તો આ પાંચકમાં હરવખત પધારતા.’

‘આપ બધા તો બાપાના ભુના સેવકો’ માટે આપ સૌને મારી એક વિનંતિ છે કે બાપાની જે કાંઈ હકીકત આપ ભણુતા હો તે મને કહેશો તો બાપાના જીવન ચરિત્રની પાંચમી આવૃત્તિ છપાય છે તેમાં આવી જાય

મારી વિનંતિનો એક ભાઈએ જવાબ આપ્યો કે,

‘જુલો ખાચરે હવે કોઈ વાત રહી લાતી હોય તો જુદી વાત છે.’

‘બાપી તો લગભગ બધી હકીકત તમારી ચોપડીમાં આવી જાય છે.’

‘છતાં અમો આજે ગામમાં તપાસ કરીશું’ કે બાપાની અને વીરભાઈ માની કોઈ કાંઈ વધુ હકીકત લાગે છે કે કેમ ? અને લાજુતા હશે તો તમને કહીશું.’

આમ વાતચીત કરી બધા ભાઈઓ ઘોડીકવાર બેઠા અને...

‘આજે મારે ત્યાં જમશે’

‘આજે મારે ત્યાં જમશે.’ એવા આચા હૃદયના અંદરો અંદર આચક થવા લાગ્યા અને ઉનડે જ્યાં જલાબાપાનો કાચમી ઉતારો રહેતો હતો તે થી રતનશી એકાદજાળા બાણુભાઈને ત્યાં જમવાનું નકકી થયું.

જસદણમાં તો ખાસ કોઈ દર્શનીય સ્થળો નથી એટલે અમેા સૌ જસદણથી લગભગ ૧૦-૧૨ માઈલ છેટે આવેલ જિલેશ્વર મહાદેવના દર્શન ગયા.

જિલેશ્વર મહાદેવની જગ્યા ખાડુ મઝાની એકાંત સ્થળમાં અને પહેલી નજરે આંખમાં સમાય જાય તેવી છે.

લીલા મઝાના ઉંચા ઉંચા પૃથ્વીની વચ્ચે આવેલી છે.

ભોજિયાનાથ નાના લિંગ સ્વરૂપે બિરાજે છે, અને પાસેજનાના સ્વરૂપે પોઠિયાઈ બિરાજે છે.

જિલેશ્વર મહાદેવ.

જે ફક્ત પ્રભુનું ધ્યાન ધરતું હોય તો હિન્દુસ્તાનમાં જે સારા સારા સ્થળો છે એ માંહેનું આ પણ એક સ્થળ ગણાય.

અમેા ભોજિયાનાથને પગે લાગી, મહંતજ પાસે ગયા અને મહંતજને પગે લાગી ત્યાંથી પેલા સોમનાથ જવા માટે બિપદયા.

જસદણથી પેલા સોમનાથ ૧૦-૧૨ માઈલ દુર છે.

એટલે જસદણથી જિલેશ્વર આવતા પહેલાં અમેાએ નકકી કરેલું કે જિલેશ્વર મહાદેવના દર્શન કરી જો વખત રહે તો પેલા સોમનાથના પણ દર્શન કરતાં જઈશું. એટલે જિલેશ્વર જઈ, દર્શન કરી ધડિયાળમાં જોયું તો હજી પાંચ વધારા હતા એટલે વિઠ્ઠલાઈને પૂછ્યું કે:

‘કાં ! પેલા સોમનાથ પુગાયે ?’

‘અરે બરોબર પુગાયે અને વખતસર પુગાયે. અહીંથી અર્ધી કલાકનો રસ્તો છે ત્યાં જઈ જરા ભેસશું એટલે આરતી ટાણું થશે એટલે આરતીના દર્શન કરી ‘મારી’ ચુકશું એટલે આઠ પાંચે જસદણ લેવા થઈ જશું.’

ગાડી હાંકવામાં જરા 'ચીવટ' રાખવાથી અમે વખતસર જસદણ પહોંચી ગયા.

અમે મોહનભાઈને ત્યાં જરાવાર બેઠા ત્યાં તો બાબુભાઈ જમવા માટે બોલાવવા આવ્યાં એટલે બાબુભાઈને ઘેર જઈ જરયા અને ત્યાંજ બેઠકનમાવી.

ત્યાં તો ગામમાંથી બે ચાર ભાઈઓ બેસવા પહોંચ્યા આવ્યાં.

દામુભાઈ પહોંચ્યા આવ્યાં.

દામુભાઈ ઘરના સુખી શ્રીમંત માણસ અને નાગપુરમાં પેઢી ચાલે પરંતુ પોતે 'રંગાઈ' ગયેલા એટલે પેઢીઓનો વહીવટ ભાઈઓ અને દીકરાઓને સોંપી પોતે જસદણમાં રહે છે અને ધરમ ધ્યાન કરે છે, ગૌમાતાની સારી રીતે સેવા પહોંચી છે અને આમેા આવજી મહિનો બિલેશ્વર જઈ ભોળિયાનાથને ભજે છે. આવા ધાર્મિક વૃત્તિનાં દામુભાઈ ગઈ સાલ (સને ૧૯૫૩ માં) મને બદરી કેદારની યાત્રામાં રહેતાં ભેગા થઈ ગયેલાં.

અમેા કેદારનાથ જતાં હતાં અને દામુભાઈ ગંગોત્રી, જન્મોત્રી થઈને કેદારનાથથી પાછા વળતાં હતાં.

અમેા બધા એક ચટ્ટીએ ભેગા થઈ ગયેલા. દામુભાઈને કોઈ ચટ્ટીવાળાએ કહ્યું કે 'ગુજરાતના કોઈ મહાત્માનો સંઘ પડ્યો છે.'

એટલે કોનો સંઘ છે? તેની પોતે તપાસ કરતાં હતાં ત્યાં હું ભેગો થઈ ગયો.

દામુભાઈને ભેળને હું બહુ રાહ થયો અને પોતે પહોંચી થયાં. અને પોતે અમારા ભેગાં 'સ્વાધ્યાયમાં' બેઠા.

આવી રીતે દામુભાઈ અને હિમાલયના તીર્થ પામેામાં ભેગા થઈ ગયેલા એટલે દામુભાઈને મળતાં વેંતજ મેં તે તીર્થોની વાત ઉપાડી કારણ કે, અમેા બદરી-કેદાર તે ગયેલા પરંતુ ગંગોત્રી, જન્મોત્રી જઈ શકેલા નહિ એટલે ગંગોત્રી-જન્મોત્રી સંજયે વાત કાઢી.

દામુભાઈએ ગંગોત્રી-જન્મોત્રીના તીર્થની વાત કરી, બેઠેલા બધા ભાઈઓ દામુભાઈની વાત સાંભળી મોઢામાં આંગળા નાખી ગયા કે,

'અહોહો! ગંગોત્રી-જન્મોત્રી જતાં આવા આવા કપડો પડે છે!'

‘આવી કાળજી વીધી તામે એવી દાઢ પડે છે !’

છતાં દામુલાઈ જેવા ગુખી માણસ પણ ત્યાં શ્રદ્ધાના બળે પહોંચી જાય છે ને ?

આવી રીતે દામુલાઈની રસ ભરી વાતો સાંભળવી બહુ ગમતી હતી પરંતુ ઘડિયાળનો કાંટો ફર્યે જતો હતો અને અમને આખા દિવસનો (!) થાકોડો લાગ્યો હતો.

એટલે અમોએ તો અમારો થાકોડો ઊતારવા માટે દામુલાઈની અને બીજા ભાઈઓની રજા લીધી અને મોહનભાઈની ઘરે આવી ગાદલા ઉપર લંબાવ્યું અને છુતાં છુતાં ઘોડીકવાર વાતો કરી.

મોહનભાઈએ વાતો કરતાં કહ્યું કે.

તમારા ગયા પછી (ખિલ્લેશ્વર, ઘેલાસોમનાથ) મેં ગામમાં તપાસ કર્યો હતો અને મને ખબર પડી કે, કમરમા કરીને અહીં એક ડોસીમા છે તેણે જલાળાપાને અને વીરભાઈમાને જોયાં છે. અરુચિરે તો મોહુ’ થઈ ગયું છે. એટલે કમરમા સુધ ગયા હશે એટલે આપણે સવારે કમરમા પાસે જશું.

મોહનભાઈની વાત સાંભળી હું બહુ રાજ થયો અને જસદણ આબ્યાં એ ‘વસુલ’ થયાનો સંતોષ માની સુધ ગયા.

સવારે ઊઠી આપાણી પી મોહનભાઈએ એક છોકરાને કમરમાને ઘરે તપાસ કરવા મોકલ્યો કે, ‘કમર મા શું કરે છે !’

છોકરો કમર માની ઘરે ગયો અને અમો કપડાં પહેરી સામાન મોટરમાં મુકાવી વીરપુર જવા માટે ઉપડવાની તૈયારી કરી કમર માની વાટ જોતાં હતાં ત્યાં તો અરુચી કલાક પછી છોકરો કમર માને સાથે લઈને આવ્યો.

મોહનભાઈએ કહ્યું કે, ‘અરે માડી ! તમે ધક્કો કાં ખાધો ? અમો આવતને !’

‘અરે માડી ! કેના ધરનાં છોડે’ આબ્યા છે, એ તો જોશું જોઈએ ને !’

‘જલાલગતના ધરનાં છોડે’ (શ્રી વલુભાઈ) આબ્યા હોય અને મને

ખખર પડે એટલે મારે પણ લાગવા આવતું જોઈએને ?' એમ કહી એ તો વલુભાઈને પણ લાગવા મંડ્યા.

પરંતુ વલુભાઈએ એ વૃદ્ધ માને પણ લાજવા દીધા નહિ અને ચોતાએ કમર માની સામે હાથ જોડ્યા અને પણ લાગ્યા.

કમર મા તો શ્રી વલુભાઈને મળી ચોરડામાંથી બહાર આવી ચોસરીમાં બેસી ગયા.

કમર માનું શરીર જોઈને જ એમ લાગે છે કે, નહિ નહિ તોય માડીને ૬૫-૧૦૦ ની આસપાસ વરસ થયાં હશે.

શરીરે કરચલી, કેડેથી જરા વળેલા અને ચહેરા ઉપરના બાવો છુઓ તો આપણને એ 'કળજગ'ના માનવી લાગે નહિ એવા સાત્વિક.

આડંબર વિનાના અને ચહેરા જોતાંજ પૂન્ય લાવ ઉત્પન્ન થાય એવા માડી.

મા તો ચોસરીની કોર ઉપર બેઠા એટલે મેં તો ગાદલાનો વીંટલો

કરી ટેકો થાય એ માટે માની પછવાડે એ વીંટલો મુખી દીધો. એટલે મા તો એ વીંટલાને ટેકો દધને બેઠાં અને હું મા પાસે પડેલ ગાદલા ઉપર બેસી ગયો.

જોડનભાઈએ કહ્યું કે, 'કમર મા ! તમે જલાખાપાને જોયેલા ખરા !

'જરે મારા બાપ ! જલાખાપા-ને નહિ જોયા હોય !'

જામ કહી માએ બાપાની વાત કરી શરૂ કરી એટલે એ વાતને દપકાવવા મેં કાગળ પેન્સિલ લીધા, અને દેવે એ જોડામાંથી સિગારેટ કાઢી કેમેરા

કમર મા

ઝાપાડ્યો અને એની
ચાંપ દાખવા માડ્યા

આવી રીતે જલા-
ખાપાના મમકાલીન
કમર માં કેમેરામાં
ઝડપાઈ ગયા, અને
અમોને વધુ 'ફતેહ'
નહાતો. પુરે પુરે
સ તોપ થયો.

મેં માને પુછ્યું,
'માડી કેટલા વરસ
થયા હશે !'

એ તો બાપ ! પ્રભુના લાલ હતા.

'ભાઈ ! મને વરસની ખબર ન પડે ! કોણ બાપે ૧૦૦ માં ૫-૧૦
એણા હોય તો'

'તમેએ બાપાને જોયેલા ?'

'અરે મારા બાપ ! જોયાની કાં વાત કરો ! આ ગામમાં તો બાપા
પધારતા ત્યારે આપણી નાતના બેજ ખોરડા હતા એટલે એ તો મારા
હાથથી રોટલા ઘડીને બાપાને ખવડાવ્યા છે'

'એ તો બાપ ! પ્રભુના લાલ હતા !'

'આપોઆપ ભગવાનની મૂર્તિ હતા.'

'એના વેળુ, એની ધીરપ, એના લાવ એની વાતો આજે ક્યાં કરવી ?
એ તો જોયા હોય એને ખબર પડે'

'આજે તો બાપ ! એવા મોઢાવાળા માણસને ક્યાં ?'

'એના પરમા તો કેદના મળે છે બાપ !'

'એની વાત ક્યાં કરવી ! એ કાંઈ માણસ થોડા હતા ! એતો દેવતાઈ
પુરુષ હતા બાપ !'

આમ માડી તો બાપ ! બાપ ! કરતાં વાતો કરવા લાગ્યા

મેં પૂછ્યું, 'માડી ! તમે વીરબાઈમાને જોયેલા !'

અરે બાપ ! વીરભાઈમાને સારી રીતે ભેચેલા આઠકોઠ આવવાનો ખબર પડે એટલે અમે સૌ પગે લાગવા લઈએ.

‘બાપાએ, બાવા રૂંધે આવેલા ભગવાનને સોંપ્યા જાણી તો વીરમાના પગ પુત્તતા બાપ !’

‘એની શી વાતો કરવી બાપ !’

આમ બાપ ! બાપ ! કરી કંમરમા તો કંઠકે કંઠકે વાતો કરવા લાગ્યા.

પરંતુ આ બધી વાતોનો સાર લગભગ તારણુબાપાએ કહેલા ‘બાપાના સંભારણા’માં આવી જાય છે. એટલે વધુ કંઈ લખતો નથી.

છેવટે એ કંમરમાને કહ્યું કે,

‘મા ! તમે વીરપુર આવ્યા છો ?’

‘અરે બાપ ! વીરપુર તો વહેલા આવીતી, લગભગ ત્યાં આવી.’

પરંતુ મામની બાપડીએ વીરપુર આવે છે તે અને ભોગિયું થાય ત્યારે ક્યારેક ક્યારેક વાત કરે કે, બાપાના જગ્યાને મોરો (જાહોબહાલી) બહુ વધી ગયા છે. અને બાપાની માનતાઓ બહુ ઢાલે છે અને લોક ભોગ્ય બહુ થાય છે.

પણ થાયને બાપ !

‘એ કંઈ માણસ થોડા હતા.’

‘એ તો પ્રજાના લાલ હતા, આપોઆપ ભગવાનની મુર્તિ હતા.’

આવી શીતે પોરે સાહે વાત કરતાં કરતાં કંમરમાએ શ્વાસ ખાપો.

‘માડી ! શ્વાસ ચડે છે ને ?’

‘ચડેને બાપ ! હવે કંઈ શરીરનો વંક છે ?’

આમ કહી જેના ચહેરા પર સરજતાના બાપો દુરા તરી આવે છે એવા સારાત સરજતાની મુર્તિ જેવા કંમરમાએ શ્વાસ ખાપો.

કંમરમાને વધુ પુછી એના શ્વાસની ખતિ સ્થાપવી એ હવે અને અલુનદ્ર લાગવાથી કું બોલ્યા કે

‘માડી તમારા હાઈન કરી આવે કું બહુ રાહ થયો માડી ! તમે તો જાણબાપાના વખતના એ કંઈ યોગી વાત છે ! બન્ને તો આઠલું ઘોંબુ ટપવાના નથી અને ટપવા માનતા પણ નથી.’ એમ કહી કું તો માડીને પગે લાગ્યો, અને માડીએ,

‘સો વરસનો થા બાપ ! તારી કાયા નરવી રહે મારા બાપ ! બાપા તારી ભેરે રહે બાપ !’

આમ કહી એ દર્શનીય માડીએ પોતાનો ધુનતો હાથ મારા વાંસા માથે મુક્યો. પછી તો વારા ફરતી સૌ કમરમાને પગે લાગ્યા અને માડીએ સૌને સો સો વરસ છવવાનો આશીર્વાદ આપ્યો.

તે પછી માડી ધડીક બેઠા અને આસ હેઠા બેઠા એટલે મોહનભાઈએ એક છાંકરને મા ભેજો મોકલ્યો અને માડી પાછા પોતાને ઘરે ગયા.

‘હાં હવે ‘કોપ કોપ’ થા હાલશેને !’

‘હમણાં જ પીધા છે ને !’

સવારમાં તો ડબર્લીંગ સારા.’

એમ કહી...હા ની કે...ના ની વાટ ભોવા વગર મોહનભાઈએ તો ચાના ડબર્લીંગ કોપ મોઢા આગળ મુકી પજુ દીધા અને અમોએ ‘ડબર્લીંગ’ કરી પજુ લીધું.

અમો હવે ઉપડવાની તૈયારી કરવા લાગ્યા.

મોહનભાઈએ શેઠાઈ જવાનો બહુ આગ્રહ કર્યો પરંતુ ‘ફરી કોઈ વખતે વાત’ એમ કહી મળવા આવેલા સૌ ભાઈઓને હળીમળી ‘બહુ તકલીફ લીધી છે હો !’ એવા વિવેકના રાજદોની આપણે કરી

‘જય જલારામ’ ‘જય જલારામ’

કહેતાં કહેતાં અમો સવારના સડાસાત વાગ્યે જસદણથી બપડી ફરી પાછા આટકોટના પાદરેથી પસાર થતાં અને મોટરમાં બેઠા બેઠા આટકોટના પાદરને પ્રણામ કરી માતા પીરબાઈમાતું ફરી સ્મરણ કર્યું કે,

‘હે મા ! હે જનની ! તું તો પતિની આજ્ઞા માની, ત્રિલોકના નાથ સાથે ચાર ડગલાં ભરી અમરપદને પાચી ગઈ પજુ મા ! અમો તારાજ સંતાનો છીએ. અમરપદ પામવા માટે તો મા ! કોણુ બાણે અમારે કેટલાય ‘અક્કર’ હજુ લગાવવા મડરો એ તો મા ! જેવા અમારા કમ’ અને જેવા અમારા ભાગ્ય, પજુ માડી ! અમને આ ‘ખારોપાટ’ તરવામાં તારૂં’ અને અમારા બાપાનું સ્મરણ અંતકાળે રહે એવી કાંઈક ‘કાર્ણત દોરી’ દેખાડજે મા !’ એમ કહી આટકોટના પાદરને પગે લાગ્યા અને ગોપાલ ભોપીએ ગાયેલું:-

મારી મુરતામાં લેજે રે સંભાળ જલારામ ભગી રે.

જેવા ગંગા જમનાના નીર એવા છે નર ને નારી રે.

રાજકોટથી પ્રસિદ્ધ થતાં દૈનિક જર્નલિસ્ટમાં તા. ૨૬-૮-૫૪ ના રોજ
મેં નીચેના ખબર વાંચ્યા.

પાંચ પેઢી નીરખી.

વીઝીયા તા. ૨૫

અહીંના વયોવૃદ્ધ લોકોમાં
૧૦૮ વર્ષે મૃત્યુ થયું છે.
આ વૃદ્ધે પોતાના કુટુંબની
પાંચ પેઢી જોઈ છે. માત્ર
લોકોએ તેના માનમાં
હઠતાલ રાખી હતી.

ઉપરના ખબર વાંચતાં મારા મનમાં થયું કે 'આ વયોવૃદ્ધ વૃદ્ધ તે
આપણા અત્યુજા બાપા તો નહિ હોયને ? એટલે આ વાતની ખાતરી કરવા
જસદણુ શ્રી મોદનભાઈને મેં એક કાગળ લખી ખુલાસો પુછાવ્યો.

શ્રી મોદનભાઈભાઈએ નીચે મુજબ જવાબ આપ્યો.

જસદણુ તા. ૬-૮-૫૪

સદા મુરખી જાહશ્રી સૌભાગ્યવંદનાઈની સેવામાં
શ્રી રાજકોટ

લી. મોદનભાઈ પૂર્વભાઈના જય જસદણુ.

આપનો પત્ર તા. ૨-૮-૫૪નો મળ્યો. જવાબમાં લખવાનું
કે-આપને જેને કોટુ લીધા હતા તે અત્યુજા મોકાભાઈનીજ દલીલ
છે. વીઝીયામાં આપણી જાતીનું પર એકજ છે અને એક આપણી
જાતીની કોટુની સાખાની જન્મ્યા છે. 'બાલુ' પર લોકોમાં
વીઝીયાનાં નથી.

દાવ એજ ના. સદર કામકામ કરમાવેલ.

(સહી) મુનેશ્વર મોદનના જય જસદણુ.

આ લજનની કડીઓ મનમાં-મનમાં યાદ કરી એ ગંગા...જમનાના નીર જેવા પરિત્ર આત્માઓને સનોમન યાદ કરવા લાગ્યો અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે,

અહાહા! કયાં એ ગંગા જમનાના નીર જેવા પવિત્ર માનવીઓ અને કયાં આજનો માનવી! કવિએ પણ કેવી સુંદર ઉપમા આપી.

ગંગા.....જમનાના.....નીર.....

અને આજના માનવીને ઉપમા આપવા માટે સાચા કવિને કેવા શબ્દો જાહેર.....! જવા ઘો આજની વાતો!

આવી રીતે ગંગા...જમનાના નીર જેવા પ્રભુના લાડકવાયાઓનાં સંહારણ્ણુ અને ફેટાઓ લેવા કરી અમો વીરપુર સવારના ૧૧-૦ વાગ્યે પહોંચ્યા.

અને અમારા લેન્ડ તાબજ આટકોટની હવાથી ભરેલા 'ફેફવાળા' હોવાથી અમો પરબારા ચોટરમાંથી ઉતરી સીધા નાહ્યા ધોયાં ત્રિતાજ એ ગંગા...જમનાના નીર જેવા નર-નારીને પગે લાગવા મંદિરમાં ગયા અને 'દોલિયે' પગે લાગી ઝોળી-ધોકાના દર્શન કરી એ ઝોળી-ધોકો આપનાર અને લેનાર બંને ભગવાન અને ભકતનું સ્મરણ કરી હાથ જોડી શિર નમાવી પગે લાગ્યાં અને પછી દેહ કાર્યમાં પડ્યા પરંતુ કમરમાના શબ્દો તો હજુ મનમાં સુંજતા હતા કે:-

બાપ! એ તો પ્રભુના લાલ હતા

બાપ! એ તો આપોઆપ ભગવાનની મુર્તિ હતા.

જય જલારામ, તા ૩૦-૭-૫૪.

હાલમાં પણ કેવા કેવા સિદ્ધો.. સતો મહાત્માઓ ગોગીઓ હિમાલયના આગેસ ઉત્તર કાલી તથા ગંગોત્રીમાં રહી જપ તપ કરે છે તથા કેટલાયે અમેરિકન યુગ્મો દેહ અમેરિકાથી આની ઉત્તરકાલીમાં ગંગા વડે રહી કેરી કેરી સાધના કરે છે એ બધાના ન્યમત્કારિક વર્ણનો વાચવા માટે તો આપે ગંગોત્રી-જમનોત્રી પુસ્તક એક નવન અસ્ય વાચનુ પડશે

(સને ૧૯૬૧ નુ પ્રકાશન)

જય જલારામ

શ્રી મોહનભાઈના કાગળથી પાડી ખાતરી થઈ કે-આ તો એજ ચતુર્ભુજ બાપા કે જેનું વર્ણન મેં આગળ કરેલ છે.

વાંચકો ! આવી રીતે ૧૦૮ વર્ષનું આયુષ્ય ભોજવી પાંચ પેઢીને જોઈ, અને જો ખાતું નોતું તો પછી આહીં આવ્યા શું કરવા ?' એવા વહાવભર્યા શબ્દોથી સ્વાગત કરી આપણા પૂજ્ય જલાબાપાનો સિદ્ધાંત પાળનાર અને જલાબાપા અને વીરમાધ્ધમાને નજરે નજર જોનારા 'આદ્યા' ગયા પરંતુ એનો આત્મા તો જરૂર હિચ્ચ ગતિને પામ્યો હશે એટલે આધુનિક ભાષામાં 'પ્રભુ' ગત આત્માને શાંતિ આપો ! 'પ્રભુ' અમે ગત આત્માની શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ' એવા શબ્દો બોલી ચતુર્ભુજ બાપાના આત્માની શાંતિ ઇચ્છવાની જરૂર નથી કારણ કે બીજાને ખવડાવાને જેનો આત્મા રાજ થાય છે એની તો સદ્ગતિ જ છે પરંતુ ...જેની પાસે અકળક લક્ષ્મી હોય.. પાંચ પૈએ પુગતો હોયસારી નજાની જેક બેને-સ હોય ત્યાં પણ 'રોટલા' નું ન કહેનાર અનગતિયાઓની હું પ્રભુ ! તારા દરબારમાં શાંતિ ઢરજે અને એની સદ્ગતિ કરજે એવી આપણે પ્રાર્થના કરીએ

ઓમ્ ! શાંતિ ! શાંતિ ! શાંતિ !

અવતાર

જેસમીનાં ઇન્દ્રન પોતે આત્મા જાય છે એટલુંજ નહિ પણ સાચે સાચે કેટલાય ભાવગ્રાસીના કબા પળ બેચી જાય છે. અત્યારે પણ તેવીજ રીતે દમરો મોઢોને ભગવાનની પાને લઈ જાય છે

" તાત્ત્વ ધીર ધીર તાત્ત્વ " એન મોરેથી બોલતું લોકોનું છે, પણ હાથથી બાળતું મૂલોહ છે તેવી રીતે પર્મની વાતો કરી સળેલી છે, પણ આવરણ કરૂં કરૂં છે

શ્રી રામજીજી ઉપદેશ.

જ.....ય.....જ.....લા.....રા.....મ.

આ બધો પ્રતાપ કોનો છે ?

જલારામ બાપાના પરચાનો!!

પહેલાં તો બાપા પરચો પુરે

પછી

ગરધરરામ બાપા પ્રસાદ આપે

અને તે પછી

પ્રચાર થાય તો એ પ્રચારની અસર આ યુગનાં માનવીઓને થાય, નહિતર ખાલી પ્રચાર તરફ આજની જનતા આકર્ષાય તેમ રહ્યું નથી. એટલે પહેલાં પરચો...પછી પ્રસાદ...અને છેલ્લે પ્રચાર અને આ બધામાં શિરમુગ્ધ જેવો શબ્દ છે પ્રતાપ જલારામ બાપાના નામનો પ્રતાપ.

શાદીમાં રામ જેતાં જલારામ બાપાના નામનો પ્રતાપ !

વીરજ એવા વીરબાઈમાના દાન દેનારા સકલ જલારામના ત્યાગનો પ્રતાપ.

‘દેખત સખમે’ રામ’ સૌમાં રામ જેતાં જલારામ બાપાનો પ્રતાપ.

મહેનત મજુરી કરી જાત ધરી કામ કરી કિસ્તારને કડતાલના નાદથી પોતાના આંગણે લાવનાર સકલ જલારામ બાપાનો પ્રતાપ અને એ પ્રતાપે કરી આજે જલારામ બાપાને આંગણે રોજના એકંડો સાધુઓ ભોજન પામે છે.

અને એ પ્રતાપે કરી રોજના એકંડો યાત્રાળુઓ જય જલારામ.... જય જલારામ બોલતાં બોલતાં બાપાના દર્શને આવી. તનનો અને મનનો થાક ઉતારે છે.

અને એ પ્રતાપે કરી આજે શ્રી જલારામ દૂરેટના સ્થાપક ભગતશ્રી ગિરધરરામજી મહારાજે રૂ. એકવીસ લાખના દૂરેટો જનતાના હિત માટે કર્યા છે.

ઝળઝળવા માંડતા ટ્રસ્ટીઓએ હવે યુગધર્મનો ધન્કાર કર્યા વગર સને ૧૯૬૦ માં ત્રીજું ટ્રસ્ટ રૂા. ૪,૫૧,૦૦૦ની રકમનું કરી ભારતના નવઘડતરમાં કેળવણી ક્ષેત્રે પોતાનો નમ્ર ફાળો નોંધાવા ઉપરાંત સમાજ સેવામાં પંકાતિ સંસ્થાઓ જેવી કે- શ્રી રામકૃષ્ણ આશ્રમ રાજકોટને છાત્રાલયના મકાનના આંધકામ માટે રૂપિયા પચાસ હજાર આપ્યા- દારકા શારદા-પીઠને રૂા. પચીસ હજાર આપ્યા. અલીઆબાડા વિદ્યાપીઠને રૂા. પચીસ હજાર આપ્યા. દંકારા સ્વામી શ્રી દયાનંદ સરસ્વતી સંસ્કૃત હાયસ્કેરીને રૂા. પાંચ હજાર આપ્યા. અને વીરપુરમાં સાર્વજનિક હાયસ્કેરીના મકાન

એમાં એનો જન્મ પુરો થવા લાગ્યો

પરમેશ્વરે જ્યારે જગતનું નિર્માણ કર્યું ત્યારે માનવી પોતાની ખંને આંખે સારી વસ્તુઓ જોતો, ખંને કાને સારી વસ્તુઓ સાંભળતો અને ખંને હાથે સારાં કામ કરતો, આથી સેતાન સાવ કામ વગરનો, નવરો ધુપ ખની ગયો.

એક દિવસ સેતાન સંપૂર્ણ ઉજ્જવળ સ્વરૂપ ધારણ કરીને માનવી પાસે ગયો અને કહ્યું: તમે તે કેવા ગાંડા લોક છો! શું એક આંખથી નથી દેખાતું, એક કાનથી નથી સાંભળાતું ને એક હાથે કામ નથી થતું તે જોવામાં ખંને આંખોનો, સાંભળવામાં ખંને કાનનો અને કામ કરવામાં ખંને હાથનો ઉપયોગ કરો છો? એકે કામ આગળ હોય ત્યાં ખંને વાપરવામાં મુખાંધ નથી?

માનવીએ કાનની ખુદ પકડી કળુલ કર્યું: “ભાઈ તમારી વાત સાચી છે.”

એક દિવસથી માનવી એક આંખે જોવા લાગ્યો, એક કાને સાંભળવા લાગ્યો અને એક હાથે કામ કરવાનો પ્રયત્ન કરવા લાગ્યો.

આથી પરિણામ એ આગ્યું કે નવરો પડેલા બીજા અંગનો કબજો સેતાને લીધો. પછી માનવીની આંખે સારાની સાથે નરમું પળ જોવા માંડ્યું, કાને સારાની સાથે ખોટું પળ સાંભળવા માંડ્યું અને હાથે સત્કર્મની સાથે પાપકર્મ પળ કરવા માંડ્યા.

અને પછી તો માનવી એટલી ભૂલભૂલામળીમાં પડી ગયો કે સારામાંથી નરમું અળમું કરવામાં અને નરસામાંથી સારું તારવવામાં જ એનો આજો જન્મારો પૂરો થવા લાગ્યો.

— ખલિલ ગિલાન.

માટે રૂ. ૫૬૨ હજાર આપ્યા અને રાજકોટ સુકામે લોહાણા સ્થાપિત સાવજનિક મહિલા વિકાસગૃહને રૂ. ૫૪૧૯ હજાર આપ્યા. ત્યાં મુખ્ય લોહાણા હાથર એન્જ્યુકેશન બોર્ડીંગને તથા માતૃશ્રી દાનબાઈ તથા માતૃશ્રી લાલબાઈ બાલિકાગૃહને અગ્નિઆર અગ્નિઆર હજાર રૂપિયા આપવા ઉપરાંત સંતોના આશ્રમોમાં પણ મોટી રકમો આપી અને સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલ બોર્ડીંગ...છાત્રાલયોને યાદ કરી કોલેજો-નિશાળોમાં ભણતા મરીખ વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપો આપવા રૂ. સાઠહજાર જેવી રકમ પણ રાખી અને સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલ મંદિરો આશ્રમો તથા ધર્મશાળાઓના છૂર્છોદાર માટે રૂ. ૧૫,૦૦૦ તથા સૌરાષ્ટ્રમાં આવેલા કન્યા છાત્રાલયોમાં ભણતી બહેનોને સ્કોલરશીપો, પુસ્તકો માટે રૂ. ૫૪૧૯ હજાર તથા આફ્રિકા ખાતેની કેળવણીની સંસ્થાઓ તથા છાત્રાલયો તથા મંદિરો માટે રૂ. ૫૪૧૯ હજાર રાખી ટ્રસ્ટની ચરાકલગી સમી રૂ. એક લાખની રકમ સહયુક્ત શ્રી રણછોડદાસજી મહારાજના હસ્તક નેત્રચક્ત કરવા અગર તેઓશ્રીને વ્યાજબી લાગે તેવા કામ માટે વાપરવા નક્કી કરી ટ્રસ્ટીઓએ વધુ ધન્યતા અનુભવી.

વિશાળ અતિથિગૃહ

૪ ટ્રસ્ટીઓએ મીઠા કે માઠા સ્વપ્નાઓને અળગા કરી આ રીતે સને ૧૯૫૭ થી સને ૧૯૬૦ સુધીના વર્ષોમાં રૂ. ૧૩,૫૬,૫૫૬ ના ટ્રસ્ટો કરી પોતાની ફરજ અઠા કર્યાનો સંતોષ અનુભવ્યો અને છેલ્લે તા. ૧૭-૩-૬૧ ના રોજ રૂ. ચાર લાખના રકમનું ચોથું ટ્રસ્ટ કરી પૂજ્ય શ્રી જલારામ બાપાની જન્મભૂમિ વીરપુરમાં તેમના દર્શનાર્થે આવતા અતિથિઓના ઉત્તારાની વ્યવસ્થા માટે રૂ. સાડા મળુ લાખના ખરચે એક વિશાળ અતિથિગૃહ બાંધવાનું નક્કી કર્યું.

બદલાતો સમય

આવી રીતે અત્યાર સુધીમાં શ્રી જલારામ બાપાની જગ્યાના વહીવટકર્તા ભાલેક ભક્ત શ્રી ગિરધરરામજી મહારાજે જનતાની સેવા માટે રૂ. ૧૭,૫૬,૫૫૭ ના ટ્રસ્ટો કર્યા પરંતુ આ બધે ચરા રોટીમાં રામ ભેતા શ્રી જલારામ બાપાનો અને જનતાની શ્રદ્ધાનો છે એ કબુલવા સાથે ટ્રસ્ટીઓ મજબુત રીતે માને છે કે- આપણા ખાનપાન, રહેણીકરણી, વાપા, પહેરવેશ આ બધાનું સ્વરૂપ સમયે સમયે બદલાવુ રહ્યું છે તેજ પ્રમાણે ધર્મની વ્યાખ્યા અને ધર્મક્રિયા પણ બદલાતી રહે એમાં કશું નવાઈ બહુ નથી. પરંતુ નવાઈ બહુ તો યુગ ધર્મનો ઇન્કાર કરીએ તેજ ગણાય, એટલે યુગધર્મને ઓળખી ટ્રસ્ટીઓએ જે જે ટ્રસ્ટો કર્યા છે

એનાથી બૂખ્યાને લોળન મળે છે. તરફ્યાને પાણી મળે છે, ગરીબ ટૈયાએને ધારા મળે છે. દુઃખીઓને દવા મળે છે. અને દાએલા ટૈયાએને દિલાસા સાથે સંતોની દુવા મળે છે. ઉપરાંતમાં લાવિ પેટીના સંતાને જલારામ આપા દુસ્તોમાંથી સ્કોલરશીપે મેળવી દેશ-પરદેશમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ કરી આગળ વધી રહ્યા છે પરંતુ છેલ્લે મહારાજ સયાજીરાવ યુનિવર્સિટી ઓફ બરોડાના ૧૧ મા પદવીદાન સમારંભને સંબોધતાં ગુજરાતના ગવર્નર શ્રી મહેન્દ્રી નવાજજીએ હારલ પાડી બધા ધર્મો માથે માનની ભાવના કેળવવા તથા યુનિવર્સિટીઓમાં નીતિશાસ્ત્રને પ્રજ્ઞયાત વિષય તરીકે દાખલ કરવાની જે હાકલ પાડી છે તેમાં દુસ્તીઓ પોતાના સુર પુરાવી આજના જલારામ જયંતિના શુભ દિને અઠકરો આનંદ

રોટીમાં રામ

છેલ્લે આપણા રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીજીના રાષ્ટ્રો આપણે સૌ હૈયે રાખીએ, કે “જેની પાસે ખાવાનું અન્ન નથી, તેની આગળ મોટા મોટા સિદ્ધાંતો મૂકવાનો કંઈ અર્થ નથી. બૂખ્યાને માટે ધન્ય રોટીના રૂપમાં જ આવે” એમ રોટીમાં રામ જોતા જલારામ આપાના ચરણોમાં, દુસ્તીઓ વંદના કરી જનતા જનાઈન અને જલારામ આપાને વારંવાર નમન કરે છે.

અનુભવી છેલ્લે આપણા રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીજીના રાષ્ટ્રો આપણે સૌ હૈયે રાખીએ કે “જેની પાસે ખાવાનું અન્ન નથી તેની આગળ મોટા મોટા સિદ્ધાંતો મૂકવાનો કંઈ અર્થ નથી. બૂખ્યાને માટે ધન્ય રોટીના રૂપમાં જ આવે.” એમ રોટીમાં રામ જોતાં શ્રી જલારામ આપાના ચરણોમાં દુસ્તીઓ વંદના કરી જનતા જનાઈન અને જલારામ આપાને વારંવાર નમન કરે છે.

દુસ્તીઓ

શ્રી જલારામ દ્રેસ્.

શ્રી જય જલારામ દ્રેસ્.

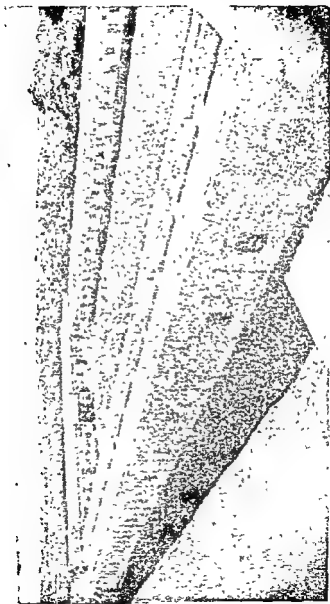
શ્રી જલારામ (વીરપુર) પ્રેશસ્તિ દ્રેસ્.

શ્રી જલારામ (વીરપુર) સ્મૃતિ દ્રેસ્.

૧૬૨મી શ્રી જલારામ જયંતિ

કારતક સુદી ૭ ને મંગળવાર

તા. ૧૪-૧૧-૬૧

वीरपुरभां व्यासदे इषिमा साझ नख लापना भर्ये अधायेसु. विशाण अतिथिहृद

MATUSHRI VIRSAMA GIRLS' SCHOOL -- VIRPUR

શ્રી જલારામજી સાર્વજનિક લાથમેરી

શ્રી બદરીનાથ ધામે ધર્મશાળા

શ્રી જલારામ.

રામ નામમે લીન હે, દેખત સખમે રામ,
તાકે પદ વહન કરૂ, જય જય જલારામ

સગત શ્રી ગિરધરરામજી મહારાજ

જેઓથીએ રાજકોટમાં 'આતુથી વીરબાઈમાં મહિલા કોલેજ' કરવા માટે રૂપિયા ત્રણ લાખ આપ્યા

જય જલારામ

જ ય જ લા રા મ

સેતુબંધ બંધાય રહ્યો છે અને શ્રી. રામપ્રભુ એક શિલા ઉપર બેઠાં બેઠાં મરક...મરક...હસી રહ્યા છે.

કંઈક વાનરો...કંઈક રીંછો...મોટા મોટા જાઠના થડ લાવી દરિયામાં નાખી રહ્યા છે, તે કોણ નાની...મોટી...શિલાઓ...પાણ્યો...પાંચીકાઓ લાવી લાવી કુદતાં...ઠેકતાં...છલંગો મારતાં દરિયામાં ફેંટી મહકાઈ રહ્યા છે અને વાનરોને...રીંછોને...તડકો ન લાગે એ માટે આકાશમાં ઊડતાં... ઊડતાં...પંખીઓ થંભી જઈ પાંખો પહોળા કરી છાંયડો કરી હરખાઈ રહ્યા છે અને રામજી આ બધું જોઈ રહ્યા છે.

સેતુબંધ બંધાતો જોઈ વાનરો હસે છે, રીંછો હસે છે... પંખીઓ હસે છે... પશુઓ હસે છે...વાયુદેવ હસે છે...વજ્રવૃદ્ધેવ હસે છે...દિશાઓ હસે છે...દિવાકર હસે છે...અને આ બધાને હસતાં જોઈ દિનોનાથ પશુ હસી રહેલ છે.

અને આ બધી હાસ્યસુષ્ટિ વચ્ચે જાડ ઉપરથી હેઠી ઉતરતી એક ખીસકોલીને થયું.

અરેરે! આ બધા જીવો મારા પ્રભુ માટે આટલું બધું કામ કરે છે તો હું કંઈક કરું!

પણ શું કરું?

આ વિરાટ કાર્યમાં જુઠીમાં માથ એવડી મારી દયુકડી કાયા શું સેવા કરશે? એમ વિચારી ખીસકોલી ખંચકાયને...દગર...દગર...ત્રિભુવનપતિ સામે જોયા કરે છે અને વિચારે ચડે છે.

કાંઈ બબર પડતી નથી કે હું મારા પ્રભુની શું સેવા કરું?

પણ સેવા કરવાનો સાચો ખંત ખીસકોલીને હતો એટલે આપોઆપ મનમાં ઊગી આવ્યું:

પાંધો નહિ! કાયા નાની હોય કે મોટી હોય પણ દાનત મારી કયાં મોટી છે!

ચાલ! હું રેતી લાડું!

એમ વિચારી એ સુંવાળી અને રૂપાળી ખીસકોલીએ તો હડી કાઢી લાવવા માંડ્યું.

પુગી દરિયા કાંઠે!

જલન કરી પાણીમાં સરીરને ઝબોળ્યું અને ભીના સરીરે રેતીમાં આળોટવા માંડ્યું અને પાછી પૂગી દરિયા કાંઠે-અને રેતીના રત્નકંઠ મંડી દરિયામાં નાખવા...

પાછી આવી...પાછી રેતીમાં આળોટી અને મંડી એ તો સેતુબંધ બાંધવાં, અને ખીસકોલીની આ "હડીઆપટી" ભેઈ ઉરિ ઉસી પડયા... ચીંદલોકનો નાથ ખડખડાટ હસી પડયા...અને ખીસકોલી પાસે આવી એના સરીર ઉપર સમજાએ સજાપાનો હાથ ફેરવવા માંડયો...અને સમજના સજાપાનો હાથ જેમ જેમ ખીસકોલી ઉપર ફરતો ગયો એમને એમ સમજના રૂપાળા હાથની છાપું છપાઈ ગઈ...આજનો દિ અને કાલની ઘડી...ભવોભવ માટે છપાઈ ગઈ. વંશપરંપરા માટે છપાઈ ગઈ...સૌ જુઓ એમ એ સુંવાળા સરીર ઉપર પરમાત્માના હાથના પદા પડી ગયા!

મળુ તો સમય છે-તે ધારત તો ઘડીના છઠા ભાગમાં દરિયાને "રૂકાપી" દેત, તે ધારત તો સેતુબંધ બાંધવો પછુ ન પડત...ત્રડાઈ પછુ કરવી ન પડત અને ઉંકામાં બેઠેલા રાવધુની ટોળી એની મેળે "મરડાઈ" લાત પછુ ના...ના...મળુ...એવી લીલા કરે તો પછી સાથે રહેનારા દેહધારીઓની કસોટી કેવી રીતે થાય?

પડએ રહેનારા દોષ કુટલામાં છે એ મપાય કેવી રીતે!

એટલે મળુની આ લીલા લલુવાવાળા લલુતા હતા અને સેતુબંધ બાંધવાવાળા સેતુબંધ પછુ બાંધતા હતા... અને સમજ દરિયાકાંઠે એક શિલા ઉપર બેઠા બેઠા મલકાઈ રહ્યા છે.

પરંતુ આ તો થઈ સમવતારની વાતો! પછુ આપણે તો આ કળિયુગમાં સેતુબંધ બાંધવો છે અને એ સેતુબંધ અનેક સીતાઓ... સાવિત્રીઓ...સરસ્વતીઓ માટે બાંધવો છે.

જલારામબાપના નામે બાંધવો છે આંખણે માગવા આવનારને પોતાના ધર્મપત્ની વીરબાઈમાના વીરજ્ઞાન દેનારા એ વીરપુરવાસી સંત જલારામબાપના નામે બાંધવો છે.

ચાલો! હવે એ કળિયુગમાં બંધાતા સેતુબંધની વાત કરે!

આધુનિક યુગમાં શિક્ષણનું મહત્વ સૌએ સ્વીકાર્યું છે અને તેમાંય

ખહેનો માટે ઉચ્ચ શિક્ષણની અગત્ય સૌએ સ્વીકારી છે. પરંતુ કોલેજોમાં અપાતા સહશિક્ષણના અંગે ખહેનોને અભ્યાસમાં મુશ્કેલી થાતી હોય એવો એક સ્પષ્ટ અવાજ ક્યારેક ક્યારેક સંભળાતો હોય છે. પરંતુ એ અવાજ તો સમાવતારથી લઈ આજ પચીસના મુખ્ય મુદ્દામાં સમાજમાં સામેલ થઈને વધતા ઓછા પ્રમાણમાં ડોઝીઆ કરતો જ રહ્યો છે. પરંતુ આજનું “સહશિક્ષણ” ત્યારે ‘સદાચારને’ પડકારે છે ત્યારે અનેક મૂલ્યવાન પ્રશ્નો સમાજમાં ઉભા થાય છે-અને વડીલોને વિચારે ચલાવે છે. આનો કાંઈ રસ્તો ખરો ?

જેને રસ્તો જડે છે, તે ઉકેલ શોધે છે અને જેને રસ્તો નથી જડતો એ તાઈક્ષ્ણિક અભ્યાસ છોડાવી દે છે અને અભ્યાસમાં ઉમંગ ધરાવતી ખહેનોને અધવચાળે ઊના...નિસાસા નાખી મા સરસ્વતીના કમરણ સાથે અભ્યાસ છોડવો પડે છે ત્યારે વડીલોને વિચાર વમળમાં પડતું પડે છે.

આનો કાંઈ રસ્તો ખરો !

આ છે આજના સહશિક્ષણનું સહજ ચિત્ર-સૌએ ઓછાવત્તા પ્રમાણમાં સ્વીકારેલું સત્ય...પણ રસ્તો રામજીએ ચીંધો...

સેતુબંધ બાંધો....

જલારામ બાપાએ ગ્રેરણા કરી...સેતુબંધ બાંધો.

મા સરસ્વતીની ઉપાસક ખહેનો માટે સ્વતંત્ર સેતુબંધ બાંધો.

વિચારણા આગળ વધી... માન્ય કરેલા મુશ્કેલીઓની સલાહ માગી. મુશ્કેલીઓએ સલાહ આપી.

આજે મુક્ત મને ખહેનો ઉચ્ચ શિક્ષણમાં આગળ વધી શકે, એ માટે સૌરાષ્ટ્રમાં એક સ્વતંત્ર સેતુબંધની ખાસ જરૂર છે.

સેતુબંધ બાંધો. પણ !!

સેતુબંધ બાંધવામાં શિક્ષણો જોઈશે તેનું શું ? કોઈક પહેલ કરનારા તો જોઈશે- બાકી તો જલારામ બાપાનું નામ જળજૂં છે, ખખર પડશે કે બાપાના નામે સેતુબંધ બાંધાઈ રહ્યો છે. એટલે આપોઆપ સૌ આવી પુગશે !

કેળવણીકારો, ઉચ્ચ કક્ષાના અમલદારો સાથે ચર્ચા વિચારણા કરી વડીલોને વચમાં રાખ્યા.

સૌએ સાનકળ સ્થળ પસંદ કર્યું.

રાજકોટ.

રાજકોટમાં એક સ્વતંત્ર મહિલા કોલેજ કરવી.

જલારામ બાપાના અર્ધાંગના માતૃશ્રી વીરબાઈમાના નામની મહિલા કોલેજ કરવી.

હાલ તુરત આર્ટ્સ કોલેજ કરવી અને વિજ્ઞાનના અભ્યાસ મા અવકાશ રાખવો, શિક્ષાઓ પડતી જાય એમ...એમ આગળ વધવું.

ચિત્ર રચન થયું...વિચારણાને પુરો વેગ દેવાણું અને કોલેજ કરવાનું કૃપરેખા તૈયાર થવા લાગી પણ શિક્ષાઓ !

જલારામ બાપાના નામે સેતુબંધ બંધાય એટલે પહેલી શિક્ષા તે ગિરધરરામ બાપાના હાથથી જ નખાય !

ગિરધરરામ બાપાને વાત કરી...અને જલારામ બાપાની જગત જ્યોતના કણ્ઠધાર ગિરધરરામ બાપાએ કહ્યું, “આ શુભ સંકલ્પ તો માર મનમાં વરસ દિ થયાં હોજાતા હતા, બાપાએ જ પ્રેરણા કરી છે-માં તો બાપાના નામે બહેનો-દીકરીઓના અભ્યાસ માટે જે કંઈ થઈ શકે તે કરી પુલકું છે.”

બાલો શું જોઈએ ?

માગનારની મતિ મૂંઝાણી કે :

જલારામ બાપાના ગરવા વારસદાર ગિરધરરામ બાપાએ આજ સુધીમાં પૂજ્ય બાપાના ધ્યેય અનુસાર સમાજના ઉપયોગ માટે બુદ્ધિ બુદ્ધ રીતે અકાર લાખતા ફરદો કરી સમાજમાં એક અનેાખી બાત તો ક્યારેન પાડી દીધી છે.

હવે !

પણ ભગત બાપાએ કહ્યું, “મૂંઝાવમાં.”

“જો મહિલા કોલેજ થાતી હોય તો બેન્કમાં તરતી મારી તમાર બેલેન્સ હું મહિલા કોલેજ માટે આપું છું.”

અને ગિરધરરામ બાપાની વાત સાંભળી વાત કરનારના મોઢામાંથી વાત...વાહ...ના ઉદ્ગારો આપોઆપ નીકળી પડ્યા.

આમ અનેાખી રીતે વાત કરી એ બુના વીરપુર રાજ્યના ઇકાબધારી “ધર્મમૂર્તિ” ગિરધરરામ બાપાએ લાખ... લાખ...રૂપિયાની ત્રણ શિક્ષા... બંધાતાં સેતુબંધમાં નાખી અને સેતુબંધમાં સિમેન્ટ પુરાણો.

હવે ચક્રતર કામ સમાજે કરવાનું છે. ગિરધરરામ બાપાએ તો બેન્કમાં

હતી એટલી બધીએ થેલીઓનું સ્વાર્થજી કરી નાખ્યું પછી આ તો વિરાટ કાર્ય...

પછી વિરાટ કાર્યમાં તો સમાવતારમાં ખીસકોલીએ પછી રેતી નાખી સેતુબંધ બાંધી મા બનકીજીને અયોધ્યા પાછા પધરાવવામાં હિરસો આપ્યો તો આપણે આ કળિયુગમાં આપણી બહેનોના ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે શું હિરસો ન આપી શકીએ ?

જરૂર આપી શકીએ !

શ્યામસુંદરે જેને શિક્ષા આપી હોય તે શિક્ષા નાખે- બાકી પરથરો... પાંચીકાઓ...રેતી તો સૌ કોઈ પુરી શકે !

અને સૌને થાય કે-માતૃશ્રી વીરબાઈમાતા નામથી બાંધાતી કોલેજમાં 'મેં' પછી રેતી યુનો નાખ્યો છે એવો ગર્વ સૌ કોઈ લઈ શકે એ માટેની એક યોજના આપ પાસે રજૂ કરું છું.

તર્વ કોઈ ગર્વ લઈ શકે એ માટેની આ યોજના છે. તદ્વિતર પૂજ્ય બાપાના નામે મોટી મોટી રકમોના દાન લઈ શકે એવા દાનેશ્વરીઓના નામ મારા હૈયે છે પચીસ...પચાસ કે સો લાખોએને વાત કરું તો બાપાના નામે તેઓ એકલા "સેતુબંધ" બાંધી નાખે એવા એ બળુકા છે. પરંતુ તા...તા સમાજમાં સોને થાય કે-માતૃશ્રી વીરબાઈમા મહિલા કોલેજ કરવામાં 'મેં' પછી ફાળો આપ્યો છે એ માટેની આ યોજના આપ પાસે રજૂ કરું છું.

સન્માનના સૌ કોઈ સરખા અધિકારી બની શકે એ માટે ઓછામાં ઓછા એક રૂપિયા અને વધુમાં વધુ પાંચ હજાર રૂપિયા ગુપીની જ રકમ સ્વીકારવી.

કોઈ પાસેથી પાંચ હજારથી વધુ રકમ સ્વીકારવી જ નહિ પરંતુ મહિલા કોલેજમાં થનાર લાયબ્રેરી, વિશાળ મધ્યખંડ, લોજનાલય અને રેસીડેન્ટરીના અલગ અલગ થનારા છ ખંડો બાંધવામાં કોઈ દાનેશ્વરીને પોતાના કોઈ પૂનિત પૂર્વજોના ફાટા સાથે નામ સખતું હશે તો એ વિશેષ સન્મારજ્યા તરીકેની યોજનાની વાત અનામત રાખી છે.

બાકી પચીસ દાનેશ્વરીઓ જે પાંચ પાંચ હજાર રૂપિયા આપશે તેમના નામની આરસની તકતીઓ હોસ્ટેલના થનારા પચીસ ખંડો ઉપર અલગ અલગ રીતે મુકવામાં આવશે. બાકીની નાની કે મોટી રકમ બાપનાર લાઈ બહેનોના નામનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કરી એક સરખું સન્માન કરવામાં આવશે.

દાનમાં મળતી રૂબોને આવકવેરામાંથી મુક્તિ મળી ગયેલ છે.

મને પાકા પાથે વિશ્વાસ છે કે- આ કળિયુગમાં જેના નામે ચમત્કાર સર્જાય છે, જેના નામે કુખદર્દો મટે છે, જેના નામે જૂખ્યાને ભોજન મળે છે, દાએલા હુવાને દુવા મળે છે એવા વીરપુર વાસી સંત શિવોમણિ શ્રી જલારામ બાપાના નામનો ચમત્કાર પણ સર્જશે અને સમાજ પાસે રહુ કરેલ યોગના આપોઆપ પૂર્ણ થાય એ માટે દિનોનાય જ દાનેશ્વરીઓને પ્રેરણા કરશે અને રેતી, ચુનો, શિલાઓ મંડશે પડવા અને સેતુબંધ મંડશે બંધાવા. કારણ આ સેતુબંધ તો જલારામ બાપાના નામે બંધાયેલો છે.

આપણી બહેન-દીકરીઓના ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે બંધાયેલો છે.

માટે

પ્રભુના પ્યારાઓ ! જલારામ બાપાના નામે આપો અને સેતુબંધ બાંધી આપની બાપી પેઢી પણ અર્ધ સાથે કહી શકે કે :-

માતૃશ્રી વીરબાઇમા મહિલા કોલેજ બાંધવામાં મારા પૂર્વજો પણ પાછળ રહ્યા નથી. એમનો પણ ફાળો છે અને આપનું મુબારક નામ આપની બાપી પેઢીના સભ્યો કોલેજના મધ્ય બંડમાં રહેનારા બોડ ઉપર વાંચી હરખાય એ માટે આપ પણ પ્રભુ પ્રેરણા કરે એ રીતે રકમ નોંધાવો.

સંકળતાની સરવાણીઓ તો ક્યારની કુદવા માંડી છે એટલે નક્કી કરેલ રકમો પુરી થયે આપોઆપ ફાળો બંધ કરવામાં આવે તે પહેલાં આપ જલારામબાપા પ્રેરણા કરે એવી નાની કે મોટી રકમ નોંધાવી આ કોલેજને આપની કોલેજ બનાવો.

વીરપુરમાં ઢોલીઆ ઉપર બિરાજતા જલારામ બાપા મરકે...મરકે હસી રહ્યા છે. અયોધ્યામાં બિરાજતા અવધપતિ આનંદથી મરકે...મરકે હસી રહ્યા છે, રામજી અને જલારામજી બંને સાથે સાથ આનંદથી હસી રહ્યા છે.

આપ પણ હસીને આ મહિલા કોલેજ બાંધવામાં આપનો ફાળો મોકલો.

આ તો કળિયુગમાં સેતુબંધ બંધાયેલો છે.

સમાવતારમાં બંધાતા સેતુબંધમાં ખીસકોલીએ રેતી નાખી રામજીના રાજપાનો હાથ ચોતા માથે મુકાવે તો આપ પણ જલારામ બાપાના રાજપાનો હાથ આપના મસ્તકે મુકાવો.

આવો ! શિલાપતિઓ ! બંધાતા સેતુબંધમાં આપ શિલાઓ નાખો બાપી પરચર, પાંચીકાઓ અને રેતી તો સૌ કોઈ નાખી શકે છે.

જય જલારામ

સ્વીકારવામાં આવતી રકમો.

રૂપ	લાઘવો	પાસેથી	૫,૦૦૦	૧,૨૪,૦૦૦
૪૦	"	"	૨,૫૦૦	૧,૦૦,૦૦૦
૫૧	"	"	૨,૦૦૦	૧,૦૨,૦૦૦
૧૧૦	"	"	૧,૦૦૦	૧,૧૦,૦૦૦
૪૦૦	"	"	૫૦૦	૨,૦૦,૦૦૦
૫૦૦	"	"	૨૫૧	૧,૨૪,૫૦૦
૧૦૦૦	"	"	૧૨૪	૧,૨૪,૫૦૦
૧૦૦૦	"	"	૧૦૦	૧,૦૦,૦૦૦
૧૦૦૦	"	"	૫૧	૫૧,૦૦૦
૧૦૦૦	"	"	૨૫	૨૫,૦૦૦
૧૦૦૦	"	"	૧૪	૧૪,૦૦૦
૧૦૦૦	"	"	૧૧	૧૧,૦૦૦
૨૦૦૦	"	"	૫	૧૦,૦૦૦
૨૫૦૦	"	"	૨	૫,૦૦૦
૬૧૧૧	"	"	૧	૬,૧૧૧
૧૭,૭૩૭				૧૧,૧૧,૧૧૧

શ્રી જલારામ બાપાની દયાથી સફળતાની સરવાણીઓ કુટંબ માંડી છે
ઝેરલે

જે 'ખાનામાં' જે રકમ દર્શાવેલ છે તે 'ખાતું' લેવાય ગયે તે
આપોઆપ બંધ થાય.

શ્રી જલારામ બાપા પ્રેરણા કરે એ રકમ આપવામાં આપ નિમિત્ત બનેા.
જય જલારામ.

પાંચ કારણો ! !

૧. પૂજ્ય શ્રી જલારામ બાપાના ધર્મપત્ની માનુષી વીરબાઈમાની પૂણ્ય સ્મૃતિમાં સૌરાષ્ટ્રમાં શરૂ થતી આ પ્રથમ મહિલા કોલેજ છે.
૨. પોતાનું સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ ખીલવવા ઇચ્છતી બહેનો માટે સૌરાષ્ટ્રમાં શરૂ થતી આ પ્રથમ મહિલા કોલેજ છે.
૩. કોલેજના શિક્ષણ માટે કુશળ અને અનુભવી આચાર્ય તથા વ્યાખ્યાતાઓની નિમણૂકો થયેલ છે.
૪. કોલેજના સંચાલન માટે 'શ્રી જલારામ ઉચ્ચ કેળવણી મંડળ' નામની એક સંસ્થા સ્થપાયેલ છે, આ સંસ્થામાં કેળવણીક્ષેત્રે પ્રૌઢ પ્રગતિશીલ વિચાર ધરાવતાં જુદા જુદા ક્ષેત્રે નામાખ્યાત

થયેલ વ્યક્તિઓમાં અધ્યક્ષપદે ૩ ઉચ્ચ કક્ષાના એક સરકારી રીટાયર્ડ 1 A. S. ઓફિસર, જેઓ બધા 'Missionary જેમ સ્પષ્ટ આદર્શથી આ સંસ્થાનું સેવાભાવે કામ કરી કોલેજના થોડા સંચાલન માટે સદા આતુરતા ધરાવે છે.

૫. વહીવટકર્તાઓની ઇચ્છા તો એવી છે કે આપ તાજામહાલ જેવા જનાર યાત્રિક જેમ દયાલીલાગે જેવા જાય...કલકત્તા જનાર યાત્રિક જેમ શાંતિનિકેતન જેવા જાય... તેમ રાજકોટમાં રાષ્ટ્રપિતા પૂજ્ય ગાંધીજીના સંસ્મરણના સ્થાન જેવા આવતો યાત્રિક પણ માતૃશ્રી વીરબાઈમા મહિલા કોલેજનું બબ્બે કલામય વિશાળ અદ્યતન સંગવડતાવાળું મકાન પણ જેવા આવે અને આ કોલેજ સ્થાપવા પાછળ સ્ત્રીત્વના ઉચ્ચ આદર્શ પોષવાની, ત્યાગની, સેવાની, માનવભાવની અને સામાજિક અનિષ્ટો દાળવાની જે આયર્ભાવના સાથે ભૌતિક અને આધ્યાત્મિક દ્રષ્ટિએ જે જીવનના સનાતન મૂલ્યો છે તે સમાજમાં સુરક્ષિત થાય અને તેને આ મહિલા મહાવિદ્યાલય દ્વારા જીવનમાં ઉતારાય એવી જે મોવડી મંડળની ઇચ્છા છે તેને તજરોતજર જેમ યાત્રિક પોતે પણ આ સંસ્થામાં એક દાતા બને !

આપ નાની એવી પણ કાંઈક રકમ મોકલાવી મહિલા મહાવિદ્યાલયના દાતા બનો !

પાંચ કારણો...પંચનું કામ...

હરિતા કામ હરિ જ પુરા કરશે પરંતુ આપ નિમિત્ત બનો

રાજકોટ તા ૧-૬-૬૩.

શ્રી જલારામ ઉચ્ચ કેળવણી મંડળ
સંચાલન સમિતિ તરફથી પ્રકાશિત

પત્ર વહેવારનું સરનામું:-

સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ.

ચંપાકુંજ-૪૨ મહલાદ પોસ્ટ. રાજકોટ.

તાર્કાલિક પૂછગાછ માટે

ફોન નં. ૨૧૮૩ - ૨૧૦૧

જય જલારામ.

ઈશ્વરના સ્વરૂપો !

હત્તર હાથવાળોએટલે ...કોણ ?

હત્તર હાથ એકી સાથે કામ કરે કે હત્તર હાથ એકી સાથે દાનવૃત્તિ તરફ વળે એટલે ગમે તેવાં આપણં કામો પથ્થ પુરા થાય અને કહેવાય કે-

હત્તર હાથવાળો હથે...ત્યાં બે હાથવાળો !!

અને

ભગવાન હંમેશાં માનવી દ્વારા જ કામ કરે છે કારણકે હત્તર હાથ-વાળો નિમિત્ત તો બનાવે બે હાથવાળાને !

નારાયણે આપણને નિમિત્ત બનવાનો મોકો આપ્યો છે, એટલે આપ પથ્થ મહિલા કોલેજમાં દાન આપી નિમિત્ત બનો !

પાંચ હત્તરથી વધુ રકમ સ્વીકારવામાં આવતી નથી.

કારણ !!!

અમારે દાનપીરોની સાથોસાથ વધુમાં વધુ દાતાઓ ભેદખે છીએ.

ક્રમ	દાતાઓ	એક	રૂપિયા દેનાર
૨૫૦૦	"	બે	"
૨૦૦૦	"	પાંચ	"
૧૦૦૦	"	અગીઆર	"
૧૦૦૦	"	૪૬૨	"
૧૦૦૦	"	૫૨૫૨	"
૧૦૦૦	"	એકાવન	"
૧૦૦૦	"	એકસોહ	"
૧૦૦૦	"	સવાસોહ	"

૧. મહિલા કોલેજનું કાર્ય શ્રી જલારામ બાબાની પ્રેરણાથી જ શરૂ થયેલ છે.

૨. આને જલારામ બાપાને માનવાવાળા શ્રદ્ધાળુ ભક્તોની સંખ્યા અમર્યાદિત છે.
૩. પોતાનું સ્વતંત્ર વ્યક્તિત્વ ખીલવવા ઇચ્છતી બહેનો માટે સૌરાષ્ટ્રમાં રાડ થતી આ પ્રથમ મહિલા કોલેજ છે.

અને

૪. આ કોલેજનું નામ છે.

‘ માતૃશ્રી વીરબાઈમા મહિલા કોલેજ ’

૫. નારાયણના કામ તો નારાયણ જ પુરા કરશે પરંતુ આ સદીના આ એક કાર્યમાં આપનો ફાળો નોંધાવી આપ નિમિત્ત બનો.

શ્રી જલારામ ઉચ્ચ કેળવણી મંડળ
સંચાલન સમિતિ તરફથી પ્રકાશિત

પત્ર વહેવારનું સરનામું :-
સૌભાગ્યવ્યંહ મંગળજી રાજદેવ
મંપા કુંજ, ૪૨ પ્રહલાદ પોલ,
રાજકોટ.

તા. ૧-૬-૬૩.

તાત્કાલિક પૂછગાછ માટે ફોન નં. ૧૧૮૩ - ૧૧૦૧.

જય જલારામ..

શ્રી જલારામ ત્રિવેણી સંગમ

શાસ્ત્રાકાંક્ષે ત્રિવેણી સંગમમાં સ્નાન કરવાનું મોટું માહાત્મ્ય માન્યું છે. વીરપુરમાં પૂજ્ય શ્રી જલારામ બાપાની જગ્યામાં ગંગા-જમનાના નિર્મળ પ્રવાહ સંગે અગ્રદાનનો પ્રવાહ તે સતત વહા જ કરે છે તેમાં તા. ૧૫-૬-૧૯૬૩ થી રાજકોટના આંગણે રાડ થતી માતૃશ્રી વીરબાઈના મહિલા કોલેજને બગત શ્રી ગિરધરરામજી મહારાજે રૂપિયા ત્રણ લાખનું દાન હક ગંગા-જમનાના પ્રવાહમાં મા સરસ્વતીનો પ્રવાહ લેળવી ત્રિવેણી સંગમ રાડ કરેલ છે અને ત્રિવેણી સંગમ સમી રાડ થતી મહિલા કોલેજનું સંચાલન પણ કેળવણી ક્ષેત્રે ખૂબ પ્રતિષ્ઠિત વિચાર ધરાવતાં જુદા જુદા ક્ષેત્રે નામાખ્યાત થયેલી વ્યક્તિઓએ સંભાળેલ છે.

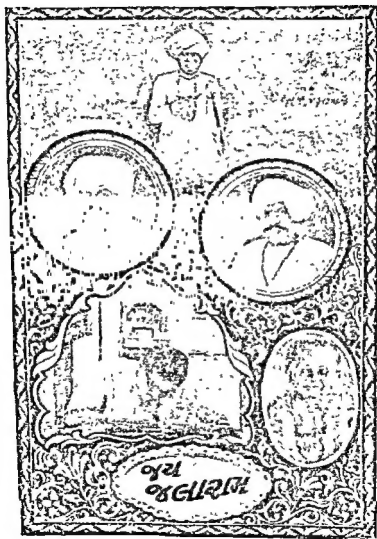
શ્રી જલારામ ઉચ્ચ કેળવણી મંડળના અધ્યક્ષ છે શ્રી ડોલરબાઈ બુચ, આઈ. એ. એસ (રીટાપડ'), જેમની કુશાલ જીવિત્રતા માટે આજે પણ જુના રાજ્યો અને સૌરાષ્ટ્ર રાજ્યના નાના મોટા અમલદારો માનભરી નજરથી જુએ છે અને મંડળના બીજા સભ્યો છે સેવાક્ષેત્રે અધ્યગણ્ય જાણીતા શ્રી જેઠાલાલબાઈ બેપી, એમ. પી., ગુજરાત રાજ્યના સમર્થ કેળવણીકાર શ્રી ડોલરબાઈ માંકડ, અલીઆબાડા, રાજકોટ લે. કોલેજના પ્રિન્સિપાલ શ્રી સંઘવી સાહેબ, ગુજરાત રાજ્યની સમસ્ત પંચાયતના પી. એસ. સી. ના પ્રમુખ અને માછ નાયબ પ્રધાન શ્રી જસદણવાલા તથા સુબઈના સફળ ધંધાદારી અને લોહાણા મહા પરિપક્વ ઉપપ્રમુખ શ્રી દેવકરણ્યબાઈ તન્ના તથા જેમની ત્યાગજીતિથી ‘બાપા’ નું માનવંતુ બિરૂદ પામનાર શ્રી હગનલાલ કર્મદી પારેખ તથા રાજકોટ યુનિવર્સિટીના પ્રમુખ શ્રી ચંપકભાઈ વેરા તથા લોહાણા સ્થાપિત મહિલા વિકાસગૃહના માનનીય લેડી. સુડી. શ્રી વીમાબહેન પારેખ અને તે ઉપરાંત મંડળમાં છે ટ્રસ્ટી મંડળના સભ્યો બગત શ્રી ગિરધરરામજી મહારાજ, શ્રી જયગુપ્તરામ ગિરધરરામ, શ્રી સૌભાગ્યચંદ મંગળજી રાજદેવ, શ્રી જુજલાલ હરિરામ, શ્રી નંદવરલાલ ગિરધરરામ આંદરાણી.

આવી રીતે સૌરાષ્ટ્રમાં પ્રથમ રાડ થતી મહિલા કોલેજને પ્રથમ-પંક્તિની કોલેજ બનાવવા માટે મા સરસ્વતીના વહેતા પુનિત પ્રવાહમાં આપ પણ આપની અંજલી અર્પી આપનો સુમધુર સુર મીલાવી સંગમ સ્નાન કરો, કારણ કે શાસ્ત્રાકાંક્ષે સંગમમાં સ્નાન કરવાનું મોટું માહાત્મ્ય માન્યું છે.

અખાત્રીજ,

રાજકોટ, તા. ૨૬-૪-૧૯૬૩.

જય જલારામ.

નોંધ.

ભક્ત શિરોમણિ શ્રી જ્ઞાનરામજી મહારાજ

જન્મ:-	સંવત ૧૮૫૧ના કારતક સુદી ૭ને સોમવાર તા. ૮-૧૧-૧૭૬૯
યજ્ઞોપવિત:-	સંવત ૧૮૭૦
લગ્ન:-	સંવત ૧૮૭૨
મૃત્યુનો મહેલો પર્યો જોયો :-	સંવત ૧૮૭૩
ચારે ધામની યાત્રા કરી :-	સંવત ૧૮૭૪
સદાચલ બાંધ્યું:-	સંવત ૧૮૭૬ ના મહા સુદી ૨ ને સોમવાર તા. ૧૭-૧-૧૮૨૦
સાધુ સ્વરૂપે ભગવાને આપી માતા પીરબાઈમાની માગણી કરી નિ શા ની માં જોણી - પોકો અપહ્નું કર્યા:-	સંવત ૧૮૮૬
સાગુથી પીરબાઈમાએ વેકુંઠવાસ કર્યો:-	સંવત ૧૯૩૫ ના કારતક વદી ૯ને સોમવાર તા. ૧૮-૧૧-૧૮૭૮
બાપા વેકુંઠ સિધાબ્યા:-	સંવત ૧૯૩૭ ના મહા વદી ૧૦ ને બુધવાર તા. ૨૩-૨-૧૮૮૧
ભક્ત શ્રી હરિરામજીનો જન્મ:-	સંવત ૧૬૨૪ના આવળુ વદી ૧૪ને સોમવાર તા. ૧૭-૮-૧૮૧૮
વહીવટ સંભાળ્યો :-	સંવત ૧૬૩૭ના ફાગળ સુદી ૭ ને સોમવાર તા. ૭-૩-૧૮૮૧
યાત્રાએ પધાર્યા :-	સંવત ૧૬૬૮ ના અધિક પ્રથમ અષાઢ વદી ૧ ને રવિવાર તા. ૩૦-૧-૧૬૧૨
મથુરામાં સ્વર્ગવાસ :-	સંવત ૧૬૬૮ ના આવળુ સુદી ૬ બુધવાર તા. ૨૧-૮-૧૬૧૨
ભક્ત શ્રી ગિરધરરામજીનો જન્મ:-	સંવત ૧૬૬૩ ના આગસર સુદી ૮ ને શુક્રવાર તા. ૨૩-૧૧-૧૬૦૬
વહીવટ સંભાળ્યો :-	સંવત ૧૬૬૮ ના આવળુ વદી ૬ ને સોમવાર તા. ૨-૯-૧૬૧૨
ભક્ત શ્રી નયસુખરામજીનો જન્મ:-	સંવત ૧૬૮૪ ના કારતક સુદી ૬ ને સોમવાર તા. ૩૧-૧૦-૧૬૨૭
ભક્ત શ્રી રઘુરામજીનો જન્મ:-	સંવત ૨૦૦૮ ના આગસર વદી ૧૧ના ને મંગળવાર તા. ૨૫-૧૨-૧૯૫૧

અમારા પ્રકાશનો નીચેના સ્થળોએ મળે છે.

1. Shri G. H. Khakharia.
P. B. 9693 Mombasa.
2. Shri Vrajlal D. Karia
P. B. 263 Mwanza.
3. Shri Vallabhadas Pitamber.
P B. 216 Arusha
4. Shri Nandlal Anderji Teh
P B. 640 Kampala
5. Shri Kabalal Bhimji Papat.
P B. 945 Kampala.
6. Shri Balubhai Nagji.
P. B 378 Kampala.
7. Shri Jivraj Bavabhai Patel
P. B. 293 Mombasa.
- 8 Shri Jamnadas Purshottam.
P. B 545 Mwanza.
9. Shri Prabhudas Odhavjiibhai
P. O. Kisii Oyugis.
10. Shri Gordhandas Hirji. Chandarana.
P B 15 Tororo
11. Shri Maganlal Monji & Sons.
P. B 202 Aden Camp.

(૧) શ્રી શામજીભાઈ ગોકળદાસ

ફેન્સી હાપકના વેપારી,

બુવેશ્વર, ત્રીજો બોમ્બાડો, મુંબઈ ૨.

જય જસારામ.